

Giới thiệu Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert

Nội dung giới thiệu tóm tắt:

Ân Thân Phù đối phó đẹp đẽ nữ tiếp viên hàng không, hoán vũ thuật giáo huấn mỹ nữ bạch linh, thuật định thân thu thập tuần tú cảnh hoa... Mới vừa vào hoa đô tiểu Tấn Tiên đế vô số mỹ nữ "Hận" nghiêng răng nghiêng lợi!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Tiểu Tấn Tiên hạ sơn

"Tư tư —— "

Hình thức cũ kỹ thế nhưng bảo dưỡng vô cùng tốt trắng đen TV lại động kinh , tăng lớn tăng lớn vụt sáng hoa tuyết để ngồi ở đàn mộc bát tiên trên ghế lão nhân nhất thời đứng , hần cất bước đi tới trắng đen trước máy truyền hình, tả tả hữu hữu thao túng một phen dây anten: "Gấp người chết , sẽ không có một ngày kia có năng lực xem thật kỹ cái sáng sớm tin tức!"

Diệp Thần ngáp một cái, sắc trời vừa mới tờ mờ sáng liền bị sự phụ kêu lại đây, trên mặt của hắn nhưng có ủ rũ: "Sự phụ, phòng chừng là trên núi trận pháp lại khai chuyển động, chờ một lát là tốt rồi."

Không lâu lắm, trắng đen TV lại khôi phục bình thường, màn hình TV bên trong người nữ chủ trì dung mạo đoan trang mỹ lệ, trên mặt nàng mang theo nghề nghiệp tính nhàn nhạt mỉm cười: "Mười ngày trước, bản đài từng đưa tin quá quốc gia công ty hàng không một chiếc từ z thị bay đi y thị Boeing 737 phi cơ chở hành khách sắp tới đem rơi xuống thời khắc, lại một lần nữa bay lên, cuối cùng toàn cơ nhân viên kỷ tích còn sống tin tức. Hôm nay, việc này lại có mới nhất tiến triển, phía dưới mời xem bản đài phóng viên từ y thị phi trường quốc tế mang đến đưa tin."

"Ồ?" Diệp Thần ánh mắt sáng lên, hần hơi di chuyển ghế, hướng về trước máy truyền hình tập hợp tập hợp.

Trong hình, đẹp đẽ tháo vát phóng viên chính cầm microphone phóng vấn một vị trên người mặc màu xanh lam đồng phục làm việc máy móc kỹ sư.

Vị kia kỹ sư hiển nhiên là lần thứ nhất trên TV, vẻ mặt của hắn có chút ngại ngùng: "Ồ phi cơ hạ xuống sau đó, chúng ta điều lấy trên phi cơ hộp đen, đồng thời ngay đầu tiên kiểm tra mỗi cái động cơ động cơ, nhưng mà được một cái khiến người ta không thể tưởng tượng nổi phát hiện. Đã qua trong mười ngày mất, chúng ta nhằm vào các loại giả thiết làm mấy chục lần mô phỏng thí nghiệm, nhưng mà..."

Hắn nói, tuốt nổi lên tay áo, đang muốn chậm rãi mà nói, nhưng mà đây là tin tức lại không phải thăm hỏi tiết mục, một bên nữ phóng viên bận bịu xen vào nói: "Trình công, ngài có thể hay không giới thiệu sơ lược một tý cái kia không thể tưởng tượng nổi phát hiện?"

"Ừ, được!" Trình công nâng lên kính mắt, "Từ trên phi cơ hộp đen ghi chép kỹ thuật tham số, cùng với khi thời cơ trường cùng quan sát viên đối thoại ghi âm cũng biết, lúc đó bộ này Boieng 747 ở phi hành trên đường, nó hữu quân động cơ xác thực đã nổi lửa. Thế nhưng máy bay hạ xuống sau đó, chúng ta nhưng kiểm tra phát hiện, cái kia vốn nên cháy báo hồng động cơ lại hoàn hảo không chút tổn hại, chuyện này thực sự có chút không thể tưởng tượng nổi."

"Ý của ngài là nói, này khung máy bay mất trên sản sinh một chút không cách nào dùng khoa học để giải thích thần kỳ sự kiện? Lại như là thần tiên hiển linh sao?" Nữ phóng viên hỏi.

"Khắc khặc... Cái này không tốt chắc chắn, thế nhưng ta kiên trì đây là một cái hiện nay không cách nào giải thích khoa học hiện tượng. Tuy rằng hiện nay vẫn không có một cái xác thực định luận, bất quá ta tin tưởng rất nhanh sẽ có thể tìm ra đáp án." Trình công tác vì ngành kỹ thuật bác sĩ xuất thân, không thể nghi ngờ đối với "Thần tiên hiển linh" loại này chữ khá là mâu thuẫn.

Nghe đến đó, trước máy truyền hình Diệp Thần không nhịn được thở dài, hần ai oán đất(mà) nhìn bên cạnh lão nhân một chút, trong miệng oán giận nói: "Sự phụ, lão nhân gia ngài lần sau đừng tiếp tục để ta đi cứu máy bay , đây cũng quá tiêu hao chân nguyên rồi! Mỗi lần cứu xong ta đều muốn ngủ mười ngày..."

Lão nhân nhất thời thối râu mép trừng Diệp Thần một chút: "Ngươi cái tiểu hậu sinh, tuổi còn trẻ, biết cái gì? Cứu máy bay là ở tích lũy công đức, đây là ta kiêm gia môn nhân bản phận."

"Này đây cũng quá..." Diệp Thần nhỏ giọng muốn phản bác.

"Ngươi yên tâm, coi như là sau đó muốn cứu, cũng không có cơ hội rồi! Ngươi hiện tại đủ mạnh , sự phụ đem ngươi kêu đến, chính là nói cho ngươi mau mau thu thập hành lý, xế chiều hôm nay liền xuống núi cho ta, tiến vào Hồng Trần rèn luyện đi!"

"A?" Diệp Thần kinh ngạc đứng .

"Chúng ta kiếm gia của quy củ, mỗi một cái đệ tử đều muốn nhập Hồng Trần rèn luyện, ngươi kinh ngạc cái gì? Bất quá xuất hiện ở sơn trước, sư phụ còn muốn lại bàn giao vài câu."

"Sư phụ ngài nói."

"Mấy ngày trước ở ngươi mê man đất(mà) lúc này, ta ở trên thân thể ngươi bày xuống chín đạo phong ấn. Ngươi hiện tại tu vi cũng chính là trước đây một phần ngàn, sư phụ như thế làm mục đích, một là sợ ngươi ở bên ngoài bị người xấu đầu độc làm xương làm gãy, hai là cho ngươi lần lịch lãm này tăng cường điểm độ khó."

"A?"

Diệp Thần nghe được lời ấy, lại một lần nữa phát sinh thanh âm kinh ngạc. Hắn sờ sờ chính mình bộ ngực, quả nhiên phát hiện mấy chỗ phong ấn nhàn nhạt khí tức, không nhận được thấp giọng thầm nói: "Thiệt, ngươi sẽ phong ấn, lẽ nào ta sẽ không giải sao?"

"Khà khà..." Lão nhân bật cười, hắn đưa tay ở Diệp Thần trên đầu gõ một cái, "Ngươi cái con vật nhỏ, cánh cứng rồi, còn muốn mở phong ấn? Coi như ngươi có năng lực giải, cũng đến hoa cái bốn, năm năm, thế tục Hồng Trần đó là thử thách địa phương của ngươi, đừng lãng phí dùng tiên pháp, hiểu không?"

"Ừ..." Diệp Thần gật gật đầu.

"Ngươi mau mau thu thập một tý, chuẩn bị ra ngoài đi!" Lão nhân khoát tay áo một cái.

Diệp Thần vị trí cái này cổ lỗ mà thần bí sơn thôn nhỏ, kỳ thực là một cái môn phái tu tiên, tên là kiếm gia cửa.

Kiếm gia cửa kéo dài đến nay hơn hai ngàn năm, vẫn cứ tuân thủ nghiêm ngặt để đệ tử trong môn nhập Hồng Trần tu hành, linh hội nhân thể tư vị truyền thống.

Diệp Thần tuy rằng tuổi còn nhỏ, thể nhưng tư chất trác tuyệt, ngộ tính cực cao, đang không có bị sư phụ phong ấn trước, thực lực của hắn hầu như đã cùng lão nhân không phân cao thấp.

Liên như vậy, ở sư phụ giục giã, Diệp Thần vội vã bước lên lầu trình. Lão nhân chống gậy đứng ở cửa thôn, xa xa mà lôi kéo cổ họng hô: "Nhớ kỹ sư phụ đã nói, nhiều tới luyện chính mình, không nên đều là nghĩ dùng tiên pháp..."

Diệp Thần xa xa mà gật gật đầu, hắn xuống núi số lần không coi là nhiều, lần này lại là đi xa nhà, ít nhất phải rèn luyện cái hai ba năm mới trở lại, trong lòng tràn đầy đối với sau đó thời gian ước mơ, đương nhiên còn có đối với không biết thấp thỏm.

Trên TV thường nói, ăn chơi trác táng đều trong thành phố tràn ngập dụ dỗ hoặc cùng nguy hiểm, cũng không biết chờ đợi hắn đến tốt cùng là cái gì.

Yểm đi dạo, ra kiếm gia sơn đầu tiên là đáp ngồi xe ngựa, sau đó lại xoay chuyển mấy chiếc đường dài xe buýt, rốt cục ở ngày thứ hai sáng sớm, Diệp Thần giảm thời gian điểm đuổi tới bay đi thủ đô máy bay.

Rời đi làng lúc này, vì phòng ngừa chính mình nặc quá mức quái dị, Diệp Thần thay đổi hắn cái này quanh năm ăn mặc đạo bào. Hiện tại, hắn trên người ăn mặc sư phụ lực tung từng phèo vì hắn tìm tới phùng miêng và trang phục sắc sỡ, hạ thân nhưng là ăn mặc có chút rộng rãi màu nâu vật liệu khổ, hơn nữa một đôi che kín bụi bặm phương giày vải, lúc này Diệp Thần xem nhanh nhẹn như một cái vào thành làm công tiểu dân công.

Mấy năm qua này, Diệp Thần tuy rằng xuất thủ cứu quá mấy lần máy bay, nhưng mà hắn nhưng hay vẫn là lần thứ nhất tiến vào máy bay bên trong. Bởi vì là lần thứ nhất đi máy bay, vì lẽ đó ở Diệp Thần trong mắt, khắp nơi đều có chút ngạc nhiên.

May là trước đây không lâu vừa ở trên TV mặt nhìn điện ảnh (người ở 囧 đồ), không phải vậy hắn thật có thể gây ra như Vương Bảo cường như vậy để nữ tiếp viên hàng không mở cửa sổ ra hóng mát một chút chuyện cười đi ra.

Một trận kịch liệt run run cùng ong ong sau đó, Diệp Thần cảm giác thân thể đột nhiên chìm xuống, máy bay liền nhấc lên khỏi mặt đất, xông lên Vân Tiêu. Hắn từ trên cửa sổ nhìn một nửa Thiên Dương quang cùng bạch vân sau đó, liền có con buồn ngủ, liền mơ mơ màng màng đất(mà) ngủ .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đẹp để nữ tiếp viên hàng không

Diệp Thần lúc ngủ có chút kỳ quái, khả năng là bởi vì quanh năm hô hấp thổ nạp duyên cớ, hân hoi thở lúc này sẽ phát sinh tương tự với phong minh âm thanh.

"Vù —— hôn hên!"

"Vù —— hôn hên!"

Cũng may đây là sáng sớm chuyến bay, trên phi cơ lữ khách cũng không tính quá nhiều. Bất quá, vị này quê mùa cục cục tiểu dân công nhưng là hấp dẫn mấy vị thời thượng đẹp để nữ tiếp viên hàng không chú ý.

Bởi vì công tác yêu cầu, mấy vị nữ tiếp viên hàng không tóc dài đều bôn ở sau gáy, xinh đẹp trên khuôn mặt hóa thành tân nhật trang. Mặc dù chỉ là dáng ngọc yêu kiều đất(mà) đứng ở nơi đó, các nàng uyển chuyển mà đoan trang tư thái cũng làm cho người không nhận được mơ màng, một cái nhũ mây một nụ cười tiết lộ tao nhã hờ hững khí chất.

"Cái kia tiểu huynh đệ vì ngồi một lần máy bay, khẳng định tích góp thời gian rất lâu tiền chứ?" Ngô nhả nghiêng nhìn ngủ Diệp Thần, mỹ lệ trong đôi mắt to tràn đầy đồng tình, "Hắn một lên phi cơ liền ngủ, khẳng định là bởi vì không có thời gian không có nghỉ ngơi thật tốt."

Nàng là lần này chuyến bay thừa vụ tổ trưởng, đồng thời cũng là các vị nữ tiếp viên hàng không bên trong xinh đẹp nhất một cái. Tuy rằng đồng dạng đều là ăn mặc sạch sẽ mà bỏ sát người nữ tiếp viên hàng không chế phục, tương tự là thanh xuân mỹ lệ, thế nhưng Ngô nhả nghiêng đứng ở mấy vị tỷ muội ở giữa, lại như là mọi người vờn quanh sáng rực rỡ cảm động.

Nàng vóc người cao gầy, dung mạo cực đẹp, đôi mắt sáng răng trắng tinh không nói ra được địa chấn người, chỉ liếc mắt nhìn, liền sẽ cho người đã quên tim đập.

Trắng nõn trên gương mặt trái xoan, mi như xa đại, một đôi vừa đen vừa sáng mắt to phảng phất ngâm lấy thanh tuyến, lạnh lợi mà tinh xảo mũi, còn có như anh đào môi. Đặc biệt là trước ngực thể vô cùng sống động hai vú, càng hiển lộ ra nàng vóc người lồi lõm có hứng thú.

"Là ừ, người có tiền ai sẽ dậy sớm như thế cán chuyển bay." Một vị tóc ngắn nữ tiếp viên hàng không phụ họa nói.

"Bất quá, hân ngủ đáng về xem lại hàm vừa đáng yêu, khanh khách..." Ngô nhả nghiêng bị Diệp Thần ngủ đáng đáp chọc phát cười.

Nàng trong ngày thường làm cho người ta ấn tượng hướng ngoại rộng rãi, lấm lấm liệt liệt, rất yêu thích cười. Càng nguy hiểm hơn chính là nàng cười sau khi thức dậy, nhánh hoa run rẩy, trước ngực thể vui vẻ đại bạch thổ thật giống muốn nhảy ra giống như vậy, để mỗi một cái nhìn thấy nàng nam nhân cũng không nhận được thẳng nuốt nước miếng.

"Các người biết cái gì?" Một vị khác thoáng có chút trẻ con phì nữ tiếp viên hàng không lắc lắc đầu, "Hiện tại người có tiền đều yêu thích giả nghèo, người đừng xem tiểu tử này ăn mặc không thể nào, nàng nhất định là cái nhà giàu mới nổi!"

"Làm sao người biết?" Ngô nhả nghiêng hỏi.

"Thiệt! Ra sao nhà giàu mới nổi có năng lực thoát được pháp nhãn của ta? Người xem, cái kia tiểu dân công trên tay mang cái gì?" Hơi có chút trẻ con phì nữ tiếp viên hàng không chỉ vào Diệp Thần tay.

"Oa, thật lớn ngọc nhẫn... Nên không phải là giả chứ?" Tóc ngắn nữ tiếp viên hàng không kinh ngạc nói.

"Không có kiến thức đi! Đây nhẫn đầu chỉ là lớn? Khủng sợ chúng ta nhọc nhằn khổ sở phi cái năm, sáu năm đều không đổi được một viên đây!" Trẻ con phì nữ tiếp viên hàng không làm như có thật nói.

"Không có khuếch đại như vậy thôi? Ta cảm thấy hân chính là một cái bình thường tiểu dân công a." Ngô nhả nghiêng về mặt có chút không tin, nàng lòng mi thật dài vụt sáng vụt sáng, như là Hồ Diệp cánh.

"Hồng phi lục thủy biết là ý tứ gì không? Người xem chiếc nhẫn kia lục đến phát điểm, nhưng là nhưng không chút nào có vẻ muộn sấp, xem óng ánh long lanh như pha lê như thế. Phi Thủy vật này, phẩm là mang điểm lục liền trị giá thật nhiều tiền đây!"

"Lấy tỷ tỷ ánh mắt của ta đến xem, trên tay tiểu tử này Phi Thủy nhẫn mặc dù không phải để vương lục cũng không kém là bao nhiêu. Dọa người hơn chính là, nó thật giống hay vẫn là pha lê loại!" Trẻ con phì nữ tiếp viên hàng không vừa nói, vừa ở trong đầu cướp đoạt trên TV giám bảo tiết trong mắt giám thưởng Phi Thủy thì các chuyên gia nói, "Phi Thủy bên trong, chỉ cần dẫn theo 'Đế vương lục' cùng 'Pha lê loại' vài chữ, không cái bách tám mươi vạn căn bản là không bắt được đến!"

"Ta không tin." Ngô nhả nghiêng vẫn cứ lắc lắc đầu.

"Yêu có tin hay không... Hiện tại xã hội này, mọi người là yêu thích nguy trang chính mình." Trẻ con phì nữ tiếp viên hàng không vỗ vỗ Ngô nhả nghiêng vai, "Bằng không người đi đem chiếc nhẫn kia cho muốn đi qua, tỷ tỷ ta cho người biết sự bất phẩm của nó chỗ! Thế nào? Có dám hay không cùng ta đánh cuộc?"

"Ngược lại ta cảm thấy cái kia tiểu huynh đệ hẳn là rất thiện lương, ta không tin hẳn là một cái nguyệt trang nhà giàu mới nổi."

"Vậy thì là không dám cùng ta đánh cược lạc?"

"Có cái gì không dám?" Ngô nhĩ nghiên bị một kích, nhất thời giọng cao ngạo: "Đi thì đi!"

"Chờ đã..." Trẻ con phi nữ tiếp viên hàng không trên mặt hiện lên một vết hiết cười, hướng về phía Ngô nhĩ nghiên nháy mắt một cái, "Nhớ tới quy tắc cũ nha, muốn đem nhẫn để ở chỗ này lấy tới."

Nàng sau khi nói xong, chỉ chỉ Ngô nhĩ nghiên ngạo nhân bộ ngực. Mấy vị nữ tiếp viên hàng không vừa nghe, nhất thời cười làm một đoàn.

Ngô nhĩ nghiên cắn cắn môi, đôi mi thanh tú giương lên, liền bùng lên thân thể, chân thành đất(mà) hướng về Diệp Thần đi đến.

Mỹ lệ là cảm tính, mà không phải lý tính.

Vì lẽ đó không giống nữ nhân, ở không giống trong mắt nam nhân, có không giống nhau mỹ lệ.

Ngô nhĩ nghiên xem như là một ngoại lệ, bởi vì nàng mỹ lệ dung mạo ở bất kỳ có xoi mói ánh mắt trong mắt nam nhân, đều có trí mạng mà cảm tính gọi cảm.

Vì lẽ đó Diệp Thần ở mở mắt ra nhìn thấy Ngô nhĩ nghiên trong nháy mắt, trái tim nhỏ liền không nhận được phù phù phù phù cuồng nhảy. Hắn từ nhỏ cùng sư phụ sinh hoạt chung một chỗ, cực nhỏ tiếp xúc nữ tính, chớ nói chi là như Ngô nhĩ nghiên như vậy tuyệt sắc đại mỹ nữ.

Kỳ thực ở lên phi cơ lúc này, "Tiểu dân công" liền đi ngang qua mấy vị nữ tiếp viên hàng không bên người, chỉ bất quá hẳn lúc ấy có chút thẹn thùng, không có không ngại ngừng ngẩng đầu nhìn.

"Chào ngài, quấy rối một tý." Ngô nhĩ nghiên lộ ra nụ cười vui vẻ, nàng Vivi cúi người xuống, nhìn Diệp Thần con mắt.

Diệp Thần đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì trước mắt vị này tuyệt Sắc Không tỷ ở cúi người xuống lúc này, trước ngực nàng thể bị quần áo bao vây thỏ ngọc vui sướng nhảy động.

"Áy... Ngài, ngài nói." Diệp Thần nuốt một ngụm nước bọt.

Ngô nhĩ nghiên bị Diệp Thần lại hàm có ngốc đáng đáp suất chút nữa chọc cho bật cười, nàng che miệng lại nhẹ nhàng ho khan một tiếng, che giấu ý cười, sau đó ôn nhu nói: "Chúng ta cung cấp điểm món ăn phục vụ, xin hỏi ngài cần gì ăn?"

"Ăn?" Diệp Thần suy nghĩ một chút, phát hiện mình cái bụng vẫn chưa đói, "Ta không cần."

"Này muốn uống chút gì không? Nước chanh? Trà xanh? Hay vẫn là cà phê?"

"Áy..."

"Nước chanh thế nào? Ta đi cho ngài ngược lại." Còn chưa các (chờ) Diệp Thần nói chuyện, Ngô nhĩ nghiên liền mau mau mở miệng nói. Nàng sợ sệt này tiểu dân công lại nhô ra một câu không cần.

"Được." Diệp Thần gật gật đầu.

Ngô nhĩ nghiên lộ ra thoả mãn mỉm cười, khẽ vuốt cằm, đi tới cabin một đầu khác. Chỉ chốc lát sau, nàng bùng hơn nửa chén nước chanh lại đây.

"Máy bay phi hành trên đường sẽ có xóc nảy, ngài phải cẩn thận nước chanh tạt đi ra." Nàng vừa nói, vừa đem nước chanh đoan ở Diệp Thần trước.

Diệp Thần đưa tay vừa tiếp được nước chanh, liền nghe đến trước mặt vị này tuyệt Sắc Không tỷ nhẹ nhàng nha một tiếng.

Ngô nhĩ nghiên chỉ vào Diệp Thần trên tay nhẫn nói: "Vị tiên sinh này, ngài vừa nãy lẽ nào không nghe thấy cơ trưởng phát thanh sao? Máy bay đi trên đường sẽ có xóc nảy, hành khách món đồ quý trọng cần giao cho chúng ta đến bảo quản. Ngài trên tay nhẫn xem quý trọng như vậy, nếu như một hồi máy bay xóc nảy, không cẩn thận rơi xuống trên đất, rất có thể sẽ mất đi!"

Nàng nói tới trịnh trọng việc, còn Vivi dẫn theo một chút trách cứ ngữ khí, lúc nói chuyện nhẹ cau mày, mặt cười vì sân, cảm giác hoàn toàn chính là đang nhắc nhở Diệp Thần như thế, này tuyệt mỹ dung nhan lại làm cho Diệp Thần trái tim không nhận được rụt lại.

Không nghĩ tới vị này mỹ nữ tuyệt sắc nhũ mây đến, càng là đẹp mắt như vậy!

Chương 3: Ăn thân tiếp cận nữ tiếp viên hàng không

Diệp Thần tin là thật, trên mặt hắn lộ ra nét mặt xin lỗi: "Thật không tiện, ta vừa ngủ, không nghe thấy cơ trưởng phát thanh."

Ngay vào lúc này, máy bay vẫn đứng là phi thường ửng cánh đất(mà) xóc nảy hai lần.

"Ngài cẩn thận!" Ngô nhả nghiên bận bịu đưa tay bang Diệp Thần đỡ lấy chứa nước chanh cái chén. Diệp Thần còn không phản ứng lại, liền phát hiện mình đeo ở ngón trỏ trên Phi Thụy nhẫn đã chặn trước tuyệt Sắc Không tử đem hái xuống.

"Ai..." Diệp Thần mới vừa muốn nói chuyện, lại phát hiện tuyệt Sắc Không tử lại Vivi nhú mày.

"Ngài xem, ngài nhẫn đeo đến như thế từng, nếu như ngài ngủ lúc này, máy bay lần thứ hai xóc nảy, nó nhất định sẽ rơi xuống." Ngô nhả nghiên vừa nói, vừa đem khiết áo sơ mi trắng trước ngực nút buộc mở ra một viên.

Lúc ăn lúc hiện lộ ra một tia bạch như mỡ đông da thịt, Diệp Thần đặt ở trong mắt, trái tim vừa tàn nhẫn nhảy một cái. Hắn còn không nói chuyện, liền phát hiện tuyệt Sắc Không tử lại đem hắn nhẫn từ quần áo trong mở ra nút buộc này nơi nhét tiến vào, sau đó đặt ở trước ngực hai toà cao vót hai vú trong lúc đó.

"Hay vẫn là giao cho ta đến bảo quản, các (chờ) máy bay hạ xuống sau đó, ta sẽ đem nhẫn đổi cho ngài." Ngô nhả nghiên hướng về phía Diệp Thần lộ ra một cái mỹ lệ nụ cười, ánh mắt sáng ngời bên trong thì lại lóe qua một tia không dễ phát hiện giáo hoạt, nàng không giống nhau: không chờ Diệp Thần phản ứng lại, liền vội vàng xoay người rời đi, chỉ để lại một tia nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Đứng ở đằng xa mấy vị nữ tiếp viên hàng không đem tình cảnh vừa xảy hết mức nhìn ở trong mắt, tiểu dân công này hàm ngốc đáng đáp, nhất thời lại nhạ cho các nàng cười làm một đoàn.

Ngô nhả nghiên Vivi có chút đắc ý phản trở lại, nghênh tiếp nàng chính là các vị nữ tiếp viên hàng không dựng thẳng lên ngón tay cái.

"Nhả nghiên tử, người cũng thật là lợi hại!" Tóc ngắn nữ tiếp viên hàng không không nhận được khen.

"Hi hi..." Ngô nhả nghiên nháy mắt một cái, lần này hành động thuận lợi đến kỳ lạ, có thể nói là dễ như ăn bánh liền đem cái kia hàm ngốc tiểu dân công cho dao động.

Nàng vỗ vỗ hoi có chút trẻ con phi nữ tiếp viên hàng không vai, chỉ chỉ chính mình bộ ngực: "Thế nào? Có muốn hay không theo tới giám trường một tỷ chiếc nhẫn này thật giả?"

Mấy vị nữ tiếp viên hàng không vừa nghe, nhất thời hứng thú, đi theo Ngô nhả nghiên phía sau đi tới khoang hạng nhất. Sáng sớm chuyến bay hành khách nhân số ít, cũng không có ai ngồi khoang hạng nhất, vì lẽ đó mấy vị nữ tiếp viên hàng không liền tràn đầy phấn khởi đất(mà) nghiên cứu nổi lên chiếc nhẫn kia.

Bên này Diệp Thần bị tuyệt Sắc Không tử lấy đi nhẫn sau đó, phát tài nửa ngày ngốc mới phục hồi tinh thần lại, thẳng đến lúc này, thiếu niên trên mặt nhưng có một tia đồ ửng. Trong tay hắn chứa nước chanh cái chén mặt trên còn lưu lại tuyệt Sắc Không tử dư hương, thăm thăm thanh nhả hương vị từng tia từng sợi thoán nhập trong lỗ mũi, lại để cho Diệp Thần một trận tim đập nhanh hơn.

Nhưng là cân nhắc một nửa hôm sau, hắn nhưng là có một chút phiền muộn.

Cái kia Phi Thụy nhẫn là sự phụ giao cho tín vật của hắn, Diệp Thần còn muốn cầm nó đi gặp sự phụ lão nhân gia người cố nhân đây. Hiện tại lại bị một vị tuyệt sắc nữ tiếp viên hàng không cho lấy đi, hơn nữa, hơn nữa còn đặt ở chỗ đó...

Vị kia tuyệt Sắc Không tử mặc dù nói ở phi cơ hạ xuống sau đó sẽ đem nhẫn trả lại cho mình. Nhưng là, vạn nhất đến lúc không tìm được nàng làm sao bây giờ? Vạn nhất máy bay hạ xuống rồi sau đó, vị kia nữ tiếp viên hàng không đem chuyện này quên đi mất, này chẳng phải là nguy rồi?

Diệp Thần càng cân nhắc, trong lòng càng thấp thỏm. Hắn chung quanh vừa nhìn, trên phi cơ hành khách cũng không nhiều, vì lẽ đó đem món đồ quý trọng giao cho vị kia tuyệt Sắc Không tử bảo quản người khẳng định không mấy cái. Nói không chắc chính mình chính là này duy nhất một cái oan Đại Đầu!

"Không được, nữ tiếp viên hàng không xinh đẹp nữa, ta cũng phải đem nhẫn tìm trở lại." Diệp Thần cắn cắn môi, tự lẩm bẩm.

Chú ý lấy chắc, hắn liền từ chỗ ngồi đứng, sau đó tìm tới trên phi cơ phòng rửa tay.

Tiến vào phòng rửa tay sau đó, Diệp Thần khóa trái cửa, từ trong túi quần áo lấy ra một đại điệp giấy vàng phủ.

"Xoạt —— "

Diệp Thần giật một tấm đi ra, tấm kia giấy vàng trên bùa sớm đã dùng chu sa viết xuống cực kỳ phiền phức cấm chế, là tương đối quý giá Ân Thân Phù. Hắn nắm ở trong tay, đang chuẩn bị thôi thúc pháp quyết, nhưng là thoáng do dự một chút.

Hắn muốn , rồi đi làng lúc này, sư phụ đã thông báo không nên dễ dàng vận dụng tiên pháp. Bất quá chợt, thiếu niên người liền cho mình tìm một cái giải thích hợp lý.

Chỉ là giấy vàng phù mà thôi, lại không cần vận dụng trong cơ thể chân nguyên. Sư phụ lão nhân gia người ở thân thể mình trên bày xuống chín đạo phong ấn, chỉ có điều vì phòng ngừa chính mình vận dụng chân nguyên mà thôi. Hơn nữa lúc ra cửa, sư phụ nhìn thấy chính mình dẫn theo nhiều như vậy giấy vàng phù, cũng không hề nói gì.

Nghĩ đến đây, Diệp Thần trong miệng đọc thầm vài câu pháp quyết, thân chi ở giấy vàng trên bùa nhẹ nhàng bắn ra, này giấy vàng phù liền tự mình thiêu đốt . Chỉ chốc lát sau, giấy vàng phù hơi đốt thành tro bụi, Diệp Thần thân thể cũng rất thần kỳ đất(mà) phát sinh ra biến hóa, dần dần trở thành nhạt, cuối cùng hoàn toàn biến mất ở trong không khí, đã biến thành trong suốt màu sắc.

"Kẹt kẹt —— "

Cửa phòng vừa tay bị nhẹ nhàng đẩy ra, Diệp Thần bước chân nhẹ nhàng đi ra, lại như một con gió lặng yên thổi qua.

Diệp Thần ngẩng đầu nhìn trên phi cơ đồng hồ điện tử, tâm Riemer mặc đếm ngược thời gian, hắn đến hơi hơi nhanh một chút, bởi vì Ân Thân Phù hữu hiệu thời gian, chỉ có năm phút đồng hồ.

Rón ra rón rén tìm nửa ngày, Diệp Thần mới phát hiện, vị kia tuyệt Sắc Không tỷ lại ở khoang hạng nhất góc chỗ ngồi ngủ . Khả năng nàng là thật sự có chút luy, xem ngủ rất say, lông mi thật dài Vivi run run, dĩ thường đất(mà) mê người.

Diệp Thần rón ra rón rén đất(mà) đi tới tuyệt Sắc Không tỷ bên người, nghe thấy được thân thể nàng trên này sợi nhàn nhạt hương vị, trong lòng Vivi rung động.

Bất quá thời gian cấp bách, hắn cũng không dám chậm trễ, trực tiếp ở tuyệt Sắc Không tỷ trên người túi áo tìm kiếm , nhưng là phiên một lần đều không có tìm được chính mình nhẫn.

Trong lòng hắn nhảy một cái: Không thể nào! Lẽ nào nhẫn còn đặt ở chỗ đó của nàng?

Diệp Thần cắn răng một cái, đưa tay mở ra tuyệt Sắc Không tỷ trước ngực nút buộc, sau đó cẩn thận từng li từng tí một mà lấy tay thân tiến vào. Vừa chạm được này mềm nhẵn da nhẵn nhụi, Diệp Thần ngón tay liền Vivi run lên một tý.

Ngón này cảm, thực sự quá mê người một chút!

Ngô nhĩ nghiêng đang ngủ tự cảm giác được chút gì, nàng nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, sau đó đem thân thể trong triều chuyển động.

Diệp Thần lấy hiện tại tư thế, cánh tay nhất thời liền không đủ dài ra. Hắn chỉ có thể nhẹ nhàng quỳ gối ghé ngồi mặt, sau đó một lần nữa lại đem bàn tay tiến vào. Chỉ bất quá hắn mặt, nhưng là hầu như dán sát vào tuyệt Sắc Không tỷ mặt.

Nhìn gần ngay trước mắt vô cùng mịn màng da thịt, còn có này tinh xảo lạnh lợi gò má, Diệp Thần cảm thấy toàn thân đều có một chút bắn tia nhiệt. Hắn bận bịu nhắm mắt lại, liều mạng mà lấy tay sờ về phía tuyệt Sắc Không tỷ này rãnh vú sâu hoắm bên trong.

Chưa từng có trải nghiệm quá tươi đẹp xúc cảm từ trên tay truyền đến, lại nhu, lại đạn, lại hoạt, lại nộn!

Nhất chỗ chết người nhất chính là Ngô nhĩ nghiêng bởi vì quá to lớn duyên cớ, rất không thích mặc dư thừa quần áo. Vì lẽ đó Diệp Thần trên tay hơi có chút động tác, trước ngực nàng thể khổng lồ liền vui thích đất(mà) nhảy lên , vừa mới hơi mất tập trung thì sẽ từ trong tay tránh thoát.

Diệp Thần ở đối phương khe bên trong cẩn thận tìm kiếm , khắp mỗi một cái mê người góc, thậm chí có mấy lần, bàn tay của hắn đã hoàn toàn bao trùm ở này bóng loáng đạn nộn bên trên. Chỉ là tuyệt Sắc Không tỷ nơi đó thực sự hơi lớn, Diệp Thần tìm đến đầu đầy Đại Hãn, vẫn cứ không có phát hiện nhẫn hình bóng.

Một bên khác, Ngô nhĩ nghiêng chính trong giấc mộng, lại đột nhiên cảm giác được có người chính đang xoa xoa trước ngực mình. Thể chất của nàng cực kỳ mẫn cảm, chưa từng có làm cho nam nhân chạm qua thân thể của chính mình. Này xoa xoa mang đến tươi đẹp cùng kích thích, nhất thời làm cho nàng tỉnh lại.

Nàng mơ mơ màng màng đất(mà) mở mắt ra, nhưng phát hiện mình xung quanh không có một bóng người.

Đây là làm sao ? Chẳng lẽ là mình ở làm mộng xuân sao?

Ngao nhiên hai vú mặt trên truyền đến từng tia từng tia như giống như điện giật kích thích rồi lại cực hạn cảm giác thoải mái, cũng không lâu lắm, Ngô nhĩ nghiêng toàn thân liền nhiệt đến có chút nóng lên. Nàng nguyên bản trắng nõn mặt cười mặt trên, nổi lên một vết ửng hồng, đang xác định đây chỉ là giấc mộng sau đó, Ngô nhĩ nghiêng kinh ngạc phát hiện chính mình dĩ nhiên có một chút điểm cảm giác hưng phấn.

Phảng phất có một con gầy gò nhưng mang theo thô ráp tay ở nhào nặn chính mình đầy đặn địa phương, thỉnh thoảng có ngón tay xẹt qua đỉnh cao nhất nhô ra. Từng trận khoái ý mà kích thích cảm giác kéo tới, Ngô nhĩ nghiên toàn thân đều khi theo Chi nhẹ nhàng run rẩy, nàng cực lực muốn tỉnh lại, nhưng là nhưng thật giống như có một chút điểm không nở này tươi đẹp đến cực điểm cảm giác.

Muốn giãy dụa, nhưng là lại không muốn giãy dụa.

Ngô nhĩ nghiên hô hấp dần dần trùng , rốt cục, nàng không nhịn được phát sinh tiếng thứ nhất rên rỉ.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Vẽ đường cho hươu chạy tiểu thái muội

Diệp Thần vừa ở Ngô nhĩ nghiên nhảy nhót tung bừng đầy đặn bên trong cẩn thận tìm kiếm, vừa trong lòng nhưng là không nhịn được có chút thay lòng đổi dạ.

Hắn phát hiện tuyệt Sắc Không tỷ thở ra mùi thơm càng ngày càng nóng, miệng bên trong mặt nhẹ giọng rên rỉ lên, lông mày của nàng bất tri bất giác tức , mặt cười càng ngày càng hồng, đáng đáp khiến người ta lại thương lại yêu.

Mấu chốt nhất là, hắn cảm giác được tuyệt Sắc Không tỷ thân thể Vivivận vẹo, trước ngực đầy đặn dĩ nhiên thật giống vô tình hay cố ý đất(mà) đè ép hướng về bàn tay của chính mình, nghênh hợp động tác của chính mình.

Đến sau đó, nàng đóng chặt hai chân cũng bắt đầu vuốt nhẹ , cảnh tượng này, không nói ra được đất(mà) kiều diễm.

Ngô nhĩ nghiên thực sự quá nấn cảm một chút, đặc biệt là trước ngực này hai cái nhô ra, thoáng vừa bị đụng vào sẽ có mãnh liệt cảm giác.

Huống chi Diệp Thần tay thực sự có chút hưng hăng đến từ không e dè mức độ, Ngô nhĩ nghiên bị gây xích mích , trong đầu từng trận kỳ ảo cảm giác kéo tới, không nhịn được giờ lên chính mình nhỏ và dài tay trắng, muốn đem con kia bàn tay vô hình chấm chú đề lại.

Nàng hầu như đã hoàn toàn mất đi ý thức, chỉ muốn cái tay kia có thể lại dùng lực một điểm, lại tùy ý một điểm. Dù sao, Diệp Thần đem bàn tay vào chủ yếu mục đích không phải âu yếm, mà là tìm kiếm nhấn.

Điều này làm cho Ngô nhĩ nghiên ở trong mơ mơ màng màng, luôn cảm thấy thật giống ít đi một tí tẹo như thế.

Nhìn thấy Ngô nhĩ nghiên lại giờ tay lên, Diệp Thần nhất thời sợ hết hồn, hắn còn tưởng rằng tuyệt Sắc Không tỷ phát hiện chính mình, tới lúc gấp rút đến đầu đầu Đại Hân thì, đột nhiên ở trải rộng nồn nà mềm mại bên trong chạm tới một điểm cứng rắn. Hắn cuống quýt nắm nhấn, lấy tay rút trở lại.

Trong lòng một mực yên lặng mấy thời gian chỉ còn dư lại không tới một phút, tuy rằng trước mặt mỹ nữ tuyệt sắc lần này e thẹn hừng hực tư thái thực sự có chút mê người, hắn cũng không còn dám dừng lại chốc lát.

Mấy chục giây sau đó, Diệp Thần trở lại phòng rửa tay, hắn vừa đóng cửa lại, trong suốt thân thể liền ở trong không khí hiển lộ nguyên hình. Diệp Thần xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng thầm hô một tiếng nguy hiểm thật.

Hắn lấy tay giờ lên đến mũi trước, nhẹ nhàng ngửi một cái, trên bàn tay vẫn cứ lưu lại từng tia từng sợi mùi thơm, chính là tuyệt Sắc Không tỷ độc nhất hương vị.

Lại đang phòng rửa tay ở lại : sững sờ chỉ chốc lát sau, Diệp Thần mới đi ra. Hắn theo bản năng mà liếc mắt nhìn khoang hạng nhất phương hướng, sau đó mới đi trở về chính mình chỗ ngồi.

Ngồi đang chỗ ngồi trên, Diệp Thần trái tim vẫn đang không ngừng rầm rầm nhảy, vừa nảy nảy hương diễm một màn như điện ảnh ở trong đầu hắn nhiều lần truyền phát tin, mãi cho đến mấy bay hạ xuống, hắn mới xa xôi phục hồi tinh thần lại.

Diệp Thần sợ sệt tuyệt Sắc Không không gặp nhấn sau đó tìm đến mình, liền hắn không dám nhiều làm dừng lại, cái thứ nhất liền đi rơi xuống máy bay. Khả năng là kiêm gia Tổ Sư hiển linh, thiếu niên ở xuống phi cơ lúc này lại không có gặp lại vị kia tuyệt Sắc Không tỷ.

Trong lòng may mắn đồng thời, Diệp Thần trong lòng nhưng cũng có một chút chút ít tiểu nhân : nhỏ bé thất lạc, hắn mơ hồ cảm thấy, chính mình hay vẫn là rất muốn nhìn đến vị kia tuyệt Sắc Không tỷ.

Rơi xuống máy bay ra hàng đứng lâu, Diệp Thần mới đột nhiên muốn , bởi vì khí trời nguyên nhân, hắn đem nguyên bản ở buổi tối chuyển bay thay đổi đánh dấu sáng sớm, hơn nữa quên thông báo đến đón mình người .

Thời gian như thế sớm, cũng không thể ngây ngốc ở hàng đứng lâu trước chờ thời?

Diệp Thần là lần đầu tiên tới thủ đô, nhân sinh đất(mà) không quen. Cũng may hắn phương hướng cảm rất tốt, liền liền đi mua một tờ bản đồ, chuẩn bị dựa theo sự phụ cho địa chỉ chính mình tìm tới cửa.

"Thị nam khu phương Đông tô hà khu biệt thự thứ bảy đóng." Diệp Thần nhìn một chút trên tờ giấy sự phụ lưu lại chữ viết, đem địa đồ triển khai ngồi ở ven đường tìm kiếm .

Tiểu nuôi chính là, hắn mua tấm bản đồ kia thực sự có chút kém cỏi, chỉ đánh dấu thành phố này các nơi điểm du lịch cùng địa tiêu kiến trúc, căn bản sẽ không tìm được phương Đông tô hà khu biệt thự ở chỗ nào.

Cũng may Diệp Thần phát hiện thị nam khu ba chữ. Vậy trước tiên chạy tới thị nam khu đi, đến nơi đó hỏi lại. Hắn nâng lên chính mình chứa ở bao tải bên trong hành lễ, một tay nâng địa đồ, dọc theo rìa đường đi .

Xung quanh là một tràng lại một tràng chọc vào phía chân trời nhà lớn cao chọc trời, lạnh lẽo mà xa lạ, Diệp Thần lại như là một con bò sát ở cự vực trong rừng rậm con kiến nhỏ, xem thấp kém mà nhỏ yếu. Lui tới người đi đường bước chân vội vã, bọn hắn ăn mặc ngăn nắp xinh đẹp, nhưng mà biểu tình trên mặt cũng chỉ có bị thành thị đồng hóa sau đó hồ hững.

Tình cờ gặp phải mấy cái cùng Diệp Thần ăn mặc tương tự người, cũng đều là trà trộn ở thành phố này tầng dưới chót vào thành người làm công, trên mặt của bọn họ, nhưng là bị tuổi Nguyệt Phong sa lưu lại tang thương vết tích.

Diệp Thần phương hướng cảm đã xem như là vô cùng tốt, nhưng là hắn đi rồi sau một tiếng, lại phát hiện đã không cách nào trên địa đồ mặt tìm tới chính mình chuẩn xác vị trí. Thành thị bằng Yamato rắc rối phức tạp, vượt xa khỏi sự tưởng tượng của hắn.

Giữa lúc Diệp Thần có chút thời điểm mê mang, một chiếc màu trắng xe van đột nhiên "Kẹt kẹt" một tiếng đình chỉ bên cạnh hắn.

"Ha, tiểu huynh đệ, ngươi đây là đi đâu a?" Một cái tò rõ vẻ dữ tợn đeo kính đen người từ xe van trong cửa sổ dò ra đầu.

"Ừ , ta nghĩ đi thị nam khu phương Đông tô hà khu biệt thự, thế nhưng thật giống có chút lạc đường ." Diệp Thần nhún vai một cái hồi đáp.

"Đừng!"

Này mang kính râm đại hán đánh một cái Vang chỉ, đem cháy hết khói hương tiện tay nhưng ở trên mặt đất: "Ha, vừa vặn! Ngươi lên đây đi, chúng ta cũng đi thị nam khu, tiện đường đem ngươi mang tới."

"Thật sự giả ?" Diệp Thần trên mặt lộ ra mừng rỡ, đi tới màu trắng xe van trước.

"Đều là người mình, còn có năng lực gạt ngươi sao?" Mang kính râm đại hán đưa tay lấy ra một điều thuốc, đưa về phía Diệp Thần.

"Ta không hút thuốc lá." Diệp Thần từ chối đi yên, thế nhưng trong lòng hắn nhưng là ám áp, đại hán đệ yên động tác trong nháy mắt để sự quan hệ giữa hai người gần gũi hơn khá nhiều.

Diệp Thần trong lòng cảm thán: Phía trên thế giới này hay vẫn là nhiều người tốt!

Lên màu trắng xe van sau đó, Diệp Thần mới phát hiện bên trong xe đã ngồi sáu người. Ngoại trừ vị kia mang kính râm đại hán ở ngoài, xe cuối cùng còn ngồi hai đại hán. ở giữa ngồi chính là một vị tóc hoa râm bà lão cùng một vị có chút gầy gò mang theo kính mắt người trung niên.

Hai người đều nghiêm mặt, xem tựa hồ đối với Diệp Thần trên đường gia nhập cũng không thể nào hoan nghênh.

Ngồi ở tư thế chỗ ngồi lái xe, nhưng là một cái nữ hài.

Nữ hài đầu mặt sau buộc đơn giản tóc thắt bím đuôi ngựa, mặc một bộ màu tím nhạt đáng yêu T-shirt, tính tế Liễu Diệp Mi, mắt một mí, miệng anh đào nhỏ, đáng đáp xem thanh tú lanh lợi, nở nụ cười liền lộ ra hai cái Điem Điem lúm đồng tiền.

Diệp Thần nhìn thấy bà lão Trung năm người trong lúc đó có khe hở, liền liền ngồi xuống. Xe van bên trong Không Gian rất nhỏ, Diệp Thần ngồi ở giữa hai người mặc dù có chút chen chúc, thế nhưng hắn nhưng rất hài lòng.

Dù sao cũng là đáp người hảo tâm đi nhờ xe, tổng so với mình một người như không đầu con ruồi như thế ở thành phố lớn bên trong hồ xông loạn va thực sự tốt hơn nhiều.

Đáng yêu nữ hài xiếc xe đạp phi thường thành thạo, giẫm Ly Hợp, móc đương, chuyển phương hướng, động tác xem trôi chảy mà tiêu sái. Một làn khói xanh sau đó, màu trắng xe van liền thật nhanh chạy ở trên đường cái.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tiểu thần tiên tha mạng a

Tốc độ xe cực nhanh, khoảng chừng quá nửa giờ, màu trắng xe van liền chạy khỏi nội thành, quai đến có chút vắng vẻ hẻo lánh trên quốc lộ. Thời đại này, mọi người xuất hành đều là máy bay, xe lửa hoặc là đi cao tốc, hơn nữa thời gian còn sớm, vì lẽ đó trên quốc lộ hầu như không có xe gì.

"Cái thành phố này thật to lớn, không như thôn của chúng ta, từ đông đầu đi tới tây đầu cũng là hoa mười phút. Vị đại ca này, đến phương Đông tô hà còn bao lâu nữa nha?" Diệp Thần hỏi một câu.

Không có người nói chuyện, ngồi ở ghế cạnh tài xế đại hán kia quay đầu lại nhìn Diệp Thần một chút. Hắn đã lấy xuống kính râm, chỉ có điều nguyên bản mọc ở nụ cười trên mặt không gặp, thay vào đó chính là trong mắt ý lạnh.

Diệp Thần trong lòng lóe qua một tia không đúng cảm giác, bất quá hắn lại hỏi: "Có phải là còn rất xa? Thực sự là phiền phức ngài."

"Ha ha..." Đại hán cười gằn một tiếng, đột nhiên chỉ vào ven đường đạo, "Liên đình nơi này đi."

"Hà?" Diệp Thần Vivi nhú mày, "Nơi này không nhìn thấy cái gì khu biệt thự a? Người có phải là nghe lầm, ta muốn đi chính là thị nam khu phương Đông tô hà."

"Ngớ ngẩn!" Đại hán không có phản ứng Diệp Thần, trên mặt lộ ra châm biếm, đột nhiên đưa tay lấy ra một cái sáng loáng chủy thủ.

Diệp Thần ánh mắt lạnh lẽo, hắn chính là lại không từng va chạm xã hội, giờ khắc này cũng rõ ràng đại hán dụng ý, bất quá hắn nhưng là không một chút nào sốt ruột, trên mặt nhưng vẫn là hờ hững vẻ mặt: "Không nghe thấy vừa nãy ta nói sao? Tiểu gia muốn đi chính là phương Đông tô hà, người để xe dừng lại tới làm chi?"

Một bên bà lão lên lút kéo Diệp Thần quần áo, bất quá lại không dám mở miệng nói chuyện.

"Ha ha ha!" Đại hán cười ra tiếng âm, hắn như liếc si như thế nhìn Diệp Thần, "Người này là thật khò, đầu óc không xoay chuyển được đến đây đi!" Hắn vừa nói xong, ngồi ở cuối cùng hai đại hán cũng cười, hai con kim sắt bàn tay lớn, hai bên trái phải đặt tại Diệp Thần trên bà vai.

Nhưng mà lái xe đáng yêu nữ hài nhưng nhú nhú mày, nam hài này phản ứng nàng hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải, trong lòng đột nhiên có một tia không hiểu ra sao cảm giác nguy hiểm.

"Dừng!" Một tiếng vang giòn.

Không có ai nhìn rõ ràng tất cả những thứ này đến tốt cùng là làm sao phát sinh, ngồi ở vị trí kế bên tài xế đại hán kia liền phát sinh một tiếng tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, hắn bỗng nhiên đánh vào kính chắn gió mặt trên, phun ra một cái mạng nha huyết, trên mặt nằm cái để thấy dấu tay, nhất thời liền ô thanh đất(mà) thũng.

"Ba ba!" Lại là hai tiếng vang lên giòn giã.

Phía sau hai đại hán cũng đau đến kêu rên, nhưng mà từ đầu tới cuối, Diệp Thần xem đều ngồi ở chỗ đó, biểu hiện trên mặt hờ hững, tựa hồ liền con mắt cũng không trát một tý.

"Cùng tiểu gia đến cái trò này? Hừ hừ, chơi vui sao?" Diệp Thần vừa nói, trong tay đã ngắt một tờ giấy vàng phù.

Hắn vững vàng nhớ kỹ sự phụ bàn giao mình không thể vận dụng tiên pháp cản dận, vừa nãy ba người kia bạt tai, chỉ có điều là hắn trong ngày thường thường thường rèn luyện thân thể kết quả. Hơn nữa nhìn, nãy ba cái ngu đại tam thô trắng hán, tựa hồ vẫn không có trên núi đã hươu bảo phản ứng nhanh nhẹn.

Ba đại hán trong nháy mắt liền bị đánh mê, bọn hắn kêu đau đớn, một câu nói cũng không nói được.

"Các người yêu thích chơi, này tiểu gia ta liền bồi các người vui đùa một chút." Diệp Thần khoe miệng Vivi giương lên, hắn hướng về hai bên trái phải bà lão Hòa Trung năm người nói rằng, "Hai người các người ngồi vững vàng, nắm chặt tay vịn."

Sau khi nói xong, cong ngón tay búng một cái, tám kia giấy vàng phù liền bạo thành một đám lửa. Tám bà này xem như là khá là đơn giản huyền không phù, Diệp Thần cầm trong tay hỏa diễm đập vào thân xe bên trong, sau đó trong miệng đọc thầm hai câu.

Mọi người chính nghi hoặc lúc này, màu trắng xe van bỗng nhiên chấn động, liền tiếp theo ầm ầm một tiếng, như tên lửa nhanh chóng nhảy thẳng đến mười mấy mét không trung.

"A!" Không có một chút nào chuẩn bị bọn đại hán sợ đến kinh tiếng rít gào, bọn hắn từ chỗ ngồi tầng tầng té rớt, đụng phải thất điên bát đảo mất nổ đom đóm.

Nhưng mà màu trắng xe van nhưng như khí cầu như thế, lao đảo nổi giữa không trung, theo gió nhẹ đang đung đưa, tựa hồ bất cứ lúc nào có thể không trọng rơi xuống.

Bọn đại hán sợ đến sợ vỡ mật nứt, lúc này mới ý thức được chính mình gặp phải kẻ khó ăn, bọn hắn cũng không kịp nhớ đau đớn trên mặt, lớn tiếng xin tha: "Tiểu thần tiên, tiểu thần tiên! Chúng ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, trong lúc vô tình mạo phạm ngài. Ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, có thể ngàn vạn muốn tha chúng ta mạng chó a!"

Vừa nảy hay vẫn là một bộ vênh vào hung hăng đối gạt người đáng dấp, hiện tại nhưng khóc ròng ròng đất(mà) thành một đám kẻ vô dụng, không thể không nói, bang này lượng dao găm giặc cướp vẫn tính là rất thức thời vụ.

"Còn nhớ lão tử ta muốn đi đâu sao?" Diệp Thần lạnh lùng nói.

"Nhớ tới nhớ tới! Ngài muốn đi phương Đông tô hà!" Nếu không là xe phù ở giữa không trung, ba người kia đại hán hận không thể quỳ trên mặt đất dập đầu xin tha.

Loại này ý thế hiếp người đồ vật, sợ nhất, chính là gặp phải so với bọn hắn người càng cường hãn hơn. Trái lại Diệp Thần bên người này Vị lão bà nội Hòa Trung năm người, trên mặt bọn họ tuy rằng cũng tràn đầy khiếp sợ, thế nhưng cũng không có lộ ra thần sắc sợ hãi.

Diệp Thần lạnh lùng hừ một tiếng, màu trắng xe van chậm rãi hạ xuống.

Này mấy đại hán nhìn thấy Diệp Thần lộ như thế một tay thần thông, cũng không dám nữa có chút làm càn, bọn hắn lại như ba con ngoan ngoãn nghe lời tiểu Cầu, phục phục thiếp thiếp, hảo ngôn hảo ngữ đất(mà) nịnh hót Diệp Thần một phen.

Xe dừng lại khởi động, ở Diệp Thần dẫn dò dưới, đầu tiên là đem bà lão Hòa Trung năm người từng người đưa về nhà bên trong. Hai người bọn họ sau khi được cứu, tự nhiên là thiên ân vạn tạ, đặc biệt là bà lão, miễn cưỡng muốn lôi kéo Diệp Thần tiến vào trong nhà mình ngồi một chút, Diệp Thần phi đi hảo đại lực khí mới từ chối đi.

Sau đó, xe mới lại chạy về phía thị nam khu, đến phương Đông tô hà khu biệt thự.

Sau khi xuống xe, này mấy cái giặc cướp đưa xem như là thờ phào nhẹ nhõm, bọn hắn mới vừa vừa mới chuẩn bị bỏ cửa chạy lấy người, nhưng mà Diệp Thần nhưng là ngăn cản xe.

Hắn chỉ chỉ ngồi ở chỗ tài xế ngồi cái kia sợ đến có chút mặt tái mét đáng yêu nữ hài, từ tốn nói: "Người, hạ xuống."

Buộc tóc đuôi ngựa bím đáng yêu nữ hài tự cảm giác được Diệp Thần trên người để lộ ra đến nguy hiểm khí tức sau đó, liền vẫn cẩn thận từng li từng tí một, cũng không dám thờ ơ mạnh, nàng cũng không muốn như ba người kia đại hán như thế chịu khổ.

Vốn tưởng rằng rốt cục có thể thoát khỏi cái này tiểu sát tinh, ai biết hắn hiện tại lại để cho mình xuống xe!

Đáng yêu nữ hài sắc mặt trắng nhợt, không nhịn được nhẹ nhàng đánh run lên một cái, sau đó mới cực không tình nguyện thả ra tay lái xuống xe. Nàng sau khi xuống xe, cúi đầu không dám nhìn Diệp Thần, trên mặt làm làm ra một bộ vô tội đáng thương đáng dấp.

Diệp Thần từ trên xuống dưới đánh giá một phen nữ hài, thấy nàng tuy rằng tướng mạo lạnh lợi đáng yêu, thế nhưng thanh tú lỗ tai mặt trên lại mang bốn, năm cái lờ lờ toả sáng đỉnh tai, trên môi son môi cũng thực sự có chút đậm, nhanh nhẹn chính là một cái tiểu Phi muội trang phục.

"Làm đui lý sự tình, không dám nhìn ta?" Diệp Thần hơi nhíu nhíu mày, ngữ khí nhàn nhạt hơi có chút lạnh ý.

Đáng yêu nữ hài lén lút nhìn Diệp Thần một chút, tiếng nhỏ như tia, tràn ngập oan ức: "Ta... Ta là vô tội. Ta cùng ba người kia không phải một nhóm, kim thiên tài vừa nhập bọn, đều là bị bọn hắn bức..."

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cực phẩm tiểu người hầu gái

"Ừ?" Diệp Thần quay đầu nhìn ba người kia đại hán một chút, ánh mắt ác liệt, ba đại hán nhất thời sợ đến cầm như hến, cũng không dám thở mạnh.

Bất quá Diệp Thần nhưng là vẫn chưa phát tác, hần chỉ chỉ màu trắng xe van nói rằng: "Người sẽ lái cái này sắt lá xe, vẫn tính có chút tác dụng, không giống này ba tên phế vật. Ta người hạ xuống, là muốn cho người làm ta hạ nhân."

"A?" Đáng yêu nữ hài nhất thời kinh ngạc tròn tròn cặp mắt, "Làm người hạ nhân?"

Diệp Thần gật gật đầu: "Ta ở đây trong thành phố không bay được, muốn đi chỗ nào tới tới lui lui đi lên đường vừa chậm lại phiền phức, thực sự có chút không tiện. Người làm chuyện sai lầm, về đường cho hươu chạy, vốn là ta là hần là trừng phạt người. Số một, người là cái nữ hài, ta chưa bao giờ đối với nữ nhân động thủ. Đề nghị mà, xem ở người có nhất nghệ tinh, ta không trừng phạt người, vậy người liền làm ta hạ nhân đi."

Nữ hài nghe được lời này, trong lòng 10 ngàn cái không muốn, thế nhưng nàng lại không dám biểu hiện ra, chỉ có thể ủy khuất nói: "Ta đúng là kim thiên tài lần thứ nhất phạm án, hơn nữa ba ba ta còn ở nhà chờ ta đây, ta... Ta e sợ không thể làm ngài hạ nhân."

"Người yên tâm, chờ ta học được làm sao lái này sắt lá xe, tự nhiên sẽ còn người tự do. Ừ... Đúng rồi, ta ở trên máy bay nhìn một cái động họa, thật giống hiện tại trong thành đều không thịnh hành gọi hạ nhân, thay đổi gọi người hầu gái. Vì lẽ đó, ở sau đó một quãng thời gian, người chính là ta người hầu gái, phải gọi chủ nhân ta, nghe ta dặn dò làm việc." Diệp Thần nói.

Người hầu gái? !

Đáng yêu nữ hài một mặt bất đắc dĩ, có chút không nói gì. Nàng mới vừa muốn mở miệng biện bạch, nhưng nhìn thấy Diệp Thần lại từ trong túi tiền lấy ra một tờ giấy vàng phù, nhất thời sợ đến lui nửa bước.

Diệp Thần động tác nước chảy mây trôi, cực kỳ nhanh chóng. Hần nhẹ nhàng bắn ra, giấy vàng phù liền bạo vì hỏa diễm, còn chưa các (chờ) đáng yêu nữ hài phản ứng lại, Diệp Thần liền cầm trong tay hỏa diễm đập vào bờ vai của nàng.

Hỏa diễm trong nháy mắt tắt, nữ hài vai sáng lên một điểm sáng, sau đó cấp tốc ảm đạm, biến mất không còn tăm hơi.

"Ai nha..." Đáng yêu nữ hài còn tưởng rằng Diệp Thần lại sử dụng loại kia có thể làm cho đồ vật phù bùa chú, sợ đến hoa dung thất sắc, nàng run giọng nói, "Ta đáp ứng người, ta đáp ứng người! Xin người không nên như vậy, ta khủng cao!"

Diệp Thần cười nhạt: "Người không cần sợ hãi, cái này không phải vừa nãy lơ lửng giữa trời phù. Người không phải nói ba ba người ở nhà chờ người sao? Vì lẽ đó ta bất quá là ở trên thân thể người loại cái kế tiếp cảm ứng chú, như vậy bất luận người ở đâu, ta đều có thể tìm tới người, người cũng có năng lực bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu nghe được ta dặn dò. Được rồi, nhớ kỹ người thân phận bây giờ, người là ta người hầu gái."

Nghe được Diệp Thần giải thích, đáng yêu nữ hài nỗi lòng lo lắng mới dễ xuống, nàng lòng vẫn còn sợ hãi đất(mà) nhìn Diệp Thần một chút, gật gật đầu.

"Đúng rồi, người tên là gì?" Diệp Thần hỏi.

"Đinh Phi."

"Được, đinh Phi, người hiện tại có thể đi rồi."

"Ừ." Đinh Phi đáp một tiếng, sau đó mới lên xe, mang theo ba người kia sớm đã sợ vỡ mặt đại hán hốt hoảng bỏ chạy.

Diệp Thần đứng tại chỗ, nhìn dần dần biến thành một cái điểm nhỏ xe van, con mắt khẽ nheo lại.

Hần vừa nãy cũng không có nói cho đáng yêu nữ hài, cái kia cảm ứng chú không chỉ có thể biết vị trí của nàng, hơn nữa còn có năng lực cảm ứng được nàng đang làm gì, cứ như vậy, nếu như nàng lần sau làm tiếp sai sự tình, chính mình thì sẽ rõ như lòng bàn tay.

Quá nửa ngày, Diệp Thần mới trùng lại giang từ bản thân một đại túi hành lễ, cất bước đi vào phía sau phương Đông tô hà khu biệt thự.

Phương Đông tô hà là thành phố này sang trọng nhất xa xỉ nhất khu biệt thự, cùng bên ngoài lạnh lẽo mà màu xám thành thị kiến trúc không giống, phương Đông tô hà mỗi một nhà biệt thự đều có chính mình rất khác biệt đặc điểm. Khai phá thương nghiệp hiển nhiên bỏ ra rất lớn tâm tư, mỗi một nhà biệt thự đều mô phỏng theo hình thức Lôi kiến trúc phong cách, dung hợp điều lương họa trụ nhân văn dày nặng cùng với sáng sủa ngăn nắp hiện đại nguyên tố, xem trang nhã cổ điển rồi lại không mất phần chấn.

Một đồng lại một tòa biệt thự trong lúc đó, Lục Liễu thành ẩm, bích thảo thành bình, lại có khúc thủy rong chơi. Nước chảy hội tụ thành đầm, đầm trên hoặc giả sơn hoặc Cổ Đình, hoàn cảnh âm u nhiên yên tĩnh. Hiện tại mới vừa vào đầu hạ, Bích Ba mặt trên tô điểm Thanh Liên, hoa sen chưa mở nhưng vừa lộ ra màu sắc, đặt ở trong mắt, khiến người ta tâm thần sáng khoái.

Phải biết thủ đô là phương bắc thành thị, thường xuyên sẽ có khói sương mù hoặc là bão cát tập kích, có năng lực ở trong thành phố này mặt làm ra loại này tương tự Tô Châu lâm viên giống như tự nhiên mà thành phong cách, tất nhiên là nên xuống vô số tiền mặt. Thủ đô giá đất vốn là tấc đất tấc vàng, vì lẽ đó phương Đông tô hà mỗi một nhà biệt thự giá cả, đều là con số trên trời.

Mỗi một nhà biệt thự đều từng người thành viên, Diệp Thần tìm kiếm nửa ngày, mới đến thứ bảy đóng trước.

Thứ bảy đóng cửa lớn màu đỏ son xem to lớn hùng vĩ, mô phỏng theo cổ đại Vương phủ cách điệu, khoảng chừng : trái phải mỗi nơi đứng một vị cao chót vót thạch sư, điều khắc đến trông rất sống động, linh mục rậm rạp không gian tự uy. Trên cửa chính ở trong bóng tối trí có quân chế, vì lẽ đó Diệp Thần đến trước cửa trước tiên, cũng đã bị trong sân người nhìn thấy.

Diệp Thần cũng không biết chuyện, hần bước nhanh chân đi đến trước cửa, nắm lên nắm đấm dùng sức đập phá đi tới.

"Tùng tùng tùng..."

"Mở cửa!"

Chỉ chờ một lát thời gian, cửa lớn liền từ bên trong mở ra , đi tới chính là một vị tóc cùng lông mày đều hoa râm ông lão. Ông lão kia đeo một bộ sợi vàng gọng kính, trên mặt chòm râu thổi đến rất sạch sẽ, toàn thân ăn mặc thẳng tắp mà tinh xảo âu phục, xem rất có hàm dưỡng.

"Người là?" Ông lão cũng không có bởi vì Diệp Thần ăn mặc keo kiệt mà lộ ra cái gì xem thường vẻ mặt, này cũng không phải bởi vì hần nhìn ra Diệp Thần không giống bình thường chỗ, mà là bởi vì rất nhiều năm duy trì mà thành hàm dưỡng.

"Nơi này là Tô gia sao?" Diệp Thần hỏi.

"Đúng thế. Người là vị nào?" Ông lão thanh âm ôn hòa.

Diệp Thần cười cợt, từ trong túi tiền lấy ra một phong chiết thật thư: "Ta Diệp Thần, là sư phụ để cho ta tới Tô gia tìm các người."

Ông lão tiếp nhận thư, chậm rãi triển khai, sau đó xem . Thư là do mao hào sáng tác, Long Phi Phượng Vũ lộ ra nhàn nhạt bông bình tiên ý. Ông lão chỉ đọc rất ít vài câu, biểu tình trên mặt nhưng là bỗng nhiên biến đổi, hần nắm bắt giấy viết thư tay khẽ run, ngẩng đầu lên nhìn Diệp Thần, bên trong đôi mắt tránh ra ánh sáng.

Hần xem cực kỳ kích động, miệng Trương Hợp một nửa thiên tài phát ra âm thanh, nhưng mà âm thanh nhưng là như thế đang run rẩy: "Người... Người là cô Thiếu gia! Ta thiên, lại là cô Thiếu gia tới cửa rồi!"

Ông lão biểu hiện để Diệp Thần có chút giật mình, đặc biệt là hần nói ra câu nói này, càng làm cho Diệp Thần nghi hoặc không rõ: "Người nói cái gì? Cô Thiếu gia? Người gọi ta cô Thiếu gia?"

"Ừm!" Ông lão mừng rỡ như điên đất(mà) gật gật đầu, dùng sức mà tóm chặt lấy Diệp Thần cánh tay: "Nhanh, mau vào."

Bởi vì có mới vừa rồi bị bắt cóc gặp phải, Diệp Thần nhưng là để lại một cái tâm nhãn, hần đứng tại chỗ không nhúc nhích, ánh mắt đề phòng nói: "Người nói rõ ràng, ta lúc nào thành nhà các người cô Thiếu gia ? Không nói rõ ràng, ta có thể không đi vào."

"Ừ, là như vậy. Lão đầu từ ta là Tô gia quản gia, người có thể gọi ta Lâm bá, từ nhỏ bởi tiếp lão gia nhà chúng ta chạy ngược chạy xuôi. Sau đó, lão gia nhà ta bị tên vô lại bắt cóc, nhờ có lão ân công xuất thủ cứu giúp, lão gia nhà ta mới có thể không bị thương chút nào đất(mà) thoát hiểm "

"Vì báo đáp ân công, lão gia quyết định đem chính mình một cái tôn nữ gả cho người, cho nên mới trăm phương ngàn kế đất(mà) liên lạc với ân công, để người đến chúng ta Tô gia trụ trên một quãng thời gian." Lão quản gia giải thích , tâm tình dưới sự kích động, viên mắt lại có một chút điểm ướt át, "Chúng ta còn tưởng rằng người chuyển bay chậm chút mới đến, đang chuẩn bị phái xe đi đón người, không nghĩ tới cô Thiếu gia người đã tìm tới cửa đến."

Hóa ra là đáng đáp như vậy, chẳng trách ông lão này sẽ kích động như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chị em gái đều là vị hôn thê

Diệp Thần tỉ mỉ quan sát kỹ Lâm bá chốc lát, xác định hần không có nói láo sau đó, mới cất bước đi vào Tô gia cửa lớn.

Lâm bá nắm ra bản thân ông nói điện thoại, để biệt thự trong người hầu chuẩn bị yến hội khoản đãi, sau đó thông báo hai vị tiểu thư nói cô Thiếu gia đã đến .

Tô gia sân rất lớn, tự nhiên cũng là xa hoa mỹ lộng giống như phong cảnh. Đi vòng mấy nhiều sau đó, lão quần gia mới mang theo Diệp Thần đi vào biệt thự trong.

Biệt thự chiếm diện tích rất lớn, nhưng mà cũng không cao lắm, trên mặt đất tổng cộng hai tầng. Vừa tiến vào biệt thự cửa, chính là trang trí trang nhã đại khí phòng khách. Bên trong phòng khách đứng thẳng Cổ Đồng phần thái tai to bình còn có trên tường mang theo danh gia vẽ ra tuần mã bức vẽ, thậm chí tỉ mỉ đặt tại trí Tiểu Diệp từ đàn gia cụ cùng Hải Nam hoa cúc lê cái bàn gỗ, Diệp Thần cũng không nhận ra, thế nhưng hắn có năng lực cảm giác được này bên trong phòng khách mỗi một kiện vật thập nhất định đều giá cả không ít.

Rõ ràng đều là tiền tích tụ ra đến, nhưng là xem nhưng không có chút nào có vẻ tục khí, ngược lại hiển lộ ra chủ nhân nhã trí thường thức.

"Cô Thiếu gia, người sau đó phải cùng hai vị tiểu thư hảo hảo ở chung một phen, nhìn một chút chính mình thích ý người nào." Lão quần gia mỉm cười tròng Diệp Thần chớp chớp mắt.

Diệp Thần mới vừa muốn nói chuyện, liền nghe được một cái lạnh lẽo nhưng cực kỳ dễ nghe nữ hài âm thanh: "Này! Bên kia đứng tiểu tử, người tới!"

"A?" Diệp Thần sững sờ, hắn quay đầu hướng về phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại, nhưng mà một chút bên dưới, trái tim nhưng là đột nhiên co rụt lại.

Lạnh quá!

Đây là Diệp Thần phản ứng đầu tiên. Hắn nhìn thấy phòng khách ngồi bên kia hai vị nữ hài, một người trong đó nữ hài tú mục trường trường, xa xa mà nhìn mình. Nàng liền như Băng Sơn giống như vậy, toàn thân đều toả ra bức người ý lạnh, hai tay sụu ở trước ngực, này không thể nghi ngờ là một cái đề phòng mà bài xích tư thái.

Mà một cô bé khác, tuy rằng xem không có lạnh như vậy, thế nhưng nàng mắt nhìn chằm chằm, dáng dấp như lâm đại địch, vẫn làm cho này lạnh giá có chút chó cắn áo rách mùi vị.

Thật đẹp!

Đây là Diệp Thần đệ nhị phản ứng. Lạnh là cực hạn đất(mà) lạnh, nhưng là ý lạnh qua đi, nhưng là lũ lượt kéo đến bài son đào hải mỹ. Này mỹ như sóng biển giống như vậy, từng con sóng liên tiếp, sôi trào mãnh liệt uy lực mười phần, thậm chí so với trước ý lạnh càng thêm khiến người ta khó có thể tiêu thụ.

Một cái như vậy tuyệt sắc mỹ nữ cũng đã đầy đủ khuynh quốc khuynh thành, huống chi là hai cái? Cho tới Diệp Thần đều có một chút cảm giác ghen tở.

Nói chuyện chính là vị kia khí chất cực lạnh mỹ nữ, nàng là tỷ tỷ, gọi là Tô mân.

Tô mân mặc một bộ rất có sức mê hoặc màu đen bó sát người mặc đồ chức nghiệp, uyển chuyển vóc người phối hợp mặc quần áo này, xem cực kỳ làm tức giận, làm cho người ta cảm thấy cực mạnh ***** mùi vị.

Nàng ngũ quan Linh Lung tinh xảo, nhỏ như Liễu Diệp tiêm mi, kẻo ánh sáng lạnh nhưng đẹp dễ cực kỳ mất to, đầy mũi, Vĩ chu miệng nhỏ, xem có một chút điểm Hồ Mị cảm giác. Nhưng là trên mũi tế mắt kính gọng đen, nhưng đúng mức đất(mà) thu lại này một tia Hồ Mị bên trong xinh đẹp, trái lại tăng thêm mấy phần nghề nghiệp nữ tính biết tính mỹ.

Tô mân bên cạnh ngồi, là muội muội Tô Hinh. Nếu như tô mân là Như Tuyết bên trong Hàn Mai lạnh lẽo đẹp, như vậy Tô Hinh lại như một đoá mở ở thanh trong nước Bạch Liên hoa.

Nàng bề ngoài thanh thuần có thể người, vẫn là ở đọc học sinh, mặc một bộ trắng nõn Bohemian phong cách quần dài, thật dài tóc đen trát một cái màu lam nhạt no con bướm. Tô Hinh khuôn mặt đẹp so với tỷ tỷ hơi hơi đậm một chút, nhưng mà con mắt càng lớn, hơn mũi của nàng không có như vậy tiêm, môi là nhàn nhạt hồng nhạt.

Nhìn thấy Diệp Thần sau đó, Tô Hinh trắng nõn mặt cười trên Vĩ có một chút điểm hồng, nàng tuy rằng nghiêm mặt, nhưng nhìn lại như là một con ở tức giận thỏ trắng nhỏ, vừa đáng yêu vừa đáng thương.

Hai tỷ muội cái mỗi người có tất cả vẻ đẹp, Diệp Thần đặt ở trong mắt, phát hiện các nàng sắc đẹp so với mình ở trên máy bay nhìn thấy vị kia tuyệt Sắc Không tỷ còn muốn đẹp hơn một chút nhỏ.

"Các người là đang nói ta sao?" Diệp Thần chỉ vào mũi của chính mình hỏi.

"Chính là người, tiểu tử, người tới!" Khá là lạnh một điểm nữ hài đẩy một cái chính mình mắt kính gọng đen, trong lời nói không hề thân thiện chút nào.

Diệp Thần trong nháy mắt liền đoán ra này hai cô bé thân phận, hắn ở trong lòng nở nụ cười, đi tới.

Nhìn hai vị tiểu mi ngang dọc, mắt hạnh trường trường mỹ nữ, Diệp Thần còn không nói chuyện, một bên lão quần gia nhưng là mở miệng trước .

Lão quần gia thương yêu mà nhìn hai vị mỹ nữ, đưa tay vỗ Diệp Thần vai mỉm cười nói: "Đại tiểu thư, Nhị Tiểu thư, còn có cô Thiếu gia, ba người các

ngươi có thể muốn hảo hảo ở chung."

"Ngài yên tâm, chúng ta liền hảo hảo ở chung." Tô mân nhìn Diệp Thần, trong miệng mặc dù nói sẽ hảo hảo ở chung, thế nhưng nằng lẻo lơ ngơ khí, nhưng không chút nào hiển lộ ra một chút xấu thiện ý.

"Ha ha..." Lão quản gia lắc đầu cười cợt, "Ta đi nhìn một chút yến hội chuẩn bị thế nào rồi, các ngươi trước tiên nhận thức một tý." Sau khi nói xong, hắn liền xoay người rời đi.

Chỉ để lại Diệp Thần, một mình đối mặt hai vị mỹ nữ.

"Tiểu tử, ngươi nhìn cái gì? !" Tô mân hiển nhiên đối với Diệp Thần tựa như cười mà không phải cười đất(mà) đánh giá mình và muội muội không thể nào thoả mãn.

"Chúng ta ngày sau còn muốn hảo hảo ở chung, ngươi đừng đều là một cái một cái tiểu tử, ta Diệp Thần." Diệp Thần cười cợt, lộ ra hàm răng trắng nõn, hắn đưa tay ra, muốn cùng tô mân nắm một tý tay lấy đó hữu hảo.

Ai biết tô mân chỉ là lạnh lùng hừ một tiếng, căn bản cũng không có để ý tới Diệp Thần lấy lòng động tác. Một bên Tô Hinh cũng là tức giận mà nhìn Diệp Thần, đối diện trước vị này tương lai có thể trở thành chính mình vị hôn phu nam sinh tràn ngập địch ý.

Diệp Thần cười cợt, thu tay về: "Không biết hai vị tiểu thư xưng hô như thế nào?"

Tô mân lạnh lùng nhìn Diệp Thần, đứng . Tư thái của nàng xem có chút cao ngạo, biểu tình trên mặt lạnh lùng mà hờ hững, cả người toả ra thương trường đàm phán bên trong rèn luyện mà đến mạnh mẽ khí tràng: "Tiểu tử, nơi này là Tô gia, ta là tô mân. Ngươi tốt nhất học được thông minh một điểm, chú ý một tý mình nói chuyện ngữ khí cùng đúng mực!"

Lại gọi ta tiểu tử? !

Diệp Thần nhú nhú mày, hắn nhìn thẳng vào tô mân, lạnh nhạt nói: "Vừa nãy không phải nói cho ngươi sao? Ta Diệp Thần, có muốn hay không viết xuống đến cho ngươi xem?"

"Tỷ tỷ, không nên cùng cái này tiểu... Diệp Thần phí lời, với hắn giảng điều kiện của chúng ta đi!" Tô Hinh ở một bên kéo kéo tô mân góc áo.

Điều kiện?

Diệp Thần hơi sững sờ.

Tô mân kiêu ngạo mà ưỡn ngực, từ trong túi tiền lấy ra một tờ giấy, đặt ở trên khay trà mặt, đối với Diệp Thần nói: "Chính ngươi xem đi."

Ngực của nàng vậy tuy rằng không có tuyệt Sắc Không tỳ Ngô nhã nghiêng lớn như vậy, nhưng nhìn càng thêm vào hơn mô hình. ưỡn ngực lúc này Vivi run run, nhìn ra Diệp Thần trong lòng một đột.

"Ngươi nói điều kiện với ta, chẳng lẽ còn muốn cho ta tự mình động thủ?" Diệp Thần xem cũng không lo pha trà mấy trên tờ giấy kia, hắn vẫn là một bộ hờ hững vẻ mặt, không chút nào bị tô mân mạnh mẽ khí tràng áp chế.

Tô mân cười gằn một tiếng, không nghĩ tới trước mặt cái này ăn mặc keo kiệt tiểu tử cố làm ra vẻ còn rất như vậy một chuyện. Bất quá, chân chính khí thế là hành trang không đến.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cô nàng, ngươi không tư cách cùng gia đàm luận cái. . .

"Hai tháng trước đây, Mĩ Quốc New York Manhattan, đứng trước mặt ta chính là cao thịnh cổ David - Winny á, cao thịnh cùng chúng ta kbc công ty dung tư đàm phán chỉ dùng ta ba mươi phút, liền đổi lấy ba trăm triệu đôla Mỹ phong đầu tư kim.

Ba vòng trước đây, ngay khi gian phòng này bên trong, quốc nội đầu tư cá sấu lớn Tào hứa mình chỉ cùng ta trò chuyện mười phút. Nhớ kỹ, là mười phút! Hắn liền tung nắm giữ giá trị 1 tỉ nhân dân tệ Hoàng Kim kỳ hạn giao hàng, sau ba ngày Hoàng Kim sụt giá, tới hôm nay mới thôi ta giúp hắn dừng tổn hai mươi tám cái điểm, tiếp cận ba cái úc!

Diệp Thần, hẳn lúc đó liền đứng ở ngai hiện tại đứng vị trí này. Ngươi rõ ràng ý của ta sao? Thời gian của ta có cỡ nào quý giá, ngươi hiểu rõ sao?" Tô mân ngữ khí cao cao tại thượng, trong lời nói căn bản cũng không có coi Diệp Thần là làm một chuyện.

Ai biết Diệp Thần chỉ là cười nhạt, hẳn sờ sờ cằm của chính mình, cố ý đem động tác thả đất(mà) rất chậm, lấy biểu thị chính mình cũng không để ý tô mân mỹ nữ thời gian có cỡ nào quý giá.

Quá hồi lâu, hẳn mới mở miệng nói rằng: "Nhưng là, này cùng ta có quan hệ gì đâu?"

"Ha ha..."

Tô mân bị Diệp Thần lần này động tác trên đến giận quá mà cười, vai đẹp rung động nhẹ, trong lòng nàng cảm thấy trước mặt tiểu tử này vốn là một cái chưa từng va chạm xã hội ếch ngồi đáy giếng.

Chính mình phạm không được cùng một cái vô tri người tranh luận cái gì. Mấy trăm triệu nghe xác thực hơi dọa người, e sợ tiểu tử này căn bản cũng không có loại này khái niệm.

Hay vẫn là lấy ra một ít tiểu tử này có năng lực tưởng tượng được đồ vật đi.

"Như ngươi loại này tiểu nhân vật, nói nhiều rồi ngươi cũng không hiểu. Ta vốn đây là không thời gian cùng ngươi dông dài, bất quá Hình Hình vẫn cầu ta, vì lẽ đó ta quyết định vẫn là cùng ngươi đàm luận một tý.

Ta cho ngươi biết, tờ giấy này mặt trên là một phần hợp đồng. Hợp đồng bên trong ta đã đem điều kiện viết xong, chỉ cần ngươi ở những ngày sau đó mặt không quay rầy hai người bọn ta tý muối, cũng bảo đảm sau đó đối với hai chúng ta đều không có ý đồ không an phận, ta liền cho ngươi một triệu."

"Ừ?" Diệp Thần khoe miệng kéo lên một cái độ cong, bất quá hẳn nhưng là lắc lắc đầu, nhún vai nói, "Ngươi mười mấy phút mấy trăm triệu trên dưới người, ra tay cũng không thể nào xa hoa mà!"

Tô mân lạnh lùng đem này phần hợp đồng ở trên khay trà mở ra: "Này một triệu, đủ ngươi loại này tiểu tử nghèo ở ở nông thôn mua nhà cưới lão bà sinh hoạt mấy chục năm, ta khuyên ngươi hay vẫn là không nên quá tham lam! Phải biết, có chút cơ hội bỏ qua sẽ không có, chính ngươi nghĩ rõ ràng."

Lúc này, Tô Hình chen lời nói: "Tỷ tỷ, kỳ thực ta cảm thấy dùng không được cho hẳn nhiều như vậy. Như hẳn loại này tử hươu... Nông thôn đến người, cho hẳn nhiều tiền như vậy, hẳn cũng không biết làm sao đi hoa nha. Mọi người(đại gia) nói cẩn thận cùng ở một cái dưới mái hiên, sau đó nước giếng không phạm nước sông là tốt rồi."

Diệp Thần nghe được Vivi có chút tức giận, hẳn không nghĩ tới này một đôi chị em gái dĩ nhiên không coi ai ra gì ở ngay trước mặt chính mình, đường hoàng thảo luận từ bản thân đến tội cùng trị giá bao nhiêu tiền đến rồi.

"Các ngươi làm sao không hỏi một chút ý của ta? Hay là này một triệu ta căn bản là không lọt nổi mắt xanh đâu? !" Diệp Thần lạnh nhạt nói.

Tô mân nghe được Diệp Thần buồn cười trả lời, cười gằn lắc lắc đầu: "Như vậy đi, ta cho ngươi một phút cân nhắc thời gian. Nếu như ngươi đồng ý kí rồi, này một triệu ta lập tức đánh cho ngươi, nếu như không thêm, ngươi cần phải hiểu rõ ... Có thể cả đời ngươi đều kiếm lời không đủ này một triệu. Nhớ kỹ, cơ hội chỉ có một lần, thời gian cũng chỉ có một phút."

"Ha ha..." Diệp Thần bật cười, từ đầu tới cuối hẳn thậm chí không hề liếc mắt nhìn này hợp đồng một chút. Khoe miệng hẳn cười mím, tia không e dè trên đất dưới đánh giá một phen tô mân, sau đó lại đưa ánh mắt chuyển hướng Tô Hình, quá nửa ngày, mới lắc đầu nói, "Ta cũng không có như vậy ngốc, đương nhiên không ký chính thức cái này hợp đồng."

"Hả?"

Tô mân nhún mày, mặt cười băng hàn, âm thanh tăng cao hơn một chút: "Ngươi có thể nghĩ rõ ràng, đây là một triệu!"

"Ngươi thật sự coi tiểu gia ta ngốc nha? Kí rồi hợp đồng này, ta mới chỉ có một triệu có thể nắm, nếu như ta không thêm, tùy tiện cưới hai người các ngươi bên trong một cái, sau đó nửa cái Tô gia đều là tiểu gia ta. Ngươi nói, đổi lại là ngươi, ngươi có ký hay không?" Diệp Thần hỏi ngược lại.

Tô mân cùng Tô Hình nghe được lời này, nhất thời đều sững sờ. Không nghĩ tới đáng đáp này xem có chút hàm lại có chút ngốc tiểu tử, lại như thể tính thông tính toán, các nàng hai tỷ muội người ngược lại thật sự là nhìn có chút trông nhầm.

Cho đến lúc này, Diệp Thần mới thân tay cầm lên đặt ở trên khay trà hợp đồng, sau đó từ từ đem nó chồng chất ngay ngắn, để còn tới tô mân trong tay. Hẳn bên trong đôi mắt lóe quang, nhìn trước mặt đôi này: chuyện này đối với tuyệt sắc chị em gái, lạnh nhạt nói: "Chuyện đơn giản như vậy, lẽ nào hai người các ngươi cô nương đều không nghĩ hiểu không? Lại nói điều kiện với ta?"

Các ngươi hiện tại cần làm rõ chính là, là các ngươi Tô gia lão gia muốn đem tôn nữ hứa gả cho ta, vì lẽ đó, có cưới hay không các ngươi quyền chủ động ở tiểu gia trong tay ta. Không cần theo ta nói chuyện gì một triệu, ngàn vạn! Muốn ta không cưới các ngươi, kỳ thực rất đơn giản, chỉ muốn hai người các ngươi ở ta ngoan ngoãn một điểm, quy củ một ít, không nên lại bày ra bộ này vênh váo tự đắc vênh váo hung hăng đáng đáp là tốt rồi.

Nghe rõ chưa?"

Tô mân cùng Tô Hinh á khẩu không trả lời được, các nàng thực ở không nghĩ tới Diệp Thần lại sẽ giảng như vậy đi ra.

"Ta không phải cái kia cái gì cở, cũng không phải lớn như vậy ngạc, bắt quá hai người các người từ hiện tại bắt đầu phải cho ta vững vàng nhớ kỹ: Các người không có tư cách cùng ta bàn điều kiện, duy nhất có thể làm, khắc khực... Chính là để tiểu gia ta Khai Tâm!" Sau khi nói xong, Diệp Thần cười ha ha, tiêu sái mà xoay người rời đi.

Chỉ chưa đến hai tỷ muội sững sờ ở tại chỗ hai mặt nhìn nhau, các nàng trước kế hoạch một lúc lâu, làm thế nào đều không ngờ rằng sẽ là như vậy một kết quả.

Nhưng là cũng không lâu lắm, Diệp Thần lại phản trở lại. Hắn biểu tình trên mặt có chút lúng túng, gãi đầu hướng về Tô gia hai tỷ muội hỏi: "Áy... Hỏi một chút, cái này... Ta ở nơi đó trong một gian phòng à?"

"Hừ!" Tô mân cùng Tô Hinh đồng thời lạnh lùng hừ một tiếng, cũng không thèm nhìn tới Diệp Thần, tương tự tiêu sái mà xoay người rời đi.

Diệp Thần đang lúc lúng túng, núp ở phía xa rất lâu Lâm bá mới lại đi tới bên cạnh hắn, Lâm bá nói là đi thăm dò xem yến hội, kỳ thực là bí mật quan sát Diệp Thần cùng Tô gia hai tỷ muội trong lúc đó ở chung tình hình.

Lâm bá vỗ vỗ Diệp Thần vai, mặt lộ vẻ hiền lành cười nói: "Cô Thiếu gia, kỳ thực Mân Mân cùng Hinh Hinh hai cái tiểu thư tâm địa đều là rất hiền lành, các nàng đều là con ngoan. Chuyện vừa rồi kính xin người không cần để ở trong lòng."

Diệp Thần cười nói: "Sẽ không, ta cũng là cùng bọn hắn đùa giỡn, sẽ không để ở trong lòng, ngài yên tâm."

Lâm bá nói: "Cô Thiếu gia, dưới lầu đều là phòng khách, phòng của người cùng các tiểu thư như thế, ở trên lầu đây. Ta mang người đi tới."

"Được." Diệp Thần gật gật đầu, theo Lâm bá lên lầu hai, trở lại phòng của mình.

Có thể là Lâm bá hữu tâm cử chỉ, Diệp Thần gian phòng vừa vặn liền kề ở tô mân cùng Tô Hinh khuê phòng trong lúc đó, bên trái là tỷ tỷ tô mân gian phòng, bên phải nhưng là muội muội Tô Hinh gian phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Xung kích phong ấn

Ở Diệp Thần gian phòng bên phải, cách nhau một bức tường Tô Hinh bên trong gian phòng, hai tỷ muội cái ngồi ở trên giường.

Tô mân vỗ vỗ muội muội vai, ôn nhu an ủi: "Muội muội người yên tâm, tỷ tỷ ta cái gì tình cảnh chưa từng thấy? Bốn tiểu thư liền những cái kia tài chính cá sấu lớn đều có thể chơi đến chuyển, Diệp Thần một cái tiểu tử nghèo, tự nhiên là điều chắc chắn. Lại cho ta một chút thời gian, ta nhất định có thể quyết định hắn."

"Nhưng là..." Tô Hinh trên mặt vẫn cứ có một vệt sầu lo.

"Không có chuyện gì. Được rồi, công ty còn có một cái biết, các công nhân viên đang đợi ta đây, đều đánh vài điện thoại đến thúc dục. Người không nên lại nghĩ cùng cái kia tiểu tử nghèo có quan hệ chuyện, chơi người yêu nhất anh hùng liên minh đi, buông lỏng một chút."

Nghe được anh hùng liên minh bốn chữ, Tô Hinh sắc mặt mới hơi hơi dịu đi một chút, nàng nắm nắm đầm, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hừ! Ở cái tiểu tử thói kia trên người nhận được khí, ta nhất định phải ở anh hùng liên minh bên trong tìm trở lại! Xem ta Cửu Vĩ yêu hồ đại sát tứ phương đi!"

Tô mân nghe được cười cọt, sau đó đứng dậy rời đi.

Tô Hinh mở máy vì tính ra, xe nhẹ chạy đường quen đất(mà) đồ bộ anh hùng liên minh. Nàng có một bộ đầy đủ điện tử thi đấu trang bị, Địa ngục rần rập nong chuột, thanh trục máy móc bàn phím, tái nhue bản limited làm riêng tai nghe, còn có cực kỳ cao cấp bộ trí máy vì tính, chính là vì ở kim cương cuộc thi xếp hạng bên trong có năng lực có chói mắt biểu hiện.

Ở tường một bên khác, Diệp Thần vẻ mặt nhưng là có chút buồn bực. Hắn nhẹ chút một lần chính mình mang ra đến giấy vàng phù, xem dày đặc một tờ, kỳ thực cũng chẳng có bao nhiêu trang. Đặc biệt là kim Thiên Tòng sáng sớm đến hiện tại, ngăn ngắn nửa ngày thời gian hay dùng ba tấm.

Không có giấy vàng phù, rất nhiều chuyện liền rất khó làm. Lớn trong thành phố chế tác giấy vàng phù vật liệu khả năng khó tìm, chỉ có chờ quen thuộc

tình huống sau đó lại tính toán sau .

Hắn quyết định trước tiên Ngưng Khí xông ra sư phụ bỏ ở trên người mình đạo thứ nhất phong ấn, chính mình hiện tại khí lực tuy rằng so với người bình thường lớn hơn rất nhiều, thế nhưng mới vừa xuống phi cơ lúc này hắn thử một tý, phát hiện liền một khối Thạch Đầu cũng không có cách nào một quyền đánh nát, chuyện này thực sự quá phiền muộn một điểm.

Cũng may xông ra đạo thứ nhất phong ấn không tính quá khó, như vậy mặc dù chính mình gặp lại cái gì vướng tay chân phiền phức, mặc dù không có giấy vàng phù, ứng phó, nên ung dung rất nhiều.

Nghĩ đến đây, Diệp Thần khoanh chân ngồi ở trên giường, từ từ hô hấp thở nạp, chân khí trong cơ thể cũng bắt đầu từ từ vận chuyển .

Trong lúc vô tình, Diệp Thần tiến vào hoàn toàn tĩnh lặng bên trong. Thời gian trôi qua rất nhanh, khi hắn từ thở nạp bên trong lúc tĩnh lại, đã khi đêm đến. Bởi vì lời kéo rèm cửa sổ, cũng không có mở đèn, vì lẽ đó gian phòng tia sáng có chút tối tăm.

Nhưng mà Diệp Thần sắc mặt nhưng là có một chút chút ít phiền muộn, trước hắn thô thiển đất(à) thăm dò quá sư phụ bày xuống đạo thứ nhất phong ấn, còn tưởng rằng nó cũng không tính quá vững chắc. Nhưng là vận may thử một hồi ngộ sau đó, mới phát hiện đạo phong ấn này thực sự có chút quái lạ, rõ ràng không phải rất mạnh, thế nhưng là có một chút điểm khó có thể bắt giữ. E sợ trong thời gian ngắn còn khó có thể phá tan.

Diệp Thần đứng , vừa muốn hoạt động một tý tứ chi, liền nghe được tiếng gõ cửa. Hắn mở cửa, phát hiện Lâm bá đứng ở bên ngoài.

Lâm bá vẫn như cũ là tỏ rõ vẻ ôn hoà nụ cười, hắn nhìn Diệp Thần nói: "Cô Thiếu gia, nói vậy người lữ đồ có chút mệt nhọc đi, ta buổi trưa gõ cửa lúc này người đều không nghe thấy. Không có ăn cơm trưa, người nên rất đói bụng không, cơm tối đã chuẩn bị kỹ càng , sẽ chờ người xuống ."

Diệp Thần xin lỗi nở nụ cười: "Phiền phức ngài, Lâm bá. Ta tẩy một tý mặt, lập tức liền xuống." Hắn giặt xong mặt sau đó, theo Lâm bá đi xuống lầu dưới phòng ăn, phát hiện tô mâm cùng Tô Hinh cũng sớm đã ngồi ở nơi đó.

Tô mân hay vẫn là một bộ Lãnh Băng Băng đáng vẻ, nàng thay đổi trước bỏ sát người mặc đồ chức nghiệp, hiện tại ăn mặc một cái khá cụ Nữ Vương phạm màu tím đậm quần dài, xem trang nhả cao quý mà có khí chất.

Tô Hinh ngồi ở bên cạnh không ngừng mà giảng nói, nàng xem tâm tình rất tốt, nói vậy là bởi vì một buổi trưa ở anh hùng liên minh bên trong phần khởi chiến đấu đi đạt được rất tốt chiến tích. Tô Hinh giữ lại thật dài truyền hình trực tiếp, giờ khắc này nàng đem như thác nước đen bóng tóc đơn giản buộc ở sau ót, lộ ra tiêm tiếu mà tuyệt mỹ gò má, lúc nói chuyện vẫn đang cười, không ngừng mà nháy mắt, mỹ lệ làm rung động lòng người.

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, đi tới. Tô gia chị em gái nhìn thấy Diệp Thần đến, đồng thời nghiêm mặt, hút hàng tuyệt mỹ dung nhan trên móng một tầng nhân nhạ băng sương, hiển nhiên các nàng còn đối với chuyện lúc trước có chút canh cánh trong lòng.

Diệp Thần ngược lại không xấu hổ, hắn nhìn thấy trên bàn ăn mặt phong phú thức ăn không nhịn được thêm ăn nhỏ dãi, ngồi xuống: "Ăn cơm ăn cơm, có thể chết đói tiểu gia ta ."

Tô mân lạnh lùng nhẹ giọng hừ một tiếng, hơi di chuyển chính mình cái ghế, cách Diệp Thần xa một điểm.

Bữa tối chuẩn bị rất dễ tâm, thức ăn tinh xảo sắc hương vị đều giai, Diệp Thần không chút khách khí, quá nhanh cắn ăn đất(à) ăn . Tô mân cùng Tô Hinh nhìn thấy Diệp Thần ăn như hùm như sói ăn tương đều nhú mày.

Cái này tiểu tử nghèo ăn tương, thực sự là không có chút nào nhã nhặn!

Tô gia chị em gái chỉ hơi hơi động mấy chiếc đũa, liền đã ăn no, như vậy đồ ăn đối với các nàng tới nói cũng chẳng có bao nhiêu sức hấp dẫn. Trái lại đúng là Diệp Thần Phong Quyển Tàn Văn tiêu diệt hết thấy đồ ăn.

Ăn sau khi xong, Lâm bá lại dẫn dò hạ nhân lên điểm tâm ngọt cùng hoa quả. Diệp Thần vừa ăn điểm tâm ngọt, vừa thật không kiêng kị mà nhìn tô mân cùng Tô Hinh, mỹ thực thêm mỹ nhân, có thể thật là khiến người ta tâm tình sung sướng!

"Người có thể hay không đừng xem?" Tô mân rốt cục không nhịn được .

"Không thể." Diệp Thần cười ha ha, hướng về miệng bên trong mặt ném một viên ướp lạnh anh đào. Mùa này cũng sớm đã quá anh đào thành thực thời tiết, đây là Tô gia cố nhân tỉ mỉ đào tạo phẩm quý hoa quả, người bình thường nhà là ăn không được.

Tô mân đem hai tay sủy ở trước ngực, lại bày ra này phó cự người bên ngoài ngàn dặm tư thái, nàng lạnh lùng nói: "Ông nội ta ngày hôm nay gọi điện thoại lại đây, hắn để ta chuyển đạt, nói các (chờ) sau một tháng trường học khai giảng, cho người đi Hinh nhi các nàng trường học đọc lớp 12."

"Tốt." Diệp Thần lại ném một viên anh đào lồi vào(vào miệng).

"Bất quá ông nội ta lại bàn giao , nói trường học còn có một tháng mới khai giảng, để người trước tiên đi cá nhân ta kbc đầu tư công ty trải nghiệm một quãng thời gian, rèn luyện một chút. Hắn nói..." Tô mân cắn cắn môi, tuy rằng nàng trước trong điện thoại cùng gia gia tranh luận quá, thế nhưng vẫn cứ chưa có thể thuyết phục Lão đầu tử, "Hắn nói, để người trước tiên làm quen một chút hoàn cảnh, sau đó thuận tiện quản lý, vì tiếp nhận chúng ta Tô gia tập đoàn làm chuẩn bị."

"Ha ha... Hiện tại người nên rất rõ ràng ta tầm quan trọng chứ? Vì lẽ đó hai người các người nhất định phải ngoan, muốn nghe ta " Diệp Thần bật cười.

Tô mân lạnh lùng trừng Diệp Thần một chút, đôi mắt to xinh đẹp bên trong tràn đầy xem thường: "Người không nên đắc ý đắc(mà) quá sớm, gia gia sở dĩ quyết định như vậy, là bởi vì hắn còn chưa từng thấy người, không trả nổi giá người đáng về đạo đức như thế."

"Đó là đương nhiên, Tô lão gia tử nếu như cùng ta ở chung mấy ngày, đối với ta có đầy đủ hiểu rõ sau đó, hẳn chỉ sợ cũng sẽ không để cho ta đi người cái kia công ty gì rèn luyện. Ngược lại sẽ rất trực tiếp liền đem các người Tô gia tập đoàn giao cho ta." Diệp Thần hững hờ đạo, thật giống chính mình đang nói một cái chuyện rất bình thường.

"Hừ, mặc kệ người!" Tô mân tức giận trừng Diệp Thần một chút, sau đó kéo muối muối rồi đi phòng ăn.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Mỹ nữ tổng giám đốc thiếp thân tiểu bảo an

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Diệp Thần liền rất sớm rời giường, hắn nhìn Lâm bá chuẩn bị kỹ càng âu phục cùng cà vạt, Vivi nhủ mày.

Mặc dù nói người dựa vào xiêm y mã dựa vào an, thế nhưng tây trang này xem ngay ngắn chỉnh tề, có chút thon thả lại có chút bó sát người, nếu như xuyên, khẳng định toàn thân đều không thoải mái. Còn này cái cà vạt, vừa nghĩ tới muốn đem nó chăm chú trói ở phía trên cổ, Diệp Thần liền cả người đều nổi da gà.

Diệp Thần tính cách không bị ràng buộc, thực sự không muốn ở trên y phục mặt chịu đến cái gì ràng buộc.

Đương nhiên, hắn không biết chính là, Lâm bá chuẩn bị cho hắn bộ này âu phục có giá trị không nhỏ, là chuyên môn từ Italy Milan những cái kia truyền thừa mấy trăm năm trong điểm làm riêng đến. Lâm bá trước cũng đã chuẩn bị rất nhiều bộ, lấy ra thích hợp nhất Diệp Thần vóc người cái trò này đi ra, xuyên không chỉ có sẽ không gò bó thân thể, ngược lại sẽ cực kỳ thích.

Diệp Thần lúc xuống lầu, vẫn cứ ăn mặc hắn này thân trang phục sắc sỡ vật liệu khó. Điều này làm cho tô mân không nhìn được nhủ mày, bất quá Lâm bá ở một bên nhưng là cười ra tiếng âm.

Lâm bá nhìn Diệp Thần, phát hiện người trẻ tuổi này rất đặc biệt, có không giống với người bình thường phẩm chất.

Tô gia tuy rằng có tiền, thế nhưng tô mân trong ngày thường nhưng là khá là khiêm tốn. Nàng trong ngày thường bằng hữu, đều cầm lái như Lamborghini hoặc là Aston Martin xe thể thao như vậy, tô mân toà giá nhưng là một chiếc màu tím đậm Lexus gx. Mặc dù là gần một trăm vạn xe, nhưng cũng không kiêu căng, trái lại có vẻ nội liễm, mang theo trầm ổn đại khí thương vụ tính anh phong cách.

Tô mân lái xe được ổn mà nhanh, nàng lúc lái xe mang theo bản limited màu tím đậm chanel kính râm, xem cực có khí chất. Xem ra tô mân rất yêu thích màu tím đậm, ngoại trừ đi làm mặc đến màu đen mặc đồ chức nghiệp ở ngoài, nàng phần lớn vật thập đều là màu tím đậm.

Sau nửa giờ, màu tím đậm Lexus gx liền đến kbc đầu tư công ty vị trí. Đây là một toà ở vào phố xá sầm uất Offices (văn phòng), rất khác biệt mà mới mẻ độc đáo kiến trúc phong cách xem khiến người ta sáng mắt lên.

kbc công ty ở vào Offices (văn phòng) ba tầng, là tô mân một năm một thêm thuê lại đến. Đây cũng không phải bởi vì Tô gia không có tài lực ở nháo trong thành phố mua thương mại bất động sản, mà là bởi vì kbc công ty là tô mân hoàn toàn dựa vào năng lực của chính mình một tay kinh doanh. Ngoại trừ nhất vừa bắt đầu Nguyên Thủy tài chính, nàng căn bản không có lại từ Tô gia nắm quá một phần tiền.

Tô mân công ty này cũng không tính quá lớn, thế nhưng làm việc bên trong đã có vô cùng tốt danh tiếng. Tô mân bản thân ở tài chính giới liền rất có thiên phú, nàng đối với công ty quản lý cũng cực kỳ khoa học, kbc trong công ty công nhân đều là rất có thực lực tinh anh, không hề có một chút điểm gia tộc xí nghiệp bóng dáng.

Nội bộ công ty trang trí cũng là giản Đan Minh nhanh phong cách, lên lầu ba sau đó, Diệp Thần hỏi: "Tô đại tiểu thư, không biết người sắp xếp chức vị gì cho ta?"

Tô mân vốn là bởi vì thuyết phục không được Tô lão gia tử mới miễn cưỡng đồng ý Diệp Thần tiến vào công ty của chính mình, nàng nhìn Diệp Thần bộ này không hề có một chút nghề nghiệp tính đáng đáp, nhủ mày nói: "Ngược lại ông nội ta chỉ nói trải nghiệm mà thôi, cũng có cụ thể bàn giao để người làm cái gì. Ta trong công ty cơ bản không cái gì người không phận sự, bất quá đúng là thiếu một cái bảo an, người liền làm bảo an đi."

Bảo an?

Diệp Thần nghe được, cũng không có chú ý, hần cười nhạt: "Bảo an rất tốt, ngược lại chính là trải nghiệm mà thôi."

Tô mân mang theo Diệp Thần đi thẳng tới phòng nhân sự.

Phòng nhân sự chủ quản tên là Sở Dương, hần nhìn thấy tô mân đến sau đó, có vẻ rất Khai Tâm. Sở Dương thân cao chừng một thước tám, tướng mạo phi thường anh tuấn, mang theo một bộ Kim Biên kính mắt, thân mang thẳng tắp âu phục, xem ôn văn Erya.

"miss tô, cần trợ giúp gì sao?" Sở Dương ở Anh quốc lưu quá một quãng thời gian học, thuộc về hải quy nhất phái, nói tới nói thường thường sẽ ở Trung văn bên trong pha một hai từ đơn tiếng Anh, tuy rằng tiếng nói rất ôn hòa, thế nhưng tổng làm cho người ta có như vậy một điểm khó chịu cảm giác.

Tô mân nhìn thấy Sở Dương sau đó, nguyên bản lạnh lùng vẻ mặt dĩ nhiên có một ít hòa hoãn, trên mặt nàng lộ ra nhọt nhọt nụ cười, nhưng mang theo vẻ lúng túng, nàng này hay vẫn là lần thứ nhất vận dụng chính mình quyền lực hướng về trong công ty xếp vào nhân viên.

Tô mân chỉ vào Diệp Thần nói với Sở Dương: "Vị này gọi là Diệp Thần, là tá túc ở nhà chúng ta bà con xa. Ân... Là đáng đáp như vậy, ta kế hoạch để hần ở công ty chúng ta khi (làm) một quãng thời gian bảo an, đại khái một tháng đáng về. Cần người đến sắp xếp một tý."

"Ừ, noproblem, không có vấn đề." Sở Dương trên mặt lộ ra ôn hòa nụ cười, hần cử chỉ tuy rằng xem hồ hững hờ nhỡ nhỡ, thế nhưng Diệp Thần lại phát hiện người đàn ông này ở xem tô mân lúc này, bên trong đôi mắt lộ ra tham lam cùng cuồng nhiệt.

"Này xin nhờ người." Tô mân lại là nở nụ cười, nụ cười như thế, đang đối mặt Diệp Thần lúc này hiển nhiên sẽ không xuất hiện.

Diệp Thần khẽ nhú mày một cái, xem, tựa hồ Tô gia vị này Lãnh Băng Băng đại tiểu thư đối với người đàn ông trước mắt này có một chút điểm hảo cảm.

Tô mân đem Diệp Thần giao cho Sở Dương sau đó, chuẩn bị xoay người rời đi, nhưng mà Sở Dương nhưng là gọi lại nàng.

"miss tô, ta có cái surprise muốn tặng cho người." Sở Dương nhìn tô mân, trên mặt lộ ra thần bí. Hần đi trở về đến bàn làm việc của mình trước, từ trong ngăn kéo lấy ra một cái tinh xảo cái hộp nhỏ.

Sở Dương ở tô mân trước mặt từ từ mở ra cái kia tinh xảo cái hộp nhỏ, từ bên trong lấy ra một cái màu bạc dây xích đi ra. Cái kia màu bạc dây xích hình thức xem có chút kiểu tây phương cổ điển, bất quá nhưng không có chút nào có vẻ cổ xưa.

"Lần trước đi Anh quốc, ta ở Manchester một cái Cổ Đồng trong điểm phát hiện nó, chủ quán nói nó đã có tiếp cận ba trăm năm lịch sử. Người xem nó thật đẹp, rất khác biệt mà cao quý, mặt trên này viên là cùng điện ảnh (Titanic hào) bên trong hải dương chi tâm như thế Thần Tang Lam Bảo Thạch, này cái dây xích là độc nhất vô nhị.

Ta đầu tiên nhìn thấy nó, liền đến người. Cũng chỉ có khí chất của người, mới có thể làm cho nó càng thêm biểu lộ ra chính mình mỹ lệ..." Sở Dương thanh tình tịnh mậu (tình cảm dạt dào) đất(mà) nói, các loại lời ca tụng không dứt với miệng, đối với tô mân lớn lấy lòng.

Tô mân nhìn cái kia ngân dây xích, hiển nhiên đối với nó đặc biệt mà tinh xảo đáng về rất yêu thích, thế nhưng nàng xưa nay sẽ không dễ dàng tiếp thu người khác lễ vật.

"Này cái dây xích rất đẹp, nhưng là ta không thể tiếp thu." Tô mân cự tuyệt nói.

"miss tô, đây chỉ là một lễ vật nho nhỏ mà thôi, người cần phải tiếp thu. Đến, để ta vì người đem nó đeo đứng lên đi!" Sở Dương nói, đã nghĩ đem cái kia ngân dây xích cho tô mân đeo ở trên cổ.

"Khắc khắc!"

Diệp Thần bất thành linh ho khan một tiếng, trong lòng hần đối với Sở Dương loại này không nhìn động tác của chính mình có chút bất mãn.

Tô mân xin lỗi nở nụ cười, đẩy ra Sở Dương trong tay ngân dây xích: "Thật không tiện, ta vẫn không thể tiếp thu. Mặc kệ thế nào, hay vẫn là cảm tạ người." Sau khi nói xong, nàng liền cáo từ rời đi.

Sở Dương mắt nhìn mình lấy lòng cử động liền muốn thực hiện được, nhưng không nghĩ bị tô mân mang đến tên tiểu tử này cho giao kết thúc.

Chương 11: Bàng ca dạy người một điểm thứ tốt

Chờ tô mân đi rồi, Sở Dương nguyên bản mang theo nịnh nọt nụ cười mặt nhất thời biến đổi. Hắn liếc mắt nhìn đánh giá Diệp Thần một chút, phát hiện tiểu tử này mặc dù là Tô tổng thân thích, thế nhưng ăn mặc thực sự quá keo kiệt một điểm.

Bất quá hắn nhưng là trong lòng hơi động, mở miệng hỏi: "Người là ngồi Tô tổng xe đến chứ? Lại là thân thích của nàng, nói vậy sẽ biết không ít cùng Tô tổng có quan hệ tin tức. Người cho ta giảng giải một chút, nếu như tác dụng, ta tặng lương cho người."

Ai biết Diệp Thần căn bản cũng không có nhìn thẳng xem Sở Dương, hắn dùng hồ hững hờ khí hồi đáp: "Một mình người nhỏ nhỏ chủ quản, có tư cách hỏi thăm tin tức về nàng?"

"Người!" Sở Dương hiển nhiên không ngờ rằng trước mặt tiểu tử này căn bản là không đồng ý, hắn cả giận nói, "Tiểu tử, người đừng ý vào chính mình là Tô tổng thân thích liền ghê gớm, ta cho người biết, nơi này là ta quyết định. Người tốt nhất cho ta quy củ một điểm, ở trước mặt ta đem tư thái của người hạ thấp một ít, không tin, chúng ta có thể chờ xem!"

Diệp Thần về mặt hồ hững, căn bản cũng không có để ý tới Sở Dương nói.

Sở Dương hừ một tiếng, sau đó mới từ trên bàn cầm lấy một tờ giấy, tùy tiện viết vài chữ, ném cho Diệp Thần, lạnh lùng nói: "Ra ngoài quẹo trái chính là phòng an ninh, chính người đi thôi."

Trong phòng an ninh bày đặt bày, tám cái các đồng hồ đo, quản chế kbc đầu tư công ty mấy cái tương đối trọng yếu địa điểm. Diệp Thần đi vào lúc này, bên trong bảo đảm An đại thúc ngồi nghiêm chỉnh, trông hai mắt cẩn thận tỉ mỉ mà nhìn trước mặt các đồng hồ đo, về mặt nghiêm túc mà chăm chú.

"Xin chào, ta là mới tới bảo an, ta Diệp Thần." Diệp Thần đem Sở Dương tả cho mình tờ giấy kia đưa cho bảo đảm An đại thúc.

Bảo đảm An đại thúc đứng, từ trên xuống dưới đánh giá một phen Diệp Thần, gật gật đầu: "Tiểu đồng chí người xem rất giản dị, thích hợp chúng ta bảo an nghề này. Trước đây ở nơi nào trải qua a?"

"Lần thứ nhất, kính xin người chỉ điểm nhiều hơn." Diệp Thần cười nói.

"Không thành vấn đề, sau đó chính là mình người." Bảo đảm An đại thúc đi tới Diệp Thần bên người, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Người tuổi còn trẻ, thân thể vẫn thật rắn chắc mà. Không tồi không tồi, ta cho người hơi hơi giảng một tý công ty chúng ta an bảo đảm chế độ đi. Số một, nếu như..."

Bảo đảm An đại thúc bô bô nói một Đại Thông đi ra, đều là một ít bảo an cơ bản chú ý sự tình hạng, Diệp Thần nghe xong một lần, liền vững vàng ghi vào trong lòng.

"Đại thúc, không biết ngài gọi như thế nào?" Diệp Thần hỏi.

"Cái gì đại thúc không lớn thúc, ta vừa mới vừa bốn mươi tuổi, còn chưa có kết hôn đây. Người sau đó gọi ta Bàng ca là tốt rồi, đều là nhà mình huynh đệ." Bảo đảm An đại thúc tính cách có chút thô to, tiếng nói cũng cực kỳ vang dội.

Rất ít mấy câu nói, Diệp Thần cùng Bàng ca trong lúc đó quan hệ liền thân cận rất nhiều.

"Bàng ca, người làm sao còn chưa có kết hôn đâu?" Diệp Thần hiếu kỳ nói.

"Ai... Lúc còn trẻ không có nắm chặt, hiện tại khó tìm." Bàng ca thở dài, "Đàm luận đối tượng chuyện như vậy, hay là muốn ở lúc còn trẻ liền rất sớm quyết định a. Diệp Thần, người đâu? Có hay không đối tượng a?"

Diệp Thần cười nhạt: "Tình huống của ta khó nói, có thể nói có, cũng có thể nói không có."

"A? Nói như thế nào?"

"Có cái lão nhân muốn cho ta ở hắn hai cái tôn nữ bên trong chọn một đi ra, bất quá ta cùng này hai cô bé không có làm sao từng ở chung, vì lẽ đó vẫn không có quyết định chọn cái nào. Bất quá, các nàng đứng trọng tâm chắc chắn một cái sẽ trở thành ta đối tượng." Diệp Thần hồi đáp.

"Tiểu tử người có thể a! Hiện tại đều là nữ nhân chọn nam nhân, đến người này thành nam nhân chọn nữ nhân rồi!" Bàng ca hướng về phía Diệp Thần giơ ngón tay cái lên, bất quá chợt hắn liền ngữ trọng tâm trường nói, "Thế nhưng a, người cũng không nên quá xoi mói, nhìn dáng vẻ của người là từ nông thôn đến chứ? Ta cũng là nông dân xuất thân, đến trong thành làm công kiếm tiền."

Như chúng ta tìm đối tượng, chủ yếu hay vẫn là xem tâm địa của phụ nữ thiện lương không thiện lương, còn nói các nàng dài đến đẹp để không dễ nhìn, tất dên không đều giống nhau à? Ha ha ha ha..."

Diệp Thần nghe được bốc lên mồ hôi lạnh, gật đầu tán thành.

Bất quá Bàng ca nhưng là chuyển đề tài, hạ thấp giọng ở Diệp Thần bên tai nói: "Thế nhưng a, mọi việc đều có một ngoại lệ. Nếu có thể tìm một cái như công ty chúng ta Tô tổng như thế tuyệt sắc đại mỹ nữ, này phía trước ta nói, người coi như là thói lăm được rồi. Tô tổng người gặp không?"

"Xin chào." Diệp Thần cố nén cười, không dám nói cho Bàng ca mình và tỏ mối quan hệ.

Bàng ca chà chà lên tiếng, trong miệng thờ dài nói: "Tô tổng vậy cũng ghê gớm a, ta lần thứ nhất thấy nàng lúc này, liền phảng phất thấy Thiên Tiên tự. Nàng này tư thái, này eo thon nhỏ..."

Đang khi nói chuyện, Bàng ca để lên bàn điện thoại di động Vang . Hắn nhận điện thoại, nói sau, sắc mặt nhưng là hơi đổi.

"Diệp Thần, nhà ta xảy ra chút việc gấp, đến trước tiên trở về một chuyến. Công ty bên này người trước tiên chiếu nhìn một chút, ta rất nhanh sẽ trở lại." Bàng ca nói.

"Được rồi không thành vấn đề."

Bàng ca đang chuẩn bị ra ngoài, nhưng như là nhớ tới chút gì, hắn xoay người lại tựa như cười mà không phải cười đất(mà) nhìn Diệp Thần một chút: "Ở nơi này lâu sẽ không tán gẫu, người tới, ta dạy cho người một đồ tốt." Hắn sau khi nói xong, đem Diệp Thần mang tới các đồng hồ đo phía trước.

Bàng ca thuần thục ở trên bàn gỗ mặt xoa bóp mấy cái kiện, liền đem nguyên bản quần chế hình ảnh nhỏ nhất hóa, sau đó nhảy ra một cái khác hình ảnh. Hình ảnh vừa bắt đầu, liền xuất hiện một nhóm đảo quốc chữ, bên trong Diệp Thần duy nhất có năng lực nhận ra, là "Tokyo nhiệt" ba chữ.

"Khà khà..." Bàng ca tặc nở nụ cười một tiếng, nhỏ giọng nói: "Đảo quốc động tác phiến, không sao rồi có thể nhìn một chút, học tập một tý chiêu thức, vì sau đó làm chuẩn bị." Vừa này ở Diệp Thần lúc tiến vào, Bàng ca xem một bộ nghiêm túc thật lòng đáng đáp, hiện tại muốn , hắn hẳn chính là ở quan sát học tập.

Sau khi nói xong, Bàng ca liền đứng dậy vội vã rời đi .

Diệp Thần ngồi ở các đồng hồ đo trước, làm ra cùng Bàng ca giống nhau như đúc nghiêm túc tư thái, nhưng mà trái tim nhỏ nhưng là rầm rầm nhảy . Theo trong hình ảnh tượng cát, liền ngay cả phòng an ninh nhiệt độ cũng bắt đầu trở nên khô nóng , bạch Hoa Hoa mềm mại cùng màu đồng cổ bắp thịt quần quýt lấy nhau, tai nghe bên trong truyền đến khiến người ta mặt đỏ tới mang tai rồi lại kinh tâm động phách tà âm.

Thiếu Lâm bảy mươi hai giống như tuyệt kỹ luân phiên trình diễn, các loại độ khó cao động tác lần lượt xuất hiện, một làn sóng tiếp theo một làn sóng, sau đó càng là xuất hiện mấy vị xinh đẹp quyến rũ mỹ nữ tuyệt sắc khiến xuất hồn thân thể vỡ, đại chiến Hỗn Thế Ngưu Ma vương...

Diệp Thần không nhịn được thờ dài nói: Sự phụ hấn lão nhân thật sự không bắt nạt ta, không nghĩ tới thế giới bên ngoài như vậy đặc sắc, liền ngay cả Yêu Tinh đánh nhau đều như thế ra sức! Cũng thật là muốn cảm tạ Bàng ca đây, chính mình vừa đến đã cho lớn như vậy phúc lợi, khà khà!

Hắn đang tập trung tinh thần lúc này, phòng an ninh cửa đột nhiên bị đẩy ra , Diệp Thần vội vàng dựa theo Bàng ca dạy đem đầu giường nhỏ nhất hóa, sau đó làm làm ra một bộ trấn định biểu tình, ngẩng đầu lên.

Người tiến vào là Sở Dương, phía sau hắn còn có một vị trước no sau đủ có chút quyến rũ thư ký.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Bối cảnh rất cứng tiểu bảo an

Sở Dương nhìn thấy tiểu bảo an bộ này keo kiệt tương liền trong lòng khó chịu, hắn nắm lỗ mũi quay về Diệp Thần, ở trên cao nhìn xuống nói: "Ta đến thông báo các người phòng an ninh một tiếng, gần nhất trong đêm không yên tĩnh, công ty bảo an muốn mở ca đêm."

Diệp Thần còn không nói chuyện, Sở Dương bên người thư ký liền nghi hoặc hỏi: "Sở chủ quản, trước đây công ty bảo đảm An Đô không có trị giá qua đêm ban, làm sao đột nhiên có như thế một cái quyết định?"

"Chúng ta kbc đầu tư công ty tuy rằng kích thước không lớn, thế nhưng trong công ty hay vẫn là tồn có không ít việc quan hệ thương mại cơ mật vẫn kiện. Hơn nữa, ngày hôm nay vừa mới nhập chức người trẻ tuổi, ta xem hắn tuổi còn trẻ, nói vậy không có kinh nghiệm gì. An bảo đảm công tác đối với một cái công ty tầm quan trọng không cần nói cũng biết, chúng ta cần chính là kinh nghiệm phong phú công nhân, khoảng thời gian này vừa vận để mới tới cái này tiểu bảo an rèn luyện một chút."

Sở Dương nói, quay đầu đối với bên người thư ký nói: "Người sắp xếp một tý, ngày hôm nay cái này tiểu bảo an bạch ban, buổi tối ngày mai bắt đầu, hắn trực đêm."

Diệp Thần nghe được lời này, Vivi hơi nhủu mày lại, tự Sở Dương vừa tiến đến, hần liền phát hiện đối phương "lai giả bất thiện".

Sở Dương bắt lấy Diệp Thần biểu tình trên mặt biến hóa, hần đột nhiên đưa tay ra, dùng sức ờ trên bàn gỗ mấy lần, phát sinh "Tùng tùng tùng" tiếng vang. Sở Dương nhìn Diệp Thần, lộ ra một bộ tức giận vẻ mặt: "Tiểu bảo an, ngươi có hiểu quy củ hay không? Nhìn thấy lãnh đạo đến rồi, ngươi còn ngồi ở chỗ đó?"

Diệp Thần không nói gì, cũng không có đứng , hần lạnh nhạt nhìn thẳng Sở Dương, trên mặt lộ ra lạnh lùng ý cười.

"Oành!"

Sở Dương mạnh mẽ vỗ bàn một cái, chỉ vào Diệp Thần mũi quát: "Ta nói tới nói ngươi có nghe hay không? Ngươi cho ta đứng !"

Diệp Thần ở bề ngoài vẫn cứ thờ ơ không động lòng, bất quá trong lòng hần nhưng là nổi lên lửa giận. Cái này chủ quản xem một bộ ra vẻ đạo mạo đáng đáp, kỳ thực chính là một cái nhả nhận bại hoại, lại dựa dẫm quyền lực cho mình làm khó dễ.

Nhất định phải tìm một cơ hội hảo hảo sửa chữa hần một tý!

"Hiện tại là thời gian làm việc, ngươi ở đây đại hồng đại khiêu, ảnh hưởng đến ta công việc bình thường ." Diệp Thần lạnh lùng nói.

"Ngươi là thứ gì? Lại còn nói ta ảnh hưởng đến ngươi ? Tiểu bảo an, đừng tưởng rằng ngươi cùng Tô tổng có một tí tạo như thế quan hệ ta sẽ chăm sóc ngươi. Ta cho ngươi biết, cửa đều không có! Nếu như không nghe lời, không quy củ đất(mà) nghe lời, ngươi hiện tại liền cút ra ngoài cho ta!" Sở Dương hiện tại đáng đáp, nơi nào còn có nửa phần hần thường ngày giả ra đến nho nhã ôn hòa.

"Vậy ngươi tính là thứ gì? Nơi này e sợ như thế nào cũng không tới phiền ngươi đến đuổi ta đi chứ?" Diệp Thần cười gằn một tiếng, căn bản là không đem đối phương coi là chuyện đáng kể.

Sở Dương bị lời này tức giận đến giận sôi lên, hần chính muốn tiếp tục vỗ bàn, liền nghe được sau lưng truyền đến một cái thanh âm lạnh như băng.

"Chuyện gì xảy ra? Thời gian làm việc, các ngươi tại sao ở đây cãi lộn?" Tô mân đi vào, sắc mặt của nàng xem có chút Sinh Khí, hiển nhiên là bị ồn ào thanh âm huyền não hấp dẫn lại đây.

Sở Dương trong nháy mắt liền thu lại chính mình này phó cuồng loạn ương ngạnh tư thái, tiếng nói của hần lại trở nên ôn hòa : "Tô tổng, ngài vị này thân thích thực sự dễ ta thật khó khăn. Ta tới đây Ryan bài công tác, nhưng là hần khắp nơi theo ta làm trái lại, còn khiêu khích ta."

"Ha ha..."

Diệp Thần lắc đầu lạnh nhạt bật cười, hần có chút không nói gì, cái này chủ quản ăn nói bừa bãi đối trắng thay đen công phu cũng thật là lợi hại!

Tô mân nhủu mày, xa xa nhìn Diệp Thần một chút. Nàng đối với Diệp Thần rất không vừa ý, ngày thứ nhất tới làm rồi cùng người khác giận đối, làm ra động tĩnh lớn như vậy đi ra, thật không biết tiểu tử này có phải là đầu óc sẽ không chuyển biến.

"Diệp Thần, ngươi tốt nhất không nên quá phận quá đáng. Ta không muốn để cho ngươi lúng túng." Tô mân nói.

Diệp Thần nhún vai một cái, không nói gì. Hần phát hiện tô mân mang thành kiến ở xem chính mình, căn bản là không muốn tranh biện.

Tô mân quay đầu, quay về Sở Dương nói: "Sở chủ quản, kỳ thực ta cũng không thể nào yêu thích Diệp Thần. Thế nhưng không có cách nào, hần là thân thích của ta, ta cũng không thể quá đem hần chọc giận. Hần nếu như khiêu khích công tác, ngươi liền hơi hơi nhường nhịn một chút đi, ngược lại liền thời gian một tháng, ngươi không có cần thiết cùng một đứa bé tính toán chi li."

Sở Dương vội vàng khoát tay nói: "Sao có thể chứ? Ta thân là chủ quản, làm sao có khả năng sẽ cùng một cái nhỏ nhỏ bảo an tính toán chi li, ngài yên tâm đi, ta Sở Dương mục tiêu chỉ có một cái, chính là phụ tá ngài cả đời! Ta ở đây cũng trì hoãn không ít thời gian, ngài không phải nói sau đó còn có một cái sẽ sao? Nghe nói là Anh quốc khách hàng, còn có Hoàng thất thành viên. Vừa vặn kim Thiên Hải ngoại bộ cửa quản lý không ở, ta lại mới từ Anh quốc trở lại chưa bao lâu, chuyện này giao cho ta xử lý đi, chúng ta mở hội đi."

Tô mân trên mặt lộ ra mỉm cười, nàng vừa ý nhất chính là Sở Dương loại này chăm chú phụ trách thái độ làm việc: "May mà có ngươi, chuyện này liền xin nhờ ngươi . Cái này tờ khai thành sau đó, ta sẽ hảo hảo khảo ngươi."

Sở Dương lại lớn hiển một phen ân cần, sau đó mới theo tô mân rồi đi phòng an ninh. Trước khi đi, hần còn không có quên quay đầu lại mạnh mẽ trừng một chút Diệp Thần.

Diệp Thần căn bản cũng không có đem Sở Dương loại này nhảy nhót thăng hễ người để ở trong lòng, duy nhất để hần khó chịu, chỉ có tô mân đối với chính mình hiểu lầm.

Hần thờ dãi một hơi, cũng không có tâm tình lại tiếp tục quan sát đảo quốc động tác phiến ...

Tô mân cùng Sở Dương đi rồi không đến bao lâu, Diệp Thần nhàn ngồi không có chuyện gì, đột nhiên muốn Bằng ca trước bàn giao chính mình an bảo đảm chế độ. Trong đó có một cái nói là mỗi cái số chấn chỉnh điểm lúc, làm kbc công ty bảo an, cần ở trong công ty Tuần Kiểm một vòng, chủ yếu quan sát một chút có hay không đường bộ rò điện cùng với có hay không xa lạ kẻ khả nghi xông vào đến trong công ty.

Diệp Thần ngày thứ nhất đi làm, mặc dù nói cùng tô mân trong lúc đó có một chút điểm không vui, nhưng này là ân oán cá nhân, chỉ ít hiện nay là một người bảo an tới nói, hẳn hay vẫn là muốn tận cùng chức trách của chính mình.

Hắn đem Bảng ca lưu lại ông nói điện thoại đừng ở trên eo, sau đó liền đi ra phòng an ninh cửa.

Offices (văn phòng) tầng thứ ba gần như có năm trăm mét vuông, toàn bộ đều thuộc về kbc công ty. Trong công ty có chừng một trăm hào công nhân, lúc này đều ở từng người bận rộn. Bọn hắn đều mặc đồ chức nghiệp, trên mặt mang theo nghề nghiệp tính mỉm cười, toàn bộ công ty nhịp điệu thuộc về loại kia nhanh chóng mà có hiệu suất.

Diệp Thần lần lượt kiểm tra xong đường bộ sau đó, lại vòng tới hồ sơ thất đi dạo một vòng, xác định không có nhân vật khả nghi sau đó, mới chậm rãi hướng về phòng an ninh đi trở về đi. Khi đi ngang qua phòng họp lúc này, hắn quý thân xui khiến đất(mà) đi vào trong liếc mắt nhìn.

Phòng họp là cửa sổ sát đất, xem như là một cái rất lớn pha lê phòng, chính giữa bàn bày ra thành hình tính chuyển, lúc này trước bàn ngồi đầy người. Diệp Thần phát hiện những người kia đại thể là tóc màu vàng kim, mắt xanh mũi ưng người nước ngoài. Những cái kia người nước ngoài chúng ta ăn mặc nghiêm cẩn mà khảo cứu, trong lúc vung tay nhắc chân rất có phong độ, xem tựa hồ cũng là nhân vật có thân phận.

Diệp Thần muốn , tựa hồ tìm chính mình phiền phức cái kia chủ quản đã từng nhắc qua, kbc đầu tư công ty ngày hôm nay có Anh quốc thành viên hoàng thất đến thăm. Hắn không có làm sao gặp người nước ngoài, cảm thấy thú vị, liền đứng ở bên ngoài quan sát nửa ngày.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Trong phòng họp một màn kinh người

Hết thấy Anh quốc thành viên hoàng thất giờ khắc này ánh mắt đều tụ tập ở phòng họp ngay phía trước, giờ khắc này Sở Dương đang đứng ở hình chiếu nghi bên cạnh khom người liên tiếp chính mình Laptop.

Sở Dương ngẩng đầu lên, đứng dịp thấy phòng họp bên ngoài tiểu bảo an, hắn khinh bỉ nở nụ cười, khiêu khích đất(mà) trùng Diệp Thần một chút. Ý kia như là đang nói: "Tiểu bảo an, đây chính là giữa người và ta thân phận khác biệt. Ta có thể đứng ở chỗ này cùng Anh quốc thành viên hoàng thất chuyện trò vui vẻ, hiệp đàm nghiệp vụ, thế nhưng keo kiệt người, nhưng chỉ có năng lực đứng ở bên ngoài vì chúng ta tuần tra gác."

Diệp Thần đứng là không có để ý, bất quá hắn nhìn thấy tô mân cũng đứng ở Sở Dương bên người. Cái kia tương lai có thể trở thành chính mình vị hôn thê nữ nhân tuyệt sắc, vừa nghĩ tới nàng hiện tại còn đang bị cái kia thằng hề như thế nam nhân che đậy lừa dối , Diệp Thần trong lòng liền cực kỳ khó chịu.

Sở Dương chú ý tới Diệp Thần ở nhìn tô mân, hắn cố ý chặn lại rồi Diệp Thần tầm mắt, đứng ở tô mân trước mặt, không nhìn được lại bắt đầu hiển lên ân cần: "miss tô, vừa nãy ta cùng Anh quốc Hoàng thất thành viên trò chuyện, bọn hắn cũng khoe người đoan trang đẹp đẽ, phi thường có khí chất. Hơn nữa ở tham quan công ty chúng ta sau đó, bọn hắn cảm thấy chúng ta kbc rất quy phạm cũng rất có tiềm chất, có rất mạnh ý nguyện đem công ty chúng ta làm là thứ nhất hợp tác đồng bọn."

Tô mân cũng nhìn thấy phòng họp ở ngoài Diệp Thần, nàng hơi hơi có một chút điểm Phẫn Thần, chỉ nghe được Sở Dương nói tới nửa câu sau. Tô mân theo thói quen cười cợt, trước mặt người đàn ông này đối với mình rất quan tâm, làm người cũng rất săn sóc.

Nàng biết đối phương ái mộ chính mình, thế nhưng tô mân đối với Sở Dương cũng không có phương diện kia hảo cảm, thế nhưng nàng lại không biết như thế nào từ chối, vì lẽ đó chỉ có thể lấy mỉm cười đến ứng đối.

Ngược lại là phòng họp bên ngoài tiểu bảo an, tuy rằng tặc thiên tài lần thứ nhất gặp mặt, thế nhưng vừa nhìn thấy hắn, tô mân liền một lai do địa có chút đến khí.

Hết thấy chuẩn bị công tác đều sau khi hoàn thành, Sở Dương hắng giọng một cái, sau đó lấy cực làm tiêu chuẩn Anh ngữ bắt đầu rồi chính mình diễn thuyết. Hắn kim Thiên chúa muốn phụ trách đối với kbc công ty tí mĩ tình hình giới thiệu, cùng với đối với song phương nghiệp vụ mở rộng bước đầu đàm phán.

Sở Dương Anh ngữ vô cùng lưu loát, này đều được lợi từ hắn ở Anh quốc nhiều năm du học sinh sống. Hắn lời đạo đầu chính là lấy một cái rất thú vị Luân Đôn trên phố chuyện cười làm làm nền, bên trong phòng họp bầu không khí trong nháy mắt liền bị điều động , tô mân đặt ở trong mắt, trong lòng khá là thoải mái.

Lời đạo đầu sau khi xong, Sở Dương liền thông qua trong tay hồng ngoại điều khiển từ xa mở ra hình chiếu nghi.

Diệp Thần đứng ở bên ngoài, giật mình, một cái tà ác ý nghĩ đột nhiên ở ở trong đầu của hắn xông ra. Hắn nhìn quanh hai bên, xác định không có người đi qua sau đó, từ trong túi tiền lên rút lấy ra một tờ giấy vàng phù.

Tờ giấy vàng này phù chế tác cũng không tính quá khó, bên trên chu sa chữ triện cũng rất đơn giản, trong ngày thường thuộc về khá là vô bổ loại kia phù. Nhưng là lúc này vừa lấy ra, Diệp Thần nhưng ở trong tối tự vui mừng, may mà chính mình lúc đó nhiều dẫn theo vài tờ, không phải vậy cơ hội tốt như vậy liền không công bỏ qua rồi!

Tờ giấy vàng này phù tên, gọi là dời đi phù.

Diệp Thần cong ngón tay búng một cái, trong miệng yên lặng niệm vài câu bùa chú, dời đi phù trong nháy mắt đốt thành tro bụi. Sau đó, hắn ở trong đầu đem trong phòng an ninh các đồng hồ đo màn hình chuyển đến Sở Dương Laptop trên màn ảnh mặt.

Làm xong tất cả những thứ này sau đó, Diệp Thần nháy mắt một cái không nháy mắt đất(mà) nhìn về phía phòng họp, hắn không muốn bỏ qua một chút xíu Sở Dương ra khứ chi tiết nhỏ.

Sở Dương tự nhiên đối với trong bóng tối phát sinh hết thảy đều một chút không để ý, hắn chính nói được hưng khởi, ngôn ngữ tay chân cũng liền đến cực kỳ phong phú. Nhưng mà hắn lại phát hiện, trước mặt mình những Anh quốc đó thành viên hoàng thất chúng ta, đột nhiên đều tròn to hai mắt há hốc miệng ra, tỏ rõ vẻ đều là một bộ si ngốc về mặt.

Chính mình có lớn như vậy nị lực sao? Lại để bọn hắn kinh ngạc thành lần này đáng đáp!

Sở Dương trong lòng Vivi có chút đắc ý, hắn đột nhiên muốn , chính mình đang chuẩn bị phim đèn chiếu lúc này, vẫn xứng mấy thủ Ba Hách khúc dương cầm, vừa này hơi sốt sáng lại quên truyền phát tin.

Nghĩ đến đây, hắn ấn xuống một cái trong tay điều khiển từ xa, bên trong phòng họp nhất thời liền vang lên khiến nổi lòng người dâng trào đệm nhạc âm thanh.

Àn a... Nhả miệt điệp..."

Sở Dương trái tim đột nhiên nhảy một cái, hắn phát hiện tiến vào chính mình bên trong tai thật giống không phải khúc dương cầm âm thanh, nghe , thật giống là một người phụ nữ thờ gấp tiếng rên rỉ.

Bên trong phòng họp nhất thời vang lên một trận hút vào khí lạnh âm thanh, hết thảy Anh quốc Hoàng thất thành Viên Đô lộ ra một bộ khó có thể tin về mặt. Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, xem kiểu tiểu gây yếu người phương Đông, thân thể dẻo dai tính lại tốt như vậy, thậm chí ngay cả trong hình cao như thế độ khó động tác cũng có thể làm được!

Mà vào giờ phút này, tô mân đồ cả mặt, nằng vội vàng che con mắt của chính mình, tức giận nói: "Sở Dương, ngươi ở thả những thứ gì? !"

"A?" Sở Dương nhận ra được không đúng, hắn cuống quýt quay đầu lại, ánh vào hắn mi mắt, vừa vặn chính là thời khắc cuối cùng, cả người run rẩy một màn.

Trong hình, cái kia đảo quốc nam nhân lộ ra nụ cười bí ẩn, hướng về phía màn ảnh bờ bờ nói rồi một Đại Thông nói, sau đó thao túng một màn không thể tả cảnh tượng.

Sở Dương suýt chút nữa một cái lão huyết phun ra, hắn thất kinh đất(mà) chạy vội tới chính mình Laptop trước, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, mau mau ấn xuống cường chế tắt máy nút bấm.

Diệp Thần ở phòng họp ở ngoài, đem hết thảy tất cả đều thu hết đáy mắt, hắn cười trên sự đau khổ của người khác đất(mà) lớn cười ra tiếng âm, trong lòng cảm thấy vô cùng hả giận!

Gọi người hành trang! Tiểu gia ta để người hành trang!

Bên trong phòng họp tất cả mọi người đều há hốc mồm , một vị năm Kỳ lão người đứng , hắn nghĩa chính ngôn từ đất(mà) đau xịch vài câu, sau đó ở dưới sự hướng dẫn của hắn, hết thảy Anh quốc Hoàng thất thành Viên Đô tức giận phát tay áo rời đi.

Tô mân cắn hàm răng, tức giận trừng Sở Dương một chút, sau đó giậm chân một cái, vội vàng đuổi theo. Nàng Anh văn kỳ thực cũng rất tốt, chỉ có điều phát âm thiên về nữ ngữ khẩu âm, để tỏ lòng kbc công ty thành ý, mới để Sở Dương đứng ra.

Ai biết lại gây ra như thế một hồi chuyện cười!

"Đạt Duy An [Davian] hiệp sĩ, mời ngài chờ một chút!" Tô mân đuổi tới vị kia Anh quốc lão nhân bên người, nàng mang đầy xin lỗi nói: "Lần này là cái bất ngờ, xuất hiện trạng huống như vậy thực sự không phải chúng ta kbc công ty bản ý."

"Tô tiểu thư, e sợ lần này giữa chúng ta hợp tác phải hủy bỏ ." Tuy rằng cực kỳ phẫn nộ, thế nhưng Đạt Duy An [Davian] hiệp sĩ vẫn cứ duy trì chính mình phong độ, hắn là một cái truyền thống Anh quốc thân sĩ.

"Ngài nghe ta giải thích..."

"Không cần giải thích, mặc kệ người có bao nhiêu thành ý, thế nhưng vừa nãy công ty của các người vị tiền sinh kia hành động đã si nhục chúng ta Anh quốc Hoàng thất tôn nghiêm." Đạt Duy An [Davian] hiệp sĩ ngừ khí phần nộ mà kiên quyết, "Làm Anh quốc Hoàng thất đại biểu, chúng ta đã từng cùng phía trên thế giới này rất nhiều công ty lớn từng có hợp tác, bọn hần đối với chờ chúng ta thái độ, luôn luôn là tôn kính cùng chân thành.

Đây là chúng ta lần thứ nhất thử nghiệm lựa chọn thế giới năm trăm cường bên ngoài công ty đến triển khai hợp tác, thế nhưng hiện nay xem, kết quả cũng không làm người thoả mãn. Xin lỗi, ta nhất định phải cùng người nói tạm biệt."

Sau khi nói xong, hần thậm chí không cho tô mân tranh luận cơ hội, liền dẫn dắt chúng thành viên hoàng thất rời đi

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tô tổng để người cút đi

Tô mân tâm Trung Phi thường ủy khuất, con mắt của nàng Vivi có chút hồng, vì có năng lực thúc đẩy lần này cùng Anh quốc Hoàng thất hợp tác, nàng dẫn dắt toàn công ty trên dưới công nhân đã nỗ lực rất lâu. Nhưng là nhưng không nghĩ tới, lại bị Sở Dương tên khốn kiếp này lấy như vậy hoang đường phương thức cho quấy tung.

Tô mân thâm thâm hô hút vài hơi, sau đó tức giận đi trở về phòng họp.

Sở Dương đã hoàn toàn ngốc roi mắt, hần đối với chính mình chuẩn bản nguyên bản tự tin tràn đầy, nhưng là không nghĩ tới ở thời khắc mấu chốt lại bốc lên khiến người ta không thể tả nhập mục đích đảo quốc động tác phiến. Hần hoàn toàn không biết đây là chuyện ra sao, trong đầu mênh mông nhiên trống rỗng.

Nhìn thấy tô mân sau khi đi vào, Sở Dương cuống quýt đứng, giải thích: "miss tô, xin lỗi, này thật sự không phải ta làm ra đến, ta cũng không biết đây là chuyện ra sao."

Tô mân lạnh lùng hừ một tiếng: "Chính người máy vì tính, xảy ra vấn đề, hiện tại muốn trốn tránh trách nhiệm sao?"

"Không đúng vậy, ta xưa nay không nhìn nhật hệ động tác phiến!" Sở Dương giải thích.

"Ha ha..." Tô mân bị tức đến bật cười, nàng dùng sức vỗ bàn một cái: "Ta mặc kệ người xem nhật hệ hay vẫn là Âu hệ, cuộc sống riêng của người ta không có một chút nào hứng thú, cũng không muốn can thiệp. Thế nhưng, bởi vì người dơ bẩn cuộc sống riêng ảnh hưởng công sự, ta liền không thể tha thứ rồi! Người cút đi, như người vậy vật bản thù ở lại chúng ta kbc công ty, chỉ làm cho công ty từ trên xuống dưới cần lao công nhân sò soạng mắt mất."

"Ta..." Sở Dương trấm miệng cũng không thể bào chữa.

"Diệp Thần, người đi vào!" Tô mân nhìn thấy ngoài cửa tiểu bảo an, nàng chỉ vào Sở Dương nói: "Làm công ty bảo an, ta hiện tại cần người đưa cái này không thuộc về người của công ty chúng ta ra cho đuổi ra ngoài!"

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, hành trang làm ra một bộ một chút không để ý dáng dấp cất bước đi vào, hần đưa tay vỗ vỗ Sở Dương vai: "Vị tiền sinh này, Tô tổng nói để người lẩn. Xin người nhanh một chút, ta rất bận."

Hần vừa nói, vừa nhìn về phía tô mân.

Diệp Thần lần thứ nhất cảm thấy, tô mân nóng giận đáng vẽ, lại như thế được người ta yêu thích!

Sở Dương phảng phất biến thành người khác giống như vậy, cả người đều trở nên phi thường ủ rũ, cũng không còn nửa phần trước hung hăng kiêu ngạo. Hần cúi đầu tang nào đất(mà) đi trở về văn phòng, thu thập xong chính mình món đồ riêng tư, ôm cái rương chuẩn bị rời đi.

Ở không tới một canh giờ trước, hần còn hăng hái, không chỉ có đối với tiền đồ chính mình tự tin tràn đầy, hơn nữa đối với tô mân cũng tràn ngập lòng mơ ước. Nhưng là trong nháy mắt, liền từ Thiên đường rơi đến Địa ngục.

Như vậy chênh lệch, để từ nhỏ đã kiêu căng tự mãn Sở Dương có chút khó có thể tiếp thu.

Tô mân đứng ở đằng xa nhìn, Sở Dương hiện tại bộ dạng này để trong lòng nàng có một chút điểm không đành lòng, dù sao lúc trước chính mình là bỏ ra khá lớn giá tiền mới đem Sở Dương đào được kbc đầu tư công ty.

Sở Dương người này toàn thể tới nói vẫn tương đối có năng lực, kbc hiện tại chính ở vào gia tốc phát triển ngàn cân treo sợi tóc, mất đi loại này có du học bối cảnh công nhân, đối với công ty tới nói không thể nghi ngờ là một loại tổn thất.

Bất quá, đây cũng là bởi vì Sở Dương ở tô mân trước mặt nguy trang đến mức quá khá hơn một chút, chỉ có như Diệp Thần loại này ở công ty không có cái gì địa vị tiêu bảo an, mới có thể thấy rõ vị này y quan Sở Sở nam nhân đến tốt cùng là thế nào một bộ đáng ghê tởm sắc mặt.

Diệp Thần trong lòng rất rõ ràng, chỉ cần Sở Dương còn ở lại kbc công ty, như vậy một ngày nào đó, tô mân sẽ ở người đàn ông này trên người bị té nhào. Hắn cười nhạt, đi tới, chặn lại rồi chính muốn rời khỏi Sở Dương.

"Trước tiên chờ vội đi, ta chỗ này còn có công chuyện phải làm." Tiểu bảo an làm ra một bộ giải quyết việc chung đáng đáp, nhưng là lên lút, hắn lạng lẽ lại đốt một tấm dùi đi phiu.

"Người làm gì?" Sở Dương nhìn ra tiểu bảo an bên trong đôi mắt ẩn giấu ý cười, vốn là tâm tình không tốt hắn có chút tức giận. Chính mình lại như thế nào chán nản, e sợ cũng không tới phiên trước mặt cái này nhỏ nhỏ bảo an đến làm khó dễ đi!

Nhưng là có một câu tục ngữ, giảng chính là: Diêm Vương hào kiến, tiểu quỷ khó chơi.

Lại không nói làm Tân Tiên Diệp Thần căn bản là không phải cái gì tiểu quỷ, mặc dù chính là, hắn e sợ cũng là phía trên thế giới này nhất làm cho người không thể xem thường tiểu quỷ.

Diệp Thần gõ gõ Sở Dương ôm hộp giấy: "Công ty an bảo đảm chế độ điều thứ tư, phạm là có nghi việc công nhân, hắn rời đi công ty thì mang theo vật phẩm muốn theo lệ kiểm tra."

"Người!" Sở Dương tròn tròn cặp mắt, đáng đáp xem hạn không thể đem tiểu bảo an cho ăn.

"Người nếu như không phối hợp kiểm tra, ta chỉ có thể dựa theo quy định đến làm!" Diệp Thần sáng một cái trong tay mình điện côn, hắn ước gì Sở Dương không phối hợp, sau đó chính mình thẳng thắn mà đem tên khốn kiếp này quật ngã.

Sở Dương nhất thời thỏa hiệp, hắn xem cao to, trên thực tế đang đối mặt vũ lực lúc này nhưng là một cái chân thực kẻ vô dụng. Hắn đem trong lòng ngực chỉ cái rương đặt ở trên bàn, hai tay mở ra: "Người tùy tiện kiểm tra, ngược lại ta thân chính không sợ bóng鬼!"

Diệp Thần kiểm tra đất(mà) rất cẩn thận, lặn qua lộn lại đầy đủ bỏ ra mười phút, Sở Dương lúng túng đứng ở nơi đó, chịu đựng trước đây đồng sự ánh mắt khác thường, hạn không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Còn có thể trách ai đâu?

Nếu như hắn trong ngày thường làm người xử sự không phải lớn lối như vậy ương ngạnh, hiện tại cũng không đến nỗi không có một người đứng ra giúp hắn nói hai câu lời hay.

Diệp Thần chính là muốn cho Sở Dương ở loại này thời gian đau khổ bên trong ở lâu thêm mấy phút, kỳ thực trong tay của hắn cũng sớm đã nắm "Tang vật".

Tiểu bảo an nhẹ nhàng ho khan một tiếng, làm ra một bộ hơi nghi hoặc một chút vẻ mặt, hắn giơ tay lên giờ giờ lên trong tay cứng nhắc máy vi tính: "Nếu như không có nhìn lầm, vật này tựa hồ là chúng ta kbc công ty đặc biệt làm riêng chứ? Ta nhớ tới an bảo đảm chế độ bên trong nói, phạm là mang theo kbc chữ vật phẩm, đều thuộc về công ty hết thảy tài vụ, bất luận người nào không được tự mình mang rời khỏi."

Sở Dương sắc mặt cứng đờ, hắn cúi đầu nhìn một chút chính mình chỉ hòm, không có hiểu rõ vì công ty gì làm riêng cứng nhắc máy vi tính xảy ra hiện tại bên trong.

Tô mân ở một bên nhìn ra nhú mày.

"May mà ta kiểm tra một chút, không phải vậy thật sự liền cho công ty chúng ta tạo thành tổn thất. Vị tiên sinh này, người có thể a! Điều nghi việc, lại còn sẽ mượn gió bẻ măng?" Diệp Thần lạnh lùng nói.

"Làm sao có khả năng? Một cái cứng nhắc máy vi tính mà thôi, ta lương một năm có bốn mươi, năm mươi vạn, căn bản không có cần thiết ham muốn loại này nẩy ngàn đồng tiền con vật nhỏ." Sở Dương giải thích, con mắt của hắn nhưng là nhìn về phía tô mân.

Diệp Thần nghe được sùng sờ, hắn không nghĩ tới chính mình dòi đi tới được vật này lại như thế không đáng giá.

Nhưng là vừa lúc đó, một vị có chút mập mạp nữ công nhân nhưng là mở miệng: "Này không phải công ty gả cho ta cứng nhắc máy vi tính sao? Bên trong có rất nhiều cơ mật khách hàng tư liệu!"

Nàng âm thanh có chút tiểu, thế nhưng là rõ ràng truyền vào ở đây mỗi người bên trong tai. Tất cả mọi người đều là một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng đáp, Diệp Thần ở trong lòng ám cho vị kia nữ công nhân kêu một tiếng tốt.

"Thật sự không phải..." Sở Dương còn muốn biện giải, nhưng là hấn nhưng nhìn thấy tô mân nổi giận ùng ùng đất(mà) hướng chính mình đi tới.

"Đừng!"

Một cái vang dội bật tai trong nháy mắt vang lên, tất cả mọi người đều tĩnh lặng lại, trong lúc nhất thời yên lặng như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Vô sự lấy lòng tiểu mỹ nữ

Diệp Thần nhưng là ở trong lòng "Ồi" kêu một tiếng, hấn nhìn Sở Dương sung lên nửa bên mặt, chính mình cũng cảm thấy đau!

"Ta còn coi chính mình vừa nãy có chút trùng chuyển động, nghĩ có phải là lại cho người một cơ hội. Ai biết người lại là như thế một cái phẩm chất thấp kém tiểu nhân, Sở Dương, tiết lộ thương mại cơ mật nhưng là phải ngồi tù! Xem ở người cho kbc từng góp sức phần trên, ta ngày hôm nay không truy cứu người. Người lập tức từ công ty rút ra ngoài cho ta!" Tô mân lên con giận dữ, nàng trừng đẹp để con mắt, cả người đều giận đến có chút run.

Sở Dương trắm miệng cũng không thể bào chữa, sắc mặt lại như nuốt một con ruồi khó coi. Đối mặt nổi giận tô mân, hấn không còn dám làm dừng lại, hôi lưu lưu như con chó như thế hốt hoảng bỏ chạy.

Diệp Thần nhìn tô mân, gờ ngón tay cái lên: "Tô đại tiểu thư, người này một cái bạt tai thật là hả giận!"

Tiểu bảo đảm An Khả lấy nói là dễ như ăn bánh liền giải quyết cao cao tại thượng chủ quản, hấn hài lòng đất(mà) trở lại phòng an ninh, lại mở ra đảo quốc động tác phiên quan sát. Loại này sáng khoái trần trề sáng khoái, để Diệp Thần cả ngày tâm tình đều cực kỳ sung sướng.

Bất quá, tô mân bởi vì tổn thất vô cùng trọng yếu khách hàng, tâm tình phi thường kém, ở trong hai ngày sau đó mặt, nàng cả người trở nên càng đất(mà) lạnh lẽo. Diệp Thần cũng không có đi nhạ tô mân, hai người ở đi làm trên đường bên trong xe một chỗ lúc này cũng cơ bản không nói như thế nào.

Tường an vô sự đất(mà) vượt qua hai ngày, Diệp Thần cũng thích ứng loại này 9h đi 5h về quy luật sinh hoạt. Đương nhiên, hấn cùng Tô gia chị em gái trong lúc đó, nhưng là không có một chút nào tiến triển.

Ngày thứ ba tan tầm về đến nhà sau đó, cơm tối đã chuẩn bị kỹ càng, Diệp Thần vừa ở trước bàn ăn ngồi xuống, liền nhìn thấy Tô Hinh cười tủm tỉm hướng chính mình đi tới.

Tô gia tiểu muội bình thường nhìn thấy Diệp Thần lúc này đều nghiêm mặt, ngày hôm nay đột nhiên lộ ra nụ cười, điều này cũng làm cho Diệp Thần hơi có chút không thích ứng.

Tô Hinh trong tay bưng một chén nước trái cây, biểu tình trên mặt xem vừa ngoan ngoãn lại vui tươi, nàng ngồi vào Diệp Thần bên người, ôn nhu nói: "Diệp Thần, mấy ngày nay công tác rất khổ cực chứ?"

"Cũng còn tốt a, tuy rằng bình thân chút, thể nhưng vẫn thật thú vị." Diệp Thần cười cợt.

"Ta đã nghĩ kỹ, quyết định sau đó muốn hảo hảo nghe người, ngoan ngoãn một điểm." Tô Hinh lại như là một con đáng yêu thỏ trắng nhỏ, nháy hai con ánh mắt sáng ngời, lông mi thật dài vệt sáng vệt sáng, quyến rũ mê người.

Mỹ lệ không thể nghi ngờ là cô gái lớn nhất lực sát thương vũ khí, Diệp Thần bị Tô Hinh vui tươi đáng đáp trên chọc trong lòng rung động.

"Đúng vậy, đáng đáp như vậy thật tốt, sau đó chúng ta liền có năng lực sống chung hòa bình, lẫn nhau đều Khai Tâm." Diệp Thần mỉm cười nói.

"Uống điểm nước trái cây đi, ta vì khao người tự tay trái ừ." Tô Hinh đem trong tay nước trái cây đưa cho Diệp Thần, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn hấn.

Diệp Thần gờ chén lên, vừa định uống, liền nghe đến nước trái cây bên trong này một tia nhân nhạ hơi khác thường mùi. Hấn cười ha ha, tiện tay đem nước trái cây đặt ở trên bàn ăn, cầm đĩa lên: "Thật đối! Hay vẫn là trước tiên lột lột cái bụng quan trọng."

Tô Hinh mắt thấy Diệp Thần liền muốn uống xong chính mình tự tay trái đi ra "Kịet tác", trái tim đều nhắc tới cuồng hộng. Ai biết ở thời khắc sống còn, tiểu tử này lại thả xuống cái chén, nói muốn trước tiên ăn đồ ăn.

Nàng bận bịu đem nước trái cây lại đẩy lên Diệp Thần trước mặt: "Ngươi ăn nhanh như vậy, cẩn thận nghẹn, nhanh uống một chút nước trái cây làm trơn yết hầu."

Diệp Thần hững hờ mà đem nước trái cây đặt ở một bên khác, trong miệng nhai: nghiền ngẫm đồ ăn nói: "Từ nhỏ đã thành thói quen, lúc ăn cơm là không thể uống đồ uống."

Tô Hinh tiểu mi khẽ nhíu, mân mê miệng nhỏ, có chút tức giận đất(mà) sảng giọng: "Diệp Thần ngươi làm gì thế? Ta hảo tâm hảo ý chuẩn bị cho ngươi nước trái cây, ngươi lại đều không uống một cái, cũng quá không nể mặt ta chứ?"

Diệp Thần thâm nghĩ: Ta muốn nể mặt ngươi, chính ta chẳng phải là liền thật mất mặt ?

Hắn ăn như hùm như sói mà đem cơm ăn xong, sau đó hài lòng đất(mà) sờ sờ chính mình căng tròn cái bụng, mới lại cầm lấy chũa nước trái cây cái chén.

Ngay khi Tô Hinh cho rằng Diệp Thần rốt cục muốn uống lúc này, Diệp Thần lại đột nhiên đứng: "Ngươi tự tay trái nước trái cây, ta muốn dẫn về trong phòng, từ từ tinh tế đất(mà) hưởng dụng."

Sau khi nói xong, hắn trực tiếp đi trở về lầu hai phòng của mình, Tô Hinh cũng cùng sau lưng Diệp Thần, trở lại khuê phòng.

Diệp Thần đem nước trái cây đặt ở đầu giường ngăn tủ mặt trên, hắn có chút hiếu kỳ, muốn biết Tô Hinh cái này tuyệt sắc tiểu mỹ nữ bên trong hồ lô đến tột cùng bán phải là thuốc gì. Hắn từ trong túi tiền lấy ra giấy vàng phủ, lấy ra một tấm.

Hắn bấm tay khẽ gảy, sau đó đem hỏa diễm đập vào mình và Tô Hinh trong lúc đó cách cái kia tường. Đây là một tấm hơi làm thay đổi sau đó bùa tàng hình, bị đánh vào bức tường sau đó, Diệp Thần bên này, cái kia tường đột nhiên trở nên trong suốt.

Nhưng mà ở Tô Hinh phía bên kia, nhưng là không có biến hóa chút nào.

Diệp Thần kinh ngạc phát hiện, ở Tô Hinh trong khuê phòng, ngoại trừ nàng ở ngoài lại còn có mặt khác một vị rất kiều mị mỹ nữ.

Vị kia kiều mị mỹ nữ xem phi thường gọi cảm, buông thả mà hoạt bát sóng lớn đen thui tóc quăn, lại tế lại loan tiểu mi, Hồ Ly hoa đào mắt, tiêm tiểu mũi, còn có mê người môi. Nàng không có đeo kính, xem so với tô mân còn nhiều hơn mấy phần Hồ Mị cảm giác, nếu như phía sau lại có thêm một cái lông xù sinh nhật, nhanh nhẹn chính là một cái hiện đại bản Tô Đất Kỳ.

Nàng cùng với Tô Hinh, một cái gọi cảm nhu mị, một cái khác thanh thuần có thể người, thực sự là đẹp không sao tả xiết!

Duy nhất có thể tiếc chính là, vị mỹ nữ này trên người khoác một cái áo ngủ rộng thùng thình, khiến người ta không thể nhìn thấy vóc người của nàng. Thế nhưng như vậy, nhưng càng làm cho Diệp Thần nhiều hơn mấy phần hồi tưởng, nóng lòng muốn biết ở áo ngủ phía dưới, đến tột cùng là thể nào một bộ xinh đẹp mê người phong cảnh.

Tô Hinh ngồi ở trên giường, biểu tình trên mặt có chút sốt sắng, lại có chút chờ mong, nàng nhìn kiều mị mỹ nữ hỏi: "Tạ mạn tử, ngươi cái kia được đến cùng có được hay không nha? Cũng đừng để cho ta thất vọng."

Tạ mạn mỉm cười nở nụ cười, vỗ vỗ chính mình bộ ngực, tự tin hồi đáp: "Ngươi yên tâm đi, không thành vấn đề! Ở trong đó xuân được thành phần không coi là nhiều, ta đem đo dưới đến mức rất chuẩn, vừa vặn có thể làm cho tiểu tử kia xấu mặt, cũng sẽ không quá khác người. Ngươi phải tin tưởng ta cái này chuyên gia y học nha!"

Tô Hinh nghe được lời này, trên mặt lộ ra vẻ mặt vui mừng. Nàng đương nhiên tin tưởng trước mặt vị này y học thế gia người thừa kế, tạ mạn nhưng là từ ba, bốn tuổi bắt đầu liền say mê với y học bên trong, nàng nói không thành vấn đề, vậy thì nhất định sẽ không có vấn đề.

"Ta sẽ đem kế hoạch lập lại một lần." Tạ mạn một mặt hiết cười, nháy mắt, "Ăn mặc khiêu gọi ta đi gõ tiểu tử kia cửa, hắn uống này nước trái cây sau đó, nhất định sẽ động tay động chân với ta. Đến lúc đó, ngươi lấy thêm điện thoại di động đem hắn đùa giỡn ta hình ảnh đập xuống đến. Sau đó, chúng ta liền đem ngươi đập xuống đến đồ vật làm chứng cứ, phân phát lão gia tử. Hừ hừ... Nói vậy lão gia tử nhất định sẽ thấy rõ tên tiểu tử kia đáng ghê tởm khuôn mặt, sau đó đem hắn đuổi ra ngoài!"

Nghe thiên y vô phòng, hai vị mỹ nữ nhìn nhau nở nụ cười, đều phi thường hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hai cái mỹ nữ đều rất chủ động

Tô Hinh mở ra một bình rượu đỏ, rót hai chén, nàng đem trong đó một chén đưa cho tạ mạn: "Tạ mạn tử, người thật là trọng nghĩa! Ta mời người một chén, cầu chúc kế hoạch chúng ta thuận lợi!"

Tạ mạn nắm bắt ly cao cổ, cùng Tô Hinh nhẹ đụng nhẹ chén: "Không nên khách khí nha, các người tử muội đề ta ký túc ở Tô gia lâu như vậy, ta vốn là hẳn là ra một điểm lực."

Diệp Thần nghe được thẳng đồ mồ hôi lạnh, hần âm thầm vui mừng nhờ có chính mình cẩn thận một chút, không phải vậy thật sự có khả năng liền bị hai người này giáo hoạt Tiểu Yêu tinh cho tính toán rồi!

Nhìn hai vị mỹ nữ cao chân rượu đỏ trong ly, Diệp Thần ánh mắt sáng lên, này ra ý hay.

Hắn nhanh chóng lấy ra một tờ dòi đi phù thiêu hủy, trong miệng đọc thầm bùa chú, đem mình trước giường này chén nước trái cây bên trong xuân được thành phần chuyển đến tạ mạn trong tay hồng trong rượu.

Vừa hoàn thành tất cả những thứ này, trước mặt trên tường bùa tàng hình liền mất đi hiệu quả, Diệp Thần nhìn thấy cuối cùng hình ảnh, là tạ mạn uống một hớp hết trong ly hết thủy rượu đỏ.

Cho đến lúc này, Diệp Thần mới an tâm Địa Phẩm thường nổi lên Tô Hinh tự tay vì chính mình chuẩn bị nước trái cây.

"Tùng tùng tùng."

Nước trái cây vừa vào bụng, liền vang lên tiếng gõ cửa.

Tạ mạn đứng ở ngoài cửa, chẳng biết vì sao, trong lòng nàng đột nhiên nhô ra một tia cảm giác khác thường. Phảng phất có một cái nạo tâm Tế Xà ở trong cơ thể mình boi lội, làm cho nàng có một chút điểm hải hùng khiếp vía gây rối.

Không khí chung quanh tựa hồ cũng biến thành nhiệt, tạ mạn phát hiện mình toàn thân đều đang bốc lên hân, liền ngay cả hô hấp thì phun ra khí, đều hùng hực đất(mà) làm cho nàng mặt cười nóng lên. Nguyên bản chăm chú bao bọc áo ngủ, cũng bị nàng buông lỏng rất nhiều.

"Kẹt kẹt ——"

Đóng chặt cửa phòng mở ra, nghênh tiếp tạ mạn chính là một Trương Ôn cùng khuôn mặt tươi cười. Tạ mạn lắc đầu, nàng tâm tư có chút hỗn loạn, trong đầu mơ mơ màng màng đất(mà) có chút say xe.

"Người là?" Diệp Thần hành trang làm ra một bộ vẻ mặt kinh ngạc, hần nhìn tạ mạn đỏ bừng bừng mặt cười, bên trong đôi mắt lóe qua một tia tà ác ý cười.

"Ta..." Tạ mạn mới vừa mới vừa nói một chữ, liền phát hiện trái tim của chính mình mạnh mẽ nhảy một cái. Nàng đột nhiên có một luồng kích động, muốn xông tới ôm chặt lấy trước mắt nam sinh này, sau đó thân thể dùng sức mà dính sát, cùng hần quần quýt lấy nhau.

Ta đây là làm sao? Tại sao muốn hần hôn môi chính mình? Tại sao lại muốn cho tay của hần âu yếm toàn thân mình mỗi một tác da thịt?

Đây là tạ mạn ở mất đi lý trí trước cái cuối cùng ý nghĩ. Sau một khắc, nàng liền như một con động dục tiểu mẫu miêu, hướng về Diệp Thần nhào tới.

"Ai..." Diệp Thần thậm chí đều còn chưa phản ứng lại, hần liền nhìn thấy tạ mạn thật nhanh rút đi áo ngủ, lộ ra nàng này nóng bỏng vóc người.

Tạ mạn ăn mặc cực kỳ khiêu gợi hắc ti, trước ngực này một đôi khổng lồ tựa hồ cực lực chỉ muốn thoát khỏi ràng buộc, đang giãy dụa nhảy lên. Nàng này eo thon chỉ xinh đẹp đất(mà) vận vẹo, bước thon dài rõ ràng chân, từng bước từng bước đem Diệp Thần bức đến bên giường.

Diệp Thần không đường thối lui, ầm áp mà hương thơm khí tức phun ở trên mặt của hần, hần bị liêu bát đặc trong lòng ngứa, hầu như liền muốn không nhìn được nắm ở tạ mạn eo nhỏ nhắn, sau đó nhất thân phụng trạch. Thế nhưng hần nhất định phải tạm thời nhẫn nại, bởi vì bộ ngựa bắt ve lúc này, con kia Hoàng Tước còn chưa xuất hiện.

Tạ mạn đã dán sát vào Diệp Thần, nàng cả người đều toả ra cháy nhiệt mà liêu người khí tức, lấy các loại tư thế ở Diệp Thần trên thân thể sựot. Nàng nắm lấy cũng Diệp Thần cánh tay, đem hần Vivi có chút thô ráp tay dè hướng về chính mình đẩy đặn.

Diệp Thần không nhìn được nuốt một ngụm nước bọt, bàn tay cũng đi theo tạ mạn động tác, ở nàng này phiến ôn nhuỷn trong lúc đó xoa xoa. Tuy rằng cách mỏng manh miếng vải, thế nhưng này mềm mại mà giàu có co dãn cảm giác, vẫn cứ cực kỳ đã ghiền.

Diệp Thần không nhìn được ở thể đại bạch thổ dùng sức mặt trên vỏ một hồi.

"Ân ——" tạ mạn cả người run lên, rên rỉ thành tiếng âm.

Vừa lúc đó, Tô Hinh nắm điện thoại di động ra hiện tại Diệp Thần cửa phòng trước. Tạ mạn lúc tiến vào, cũng chưa đóng cửa, vì lẽ đó Tô Hinh vừa xuất hiện, Diệp Thần liền xem ở trong mắt.

Điện thoại di động đã mở ra camera hình thức, Tô Hinh thông qua màn hình quan sát trong phòng tình huống. Nhưng mà chỉ nhìn mấy giây, nàng liền phát hiện tình huống thật giống có gì đó không đúng.

Tạ mạn chăm chú ôm Diệp Thần, ở thân thể hắn trên vuốt nhẹ, tuy rằng không nhìn thấy mặt của nàng, thế nhưng từ tư thế trên phán đoán, vào giờ phút này tạ mạn không thể nghi ngờ là phi thường hưởng thụ. Nàng vận vẹo tư thế xem lại như là một cái xinh đẹp con rắn, thậm chí miệng bên trong mặt còn phát sinh khiến người ta mặt đỏ tới mang tai tiếng rên rĩ.

Trái lại Diệp Thần, hai cánh tay của hắn thường thường đất(mà) mở rộng, căn bản cũng không có đối với tạ mạn có bất kỳ dâm loạn động tác. Đang nhìn đến Tô Hinh sau đó, Diệp Thần như nhìn thấy cứu tinh giống như vậy, ánh mắt sáng lên: "Tô Hinh, Tô Hinh! Người nhanh tới cứu ta! Nơi này đột nhiên xuất hiện một đại mỹ nữ, xem nàng thật giống muốn bắt lịch sự ta!"

Hắn nói chuyện ngữ khí rất vô tội, thật giống bị ủy khuất gì tự.

Tô Hinh kinh hãi đến biến sắc, nàng không hiểu đây là chuyện ra sao, cũng không kịp nhớ tiếp tục video, vội vàng chạy tới, muốn đem tạ mạn từ Diệp Thần trên thân thể kéo dài.

Diệp Thần tự nhiên cũng phải giúp Tô Hinh một tay. Hắn để bàn tay không chút khách khí đất(mà) đặt ở tạ mạn trần trụi ở bên ngoài Như Tuyết trên da thịt mặt, tàn nhẫn mà khai một cái dầu, sau đó mới đưa tạ mạn đẩy ra.

Diệp Thần đứng thẳng người, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, trên mặt giả bộ ra lạnh lẽo về mặt: "Tô Hinh, chuyện gì thế này? Người tại sao nắm điện thoại di động đập ta?"

"Ta..." Tô Hinh phiền muộn đất(mà) nói không ra lời.

"Người đây là ở tính toán ta đi! Ta cho người biết, tốt nhất không nên sai trò gian gì, vội vàng đem nàng phủ đi trùng một cái nước lạnh tắm rửa, làm cho nàng tỉnh táo một tý." Diệp Thần vừa mới dứt lời, lại phát hiện tình hình phát sinh một chút biến hóa.

Tạ mạn trong cơ thể được hiệu chính là đến mãnh liệt nhất lúc này, nàng hoàn toàn không biết mình xung quanh phát sinh cái gì, vào giờ phút này, vị này xinh đẹp mà khiêu gợi mỹ nữ chỉ muốn tìm một cái thân thể, sau đó thoả thích mà bừa bãi đất(mà) dây dưa.

Tô Hinh căn bản là chống đỡ không được động dục bên trong tạ mạn, nàng dùng hết khí lực toàn thân, mới miễn cưỡng không có làm cho đối phương ngã sấp xuống. Nhưng là tạ mạn giờ khắc này nhưng coi Tô Hinh là làm Diệp Thần, nàng nhiệt tình như lửa đất(mà) ôm lấy Tô Hinh, hai vị mỹ nữ tuyệt sắc một phen dây dưa sau đó, song song ngã vào trên giường.

Tạ mạn khí lực so với Tô Hinh lớn một chút, nàng đặt ở Tô Hinh trên người, lại đưa tay ra bắt đầu xé đi Tô Hinh quần áo. Tô Hinh cố gắng giãy dụa, nhưng mà càng giãy dụa, tạ mạn liền càng là hưng phấn, nàng dã tính hoàn toàn bị kích phát ra.

Trong phòng đầy rẫy quần áo xé rách và mỹ nữ thở gấp âm thanh, không hơi chốc lát, Tô Hinh liền cùng tạ mạn như thế, chỉ để lại nội y. Tô Hinh chuyển màu hồng nhạt tiêu nội nội, bề ngoài thanh thuần nàng, vóc người dĩ nhiên không kém chút nào với tạ mạn, đặc biệt là kiều viên cái mông, này đường vòng cung quả thực hoàn mỹ!

Hai cái bạch Hoa Hoa thân thể quần quít lấy nhau, bên trong gian phòng hương thơm tràn ngập, ý xuân dạt dào, Diệp Thần đứng ở một bên đem này mê người tình cảnh toàn bộ xem ở trong mắt, máu mũi thiếu một chút liền phun ra ngoài.

Rốt cục, ở một phen triển đấu sau đó, hai vị mỹ nữ đều không có khí lực, các nàng cả người đỏ mề hời trần trụi, thở gấp không thôi. Tạ mạn dần dần khôi phục chính mình ý thức, nàng kinh ngạc phát hiện, nằm ở trên giường lại là mình và Tô Hinh, hơn nữa hai người tư thế là như vậy chặt vật mà khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Triệu hoán tiểu người hầu gái

Tạ Mạn Đón thì xấu hổ đến che mặt, một bên Tô Hinh cũng sớm đã thẹn đến muốn chui xuống đất. Đặc biệt là bên giường còn đứng Diệp Thần, Diệp Thần rất mà không e dè ánh mắt, để hai vị mỹ nữ phi thường lúng túng.

Các nàng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể một trước một sau, phi cũng tự chạy mất dép.

Diệp Thần chưa hết thòm thèm đất(mà) dư vị nửa ngày, sau đó mới đóng lại cửa phòng. Hắn quyết định ngày mai lúc làm việc, nhất định phải hào hào nghiên cứu một chút đảo quốc động tác phiến, như vậy lần sau lại có thêm như tạ mạn như thế gọi cảm mỹ nữ đầu hoài tổng bảo, chính mình ứng phó cũng sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Hai vị mỹ nữ đi rồi, Diệp Thần lại lấy ra chính mình này một tờ giấy vàng phù, ngăn ngăn trong vòng một ngày, hắn lại dùng vài trương đi ra ngoài. Diệp Thần nhẹ chút còn lại không nhiều giấy vàng phù, nhũ mây .

Dựa theo hiện nay sử dụng lượng, e sợ dùng không được mười ngày nửa tháng, chính mình giấy vàng phù liền không đủ dùng , sau đó hay là muốn tiết kiệm một điểm. Đương nhiên, biện pháp tốt nhất hay vẫn là rất sớm phá tan đạo thứ nhất phong ấn, sau đó tìm tới chế tác giấy vàng phù vật liệu, như vậy thì sẽ không tiến vào chỉ thấy lợi trước mắt quần chúng.

Bất quá, hoa thời gian hai, ba tháng đến phá tan phong ấn, thời gian vẫn còn có chút trường. Tô Hinh lần này kế hoạch thất bại , khẳng định còn có thể có lần sau hành động, nếu như đến khi đó chính mình giấy vàng phù vừa vận dùng hết, thân thể phong ấn vừa không có mở ra, này rất có thể sẽ bị té nhào.

Chính đang buồn rầu lúc này, Diệp Thần đột nhiên nghĩ đến có một loại gọi là Thiên Nguyên đan đồ vật có thể giúp chính mình gia tốc phá tan phong ấn. Có Thiên Nguyên đan, phỏng chừng thời gian hai, ba tháng có năng lực rút ngắn vì một tháng. Nhưng vấn đề là, Thiên Nguyên đan cũng cần được liệu đến luyện chế.

Nghĩ đến đây, Diệp Thần quyết định mấy ngày nay liền đem mình tiểu người hầu gái đình Phi tìm đến, làm cho nàng trợ giúp chính mình tìm kiếm luyện chế đan dược cùng chế tác giấy vàng phù vật liệu.

Này một buổi tối rất bình tĩnh, Diệp Thần ngủ đến cũng rất thom.

Sáng sớm ngày thứ hai ăn điểm tâm lúc này, hắn không nhìn thấy Tô Hinh. Xem ra Tô gia tiểu muội ăn một lần muộn thiết thời, còn bị nhìn thấy thân thể sau đó, trong thời gian ngắn là không có dũng khí đến mặt đối với mình .

Không còn vị kia làm cho người ta chán ghét chủ quản sau đó, ban ngày công tác cũng bình thản mà thuận lợi, Diệp Thần cùng Bàng ca tính cách hợp nhau, giữa hai người hợp tác cũng rất vui vẻ, đều có một chút điểm gặp lại hận muộn cảm giác. Đương nhiên, giữa bọn họ đề tài chủ yếu hay vẫn là tập trung ở đối với đảo quốc động tác phiến học thuật tính thảo luận mặt trên.

Bàng ca tuy rằng không có kết hôn, thế nhưng hắn duyệt phiến vô số, đối với mỗi một nơi con hát xuất thân lai lịch, âm thanh đặc điểm cùng với bộ vị nhảy cảm đều rõ như lòng bàn tay. Hắn còn lời thể son sắt mà tỏ vẻ, nếu như là chính mình nhậm chức Tokyo nhiệt đạo diễn, nhất định có năng lực đập một bộ kinh thể hải tặc cuộn phim đi ra.

Diệp Thần đối với này biểu thị đồng ý, bất quá hắn cảm thấy, nếu như là Bàng ca nhậm chức vai nam chính, bất kể là ra sao đạo diễn, đều có thể đánh ra kinh thể hải tặc mùi vị.

Bàng ca quả thực chính là một thớt nín nhịn, cô độc, cô quạnh mà trùng khẩu vị lang.

Tuy rằng Sở Dương đã bị khai trừ, thế nhưng tô mẫn quyết định tiếp thu trước hắn định ra để bảo an thêm trực đêm kế hoạch. Bởi vì mấy ngày qua phụ cận thật có chút không bình tĩnh, tầng dưới cùng một nhà tin tức cổ vấn công ty phát sinh trộm cướp vụ án.

Tan tầm sau đó, Diệp Thần bị sắp xếp ở lại kbc công ty trực đêm. Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt liền tới ban đêm mười giờ, Diệp Thần tuần tra một vòng sau đó, nhớ tới chính mình trước muốn tìm tiểu người hầu gái tới được dự định.

Hắn trả lời phòng an ninh, tiện tay ngắt mấy cái pháp quyết, thử nghiệm thông qua Cảm Ứng Phù cùng đình Phi đi đến liên hệ.

Lúc này đình Phi chính bồi tiếp đồng học ở một nhà ktv bên trong hát. Nàng người dung mạo xinh đẹp, âm thanh cũng rất ngọt, nhạc cảm vô cùng tốt, là trong đám bạn học xưng tên mạch xưng bá.

Đình Phi vừa hát xong một thủ Trần khi trình (lữ hành ý nghĩa), đang chuẩn bị hát tiếp, trước mặt đột nhiên liền xuất hiện một cái bóng mờ.

Diệp Thần bóng mờ đứng ở nơi đó, xem muốn so với bản thân nhỏ hơn một chút, vẫn cứ ăn mặc keo kiệt. Tiếng nói của hắn cũng ở đình Phi lỗ tai một bên Vang : "Tiểu người hầu gái, ngươi có năng lực nghe được lời ta nói sao?"

Đình Phi nhất thời bị sợ hết hồn, nàng nhìn chung quanh phát hiện chính mình đồng học tựa hồ cũng không nhìn thấy cái bóng mờ kia, lúc này mới yên lòng thở phào nhẹ nhõm. Diệp Thần đạo hư ảnh này xem lại như là Quý Hồn giống như vậy, mà là hay vẫn là trắng đen, nếu như bị đồng học nhìn thấy, nhất định có thể tại chỗ dọa sợ không ít người.

May là đình Phi nàng cha là cảnh sát cục trưởng, hơn nữa là công tác cuồng. Đình Phi bốn, năm tuổi lúc này, nàng cha còn ở hình cảnh đội, thường thường mang đình Phi lao tới các loại án phát hiện trận. Vì lẽ đó đình Phi gặp đủ loại máu tanh tình cảnh, rất có sức đề kháng.

Đình Phi vội vàng thả xuống microphone, chạy đến ngoài phòng khách một cái không có ai góc, sau đó mới nhỏ giọng hỏi đáp: "Ta có năng lực nghe được người nói chuyện, làm sao ?"

"Ta hiện tại muốn gặp người, người đến kbc đầu tư công ty đến một tý..." Diệp Thần nói ra một cái địa chỉ.

"Ta đang cùng đồng học..." Đinh Phi lời mới vừa mới vừa nói rồi nửa câu, liền nhìn thấy trước mắt bóng mờ Vivi loáng một cái, sau đó đột nhiên biến mất.

Nàng cắn ngừng miệng môi, trong lòng cực kỳ không tình nguyện. Nhưng là suy đi nghĩ lại, lại thực sự không dám đắc tội tiểu thần tiên, chỉ có thể thờ dài một hơi, ném đồng học, xuống lầu lái xe hướng về kbc công ty chạy tới.

Đinh Phi chạy tới kbc công ty của lúc này, Diệp Thần cũng sớm đã chờ ở nơi đó. Nàng vội vã xuống xe, đi tới Diệp Thần trước mặt: "Tiểu thần tiên, ngài tới tìm ta có chuyện gì nha?"

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng: "Đừng luôn gọi ta tiểu thần tiên, nhớ kỹ, ta hiện tại là chủ nhân của ngươi."

"Ừ." Đinh Phi mím mím miệng, xem có một chút điểm không quen, "Chủ... Chủ nhân, ngài có dặn dò gì?"

Diệp Thần hài lòng nở nụ cười, sau đó mới mở miệng hỏi: "Ở cái thành phố này bên trong làm sao tìm được dược liệu? Như chín linh thảo, chuyển dương tham gia, Khuê mộc chỉ loại này."

"A?" Đinh Phi tròn tròn cặp mắt, nàng phát hiện Diệp Thần nói tới dược liệu chính mình thậm chí ngay cả một loại đều chưa từng nghe nói, "Những này ta đều chưa từng nghe qua nha, không biết đi nơi nào tìm."

Diệp Thần gãi gãi đầu: "Không thể nào, ta nhớ tới những dược liệu này thật giống không khó tìm, chúng ta làng nhỏ ở ngoài trên núi mặt hướng trường phòng đến độ là."

Đinh Phi Tư tác chốc lát, sau đó nói: "Ta cảm thấy có hai cái biện pháp, thứ nhất là ở đảo bảo vật mặt trên tìm một chút, đệ nhị có thể đi dược trong thành phố đi dạo một vòng. Ngài nói này vài loại nghe rất đặc biệt, phỏng chừng dược liệu trong điểm không có, bất quá ta biết ở thành thị xa nhất ở phương Bắc mỗi ngày sáng sớm đều sẽ có một cái dược thị, nơi đó thường thường sẽ có người bán một ít cổ quái kỳ lạ dược liệu. Ngài có thể đi thử một chút."

"Đảo bảo vật này nghe là lạ, ta cảm thấy vô căn cứ. Bất quá ngươi nói cái kia dược thị thật giống Man thú vị, như vậy thôi, ta sáng sớm ngày mai sáu giờ tan tầm, ngươi lái xe tới đón ta, chúng ta cùng đi dược thị nhìn một chút."

"A? Cái này..." Đinh Phi trên mặt lộ ra không vui vẻ mặt, bất quá hấn chợt nhìn thấy Diệp Thần sắc mặt khẽ biến thành khẽ biến một tý, vội vàng giả ra một mặt vui mừng nụ cười: "Tốt tốt, ta ngày mai bồi ngài đi, chủ nhân!"

"Được rồi, xong việc, ngươi đi đi." Diệp Thần khoát tay áo một cái.

"Này liền không còn?" Đinh Phi có chút không nói gì, nàng phong phong Hỏa Hỏa đất(mà) thật xa chạy tới, không nghĩ tới chỉ nói rất ít mấy câu nói, chính mình vị chủ nhân này thật là đủ dẫn vật người.

"Chủ nhân, ta nếu là ngài người hầu gái, vậy ngài chung quy phải tráo ta điểm a. Vạn nhất ta lại bị người khác cưỡng bức làm chuyện xấu, chính mình lại bất lực phản kháng, chẳng phải là làm mất mặt ngài?" Đinh Phi trong lòng hơi động, nàng muốn leo lên Diệp Thần cái này ô dù.

"Cũng vậy." Diệp Thần một cân nhắc, gật gật đầu, "Cái này đơn giản, ta ở trên thân thể ngươi gieo xuống Cẩm Ứng Phù kỳ thực là song hướng về, chờ ngươi gặp phải nguy hiểm lúc này, không ngừng mà ở trong đầu hô hoán tên của ta, ta liền có năng lực nghe được."

"Thật sự à?" Đinh Phi chớp chớp đẹp đẽ con mắt, liền bắt đầu ở trong đầu thử nghiệm hô hoán Diệp Thần.

Diệp Thần lại gãi gãi đầu: "Ngươi làm gì thế, như niệm kinh như thế, phiền chết rồi."

Nhìn thấy quả nhiên có hiệu quả, đinh Phi lúc này mới hài lòng kêu vài tiếng chủ nhân, sau đó mở Xa Ly mở ra. Trong lòng nàng có chút tiểu đắc ý, có tiểu thần tiên này cái núi dựa lớn, sau đó gặp phải những cái kia hung hăng tiểu cả chồn, chính mình liền không sợ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 18: Cùng tiểu đệ của ngươi đệ nói tạm biệt ba

Rất nhanh, đinh Phi liền lại trở về ktv. Nàng vừa tiến vào cửa bao sương, liền bị mấy cái Bát Quái đồng học hỏi dò .

"Đỉnh Phi, làm gì đi tới? Hơn nửa đêm, có phải là có cái gì không thể cho ai biết bí mật?" Một cái mang kính mắt mặt tròn nữ hài hỏi.

"Nào có! Ta vừa nãy trên phòng rửa tay ." Đỉnh Phi phủ định nói.

"Thiết, ta mới không tin đây. Nào có người trên phòng rửa tay vừa đi liền một canh giờ ?" Mặt tròn nữ hài biểu thị không tin.

"Không thẳng thắn liền phạt rượu!" Một vị vóc người cao Đại Tướng mạo anh tuấn nam sinh bung chén rượu ngồi vào đỉnh Phi bên người, hần gọi Trần Từ Hào, là Phó thị trưởng con độc nhất, điển hình Cao Giàu Đẹp Trai.

"Ta từ lượng không tốt đẹp." Đỉnh Phi từ chối.

Trần Từ Hào nhìn thẳng đỉnh Phi, tia không hề che giấu chút nào chính mình trong mắt ái mộ cùng tham lam. Từ nhỏ bị nuông chiều từ bé hần là loại kia Hoa Hoa Công Tử loại hình nam sinh, tốt vô cùng sắc, đã sớm ảo tưởng có năng lực đem đỉnh Phi đẩy ngã.

"Mọi người(đại gia) đi ra chơi, liền bức vẽ cái Khai Tâm tận hứng, người say rồi ta phụ trách đem người đưa về nhà." Trần Từ Hào nâng cốc chén đưa đến đỉnh Phi bên môi, "Người nếu không uống, các bạn học có thể đều không cao hứng a. Mọi người(đại gia) nói đúng hay không?"

Mọi người vừa nghe, nhất thời nổi lên hồng, các loại tạp âm tạp tiếng huyết gió ở bên trong phòng khách vang lên.

Đỉnh Phi phát hiện mình thực đang từ chối không xong, chỉ có thể nhắm mắt nhủ mảy, đem này chén 1982 năm Lafite uống vào. Rượu đỏ một tý đỏ, đỉnh Phi liền ho khan .

Mọi người lại là một trận hoan hô, sau đó mới lại tiếp tục từng người vui đùa.

Rượu đỏ số ghi không cao lắm, thế nhưng chai này 82 năm Lafite chính là khi (lâm) uống năm tháng, không chỉ có thuần hương, hơn nữa hậu kinh mười phần. Hơn nữa đỉnh Phi từ lượng vốn là không ăn thua, chỉ non nửa sẽ công phu, nàng cũng cảm giác được đầu bắt đầu say xe, cả người cũng có chút lâng lâng.

Trần Từ Hào vẫn ngồi ở đỉnh Phi bên người, nhìn thấy nàng vì huân xinh đẹp đáng đáp, trong lòng lớn động. Hần thăm dò tính đất(mà) nằm ở đỉnh Phi eo thon nhỏ, lại vô nhẹ lưng của nàng.

"Người thế nào? Say rồi sao?"

Mùi rượu dâng lên, đỉnh Phi nói không ra lời, nàng che miệng lại áp chế mình muốn nôn mửa kích động.

"Nơi này quá ồn ào một chút, nếu không ta đem người phù đến chỗ khác nghỉ ngơi một chút chứ?" Trần Từ Hào sắc tâm bò, thẳng thắn lấy tay đặt ở đỉnh Phi trên lưng.

Đỉnh Phi gật gật đầu.

Trần Từ Hào đem đỉnh Phi nâng , sau đó hướng về phía phía sau mình cái nhóm này huynh đệ chớp chớp mắt, đi ra cửa bao sương, phía sau vang lên một mảnh tiếng huyết gió âm.

Mặc dù có người đỡ, đỉnh Phi đi lên đường đến nhưng có chút loạn choà loạn choạng, nàng bị Trần Từ Hào mang tới một cái hẻm lạnh tiêu bên trong bao sương.

Đỉnh Phi đặt mông ngồi xuống, cả người đều mềm mại đất(mà) tựa ở sô pha trên lưng, nhắm mắt lại. Mơ mơ màng màng , nàng đột nhiên cảm giác được có một đôi tay cực không thành thật đất(mà) ở trên người mình sờ loạn , nỗ lực bái y phục của chính mình.

Đỉnh Phi nỗ lực đất(mà) mở mắt ra, khi thấy Trần Từ Hào nằm ngoài trước người mình, một mặt đại gái tham lam đáng đáp. Thấp hơn đầu vừa nhìn, chính mình áo khoác thì đã bị bái đi.

"A —— "

Đỉnh Phi trong nháy mắt liền bị dọa đến rượu kính hoàn toàn không có, nàng kinh tiếng tiem kêu lên, tuy rằng trong ngày thường là một bộ tiểu Phi muội trang phục, thế nhưng đỉnh Phi trong xương cốt nhưng là một cái đơn thuần mà lại cố chấp thiếu nữ, đừng nói thất thân , cho tới bây giờ nàng nộ hôn đầu còn bảo lưu .

Nếu như là người mình thích, đỉnh Phi sẽ không hề bảo lưu. Thế nhưng trước mặt cái này cái gọi là Cao Giàu Đẹp Trai Trần Từ Hào, căn bản là không đúng đỉnh Phi khẩu vị. Vừa sừng sốt công phu, Trần Từ Hào đã hướng về đỉnh Phi môi gặm lại đây.

Đỉnh Phi khóc không ra nước mắt, nàng liều kính toàn thân khí lực muốn giãy dụa, nhưng là một cái cô gái yếu đuối, làm sao có khả năng phản kháng vóc người khô ngô sắc ma?

Huống hồ, đỉnh Phi càng giãy dụa, Trần Từ Hào trên mặt này tà ác nụ cười liền càng thịnh.

"Phi Phi, ta đã chào hỏi , người gọi ra cổ họng cũng sẽ không có người đến." Trần Từ Hào miệng đầy mùi rượu, khiến người ta buồn nôn.

Đỉnh Phi hầu như liền muốn tuyệt vọng , dưới tình thế cấp bách, nàng thậm chí có cùng tên khốn kiếp này đồng quy vu tận ý nghĩ. Nhưng là đột nhiên, tiểu người hầu gái nhớ tới chính mình thần thông quảng đại chủ nhân.

"Chủ nhân, chủ nhân, chủ nhân chủ nhân chủ nhân!" Đỉnh Phi như bắt được nhánh cỏ cứu mạng giống như vậy, ở trong đầu liều mạng mà hô hoán Diệp Thần.

Lúc này Diệp Thần chính dựa vào ghế mặt ngủ gật, tiểu người hầu gái kêu cứu âm thanh như một cái châm giống như vậy, trong nháy mắt đâm vào trong lỗ tai của hắn. Diệp Thần bỗng nhiên thức tỉnh, suýt chút nữa từ trên ghế mặt té xuống.

"Cái này tiểu người hầu gái, nửa đêm canh ba giờ trò quý gì?" Diệp Thần nghe được tiểu người hầu gái âm thanh tựa hồ có hơi gấp gáp, vội vàng thôi thúc Cẩm Ứng Phù chú, trước mặt của hắn trong nháy mắt hiện ra phòng nhỏ bên trong tinh cảnh.

Lúc này đỉnh Phi một bộ đáng thương Sở Sở đáng dấp, xinh đẹp mà khuôn mặt trắng nõn mặt trên mang theo giọt nước mắt, như nước mắt như mưa giống như vậy, vừa nhìn chính là chịu rất lớn oan ức. Ở đỉnh Phi trước, Trần Từ Hào đứng , hạ thân đã hầu như còi cọc, chỉ còn dư lại quần lót. Quần lót dưới, hắn này vật đã đứng thẳng rất cao, thẳng tắp đất(mà) xử ở nơi đó, hung thần ác sát.

Diệp Thần sụt đất(mà) liền từ trên ghế đứng , hắn đột nhiên vỗ bàn một cái, nổi trận lôi đình.

Này hắn mẹ nó là cái cái gì cầu vật, lại dám đánh lão tử tiểu người hầu gái chủ ý, con cạp chòm râu nguoi cũng dám sờ?

Hừ! Còn thẳng tắp đất(mà) ở nơi đó điều vô dương oai, không cho nguoi điểm lợi hại ném thử lão tử tính tự đào quá lai tả!

Đương nhiên, viết ngược lại, này hay vẫn là một cái chữ "Diệp". Bất quá ngàn cân treo sợi tóc, Diệp Thần cũng không nghĩ như vậy rất nhiều, hắn thuận lợi lấy ra một tấm lui dương phù, tay lật hóa lên, cùng trong nháy mắt, đem chính mình thông qua Cẩm Ứng Phù truyền tới đỉnh Phi trong đầu.

"Tiểu người hầu gái, nguoi đừng sợ! Nghe rõ , Cẩm Ứng Phù ở trong đôi mắt của nguoi mặt có cái cảm ứng điểm, ta cần muốn nguoi chết chết tập trung tên khốn kia lão nhĩ. Tiểu gia ta hiện tại liền phát công, cho nguoi xả cơn giận này!"

Dưới tình thế cấp bách, đỉnh Phi cũng không nghĩ quá nhiều, chiếu chủ nhân dặn dò, nháy mắt một cái không nháy mắt đất(mà) nhìn về phía Trần Từ Hào đáng trào đồ vật.

Trong chớp mắt, một đạo mắt thường khó sát vì quang từ nhỏ người hầu gái trong mắt ***** mà ra. Trần Từ Hào hứng thú chính lên, hắn nhìn thấy đỉnh Phi nhìn mình chăm chăm dưới khó, còn tưởng rằng là cô nương này bị chính mình dương cương Như Ý Bá Vương gây nên ý xuân, hắn cười ha ha, đang chuẩn bị đề trên đao mã.

Nhưng là đột nhiên , giữa hai chân truyền đến một cái thanh âm kỳ quái.

"Ồm ọp!"

Trần Từ Hào theo bản năng mà cúi đầu vừa nhìn, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán.

Hắn đáng tự hào nhất Bá Vương súng dĩ nhiên ở khẩn yếu nhất bước ngoặt mềm nhũn xuống. Trần Từ Hào mau mau xốc lên quần lót vừa nhìn, tại chỗ liền hai chân mềm nhũn, ngã ngồi trên mặt đất.

Này thật đúng là muốn hắn thân mệnh rồi! Này mềm oặt Bá Vương súng run lên mấy lần, càng ngày càng té, cuối cùng lại đã biến thành một cái tỉnh té giun, cúi đầu ủ rũ đất(mà) cúi ở nơi đó.

Trần Từ Hào đưa tay ra, muốn nắm cái kia giun, nhưng là trong tay hắn trượt đi, này giun dĩ nhiên oạch một tiếng, lui tiến vào!

"Mẹ nha!"

Sắc đảm bao thiên Cao Giàu Đẹp Trai mặt tái mét, hắn kêu thảm thiết một tiếng, vẫn không có làm rõ đây là chuyện ra sao, liền nhìn thấy đỉnh Phi từ trên ghế sa lông mặt đứng .

Đỉnh Phi cười khanh khách mà nhìn Trần Từ Hào, trào phúng mà cười nhạo ánh mắt rơi vào hắn hai chân trước. Nàng chà chà đất(mà) lắc lắc đầu, lại còn ngồi xồm xuống.

"So với cái hạt vừng còn nhỏ, nguoi còn học nguoi khác chơi cường bạo?" Đỉnh Phi vỗ vỗ Trần Từ Hào mặt, lạnh lùng trào phúng nói.

"Ta..." Trần Từ Hào sững sờ, hắn đột nhiên ý thức được đây là đỉnh Phi giờ trò quý, tức giận nói, "Nguoi ở trên nguoi ta giờ trò gì, nhanh lên một chút đề nó đi ra, không phải vậy ta muốn tốt cho nguoi xem!"

"Hừ, nguoi còn dám ở trước mặt ta hung hăng? Không biết sau lưng ta có cao nhân tráo sao?" Đỉnh Phi khinh thường nói.

Trần Từ Hào khí thế nhất thời lùn nửa đoạn, hắn hầu như muốn khóc thành tiếng âm: "Vậy ta vật này lúc nào có năng lực đi ra? Ta sai rồi, thật sự sai rồi, ngài tha cho ta đi!"

Đình Phi nhún vai một cái: "Ta làm sao biết, người chờ xem. Bất quá người nhất thật thành thật một chút, nếu như biểu hiện không tốt, nói không chắc liên mạng nhỏ đều không rồi!"

Trần Từ Hào nhất thời liền bị câu nói này cho dọa sợ, vâng vâng Thừa Dạ đất(mà) nửa ngày đều không dám nói chuyện.

Diệp Thần thì lại thông qua Cẩm Ứng Phù đem trong phòng khách tất cả xem ở trong mắt, tuy rằng giải cứu mình tiểu người hầu gái, thế nhưng hấn nhưng là có chút đau lòng.

Ai..

Đây chính là duy nhất một tấm lui dương phù a! Lại liền nhẹ nhàng như vậy Xảo Xảo đất(mà) dùng ở này tên rác rưởi trên người!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Khô héo Tàng Tuyệt liên

Sáng sớm ngày thứ hai, đình Phi đứng giờ lái xe đến kbc đầu tư công ty, Diệp Thần rất sớm đất(mà) cũng đã chờ ở nơi đó.

Tiểu người hầu gái xuống xe sau đó, nhanh chóng mà sung sướng đất(mà) nhảy đến Diệp Thần trước mặt, nàng chớp chớp đẹp đẽ mà mê người mắt to, xinh đẹp khắp khuôn mặt là sùng bái.

"Chủ nhân, người thật là lợi hại a! Ta hoàn toàn phục ngài! Tối ngày hôm qua ta chỉ là đơn giản liếc mắt nhìn, tên khốn kia lập tức liền nuy roi mắt, đem hấn dọa một gần chết!" Đình Phi nói, ánh mắt trở nên Vivi có chút khác thường. Trước đây nàng chỉ cảm thấy Diệp Thần cao thâm khó dò thâm tàng bất lộ, là một vị thể ngoại cao nhân.

Nhưng là hiện tại nhìn kỹ, trước mặt mình vị này tiểu thần tiên tuy rằng ăn mặc keo kiệt, thế nhưng hấn Vivi có chút lãnh khốc về mặt, thâm thúy con mắt màu đen, cương nghị bộ mặt đường nét, mi thanh mục tú bên trong lại không mất anh khí. Trong mắt vì quang lấp lóe, lại như là ẩn hiện tại đậm vân bên trong chớp giật, sáng sủa mà sâu xa.

Trọng yếu hơn chính là, hấn đứng ở nơi đó, cả người đều toả ra hờ hững nhưng mạnh mẽ khí tràng, tràn ngập cảm giác an toàn!

Đình Phi là độc thân gia đình, tuy rằng có cái làm cảnh sát ba ba, thế nhưng nàng từ nhỏ đã khuyết thiếu cảm giác an toàn. Diệp Thần xuất hiện, để đình Phi bất ngờ mà kinh hỉ, nghĩ đến nếu như mình có năng lực cả đời đều dựa người này, tiểu người hầu gái đáng yêu trên khuôn mặt mặt lạnh yên nổi lên một vết ửng đỏ.

"Không cái gì, người là ta tiểu người hầu gái, ta tự nhiên sẽ che chở người." Diệp Thần nhàn nhạt nói, chỉ là hấn nghĩ tới chính mình tôn thất tám kia lui dương phù, lông mày lại không nhịn được nhíu một tý.

Thế nhưng về mặt như thế biến hóa xem ở đình Phi trong mắt, lại cho Diệp Thần hình tượng tăng thêm mấy phần lãnh khốc. Tiểu người hầu gái không lọt mắt cái gọi là Cao Giàu Đẹp Trai Trần Từ Hào, thế nhưng trước mặt Diệp Thần lại làm cho nàng tim đập thành thịch.

Vào giờ phút này, đình Phi nghiễm nhiên đã biến thành một cái mê gái, nàng hít sâu một hơi, nhìn Diệp Thần nói: "Chủ nhân, bằng không ta đem thân thể hiến cho ngài đi! Ngược lại ta là lần thứ nhất, ngài cũng sẽ không lỡ."

Sau khi nói xong, mặt mày của nàng bên trong tràn ngập chờ mong cùng căng thẳng.

Diệp Thần sắc mặt cứng đờ, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, khiển trách: "Người một cô gái, làm sao có thể tùy tiện hiến thân đâu? Ta mặc dù là chủ nhân của người, nhưng cũng chỉ là để người giúp ta làm việc mà thôi, cũng không cần người hiến thân."

Người muốn muốn rút rề một điểm, huống hồ cô gái lần thứ nhất là nhất quý giá nhất, làm sao có thể tùy tiện lấy ra hiến cho người khác?"

"Ồ..."

Đình Phi trong mắt buồn bã, bị Diệp Thần nói tới xấu hổ không ngớt. Nàng cúi đầu, lông mi thật dài Vivi run run, xem vừa đáng thương lại cảm động.

"Chúng ta hay vẫn là trước tiên đi người nói tới cái kia được thị đi." Diệp Thần đưa tay vỗ vỗ tiểu người hầu gái vai.

Hai người lên xe, hướng về thành thị phương Bắc chạy tới. Cự ly có chút xa, cũng may thời gian còn sớm, dọc theo đường đi đều không có gặp phải nhét xe, từ mười phút sau đó, Diệp Thần cùng đỉnh Phi đến được thị.

Mặc dù nói là được thị, thế nhưng chỗ này cũng không có chuyên môn kiến trúc cùng quản lý, buôn bán dược liệu tiểu thương chúng ta dọc theo trường nhai bày ra quán vỉa hè. Vừa vừa xuống xe, Diệp Thần liền nghe đến trong không khí tràn ngập cây cỏ dược liệu mùi.

Sắc trời đã sáng choang, đủ loại dược liệu chất đống trên mặt đất. Chúng nó bên trong có trước đây không lâu mới vừa từ trong đất đào móc ra còn có chút ẩm ướt thô rễ : cái, cũng có đáng đáp bình thường không có gì lạ như cỏ dại như thế hành diệp, thậm chí còn có to lớn mà rạn nứt xương thú, chủng loại đa dạng hình thù kỳ quái.

Dược trong thành phố xuất ra thụ dược liệu đại thể đều rất giá rẻ, bởi vì không cần giao đất giá quản lý phí cùng với cửa hàng tiền thuê. Thế nhưng cùng lúc đó, chính là bởi vì khuyết thiếu hữu hiệu mà nghiêm ngặt quản lý, những dược liệu này bên trong cũng pha rất nhiều tây bối hàng. Vì lẽ đó, ở dược trong thành phố mua dược liệu, con mắt nhất định phải tìm, nhất định phải hiểu một ít cửa ngõ mới được.

Đương nhiên, ngoại trừ giá rẻ dược liệu ở ngoài, nơi này cũng có một chút chính quy thị trường thượng không mua được đồ vật. Chẳng hạn như rất nhiều động vật nội tạng cùng xương cốt là có thể làm thuốc, thế nhưng bởi vì có hoang đại động vật bảo vệ pháp tồn tại, chính quy thương nhân là không dám buôn bán. Thế nhưng đến được thị, chỉ cần người có tiền, có nhãn lực kính, tuyệt đối có năng lực mua được.

Diệp Thần mang theo đỉnh Phi ở dược trong thành phố đơn giản đi dạo một lần, phát hiện không ít chính mình dược liệu cần thiết. Như hắc luyện chế Thiên Nguyên đan cần thiết chín linh thảo, chuyên dương tham gia, Khuê mộc chi các loại, đều nhìn thấy tung tích.

Bất quá Diệp Thần nhớ tới, trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, sự phụ đối với này mấy thứ dược thảo vô cùng coi trọng. Cụ thể nhân gia người giăng, những dược thảo này đều rất có linh tính, đối với đan dược luyện chế có cực cao giá trị lợi dụng. Vì lẽ đó, hắc sợ bị hắc tâm thương nhân lừa bịp, yếm đi dạo đi vòng vèo, mới ở một vị xấu xí người gầy than chủ trước ngôi xóm xuống.

Người gầy than chủ hai con mắt lập loè tặc quang, từ trên xuống dưới đánh giá Diệp Thần một phen, cuối cùng ánh mắt rơi vào đỉnh Phi trên người. Trong lòng hắc ám cảm thán, bây giờ thời đại càng ngày càng kỳ quái , rõ ràng là một cái keo kiệt tiểu dân công, phía sau lại sẽ theo một cái Thiên Tiên như thế cô nàng.

Trái lại chính mình, đều sắp bốn tứ người , muốn đầu óc có đầu óc, muốn chiều sâu có chiều sâu, làm sao liền còn đánh lưu manh đâu?

Người gầy than chủ ở trong lòng vừa thờ dài một hơi, liền nhìn thấy trước mặt tiểu dân công nhú mày. Trong lòng hắc hơi hơi hộp một chút, theo bản năng mà theo Diệp Thần ánh mắt vừa nhìn, biểu tình trên mặt nhất thời trở nên hơi phiền muộn.

Diệp Thần ánh mắt chính rơi vào người gầy than chủ nhất quý trọng nhất một cái Tàng Tuyết tẩu lên mặt.

Tàng Tuyết tham gia loại dược liệu này cực kỳ quý giá, tên như ý nghĩa, tự nhiên là sinh trưởng ở Thanh Tàng cao nguyên trên núi tuyết một loại tham gia loại. Bởi vì sinh trưởng ở Băng Thiên Tuyết Địa bên trong, vì lẽ đó Tàng Tuyết tham gia cái đầu không lớn lắm, người gầy than chủ này một cái càng là chỉ có tiểu lớn bằng ngón cái.

Đừng xem cái đầu không lớn, thế nhưng chỉ cần bỏ xuống mỏng manh một mảnh, gia nhập vào cái khác không giống thuốc Đông y bên trong, hiệu quả hết sức rõ ràng. Tàng Tuyết tham gia chủ yếu tác dụng, chính là có thể để cho những thứ khác dược liệu dược lực phát huy đến tốt nhất.

Vì duy trì tốt nhất dược hiệu, người gầy than chủ đem Tàng Tuyết tham gia đặt ở khối băng mặt trên. Chỉ có điều liền ngay cả hắc cũng không biết tại sao, gần nhất mấy ngày nay, cái kia Tàng Tuyết tham gia lại bắt đầu lên nếp nhăn bì, có khô héo dấu hiệu.

Phải biết, đây chính là người gầy than chủ quý giá nhất một loại dược liệu , hắc hoàn toàn dựa theo thái tham gia người lúc trước bàn giao cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) che chở cây này Tàng Tuyết tham gia, không chút nào sơ ý thất lễ.

Nhìn thấy Diệp Thần nhìn chằm chằm Tàng Tuyết tham gia, người gầy than chủ trên mặt hơi lộ ra sắc mặt vui mừng, hắc tìm kiếm có thể ngày hôm nay chính mình liền có năng lực đem nó bán cho tên tiểu tử này.

Mặc dù đối phương xem có chút keo kiệt, thế nhưng chưa chừng chân nhân bất lộ tướng đây.

"Tiểu huynh đệ, ngươi coi trọng cây này Tàng Tuyết tham gia ? Như thế nào, ra cái giá tiền đi." Người gầy than chủ ngữ khí rất thành khẩn.

"Ai, đồ tốt như thế, lại khô héo ." Diệp Thần nói.

"Ngươi muốn, giá tiền để bàn..." Người gầy than chủ đang chuẩn bị báo giá, lại nghe Diệp Thần lại thờ dài một hơi.

"Nếu như không phải ta trùng hợp đi ngang qua, lại quá cái 2, 3 ngày, này Tàng Tuyết tham gia phỏng chừng nên mất đi dược hiệu ." Diệp Thần đưa tay đem Tàng Tuyết tham gia nắm trong tay .

Chương 20: Tiểu bảo an, Đại Dược sư

"A?" Người gầy than chủ sững sờ, hần thoáng cân nhắc một tý Diệp Thần, con mắt nhất thời lạng , "Ngài ý tứ của những lời này là?"

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, chỉ vào khối băng mặt trên bày đặt mặt khác một loại dược liệu, mở miệng nói: "Dược liệu tương sinh tương khắc đạo lý, nói vậy ngươi nên rất rõ ràng. Tàng Tuyết che trời sinh chúc hân, làm sao có thể cùng Chu Long quả đặt ở cùng một chỗ đâu?"

Trong miệng hần nói tới Chu Long quả, liền thể đỏ chót, như cây chanh to nhỏ, là một loại thuốc dưỡng thai tài. Bởi vì khí trời dần nóng, người gầy than chủ sợ sệt Chu Long quả xấu đi, vì lẽ đó cũng đặt ở khối băng mặt trên.

Người gầy than chủ có chút không rõ, hỏi hần: "Này Chu Long quả tuy rằng đáng về xem hồng hồng Hòa Hòa, thế nhưng theo ta được biết, nó cũng chúc hân nha, làm sao có khả năng sẽ tồn tại lời ngươi nói thuốc tương khắc đâu?"

Diệp Thần cười nhạt, bên trong đôi mắt lóe vi quang: "Vậy ta hỏi ngươi, nếu như ngươi là một đại mỹ nữ, là sẽ chọn đứng ở một vị khác càng đẹp hơn có nương bên người đâu? Hay vẫn là sẽ đứng ở một vị có thể tôn lên chính mình khuôn mặt đẹp gái xấu bên người?"

Còn chưa các (chờ) người gầy than chủ mở miệng, một bên đình Phi liền chen lời nói: "Nếu như không phải bạn tốt, hai cái mỹ nữ đứng chung một chỗ, trong lòng các nàng nhất định sẽ âm thầm phân cao thấp, lẫn nhau đều sẽ có chút lạ quái. Nếu như ta, tình nguyện lựa chọn một cái gái xấu."

Người gầy than chủ vừa nghe, tựa hồ rõ ràng chút gì, nhìn về phía Diệp Thần ánh mắt, cũng biến thành không giống nhau .

Đình Phi là cái dáng đẹp xinh đẹp đáng yêu mỹ nữ, tự nhiên so với người gầy than chủ càng có quyền lên tiếng.

Diệp Thần nghe được mặt lộ vẻ mỉm cười, hần tiếp tục nói: "Vì lẽ đó lạ, này Chu Long quả tuy rằng cũng chúc hân, nhưng kỳ thực nhưng là sinh trưởng ở phương Nam thâm sơn lão Lâm bên trong dược liệu. Bản thân nó hân, cùng Tàng Tuyết tham gia hân là không giống nhau. Tàng Tuyết tham gia là loại kia thuần túy mà cực hạn hân vật, thế nhưng Chu Long quả nhưng mang theo một chút âm khí hân.

Này Chu Long quả sẽ tỏa ra nó sinh trưởng thì tích trữ hạ xuống âm khí, dĩ nhiên là ảnh hưởng đến Tàng Tuyết tham gia. Hơn nữa Tàng Tuyết tham gia bản thân liền chúc hân, cho nên đối với này âm khí cũng không bài xích, thế nhưng bản thân nó nhưng căn bản không chịu được âm khí ăn mòn, vì lẽ đó sẽ trở nên khô héo.

Ngươi đem chúng nó hai người đặt ở cùng một chỗ, thực sự là có chút thất sách."

Người gầy than chủ một mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ về mặt, hần làm thuốc tài chuyện làm ăn mười mấy năm, tự nhiên nghe được rõ ràng Diệp Thần ý tứ.

Hần có chút ách não nói: "Ai, đều do ta tự cho là thông minh, còn tưởng rằng hai thứ này đặt ở cùng một chỗ có năng lực hỗ trợ lẫn nhau, ai biết nhưng là Họa Xà Thêm Túc rồi! Chỉ là cây này Tàng Tuyết tham gia đáp tiến vào ta hơn một nửa dòng dõi, e sợ mỗi cái năm, sáu năm phiên không tới thân rồi!" Hần nói, viên mắt dĩ nhiên Vivi có chút đỏ lên.

Diệp Thần nhìn người gầy than chủ, trong lòng có chút thương hại, nghĩ đến đối phương kiếm tiền cũng không dễ dàng, sáng sớm liền đến dược thị bày sạp, đi sớm về tối kiếm được đều là khổ cực tiền, xem ra chính mình hay là muốn lối ra : mở miệng chỉ điểm hần một tý.

"Ngươi cũng không cần như vậy ủ rũ, cây này Tàng Tuyết tham gia tuy rằng mặt ngoài khô héo , thế nhưng trên thực tế cũng không có đoạn tuyệt sinh cơ, ta vẫn có biện pháp." Diệp Thần nói.

"A?" Người gầy than chủ hiển nhiên không thể tin vào tai của mình, hần sững sờ chốc lát, trên mặt mới đột nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, hần bận bịu đứng : "Ngài nếu là có biện pháp, này quầy hàng trên cái khác dược liệu tùy tiện ngài chọn, ta tuyệt đối lấy giá thấp nhất cho ngài!"

Diệp Thần không nói gì, hần khom lưng đem Tàng Tuyết tham gia thả lại khối băng mặt trên, sẽ đem Chu Long quả cảm lấy phóng tới xa xa. Sau đó, Diệp Thần mới ở quầy hàng trên đồng đảo dược liệu bên trong chọn một cái tinh tế bích thảo đi ra.

Này thảo dáng vẻ rất giống cây văn trúc, thế nhưng là so với cây văn trúc muốn thô một chút, màu xanh biếc cũng rất đậm, trên rễ còn dính bùn đất, hiển nhiên là mới vừa bị đào ra còn không đến bao lâu.

"Hương trúc thảo?" Người gầy than chủ đọc lên này tên thảo.

Hương trúc thảo tuy rằng cũng coi như là một loại dược liệu, nhưng trên thực tế chỉ có một chút hàng hỏa sinh tân hiệu quả, loại này dược liệu vẫn là rất nhiều, hơn nữa đại đa số dược hiệu muốn so với hương trúc thảo tốt hơn rất nhiều. Vì lẽ đó hương trúc thảo vật này giá tiền cũng rất tiện nghi, hiện tại tác dụng cũng thể hiện tại quán cơm trong phòng bếp.

Lại như cây ớt còn chưa truyền vào phương Đông trước, Tứ Xuyên người dùng thù du tới làm cay vị như thế, hương trúc thảo Vivi mang một chút tiền hương, đối với những cái kia hết sức theo đuổi giả cổ ăn pháp các thực khách còn có chút tác dụng.

Diệp Thần đem hương trúc thảo đặt ở Tầng Tuyết tham gia bên cạnh, mở miệng giải thích: "Đây hương trúc thảo thuộc về trung tính, Vivi nghiêng một chút hỏa. Bất quá nó nhưng là cực dễ hấp thu âm khí, hơn nữa bản thân cùng cái khác dược liệu đặt ở cùng một chỗ cũng không có cái gì tác dụng phụ."

Người gầy trong lòng chủ sập căng thẳng mà chờ mong, liền ngay cả trên trán đều bốc lên ti mi hãn, hãn cũng không dám thở mạnh, nháy mắt một cái không nháy mắt mà nhìn Tầng Tuyết tham gia.

Thần kỳ một màn xuất hiện, chỉ thấy này Tầng Tuyết tẩu lên mặt đột nhiên bốc lên một đạo nhọt nhọt nhàn nhàn khí xám, sau đó toàn bộ chui vào đến hương trúc thảo bên trong. Chỉ một lát công phu, hương trúc thảo liền từ toàn thân màu bích lục trở nên hơi phát ám, nhưng mà một bên Tầng Tuyết tham gia nhưng đang hấp thu khối băng thả ra hàn khí sau đó, từ từ êm dịu bóng loáng.

Càng khiến người ta kinh ngạc chính là, cái kia Tầng Tuyết tham gia không chỉ có xem óng ánh long lanh, hơn nữa tựa hồ so với người gầy than chủ vừa bắt được lúc này còn muốn tinh thần mấy phần. Đây kỳ thực là bởi vì hương trúc thảo hấp thu toàn bộ âm khí, nhưng mà đem âm khí bên trong hàn khí ở lại Tầng Tuyết tham gia bên trong.

Lúc này Tầng Tuyết tham gia giá trị, e sợ so với lúc trước cao hơn một hai phân.

Người gầy than chủ vui mừng khôn xiết, hãn giờ khắc này cũng không còn lần đầu gặp gỡ Diệp Thần thì này phân coi thường tình, không nhận được cung kính bái một cái: "Đa tạ ngài ra tay giúp đỡ!"

Diệp Thần chỉ là cười nhạt, này đối với hãn mà nói bất quá là dễ như ăn cháo mà thôi: "Không cần cảm ơn, nếu bị ta gặp phải, đương nhiên phải nói chỉ điểm một tý. Bất quá ta hay là muốn nhắc nhở người một câu, tuy rằng hiện tại cây này Tầng Tuyết tham gia xem càng hơn từ trước, thế nhưng người tuyệt đối không nên vọng tưởng dùng phương pháp như vậy để tăng cao nó được hiệu.

Này Tầng Tuyết tham gia thực sự quá yêu kiều một điểm, lấy phương thức như thế hấp thu Chu Long quả hàn khí chỉ có thể có một lần. Nhiều hơn nữa tới một lần, mặc dù là hương trúc thảo cũng sẽ không có tác dụng."

Người gầy than chủ nghe được bốc lên mồ hôi lạnh. Xác thực như Diệp Thần từng nói, đang nhìn đến Tầng Tuyết tham gia trở nên so với trước càng tốt hơn sau đó, người gầy than chủ xác thực bắt đầu sinh dùng biện pháp như thế đến tâm bỏ Tầng Tuyết tham gia ý nghĩ. Nếu như không phải Diệp Thần cuối cùng bàn giao câu này, e sợ lại quá cái 2, 3 ngày, này Tầng Tuyết tham gia liền không phải vừa này này phiên khô héo đáng tiếc, mà là sẽ hoàn toàn chết đi, biến thành toàn thân u ám màu sắc.

"Ân nhân a!" Người gầy than chủ lòng cảm kích không lời nào có thể diễn tả được, hãn hai tay run run, chỉ mình quỳ hàng trên dược liệu nói: "Ân nhân, ngài tới nơi này nói vậy là mua thuốc, ta chỗ này cái khác đồ vật ngài tùy ý chọn tuyển, ta xu không thu, xem như là đối với ngài báo đáp!"

Vào giờ phút này, Diệp Thần ở người gầy than chủ trong mắt vẫn như cũ trở thành một cái thể ngoại cao nhân, hơn nữa hãn từ đầu tới đuôi đều là một bộ hồ hững vẻ mặt, càng có vẻ thâm tàng bất lộ. Cùng Tầng Tuyết tham gia so với, những thứ khác dược liệu cũng không tính đắt giá, vì lẽ đó người gầy than chủ mới nói ra lời ấy.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Đường cái nguy cơ

Diệp Thần tự nhiên không thể lấy không đồ của người khác, hãn khoát tay nói: "Dược liệu ta tự nhiên hay là muốn mua, chỉ có điều tiền hay là muốn cho người."

"Vậy ta ấn vào giới cho ngài!" Người gầy than chủ nói.

Diệp Thần gật gật đầu, hỏi hãn: "Người này chín linh thảo là giá bao nhiêu tiền?"

"Chín linh thảo?" Người gầy than chủ sững sờ, hãn nghi hoặc mà nhìn Diệp Thần, coi chính mình nghe lầm: "Ta này không có ngài nói tới chín linh thảo a."

"A?" Diệp Thần hơi kinh ngạc, chín linh thảo học hỏi khéo léo bày ra ở trước mặt của hãn, này người gầy than chủ làm sao được nói không có đâu?

"Liên vật này, nó là giá bao nhiêu tiền?" Diệp Thần đưa tay đem chín linh thảo nắm ở trong tay.

"Đến người nói tôi là trư mao hao a! Vật này không đáng giá, không có bao nhiêu được dùng giá trị." Người gầy than chủ hỏi đáp.

"Trư mao hao?" Diệp Thần sững sờ, hần lại liên tiếp hỏi chuyển đương tham gia, Khuê mộc chi giá cả, phát hiện liền ngay cả này khác biệt đông Tây Đô có khác biệt tên, hơn nữa giá cả đều không mắc.

Diệp Thần hơi một suy tư, liền rõ ràng là chuyện ra sao. Xem ra ở trong thế tục này mấy thứ đối với chính mình tương đối trọng yếu đông Tây Đô có sự khác biệt cách gọi, hơn nữa tựa hồ tương đối thừa thớt bình thường, cũng không thể nào đáng giá.

Hần chọn xong chính mình được liệu cần thiết: "Những này tổng cộng bao nhiêu tiền?"

Người gầy than chủ lăm lăm liếc liếc đất(mà) vung tay lên: "Những thứ đồ này người toàn lấy đi, cho ta ba trăm đồng tiền là tốt rồi."

Ba trăm khối, cái giá này hoàn toàn không có lợi nhuận, đối với Diệp Thần tôi nói cực kỳ có lợi.

"Được rồi." Diệp Thần nói, tay hướng về trong túi tiền một màn, mồ hôi lạnh nhưng là xông ra. Hần đột nhiên phát hiện, trên người mình xu không có!

Trên mặt hần lúng túng tình bị một bên đình Phi nhìn ở trong mắt, tiểu người hầu gái trong nháy mắt liền rõ ràng Diệp Thần quần cảnh, nàng xì một tiếng bật cười. Không nghĩ tới cao thâm khó dò chủ nhân ra tay giúp đỡ người khác, cuối cùng chính mình nhưng quên mang tiền.

Nàng lôi kéo Diệp Thần góc áo, nháy đẹp đẽ con mắt nhỏ giọng nói: "Chủ nhân, ta chỗ này có tiền xài vặt, bằng không ta giúp cho người chứ?"

Diệp Thần quay đầu nhìn đình Phi một chút, lắc đầu nói: "Không cần, chính ta sẽ nghĩ biện pháp."

Sau khi nói xong, hần ngẩng đầu lên, đối với vị kia người gầy than chủ cười cợt: "Là đáng đáp như vậy, ta ngày hôm nay đi ra vội vàng, quên mang tiền. Như vậy đi, sáng sớm ngày mai, ta lại tới tìm người thế nào?"

"Ngày mai ta có chút việc, Hậu thiên thế nào?" Người gầy than chủ đứng là cũng không có để ý, nguyên bản hần liền không muốn thu Diệp Thần tiền.

Diệp Thần nói một tiếng cảm ơn, sau đó mới mang theo đình Phi rời đi được thị.

Bởi vì đáng giá ca đêm, vì lẽ đó Diệp Thần ban ngày thay phiên nghỉ. Ngày đó ca đêm cũng đến phiên Bàng ca, trừ ăn cơm ra, Diệp Thần cả ngày đều ngốc ở bên trong phòng hô hấp thở nạt, cái này cũng là từ nhỏ đã đã thành thói quen.

Sáng sớm ngày thứ hai, Diệp Thần rất sớm đã ra khỏi giường, hần ở trong sân đánh một bộ quyền, đợi được điểm tâm chuẩn bị kỹ càng mới trở lại trong phòng.

Tô gia chị em gái đã ngồi ở trước bàn ăn, Tô Hinh nhìn thấy Diệp Thần, ánh mắt Vivi có chút né tránh, khuôn mặt trắng nõn cũng nổi lên đỏ ửng. Xuân được sự kiện đã qua chừng mấy ngày, thế nhưng thanh thuần có thể người nàng vẫn còn có chút không quen.

Dù sao, Diệp Thần là cái thứ nhất nhìn thấy nàng xuyên nội y đáng về nam nhân.

Diệp Thần đứng là không đáng kể, hần từng ngum từng ngum ăn sandwich, lẳng lặng nghe Tô gia tỷ muội trong lúc đó tán gẫu, cũng không xen mồm.

"Sớm a!" Tạ mạn âm thanh truyền tới, nàng không cần đi làm, vì lẽ đó thức dậy tương đối trễ.

Diệp Thần nghe được tạ mạn âm thanh, dùng dư quang của khóe mắt liếc mắt nhìn, suýt chút nữa đem thức ăn trong miệng cho phun ra ngoài.

Nguyên lai tạ mạn vừa mới mới vừa rời giường rửa mặt xong xuôi, nàng chỉ mặc vào (đâm qua) một cái rộng rãi quần áo trong, quần áo trong phía dưới lộ ra màu trắng mang theo lồi ti một bên quần lót nhỏ. Hai cái dài nhỏ mà khiêu gợi bạch chân trần trụi đất(mà) bại lộ ở không khí người, sáng sủa đất(mà) có chút chói mắt.

Nàng đi lên đường đến vòng eo nhẹ nữ, yêu kiều thướt tha phong tình vạn chủng, coi là thật là một cái thời gian hiếm thấy tuyệt sắc vu vật.

"Khắc khục..." Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, lấy này che giấu chính mình lúng túng.

Tạ mạn nhìn thấy Diệp Thần cũng ở, thế nhưng là một điểm tránh né ý tứ đều không có, nàng thoải mái đất(mà) đi tới bàn ăn liền, uống một hộp chính mình sữa bò.

"Mạn mạn, trong nhà còn có nam nhân đây, người chú ý một điểm." Tô mạn nhắc nhở.

"Chính là, mạn mạn tỷ, nói không chắc cái này tử sắc lang sẽ chụp trộm người!" Tô Hinh lén lút trừng Diệp Thần một chút, phụ họa nói.

Tạ MM nhưng là không quan tâm chút nào, nàng mỉm cười nở nụ cười: "Xem đem các người căng thẳng, ta bắt quá là hạ xuống năm báo chí mà thôi. Mân Mân, người quá chăm chú rồi, chính là như cô nương ta như vậy không câu nệ tiểu tiết nữ nhân mới không tìm được nam nhân muốn đây."

Diệp Thần nhưng là đứng lời này khịt mũi con thường, hần tuy rằng không có mở miệng nói chuyện, thế nhưng là ở trong lòng kiên định cho rằng: Như tạ mạn loại này tuyệt sắc vu vật, chỉ cần nàng gặt đầu, đồng ý muốn nàng nam nhân phỏng chừng có năng lực từ phương Đông tổ hà xếp tới kbc đầu tư

công ty đi.

Ăn xong điểm tâm sau đó, tô mân như mấy ngày trước như thể lái xe mang theo Diệp Thần hướng kbc công ty chạy tới.

Diệp Thần ngồi ở chỗ ngồi phía sau, cân nhắc nửa ngày, cuối cùng hay vẫn là quyết định hướng về tô mân mở miệng.

Hắn không quen hướng về nữ nhân cầu viện, này từ lúc đó từ chối đình Phi vì chính mình phó mua được liệu tiền liền có năng lực nhìn ra được. Thế nhưng, Diệp Thần lại muốn mau sớm phá tan đạo thứ nhất phong ấn cùng chế tác giấy vàng phù, vì lẽ đó hắn quyết định hướng về tô mân dự chi chính mình tiền lương.

Tuy rằng chỉ là dự chi tiền lương, thế nhưng dù sao Diệp Thần mới lên mấy ngày ban, chung quy là có một chút không tiện mở miệng.

"Tô mân, ta nghĩ thương lượng với người chuyện này." Diệp Thần nói.

"Ừ?" Tô mân âm thanh nghe có chút bất ngờ: "Người lại muốn thương lượng với ta sự tình? Người nói đi, chuyện gì?"

"Có thể hay không trước tiên dự chi một phần tiền lương cho ta, ta có chút việc gấp." Diệp Thần co quắp hỏi.

Một phần tiền làm khó anh hùng Hán sự tình hay vẫn là thường thường phát sinh. Bằng không thì (Thủy Hử truyện) bên trong thanh mặt thú Dương Chí, cũng sẽ không chán nản đến ở nháo trong thành phố bán tháo chính mình bảo đao.

"Ha ha." Tô mân cười nhạt, nàng không nghĩ tới Diệp Thần lại là thương lượng với chính mình vấn đề tiền, "Nếu như người có khẩn cấp, cần tiền, không ngại suy tính một chút ta trước nhắc qua cái kia một triệu hợp đồng."

Diệp Thần nhú mày: "Không thể trước tiên giúp ta một tý sao? Tốt xấu mọi người(đại gia) cũng coi như nhận thức một hồi."

"Không thể, tiền lương ta sẽ không tùy tiện tiền liền dự chi đưa cho người. Chúng ta kbc là rất chính quy công ty, công ty thì có công ty tài vụ chế độ, người vẫn là chết này cái..." Tô mân nói, đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi, hai tay mảnh đánh tay lái.

Một trận kịch liệt lay động, chói tai tiếng thắng xe âm qua đi, tô mân này Cổ xe màu tím đậm Lexus ngừng lại.

Diệp Thần bởi vì không có nịt giây nịt an toàn, vì lẽ đó hơi có chút chật vật. Hắn ngẩng đầu lên, thông qua trước xe kính chắn gió nhìn thấy một chiếc to lớn xe tải nằm ngang ở con đường ở giữa.

Bởi vì sợ giao thông bế tắc, vì lẽ đó tô mân mỗi lần đi làm lựa chọn chọn đều là một cái hơi có chút đi vòng thế nhưng là hẻo lánh yên tĩnh đường cái. Nàng chính đang nói chuyện với Diệp Thần lúc này, lại đột nhiên có một chiếc xe buýt gia tốc siêu đã qua, sau đó bất thành linh nằm ngang ở phía trước.

May mà tô mân xiếc xe đạp được, đổi lại là một cái người mới, thật có thể đụng vào.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Đây là có dự mưu bắt cóc

Tô mân cùng Diệp Thần vừa phục hồi tinh thần lại, liền phát hiện phía trước xe tải mặt trên đột nhiên nhảy xuống mấy cái che mặt đại hán. Những đại hán kia ăn mặc tây trang màu đen, trong tay đều cầm bóng chày bông, khí thế hùng hổ đất(à) hướng về tô mân xe chạy tới.

Tô mân biến sắc mặt, mau mau điều nổi lên cửa sổ xe, đồng thời lấy điện thoại ra chuẩn bị báo cảnh sát. Mà Diệp Thần nhưng là khẽ nhú mày, trong lòng hắn rất khó chịu, thứ nhất là nhân vì chính mình đang cùng tô mân chuyện thương lượng, đệ nhị nhưng là bởi vì kbc công ty an bảo đảm chế độ điều thứ nhất liền muốn cầu bảo an muốn đứng giờ đi làm.

Trận này nảy sinh biến cố, rất có thể sẽ làm hắn đi làm trễ.

Tô mân vừa mới vừa bắt một con số, những đại hán kia chúng ta cũng đã đến trước xe. Hành động của bọn họ gọn gàng nhanh chóng, vừa nhìn chính là nghề nghiệp kẻ tã phạm. Một đại hán nhìn thấy tô mân cầm trong tay điện thoại, nhất thời một cái bước xa vọt tới chỗ điều khiển một bên, cao cao phát lên bóng chày bông.

Chỉ nghe "Rầm" một tiếng, tô mân bên trái cửa kính xe đã bị đánh nát. Tô mân sợ đến quát to một tiếng, điện thoại di động đồng thời rơi xuống trên đất.

Mảnh vụn thủy tinh tung toé nhập bên trong xe, tô mân không kịp bảo vệ đầu của chính mình, nàng chỉ có thể theo bản năng mà nhắm mắt lại. Nhưng mà tưởng tượng đau đớn cũng chưa từng xuất hiện, bởi vì tiểu bảo an ở suất xảy ra tai nạn thời khắc đưa tay ra cánh tay, chặn lại rồi mỹ nữ tổng giám đốc gò má.

Nếu như không phải Diệp Thần, tô mân gương mặt xinh đẹp mặt trên rất có thể sẽ lưu lại vết tích.

"Đi ra!" Đại hán bởi vì che mặt, vì lẽ đó âm thanh nghe có chút muộn.

Tô mân không dám phản kháng, chỉ có thể ngoan ngoãn mở cửa xe đi xuống. Máy cái lớn Hán Tướng 2 phe đều nháy mắt, liền điều khiển tô mân vội vã rời đi.

Diệp Thần vội vàng cũng mở cửa xe ra, nhảy xuống, rút lên chân liền đuổi theo. Hắn vỗ một cái trong đó một vị đại hán vai, sốt ruột nói: "Ai, các người đừng quên ta nha, ta cùng với nàng là đồng thời!"

"Hả?" Máy đại hán sững sờ, ngừng lại, bọn hắn không nghĩ tới lại còn có một cái đưa tới cửa tiểu tử.

Cũng lạ Diệp Thần ăn mặc thực sự quá khó coi một chút, để những cái kia trông mặt mà bắt hình dong gia hòa chúng ta rất dễ dàng liền bắt hắn cho lơ là đi. Máy đại hán hiển nhiên không muốn để ý tới Diệp Thần, nhưng là tên tiểu tử này như con ghê như thế theo ở phía sau lại thực sự kỳ cục.

Bọn hắn lẫn nhau vừa đối mắt, liền lại đẩy hai người, nhắc lên Diệp Thần.

Tô mân bị Diệp Thần này hàm ngốc đáng vẽ tức giận đến thẳng cắn răng, nàng cá giận nói: "Diệp Thần người tên ngu ngốc này! Cùng tới đây làm gì? Đi báo cảnh sát a!"

Diệp Thần nhưng là cười nhạt, không nói gì.

Máy đại hán đem Diệp Thần cùng tô mân kèm hai bên đến đường cái cái khác một đồng hồ đi đơn nguyên lâu bên trong. Bọn hắn chặt chẽ vững vàng đất(mà) đem hai người cột chắc, vớt tại một cái trong phòng nhỏ, sau đó mới xoay người rời đi.

Tô mân bản thân sẽ mặc bó sát người mặc đồ chức nghiệp, vừa này đang bị trời lúc này, nàng liền mạng giấy dựa, vì lẽ đó quần áo ở lôi kéo sau đó có chút biến hình. Ngực quần áo trong trên nút buộc rơi mất một viên hạ xuống, lúc ẩn lúc hiện lộ ra thâm thúy rãnh giữa hai vú, hơn nữa nàng bị trời đến gấp vô cùng, lồi lõm có hứng thú vóc người càng có vẻ gợi cảm.

Nàng một nửa nằm trên đất, buồn bực bên dưới, ngạo nhân hai vú run run , sóng lớn mãnh liệt. Liền ngay cả kính mắt cũng rơi trên mặt đất, nàng nguyên bản Hồ Mị dung nhan cũng không còn nửa phần che lấp, túm mọc trùng trùng, mỗi anh đào vì sân, này mỹ lệ khiến người ta lại yêu lại thương, khi (làm) thật là có một phen khác phong tình.

Diệp Thần ngồi dưới đất, không nói tiếng nào, khoe miệng hắn ngậm lấy nhàn nhạt mỉm cười, hai con mắt theo tô mân màu đen tất chân một đường nhìn về phía âm u nơi. Nếu như không phải lần này gặp rủi ro tình cảnh, chỉ sợ hắn cũng không có cơ hội nhìn thấy bao bọc tô mân **** dưới quần mặt, này như ẩn như hiện màu tím tiểu nội nội.

Bên trong gian phòng hoàn cảnh mặc dù có chút tạn loạn, thế nhưng tô mân trên thân thể tỏa ra nhàn nhạt mùi thơm, lại làm cho không khí này có một tia tia mờ ám muội.

Tô mân cảm giác được Diệp Thần ánh mắt, nàng khẽ cắn hàm răng, mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút: "Người tên ngu ngốc này! Tại sao phải theo tôi? Hiện tại ngược lại tốt, bởi vì người ngu xuẩn, hai chúng ta cũng đừng nghĩ chạy đi rồi!"

Diệp Thần không hề trả lời, trong lòng hắn nói: Tương lai người có thể trở thành người đàn bà của ta, ta tự nhiên là theo tới bảo vệ người rồi.

Tô mân chỉ nói Diệp Thần kiến thức lậu tể, không có nguy cơ ý thức cùng pháp chế quan niệm, tuy rằng bị cái này ngốc tiểu tử tức giận đến mặt cười đỏ chót, nhưng cũng không có biện pháp gì. Nàng nhìn thấy gian phòng lại vô một cái nho nhỏ cửa sổ, liền dùng hết khí lực na đến cửa sổ liền, giấy giữa đứng , nghĩ thông suốt quá cửa sổ hướng ra phía ngoài cầu cứu.

Nhưng là chỉ liếc mắt nhìn, trong lòng liền ngượng nửa đoạn.

Giờ khắc này nàng cùng Diệp Thần chính ở vào lầu ba vị trí, cứ việc không cao lắm, thế nhưng cự ly đường cái có tiếp cận trăm mét cự ly. Phụ cận chỉ có như thế một toà bỏ đi nhà lầu, xa xa trên đường cái tuy rằng thỉnh thoảng có xe chạy qua, thế nhưng như vậy xa cự ly, mặc dù có cái mở rộng âm kèn đồng cũng chưa chắc có năng lực hữu hiệu.

Tô mân tính chất tượng trưng trung đất(mà) hồ mấy cổ họng, liền từ bỏ . Nàng tính cách luôn luôn tự lập mà mạnh hơn, mặc dù hăm sâu hiểm cảnh, cũng vẫn đang suy nghĩ làm sao thoát hiểm, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thử nghiệm xem có thể hay không từ cái này cửa sổ nhảy xuống .

Đây là một đồng kiểu cũ nhà lầu, mặc dù ở lầu ba cũng không cao lắm, phòng chừng liền bảy, tám mét đáng vẽ. Tô mân cắn môi, trong lòng ở kế hoạch muốn lấy thế nào tư thế nhảy xuống mới sẽ đem chịu đến thương tổn rơi xuống thấp nhất.

Diệp Thần ở một bên chính thường thức tô mân uyển chuyển đáng người, đột nhiên phát hiện động tác của nàng có gì đó không đúng.

"Ai! Tô mân, người làm gì thế?"

"Ta muốn nhảy xuống! Nói không chắc có cơ hội đào tẩu!" Tô mân tuy rằng trong miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng nàng lại hết sức thấp thòm. Cứ việc trước đây từng có bên ngoài leo vách núi trải qua, thế nhưng khi đó vẫn treo dây thừng, sẽ không có quá to lớn nguy hiểm.

"Đừng a!" Diệp Thần vừa nghe liền sợ hết hồn, hấn bận bịu giãy giụa đứng, dùng thân thể đem tô mân va ngã xuống đất.

"Đám này —— "

Tô mân ngã xuống đất lúc này, trên người tiểu âu phục bị cái đinh treo ở, nhất thời xả ra một cái miệng lớn, lộ ra gần phân nửa phần lưng, ngưng bạch. Như Ngọc da dẻ lóa lộ ra, nhìn ra Diệp Thần trong lòng nhảy một cái.

"Người làm gì? !" Tô mân vừa then vừa vội, nàng bị trói bắt tay không có cách nào che lấp chính mình lộ ra Như Tuyết da thịt, chỉ có thể dựa vào ngói ở bên tường, vội vã cuống cuống đất(mà) trừng mắt Diệp Thần.

"Không phải là bọn cướp sao? Bọn hấn khẳng định là chạy tiền đến, các người Tô gia còn thiếu chút tiền này? Như người vậy nhảy xuống quá nguy hiểm rồi!" Diệp Thần tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng nữ nhân này trước mắt lỗ mãng cử động, lại làm cho hấn có một chút điểm tâm đau.

Đùa gì thế? Muốn nhảy, tự nhiên cũng là ta Diệp Thần nhảy!

"Không giống nhau..." Tô mân đột nhiên nhú mày, nàng nhìn Diệp Thần nói: "Ta cảm giác chuyện này có chút kỳ lạ, tuyệt đối không phải bắt cóc đơn giản như vậy."

"Ồ? Tại sao?" Diệp Thần Vivi nheo mắt lại.

"Bọn hấn chặn ở ta trên đường đi làm, thời gian càng làm nắm đến tốt như vậy, khẳng định là sớm có dự mưu. Chỉ ít bắt cóc đám người này, đối với cuộc sống của ta quen thuộc có sự hiểu biết nhất định!"

"Này không phải rất bình thường sao? Người bắt cóc người, tự nhiên sẽ có kế hoạch chu đáo."

"Ai nha, người không hiểu. Cần nhất chúng ta Tô gia tổng công ty ra một điểm tình hình, ta phỏng chừng lần này bắt cóc khả năng cùng chuyện này có quan hệ. Bọn này bọn cướp khả năng không phải hướng về phía tiền đến." Tô mân càng cân nhắc, trong lòng liền càng cảm thấy bất an.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Cho ăn không quen bạch nhãn lang

"Vậy người cũng không có cần thiết từ nơi này nhảy xuống a!" Diệp Thần nhú mày, như là đang trách móc, nhưng là âm thanh rồi lại có vẻ ôn nhu: "Người làm như vậy thực sự quá nguy hiểm! Huống hồ... Huống hồ này không còn có ta ở đây sao?"

"Người?" Tô mân giương mắt nhìn một chút Diệp Thần, nàng vốn định lại đau xích tiểu tử này một phen, nhưng là nhìn thấy hấn chăm chú mà mắt ân cần Thần, trong lòng lại không lý do mềm nhũn.

Nguyên bản lạnh lẽo ngữ khí, vào lúc này cũng biến thành hòa hoãn rất nhiều, nàng khẽ thở dài một hơi, đột nhiên nói: "Diệp Thần, lần này là ta liền làm liên lụy người. Có thể... Ân, có thể chúng ta ngày hôm nay cũng không có cách nào chạy đi. Người, người không nên theo tới."

Diệp Thần lần thứ nhất nhìn thấy tô mân lấy như vậy ngữ khí nói chuyện cùng chính mình, nàng mặt mày này một vệt nhàn nhạt nhẹ sâu, thật giống như đầu mùa xuân thời tiết mưa bụi, mông lung mà cảm động.

Đều nói mỹ nhân như họa, như vậy tuyệt sắc mà kiên cường nữ nhân, nguyên lai không ngừng tồn tại với họa bên trong, cũng sống sờ sờ đất(mà) tồn tại với trước mắt mình.

Diệp Thần cười ha ha, hàm răng trắng nõn lộ ra, ảm áp cùng húc: "Ta đương nhiên muốn theo tới lạc, lẽ nào người quên sao? Ta nhưng là người thiếp thân tiểu bảo an!"

Tô mân nghe được lời này, khẽ thở dài một hơi. Tuy rằng Diệp Thần tiểu tử này ngờ ngác ngây ngốc, thế nhưng tình cảnh này, nguy hiểm như vậy bước ngoặt, hấn hầu ở bên cạnh mình, vẫn đúng là liền nhiều hơn một chút không tên cảm giác an toàn.

Chỉ ít, sẽ không là một người như vậy cô độc không chỗ nương tựa.

"Kỳ thực ta rất yêu thích xem người cười, người cười đáng vẻ rất dễ nhìn. Cần gì phải vẫn nghiêm mặt đâu?" Diệp Thần đột nhiên nói rằng, hán bên trong đôi mắt lóe vì quang, tựa như cười mà không phải cười mà nhìn tô mân.

Đang lúc này, một cái tiếng cười đột nhiên Vang . Nhưng mà này cười, nhưng cũng không phải tới tự với tô mân.

"Ha ha ha ha, liền mạng nhỏ đều sắp muốn không gánh nổi , Tô gia đại tiểu thư còn có năng lực cười được?" Tiếng cười qua đi, một cái lão giả tóc hoa râm chống gậy đi vào.

Ông lão phía sau, theo mấy cái khác lão nhân, sau đó mới là trước bắt cóc tô mân cùng Diệp Thần đại hán áo đen.

Nói chuyện ông lão kia xem khí sắc không tệ, ăn mặc Ám Kim sắc Đường trang, dụng thẳng lớn bối đầu. Bất quá mặt đỏ lừ lừ hán xem nhưng cũng không làm sao hiền lành, ra nếp nhăn đầy mặt ở ngoài, chính là một tấm mạng theo tàn nhẫn về mặt.

Có câu nói, tương do lòng sinh. Có năng lực có loại này hình dạng người, nói vậy trong ngày thường cũng sẽ không là cái gì ôn cùng thiện lương nhân vật.

Này mấy cái lão nhân vừa tiến đến, Diệp Thần cùng tô mân đồng thời nhú mày.

Diệp Thần cau mày nguyên nhân, là bởi vì trong lòng hán rất rõ ràng, bọn cướp đều sẽ che khuất mặt của mình, như vậy mới sẽ không để cho thân phận của chính mình tiết lộ. Nhưng là này mấy cái ông lão lại trắng trợn đất(mà) liền đi vào, không chút nào chú ý Diệp Thần cùng tô mân nhìn thấy bọn hán mặt. Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, bọn hán đã làm tốt giết con tin chuẩn bị.

Mà tô mân cau mày nguyên nhân thì lại khá là đơn giản , bởi vì nàng nhận thức vào mấy lão già này.

Trong lòng suy đoán được chứng thực, tô mân ngược lại bình tĩnh lại. Nàng biểu tình trên mặt có chút hơi giận, đẹp đẽ con mắt lớn không chớp lấy một cái mà nhìn này mấy cái lão nhân, trong miệng lạnh lùng nói: "Nguyên lai đúng là các người!"

"Đã lâu không gặp , Tô gia đại tiểu thư!" Ông lão trong mắt đồng dạng lóe lửa giận, hán đang nói ra "Tô gia" hai chữ lúc này, đặc biệt nhấn mạnh.

Tô mân lạnh lùng hừ một tiếng, hiển nhiên đối với này mấy cái lão nhân không hề quan tâm.

Nho nhỏ bên trong căn phòng, trong lúc nhất thời tràn ngập mùi thuốc súng.

"Các người đem ta bắt cóc lại đây, là có ý gì? Còn hiềm tội nghiệt của chính mình không đủ sâu nặng sao?" Tô mân chất vấn.

"Tội nghiệt? Ha ha..." Ăn mặc Đường trang ông lão bật cười, hán quay đầu lại nhìn một chút phía sau mình mấy người, sau đó dùng gậy mạnh mẽ đâm mấy xuống mặt đất, hai mắt hết sạch bạo thiểm: "Phía trên thế giới này, người người cũng có thể ở ngay trước mặt ta nói này tội nghiệt hai chữ. Một mực các người người của Tô gia, không có tư cách này!"

"Người thật là đủ hậu Nhan Vô sỉ!" Tô mân gắt một cái, không chút nào một điểm lùi bước.

Mấy cái lão nhân nghe được lời này, trên mặt đều có chút không nhìn được , bọn hán phần nộ không chịu nổi, một người trong đó mang mắt kiếng gọng vàng ông lão, càng là tức giận đến cả người thẳng run.

Hán cất bước đi tới trước nhất, chỉ vào tô mân mũi, chất vấn: "Tiểu tô mân, chúng ta mấy lão già vì các người Tô gia kính dâng nửa đời thời gian, mặc dù không có công lao, cũng có khổ lao thôi? Nhưng nếu không có chúng ta, gia gia người bây giờ có thể có lần này thành tựu?"

Hiện tại ngược lại tốt, các người Tô gia âm mưu to , có quyền thế cùng địa vị, liền muốn đem chúng ta mấy lão già đuổi ra khỏi cửa! Nói đến hậu Nhan Vô sỉ, e sợ không có có năng lực so với các người Tô gia thích hợp hơn bốn chữ này thôi? !"

Diệp Thần ở một bên nghe được neho mắt lại, nếu như ông lão này nói tới là thật, này ngược lại thật sự là là Tô gia làm việc không từ tế . Nhưng là hán nghĩ lại vừa nghĩ, lại cảm thấy có chút nói không thông.

Nếu như Tô gia lão già từ thực sự là thứ người qua sông rút cầu kia, vậy hán đối với mình thì không nên có loại kia chu toàn tường trí khoản đãi.

Tô mân tức giận mà cười, ánh mắt của nàng sắc bén đến thật giống hai cái châm, sáng quắc đất(mà) nhìn chăm chăm này mấy cái lão nhân. Một người trong đó da mặt không thể nào hậu lão nhân, thậm chí theo bản năng mà tách ra tô mân ánh mắt, đem đầu chéch đến một bên.

"Các người thật lấy vì chúng ta người của Tô gia đều là kẻ ngu si? Được lắm không có công lao cũng có khổ lao! Các người cẩn thận mà sờ sờ chính mình lương tâm, môn tự vẫn lòng một tý, đến tốt cùng là các người xin lỗi chúng ta Tô gia, hay vẫn là chúng ta Tô gia làm việc có sai lầm công bằng hợp lý?"

Ăn mặc Đường trang ông lão biểu tình trên mặt chút nào không thay đổi, cũng không biết hán là da mặt thật dày, hay vẫn là tâm tình đã tu luyện tới khá cao cảnh giới.

Hán bực tức nói: "Thò khôn chết, chó săn phanh. Định quốc phá, mưu thần vong! Đây chính là thất công bằng hợp lý, đây chính là các người Tô gia

khiến người ta khinh thường làm! Các người Tô gia hành vi, đã để chúng ta mấy lão già triệt để buồn lòng, mặc người vô cùng dè dặt, cũng là không có nửa phần đạo nghĩa!"

"Trương thúc, chẳng trách ông nội ta sẽ nói người người này đa mặt trên công phu nhất tuyệt vời! Các người ngầm dựa vào Tô gia danh nghĩa liêm tài, gia gia lão nhân gia người đã ở nhàn nhai. Ai biết các người không chút nào biết thu lại, lại còn làm ra trái pháp luật hoạt động, chúng ta Tô gia thực sự không thể lưu các người lại gieo vạ rồi!"

Những năm này, trong các người no túi tiền riêng chiếm được tiền tài, đã là con số trên trời, đừng lấy vì chúng ta Tô gia không biết! Gia gia lão nhân gia người hoài cự, chỉ đem các người đuổi ra công ty, tốt xấu còn để lại cơ hội cho các người an hưởng tuổi già. Nếu như đổi lại là ta, có này một bút một bút tài khoản đen làm chứng cứ, ta đã sớm đem các người đưa đến cục công an đi tới!"

"Người còn muốn để mấy người chúng ta ngồi tù?" Mấy cái ông lão vừa nghe, lẫn nhau vừa đối mắt, trên mặt tức giận càng tăng lên, không nghĩ tới tiểu cô nương này thủ đoạn như thế tàn nhẫn!

"Ta phụng khuyên các người một câu, tốt nhất hiện tại liền đem ta thả, chuyện này ta có thể không truy cứu nữa. Bằng không thì liền để người nhà của các người ở lao bên trong chuẩn bị quan tài đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiểu gia đi làm bị muộn rồi

"Người..." Đường Trang lão giả nghe được lời này, tức giận đến giận sôi lên, hần thối râu mép cả giận nói: "Tiểu tô mân, chúng ta mấy lão già nhưng là từ nhỏ nhìn người lớn lên. Vốn là các người Tô gia liền bạc đãi chúng ta, không nghĩ tới người lại còn có thể nói ra bức này mặt đi nhân tính đi ra!"

Lòng người đều là thịt dài đến, chúng ta mấy lão già vốn là nghĩ cho người một bài học coi như. Nhưng là người nói ra lời này, thực sự để ta nản lòng thoái chí. Ngày hôm nay người nếu đến nơi này, liền không nên lại nghĩ có thể sống đi ra ngoài rồi!"

Hắn sau khi nói xong, lại đem trong tay giấy té xuống đất, phát sinh "Loảng xoảng lang" một tiếng, hiện ra nhưng đã nộ đến cực hạn.

Tô mân trong lòng hơi hồi hộp một chút, tuy rằng trên mặt nhưng vẫn là một bộ cường hành trang trấn định vẻ mặt, thế nhưng trong lòng nhưng là đã hoảng loạn. Nàng vốn định nói ra có thể làm cho mấy lão già này trong lòng có kiêng kỵ, sau đó thả chính mình. Nhưng là nhưng không ngờ rằng lại hoàn toàn ngược lại đất(mà) ở lửa giận mặt trên rót một bát dầu.

Đương nhiên, ở bên ngoài là nói cần nói tới nơi này, trên thực tế này mấy cái ông lão căn bản cũng không có kế hoạch đem tô mân sống sót thả ra ngoài. Bọn hắn đã sớm vì chính mình bày sẵn đường lui, chuẩn bị trả thù xong sau đó, liền trốn đến nước ngoài đi.

"Mưu sát nhưng là tội chết, các người có thể nghĩ rõ ràng rồi! Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, ta xảy ra điều gì bất ngờ, ông nội ta lão nhân gia người nhất định sẽ biết đến. Ta khuyên các người cân nhắc sau đó làm, không nên bởi vì nhất thời kích động, sau đó hối tiếc không kịp!" Tô mân ngữ khí hơi có chút hòa hoãn, mặc dù là nghĩa chính ngôn từ đang nói, thế nhưng lời nói trong lúc đó ít nhiều gì hay vẫn là để lộ ra một chút hoảng loạn.

Nàng đương nhiên không muốn chính mình tuổi còn trẻ, sẽ chết ở mấy lão già này trong tay.

"Làm việc đều là có nguyên nhân quả báo ứng, các người Tô gia lúc trước đem chúng ta đuổi ra khỏi cửa, liền hẳn là dự liệu được sẽ có mấy ngày hậu quả xấu! Tiểu tô mân, người còn trẻ như vậy đẹp đẽ, ngày hôm nay liền muốn chết rồi, thực sự là đáng tiếc đây!" Đường Trang lão giả nói, trong mắt lộ ra một tia tà ác cùng tham lam, "Nếu như không có đoán sai, người hay vẫn là một một đứa con nít chứ?"

"Người muốn làm gì?" Tô mân cả người một cơ linh, trước mặt ông lão biểu tình trên mặt làm cho nàng hãi hùng khiếp vía. Nàng theo bản năng mà đánh sát vào trụ gạch vách tường, trên mặt kinh hoàng phi thường.

Tô mân sợ chết, thế nhưng nàng sợ hơn, là chính mình ở trước khi chết chịu đến những này cảm thụ làm nhục. Đây đối với tự tôn mà cao ngạo nàng tới nói, không thể nghĩ ngờ so với từ vong còn muốn thống khổ ngàn lần vạn lần.

Các lão đầu đáng ghê tởm khuôn mặt cùng tô mân tuyệt vọng bắt lực về mặt bị Diệp Thần hết mức nhìn ở trong mắt, hần ánh mắt lóe lên một đạo ánh sáng lạnh. Từ nhỏ đến lớn, Diệp Thần ghét nhất hai chuyện: Số một, là nam nhân bắt nạt nữ nhân; thứ hai, là người khác không trung cầu hắn đồng ý, liền tùy ý đụng vào thứ thuộc về hắn.

Có thể tô mân sẽ không thừa nhận, thế nhưng Diệp Thần đã ở trong lòng đưa cái này lạnh lẽo nữ nhân hoa vì mình chuyên môn.

Ta Diệp Thần chính mình cũng không có nhúc nhích quá loại này tà ác ý nghĩ. Các người tính là thứ gì? Lại cũng mưu toan muốn chia sẻ tiểu gia nữ nhân!

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng đột nhiên vang lên, Diệp Thần biểu tình trên mặt hồ hững, thế nhưng mặt mày nhưng tất cả đều là ý lạnh: "Lão đầu nhì, người leo nha leo nhéo nói rồi nửa ngày, đủ chưa?"

"Hả?" Đường Trang lão giả lúc này mới chú ý tới, ở tô mân bên người lại còn cột một cái khác tiểu tử. Đường nhiên, điều này cũng không trách hần không coi ai ra gì, thực sự là bởi vì Diệp Thần hoá trang thực sự có chút không đáng chú ý.

"Các người cãi đi cãi lại, có hay không bận tâm quá ta cảm thụ? Này đều mấy giờ rồi? Không biết tiểu gia ta đi làm bị muộn rồi sao?" Diệp Thần có vẻ cực kỳ không cao hứng, "Ta đến muộn hậu quả rất nghiêm trọng, là muốn trừ tiền lương!"

Đường Trang lão giả hơi nhíu nhíu mày, đối với đột nhiên lên tiếng cái này tiểu nhân vật rất không vừa ý, khoe miệng hần cười khẩy nói: "Cái vật nhỏ này, cũng không cần nhắc một chút chính mình cân lượng? Nơi này có phần của người nói chuyện sao?"

Hần nói, đối với phía sau đại hán áo đen Vivi vùng tay lên: "Tiểu tử này sợ đến muộn, các người trước tiên tiễn hần một đoạn!"

Mấy cái đại hán áo đen theo tiếng mà động, lấy ra sáng loáng chủy thủ, mặt không hề cảm xúc mà nhìn Diệp Thần.

Tô mân cả kinh hoa dung thất sắc, nằng di chuyển thân thể, che ở Diệp Thần trước người: "Không được! Các người nếu là hướng về phía ta đến, liền không nên thương tổn vô tội. Hần bất quá là công ty chúng ta một cái tiểu bảo an, các người buông tha hần, để hần đi!"

Diệp Thần nghe được trong lòng ấm áp, hần nhìn trước người tô mân, đột nhiên cảm thấy nữ nhân này thật là khờ đến đáng yêu.

Tuy rằng chỉ là một cái tiểu bảo an, nhưng là, lại sao có thể cho người lại được oan ức đâu?

Tô mân dù sao chỉ là một cái cô gái yếu đuối, lưng hùm vai gấu đại hán áo đen chỉ Vivi giật giật cánh tay, liền đem nàng giá đến một bên.

Sắc bén mà sắc bén chủy thủ lóe hàn quang, điều này hiển nhiên không phải hù dọa người ngoạn ý, bởi vì đã mở ra nhận, lưỡi dao gió mặt trên tàn có thật nhiều năm tích lưu lại huyết vị.

Bang này các lão đầu bỏ ra giá cao, mời tới đều là sát thủ nhà nghề. Sát thủ trên người lộ ra lạnh lẽo mà trầm mặc khí tức, ở Diệp Thần trên cổ mặt mặt một đao, hoặc là ở tại trên lồng ngực mặt đậm mấy cái trong suốt lỗ thủng, đối với bọn hần tới nói lại như hệ hải mang như thế đơn giản.

Ăn ngay nói thật, này so với hệ hải mang còn muốn đơn giản không ít. Bởi vì hệ hải mang cần cúi người xuống đi, nhưng là phải giết Diệp Thần, liền khom lưng đều không cần.

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hần phát hiện mình trước mặt mấy vị này đại hán áo đen so với trước gặp phải tiểu người hầu gái thì này mấy cái năng phi phải mạnh hơn quá nhiều. Bất luận từ bước đi hay vẫn là hô hấp nhìn lên, hiển nhiên trước mặt mấy người này đều là luyện gia tử.

Làm nếu là đầu đao liếm huyết chuyện làm ăn, tự nhiên đều là có mấy lần. Tiếc nuôi chính là, Bát Quái quyền Tông Sư Mạnh lão gia tử dựa theo bối phận đến xem là, còn phải gọi tiểu bảo an một câu tổ sư gia.

Mạnh lão gia tử năm đó có thể là nhân vật không tầm thường, đã từng cùng trước Soviet Kgb bên trong Alpha tiểu tổ thành viên khoa tay quá, có người nói còn hơi hơi chiếm đoạt phong. Alpha tiểu tổ bên trong tất cả đều là cô máy giết người, động động ngón út đều có thể giết người, so sánh với đó, Diệp Thần trước mặt này mấy cái cái gọi là sát thủ nhà nghề thì có đốt không được bề ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Chuyên nghiệp làm mất mặt skill

Muốn đặt ở trước đây, Diệp Thần căn bản là không thèm để ý những này rác rưởi. Nhưng là hôm nay không giống nhau, thứ nhất là người khác bắt nạt Tô gia đại tiểu thư. Đề nghị mà, tri hoãn nửa một hồi, hần đi làm liền thật bị muộn rồi rồi!

Diệp Thần hiện tại cần tiền đi mua thuốc, đến muộn sẽ trừ tiền lương, dù như thế nào, này đều là khó có thể tiếp thu!

Sáng loáng chúi thủ chạy Diệp Thần cái cổ liền chọc vào lại đây, thủ pháp thẳng thắn dứt khoát, vị trí cũng tìm đến chuẩn. Này một dao găm xuống, tiểu bảo an liền thanh âm đều kêu không được.

Mắt thấy chúi thủ tiêm nhận liền muốn đâm thủng da dẻ, tô mân sợ đến kêu sợ hãi, nàng nhắm mắt lại, không đành lòng lại nhìn. Chỉ chốc lát sau, nàng nghe được "Dinh Đang" vừa vang.

Là chúi thủ rơi xuống đất âm thanh.

Lẽ nào, Diệp Thần hẳn đã chết rồi sao?

Tô mân toàn thân nhẹ nhàng không nhận được nhẹ nhàng run rẩy, óng ánh nước mắt châu từ khóe mắt tràn ra, xẹt qua tuyệt mỹ gò má, nhỏ xuống trên đất. Nàng đột nhiên rất hối hận, hối hận chính mình trước đối với Diệp Thần như vậy lạnh lẽo mà hà khắc. Không nghĩ tới hẳn lại nhân vì chính mình mà chết, không nghĩ tới cuộc sống này thời khắc cuối cùng, lại là hẳn hầu ở bên cạnh mình.

Rất nhiều chuyện đều là hậu tri hậu giác, tô mân đột nhiên nhớ tới, ngay khi không lâu vừa nãy, Diệp Thần đã nói yêu thích chính mình cười đáng vẻ.

Người yêu thích ta cười, như vậy nếu như ở Hoàng Tuyền lộ trên gặp phải, ta nhất định sẽ vẫn mỉm cười đối với người, để người xem cái đủ.

Tô mân nhẹ cắn môi, lẩm bẩm nói: "Diệp Thần, xin lỗi, xin lỗi..."

Nhưng là nàng tiếng nói vừa mới vừa ra, liền nghe được Diệp Thần thanh âm quen thuộc ở vang lên bên tai: "Làm gì? Tiểu gia ta còn chưa có chết đây!"

"A? !" Tô mân kinh ngạc mở mắt ra, nàng biểu tình trên mặt như đầu mùa xuân phá băng dòng suối, trong nháy mắt lộ ra kinh hi mà tuyệt mỹ nụ cười. Nàng không thể tin tưởng mà nhìn Diệp Thần, lúc này Diệp Thần trên mặt cũng mang theo nhân nhật mỉm cười, sợi dây trên người chẳng biết lúc nào đã được cởi ra.

Diệp Thần đứng ở nơi đó, mà trước người của hắn, thì lại nằm ngang một vị liếc mắt ngất đi đại hán áo đen.

"Kẻ này cũng quá không kiên nhẫn đánh, ta nhẹ nhàng một quyền đã qua, hắn liền như vậy ..." Diệp Thần nhún vai một cái, hoàn toàn không có chú ý tới, lúc này trong phòng ngoại trừ tô mân ở ngoài những người khác chính đang như xem quái vật nhìn mình.

Nhẹ nhàng một quyền?

Một vị đại hán áo đen không nhận được nuốt ngụm nước bọt, đối với Diệp Thần lần giải thích này, hắn thực sự không tiện đánh giá. Bởi vì vừa nãy cú đâm kia thực sự quá nhanh hơn một chút, hắn căn bản cũng không có nhìn rõ ràng.

Trước mặt khác, đồng bạn của chính mình còn xử chúi thủ đâm hướng về tiểu tử kia, nhưng là trong nháy mắt, đồng bạn liền ngửa mặt té xuống, thậm chí ngay cả kêu gào đều không có phát sinh một tiếng. Lại nhìn thì, tên tiểu tử này đã đứng ở nơi đó, một bộ người sức vô hại đáng đáp.

Hắn nương, tiểu tử này có chút tà môn!

Diệp Thần nhìn tô mân lúc này là một mặt mỉm cười, nhưng là khi hắn ngừng đầu lên nhìn về phía những người khác lúc này, mặt trong nháy mắt nhiễm phải một tầng băng sương. Hắn không nói gì, chỉ là đơn giản hướng phía trước bước nửa bước.

"Xoạt!"

Hết thấy đại hán áo đen theo bản năng mà lùi về sau hai bước, động tác chính tề như một trình độ, mặc dù hết sức huấn luyện, đều rất khó đạt đến.

Bên trong gian phòng nhất thời yên tĩnh lại.

Cái gọi là địch không động ta không động, độ cao cảnh giác đề phòng bên dưới, các đại hán áo đen đồng thời ở trong lòng nhớ tới câu này chí lý.

Nhưng là, nếu như kẻ địch động cơ chứ?

Diệp Thần trước tiên chuyển động, hết thấy đại hán áo đen đều đột nhiên hướng về sau co rút lại, bảo vệ thân thể trọng yếu vị trí. Này cũng không phải Diệp Thần động tác không đủ nhanh, cho bọn hắn đầy đủ phản ứng thời gian. Mà là bởi vì tiểu bảo an chỉ là làm một cái động tác đơn giản.

Hắn mặc cái nhũ nhận đất(mà) cỡi chính mình nhiều màu sắc áo khoác, giả ở tô mân trên người. Có vài thứ, tiểu gia ta Diệp Thần có thể xem, thế nhưng các người bang này Cửu Tể Tử cũng không thể xem.

Áo khoác bên dưới, Diệp Thần ăn mặc màu trắng vượt rào cản áo lót, tối hôm qua vừa tẩy quá, còn có lưu lại giặt quần áo phẩn mùi thơm ngát. Hắn trên người bắp thịt cũng không tính rất phát đạt, xem bình thường, thậm chí còn có một chút điểm gầy yếu.

Không có ai biết này kinh người lực bộc phát đến tột cùng đến từ chính nơi nào.

Làm xong tất cả những thứ này sau đó, Diệp Thần mới nhẹ nhàng hít một hơi. Cái kẻ tiếp thời khác, nho nhỏ bên trong căn phòng trong nháy mắt xuất

hiện một đạo tia chớp màu trắng, lại như Diệp Thần trong ngày thường cầm quét đồ ăn Phong Quyển Tàn Vân!

"Ba ba Ba ba đừng!" Liên tiếp phảng phát pháo như thế vang lên giòn giã, mấy hơi thở sau đó, tiểu bảo an lại đứng trở về tại chỗ.

Hắn đưa tay phui đi chính mình màu trắng trên lưng bụi bặm, phảng phát cũng không có làm gì như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng là trong phòng đứng, chỉ còn dư lại hai người.

Diệp Thần, còn có cái kia chổng gậy trên người mặc Ám Kim sắc Đường trang ông lão.

Ông lão kia hoàn toàn ngây người, hắn một nửa há hốc mồm, quá một nửa thiên tài phục hồi tinh thần lại, nhìn chung quanh định thần nhìn lại, mới rõ ràng tình thế đã phát sinh kinh người nghịch chuyển.

"Người cái tiểu lão đầu sắc tâm thật nặng mà!" Diệp Thần khoe miệng tươi cười, run lên chân, tầm mắt của hắn thì lại rơi vào này Đường Trang lão giả giữa hai chân.

Đường Trang lão giả theo Diệp Thần ánh mắt vừa nhìn, nhất thời liền sợ đến hai chân mềm nhũn, rầm một tiếng co quắp ngồi trên mặt đất.

"Ai yêu!"

Cũng thực sự là thiên ý trên người, hắn này đặt mông xuống, vừa vặn an vị ở chính mình vừa ném xuống đất gây một đầu. Càng khéo léo chính là, ông lão này trong ngày thường yêu thích huyền phú, hảo hảo mà một cái gậy, nhất định phải ở tay cầm vị trí nam một viên to bằng trứng ngỗng Phi Thụ.

Diệp Thần cùng tô mân đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh. Này lấy trứng chọi đá thống khổ, đừng nói là bị hại nặng nề Đường Trang lão đầu, liền ngay cả tiểu bảo an và mỹ nữ tổng giám đốc, đều nhìn ra lưng lạnh cả người, cả người nổi lên nổi da gà.

"Ta còn muốn lưu một cái có ý thức, sau đó đi cục cảnh sát giao cho vu án đây..." Diệp Thần mím mím miệng, hắn nói vừa nói xong, liền cảm giác được phía sau ánh mắt lạnh như băng.

Tô mân mặt cười căng thẳng, tức giận nhìn Diệp Thần: "Người... Người là có ý!"

"A? Nào có?" Diệp Thần quay đầu lại, một mặt vô tội.

"Rõ ràng ba quyền hai chân liền có năng lực giải quyết đi bọn hắn, người còn nhất định phải ở nơi đó một chút không phát, xem ta ra khừ! Người nói, người là không phải có ý ? !" Tô mân bĩu môi ba, đại mi ngang dọc, ngữ khí lại sân lại lạnh.

"Thật không có!"

"Người muốn cùng ta bàn điều kiện, đúng không?"

Diệp Thần có chút không nói gì, hắn thở dài, lắc đầu ngồi xổm xuống, đưa tay cười cợt tô mân dây thừng: "Tô đại tiểu thư, người nhanh lên một chút đi. Lại làm phiền xuống ta liền bị muộn rồi rồi!"

Nữ nhân này, không nghĩ tới chính mình cứu nàng, lại hay vẫn là một bộ lạnh lẽo đáng ghét, lẽ nào nàng trời sinh chính là Băng Tuyết làm thành sao?

Diệp Thần nói thầm trong lòng, song khi ngón tay của hắn chạm được tô mân trần trụi ở bên ngoài da dẻ thì, lại phát hiện này ngưng bạch nõn nà dĩ nhiên nhiệt đến nóng lên.

Nếu như vậy cũng là tiếp xúc da thịt, như vậy Tô đại tiểu thư lần thứ nhất, xem như là giao cho thâm tàng bất lộ tiểu bảo an.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 26: Bàng ca nhưng là người từng trải

Tô mân trở lại bên trong xe sau đó, trước tiên liền gọi báo cảnh sát điện thoại, sau đó mới mang theo Diệp Thần hướng về kbc công ty chạy tới.

Có lần này bị bắt cóc gặp phải, tô mân đối với Diệp Thần sinh ra một tia nhân nhật nhưng có chút cảm giác kỳ quái đi ra. Trong lòng nàng rất nhớ cảm tạ tiểu bảo an, nhưng là lại cảm thấy Diệp Thần phảng phát vô hình trung đang trên cợt chính mình.

Áp ủ một lúc lâu, tô mân mới ngừ khí già vờ lạnh như băng nói: "Diệp Thần, người tiền lương ta có thể sớm dự chi cho người. Bất quá, ta hi vọng trong lòng người làm rõ, giữa chúng ta thanh toán xong, không nên cảm thấy ta thua thiệt người cái gì."

Nàng sau khi nói xong, nhưng cắn ngừng miệng môi. Tô mân là cái điển hình chòm Thiên Hạc nữ nhân, đều là theo thói quen tự mình bảo vệ, có lúc trong lòng rõ ràng lưu ý, nhưng càng muốn làm làm ra một bộ cô lạnh tư thái. Hay là, trong lòng nàng sớm đã sôi trào như lửa, thế nhưng bề ngoài, nhưng vẫn cứ bao bọc một tầng dày đặc băng sương.

Diệp Thần đúng là cũng không để ý tô mân nói ra câu nói này, hần thông qua cửa sổ xe nhìn bên ngoài bay ngược hướng về sau cánh sắc, trên mặt mang theo nụ cười nhân nhật, mũi thì lại nhẹ ngửi bên trong xe tô mân nhân nhật mùi thơm.

Vì huân mà mỹ lệ thời gian đều là ngắn ngủi, hồ đồ tình cảm hay là đã lặng yên bốc lên mầm non.

Trở lại kbc công ty sau đó, Diệp Thần toại nguyện bắt được chính mình dự chi mà đến tiền lương. Hần cảm này điệp tiền, tỉ mỉ đếm một lần, phát hiện có ba ngàn khối, này có thể coi là đại đại vượt qua tiểu bảo an trước kia phòng chừng.

Kỳ thực kbc công ty bảo an tiêu chuẩn tiền lương ở hai ngàn khối trên dưới, Diệp Thần có năng lực bắt được ba ngàn khối, này đều là tô mân ý tứ.

Lần thứ nhất bắt được tiền lương loại này vui sướng, đối với tiểu bảo an tới nói vừa mới mẻ lại có cảm giác thành công, ngày đó tâm tình của hắn đặc biệt được, công tác cũng đặc biệt ra sức.

Buổi tối tan việc sau đó, Diệp Thần cố ý mua nồi lẩu đi tới phòng an ninh. Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, mỗi lần ngày lễ ngày tết, Diệp Thần tổng hội cùng sư phụ vây quanh ở than bên cạnh lò lửa một bên vừa khảm Đại Sơn vừa ăn nồi lẩu, vì lẽ đó hắn đối với loại này ẩm dung dung cảm giác có tình cảm.

Tuy rằng lúc này chính ngày mùa hè, lửa than lò cũng đã biến thành lò vi sóng, Diệp Thần cùng Bàng ca hai người vẫn cứ ăn say sưa ngon lành đầu đầy Đại Hân. Bàng ca không hổ là ở trên giang hồ sờ soạng lần mò mấy chục năm nhân vật, hần để trần cánh tay, trong miệng không ngừng mà than thở cái trắng ăn ngon, rau xà lách mới mẻ, khoai tây phiến vừa vào miệng liền tan ra, nhưng mà lặng yên không một tiếng động đất(mà) gặp may thịt dê.

Diệp Thần cùng Bàng ca thật là xem như là gặp lại hận muộn, hai người không chỉ có ngưi tầm ngưi, mã tầm mã, hơn nữa ăn tương xem đều là như vậy đất(mà) có nhục nhả nhận.

Tô mân bận bịu cả ngày, ở tất cả mọi người đều tan tâm sau đó, nàng còn bỏ thêm một canh giờ ban. Dẫn vật cả ngày, nàng gương mặt xinh đẹp có vẻ hơi có chút mệt mỏi. Tô mân đi tới phòng an ninh cửa, muốn gọi Diệp Thần cùng nhau về nhà, nhưng mà nhìn thấy chính đang ăn lẩu hai vị bảo an.

Rất khéo, lúc này Diệp Thần đang cùng Bàng ca tranh cướp cuối cùng một mảnh thịt dê quyền sở hữu. Diệp Thần cau mày, hai con mắt không chớp một cái, về mặt xem trước nay chưa từng có đất(mà) chăm chú. Trái lại Bàng ca, về mặt của hắn thì có chút dữ tợn, một cái chân đạp ở trên ghế, cong lên cái *****, chỉ hận chưa hề đem đầu nhét vào trong nồi.

Trận này tranh cướp đến gay cấn tới độ bước ngoặt, chính là đấu trí so dũng khí thời khắc mấu chốt, chỉ tiếc này một mảnh thịt dê chỉ có tiền xu to nhỏ, liền phảng phất một cái giáo hoạt cá nhỏ, xuyên toa ở hai song khoái Tử Chi.

Tô mân đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, không nhìn được nhử mồi. Nàng chưa từng có nghĩ tới hai người có thể vì đồ ăn mà làm như thế giương cung bạt kiếm, như gặp đại địch. Từ nhỏ đã tiếp thu giáo dục tốt Tô đại tiểu thư bất luận làm cái gì, đều sẽ lúc nào cũng lưu ý hành vi của chính mình cứ chỉ có phải là đầy đủ đoan trang tao nhã.

Nàng khẽ thở dài một hơi, đánh trong đáy lòng cảm giác mình cùng Diệp Thần thật sự không phải một thế giới bên trong người, nàng là vĩnh viễn cũng không thể cùng như vậy một cái không để ý tới hình tượng người đi tới đồng thời.

Trong phòng an ninh, dù sao Diệp Thần tuổi lực cường tráng phản ứng nhanh nhẹn, hần khiến xuất hồn thân thể võ, rốt cục chiếm được thượng phong. Nhưng là ngay khi sắp đại công cáo thành kẹp lấy chiến lợi phẩm này thế ngàn cân treo sợi tóc, một cái thanh âm lạnh như băng lại đột nhiên vang lên.

"Diệp Thần, ta nghĩ làm rồi. Người tốt nhất nhanh một chút."

Tiểu bảo an hơi sững sờ, thật vất vả đánh đến cơ hội liền chớp mắt là qua, mấy giây sau đó, này phiến thịt dê rơi vào rồi Bàng ca trong miệng.

Bàng ca quay về tô mân cung kính đất(mà) gật gật đầu, sau đó mới hài lòng đất(mà) vỗ vỗ Diệp Thần vai: "Thiếu niên, xem ra người hay vẫn là quá tuổi trẻ a! Ha ha ha..."

Diệp Thần bất đắc dĩ bĩu môi, lại cùng Bàng ca nói rồi mấy câu nói, sau đó mới từ trong phòng an ninh đi ra.

"Sau đó ở trong công ty hay vẫn là không nên ăn đồ ăn, mặc kệ là đi làm hay vẫn là tan tầm. Nơi này là chỗ làm việc, không phải phòng ăn." Tô mân nhân nhật nói một câu.

Ân tốt." Diệp Thần khẽ mỉm cười.

Trở lại phương Đông tô hà sau đó, Diệp Thần bởi vì ăn qua cơm, cho nên trực tiếp trở lại phòng của mình. Hần lại đếm một lần tiền của mình, phát hiện còn sót lại 2,847 khối.

Ngày thứ hai là thứ bảy, cũng là Diệp Thần cùng người gầy than chủ hện cẩn thận đi lấy dược liệu ngày. Hắn rất sớm đất(mà) rời giường, đem mình tiểu người hầu gái đình Phi gọi vào phòng Đông tô hà khu biệt thự cửa.

Tiểu người hầu gái ở nhìn thấy Diệp Thần sau đó, có vẻ rất Khai Tâm, nàng vừa lái xe, vừa cùng Diệp Thần trò chuyện.

"Chủ nhân, ngài còn nhớ lần trước quý rầy ta cái kia Cao Giàu Đẹp Trai sao?"

"Đương nhiên nhớ tới." Vừa nghĩ tới cái kia lãng phí chính mình một tấm lui dương phù khôn nạn, Diệp Thần liền cảm thấy đau lòng.

"Tiểu tử kia có thể thăm, khóc suốt mướt đất(mà) tìm ta nhiều lần, hắn bây giờ trở nên có thể nghe lời, ở trước mặt ta không có chút nào dám hung hăng. Bình thường đều là hắn vênh vào tự đắc đất(mà) bắt nạt người khác, hiện tại bị ta nắm lấy đuôi nhỏ, có thể thật là sáng khoái! Có ngài tráo ta, cảm giác này thật là tốt!" Đình Phi mặt mày hớn hơ, mặt mày tràn đầy đắc ý.

"Người có thể dừng ý có ta ở mà đi làm xằng làm bậy!" Diệp Thần nhắc nhở.

"Sẽ không, ngài yên tâm thôi! Đúng rồi chủ nhân, ta chỉ có ba tháng có năng lực khi ngài người hầu gái, thời gian có phải là có chút ngắn? Nếu không ngài suy tính một chút, lại duyên tường một chút thời gian chứ?" Đình Phi hỏi.

"Như vậy sao được? Trước người tuy rằng làm chuyện sai lầm, thế nhưng tội ác cũng không sâu trọng, chỉ cần trừng phạt ba tháng liền được rồi. Ta nhưng là có nguyên tắc người, cái này cũng là sự môn ta bên trong quy củ. Sự phụ ta lão nhân gia người thường nói, không quy củ không thành phương viên. Hi vọng người cũng hảo hảo nhớ kỹ câu nói này." Diệp Thần chính tiếng nói.

"Được rồi..." Tiểu người hầu gái ánh mắt buồn bã, hiển nhiên có chút mất mát.

Đến dược thị sau đó, hai người trực tiếp tìm tới người gầy than chủ. Diệp Thần trả tiền, nắm quá chính mình trước chọn xong dược liệu.

Hắn mở ra chứa dược liệu là túi ni lông, kiểm lại một chút, phát hiện người gầy than chủ lại còn rất tốt bụng đất(mà) lại thêm một chút phân lượng, xem ra làm việc tốt vẫn sẽ có báo đáp tốt.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Người sẽ tuốt sao?

Chín linh thảo, chuyển dương tham gia, Khuê mộc chi...

Trên căn bản luyện chế Thiên Nguyên đan dược liệu cần thiết cũng đã chuẩn bị đủ, Diệp Thần sau khi trả tiền đang chuẩn bị rời đi, lại đột nhiên muốn, đang luyện chế Thiên Nguyên đan lúc này tựa hồ còn cần một loại thuốc dẫn.

Cái gọi là thuốc dẫn, kỳ thực chính là dẫn dược quy kinh tục xung, chỉ chính là có năng lực dẫn dắt thuốc dược lực đến thân thể một cái nào đó bệnh biến vị trí hoặc là kinh mạch đồ vật. Nhưng là đối với Diệp Thần tới nói, luyện chế này Thiên Nguyên đan cần thiết thuốc dẫn tác dụng lại có chút không giống.

Bởi vì luyện chế Thiên Nguyên đan dược liệu cần thiết đều rất có linh tính, lẫn nhau thật không tốt dung hợp. Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, bởi vì có một Phương Cửu chuyển chân hỏa lô, có thể mang những dược liệu kia hoàn toàn nung nấu thành khí, mà lại không chút nào tổn thất linh tính, vì lẽ đó không cần thuốc dẫn.

Thế nhưng ở trong thế tục, không có Cửu Chuyển chân hỏa lô, nhất định phải có thuốc dẫn, mới có thể đem những cái kia dược thảo bên trong dược lực cho khiên dẫn ra, lại thêm lấy dung hợp.

Cái này cũng là tại sao Diệp Thần vừa bắt đầu sẽ quên thuốc dẫn.

Hắn gãi gãi đầu, nhìn người gầy than chủ hỏi: "Không biết người nơi này có hay không một loại gọi là Tử Long cần dược liệu?"

Tử Long cần, có thể tính là trong thiên địa thượng thừa nhất thuốc dẫn. Sự phụ lão nhân gia người từng nói, vật này có thể gặp mà không thể cầu.

Trả lời Diệp Thần, là người gầy than chủ một mặt mê man về mặt...

"Tử Long cần?" Người gầy than chủ vừa nghe danh tự này, liền cảm thấy có chút cao thâm, đừng nói thấy, hần này hay vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

Diệp Thần nghĩ đến khả năng Tử Long cần ở trong thế tục lại có một cái không giống nhau tên, hần vò đầu nói: "Khả năng là cách gọi không giống nhau, người nơi này có hay không chỉ cùng bút?"

"Có." Người gầy than chủ từ bên cạnh mình bên trong rương lấy ra bút cùng notebook, đưa cho Diệp Thần.

Diệp Thần thoáng hồi ức chốc lát, sau đó dựa theo trong đầu đường viền, từ từ đem Tử Long cần dáng vẽ cho vẽ vào. Không thể không nói, Diệp Thần vẽ vời trình độ hay vẫn là vô cùng tốt, này đều được lợi từ hần từ nhỏ đã thu được sự phụ lão nhân gia người hun đúc.

Tuy rằng trước đây ở Tiểu Sơn trong thôn đều là cầm bút lông vẩy mực làm sơn thủy, thế nhưng bút lông huyền làm bút bi sau, Tử Long cần ở Diệp Thần dưới ngòi bút vẫn cứ giống y như thật trông rất sống động.

Có thể sử dụng bút bi họa ra phác họa cảm giác người cũng không ít, nhưng là phải như Diệp Thần như vậy đề bút liền họa, hơn nữa còn không có thực vật tham chiếu, vậy coi như là hiếm như lá mùa thu.

Mới nhìn, lại như là một tấm màu xanh lam bức ảnh.

Người gầy than chủ tiếp nhận Diệp Thần họa Tử Long cần, tế quan sát kỹ nửa ngày, cuối cùng vẫn lắc đầu một cái: "Vật này ta thật chưa từng thấy, bắt quá ta có thể giúp ngài hỏi thăm một chút."

"Thật, vậy ta trước tiên cảm tạ ngài."

Nói cảm ơn sau đó, Diệp Thần ngồi tiểu người hầu gái xe trở về phương Đông tô hà. Về đến nhà sau đó, hần mới muốn tựa hồ cũng có thể để đình Phi cũng giúp mình tìm một chút Tử Long cần.

Liền lại ngồi xuống, tìm ra giấy bút, họa thật sau đó vẽ bức ảnh, phân phát tiểu người hầu gái.

Bởi vì công tác cần, vì lẽ đó kbc công ty vì Diệp Thần phối một bộ điện thoại di động, tuy rằng chỉ là mấy trăm đồng tiền hàng trong nước, thế nhưng đối với Diệp Thần tới nói, đã cực kỳ thoải mái. Có điện thoại di động sau đó, hần cùng tiểu người hầu gái trong lúc đó liên hệ cũng biến thành thuận tiện, không cần vận dụng Cảm Ứng Phù.

Quá xong cuối tuần sau đó, Diệp Thần tính toán một chút, mình đã lên một tuần ban. Tuy rằng chỉ là hai điểm một đường đơn điệu sinh hoạt, thế nhưng bởi vì vẫn có khúc nhạc dạo ngắn phát sinh, vì lẽ đó ngày cũng không có vẻ khô khan tẻ nhạt.

Lại quá hai ngày, Diệp Thần tan tầm sau đó vội vã ăn cơm tối liền trở về phòng. Hần gần nhất trong lúc rảnh rỗi, cũng học người khác đồng thời bắt đầu truy xem kịch TV, thời gian bám rất chặt, một giây đồng hồ đều không muốn trì hoãn.

Tuy rằng này bộ kịch TV bị rất nhiều nhà phê bình điện ảnh trào phúng giọng chính mùi vị quá nồng, thế nhưng Diệp Thần nhưng nhìn ra say sưa ngon lành.

Bảng bạc mạnh mẽ chủ đề khúc sau đó, vừa mới vừa qua khỏi một cái màn ảnh, Diệp Thần liền nghe có người ở gõ gian phòng của mình cửa. Mở cửa sau đó, hần phát hiện lại là Tô Hinh đứng ở bên ngoài.

Từ lần trước xuân được sự kiện sau đó, Tô gia Nhị Tiểu thư vẫn không có cùng hần giảng nói chuyện. Không người đến trêu chọc chính mình, Diệp Thần tự nhiên cũng vui vẻ đến thanh nhàn. Bất quá duy nhất để hần cảm giác được có chút khó chịu chính là, vị này Tô nhị tiểu thư tựa hồ là cái dạ miêu, hơn nữa hay vẫn là một cái một game, vừa đến nửa đêm, năng giết đến lên hưng thì, đều là sẽ phát sinh ngạc nhiên thanh âm cổ quái.

Mỗi khi đến vào lúc ấy, Diệp Thần chính là mơ mơ màng màng nửa ngủ nửa tỉnh trong lúc đó, thường thường sẽ bị Tô Hinh một tiếng kêu gọi cho thức tỉnh.

Ngoài cửa Tô Hinh mặc một bộ điểm đầy màu trắng nát tan hoa màu hồng nhạt áo ngủ, tóc thật dài đơn giản buộc ở sau ót, lộ ra tuyệt khuôn mặt đẹp bộ đường viền. Này cô gái nhỏ là điển hình nhất mặt trái xoan, đẹp để mà khuôn mặt trắng nõn trên lộ ra một chút phấn hồng, xem không chỉ có thanh thuần có thể người, hơn nữa còn phi thường mạnh.

Nàng áo ngủ có chút rộng rãi, thế nhưng vẫn cứ lộ ra ra ngạo nhân bộ ngực. Càng nguy hiểm hơn chính là, nàng tựa hồ không có xuyên nội y, hai vú bên trên này hai cái điểm nhỏ như ẩn như hiện, nhìn ra Diệp Thần trong lòng hơi động.

Tô Hinh nhìn thấy Diệp Thần sau đó, mặt cười nhất thời biến mất, môi anh đào không tự chủ Vivid đỏ lên, nhìn đáng đáp trong lòng còn có rất sâu khúc mắc.

"Tìm ta có việc?" Diệp Thần cười hỏi.

Nhìn thấy Diệp Thần một đôi cười híp mắt con mắt đang quan sát chính mình, Tô gia tiểu muội khẽ hừ một tiếng, lạnh lùng hỏi: "Người đang làm gì thế? Có thời gian hay không?"

"Ây... Ta ở xem TV."

"Vậy thì là nói người hiện tại có thời gian lạc?" Tô Hinh cắn cắn môi thật mỏng, nàng vốn là không muốn tìm đến Diệp Thần, thế nhưng không có cách nào, chỉ có thể nhắm mắt vang lên Diệp Thần cửa phòng, "Ta cần người đến giúp một chuyện, người tới."

Tô Hinh sau khi nói xong, xoay người liền đi, căn bản cũng không có hỏi Diệp Thần có đồng ý hay không.

Diệp Thần gãi gãi đầu, hẳn đúng là không có quá để ý Tô Hinh Lãnh Băng Băng thái độ. Nếu người đều cầu tới cửa, hẳn tự nhiên rất đồng ý ra tay giúp đỡ. Bất quá, Tô Hinh này cô gái nhỏ sẽ không phải lại lại sái trò quỷ gì chứ?

Bất kể nàng đây, trước tiên qua xem một chút lại nói.

Nghĩ đến đây, Diệp Thần cùng sau lưng Tô Hinh, tiến vào bên trong phòng của nàng.

Tuy rằng trước đây xem gặp một lần, nhưng này hay vẫn là Diệp Thần lần thứ nhất tiến vào Tô Hinh gian phòng. Tô Hinh mềm mại trên giường lớn mặt xếp đầy đủ loại đáng yêu em bé, từ bột biển bảo bảo đến nhiều rồi a mọng, toàn bộ đều là đồ ăn bán limited.

Nhưng mà nhất tình mục đích, hay vẫn là bộ kia lóe hào quang màu u lam mấy vì tính trường máy. Diệp Thần chỉ liếc mắt nhìn, cũng đã biết Tô Hinh nhất định hết sức si mê vật này.

"Tuốt a tuốt người có hay không chơi?" Tô Hinh nháy mắt to hỏi.

"A?" Diệp Thần theo bản năng mà mặt đỏ lên, nói thầm trong lòng, này cô gái nhỏ lúc nào trở nên trực tiếp như vậy?

"Ày... Lúc làm việc ở trong mấy vì tính từng nhìn thấy, thế nhưng còn chưa bao giờ thử nghiệm..." Diệp Thần nhỏ giọng nói, trong đầu của hắn lập tức hiện ra đảo quốc động tác phiến bên trong những cái kia gãi bi ôi người đùa bốn chính mình hạ thế cảnh tượng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Newbie đều là số may

"Ha ha, vậy thì tốt. Đừng làm phiền, nhanh lên một chút lại đây!" Tô Hinh vội vàng nói.

"A? Có phải là có chút quá nhanh? Huống hồ, ta vẫn không có quyết định tuyển người tỷ ty hay vẫn là..." Diệp Thần lời mới vừa nói một nửa, liền phát hiện Tô Hinh về mặt thay đổi.

"Cái gì mà!" Tô Hinh mắc cỡ thẳng giậm chân, nàng mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút, "Ta nói chính là anh hùng liên minh, Anh ngữ gọi lol, tên gọi tắt tuốt a tuốt! Người muốn đi nơi nào rồi!"

Diệp Thần có chút không nói gì, hắn vò đầu nói: "Người mỗi ngày buổi tối la to, có phải là cũng là bởi vì chơi cái này cái gì liên minh?"

"Được kêu là anh hùng liên minh, bốn tiểu thư ta nhưng là nắm giữ tiếp cận kim cương thực lực!" Tô Hinh nói chuyện đến anh hùng liên minh, con mắt liền lộng, biểu tình trên mặt cũng rất đắc ý.

Nhìn Tô Hinh một bộ sát có việc đáng vẽ, Diệp Thần trong lòng cũng không nhịn được sinh ra hiếu kỳ, có thể làm cho một cái bình thường xem điếm đậm nữ hài biến thành đáng đáp như vậy, thật không biết trò chơi này đến cùng có cái gì mị lực.

Hỏi hắn: "Kim cương thực lực? Rất lợi hại sao?"

"Nói rồi người cũng không hiểu, nói như thế, bốn tiểu thư ta nhưng là giảm thiên thiên vạn vạn thi thể của kẻ địch bỏ đến một bước này!" Tô Hinh vừa nói, vừa từ trên giường trong bọc sách lấy ra một cái notebook ném cho Diệp Thần, "Tôi hôm nay chúng ta chiến đội hẹn cần thận một mở hắc, cũng chính là mấy người tổ đội đi làm người khác tiểu đội, bất quá có một cái em gái làm thời có việc đến không được. Mấy người chúng ta mỹ nữ lại không muốn cùng người khác tổ đội, này không sót người đến tập hợp số lượng mà."

"Nhưng là ta sẽ không a."

"Không có chuyện gì, ngược lại người khai giảng cũng sẽ đến lớp chúng ta đi. Ta hiện tại vừa dạy người, đến lúc đó vừa dạy khi (làm) chúng ta chiến đội thay thế bổ sung."

"Ừ, được rồi." Diệp Thần gật gù đầu, sau đó đánh mở tay ra trên Laptop.

Xuyên thật nguồn điện liền tiếp wifi mạng lưới sau đó, Tô Hinh xe nhẹ chạy đường quen địa điểm mở ra anh hùng liên minh đồ bộ giới. Nàng đơn giản chỉ đạo một tý Diệp Thần, nói cho hắn một ít cơ bản thao tác, cùng với cơ sở vật phẩm mua, sau đó lại mở ra YY ngữ âm, tiến vào một người tên là "Súng pháo Mãn Côi" kênh.

Súng pháo Mãn Côi là Tô Hinh chiến trong đội mấy mỹ nữ không phải Thường Hi hoan Mĩ Quốc Rock and roll ban nhạc, ở anh hùng liên minh bên trong đại sát tứ phương lúc này, nếu như lại phối hợp sục sôi kim loại nặng âm nhạc, cảm giác kia phi thường bổng. Đồng thời, cái này cũng là các nàng chiến đội tên.

Khuôn mặt đẹp cùng tàn sát cùng tồn tại, sát cơ theo mê hoặc ẩn hiện!

YY kênh bên trong truyền phát tin kim loại nặng âm nhạc, nghe được Diệp Thần phạm ngất, vì lẽ đó căn bản cũng không có nghe rõ Tô Hinh các loại dạy học chỉ đạo.

"Nói chung... Không nên trên địa đồ mặt hướng liền chạy loạn, không có chuyện gì liền trốn ở trong bụi cỏ đừng đi ra, chỉ cần người bắt nhất thẳng chịu chết, chúng ta liền có thể thắng!" Tô Hinh nói.

"Ừ." Diệp Thần rất qua loa "Đáp ứng".

"Chuẩn xác bắt đầu đi, bình tĩnh đi, chớ sốt sắng." Tô Hinh vừa nói, vừa ngồi ở chính mình trước máy vi tính mặt.

Diệp Thần không nhận được ở trong lòng nhỏ nước bọt, "Thua ta cũng không đáng kể, ta có cái gì tốt căng thẳng."

Diệp Thần nhìn thấy Tô Hinh mang theo tai nghe, sau đó mới cười nhạt.

Hắn lén lút lấy ra một tấm "Lâm thời ý thức phục chế phù", cong ngón tay búng một cái, màu vàng ngọn lửa thoáng qua liền qua, dưới trong nháy mắt, Tô Hinh có liên quan với anh hùng liên minh tương quan ý thức, đều ra hiện tại Diệp Thần trong đầu.

Tiến vào game sau đó, Diệp Thần dựa theo Tô Hinh chỉ thị, lựa chọn đức Marcia trận doanh bên trong một vị anh hùng —— Gia Văn bốn đời.

Nương theo rộng rãi ra trận âm nhạc dần nhạt, một cái leng keng mạnh mẽ âm thanh trong nháy mắt ở Diệp Thần vang lên bên tai.

"Đức Marcia!"

Diệp Thần hít một hơi thật sâu, tựa hồ cảm thấy trong cơ thể mình dòng máu, ở này tiếng hô to sau đó, cũng không nhận được có chút dâng trào.

Chiến đấu vật này, coi như là giả lập, cũng làm cho người kích động a.

Mặt khác ba nữ tử cũng sớm đã chờ ở YY ngữ âm kênh bên trong. Diệp Thần vừa tuyển ra nhân vật, liền nghe được có cái nữ hài nhẹ khẽ ồ lên một tiếng.

"Tô Hinh, người tìm đến vị bằng hữu này tựa hồ còn rất hiểu, chúng ta đội hình bên trong vừa vặn thiếu hụt một cái khiên thịt cùng hậu chiêu khống chế." Giọng cô gái nghe yên lặng, không nhanh cũng không chậm, khiến người ta cảm giác thật thoải mái.

"Thu tuyệt, người có chút cả nghĩ quá rồi. Ta đến người này là cái mười phần newbie, có thể đừng hy vọng hắn. Chúng ta đoàn chiến lúc này, khi (làm) cái tên này không tồn tại là được."

Tô Hinh câu nói đầu tiên đem Diệp Thần bản chất bạo lộ ra, mặt khác ba nữ tử nhất thời trầm mặc, chỉ chốc lát sau, thu tuyệt mới khẽ ừ một tiếng.

Chơi game, đặc biệt là như anh hùng liên minh loại này moba loại hình, là vô cùng khảo cứu đội hữu hợp tác. Có một câu nói nói chính là: Thần đối thủ, cũng không sánh bằng đồng đội ngu như heo.

Có thể tưởng tượng được, một cái gay go đội hữu, ở đoàn đội bên trong là không thể nào được hoan nghênh. Đặc biệt là như Diệp Thần loại này, còn chưa mở đánh, liền bị mang theo newbie tên tuổi nhân vật.

Xuất binh sau đó, Diệp Thần bị phân phối ở hạ bộ, đi theo ở thu tuyệt sử dụng Cầm nữ phía sau.

Cầm nữ cái này anh hùng, đều đảm nhiệm phụ trợ nhân vật, chủ yếu là bởi vì nàng có một cái thêm huyết skill, hơn nữa thân thể khá là giòn, nhu nhược kiểu Tiểu Dịch đây ngã mà.

Thu tuyệt âm thanh nghe Nhu Nhu nhược nhược, đúng là cùng Cầm nữ rất hòa hợp.

Bất quá, bởi vì có Diệp Thần cái này siêu cấp newbie tồn tại, thu tuyệt chỉ có thể bắt đắc dĩ làm ra thay đổi, nàng lựa chọn cực kỳ hiếm thấy bạo lực Cầm nữ đầu pháp, tục xưng bạo Cầm.

Có một cái bạo phát nữ quân nhân, Diệp Thần công tác, cũng chính là an nhân trốn ở bụi cỏ chờ ra.

Đối diện một cái hòa thượng cùng một cái tiểu mộc nãi y, bị thu tuyết Cầm nữ vậy một cái hai, hoàn toàn áp chế .

Diệp Thần cất thị giác, phát hiện Tô Hinh bên kia chiến đến hùng hực, rõ ràng là mỹ nữ quân đoàn hoàn toàn chiếm thượng phong, Diệp Thần cái này Tương Du đảng, cảm giác mình đều sắp ngủ .

Đã bị đánh tới tàn huyết tiểu mộc nãi y loạn choa loạn choạng đi tới bụi cỏ một bên, vẫn đang ngăn người Diệp Thần trong lòng hơi động, đều đưa tới cửa , không ngừng mấy lần cũng quá có lỗi với chính mình đi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Vượt qua Thần giết chóc

"Phạm ta bang già, tuy xa tất tru!"

Gia Văn bốn đời đột nhiên từ trong bụi cỏ trổn ra, ngưỡa chính ngôn từ đất(mà) hô lớn một tiếng.

Sau đó trường thương trong tay mấy lần ngạnh đâm, tiểu mộc nãi y tại chỗ cúp máy!

Trong game vang lên "firstblood" thanh âm hùng hậu.

"nice! Thu tuyết, ngươi quá tuyệt , lại bắt được một huyết!"

Tô Hinh vẫn chăm chú với đối với tuyến, không rảnh bận tâm hạ bộ chiến đấu, nàng còn tưởng rằng là thu tuyết giết người , phi thường kích động.

"Không đúng thế."

Thu tuyết âm thanh ở trong ống nghe vang lên, nàng giải thích: "Là ngươi mang đến Diệp Thần cầm một huyết."

"A?"

Tô Hinh một tý sừng sốt , nàng thực ở không nghĩ tới, Diệp Thần cái này trước liền game đều chưa từng nghe tới gia hỏa, lần thứ nhất chiến đấu liền có năng lực bắt một huyết.

Đây là thiên tài cấp player? Hay vẫn là chó ngáp phải ruồi!

Tô Hinh hiển nhiên là tin tưởng người sau, "Diệp Thần, tiểu tử ngươi vận may cũng quá tốt rồi một điểm chứ? Bất quá có thể chó khinh thường , không có chuyện gì hay vẫn là núp ở trong bụi cỏ tương đối an toàn!"

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, không có để ý đến nàng, vào giờ phút này, đã khai sát giới hấn, đã hoàn toàn vui đầu vào anh hùng liên minh trong game.

Ở bắt được First Blood sau đó, Diệp Thần thao tác đức Marcia hoàng tử cũng bị tiểu mộc nãi y trước khi chết phản kích, tiêu tốn một chút huyết, một bên hòa thượng tựa hồ nên vì đồng bạn báo thù, điên cuồng công kích.

Nhưng là tất cả đều bị tay mơ Diệp Thần phong tảo đi nơi, cho tránh ra .

Không nhưng đối với tay bắt ngờ, liền thu tuyết cũng xem trọn mắt ngoác mồm, như thế trôi chảy động tác, thực sự là một cái newbie gây nên sao?

Hòa thượng cũng chính là manh tăng công kích toàn Bộ Lạc không sau đó, tay mơ Diệp Thần đương nhiên sẽ không bỏ qua này đưa tới cửa hiếp đáp, lại đâm mấy lần.

Phục sinh tiểu mộc nãi y chạy tới muốn cùng giáp công Diệp Thần, lại bị thu tuyết Cầm nữ điên cuồng công kích, rãnh máu lập tức lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được giảm xuống!

Diệp Thần giết chết hòa thượng sau đó, xoay người lại lại cho tiểu mộc nãi y bù đắp mấy lần, đem hấn đưa đi!

Trung lộ vang lên "doublekill" âm thanh. Diệp Thần bắt được một lần song giết!

Trên màn ảnh đồng thời xuất hiện nhắc nhở: asd hoàn thành một lần song giết!

asd, tự nhiên là Diệp Thần trong game id. Loại này lung tung lên id người, đều là newbie, thuộc về trư đội hữu. Thế nhưng Diệp Thần biểu hiện, không thể nghi ngờ xứng với kinh điển hai chữ.

Tô Hinh lần thứ hai quay đầu lại nhìn Diệp Thần một chút, tiểu tử này thực sự là lần thứ nhất chơi sao?

Phía bên mình đầu người đều là hấn thu được, thật không nhìn ra tiểu tử này, dĩ nhiên là nhân vật hung ác.

Diệp Thần không chỉ có nắm giữ Tô Hinh đối với anh hùng liên minh thao tác cùng ý thức, lợi hại hơn chính là hấn như Hồ Ly giáo hoạt, phần lớn thời gian đều trốn ở trong bóng ma, xuất quỷ nhập thần. Nhưng là hấn một khi xuất hiện, tất nhiên sẽ thu gặt đầu người.

Game tiến hành đến 15 phút lúc này, Diệp Thần thao tác được Marcia hoàng tử đã chiếm được đường như Thần giết chóc, hơn nữa một lần tử vong đều không có.

Mấy người đối diện kia cũng không phải newbie, bọn hấn bị giết đến có chút quăng mũ còi giáp, triệt để mất đi ưu thế, liền trực tiếp hướng về mỹ nữ quân đoàn đầu hàng .

"Đùa gì thế, ta đều còn chưa từng giết ần, liền kết thúc rồi!" Tô Hinh phi thường phiền muộn, không nghĩ tới chính mình còn không triển khai ra, đối phương cũng đã từ bỏ .

"Tô Hinh, đều do bạn trai ngươi quá lợi hại, đối phương triệt để tan vỡ ." Một cái mang theo tính trẻ con thiếu nữ cười nói.

Thu tuyệt yên tĩnh âm thanh mới truyền tới, nàng nghi hoặc hỏi: "Tô Hinh, phong cách chiến đấu của hấn cùng ngươi giống nhau như đúc, ngươi game kỹ xảo có phải là đều là hấn dạy ?"

Tô Hinh mắt choáng váng, có một loại trăm miệng cũng không thể bào chữa cảm giác, Diệp Thần tên khốn này rõ ràng nói trước không chơi đùa, lẽ nào hấn ở gạt ta! ?

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Có tình huống!

"Làm sao có khả năng? Ta căn bản không có bạn trai!" Tô Hinh mặt cười hơi đỏ lên, vội vàng phủ định đạo, "Diệp Thần, chính ngươi ra đến giải thích một chút."

Chúng nữ đội nửa ngày, cũng không nghe Diệp Thần âm thanh, nguyên lai hấn đã sớm thoát ly game, cũng rời đi YY kênh.

"Quên đi, tiểu hinh, có cái game chơi đến thật bạn trai, không phải rất phong cách sao? Đừng giải thích , các ngươi phong cách như thế như." Thu tuyệt nói.

Tô Hinh nghe được lời này, cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, nàng hồi tưởng lại Diệp Thần lúc giết người có chút giống như đã từng quen biết, trong lúc nhất thời muốn không ở nơi nào gặp. Kinh thu tuyệt như thế vừa đề tỉnh, mới ý thức tới Diệp Thần game phong cách thật sự có chính mình bóng dáng.

Hơn nữa hấn giáo hoạt trình độ lại đang chính mình bên trên, nếu như mình không đếm xỉa đến, xác thực rất dễ dàng phán đoán, Diệp Thần là sư phụ của chính mình!

Mặt khác hai cái em gái cũng phụ họa nói: "Đúng nha, Tô Hinh, ngươi bình thường không ít cùng bạn trai đồng thời tuốt đi, thật hâm mộ ừ, bình thường có phải là hấn hay không ôm ngươi đồng thời tuốt ?"

Các nàng sau khi nói xong, hi hi cười ra tiếng âm, nữ hài Tử Chi , như vậy đề tài hiển nhiên là rất hấp cảm.

"Căn bản không thể nào! Các ngươi không nên suy đoán lung tung..."

Tô Hinh trên mặt đỏ ửng càng nồng, nàng vừa giải thích , vừa ở nói thầm trong lòng: Mặc dù chính là giao bạn trai, cũng không thể lựa chọn Diệp Thần tiểu tử này a!

Ở Tô gia tiểu muội cực lực phủ định bên dưới, mặt khác ba cái em gái mới miễn cưỡng không có tiếp tục hỏi tới, bất quá các nàng nhưng là thông qua Tô Hinh sốt ruột trong giọng nói có phán đoán của chính mình.

Lui ra anh hùng liên minh sau đó, Tô Hinh trước tiên liền lấy xuống tai nghe, chạy đến Diệp Thần trước mặt.

Cô gái nhỏ trừng mắt đẹp đẽ mà thanh tú mắt to, nghi ngờ nhìn Diệp Thần: "Này, người đúng là lần thứ nhất chơi anh hùng liên minh sao? Làm sao được chơi đến tốt như vậy?"

Diệp Thần nhìn không được cười lên, hần tự nhiên không thể kể ra thật tình: "Không phải người dạy ta sao? Người người sư phụ này chơi đến được, ta tự nhiên cũng không thể quá thua kém a."

Tô Hinh vừa nghe, khuôn mặt cười lộ ra một tia nho nhỏ đắc ý, nàng vung lên lông mày nói: "Chẳng trách có phong cách của ta, danh sư xuất cao đồ mà! Bỏn tiểu thư nhưng là..."

Lại nói một nửa, nàng nhưng tự nghĩ đến chút gì, sắc mặt khẽ biến thành hơi biến hoá, bên trong đôi mắt lộ ra đề phòng cùng cảnh giác về mặt.

Nàng biểu tình trên mặt nhất thời do tình chuyển âm, lạnh lùng hừ một tiếng nói: "Diệp Thần, người có thể đừng vọng tưởng thông qua chơi game đến tranh thủ ta hảo cảm! Bỏn tiểu thư căn bản là không mắc bẫy này."

Diệp Thần có chút không nói gì, hần nhún vai một cái: "Người cả nghĩ quá rồi chứ? Ta căn bản cũng không có ý định này." Sau khi nói xong, tiện tay khép lại Laptop.

"Người làm gì thế khép lại máy vì tính, chúng ta còn phải tiếp tục chơi đây." Tô Hinh nói.

"Ta vốn là chỉ kế hoạch chơi một ván a."

"Này như thế hành? Người đi rồi chúng ta thiếu một người, chơi không được!" Tô Hinh hiển nhiên không đồng ý.

"Ngày mai còn phải đi làm đây, ta cũng không muốn đến muộn." Đương nhiên, Diệp Thần sở dĩ không muốn tiếp tục chơi tiếp, cũng bởi vì hần tầm kia lâm thời ý thức phục chế phù sắp mất đi hiệu quả, hần cũng không muốn lãng phí nữa một Trương Bảo Quý giấy vàng phù.

Tuy rằng vừa không muốn, thế nhưng nghe được Diệp Thần nói ngày thứ hai phải đi làm, Tô Hinh chỉ có thể bữu môi, gật đầu đồng ý.

Bất quá, ở trước mắt thấy Diệp Thần ngày hôm nay biểu hiện kinh diễm sau đó, Tô gia Nhị Tiểu thư đã ở trong lòng làm một cái quyết định: Nhất định phải đem Diệp Thần mời chào tiến vào chính mình chiến trong đội.

Lần thứ nhất chơi liền như thế sắc bén, nếu như đang luyện tập một tý, khẳng định tiền đồ vô lượng. Diệp Thần gia nhập, tất nhiên có thể làm cho nàng chiến đội thực lực nâng cao một bước, nói không chắc không tốn thời gian dài, là có thể bỏ xa trong trường học mặt khác một con thực lực và "Súng pháo Mãn Cô" không phân sản sản chiến đội.

Bởi vì game kết thúc khá là nhanh, Diệp Thần sau khi trở lại phòng còn nhìn thời gian rất lâu kịch TV, sau đó mới ngủ dưới. Này một đêm, tự nhiên lại là nương theo ở vách tường bên kia Tô Hinh hô to gọi nhỏ bên trong vượt qua.

Sau đó mấy ngày bên trong, Tô gia chị em gái không những không có bởi vì trước chuyện đã xảy ra đối với Diệp Thần thái độ chuyển biến tốt, trái lại càng có vẻ lạnh lẽo một chút.

Ngược lại là tạ mạn thường thường có phải là đất(mà) khiêu khích Diệp Thần mấy lần, bất quá mỗi lần đều là chạm đến là thôi, Diệp Thần một chút lợi lộc đều không có chiếm được.

Ngày này ăn điểm tâm lúc này, tạ MM thắng thần ngồi ở Diệp Thần bên cạnh. Ngày hôm nay tạ mạn xem đặc biệt quyến rũ mà xinh đẹp, nàng ăn mặc màu hồng sắc áo ngủ, lộ ra trắng nõn chân nhỏ. Nhiệt tình buông thả sóng lớn tóc đen trút xuống, một đôi như là trắng tròn đôi mắt to sáng ngời bao hàm mê hoặc, mềm nhũn tế thiết thỉnh thoảng nhẹ liếm môi, tuy là miệng anh đào nhỏ, màu sắc nhưng là như Liệt Diễm làm tức giận liêu người lớn màu đỏ.

Nàng lại như là một đoàn có thể đốt người dục vọng hỏa diễm, cả người đều tràn ngập sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng, ngồi ở Diệp Thần bên người, toả ra mê ly mà nhiệt liệt nữ nhân khí tức. Nàng buồn ngủ ở trước ngực mở miệng nơi, lộ ra một vết thâm thụy mà chói mắt màu trắng rãnh sâu, xem phong tình vạn chủng, yêu kiều thướt tha.

Diệp Thần biết, cô nàng này là ở đối với mình triển khai mỹ nhân kế, cho nên nói chuyện làm việc lúc này cũng chia ở ngoài lưu ý, không có nói.

Hần hướng về miệng Riese một cái trứng gà, lấy ra điện thoại di động, muốn hỏi một chút tiểu người hầu gái đình Phi có tìm được hay không Tử Long cần manh mối. Nhưng là tin nhắn vừa mới mới vừa đánh một chữ, điện thoại di động liền bị tạ mạn đoạt đã qua.

Tạ mạn nhìn thấy người nhận thơ sau đó, ánh mắt sáng lên.

Ăn cơm đều không quên xem điện thoại di động, hóa ra là bên ngoài có người rồi! Ồ, tiểu người hầu gái? Vừa nhìn thì có gian tình, bình thường quan hệ làm sao có khả năng sẽ đem tên của người khác tồn thành tiểu người hầu gái?

Tạ mạn không phải Thường Hi hoan xem đảo quốc tranh chằm biếm, nàng rất tự nhiên liền liền tưởng đến "Yêu tát kiều, sẽ làm ẩm giường, vóc người kiều tiểu *****", âm thanh vui tươi kỹ thuật cường" kiều đoạn.

Đây chính là ngàn năm một thuở cơ hội tốt!

Tạ MM một mặt hiệt cười, nhìn chăm chăm không chớp mắt đất(mà) bắt đầu lật lên Diệp Thần cùng đình Phi tin nhắn ghi chép. Tiếc nuôi chính là, nàng lật xem một lúc lâu đều không có tìm được cái gì mạnh mẽ chứng cứ, hơn nữa từ tin nhắn mặt trên đến xem, Diệp Thần tựa hồ là ở để hấn tiểu người hầu gái tìm món đồ gì.

"Từ Long cần?" Tạ mạn lông mày khẽ nhíu, nghi hoặc mà nhìn Diệp Thần một chút: "Danh tự này thật kỳ quái, nghe như là tiểu thuyết huyền ảo đồ vật bên trong. Người sẽ không là xem tiểu thuyết tẩu hỏa nhập ma chứ? Lại để người khác cho người tìm đồ chơi này."

"Đương nhiên không phải, này Từ Long cần là trên thực tế tồn tại một loại dược liệu, chưa từng thấy chỉ nói rõ người kiến thức nông cạn mà thôi." Diệp Thần nói.

"Làm sao có khả năng!" Tạ Mạn Đồn thì tròn tròn cặp mắt, nàng thân là y học thế gia người thừa kế, từ nhỏ đã nhuộm dần ở đủ loại dược liệu bên trong. Nói đến kiến thức nông cạn, cũng chỉ khả năng là người khác, làm sao đều sẽ không đến phiên nàng tạ mạn.

Những khác hay là không quyền lên tiếng, thế nhưng nói đến dược liệu, tạ mạn tuyệt đối là nhất quyền uy nhân sĩ.

"Người nói Từ Long cần là cái gì đáng đáp? Cho ta nhìn một chút!"

"Trong hình có, chính người xem rồi." Diệp Thần tự nhiên ăn đồ ăn.

Tạ mạn điểm mở tay ra cơ tương sách, bên trong chỉ có một tấm hình, chính là Diệp Thần trước đập xuống đến hấn về tay Từ Long cần.

"Thiết, ta còn tưởng rằng là cái gì đây, vật này ta đã thấy!" Tạ mạn nói.

"Ừ? Thật sự?" Diệp Thần nhất thời tinh thần tỉnh táo, hấn bận bịu quay đầu, nhìn tạ mạn hỏi: "Người ở đâu gặp?"

"Vật này thật giống dược dùng giá trị không thể nào cao, thế nhưng là không thông thường..." Tạ mạn nói, lông mày cau lại. Này Từ Long cần nhà nàng mặt thì có trữ hàng, chỉ có điều bởi vì nguyên nhân nào đó nàng cũng không muốn về nhà, hơn nữa tạ mạn đồng thời nghĩ đến một món khác chính làm cho nàng buồn phiền sự tình.

"Ta thực tập bệnh viện thì có người nói cái này Từ Long cần, người nếu như cần, có thể đi với ta một chuyến bệnh viện." Tạ mạn chớp mắt một cái, hỏi đáp.

Diệp Thần tự nhiên phát hiện tạ MM trên mặt nhỏ bé vẻ mặt biến hóa, hấn bén nhạy ý thức được cái này Tiểu Hồ Ly lại ở trong lòng đánh tới tính toán mưu đồ .

"Người gạt ta đâu chứ?"

"Thật sự có! Ngược lại bệnh viện lại không xa, người đi xem xem chẳng phải sẽ biết sao." Tạ mạn nói.

Diệp Thần tuy rằng trong lòng biết tạ mạn khẳng định lại thay đổi biện pháp ở tính toán chính mình, thế nhưng hấn thực tại cần phải nhanh một chút tìm tới Từ Long cần, thoáng một do dự sau đó, liền gật đầu đồng ý. Hấn cùng tô mần mời nghỉ nửa ngày, quyết định bồi tiếp tạ mạn đi một chuyến bệnh viện.

Nhưng mà tạ mạn nhưng trở nên hơi thấp thỏm , nàng nhìn Diệp Thần một chút, nhếch lên miệng

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Ta muốn làm người lão công

Tạ mạn thực tập bệnh viện ngay khi phương Đông tô hà hướng về đông cách đó không xa, ăn xong điểm tâm sau đó, Diệp Thần liền theo nàng hướng về bệnh viện đi đến.

Dọc theo đường đi, tạ MM một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp, hiển nhiên có tâm sự. Diệp Thần tuy rằng trong lòng hiếu kỳ, thế nhưng cũng không có

mở miệng đặt câu hỏi.

Quả nhiên, ở sắp tới bệnh viện lúc này, tạ mạn đột nhiên ngừng lại, nàng khẽ thở dài một hơi: "Diệp Thần, nếu như ta giúp ngươi tìm tới Tử Long cần, ngươi có thể hay không cũng giúp ta một chuyện?"

"Tốt, không thành vấn đề."

Diệp Thần không hề nghĩ ngợi liền đồng ý. Kỳ thực trải qua một quãng thời gian ở chung, Diệp Thần phát hiện tạ mạn tuy rằng ý đồ xấu có thêm điểm, thế nhưng làm người hay vẫn là Man thiện lương. Huống hồ hay vẫn là một đại mỹ nữ, có thể giúp mỹ nữ một tay, hẳn tự nhiên là rất tình nguyện.

"Là như vậy..." Tạ mạn trên mặt một bộ vẻ mặt bất đắc dĩ, "Ồ ta thực tập cái kia bên trong bệnh viện, có người ở truy ta, ta... Ta gần nhất khá là buồn phiền."

"Buồn phiền? Có người truy không nên là chuyện tốt sao? Ta nhớ tới trước ngươi còn hiềm chính mình không có người theo đuổi đây." Diệp Thần cười hi hi nhìn tô mạn.

"Ai nha, ta đó là chuyện cười nói!" Tạ mạn tức giận trừng Diệp Thần một chút, "Truy ta người kia, là bệnh viện ngoại khoa chủ nhiệm. Hắn cũng đã gần 50 tuổi, phi đến như đầu heo, tỏ rõ vẻ bóng loáng, hơn nữa còn ngốc đĩnh. Mấu chốt nhất chính là, hắn đã có lão bà hài tử rồi! Hắn vẫn dây dưa ta, ta đều sắp phiền chết rồi!"

"Vậy ngươi trực tiếp từ chối hắn không là tốt rồi sao? Này rất đơn giản a."

"Không có đơn giản như vậy." Tạ mạn lại thở dài một hơi, hiển nhiên chuyện này làm cho nàng cực kỳ làm khó: "Người kia là ngoại khoa chủ nhiệm, tuy rằng không phải ta trực tiếp trên chúc, thế nhưng ở bên trong bệnh viện nắm giữ rất lớn quyền lên tiếng. Ta bất quá là một cái nhỏ nhỏ thực tập thầy thuốc, nếu như ta trực tiếp từ chối hắn, hẳn một không cao hứng chỉ cần nói mấy câu, ta lần này thực tập thành tích khẳng định liền không thể tới cách."

"Nếu như thực tập thành tích thất bại, ta liền không có cách nào bình thường tốt nghiệp, sau đó liền không cách nào kế thừa gia tộc... Ai, trong này lợi hại quan hệ, ngươi có năng lực hiểu không?"

"Hóa ra là đáng dấp như vậy." Diệp Thần hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy tạ MM lần này làm khó dễ về mặt, không thể không nói, nàng nhú mày đáng vẻ hay vẫn là dị thường cảm động.

"Thực tập thành tích đối với ta mà nói phi thường trọng yếu, vì lẽ đó... Vì lẽ đó ta nghĩ xin ngươi giúp ta một chuyện. Ngươi tạm thời đảm nhiệm một tỷ bạn trai của ta, sau đó ta từ chối ngoại khoa chủ nhiệm sau đó, nhất định sẽ đem ngươi cần Tử Long cần cho ngươi!" Tạ mạn nhìn Diệp Thần, trong đôi mắt to tràn đầy kỳ vọng, khiến người ta rất khó từ chối.

"Hành trang bạn trai nhiều vô vị a. Ngươi đi từ chối lúc này, cái kia đầu heo chủ nhiệm vạn nhất để ngươi biệt ly, ngươi làm sao bây giờ?" Diệp Thần khòe miệng tươi cười, hần nháy mắt nói: "Bằng không, ta hành trang ngươi lão công chứ? Thế nào?"

Hắn nói ra lời này ý tứ, tự nhiên là đồng ý bang tạ mạn .

Tạ MM vừa nghe, trong lòng bao quần áo nhất thời giảm bớt, gương mặt xinh đẹp mặt trên mù mịt tiêu tan. Nàng ra vẻ ả tình đưa tình đất(mà) nhìn Diệp Thần một chút, hoa đào trong mắt lộ ra Hồ Mị vẻ mặt, theo thói quen lại bắt đầu đùa giỡn .

"Ngươi tên tiểu sắc lang này, quả nhiên đang có ý đồ xấu với ta. Bất quá cái này điểm quan trọng (giọt) không sai, nếu muốn hành trang chồng ta, vậy sẽ phải như một điểm, bằng không hai ta trước tiên quá một tỷ phu thể sinh hoạt?"

Diệp Thần tăng hăng một cái, nghiêm mặt, ra vẻ một bộ nghiêm túc đáng dấp: "Ngươi nếu như lại đùa giỡn ta, có tin ta hay không thật sự liền đem ngươi cho làm?" Sau khi nói xong, hần đưa tay ra cánh tay, làm dáng muốn đi ôm đồm tạ mạn eo thon nhỏ.

"Ai nha, xem ngươi gấp đến độ!" Tạ mạn làm nũng tự giận một tiếng, nàng ngoài miệng bảo là muốn quá phu thể sinh hoạt, nhưng là Diệp Thần đầu ngón tay đều còn chưa đụng tới y phục của nàng, cô gái nhỏ cũng đã thật nhanh né tránh, trên mặt cũng hiện ra nhàn nhạt đồ ùng.

Diệp Thần trong lòng nở nụ cười, hần phát hiện tạ mạn tuy rằng trên miệng mặt lăm lăm liệt liệt, nhưng trên thực tế trong xương cốt nhưng là một cái truyền thống mà bảo thủ cô nương.

"Ngươi sợ?"

"Thiết, ta làm sao có khả năng sẽ sợ? Chỉ có điều hiện tại trước công chúng, bị người khác nhìn thấy nhiều không tốt." Tạ mạn nháy mắt một cái, nghịch ngợm mà đáng yêu.

Hai người một đường trêu đùa , đi vào tạ mạn thực tập vị trí bệnh viện.

"Tạ mạn, ngươi đi vào trước, ta đi theo phía sau ngươi tùy cơ ứng biến." Diệp Thần nói.

Tạ mạn gật gật đầu, nàng đầu tiên là ở phòng thay quần áo mặc vào bạch đại quai, sau đó mới hướng đi phòng làm việc của mình. Không thể không nói, tạ mạn mặc vào thầy thuốc bạch đại quai sau đó, cả người trong nháy mắt liền đã biến thành mặt khác một phen mùi vị.

Nguyên bản sống lớn bị buộc thành đuôi ngựa, lộ ra tính xảo đặc sắc tuyệt mỹ gò má. Nàng toàn thân này sợi gọi cảm nhu mị khí chất, bị liễm ở dưới màu trắng, ngược lại nhiều hơn mấy phần thanh thuần cùng thanh nhã. Nhưng mà bộ ngực nhưng càng có vẻ kiên cường, đi lên đường đến, eo thon **** ở bạch đại quái phía dưới như ẩn như hiện đất(mà) nhẹ nhàng vận vẹo , cả người liền phảng phất một đóa trên núi tuyết Hồng Liên.

Sạch sẽ thánh khiết, rồi lại tràn ngập liêu người mê hoặc.

Người trong truyền thuyết kia lại phi lại ngốc ngoại khoa chủ nhiệm lại đã sớm chờ ở bên trong, tạ mạn vừa xuất hiện, hần liền lộ ra một mặt cười lấy lòng. Ngoại khoa chủ nhiệm tên là Trương Bảo Quốc, nghe hần là một cái chính trực người, kỳ thực nhưng là một cái đầy bụng ý nghĩ xấu sắc dục huân tâm khôn nạn.

Trương Bảo Quốc một mặt thịt mỡ, cười lại như là một đóa xấu xí hoa cúc, khiến người ta không nhìn được buồn nôn. Trên mặt hần bóng loáng thực sự có chút lượng, trên lỗ mũi kính mắt thỉnh thoảng sẽ trượt xuống đến, còn muốn đưa tay không ngừng mà đẩy ra.

"Mạn mạn, ngươi ngày hôm nay làm sao làm đến muộn như vậy đâu? Có thể sốt ruột chờ ta ." Trương Bảo Quốc híps vốn là đã là một cái tuyến mắt nhỏ, đại gái ánh mắt ở tạ mạn trên người xoay một vòng.

"Trương chủ nhiệm, ta thật giống không có trẻ chứ?" Tạ mạn đáng ngọc yêu kiều đất(mà) đứng ở nơi đó, tuy rằng gọi cảm mê người, nhưng cũng không mất thanh tân đậm nhả.

"Ta trước thương lượng với ngươi sự tình, ngươi suy tính được thế nào ?" Trương Bảo Quốc không nhìn được chà xát tay, chẳng biết xấu hổ đất(mà) hướng về tạ mạn bên người đến gần.

Tạ mạn xa xa mà né tránh, âm thanh lạnh lẽo, thái độ kiên quyết: "Ta không có hứng thú. Trương chủ nhiệm, ngươi là có vợ người , phải chú ý ảnh hưởng!"

Bên trong phòng làm việc ngoại trừ tạ mạn cùng Trương Bảo Quốc ở ngoài, còn có cái khác mấy cái thầy thuốc. Bất quá mặt khác người đều cúi đầu, từng người bận rộn, trên mặt bọn họ tuy rằng mang theo nhân nhạ cảm ghét biểu hiện, thế nhưng là giận mà không dám nói, chỉ có thể mắt diếc tai ngo, im lặng không lên tiếng.

"Mạn mạn, ngươi câu nói này nói tới ta nhưng là không thích nghe . Ta tuy rằng có lão bà, thế nhưng ta cùng nàng trong lúc đó sớm sẽ không có tiếng nói chung, huống hồ, mọi người là có theo đuôi ái tình cùng tự do quyền lợi. Chỉ cần ngươi một đầu, ta ngày hôm nay trở lại rồi cùng nàng ly hôn!" Trương Bảo Quốc thanh tình tịnh mậ (tình cảm dạt dào), ngược lại đem mình nói tới cùng cái tình loại.

Tạ mạn thực sự không muốn cùng kẻ này quá nhiều dây dưa, nàng cười nhạt: "Thế nhưng ta cũng kết hôn nha! Hơn nữa ta cùng chồng ta đặc biệt ân ái, cảm tình rất tốt đây. Ta thật sự đối với ngươi không hứng thú gì."

Trương Bảo Quốc mỗi lần nhìn thấy tạ mạn, trong lòng cái kia sắc trùng đều sẽ lẫn lộn nhúc nhích, làm cho hần cơ dương khó nhìn. Như vậy vóc người uyển chuyển, khuôn mặt thanh thuần cô nương, một cái nhú mày một nụ cười phất tay đầu đủ trong lúc đó, đều lộ ra sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng. Hần thực sự có chút không nhìn được, muốn ôm chặt lấy đối phương, tìm tòi một phen.

"Ngươi có thể đừng quên , lần này ngươi thực tập thành tích, ta có lời ngữ quyền!" Trương Bảo Quốc sắc mặt cứng đờ, lại đưa tay muốn tóm lấy tạ mạn nhu đề.

Ngay vào lúc này, cửa phòng làm việc bị người từ ở ngoài đá mạnh một cước mở ra.

"Oành!" Một tiếng vang thật lớn, đem bên trong phòng làm việc người giật nảy mình.

Trương Bảo Quốc quay đầu nhìn lại, phát hiện từ ngoài cửa đi tới một cái nổi giận đùng đùng người trẻ tuổi. Người trẻ tuổi kia một tay cầm điện thoại di động, một tay kia chỉ vào Trương Bảo Quốc mũi, cả người tức giận đến run rẩy, trợn mắt trừng trừng, nghiến răng nghiến lợi.

Người tiến vào, tự nhiên là Diệp Thần.

Tạ mạn một mực chờ đợi thời khắc này, nhưng là khi (lâm) Diệp Thần phá cửa mà vào ra hiện tại trước mặt nàng lúc này, tạ mạn nhìn thấy hần lại giả ra như thế một bộ sát có việc sự phần nộ đáng đáp, suýt chút nữa liền bị chọc cho bật cười.

Đương nhiên, bên trong phòng làm việc ngoại trừ tạ mạn ở ngoài, không có ai biết vào tiểu tử này là giả bộ sự phần nộ.

Diệp Thần có vẻ giận không nhìn nổi, hần không nói hai lời, đi thẳng tới Trương Bảo Quốc trước người, đưa tay chính là ba cái bạt tai!

"Đừng! Đừng! Đừng!"

Một tiếng so với một thanh âm vang lên lượng, Trương Bảo Quốc nhất thời liền bị đánh bối rối, hần lại dằn lại phi nửa bên mặt nhất thời liền sưng lên rất cao, hiện ra mấy cái ô thanh dấu tay. Diệp Thần muốn từ bản thân trước đây ở trên núi thu thập lợn rừng tình hình, thăm nghĩ, nếu không phải mình hạ thủ lưu tình, e sợ trước mặt con này lợn béo sớm đã bị phiến ngắt đi .

"Ngươi... Ngươi là làm gì đến ? Làm sao dám động thủ đánh người? Nhanh lên một chút đi ra ngoài, không phải vậy ta bảo an rồi!" Trương Bảo Quốc cái đầu rất thấp, hần không dám hoàn thủ, hần lùi về sau một bước, bùm mặt lớn tiếng hỏi.

Diệp Thần hừ lạnh một tiếng, gắt một cái nước bọt, đưa tay chỉ điểm Trương Bảo Quốc mũi: "Ngươi cái đồ hỗn trướng, lại trước mặt nhiều người như vậy đùa giỡn lão bà ta, thật sự coi tiểu gia ta là ngòi không?"

"Hà?" Trương Bảo Quốc sững sờ.

Tạ mạn nhưng là lộ ra một mặt oan ức, nàng quệt mồm ba đi tới Diệp Thần bên người, kéo lại khuỷu tay của hắn, kiêu tích tích nói: "Lão công, ngươi có thể coi là đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Ngươi đền ta ít tiền ba

Trương Bảo Quốc không nghĩ tới đến tên tiểu tử này lại là tạ mạn lão công, có tật giật mình bên dưới, khí thế của hắn nhất thời lùn nửa đoạn, bất quá phi đầu trên mặt vẫn cứ giả vờ trấn định: "Ngươi cũng không nên loạn giảng, ngay ở trước mặt nhiều người như vậy bịa đặt, cẩn thận ta nói cho biết ngươi phi báng!"

Hắn thốt ra lời này xong, không chỉ có tạ mạn tú kiểm banh, liền ngay cả bên trong phòng làm việc mấy vị khác thầy thuốc cũng không nhìn được lắc lắc đầu. Kẻ này da mặt cũng quá dày, mình làm bi ôi hoạt động, lại xoay mặt liền không thừa nhận.

Diệp Thần quơ quơ trong tay mình điện thoại di động: "Ngươi tên khốn kiếp này cũng thật là không biết xấu hổ, cũng không nhìn một chút tiểu gia trong tay ta cầm món đồ gì!"

"Ha ha..." Trương Bảo Quốc cười gằn một tiếng, vừa nãy cửa phòng làm việc vẫn giam giữ, hắn cũng không nhận ra đối phương có năng lực có nhược điểm gì, "Nắm cái điện thoại di động cho rằng liền có năng lực hù dọa đạt được ta? Ta thân chính không sợ bóng nghiêng, ngươi đừng ở nơi đó cố làm ra vẻ rồi!"

Diệp Thần tự nhiên là đã sớm chuẩn bị, vừa nãy ở tiến vào bệnh viện trước, hắn cũng đã lén lút ở tạ mạn trên người đánh vào một tấm tồn ảnh phù. Giờ khắc này, hắn đem điện thoại di động hướng về tạ mạn trên bả vai nhẹ nhàng đụng vào, sau đó ưỡn ngực ngẩng đầu đất(mà) đi tới Trương Bảo Quốc trước mặt.

"Này chúng ta liền đồng thời nhìn một chút đi!" Diệp Thần ấn xuống truyền phát tin, điện thoại di động trong màn ảnh nhất thời liền xuất hiện vừa nãy ở trong phòng làm việc Trương Bảo Quốc đùa giỡn tạ mạn cảnh tượng.

Nhắc tới cũng kỳ quái, hình ảnh này xem lại như là ngay ở trước mặt Trương Bảo Quốc mặt quay chụp giống như vậy, lại đem trên mặt hắn này một tia hèn mọn cùng tham lam đều hết mức thu nhận.

Khi thấy trong hình tự mình nói rồi khỏi hôn hai chữ lúc này, Trương Bảo Quốc kinh hãi đến biến sắc, hắn tuy rằng trên miệng mặt nói như vậy, trên thực tế nhưng là cực kỳ sợ sệt trong nhà vị kia cộp cái.

Không có nàng lão bà chỗ dựa phía sau, lấy Trương Bảo Quốc năng lực, kiên quyết không có thể trở thành cái này bệnh viện ngoại khoa chủ nhiệm.

"Hiểu lắm, này đều là..." Trương Bảo Quốc càng muốn Kokujin sợ, mạo đầu đầy mồ hôi lạnh, hắn chính cướp đoạt bụng nỗ lực giải thích, liền cảm giác được bụng truyền đến một luồng đau nhức.

Diệp Thần bỗng nhiên một cước đạp tới, chỉ nghe Trương Bảo Quốc giết lợn kêu thảm thiết, liền bay ngược ra ngoài, hạ ở trên mặt đất.

Này còn không hết hận, Diệp Thần theo phía trước đi, tiếp theo lại đang Trương Bảo Quốc to mọng trên thân thể mặt mạnh mẽ bù đắp mấy đá. Hắn vừa đá, vừa nằng: "Người tang cũng hoạch, ngươi cái câu vật lại còn nói là hiểu lắm? Có xấu hổ hay không?"

"Xin lỗi, xin lỗi! Ta sai rồi, thật sự sai rồi!" Trương Bảo Quốc vừa kêu đau đớn, vừa cầu xin.

Nhìn thấy tạ mạn trên mặt lộ ra mỉa Ý Thần sắc, Diệp Thần mới ngừng lại. Hắn giẫm Trương Bảo Quốc nói: "Ngươi cho rằng nhận cái sai liền xong việc? Ngươi đùa giỡn lão bà ta video một khi thả ra ngoài, ngươi liền phá hủy, có hiểu hay không?"

Trương Bảo Quốc gật đầu tự đảo toán: "Mê mê hiểu! Ta đáng chết, ta có tội! Ngài có yêu cầu gì liền nói ra, ta đều đáp ứng!"

Hắn hiện tại sợ nhất ngược lại không là trước mặt tiểu tử này quyền cước, mà là này đoạn có thể để cho hắn thân bại danh liệt video.

"Như vậy đi, người mau nhanh rút cho ta , sau đó đem lão bà ta thực tập đánh giá tả khá một chút, nhớ kỹ , có năng lực tốt bao nhiêu liền tả thật tốt!" Diệp Thần tự nhiên không có quên chuyển này mục đích, bất quá hẳn sau khi nói xong, trong lòng nhưng là hơi động.

Chính mình gần nhất rất thiếu tiền, bằng không liền sẽ cùng cái tên này yếu điểm tiền đi. Ngược lại tạ mạn thường thường tính toán chính mình, mượn cơ hội này yếu điểm bồi thường, tựa hồ cũng không có gì.

"Còn có, người bắt nạt lão bà ta lâu như vậy, tự nhiên cũng phải bồi thường một điểm tổn thất tinh thần phí!" Diệp Thần nói, hơi một suy tư, nói ra một cái chính mình cho rằng đã rất cao giá tiền đi ra: "Người lại cho ta năm ngàn đồng tiền, ta liền không đem video này thả ra ngoài!"

Tạ mạn khi nghe đến Diệp Thần muốn tổn thất tinh thần phí lúc này, trong lòng còn ám kêu một tiếng tốt. Nhưng là nghe được hẳn lại chỉ vờ vệt năm ngàn đồng tiền, nhất thời cảm thấy có chút không nói gì.

Phí đi như thế Đại Chu chiết, cuối cùng lại chỉ cần năm ngàn đồng tiền... Đây cũng quá keo kiệt đi!

Tạ MM tự nhiên biết, Trương Bảo Quốc mua một bộ quần áo cũng không thể chỉ cái giá này. Nàng quay đầu nhìn Diệp Thần, ở hẳn trên cánh tay nhẹ nhàng bấm một cái.

Ai biết Diệp Thần tự căn bản không có cảm giác đến giống như vậy, một mặt thần nhiên.

Trương Bảo Quốc nhưng là ở trong lòng thật dài dài(à) thở phào nhẹ nhõm, đừng nói là năm ngàn, chính là đối phương vờ vệt cái hơn mười vạn, hẳn cũng chuẩn bị kỹ càng. Năm ngàn đồng tiền liền có năng lực giải quyết xong một cái phiền toái lớn, vẫn đúng là nhờ có tiêu tử này là cái trẻ con miệng còn hôi sữa.

"Hảo hảo hảo!" Trương Bảo Quốc liền tiếp nói rồi từ chữ "hảo", vội vàng từ trên mặt đất bò , sau đó từ tạ mạn trong tay tiếp nhận thực tập đánh giá bằng , dựa theo Diệp Thần chỉ thị viết xong.

Hắn vừa nảy này sợt hung hăng kiêu ngạo cũng không gặp lại, biểu hiện lại như về đến nhà thấy lão bà như thế dịu ngoan nghe lời. Sắc đảm bao thiên, thông qua trong tay quyền lực đến bắt nạt cô gái yếu đuối khốn nạn, thường thường đều là như hẳn loại này nhất như chuột thê quần nghiêm.

Trương Bảo Quốc y thuật không thể nào cao minh, thế nhưng tả loại này đánh giá loại hình bằng hay vẫn là rất có một bộ, Diệp Thần cùng tạ mạn sau khi xem, đều phi thường hài lòng.

Tạ mạn tuy rằng xả được con giận, thế nhưng trong lòng vẫn cứ có một chút điểm khó chịu, nàng thực sự không muốn liền như thế buông tha Trương Bảo Quốc. Trong ngày thường, nàng những người theo đuổi kia, cái nào không có tám vị mấy dòng dõi? Năm ngàn đồng tiền, thực sự quá ít!

"Diệp Thần, này năm ngàn đồng tiền ta cho người. Người đem điện thoại di động cho ta." Tạ mạn đưa tay chọc chọc Diệp Thần.

Diệp Thần đúng là không đáng kể tiền là ai cho, hẳn thuận lợi liền đem điện thoại di động đưa cho tạ mạn.

"Trương chủ nhiệm..." Tạ Mạn Nhu nhu đất(à) kêu một tiếng, trên mặt lộ ra cười xấu xa, quơ quơ điện thoại di động. Về mặt của nàng có vẻ nhu mì xinh đẹp, lại như là một cái Tiểu Yêu tinh.

Tạ mạn thái độ như vậy, Trương Bảo Quốc còn chưa từng gặp. Nhưng là trong lòng hẳn nhưng nơi nào còn có năng lực sinh ra một chút xú sắc dục, giò khác này tạ mạn cười quyền rũ đáng đáp, nhất thời để cả người hẳn đều nguội nửa đoạn.

"Người, người làm gì thế?"

"Trương chủ nhiệm người cần trọng công tác nhiều năm như vậy, làm nhiều như vậy chuyện tốt! Ai , nhưng đáng tiếc đến hiện tại đều vẫn không có nổi danh , ta nghĩ có muốn hay không giúp người một tay. Cái video này nếu như truyền tới ưu khóc trên vòng, nhất định có thể được rất nhiều click. Khả khả, đến lúc đó, người chính là bên trong bệnh viện lớn danh nhân rồi!"

Tạ mạn sắc mặt dần dần chuyển lạnh, sau đó ngay trước mặt Trương Bảo Quốc, trực tiếp đem trong điện thoại di động video truyền tới internet.

"A! Không được!" Trương Bảo Quốc nhất thời sợ vỡ mật, hẳn liều mạng mà hướng tạ mạn vờ tới, muốn đem điện thoại di động đánh đoạt lại.

Đáng tiếc tạ mạn dù sao cũng là có "Lão công" tráo, Trương Bảo Quốc thân thể còn ở giữa không trung, liền bị Diệp Thần một cước đạp đến ngược lại bay trở về, rơi xuống trên đất sau đó dư thể không giảm, liên tục đánh vài cái lăn.

"Đúng rồi, ta rất nhiều lão bà người vì tin bạn tốt, liền tiếp đã phân phát nàng ." Tạ mạn giọng cao ngạo nhân bộ ngực, hừ lạnh một tiếng, vênh vảo tự đắc đất(à) xoay người rồi đi. Diệp Thần thì lại quay về cái khác xem cuộc vui thấy thuốc xin lỗi nở nụ cười, cũng đi ra văn phòng.

Chỉ để lại ngây người như phỗng Trương Bảo Quốc, lẻ loi chịu đựng mọi người châm chọc mà ánh mắt lạnh lùng.

Chương 33: Tăng ca mỹ nữ tổng giám đốc

"Ày, này có phải là người muốn tìm Tử Long cần?" Tà mạn từ Dược Tề Sư nơi đó tìm một vị thuốc lại đây, đưa cho Diệp Thần.

Diệp Thần chỉ liếc mắt nhìn liền xác định đây chính là Tử Long cần, trên mặt hắn lộ ra ý cười, đối với tà mạn trên ghẹo nói: "Trạng thái như cần mà cứng cỏi, mơ hồ bên trong lộ ra Phương Lan hương thơm, này chính là ta phải tìm được đồ vật. Cảm tạ người nha, lão bà!"

Tà mạn tâm tình thật tốt, chớp mắt nói: "Còn gọi lão bà ta? Cần thận ta nói cho Mân Mân cùng Hình Hình!"

"Ta lại không sợ, lớn không được bọn hắn làm lớn, người làm tiểu rồi." Diệp Thần nói.

"Phi phi phi, ta mới không nên làm người khác tiểu lão bà!" Tà mạn trên mặt dương nộ, vỗ Diệp Thần một tý, động tác này khá là ám muội, nghĩ đến trải qua việc này, nàng cùng Diệp Thần trong lúc đó đúng là thiếu rất nhiều ngăn cách.

Có Tử Long cần sau đó, Diệp Thần liền bắt đầu chuẩn bị luyện chế Thiên Nguyên đan. Luyện đan bước thứ nhất, cần trước tiên đem tất cả dược liệu đều cắt ra, đây là một cái khá là thử thách kiên trì công tự. Tùy tiện thiết tất cả là không được, cần đọc theo dược liệu hoa văn thiết, như vậy không sẽ phá hư dược hiệu.

Bước thứ hai mà, liền cần lò luyện đan cùng chân hỏa. Lò luyện đan dễ bàn, Diệp Thần ở từ sơn thôn nhỏ lúc đi ra sẽ theo thân dẫn theo một cái cây dừa to nhỏ lò luyện đan. Chân hỏa hơi hơi phiền phức một điểm, bởi vì cần xúc động chân khí trong cơ thể cô động thành hỏa, Diệp Thần hiện tại trên người bị bố chín đạo phong ấn, chân khí bị chín đạo phong ấn lẫn nhau cách trở, mỗi lần chỉ có thể sử dụng một tí tạo như thế. Liền hắn ở trong thời gian mấy ngày kế tiếp, từng điểm từng điểm đất(nà) đem mình có thể sử dụng chân khí đưa vào trong lò luyện đan.

Rốt cục ở ngày thứ năm chạng vạng, luyện đan cần thiết chân khí mới tích góp được rồi lượng. Diệp Thần đợi được Bàng ca tan tằm sau khi về nhà, liền một người trốn ở trong phòng an ninh bắt đầu luyện đan.

Tối hôm đó Chính Luân đến hắn trực đêm, Diệp Thần vừa luyện chế Thiên Nguyên đan, vừa theo thói quen mở ra đảo quốc động tác phiến, bắt đầu quan sát.

Thông qua này một quãng thời gian đối với đảo quốc động tác phiến học tập nghiên cứu, Diệp Thần đã tìm tòi ra một bộ chính mình lý luận cùng kỹ xảo. Trong lòng hắn cân nhắc, chờ sau này có cơ hội gì, có thể tìm Tô gia chị em gái hoặc là tà mạn thực tiễn một tý.

Dù sao, thực tiễn mới là kiểm nghiệm lý luận duy nhất tiêu chuẩn mà.

Đợi được trong lò luyện đan chân hỏa hoàn toàn thiếu sau khi thức dậy, Diệp Thần bắt đầu đi vào trong thêm dược liệu. Mấy vị thuốc một thêm vào, trong phòng an ninh nhất thời tràn ngập nổi lên sương mù. Diệp Thần vừa định đứng mở cửa lạc khỏi tan vụ, liền nghe được một trận gấp gấp thanh âm báo động.

"Gay go, quên trong phòng an ninh cũng chứa sương mù máy dò cảm ứng rồi!" Diệp Thần vỗ đầu một cái, vội vàng đứng, chuẩn bị đóng lại sương mù cảnh báo.

Đang lúc này, phòng an ninh cửa đột nhiên bị người đẩy ra, một cái uyển chuyển mà mỹ lệ thân ảnh vội vã đi vào.

"Chuyện gì xảy ra? Cháy sao?" Tô mẫn vừa lúc ở tầng ca, nàng vừa nghe đến sương mù thanh âm báo động, lập tức liền chạy tới phòng an ninh.

"Áy..." Diệp Thần theo bản năng mà nhìn chính mình lò luyện đan một chút, không biết trả lời như thế nào.

"Diệp Thần người đang làm gì? Trên bàn bày đặt món đồ gì? Nhanh ném xuống!" Tô mẫn nhìn thấy lò luyện đan, đôi mi thanh tú nhất thời nếp nhăn, nàng đi tới trước bàn, muốn đem vật kia ném đi.

"Đừng!" Diệp Thần vội vàng đem lò luyện đan ôm đồm ở trong lồng ngực, sau đó đưa tay theo: đề rơi mất sương mù báo cảnh sát khí.

"Người đang giờ trò quý gì?" Tô mẫn một mặt ngờ vực, nàng đôi mắt to xinh đẹp trên dưới phải trái đánh giá một phen, ánh mắt liền rơi vào chính truyền phát tin đảo quốc động tác phiến trên các đồng hồ đo mặt.

Lúc này trong màn ảnh vị kia được xưng vô số trạch nam tính yêu đạo sư thương MIM vừa vận đến cao trào, cả người đều run rẩy kịch liệt, một Trương Nhất hợp cá muối hướng ra phía ngoài phun xuân thủy, vây quanh nàng mấy cái hèn mọn đại thúc liều mạng mà lớn tiếng hét quái dị.

Tô mẫn gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt liền mất cỡ đỏ chót, chợt liền nhiễm phải một tầng hàn băng: "Người... Người làm sao ở xem vật này! Thực

sự là biến thái!"

Diệp Thần mặt mặt quần bách, hần kết nói lấp ba địa không biết đáp lại như thế nào. Hần cũng không thể nói mình là đang vì chinh phục Tô gia đại tiểu thư mà khắc khổ học tập đi.

Tô mân tức giận đến giậm chân một cái, mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút, sau đó liền đẩy cửa mà đi. Cảnh tượng này thực sự làm cho nàng có chút lúng túng, đồng thời lại mặt đỏ tới mang tai, tim đập nhanh hơn.

Diệp Thần thờ thật dài nhẹ nhõm một cái, vội vàng đem cuối cùng làm thuốc dẫn Từ Long cần gia nhập vào trong lò luyện đan. Từ Long cần vừa bị ném vào đi, bên trong lò luyện đan sương mù nhất thời liền thiếu , vài loại dược lực hỗn tạp được liệu, cũng dần dần bắt đầu rồi 2 phe đều dung hợp với nhau.

Ước chừng lại quá hơn một giờ, theo một tiếng trong suốt ơng ơng, lò luyện đan mặt trên điều khắc trong lỗ thủng tản ra ra nhạt màu trắng thanh quang. Diệp Thần cười ha ha, mở ra lò luyện đan, từ bên trong lấy ra một viên tinh xảo đặc sắc lại như thủy tinh viên thuốc.

Thiên Nguyên đan rốt cục luyện xong rồi!

Diệp Thần đem Thiên Nguyên đan nguyên lành nuốt xuống, sau đó ngồi khoanh chân, điều tức đại khái mười phút, vừa mở mắt, hai con mắt bên trong liền tránh ra nhàn nhạt vi mang. Thiên Nguyên đan dược lực khá là chất phác, mỗi ngày giống như vậy điều tức thổ nạp mười phút, phỏng chừng sau một tháng, trong cơ thể hẳn đạo thứ nhất phong ấn thì sẽ được cởi ra.

Đến khi đó, Diệp Thần bản thân tu vi tuy rằng chỉ khôi phục khoảng một phần mười, thế nhưng hẳn nhưng có thể bắt tay chế tác giấy vàng phù .

Bất tri bất giác, thời gian đã đến buổi tối mười giờ khoảng chừng : trái phải , dựa theo kbc công ty an bảo đảm chế độ, Diệp Thần cần muốn đi ra ngoài Tuần Kiềm một phen. Hần cẩn thận từng li từng tí một thu hồi chính mình lò luyện đan, sau đó đem ông nói điện thoại dừng ở trên eo, cầm lấy điện còn liền đi ra phòng an ninh.

Tô mân cũng vừa vắn thêm xong ban, nàng đi ra văn phòng, vừa vắn gặp phải Tuần Kiềm đi ngang qua tiểu bảo an.

"Hừ!" Tô mân tức giận trừng Diệp Thần một chút, đối với chuyện vừa rồi còn canh cánh trong lòng.

"Muộn như vậy mới tan tầm, người mệt chết đi?" Diệp Thần nói.

Hần nhìn tô mân hơi có chút tiêu tụy biểu hiện, trong lòng Vivi có chút xúc động, nữ nhân này sinh ở nhà đại phú, lại còn như vậy liều mạng công tác, vẫn là rất hiếm thấy.

"Người cho rằng đều là người? Du thủ du thực, hết ăn lại nằm, vô liêm sỉ hạ lưu, mần nào ****..." Tô mân một hơi nói ra Diệp Thần vô số khuyết điểm, không một cái là lời ca ngợi.

Diệp Thần ho khan một tiếng: "Tô đại tiểu thư, người đừng nói . Bỏ thêm thời gian dài như vậy ban, người nên còn chưa có ăn cơm chứ? Không đói bụng sao?"

"Bị người khí cũng khí no rồi!" Tô mân lạnh lùng nói.

"Ta đưa người xuống, thuận tiện tởa dưới lầu một cửa." Diệp Thần làm một cái thủ hiệu mời, sau đó liền đi theo tô mân phía sau, tiến vào trong thang máy.

Tô mân hai tay sùy ở trước ngực, nghiêng người quay về Diệp Thần, một bộ Lãnh Băng Băng đáng đáp.

Diệp Thần bất đắc dĩ nở nụ cười, đưa tay ấn xuống nút bấm, cửa thang máy từ từ đóng. Hần mới vừa muốn mở miệng nói chuyện, liền cảm giác được thang máy một trận kịch liệt lay động, liền tiếp theo liền vang lên một cái thanh âm chói tai.

Cùng lúc đó, bên trong thang máy ánh đèn bỗng nhiên tắt, Diệp Thần cùng tô mân trong nháy mắt rơi vào đến một mảnh thuần túy trong bóng tối.

"A!" Tô mân rít lên một tiếng, thân thể theo bản năng mà gần kề thang máy vách tường.

"Thang máy thật giống ra trục trặc ." Diệp Thần nhíu mày, hần tới eo lưng một mần, mới phát hiện mình lúc đi ra lại quên nắm đèn pin cầm tay.

"Thật hắc!" Tô mân âm thanh nghe đang phát run.

"Sẽ không có chuyện gì đi, bất quá mới ba tầng lầu mà thôi." Diệp Thần nói.

"Người cái ngu ngốc, phía dưới còn có hai tầng phòng dưới đất đây!"

Tô mân vừa dứt lời, liền cảm giác được thang máy lại kịch liệt lay động một chút. Xung quanh trong bóng tối, thậm chí truyền đến kim loại ma sát âm thanh.

Xem tình huống này, thật giống muốn xảy ra vấn đề rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Cô nam quả nữ bị nhốt thang máy

Tô mân sợ đến lại là rít lên một tiếng, giờ khắc này nàng lại như là một con thất kinh con thỏ nhỏ, hoàn toàn không có bất kỳ cảm giác an toàn nào.

"Người đừng sợ, sẽ không có chuyện gì. Phòng chừng chờ một lát, liền..." Diệp Thần chính nói, liền cảm giác được tô mân đột nhiên chạy tới, ôm chặt lấy chính mình.

"Ây..."

Tiểu bảo an hơi sững sờ, toàn thân dĩ nhiên thẳng tắp đất(mà) cứng lại rồi, trong tay hấn cảnh còn ầm một tiếng rơi xuống trên đất.

Tô mân toàn thân đều đang phát run, nàng dính sát vào Diệp Thần lồng ngực, hô hấp trở nên rất gấp gáp: "Ta... Ta sợ bóng tối! Đặc biệt đặc biệt sợ hắc!"

Diệp Thần trái tim gia tốc nhảy lên, trong bóng tối, mặt của hấn lại cũng biến thành hơi đỏ lên. Hấn nghe tô mân sợi tóc trên nhàn nhạt mùi thơm ngát, trong lòng Vivi rung động, này hay vẫn là tiểu bảo an và mỹ nữ tổng giám đốc lần thứ nhất gần như thể cự ly tiếp xúc. Cái cảm giác này rất kỳ diệu, có một chút điểm ngọt ngào, cũng có một chút điểm tâm động.

"Có ta đây." Diệp Thần ôn nhu nói, hấn đưa tay ra, nhẹ nhàng nắm ở tô mân tinh tế vai.

"Người đừng đụng ta! Ta chỉ là sợ hắc mà thôi, không cho phép người có ý đồ không an phận, đem bỏ tay ra!" Tô mân vừa liều mạng mà hướng về Diệp Thần trong lồng ngực xuyên, vừa nhưng không cho Diệp Thần có bất kỳ bất lịch sự động tác.

"Ừ." Diệp Thần trừng lại đem cánh tay nhấc, nhưng mà tim đập nhưng càng đất(mà) gia tốc.

"Ta buổi tối ngủ đều cầm lái đăng, từ nhỏ đã sợ tối." Tô mân nghe Diệp Thần tiếng tim đập âm, mặt đỏ đến lại như là một viên quả táo, chỉ là Hắc Ám nhưng che lấp lần này tuyệt mỹ.

"Ừm."

"Kỳ thực ta là gan rất lớn, chính là sợ tối mà thôi." Tô mân càng ôm càng chặt, nàng nhớ tới chính mình lúc đó bị bắt cóc tình cảnh, khi đó cũng là tiểu bảo an hầu ở bên cạnh nàng. Tuy rằng tiểu bảo an cũng không tính vô cùng to lớn, thể nhưng như vậy ôm, nhưng tràn ngập cảm giác an toàn.

"Ừm." Diệp Thần không nhìn được cúi đầu xuống, môi vừa vắn ở tô mân trên trán nhẹ nhàng xúc đụng một cái. Nữ nhân này ăn mặc rất mỏng, nàng dính sát vào chính mình, cả người đều có chút nóng lên.

"Người tại sao chỉ phát ra tiếng không nói lời nào? Người dấn dáp này ta sẽ sợ." Tô mân tự nhiên cảm giác được Diệp Thần ở trán mình khê hôn một cái, chẳng biết vì sao, trong lòng nàng lại không có đặc biệt phản cảm.

"Ây... Tối hôm nay mặt trăng hấn là rất tròn đi." Diệp Thần cảm giác được tô mân trước ngực thể đại bạch thỏ chính đề ép chính mình, có chút ý loạn tinh mê, nói ra cũng trở nên hơi không được điều.

"Ngủ ngốc, ngày hôm nay đều rơi xuống cả ngày vũ, làm sao có khả năng sẽ có mặt trăng." Tô mân nói, đột nhiên cảm giác được có cái nganh nganh đồ vật ở đây chính mình. Tuy rằng cách quần, thể nhưng vẫn cứ có năng lực rất chân thiết cảm nhận được này cũng rần rần cùng nóng bỏng.

"Diệp Thần, người đang suy nghĩ gì a? Đừng nói rồi không cho người dùng tới não cân!" Tô mân dùng sức bầm Diệp Thần lưng một tý, thể nhưng là vẫn như cũ ôm rất chặt.

Diệp Thần có thể làm gì, hấn tự nhiên là nghĩ đến đảo quốc động tác phiền bên trong kinh tâm động phách cảnh tượng. Đương nhiên, điều này cũng cũng không thể quái tiểu bảo an, đổi làm bất luận cái nào nam nhân bình thường, bị tô mân loại này tuyệt sắc đại mỹ nữ ôm, cũng không thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

"Ta đang nghĩ, trời mưa xuống tại sao sẽ không có mặt trăng đây." Diệp Thần nói, đột nhiên cảm giác được một luồng ấm áp mà mùi thơm khí tức phun ở trên mặt của chính mình.

Tô mân ngẩng đầu lên, ở trong bóng tối nhìn về phía Diệp Thần.

Chỉ cần tiếp tục tiến lên mấy cm, hai người mới thì sẽ hôn cùng nhau, thế nhưng vào giờ phút này, bọn hắn nhưng chỉ là cảm thụ lẫn nhau hô hấp.

Chỉ sợ cũng liền tô mân chính mình cũng không rõ ràng, từ lúc nàng bị bắt cóc cái kia buổi sáng, tiểu bảo an dừng cảm đứng ra cử động, đã ở trong lòng của nàng gieo xuống một hạt giống. Nàng cũng không có mình tưởng tượng như vậy chán ghét Diệp Thần, bằng không thì Diệp Thần đã sớm như lúc trước cái kia chủ quản nhân sự như thế, bị đuổi ra khỏi cửa .

Ở nàng cần nhất lúc này, hắn đều là đúng mức đất(mà) liền ra hiện tại bên cạnh nàng. Từ nơi sâu xa, tổng có một ít trùng hợp là không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Tô mân nhắm mắt lại, nàng lông mi thật dài Vivi run run, tựa hồ đang chờ mong cái gì, nhưng là mi trong mắt nhưng lộ ra một vẻ bối rối. Nếu như vào lúc này, Diệp Thần dùng ấm áp hôn niêm phong lại miệng của nàng môi, nói vậy Hắc Ám sẽ là một cái rất tốt có đi.

Diệp Thần hầu như liền muốn hôn đi. Đây trong nháy mắt, rất ngắn ngủi, cũng dài đằng đẳng.

Nhưng vào lúc này, bên trong thang máy đột nhiên lượng . Đột nhiên xuất hiện Quang Minh trong nháy mắt xua tan Hắc Ám, Diệp Thần cùng tô mân đều bị đâm đến nheo mắt lại.

Khi (làm) bọn hắn mở mắt ra lúc này, lại phát hiện hai người chính bốn mắt nhìn nhau, chớp mũi hầu như liền dán vào chớp mũi.

Tô mân trong mắt trong nháy mắt lóe qua một vẻ bối rối, nàng vội vàng đem Diệp Thần đẩy ra, sau đó giả bộ thu dọn tóc, nhưng Vivi cúi đầu. Gò má nàng màu đỏ, lại như say lòng người ánh nắng chiều tuyệt mỹ.

Diệp Thần cười nhạt, hai người lại khôi phục trước loại kia tựa hồ có hơi xa xôi cự ly, lẫn nhau đều không nói gì thêm.

Thang máy khôi phục hoạt động, đến lầu một sau đó, tô mân chẳng hề nói một câu, vội vã đi ra ngoài. Diệp Thần trong lòng nhưng có một tia thất vọng mất mát cảm giác, hắn khóa kỹ cửa, ở trước cửa đứng một lúc lâu, tâm tư có chút hỗn loạn.

Tô mân từ bãi đậu xe dưới đất lấy ra xe, đang chuẩn bị mở Xa Ly mở lúc này, nàng nhưng ngừng chốc lát. Xuyên thấu qua cửa sổ xe, nàng nhìn thấy đứng ở cửa kính trước tiểu bảo an, trong lòng mệnh mệnh nhiên trống rỗng.

Mới biết yêu tư vị, đều là như vậy lặng yên không một tiếng động, ở người còn không tự biết lúc này, cũng đã mọc rễ nảy mầm. Cái này cũng là cái gọi là hậu tri hậu giác vẻ đẹp.

Này một buổi tối, tiếng mưa rơi tí tách. To lớn thành thị, thiên thiên vạn vạn bóng người bên trong, nhưng có hai người, đồng thời hồi tưởng này một mảnh trong bóng tối sự thác loạn cùng kiều diễm.

Mấy ngày kế tiếp, tiểu bảo an vẫn cứ cái kia tiểu bảo an, mỹ nữ tổng giám đốc vẫn như cũ là cô gái đẹp kia tổng giám đốc, hai người đều rất ăn ý không nhắc lại nữa cùng trong thang máy sự tình. Chỉ có điều, khi nàng đi ngang qua phòng an ninh lúc này, vội vã bước chân tổng hội không kim lòng được đất(mà) dừng lại chốc lát.

Mà khi hắn trải qua tổng giám đốc văn phòng lúc này, cũng sẽ dừng lại liếc nhìn nàng một cái.

Ngày đó, Diệp Thần chính dựa theo thông lệ Tuần Kiểm, lại nghe được tổng giám đốc văn phòng truyền ra cãi nhau âm thanh. Hắn giương mắt vừa nhìn, phát hiện tô mân tức giận đất(mà) ngồi ở trên ghế, mà bàn làm việc của nàng trước, thì lại đứng một vị đầy đặn thiếu phụ xinh đẹp.

Thiếu phụ kia ước chừng có trên dưới ba mươi tuổi, tóc búi ở sau gáy, toàn thân đều lộ ra thành thực mà mê người phong tình. Vóc người của nàng cực kỳ đầy đặn, tuy rằng cũng mặc đồ chức nghiệp, nhưng là cùng tô mân so với, nhưng là mặt khác một phen mùi vị.

Nếu như tô mân còn có mấy phần ngây ngô, nữ nhân này nhưng là một cái mười phần thực nữ. Làn da của nàng đặc biệt bạch, tóc thật dài ở sau gáy búi thành một cái kết, cả người tuy rằng đồng dạng lạnh lẽo, thế nhưng là sinh một đôi câu hồn mắt. Con mắt phía dưới, là cao kiêu mũi cùng màu đỏ sẫm môi. Nhất lời khí chất, là này hai cái dài nhỏ lông mày, lông mày tuy trường, thế nhưng độ cong nhưng cũng không lớn. Tức giận lúc này, lông mày khẽ hất, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ bạo phát, khiến người ta căn bản không dám tới gần, tràn ngập khí tức nguy hiểm.

Vóc người của nàng cực kỳ đầy đặn, toàn thân đường nét độ cong gần tới với hoàn mỹ, này chín khúc khí tức phảng phất có năng lực dao động ra thủy đến. Tuy như nước mùa xuân giống như dập dờn say lòng người, thế nhưng là lại khiến người ta sinh ra sẽ chết chìm ngột thở sợ hãi cảm.

Tràn ngập dụ dỗ hoặc, nhưng vừa nguy hiểm tăng tăng. Đây là Diệp Thần nhìn thấy nữ nhân này ấn tượng đầu tiên.

Nàng hai tay gác ở bên hông, khí thế mười phần, một bộ cao cao tại thượng dáng dấp. Tổng giám đốc bên trong phòng làm việc, hai vị mỹ nữ lẫn nhau đối diện, bầu không khí căng thẳng mà ngột thở, tràn ngập mùi thuốc súng.

Chương 35: Lần thứ nhất làm tặc tuyệt sắc thiếu. . .

Hai vị mỹ nữ tuyệt sắc đối lập, này không thể nghi ngờ là cực kỳ hiếm có hình ảnh.

Vị kia tuyệt sắc thiếu phụ tên là mã Toa, nàng là một cái hồn Huyết nhi, có một phần tư nước Pháp huyết thống. Mỹ nữ con lai đều là cực kỳ đẹp đẽ, như đảo quốc động tác phiến bên trong so với khá nổi danh lớn 卐 hữu hương, Tiểu Trạch Mã Lợi Á, lang trạch Laura, ở năm giữ phương Đông mỹ nữ khí chất xuất trần đồng thời, lại có một phen khác dị vực mỹ.

Mã Toa chính là như vậy mỹ nữ con lai, nàng da thịt trắng nõn cùng cao vót sống mũi, liền di truyền từ nàng đến từ lăng mạn Chi hương nước Pháp ngoại tổ mẫu.

Mã Toa cảm trong tay thương mại hợp đồng tăng tăng ngã tại làm việc trên, nàng lạnh mi ngang dọc, cao ngạo hai vú Vivi run run, hiển nhiên lúc này chính đang nổi nóng mặt.

"Tô mân, ta mã Toa tung hoành thương trường hơn mười năm, xa không phải một mình người chim non có thể so với đạt được. Ta lời khuyên người một câu, làm người phải hiểu được thoái nhượng, nên buông tay thì liền buông tay, miễn cho đến lúc đó thất bại thảm hại rơi vào lũng túng!"

Tô mân nhưng là lạnh lùng bật cười, nàng nhìn mình về buôn bán đối thủ một mắt một còng, không chút nào nửa phần né tránh, nàng nhàn nhạt nói: "Chúng ta kbc công ty hoàn toàn có năng lực độc lập hoàn thành cái này tờ khai, người này điểm tiêu toán bản, đừng tưởng rằng ta không biết. Chúng ta căn bản cũng không có bất kỳ khả năng hợp tác, người vừa nãy nói tới điều kiện, đối với ta mà nói, không có bất kỳ sức mê hoặc."

"Người..." Mã Toa duỗi tay chỉ vào tô mân mũi, nửa ngày đều chưa có nói ra đoạn sau. Lần này chuyện làm ăn vô cùng trọng yếu, làm thành sau đó, là có thể đáp cái trước quốc tế công ty lớn kiêu, cái này cũng là tại sao nàng ủy thân đến cùng tô mân nói chuyện hợp tác nguyên nhân.

Đồng dạng đều là mỹ nữ tổng giám đốc, tô mân cùng mã Toa hai người xưa nay không vừa mắt. Càng làm cho mã Toa cảm giận chính là, tô mân không khỏi năng lực xuất chúng, dung mạo càng là so với mình còn tốt hơn mấy phần, tổng trọng yếu chính là, đối phương so với mình muốn trẻ trung hơn rất nhiều.

Khi (làm) một người nữ nhân xinh đẹp gặp phải một cái khác mỹ lệ mà tuổi trẻ nữ nhân, dù như thế nào, các nàng đều là không cách nào đứng ở đồng nhất trận doanh.

"Được rồi, nói ta đã nói xong." Tô mân dư quang nhìn thấy bên ngoài phòng làm việc tiểu bảo an, nàng vẫy vẫy tay: "Diệp Thần, người đi vào, giúp ta tiễn khách, đưa Mã tổng rời đi."

Diệp Thần cười ha hả đi vào, làm một cái dấu tay xin mời: "Mã tổng, xin mời rồi."

Mã Toa nhất quán là cái chỉ nhận quần áo không tiếp thu người nhân vật, nàng nhìn thấy vào keo kiệt tiểu bảo an, cao ngạo mà vênh vảo hung hăng khi thể càng tăng lên một chút. Nàng bắt ba quay về tiểu bảo an, nhú mày, hừ lạnh một tiếng.

"Người loại này tiểu bảo an, cho ta xách giày cũng không xứng. Đứng xa một chút, miễn cho dơ mắt của ta. Chính ta đi!"

Diệp Thần cười nhạt, không nói gì, đi theo mã Toa phía sau, rồi đi tổng giám đốc văn phòng.

Mã Toa tuy rằng cao cao tại thượng, thế nhưng vóc người của nàng thật là xem như là nóng bỏng phi thường, đặc biệt là đi lên đường đến, đầy đà mà êm dịu cái mông uốn một cái uốn một cái, người xem hải hùng khiếp vía.

kbc công ty không ít nam công nhân nhìn thấy nàng sau đó, cũng không nhìn được nuốt một ngụm nước bọt. Loại này phong tình vạn chủng, yêu kiều thướt tha gọi cảm vu vật, cực dễ làm nổi lên lòng người để này sơi hóa dục vọng.

Diệp Thần đưa đi mã Toa sau đó, vừa về tới phòng an ninh, liền nhìn thấy Bảng ca lại mở ra đảo quốc động tác phiến.

Bảng ca một mặt thương tiếc cùng tiếc nuối, hần lắc đầu thờ dài nói: "Ai, sớm biết lần này Tuần Kiểm chỉ ta đi tới, Diệp Thần, vừa nãy người đưa đi vị kia, xem thật đúng là liễu người a."

Diệp Thần cười ha ha, hần hướng về trên màn ảnh mặt vừa nhìn, phát hiện trong hình một vị gọi cảm thiếu phụ đang cùng mấy nam nhân ở bên trong thang máy ác chiến. Tuy rằng động tác phiến bên trong thiếu phụ cũng rất gọi cảm, nhưng là cùng mã Toa so với, nhưng chênh lệch nửa đoạn.

"Lần sau lại có thêm cơ hội như thế, ta liền để cho người rồi."

"Huynh đệ tốt! Người cũng biết, Bảng ca ta đối với loại này thực nữ, kém nhất sức đề kháng rồi!"

Diệp Thần cùng Bảng ca câu được câu không đất(mà) trò chuyện, trong máy vi tính hình ảnh, để hẳn lại nghĩ tới đêm đó mình và tô mân khốn ở bên trong thang máy tình cảnh. Trong ngày thường Lãnh Bảng Bảng mỹ nữ tổng giám đốc, tình cờ lộ ra này một bộ tiểu nữ nhân tư thái, nhưng là khiến người ta lại thương lại yêu lại khó có thể quên...

Một ngày rất nhanh sẽ đã qua , bắt tri bắt giác lại đến trời tối người yên lúc này. Tiểu bảo an lưu ở công ty trực đêm, hẳn chính đang điều tức thổ nạp lúc này, đột nhiên nghe được phòng an ninh bên ngoài có nhỏ bé tiếng động âm.

"Hả?" Diệp Thần lông mày nhíu lại, nhắm mắt lại thụ nhĩ lắng nghe, phát hiện trong công ty đi vào hai người. Bất quá một người ở lại lối vào, một cái khác nhưng rón ra rón rén đất(mà) đi vào.

Không nghĩ tới thật sự gặp phải tiểu mao tặc rồi!

Diệp Thần khoe miệng tươi cười, nặn nặn ngón tay then chốt, dùng Thiên Nguyên đan sau đó, trong cơ thể hẳn đạo phong ấn kia đã có mơ hồ bùng lỏng dấu hiệu, khá là với mấy ngày trước, thân thủ lại sắc bén không ít. Mấy ngày nay nhàn rồi ngựa, vừa vặn có thể luyện tay nghề một chút.

Hắn vừa muốn , vừa đứng từ phòng an ninh cửa sổ liếc mắt nhìn, chính liếc về một cái bóng dáng hướng đi tổng giám đốc văn phòng phương hướng.

Tiểu bảo an chột sừng sốt một chút. Tuy rằng bên ngoài tối tăm một mảnh, thế nhưng thị giác nhạy cảm hẳn, vẫn cứ phát hiện cái kia thân ảnh có chút quen thuộc. Này bóng dáng đi lên đường đến cái móng uốn một cái uốn một cái, phẳng phát một đóa nửa đêm lặng yên mờ ra xinh đẹp Mãn Côi.

"Ừ? Có chút ý nghĩa..." Diệp Thần tự lẩm bầm, hẳn thả xuống đèn pin, trái lại từ trong túi tiền lấy ra điện thoại di động, chờ giây lát, mới từ trong phòng an ninh chui ra, lặng lẽ đi theo.

Lén lút lên vào kbc công ty không phải người khác, chính là ban ngày vị kia tuyệt sắc thiếu phụ mã Toa.

Mã Toa tốn không ít tiền, mua được kbc công ty một cái công nhân, nhờ vào đó lên vào kbc công ty. Nàng chuyển này mục đích, tự nhiên là vì đánh cắp tô mân liên quan với lần này hạng mục đích tài liệu tương quan.

Nữ nhân này tuy rằng ở thương nghiệp trảng thương mặt quá tháo phong vân, thế nhưng thực sự không phải một cái hợp lệ kẻ trộm, nàng vẫn cứ ăn mặc cao dép lê, giẫm trên mặt đất, phát sinh keng cạch keng cạch nhẹ vang lên. Hơn nữa vừa tiến vào đến tổng giám đốc văn phòng, mã Toa thuận lợi liền mở đèn.

Diệp Thần nhìn mã Toa ngốc thủ pháp, suýt chút nữa không bật cười. Hẳn đúng là cũng không cấp tiến đi, liền đứng ở ngoài cửa, đem điện thoại di động máy thu hình nhắm ngay mã Toa.

Mã Toa đang tập trung tinh thần đất(mà) tìm kiếm , nàng lúc khom lưng, lại tròn lại móng mảy quyết , chân thon dài trên ăn mặc màu đen, thân thể hoàn mỹ đường vòng cung lộ không bỏ sót, tràn ngập dụ dỗ hoặc.

Tiểu nuối chính là, đêm nay trách nhiệm chính là Diệp Thần, trong lúc vô tình, Bảng ca thật giống lại bỏ qua chút gì.

Đợi đến thời gian gần đủ rồi, Diệp Thần mới đẩy ra tổng giám đốc cửa phòng làm việc, sau đó nhẹ nhàng ho khan một tiếng: "Mã tổng, chào buổi tối."

Mã Toa lần thứ nhất làm loại chuyện này, toàn thân đều ở căng thẳng trong trạng thái, nàng nghe được Diệp Thần thanh âm đột nhiên xuất hiện, nhất thời sợ đến run run một cái, không cẩn thận kêu lên.

Nàng ngẩng đầu lên, đứng dịp thấy tiểu bảo an cười híp mắt con mắt. Mã Toa cuống quýt đứng thẳng người, thu dọn một tý cổ áo, thừa dịp này ngăn ngừa công phu, trở về một tý Thần.

Chỉ chốc lát sau, nàng mới muốn trước mặt mình đứng vị này tựa hồ là cái bảo an. Quý nhân đều là theo thói quen nhiều quên sự tình, mã Toa tựa hồ đã quên chính mình trước từng thấy cái này tiểu bảo an, bất quá Diệp Thần keo kiệt ăn mặc, vẫn làm cho Mã tổng trong nháy mắt liền bùng lên cái giá.

"Người là kbc bảo an?" Mã Toa liếc mắt nhìn đánh giá Diệp Thần.

"Đúng đấy, chúng ta ban ngày gặp, người đã quên?" Diệp Thần nói.

Mã Toa không hề trả lời, nàng nhìn thấy Diệp Thần trong tay điện thoại di động, trái tim nhất thời không nhịn được nhảy loạn một cái: "Người có ý gì? Ở video?"

"Đúng vậy, người nhất cử nhất động, có thể đều bị ta ghi chép lại!" Diệp Thần nói, lại phát hiện mã Toa neho mắt lại.

Dưới trong nháy mắt, cao ngạo Mã tổng đã gia tốc vọt tới tiểu bảo an trước, nàng duỗi ra trắng nõn tay, hướng về Diệp Thần điện thoại di động liền đoạt tới. Không nói lời gì, hung hăng mà quả đoán, này chính là mã Toa tác phong nhất quán.

Nhưng là mã Toa tay còn chưa chạm được tới điện thoại di động, liền cảm giác được chính mình tiêm kiên bị đẩy nhẹ một tý. Thân thể nàng loáng một cái, còn chưa chờ phản ứng lại, hai cái thủ đoạn đã bị tiểu bảo an nắm ở trong tay.

Cùng lúc đó, mã Toa không đứng thẳng được, lao đảo một cái liền ngã vào Diệp Thần trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Chủ tớ phù phát uy

Từng tia từng sợi nước hoa mùi truyền vào Diệp Thần trong lỗ mũi, thanh nhã mà liêu người.

Mã Toa phản lưng dựa vào Diệp Thần lồng ngực, hắt thở ra nhiệt khí, liền phun ở bên tai của nàng: "Mã tổng, vừa lên đến liền tẩy máy tay chân, khó tránh khỏi có chút không thích hợp chứ?"

"Người thả ra ta!" Mã Toa dùng sức giãy dụa, nhưng phát hiện hai tay của chính mình như là bị kim sắt siết lại giống như vậy, không thể động đậy chút nào. Nàng lắc lắc thân thể muốn đem tiểu bảo an chen tách, nhưng mà tràn ngập co dãn **** vừa mới mới vừa có một chút động tác, liền phát hiện tựa hồ đứng vững một cái vật cứng cứng.

"Hắc! Chớ lộn xộn nha." Tuy rằng cách quần áo, thế nhưng Diệp Thần vẫn cứ cảm giác được mã Toa toàn thân này rung động lòng người co dãn. Hắn đem đẩy mã Toa cái mông ông nói điện thoại từ trên eo hái xuống, thuận lợi ở tuyệt sắc thiếu phụ tổng giám đốc đoàn kia mềm nhũn bên trên mạnh mẽ sờ soạng một cái, sau đó mới đưa nàng đẩy ra.

Mã Toa thân thể cực kỳ mẫn cảm, tiểu bảo an ở nàng cái mông mặt trên sờ một tý, nhất thời làm cho nàng cảm giác được một tia nhàn nhạt khoái ý. Nàng không nhịn được khẽ hừ một tiếng, sắc mặt mẫn cảm đỏ chói, liền ngay cả hô hấp đều trở nên hơi có chút gấp gáp.

Bất quá, tốt xấu là sóng to gió lớn trải qua đến nữ nhân, mã Toa trong nháy mắt liền khôi phục đến vẻ mặt như thường, nàng lạnh lùng nhìn Diệp Thần một chút: "Ta cho người tiền, người đem điện thoại di động cho ta!"

Nói vừa mới mới vừa nói xong, mã Toa mặt trong nháy mắt lại trở nên khó xem, bởi vì nàng nhìn thấy trước mặt tiểu bảo an lại từ trong túi tiền lấy ra một sợi dây thừng.

"Người... Người muốn làm gì?" Mã Toa theo bản năng mà lui một bước, dựa vào phía sau bàn làm việc.

"Gần nhất vừa học được một loại khá là kỳ lạ trời người phương pháp, ngày hôm nay vừa vận thử một chút." Diệp Thần vừa nói, vừa đã đem mã Sarah đến trong lồng ngực của mình, hắt thành thạo, không có tiêu hao bao nhiêu khí lực, liền đem nàng trời.

Không thể không nói, những ngày qua đối với đảo quốc động tác phiến quan sát là cực kỳ có hiệu quả. Diệp Thần trời người thủ pháp không chỉ có nhãn nhuệ, hơn nữa cực kỳ chỉ do, phỏng theo động tác phiến bên trong av thức trời pháp, ở kết hợp Bảng ca nhiều năm một mặt đối với thân thể nữ nhân nghiên cứu lý luận, hầu như chăm sóc đến mã Toa trên thân thể mỗi một nơi có thể sản sinh vui vẻ địa phương.

Mã Toa tự nhiên là cực lực giãy dụa, nhưng là nàng giãy dụa chỉ kéo dài ngăn ngắn mấy giây, ở này đây thừng xẹt qua đệ nhất nơi hai cái rõ ràng chân trong lúc đó mẫn cảm khu vực sau đó, nàng liền chỉ còn dư lại thâm thúy mà câu hồn phách người tiếng thờ đờ âm.

Nàng cảm giác được Diệp Thần tay phảng phất có ma lực giống như vậy, mỗi lần đụng vào thân thể của chính mình, đều sẽ mang đến thẳng vào linh hồn điện lưu, này một tia lại một tia điện lưu, làm cho nàng toàn thân đều không tự chủ được đất(mà) cùng rung động theo, có mấy lần hầu như đều suýt chút nữa ngất đi!

Một mặt là bởi vì mã Toa thể chất mẫn cảm, ở một phương diện khác, nhưng là bởi vì tiểu bảo an ở thành thạo thủ pháp bên trong, còn nhẹ nhàng đánh vài đạo chân khí tiến vào thiếu phụ tổng giám đốc mẫn cảm huyết vị bên trong.

Trời xong sau đó, mã Toa trắng nõn khuôn mặt đã đỏ đến mức như một cái chín rực quả táo, nàng không ngừng mà thở hổn hển, sợi tóc ngắn ngang, hai mắt mê ly. Càng nguy hiểm hơn chính là, hạ thể sâu thẳm bên trong thì đã hồng thủy tràn lan, thậm chí thấm ướt một đám lớn mê người hắc ti.

Trời ạ, trước mặt vị này đến tột cùng là một cái tiểu bảo an, hay vẫn là này khiến người ta buồn phiền Ác Ma?

Diệp Thần hài lòng vỗ tay một cái, mã Toa thân thể phản ứng để hắn rất có cảm giác thành công, xem ra chính mình đối với đảo quốc động tác phiến quan sát học tập, cũng không có lãng phí thời gian.

"Khắc khắc, Mã tổng, người nói ta là đem người giao cho Tô tổng đâu? Hay vẫn là..." Diệp Thần cười híp mắt nhìn mã Toa hỏi.

Mã Toa vừa nghe lời này, nhất thời liền hoảng hồn, nàng vội hỏi: "Không được! Tuyệt đối không nên đưa ta đến cục công an, lấy tô mẫn tính cách, nàng nhất định đem thanh danh của ta làm xủ, để ta thân bại danh liệt. Ta... Ta cho người tiền, bao nhiêu cũng có thể!"

"Tiền?" Diệp Thần lông mày vẩy một cái, hần nghiêm mặt nói: "Sư phụ ta nói, không thể nhận tiền tài bất nghĩa, hưởng hờ hay vẫn là lừa gạt tiền của nữ nhân tài. Vì lẽ đó, người đừng muốn dùng tiền đến thu mua ta."

Mã Toa vẽ mặt trong nháy mắt liền trở nên âm trầm, nàng hầu như liền muốn khóc lên: "Nhưng là, tôi nhất định sẽ không dễ dàng buông tha ta, trộm lấy thương mại tư liệu sự tình một khi thả ra ngoài, ta danh dự cùng công ty liền đều xong! Van cầu người, tha ta một mạng được chứ?"

Nàng lúc nói chuyện, làm làm ra một bộ đáng thương Sở Sở đáng đáp, xem khiến người ta lại thương lại yêu.

Diệp Thần nhủ mày, mã Toa tuy rằng vênh vào hung hăng, thậm chí còn đến kbc công ty trộm cướp, thế nhưng nếu để cho nàng thân bại danh liệt công ty suy sụp, tiêu bảo an trong lòng hay vẫn là cực kỳ không nở. Nếu để cho Bảng ca biết mình như thế đối xử một vị tuyệt sắc thực nữ, e sợ sẽ mạnh mẽ quả trách chính mình một phen.

Diệp Thần suy nghĩ chốc lát, nói rằng: "Thiên lý tuần hoàn, thiện hữu thiện báo, ác có ác trừng, làm chuyện sai lầm chung quy là muốn trừng phạt. Bất quá, ta nể tình người là vi phạm lần đầu, cho người một lần sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời..."

"Thật sự sao?" Mã Toa tròn to hai mắt, không chớp một cái mà nhìn Diệp Thần.

"Giúp ta lái xe tiểu người hầu gái đã có, người liền làm ta bảo mẫu đi, kỳ hạn là ba tháng. Nếu như ba tháng này bên trong, người quy củ nghe lời, đến lúc đó ta tự nhiên sẽ còn người tự do." Diệp Thần nói.

"Bảo mẫu? !" Mã Toa con mắt mở càng lớn, hơn bất quá nàng vẽ mặt nhưng trở nên hơi kinh ngạc. Từ nhỏ đến lớn, đều là người khác cho nàng khi (làm) bảo mẫu đến hầu hạ nàng, kiêu căng tự mãn thân thân thể yêu kiều quý mã Toa, nơi nào từng nghĩ tới chính mình lại sẽ có cho người khác khi (làm) bảo mẫu ngày đó.

"Sau đó ta có cái gì quần áo dơ, liền giao rửa cho người được rồi. Nếu như có yêu cầu, người phải tùy thời chăm sóc cuộc sống của ta sinh hoạt thường ngày cùng ẩm thực, nhớ chưa có." Diệp Thần phân phó nói.

Mã Toa tuy rằng trong lòng 10 ngàn cái không muốn, thế nhưng hiện tại rơi vào tiểu bảo an trong tay, hưởng hờ đối phương còn nắm giữ mình làm chuyện xấu chứng cứ, nàng cũng không dám từ chối, chỉ có thể gật gù đồng ý.

Diệp Thần tiện tay đốt một tấm chủ tờ phù, đánh vào mã Toa trong cơ thể. Tấm này chủ tờ phù cùng trước triệu hoán phù lại có một chút chút ít khác nhau, không chỉ có thể triệu hoán đối phương, hơn nữa ở lúc cần thiết, còn có thể thông qua ý niệm đến điều khiển người hầu thân thể.

Từ đầu tới cuối, mã Toa đều biểu hiện rất ngoan ngoãn, trên mặt hành trang làm ra một bộ người súc vô hại đáng thương vẽ mặt. Một đôi Thủy Linh mắt to điểm đậm đáng yêu, có vẻ mê người mà thiện lương. Nhưng mà con mắt của nàng, nhưng từ đầu tới cuối đều nhìn chăm chăm Diệp Thần trong tay điện thoại di động, thỉnh thoảng lóe qua một tia vi quang.

Vừa nhưng đã định ra rồi chủ tờ khế ước, Diệp Thần tiện lợi mã Toa xóa rơi mất trong điện thoại di động liên quan với nàng trộm cướp video. Sau đó, Diệp Thần cũng mở ra cột mã Toa dây thừng.

Ở cõi dây lúc này, tự nhiên lại miễn không được một phen kiều diễm thờ gấp hương diễm cảnh tượng.

Mã Toa đứng, cẩn thận từng li từng tí một nhìn Diệp Thần: "Người xác định video đều xóa rơi mất sao?"

"Đó là đương nhiên rồi, lời ta nói giữ lời." Diệp Thần ngay ở trước mặt mã Toa mặt kiểm tra một lần, video xác thực đã xóa không còn một mống.

"Ừ..." Mã Toa gật gù đầu, vẫn nổi lòng lo lắng dễ xuống. Nàng lén lút liếc nhìn Diệp Thần một chút, sau đó sấn hần không chú ý lúc này, đột nhiên rút chân hướng về tổng giám đốc bên ngoài phòng làm việc chạy đi.

Nữ nhân này, trở mặt tốc độ lại so với lật sách còn nhanh hơn.

"Ha ha..." Diệp Thần nở nụ cười, mã Toa vừa chạy tới cửa, hần liền thôi thúc chủ tờ phù.

Một đạo bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy tia sáng ở mã Toa thấp kém lặng yên ẩn hiện, trong chớp mắt, mã Toa cảm giác được tựa hồ có một đạo điện lưu ở trong cơ thể mình lóe qua, thân thể nàng cứng đờ, trong nháy mắt liền xác định ở tại chỗ.

Xem, mã Toa lại như là trong ti vi bị điểm huyết đạo giống như vậy, không nhúc nhích. Cùng lúc đó, Diệp Thần cũng đi tới mã Toa phía sau, đè lại nàng tinh tế vai đẹp.

Chương 37: Làm sai nên trừng phạt

Mã Toa trong lòng kinh hãi không tên, nàng phát hiện mình thậm chí ngay cả mí mắt đều không thể trát một tý, mỹ lệ mắt to bên trong tràn đầy thần sắc sợ hãi.

Nhưng là trong lòng nàng sợ hãi vừa mới mới vừa bốc lên, uyển chuyển thân thể chính là hơi chấn động một cái, bởi vì nàng cảm giác được tiểu bảo an đi nhiên ở bãi chính mình vậy. Mã Toa hôm nay mặc nghề nghiệp váy ngắn, khinh bạc vải vóc bao vây tròn vo cái mông, hơn nữa thâm cùng bắp đùi gốc rễ hắc ti, xem vốn là cực kỳ gợi cảm.

Diệp Thần đem mã Toa vây ngắn đẩy dưới hơn nửa, lộ ra bạch Hoa Hoa bóng loáng da thịt, làn da của nàng vô cùng tốt, lại như lột bì trứng gà luộc giống như vậy, óng ánh long lanh, vô cùng mịn màng.

Mã Toa chỉ nói Diệp Thần muốn bắt lịch sự chính mình, mặc dù có mới vừa rồi bị trói trải qua, thế nhưng trong lòng nàng vẫn cứ không nhịn được ngượng nữa đoạn. Nàng bị Diệp Thần khống chế thân thể, không cách nào phát ra âm thanh, chỉ có thể lặng im đất(mà) đứng, từng điểm từng điểm rơi vào tuyệt vọng bên trong.

Ai biết Diệp Thần ở cõi ra mã Toa quần Tử Chi sau, lại ngừng lại, hần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, chính tiếng nói: "Lại lật lọng, hiện tại ta liền muốn trừng phạt ngươi!"

Sau khi nói xong, tiểu bảo an lấy ra bàn tay, ở mã Toa trắng như tuyết cái mông mặt trên tăng tăng vỗ ba lần.

"Đừng, đừng, đừng."

Âm thanh nghe lạnh lạnh dễ nghe, mã Toa **** bên trên nhất thời hiện lên một vệt đỏ ửng, nàng ngượng ngùng không ngớt, mặt cười cũng biến thành đỏ chót, vui vẻ truyền đến, hơi thở Vivi cứng lại.

Đương nhiên, Diệp Thần ở trừng phạt mã Toa lúc này, cũng nhịn không được ở nàng này phiền trắng như tuyết đạn nộ bên trên dùng sức sờ soạng một cái, đây tay mềm nhẵn xúc cảm, thực sự tuyệt không thể tả. Làm xong tất cả những thứ này sau đó, tiểu bảo an lại lấy ra một tấm khăn khôi phục phù, đánh vào trên điện thoại di động mặt.

Vừa bị hần cắt bỏ đi video trong nháy mắt khôi phục, Diệp Thần đem điện thoại di động phóng tới mã Toa trước mặt, trừng lại truyền phát tin một lần vừa này thu lại video, trong miệng nhân nhật nói: "Ngươi lần sau lại nghĩ muốn đổi ý lúc này, tốt nhất có năng lực nghĩ rõ ràng một điểm. Tiểu gia ta nếu dám ở ngay trước mặt ngươi xóa đi video này, tự nhiên có biện pháp khôi phục lại."

Mã Toa sắc mặt trắng bệch, tiểu bảo an hiện lộ ra thủ đoạn hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của nàng, nàng biết mình ngày hôm nay gặp phải cao nhân rồi, bất kỳ phản kháng đều là phí công.

Diệp Thần hơi chuyển động ý nghĩ một chút, để mã Toa trừng lại khôi phục tự do: "Như thế nào, phục rồi sao?"

Mã Toa lòng vẫn còn sợ hãi đất(mà) nhìn Diệp Thần một chút, gật gật đầu, nàng nhếch lên môi thấp giọng nói: "Ta biết sai rồi. Sau đó tuyệt đối sẽ không lại lật lọng."

Ân rất tốt." Diệp Thần hài lòng gật gật đầu, "Sự môn ta bên trong luôn luôn là thương phạt phân minh, ngươi nếu ý đồ phản kháng, vậy ta cũng không thể dễ dàng tha ngươi. Từ hiện tại bắt đầu, ngươi làm ta bảo mẫu kỳ hạn từ ba tháng đổi thành ba năm!"

Mã Toa nghe được lời này, thân thể khẽ run lên, trong lòng nhất thời dâng lên vô hạn hối hận. Bất quá, nàng đúng là cũng không dám nữa nói ra từ chối hai chữ, chỉ có thể bất đắc dĩ gật gật đầu, đồng ý.

"Ngươi đem địa chỉ của ngươi cho ta, cuối tuần này ta liền đem mình quần áo dơ đưa tới rửa cho ngươi." Diệp Thần nói.

"A? Chuyện này..." Mã Toa còn chưa có nói xong, liền nhìn thấy Diệp Thần sắc mặt banh , nàng sợ đến vội vàng đem nửa câu sau nuốt trở vào.

"Ngươi làm ta bảo mẫu, vốn đây là hần là tới cửa hầu hạ ta, bất quá ta hiện tại địa chỉ không tiện cho ngươi đi, vì lẽ đó ta tạm thời chỉ có thể đem quần áo đưa đi ngươi nơi ở."

"Ừ, được rồi." Mã Toa đồng ý, phục phục thiếp thiếp đất(mà) lại như một con mèo nhỏ giống như ngoan ngoãn.

Chỉ có điều, này đều là mã Toa kếp tạm thời, nàng tung hoành thương trường mười mấy năm, tự nhiên không thể đơn giản như vậy liền bị tiểu bảo an bài bình. Thế nhưng chỉ ít ở ngoài mặt đến xem, Diệp Thần đã tạm thời chinh phục mã Toa.

Lại đơn giản bàn giao vài câu chú ý sự tình hạnh sau đó, Diệp Thần liền để mã Toa rời đi, đương nhiên hần cũng từ mã Toa trong miệng hỏi ra kbc công ty cái kia bên trong quý. Diệp Thần không có lập tức vạch trần cái kia bên trong quý, mà là ghi vào trong lòng, chuẩn bị sau đó tìm một cơ hội, lại cần thận mà giáo huấn người kia một phen.

Bởi vì có mã Toa xuất hiện, buổi tối hôm nay ngược lại không lại nhàm chán như vậy. Tiểu bảo an mới vừa mới đùa giỡn mã Toa lúc này, bị làm nổi lên hứng thú, liền sau đó thời gian, trùng lại một chui vào đảo quốc động tác phiến mệnh mông trong thế giới.

Người khác xem Tokyo nhiệt độ là giảm bớt dục vọng, nhưng mà Diệp Thần nhưng là ôm một viên học tập tâm, này không thể nghi ngờ là phi thường đáng sợ. Hay là tương lai một ngày nào đó, các (chờ) tiểu bảo an học tập đến cảnh giới nhất định, như vậy hẳn chỉ cần hơi hơi nhúc nhích đầu ngón tay, là có thể từ sinh lý mặt trên quyết định rất xem thêm phi thường vương tay chân nữ nhân.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt lại đến cuối tuần.

Ở Tô gia lão gia tử thụ ý nghĩ, lão Quân Lâm gia bá mang theo Diệp Thần cùng Tô gia chị em gái đi tham gia ở trung tâm thành phố cử hành một thể giới danh họa triển lãm. Tô gia lão gia tử có thể nói là đề tâm lương khô, vì bồi dưỡng Diệp Thần khí chất, thuận tiện hẳn sau đó tiếp nhận Tô gia tập đoàn, đã chế ra định ra rồi kế hoạch chu đáo, tham quan triển lãm tranh chỉ là bước thứ nhất.

Bởi vì được yêu dự họp, vì lẽ đó mặc dù Diệp Thần cực kỳ không tình nguyện, vẫn cứ ở Lâm bá khẩn cầu bên dưới đối thẳng tập âu phục, đánh tới cà vạt. Diệp Thần ở bên trong phòng dần vật nửa ngày, sau đó mới từ lầu hai đi xuống.

Tô mãn cùng Tô Hinh cũng sớm đã chờ ở bên trong phòng khách, Diệp Thần còn đi trên thang lầu mặt, liền nhìn thấy Tô Hinh ở xa xa nhìn mình.

Không thể không nói, tiểu bảo an thay đổi một bộ quần áo sau đó, hoàn toàn lại như là biến thành người khác tự. Vóc người của hẳn vốn là vô cùng tốt, ni trong mắt lộ ra rất nhiều năm tu hành tích lũy xuống linh khí, xem mi thanh mục tú, có một luồng thiên nhiên khí chất xuất trần.

Hơn nữa đen kịt tóc, thâm thúy con mắt, còn có lạnh lùng hờ hững vẻ mặt, xa xa xem, Diệp Thần có vẻ anh tuấn tiêu sái nhưng cũng sẽ không khiến người ta cảm thấy tục khí. Mặc dù Tô Hinh gặp vô số anh chàng đẹp trai, thế nhưng đang nhìn đến Diệp Thần lúc này, vẫn cứ không nhịn được che miệng lại ba.

Tô gia tiểu muội nhẹ nhàng kéo kéo tỷ tỷ tay áo, thấp giọng nói: "Tỷ tỷ, người mau nhìn, Diệp Thần ngày hôm nay tựa hồ có chút không giống đây!"

Tô mãn giương mắt nhìn lại, đụng ngay Diệp Thần nhìn sang ánh mắt, hai người lẫn nhau đối diện, trong lòng đều là không nhận được nhảy một cái.

Tô mãn hôm nay mặc màu tím đậm muôn lễ quần dài, uyển chuyển mà thon dài vóc người liếc mắt một cái là rõ mồn một, hơn nữa đậm nhạt thích hợp trang, xem ra cao quý lãnh diễm, nhưng càng đất(mà) khiến người ta không đành lòng tiếp cận, mỹ đến ánh sáng hoàn toàn ẩn đi, không gì tả nổi.

Muội muội Tô Hinh tự nhiên cũng không rơi xuống hạ phong, nàng duy trì nhất quán thanh tân đậm nhã, màu trắng tinh Bohemian phong cách quần dài, phát nhảy trắng thuần sắc no con bướm, một đôi mắt trong suốt mà sạch sẽ, dịu dàng đứng thẳng, mặc dù là ban ngày, nhưng phảng phất có ánh trắng rơi tại trên người nàng.

Diệp Thần đi tới Tô gia chị em gái bên người, hiển nhiên đối với chính mình này một bộ quần áo còn có chút không thích ứng, hẳn co quắp nở nụ cười: "Cảm giác lại như là bị quần ở xác bên trong, là lạ, có chút không quen."

Tô mãn vẫn luôn không nói gì, nhưng mà Diệp Thần vào giờ phút này đáng vẻ, nhưng rơi vào trong lòng nàng nơi sâu xa.

"Hanh. Diệp Thần, tiểu tử người mặc âu phục đáng vẻ cũng không tệ lắm mà, xem còn rất tinh thần, không uổng phí mặc quần áo này." Tô Hinh nháy mắt một cái, cười nói.

"Cũng còn tốt, cũng còn tốt." Diệp Thần nhún vai một cái vai, liền bồi tiếp Tô gia tỷ muội cùng Lâm bá, đi ra biệt thự cửa lớn.

Tô lão gia tử sắp xếp dài hơn bán Rolls-Royce đã sớm chờ ở ngoài cửa, Diệp Thần hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy loại này đáng vẻ xe, nhất thời liền ánh mắt sáng lên. Nam nhân loại động vật này, đều là sẽ đối với xe, cái bật lửa cùng súng ống có không tên hứng thú.

Diệp Thần suy nghĩ sau đó chính mình cũng làm một chiếc xe như vậy, sau đó để tiểu người hầu gái đình Phi làm tài xế của chính mình, cho nên liền hỏi nhiều Lâm bá vài câu liên quan với xe này tình huống.

Tô mãn cùng Tô Hinh thì lại sớm đã Tư Không nhìn quen, các nàng trực tiếp ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Hành lang trưng bày tranh phong ba

Kỳ thực vừa bắt đầu Diệp Thần vốn là có chính mình sắp xếp, là không muốn đi tham gia cái này triển lãm tranh. Bất quá Lâm bá nói lần này triển lãm tranh bên trong triển lãm đều là một ít cổ đại tác phẩm hội họa, trong đó còn có rất lớn một phần quốc họa.

Diệp Thần kế hoạch sau đó lên đại học lúc này ghi danh khảo cổ chuyên nghiệp, đây cũng là bởi vì hắn đối với cổ lão văn hóa có hứng thú nồng hậu. Vì lẽ đó vừa nghe đến Lâm bá nói triển lãm tranh lại thời cổ quốc họa, hắn liền vui vẻ đồng ý.

Cũng không lâu lắm, bọn hắn liền đến tổ chức triển lãm tranh sẽ triển trưng tâm.

Lần này phía trước tham quan triển lãm tranh người cũng không phải rất nhiều, một mặt là bởi vì vé vào cửa giá cả đắt giá, mặt khác nhưng là bởi vì triển lãm tranh vẫn còn thí nghiệm vận doanh giai đoạn, vì lẽ đó hành lang trưng bày tranh bên trong phần lớn người đều là được yêu phía trước. Những người này quần áo ngăn nắp, cử chỉ tao nhã, đều là có nhất định xã hội địa vị nhân sĩ.

Sau khi đi vào, Diệp Thần liền một đâm vào mệnh môn họa trong biển, hắn nhìn ra say sưa ngon lành, phát hiện rất nhiều bức phi thường có trình độ hóa thành, trong lòng cảm thán chính mình không uống chuyển này.

Diệp Thần trong mắt có trình độ, đó cũng không là có trình độ. Phải biết, tuy rằng hắn từ nhỏ sinh sống ở hẻo lánh Tiểu Sơn trong thôn, không có quá nhiều tiếp xúc son ở ngoài ăn chơi trác táng thế giới, thế nhưng sự phụ của hắn nhưng là có rất rất nhiều hi thế trân bảo, này trong đó liền bao quát rất nhiều tên nhà đi làm.

Như Cổ Khai Chi Phật tổ, Đường Dàn cung nữ các (chờ) đều còn có bút tích thực, liền ngay cả nghe đồn không bút tích thực truyền lại thế Ngô Đạo tử bức tranh, lão gia tử đều ẩn giấu một phương hai thước sách cổ. Còn cận đại Tề Bạch Thạch, trương Đại Thiên tác phẩm, càng là đếm không xuể, cư lão gia tử nói, đây cũng là bởi vì hắn năm đó cùng Tề Bạch Thạch, trương Đại Thiên hai người quen biết, vì lẽ đó vơ vét rất nhiều văn chương.

Ở sự phụ hun đúc bên dưới, Diệp Thần tuy còn nhỏ tuổi, nhưng đã xem như là vừa tìm thấy đường, mắt sáng như đuốc. Chỉ cần là hắn cho rằng có trình độ, này nhất định là có cực cao nghệ thuật giá trị, hình Thần gồm nhiều mặt giai làm.

Tô mãn ở một bên nhìn thấy Diệp Thần mê mẩn như thế, liền không nhịn được khẽ hừ một tiếng. Tiểu bảo an lúc này quan sát tác phẩm hội họa biểu hiện, với hắn lúc đó ở trong phòng an ninh từng thấy động tác phiến dáng dấp hầu như giống nhau như đúc. Tô mãn cũng không nhận ra Diệp Thần đứng là bị cổ họa nghệ thuật lực cảm hoá.

"Diệp Thần, ngươi đừng giả bộ làm ra một bộ thật giống rất cao thâm dáng vẻ có được hay không? Xem ngươi dáng dấp kia, không biết thật tình ngươi, còn tưởng rằng ngươi thật hiểu họa đây." Tô mãn nói.

Diệp Thần cười nhạt, không hề trả lời. Hắn cũng không phải loại kia yêu thích ở trên miệng mặt sinh nhát thời nhanh chóng người, thời gian lâu dài sau đó, tô mãn tự nhiên sẽ hiểu rõ hắn.

Ai biết tô mãn tiếng nói vừa mới lạc, Diệp Thần liền nghe được một cái đề hắn có chút không thoải mái âm thanh.

"Tô tổng, không nghĩ tới ngài cũng đến nơi này, đúng là thật là đúng dịp!" Người nói chuyện mang một bộ sợi vàng gọng kính, cả người xem cao to anh tuấn, ôn văn Erya.

Hắn không phải người khác, chính là lần trước bị tô mãn khai trừ ra kbc người của công ty sự tình bộ chủ quản —— Sở Dương.

"Sở Dương?" Tô mãn hơi sững sờ, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Sở Dương phảng phất quên đi thời đó tô mãn khai trừ hắn cảnh tượng, hắn chòng mặt tươi cười, tiến đến tô mãn bên người: "Rời đi kbc sau đó, ta liền thông qua nhận lời mời tiến vào nhà này hành lang trưng bày tranh đam lâm quản lý. Ta trên Chu Tài nhập chức, thật đúng là khéo léo, ngày hôm nay lại liền gặp phải Tô tổng ngươi."

"Ha ha, vậy chúc mừng ngươi." Tô mãn cười nhạt, nàng tuy rằng xem đang cười, thế nhưng trong mắt nhưng không có một chút nào ý cười. Không thể nghi ngờ, tô mãn hiện tại vẫn cứ đối với Sở Dương ngay lúc đó làm canh cánh trong lòng.

Này đều là bài tiểu bảo an Diệp Thần ban tặng, vào giờ phút này, Sở Dương ở mỹ nữ tổng giám đốc trong mắt, thậm chí còn không bằng một cái phổ thông người đi đường.

"Tô tổng, không nghĩ tới lúc này mới mười mấy ngày không gặp, ngài lại biến hoá đẹp đẽ rất nhiều, thật đúng là để ta cảm thấy kinh ngạc. Ngài mặc tới nay đến này thân muộn lễ quần dài, thực sự là quá đẹp rồi! Ngài vừa xuất hiện, phảng phất hết thảy quang đều âm đạm rồi không ít..." Vô số lời ca tụng cùng tán dương lời nói từ Sở Dương trong miệng nói ra, tuy rằng trên căn bản khen tô mãn đều còn là thật, thế nhưng Diệp Thần nghe vào trong tai, vẫn cứ cảm thấy vô cùng buồn nôn.

Sở Dương đi không quan tâm chút nào, biết tô mãn mở miệng đánh gãy, hắn mới ngừng lại. Có câu nói đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Sở Dương nói rồi như thế một đồng lớn khen tặng, tô mãn tự nhiên cũng không tốt nghiêm mặt, nàng chỉ có thể ứng phó đất(mà) bỏ ra nụ cười.

"Có năng lực ở đây gặp phải ngài, đây thực sự là sự an bài của vận mệnh! Ông trời nhất định là tại quan tâm ta, ta tiền trước mấy thiên tài vừa vì hành lang trưng bày tranh lập công, không nghĩ tới lại liền gặp phải ngài!" Sở Dương vừa nói, vừa đem tô mãn, Diệp Thần cùng Tô Hình mang tới một bức

hóa thành bên cạnh.

Hắn chỉ vào này bức trường quyền vậy mực son thủy, tỏ rõ vẻ đều là say sưa cùng thỏa mãn: "Bức họa này, là ta từ châu Nam Mỹ vì hành lang trung bày tranh tìm tới được. Nó là Cổ Khai Chi tuổi già tác phẩm, xem như là bảo vật vô giá rồi! Như thế nào, xem có phải là phi thường có khí thế?"

Tô mân ngẫm đầu nhìn tới, trong nháy mắt liền bị tác phẩm hội họa bên trong này bàng bạc Vân Vụ sơn thủy hấp dẫn. Đây tầm xem xác thực khí thế rộng rãi, hiển nhiên không phải vật phẩm

Đương nhiên, tô mân đối với những này tác phẩm hội họa cũng không tinh thông, vì lẽ đó ngoại trừ tác phẩm hội họa mặt ngoài để lộ ra khí thế ở ngoài, nòng cốt bản không nhìn ra môn đạo gì. Ngược lại là một bên Diệp Thần, ở quan sát chỉ chớp lát sau, Vivi nhú mày.

"Xác thực là một bức thật họa, xem vui tai vui mắt." Tô mân nói.

"Đó là đương nhiên, ta tìm trở lại bức họa này sau đó, ta thủ trường phi thường Khai Tâm, hắn đã quyết định muốn ở gần đây đem ta thăng làm này hành lang trung bày tranh người tổng phụ trách." Sở Dương đắc ý nói.

"Không phải chứ? Người không biết hàng, lẽ nào người thủ trường cũng không biết hàng sao?" Diệp Thần nhất không ưa Sở Dương lần này tiểu nhân đắc chí sắc mặt, hắn nghe được Sở Dương, không nhịn được mở miệng lạnh lùng trào phúng một câu.

Diệp Thần âm thanh không hề lớn, thế nhưng hành lang trung bày tranh bên trong vốn là yên tĩnh, vì lẽ đó hắn vừa nói ra, nhất thời liền bị người chung quanh cho nghe vào trong tai. Thời gian ngắn ngủi, liền có mấy cái thật người xem náo nhiệt vây quanh.

Sở Dương sắc mặt cứng đờ, hắn nhìn kỹ Diệp Thần một chút, lúc này mới phát hiện trước mặt vị trẻ tuổi này lại chính là lúc trước cái kia tiểu bảo an.

"Người lời này là có ý gì? Cái gì gọi là không biết hàng? E sợ không người biết hàng, hắn là người chứ? !" Sở Dương trong lòng nhất thời sinh ra tức giận, hắn lạnh lùng nói.

"Không biết hàng chính là không biết hàng rồi. Lớn như vậy một bức hàng nhái, lại giống trống khua chiêng móc ở đây, người thật bất nạt mọi người(đại gia) đều là nhìn thẳng mù sao?" Diệp Thần đứng chấp tay, đặt tại làm ra một bộ cao thâm khó dò tư thái.

Hắn câu này lời vừa nói ra, nhất thời gây nên một mảnh tiếng nghị luận. Mọi người vây xem bên trong, có mấy cái nhãn lực coi như không tệ người, bọn hắn đều không có phát hiện trong đó đầu mối, trong lúc nhất thời mọi ánh mắt đều tụ tập ở Diệp Thần trên người.

Như vậy một người trẻ tuổi, xem một bộ định liệu trước đáng vẽ, hắn sẽ không phải là ở cổ làm ra về chứ?

"Người cũng không nên ăn nói bừa bãi! Phải biết, như người vậy tùy tiện nói, đối với chúng ta hành lang trung bày tranh sản sinh ác hơi ảnh hưởng, là cần phụ pháp luật trách nhiệm!" Sở Dương sắc mặt khó coi phi thường, hắn tức đến nổ phổi nói.

"Ăn nói bừa bãi? Hừ hừ, vậy ta liền nói cho người nghe vừa nghe!" Diệp Thần bước chân nhẹ động, đi tới này bức họa làm nên trước, đối mặt mọi người.

"Đây cái gọi là Cổ Khai Chi tác phẩm hội họa, nếu như ta phỏng chừng không kém, e sợ cũng chính là gần trong vòng mười năm tác phẩm!" Lời vừa ra khỏi miệng, lại là tất cả xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Tiểu bảo an lớn kiến thức

Có năng lực ở thủ đô xây dựng triển lãm tranh, tự nhiên không thể tùy tiện liền móc một bức hàng nhái đi ra. Diệp Thần ở vừa nhìn thấy bức họa này lúc này, kỳ thực cũng nho nhỏ chấn kinh rồi một tý.

Cổ Khai Chi di làm cũng không coi là nhiều, thế nhưng muốn trước mắt loại này thẳng thắn thoải mái trường quyền tác phẩm, nhưng từ chưa trên đời trên mặt gặp.

Bức họa này, bất luận từ công bút hay vẫn là Thần Vận mặt trên đến xem, hầu như cũng đã đến có thể đánh tráo mức độ. Họa ra bức họa này người, nếu như sinh ra sớm cái mấy ngàn năm, như vậy hắn không thể nghi ngờ sẽ trở thành một cái khác Cổ Khai Chi.

Tiệc nuôi chính là, hoàn mỹ đến đâu hàng nhái, chung quy hay vẫn là hàng nhái.

Muốn cổ họa thứ này, đi ngang qua thời gian lắng đọng sau đó, ít nhiều gì sẽ tích lũy xuống một ít linh khí. Những cái kia linh khí người bình thường là không cách nào cảm giác được, thế nhưng làm Tán Tiên Diệp Thần, nhưng có thể cảm nhận được rõ ràng.

Tuy rằng trước mắt bức họa này, làm cựu phương pháp cực kỳ tiên tiến, thậm chí chạy trốn cơ khí đo lường, thế nhưng là không có tránh được Diệp Thần cảm quan.

Thời gian vật này, mô phỏng theo đã là hầu như không thể hoàn thành sự tình, chớ đừng nói chi là là phục chế .

"Tuy rằng ta không biết là như thế nào làm được, thế nhưng bức họa này không thể nghi ngờ là trải qua kỹ thuật thành phần lão hóa sau đó kết quả." Diệp Thần vừa nói , vừa đem ngón tay chỉ về họa bên trong một chỗ ngọn núi: "Mặc dù là lại hết sức mô phỏng theo, chung quy hay vẫn là mô phỏng theo, chung quy sẽ lộ ra đầu mối. Các người xem này một ngọn núi, phong cách của nó có phải là cùng những ngọn núi xung quanh hơi có sự khác biệt?"

Diệp Thần sau khi nói xong, xung quanh trong nháy mắt yên tĩnh lại. Mấy vị trong nghề nhân sĩ dồn dập tụ họp tới, nhìn chăm chăm Diệp Thần chỉ địa phương tỉ mỉ quan sát kỹ .

"Còn có này một đoạn dòng nước, này một con hạc, này một chiếc thuyền con. Các người đều nhìn kỹ một tý, nếu như mọi người(đại gia) trước đây đã từng từng thấy Cổ Khải Chi tác phẩm hội họa, như vậy các người nhất định có thể phát hiện đầu mối. Cổ Khải Chi phong cách chú trọng Thần Vận, cũng không câu nệ với giống như. Thế nhưng ta vừa này nói tới này mấy chỗ, kỹ thực đã ở trong lúc vô tình lộ ra kẽ hở."

Tất cả mọi người đều nín thở ngưng thần, nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn bức họa kia. Trong đó một vị giáo sư đại học càng là lấy ra kính phóng đại, đề sát vào quan sát .

Thời gian một giây một giây đất(à) lại trôi qua , Sở Dương đứng ở một bên, trái tim nhảy lên càng lúc càng nhanh, hần tự nhiên là biết bức họa này làm thật giả. Người khác càng là quan sát đến cẩn thận, trong lòng hần liền càng cảm thấy bất an.

Bất quá, Sở Dương trên mặt cũng không có lộ ra mấy may kẽ hở, hần không ngừng mà ở trong lòng ám chỉ chính mình. Lúc trước đang làm đến bức họa này lúc này, vị kia làm họa người từng vỗ bộ ngực lời thề son sắt đất(à) bảo đảm quá, chỉ cần không phải Cổ Khải Chi tái sinh, phía trên thế giới này tuyệt đối không thể có người họa ra so với Cổ Khải Chi càng như tác phẩm hội họa đi ra.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì vị kia tự cao tự đại họa sĩ chưa bao giờ gặp Diệp Thần. Hần cũng không biết, ở một cái cũng không biết tên Tiểu Sơn trong thôn, có một vị tuổi già lão nhân mỗi ngày buộc một đứa bé vẽ các loại danh gia tác phẩm hội họa.

Diệp Thần từ dưới liền bắt đầu vẽ vôi, vẽ vẽ mười mấy năm, thỉnh thoảng còn có một chút cổ quái kỳ lạ lão nhân đến thăm sơn thôn nhỏ, đối với hần chỉ điểm một phen. Vì lẽ đó, hần ở quốc họa mặt trên trình độ phi thường cao, không chỉ có thể họa Cổ Khải Chi, liền ngay cả Đường Dân, Tề Bạch Thạch, Trương Đại Thiên, Hân Hi năm các người họa, cũng hầu như đến có thể đánh tráo mức độ.

Sở Dương tìm đến bức họa này bên trong lộ ra kẽ hở, Diệp Thần ở mười mấy năm vẽ tranh cuộc đời bên trong, đã lộ ra quá vô số lần, vì lẽ đó hần tự nhiên là bắt vào tay.

Hồi lâu sau, cầm kính phóng đại vị kia kính đô đại học quốc họa truyền thụ rốt cục khẽ run lên, sau đó hần thở dài một tiếng, thu hồi chính mình kính phóng đại.

"Thế nào?" Diệp Thần hỏi.

Vị kia truyền thụ lắc đầu, lại liền tiếp thở dài mấy lần khí: "Này xác thực là đại sư tác phẩm, họa sĩ tuyệt vời, thực sự khiến người ta nhìn mà than thở!"

Sở Dương nghe được lời này, nhất thời lộ ra một mặt đắc ý, hần bắt nạt đến Diệp Thần trước người, vênh vào tự đắc, đắc ý phi thường. Chi là còn không tới kịp nói chuyện, liền nghe được vị kia truyền thụ lại mở miệng .

"Bất quá... Bất quá, bức họa này xác thực là hàng nhái a! Ai! Như vậy công lực, lại chạy đi làm giả nói, thực sự là đáng tiếc rồi!"

Hần câu này vừa dứt lời, lại như là ở trong mọi người ném một quả tạc đạn, chỉ nghe oanh địa một tiếng, tiếng nghị luận trong nháy mắt liền sôi sùng sục.

"Người... Người cũng không nên ăn nói bừa bãi!" Sở Dương vừa mới có hung hăng đắc ý trong nháy mắt liền tan thành mây khói, hần lần này nói chuyện đối tượng, đã biến thành vị kia truyền thụ.

Vị kia truyền thụ còn chưa có phản ứng gì, người bên cạnh liền không vui .

"Người trẻ tuổi, nói chuyện có thể phải chú ý đúng mực. Này Vị lão tiên sinh là kính đô đại học Đào giáo sư, hần nhưng là quốc nội nổi danh nhất quốc họa đại sư." Một vị người đàn ông trung niên mở miệng nói.

"Đào giáo sư? Chính là vị kia một bức họa mua ra mấy triệu Đào giáo sư?" Một cái khác Hoa Y thiếu phụ hỏi.

"Chính là hần! Đào giáo sư nhưng là Tề Bạch Thạch đại sư chỉ điểm người, hần nếu nói bức họa này là hàng nhái, theo ta thấy, vậy thì đúng là hàng nhái!"

Mọi người mồm năm miệng mười đất(à) nghị luận , chỉ có chủ đề trung tâm Đào giáo sư ý tứ sâu xa đất(à) nhìn Diệp Thần một chút. Người khác hay

là còn không rõ, thế nhưng trong lòng hấn nhưng rất rõ ràng.

Trước mặt vị trẻ tuổi này, liếc mắt là đã nhìn ra tác phẩm hội họa bên trong kẻ hở, mà này kẻ hở chính mình nhưng quan sát một lúc lâu mới phát hiện. Hai đem so sánh bên dưới, có thể tưởng tượng được, người trẻ tuổi này tuyệt đối không phải một nhân vật đơn giản.

Diệp Thần từ đầu tới cuối đều là một mặt hồ hững, nếu như không phải là bởi vì không ưa Sở Dương, hấn là kiên quyết sẽ không ra loại này danh tiếng.

Sở Dương nhưng là một mặt tro nguội, hấn không chút nào dám nữa làm dừng lại, thừa dịp mọi người nghị luận công phu, cuống quýt đất(mà) đoàn người đông đúc xa xa né ra .

Một mặt là bởi vì hấn không muốn làm cái kia thiên phu sở chỉ người, mặt khác, hấn cũng sợ sệt mọi người nghị luận dẫn đến mình thủ trường. Nhưng là bất luận Sở Dương như thế nào trốn tránh, chỉ là bao không được hóa, này tám cái gọi là Cố Khải Chi tác phẩm hội họa là hàng nhái tin tức chung quy sẽ truyền tới hấn thủ trường bên trong tại.

Dù như thế nào, Sở Dương ở cái này hành lang trưng bày tranh bên trong nghề nghiệp cuộc đời, xem như là xong bị hủy diệt hoàn toàn .

Tô mân cũng cảm thấy lúng túng phi thường, dù sao nàng cũng ló ra : mở miệng khen quá bức họa này, hơn nữa Sở Dương xem như là tô mân người quen cũ, gây ra chuyện như vậy, nàng cũng cảm giác trên mặt tối tăm. Quan trọng hơn chính là, tô mân tại vừa nãy còn trào phúng Diệp Thần ra vẻ hiểu biết, ai biết Diệp Thần lại như thế tinh thông cổ họa.

Nàng mặt cười mấp cở đỏ chót, sau đó tùy tiện tìm một cái cớ, liền rời khỏi hành lang trưng bày tranh. Chỉ còn dư lại Diệp Thần cùng Tô Hinh còn ở hành lang trưng bày tranh bên trong đi dạo.

Lần này sự tình, để Tô gia tiểu muội đối với Diệp Thần vài phần kính trọng. Bất quá Tô Hinh đối với vẻ vờ vật này cũng không thích, nàng trọng tâm chủ yếu còn đặt ở anh hùng liên minh mặt trên, vì lẽ đó ngược lại không cảm thấy có Diệp Thần có cái gì cao thâm khó dò địa phương.

Hai người ở xem tác phẩm hội họa lúc này, Sở Dương nhưng là vẫn núp ở phía xa lạnh lùng nhìn chằm chằm Diệp Thần.

Hấn hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hai tay khăn nắm chặt thành nắm đấm đầu, Chi hận không thể đem Diệp Thần ăn tươi nuốt sống ăn tiến vào trong bụng đi. Rốt cục, cừ hận lửa giận càng thiếu càng vượng, Sở Dương giậm chân một cái, hướng về Diệp Thần đi tới.

Hấn quyết định, tàn nhẫn mà giáo huấn tên tiểu tử kia một phen!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Người muốn động thủ với ta?

Sở Dương tuy rằng thân hình cao lớn, cũng không thường thường cùng người động thủ, hấn trong ngày thường gặp phải người khác đánh nhau xung đột, đều lần đi xa xa, trong xương cốt kỳ thực là một cái kẻ vô dụng.

Thế nhưng lần này, Sở Dương nhưng quyết định ra tay đánh Diệp Thần một trận. Một mặt là bởi vì oán hận trong lòng, mặt khác nhưng là bởi vì đan từ bề ngoài nhìn lên, hấn xác thực so với tiểu bảo an cao lớn hơn khôi ngô rất nhiều.

Diệp Thần hơi hơi có một chút điểm gầy, xem tựa hồ yếu đuối mong manh. Mà Sở Dương nhưng là thường thường ngâm mình ở trong phòng thể hình, âu phục giày da bên dưới có to lớn bắp thịt, hấn tự tin chính mình ba quyền hai chân liền có năng lực đem Diệp Thần đánh ngã xuống đất.

Diệp Thần chính đang tập trung tinh thần nhìn tác phẩm hội họa lúc này, đột nhiên cảm giác được phía sau có một con tay đè ở trên vai của mình mặt. Trong lòng hấn khẽ động, quay người sang , khi thấy Sở Dương nổi giận đứng đứng khuôn mặt.

"Làm sao? Người còn có chuyện gì?" Tiểu bảo an biểu hiện trên mặt hồ hững, khóe mắt dư quang liếc nhìn một chút Sở Dương đặt tại chính mình trên bả vai tay.

"Người biết ta vì tìm tới này bức họa, bỏ ra bao nhiêu tâm huyết sao? Này đều là lỗi của người, lẽ nào người đã nghĩ đi thẳng một mạch?" Sở Dương hận đến cắn chặt hàm răng, đốt ngón tay dùng sức, gắt gao trói lại Diệp Thần vai.

Ai biết Diệp Thần chỉ là vai nhẹ nhàng run lên, liền từ Sở Dương nắm ngón tay bên trong tránh ra, hơi hột, không tổn sức chút nào. Hấn tựa như cười mà không phải cười mà nhìn Sở Dương, lạnh nhạt nói: "Nơi này là hành lang trưng bày tranh, lui tới đều là nhả nhặn người, ta cũng không muốn cùng người

động thủ."

"Nhã nhặn người? Ha ha..." Sở Dương cười lạnh một tiếng, nặn nặn chính mình đốt ngón tay, khiêu khích đất(mà) đánh giá Diệp Thần: "Tiểu tử, ta cho ngươi biết, nam nhân dựa vào chính là nắm đấm. Làm sao, ngươi sợ sệt sao? Tùng hàng!"

Hắn nói ra "Tùng hàng" hai chữ lúc này, cổ ý đem âm thanh gọi đến vang dội, lập tức liền rước lấy rất nhiều nhìn kỹ ánh mắt. Hắn nhìn thấy Diệp Thần có ý muốn lui bước, khiêu ngạo nhất thời liền hung hăng, cũng không đợi thêm Diệp Thần nói chuyện, một quyền liền vung đi ra ngoài.

Cú đấm này xem rất có thanh thế, mắt thấy liền muốn đánh ở Diệp Thần trên lỗ mũi mặt, ai biết Diệp Thần chỉ là nhẹ nhàng Xảo Xảo đất(mà) một bên thân, liền tránh ra.

Sở Dương cú đấm này độc hết toàn thân khí lực, chỉ muốn một đòn liền đem đối phương quật ngã, ai biết thậm chí ngay cả tiểu bảo an tóc tia đều không có đụng tới.

Diệp Thần ở né tránh đồng thời, trong lỗ mũi lạnh lùng hừ một tiếng, trong mắt hắn vì quang lấp lóe, nhìn đúng Sở Dương lớn mở cửa hộ nghiêng người mà vào, một cái thẳng quyền vừa nhanh vừa chuẩn lại tàn nhẫn đất(mà) đánh vào Sở Dương trên cằm mặt.

Sở Dương chỉ cảm giác mình thấy hoa mắt, hắn thậm chí còn chưa kịp phản ứng lại đây, liền cảm giác được dưới cằm truyền đến một trận đau nhức, nhất thời liền kêu đau đớn một tiếng, ngửa mặt hướng về sau tàn nhẫn mà té xuống đất.

Tiểu bảo an chỉ khiến cho ba, bốn phần mười khí lực, nhưng mà điều này cũng xa không phải Sở Dương có khả năng chịu đựng. Hắn sau khi ngã xuống đất, lập tức liền thổ một cái mang huyết nước bọt đi ra, bên trong còn tạp một chiếc răng.

Trái lại Diệp Thần, xem tựa hồ chỉ là nhẹ nhàng một quyền, lại liền đem người cao mã đại đối thủ đánh ngã xuống đất. Hắn một tay chấp sau lưng, một cái tay khác phui một cái bụi bặm trên người, biểu hiện trên mặt bình tĩnh hờ hững, phảng phất tất cả cũng chưa từng xảy ra tự.

Tất cả những thứ này đều chỉ phát sinh ở ngắn ngắn trong nháy mắt, mọi người vây xem bên trong, không có một cái có năng lực nghĩ đến thì ra là như vậy kết quả. Dồn dập nghị luận âm thanh nhất thời liền Vang, mọi người chỉ chỉ chỗ chỗ, miệng bên trong gấp mặt nói chuyện luận đều là ngã trên mặt đất Sở Dương.

"Tên kia xem còn rất khỏe mạnh, làm sao như thế không trải qua đánh?"

"Chính là chính là, ta phỏng chừng hắn cũng chính là một cái miệng cộp gan thô mặt hàng."

"Đó cũng không, hắn cũng chính là nhìn người trẻ tuổi kia thân thể khá là đơn bạc, cho nên mới dám ra tay. Nếu như gọi là một cái khác hơi hơi khỏe mạnh một điểm, chỉ sợ hắn liền rầm cũng không dám thả."

"Hon nữa hắn đánh người trước lại còn luôn miệng nói cái gì nam nhân cần nhờ nắm đấm, thật đúng là mất mặt!"

Mọi người nghị luận âm thanh lại như là một cái lại một cái vang dội bạt tai, Ba ba Ba ba đất(mà) mạnh mẽ phiến ở Sở Dương trên mặt, Diệp Thần nghe được trong lòng cười trộm, nhưng mà Sở Dương nhưng là xấu hổ đến hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Sở Dương vừa thẹn vừa giận, tỏ rõ vẻ dùng đến đỏ chót, hắn cũng không nhận ra là Diệp Thần thân thủ tuyệt vời, mà là cảm giác mình vừa này quá bất cần một chút.

Hắn đột nhiên vỗ một cái mặt đất, lại đứng, lại như là một cái nổi cơn điên chó điên lại hướng về Diệp Thần đánh tới. Từng quyền đều khiến đủ khí lực bú sữa, ý đồ trong thời gian ngắn nhất cứu vãn chính mình bộ mặt.

Tiểu nuối chính là, Sở Dương này mèo quào thân thủ, ở trong mắt Diệp Thần thực sự là vừa ngốc lại buồn cười. Điều không cần cùng tiểu bảo an trước gặp phải những vũ đó học thể gia nhân sĩ so với, chỉ cần chính là tỏ mẫn bị bắt cóc thì này mấy cái bọn cướp, tùy tiện kéo một cái đi ra, e sợ đều có thể trong nháy mắt quật ngã ba, năm cái Sở Dương người như vậy.

Diệp Thần bước chân mềm mại, trong lòng tích trữ đùa giỡn tâm ý, hắn cũng không hoàn thủ, chỉ là ở Sở Dương sắp bắn trúng chính mình lúc này mới xảo diệu đất(mà) né tránh ra.

Vài lần đùa giỡn bên dưới, Sở Dương hoàn toàn bị phần nô làm choáng váng đầu óc, hắn đột nhiên kêu to một tiếng, liền mạng đất(mà) hướng về Diệp Thần đâm đến, nơi nào còn có nửa phần thường ngày nho nhã cùng phong độ.

Diệp Thần thuận thế quay người lại, đưa tay nhẹ nhàng xoa bóp Sở Dương vai một tý, sau đó hướng về đối phương cái móng liền đập tới. Sở Dương công kích lần thứ hai thất bại, cùng lúc đó, chính hắn thu thế không được, hơn nữa Diệp Thần này một cước đồ thêm dầu vào lửa, nhất thời liền nhắm phía hành lang trung bày tranh trên vách tường mang theo cổ họa.

"Loảng xoảng lang!"

"Rầm ——"

Sở Dương va chạm bên dưới, lập tức mắt nổ đom đóm vỡ đầu chảy máu, hắn vừa phục hồi tinh thần lại, liền nghe được xung quanh một trận hút vào khí lạnh âm thanh. Hắn định thần nhìn lại, mới phát hiện trên tường này bức cổ họa theo pha lê khung ảnh đồng thời rơi xuống trên đất, rơi nát tan.

Sở Dương tại chỗ liền ngậy người , chỉ chốc lát sau, Diệp Thần âm thanh truyền vào đến trong lỗ tai của hắn.

"Ta nguyên bản còn tưởng rằng ngươi không biết hàng, bây giờ nhìn lại, là ta sai rồi." Diệp Thần cười hì hì nhìn Sở Dương, giơ ngón tay cái lên, "Ngươi có thể thật biết hàng, thật là lợi hại! Ngã nát bức họa này ta xem qua , là Đường Dân bút tích thực, có vẻ như không rề."

Diệp Thần vừa dứt lời, bên cạnh một người liền mở miệng nói: "Đâu chỉ là không rề, họa đều là luận thước tiền lời, bức họa này phỏng chừng là theo : đề thốn tiền lời. Quảng thời gian trước giai sĩ đến phòng đấu giá từng từng ra một bức tương tự Đường Dân tác phẩm hội họa, còn không bức họa này chất lượng cao, bán có hơn 3 triệu Đô-la."

Tên còn lại tiếp lời nói: "Bức họa kia ta xem qua, họa phải là một cái tỷ nữ. Nay tám thật không đơn giản a, họa bên trong là cái nhà giàu tiểu thư đi, e sợ hay vẫn là Đường Dân đỉnh cao thời kì tác phẩm!"

Mấy vị biết hàng Hành gia ngơoi một lời ta một lời đất(mà) thảo luận nổi lên bức họa này làm giá trị, Sở Dương nghe vào trong tai, hai chân càng ngày càng mềm, cuối cùng rốt cục giang không được áp lực cực lớn, bay nhảy một tiếng co quắp ngồi ở đất(mà).

Diệp Thần cười nhạt, đi tới Sở Dương bên người, vỗ vỗ bờ vai của hắn. Đương nhiên, này cũng không phải tiểu bảo an cùng đối phương lấy lòng, hắn ở đập lúc này thuận lợi ấn xuống một cái Sở Dương phía sau lưng huyết vị.

Sở Dương nhất thời hai mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh. Xem , tựa hồ là vị này mới lên cấp hành lang trung bày tranh quản lí không chịu nổi gánh nặng, bị dọa hôn mê, không có ai biết là Diệp Thần ra tay chân.

Ở miễn đi phiền phức đồng thời, các (chờ) Sở Dương tỉnh lại sau đó, chờ đợi hắn chính là thủ trưởng cảm giận ngút trời cùng lượng lớn tiền bồi thường dùng.

Có câu nói, không muốn chết sẽ không phải chết.

Cuối cùng, này đều là Sở Dương ở tự làm tự chịu, tiểu bảo an chỉ có điều là hơi hơi giúp hắn một tay mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tiểu gia ta muốn xoa bóp

Lần này triển lãm tranh hành trình đối với Diệp Thần tới nói, tổng thể hay vẫn là rất vui vẻ. Tuy rằng đột nhiên nhô ra Sở Dương ít nhiều gì ảnh hưởng đến hứng thú, thế nhưng Diệp Thần vẫn cứ cực kỳ Khai Tâm.

Ở thuận lợi giải quyết Sở Dương đồng thời, Diệp Thần cũng ở triển lãm tranh bên trong nhìn thấy mấy bức trước đây ở sơn thôn nhỏ bên trong chưa từng nhìn thấy tác phẩm hội họa, thu hoạch khá dồi dào.

Ngày này một tý ban, Diệp Thần liền lấy ra một đại túi quần áo dơ vác ở trên vai, chuẩn bị đưa đi nhà Toa nơi đó.

"Diệp Thần, ngươi nắm nhiều như vậy quần áo, là muốn đi giặt quần áo điểm sao? Tiểu tử ngươi cũng quá lười một điểm đi, chính mình động động thủ giặt quần áo, có năng lực tinh rất nhiều tiền." Bàng ca vừa gặm đùi gà, vừa nói.

"Khà khà, có người giúp ta tẩy." Diệp Thần bật cười.

"Ừ?" Bàng ca vừa nghe lời này, lập tức liền tinh thần tỉnh táo, hắn từ trên xuống dưới đánh giá Diệp Thần một phen, nghi ngờ nói, "Tiểu tử ngươi sẽ không phải là thảo luận chứ? Lại có thể có người giúp ngươi giặt quần áo?"

"Ta không có thảo luận, chỉ có điều là gần nhất tìm một cái bảo mẫu." Diệp Thần giải thích.

"Bảo mẫu? Ngươi đừng lừa phỉnh ta , chúng ta đều là làm bảo an, cái nào thừa bao nhiêu tiền đi xin mời bảo mẫu?" Bàng ca hiển nhiên không tin Diệp Thần nói, hắn nhũu mấy thở dài: "Ai, ngươi ngoại trừ so với ta Soái một chút ở ngoài, nơi nào tốt hơn ta? Như ta như vậy thành thực, thận trọng, có nội hàm, lại thể sự xoay vần nam nhân, tại sao sẽ không có nữ nhân thay ta giặt quần áo đâu?"

"Ây... Bàng ca ngươi đừng ừ ừ a, đều sẽ có nữ nhân có năng lực phát hiện ngươi." Diệp Thần nhẩn nhẹn cười, không dám nói cho Bàng ca chính mình bảo mẫu chính là hắn ngày nhớ đêm mong trong mộng Nữ Thần nhà Toa.

Nếu như Bàng ca biết cho Diệp Thần giặt quần áo người là mã Toa, khẳng định không nói hai lời liền muốn vén tay áo lên giáo huấn tiểu bảo an một phen.

Diệp Thần gọi tới tiểu người hầu gái, làm cho nàng đem mình đưa đến mã Toa nơi ở.

Mã Toa nhà vị trí khu biệt thự bên cạnh chính là một cái rất lớn hồ nhân tạo, phong cảnh rất tốt. Cái này khu biệt thự tên là hoán thủy biệt viện, tràn ngập tình thơ ý họa, đẳng cấp chỉ so với phương Đông tởm kém một chút. Trong đó biệt thự nghiêng Đông Âu kiến trúc phong cách, xem có một phong cách riêng mà lại thanh tân hoạt bát.

Diệp Thần tìm tới mã Toa biệt thự, sau đó theo : ò ò vang lên chuông cửa, đợi rất lâu rồi, biệt thự cửa mới bị mở ra.

Sau khi vào cửa, Diệp Thần phát hiện mình tuyệt sắc bảo mẫu lại là vừa tắm xong đáng vẻ. Tóc của nàng ướt nhẹ, toả ra tẩy phát hương sóng nhỏ mùi thơm ngát, trên người vội vã bao bọc một cái màu vàng nhạt áo tắm, che khuất bộ ngực trở xuống cùng đầu gối trở lên, lại lộ ra mề người mà trắng nõn vai đẹp.

Mã Toa trên mặt cùng trên vai còn mang theo một chút thủy châu, cả người đều toả ra mơ mơ hồ hồ ẩm ướt khí tức, nàng tựa hồ cũng không quen chính hần một đáng vẻ đứng ở trước mặt người ngoài, vì lẽ đó toàn thân tư thái Vivi có chút căng thẳng, nhưng mà này lại làm cho bầu không khí trở nên càng thêm mật mờ ám muội .

Khả năng là có mấy ngày chưa từng thấy Diệp Thần , mã Toa vừa bắt đầu liền theo thói quen muốn bày ra này phó cao cao tại thượng Mã tổng đáng đáp.

Ai biết tiểu bảo an Lãnh Băng Băng ánh mắt ở trên người nàng xoay chuyển như vậy xoay một cái, mã Toa liền không nhịn được đánh run lên một cái, nàng nhớ tới Diệp Thần cao thâm khó dò thủ đoạn, vội vàng liền ở tuyệt khuôn mặt đẹp trên chất lên nụ cười.

"Người... Người đến rồi? Này, những này là quần áo sao?" Mã Toa liền liền tiếng nói đều có vẻ hơi nói lắp, có thể tưởng tượng được nàng đối với Diệp Thần sợ hãi cảm.

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, khẽ nhú mày: "Người nếu là ta bảo mẫu, nói chuyện hay là muốn chú ý một điểm, nhớ tới duy trì tôn kính thái độ, nên gọi chủ nhân lúc này hay là muốn gọi chủ nhân ta."

Sau khi nói xong, hần đem mình này một đại túi quần áo vứt tại mã Toa trước mặt. Diệp Thần quần áo dơ còn rất nhiều, tuyệt sắc bảo mẫu trầm khăn tắm, hành động vốn là không thể nào thuận tiện, nàng dùng sức nhắc lên túi lúc này, không cẩn thận liền lộ ra một chút cảnh "xuân", đều bị Diệp Thần xem ở trong mắt.

Này thật đúng là có một phen đặc biệt rừng đào sâu thẳm, khúc thủy róc rách phong cảnh, trêu đến Diệp Thần trái tim một trận cấp tốc nhảy lên.

Mã Toa nhà khá là mới triều, thiết bị điện trên căn bản đều là trên thị trường khoa học kỹ thuật hàm lượng cao nhất đồ vật, nàng đem Diệp Thần quần áo ôm vào máy giặt trước, toàn bộ nhét tiến vào. Ấn xuống nút bấm sau đó, nàng liền trở lại Diệp Thần trước mặt.

Bảo mẫu này công tác kỳ thực hay vẫn là rất bớt lo, bởi vì mã Toa nhà máy giặt công năng phi thường mạnh mẽ, quần áo dơ ném vào đi giặt xong sau đó còn sẽ tự động hong khô, căn bản cũng không cần mã Toa bận tâm.

"Mang ta thăm một chút phòng của người đi." Diệp Thần phân phó nói.

Àn tốt." Mã Toa trên mặt một bộ ngoan ngoãn vẻ mặt, kỳ thực trong lòng nhưng 10 ngàn cái không muốn. Thế nhưng nàng lại thực sự không dám từ chối, chỉ có thể nhắm mắt mang theo Diệp Thần tham quan .

Trong thời gian này mã Toa còn phải không ngừng đất(mà) lời kéo chính mình khăn tắm, để tránh khỏi đi quang, càng làm cho nàng hơn cảm thấy lúng túng chính là, đi ngang qua một ít chật hẹp địa phương lúc này, nàng cùng Diệp Thần tổng hội tránh khỏi không được thân thể tiếp xúc.

Mã Toa vốc người uyển chuyển thể chất miễn cảm, mà Diệp Thần trẻ tuổi nóng tính máu nóng, mỗi lần hai người Vivi đề ép cùng nhau lúc này, trong nháy mắt đó ám muội kiều diễm, thực sự để này không khí đều có chút dập dờn.

Bất tri bất giác liền đến mã Toa phòng ngủ, nàng phòng ngủ rất lớn, sắc màu ấm điều trang trí khiến người ta cảm giác thật thoải mái. Diệp Thần đi được hơi mệt chút , liền liền chậm rãi xoay người, nằm ở mã Toa trên giường.

"Người đến cho ta xoa bóp một tý?" Giường mềm mại, để Diệp Thần muốn buông lỏng một chút.

Hần gần nhất luôn nghe Bàng ca giảng xoa bóp là như thế nào như thế nào giảm bớt áp lực, phóng thích mệt nhọc, có thể để người ta toàn thân đều thoải mái cực kỳ, liền nhất thời tâm huyết dâng trào, muốn thử một chút.

"Xoa bóp?" Mã Toa lắc lắc đầu, "Ta lại không phải xoa bóp trong điểm những cái kia phục vụ tiểu muội, làm sao có khả năng sẽ xoa bóp."

Diệp Thần nhưng không tin, bởi vì Bàng ca đã nói, xoa bóp quan trọng nhất không ở chỗ xoa bóp tiểu muội thủ pháp thành thạo không thành thạo, mà ở chỗ nàng nghe lời không nghe lời. Chỉ cần nghe lời ngoan ngoãn, vốc người nóng bỏng, như vậy chỉ cần là cô gái, như vậy nàng xoa bóp chất lượng liền nhất định sẽ không kém.

Đương nhiên, tiểu bảo an bởi vì không có thiết thân thể sẽ quá Bằng ca nói tới loại kia xoa bóp, vì lẽ đó hẳn là hoàn toàn bị này hàng cho nói dối. Diệp Thần nghe được mã Toa nói nàng sẽ không, sắc mặt nhất thời liền chìm xuống: "Đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi là không tình nguyện chứ? Lẽ nào ngươi đã quên ta đã thông báo ngươi, làm bảo mẫu, phải tùy thời vô điều kiện đất(mà) hầu hạ ta sao?"

Diệp Thần một sừng sộ lên, mã Toa nhất thời liền sợ sệt, nàng vội hỏi: "Ta bình thường đều chỉ đi làm thái thức xoa bóp, học một chút, khả năng thủ pháp khá là mới lạ. Ngài nếu như không ngại, ta có thể thử một chút."

"Thái thức xoa bóp? Nghe thật giống rất tốt đáng về." Diệp Thần hai chân duỗi một cái, ngã chổng vó lên trời bình địa nằm ở trên giường, "Ngươi tới đi, ta chuẩn bị kỹ càng."

Mã Toa nhưng là thoáng do dự một chút, cẩn cẩn đoi đoi thật mỏng, sau đó mới cởi giày ra lên giường quỳ gối Diệp Thần bên người. Nàng xoắn xuyết nửa ngày, cũng không biết như thế nào ra tay, bởi vì trước đây ở mình làm thái thức xoa bóp lúc này, nàng phần lớn thời gian đều nhắm mắt lại.

Duy nhất có cơ hội có năng lực nhìn thấy, đại đa số nhưng là mấy cái thân thể tiếp xúc khá là kịch liệt động tác. Nghĩ tới mấy động tác kia, mã Toa mặt cười liền hồng.

"Làm sao còn không bắt đầu?" Diệp Thần đợi một lúc lâu, không nhận được hỏi một câu.

"Hiện tại liền bắt đầu."

Mã Toa hít một hơi thật sâu, dựa theo trí nhớ của chính mình, đem nhỏ và dài tay trắng hướng về Diệp Thần bước chân thân đi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Thái thức xoa bóp

Thái thức xoa bóp kỳ thực bắt nguồn từ cổ Ấn Độ khu vực phía Tây, chủ yếu lấy hoạt động then chốt làm chủ, không có huyết vị câu chuyện, cùng quốc nội lưu truyền tới nay xoa bóp phương thức có rất lớn không giống. Từ hai chân bắt đầu, lần lượt hướng về trên, đối với giảm bớt mệt nhọc phi thường có hiệu quả.

Mã Toa bình thường công tác áp lực khá lớn, vì lẽ đó thường thường đi hưởng thụ thái thức xoa bóp phục vụ, vì lẽ đó đại thể quy trình hay vẫn là hiểu một chút. Bàn tay của nàng không hề lớn, trắng nõn mà mềm mại, liền phảng phất không có xương. Mã Toa nhẹ nhàng nắm bắt Diệp Thần then chốt vị trí, chăm chú từ xúc cảm mặt trên tới nói, hay vẫn là phi thường thoải mái.

Thế nhưng Diệp Thần nhưng cảm thấy phảng phất đang bị nạo ngứa giống như vậy, liền hấn mở miệng nói: "Ngươi là không ăn cơm sao, hơi hơi dùng một điểm khí lực a!"

"Ừm." Mã Toa đáp một tiếng, trên tay bỏ thêm rất lớn khí lực. Bởi vì nàng là quỳ ở trên giường, vì lẽ đó dùng sức lúc này thân thể không tự chủ được nghiêng về phía trước, cao vót hai vú hầu như liền kề sát tới Diệp Thần thân thể.

"Như vậy có thể không?" Mã Toa hỏi.

"Áy..." Diệp Thần không để ý liền liếc về tuyệt sắc bảo mẫu khăn tắm bên dưới này như ẩn như hiện hai vú, trong lòng không nhận được Vivi rung động, "Có thể, rất tốt đẹp."

"Tiểu bảo đảm... Chủ nhân, ngươi nhìn rất gầy, không nghĩ tới trên đùi bắp thịt vẫn thật rắn chắc." Mã Toa nhu đề cùng với tìm thấy Diệp Thần chân nhỏ, da thịt ra mắt bên dưới, nàng mặt cười nổi lên đỏ ửng.

"Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, mỗi ngày đều đánh quyền. Ngươi đừng xem ta gầy, tùy tùy tiện tiện quật ngã chừng mười đại hán nhưng là việc nhỏ như con thỏ." Diệp Thần nói.

"Thật không?" Mã Toa đương nhiên sẽ không tin tưởng Diệp Thần nói, tuy rằng hẳn xác thực có một ít không muốn người biết kỳ quái môn đạo, nhưng nếu như thật sự vật lộn, quật ngã chừng mười đại hán nào có như vậy dễ dàng.

Cũng chẳng biết vì sao, hai người nói nói liền không nói, liền đều trầm mặc. Mã Toa yên tĩnh mà tỉ mỉ mà xoa bóp Diệp Thần then chốt, Diệp Thần thì lại không nhận được thường thức mã Toa mê người thân thể đường cong, bất tri bất giác, bên trong gian phòng trở nên dần dần có một ít oi bức.

Hai người huyết dịch nhiệt độ đều đang tăng lên, ngoại trừ lẫn nhau hô hấp cùng tiếng tim đập ở ngoài, cũng chỉ có Diệp Thần thỉnh thoảng sẽ bởi vì thoải mái mà phát sinh tiếng rên rỉ. Mã Toa nếu là thiếu phụ, trước đây tự nhiên là từng có nam nhân, chỉ có điều nàng trượng phu rất sớm liền đi thế, những năm gần đây, nàng đều là một người độc thủ không khuê.

Mã Toa mặc dù là thể gian hiểm thấy vu vật, nhưng mà nàng đối với nam nhân yêu cầu so với so sánh hà khắc. Ba mươi từ năm đó, thân thể chỉ đã cho chồng của nàng một người. Đầu nói nữ nhân ba mươi như lang, mã Toa ở trượng phu tạ thế sau đó, đã rất lâu đều không có như thế gần cự ly tiếp xúc qua nam nhân, liền nàng nghe Diệp Thần tiếng hít thở âm, liền không tự chủ được đất(mà) có chút tâm tư hỗn loạn, tim đập nhanh hơn.

Tuyệt sắc bảo mẫu nhiều năm trước tới nay bị cưỡng chế ngọt ngào dục vọng từng điểm từng điểm đất(mà) ở đáy lòng nảy mầm, nàng xoa xoa Diệp Thần tay, dĩ nhiên có một chút run rẩy.

Diệp Thần bị như vậy vẫn nắm bắt, vuốt, tự nhiên rất nhanh sẽ nổi lên phản ứng, hẳn tuy rằng ăn mặc quần, thế nhưng phía dưới nhưng nâng lên rất cao lều vải. Tuy rằng có một chút chút ít lúng túng, thế nhưng loại này mơ mơ hồ hồ cảm giác, lại làm cho hắn cực kỳ được lợi.

Mã Toa tự nhiên phát hiện Diệp Thần thân thể biến hóa, trên mặt nàng màu đỏ càng tăng lên, thẹn thùng đất(mà) cúi đầu, lông mi thật dài Vivi run run, tuy rằng không dám nhìn, thế nhưng vẫn cứ sẽ không nhịn được len lén liếc trên vải lần.

Trong phòng hai cái có hình người thành một loại không hề có một tiếng động hiểu ngầm, tuy rằng lẫn nhau đều thay lòng đổi dạ, thế nhưng cũng không có tiến một bước khác người cử động.

Mã Toa tay vẫn ở hướng về trên di động, rất nhanh sẽ tiếp cận Diệp Thần phía dưới. Nàng mười ngón vẫn ở này then chốt địa phương xung quanh vuốt nhẹ nắm ấn lại, nhưng thủy chung nhẫn nhịn không có dịu dàng nắm chặt.

"Chủ nhân, xoa bóp nửa người trên lúc này, ta cần ngồi ở trên đùi của ngươi, đè lên ngươi then chốt." Mã Toa âm thanh rất thấp, tế lại như một cái trong giỏ sợi tơ.

Ân có thể."

"Bất quá ta cần ngươi đem áo cởi." Mã Toa tiếp tục nói.

"A?" Diệp Thần hơi sững sờ, nhưng không có động tác.

"Thái thức xoa bóp chính là như vậy. Ta hiện tại đi phòng rửa tay lấy một điểm dầu ôliu đi ra." Mã Toa nói.

Sau khi nói xong, mã Toa liền xuống giường, tiến vào trong phòng rửa tay. Mã trong phòng Diệp Thần, thì lại dựa theo mã Toa bàn giao, cởi áo.

Mã Toa sau khi đi ra, chỉ liếc mắt nhìn, trái tim liền kinh hoàng. Diệp Thần thân thể đường nét không sai, tuy rằng gầy một điểm, thế nhưng quanh thân bắp thịt nhưng tăng thêm mấy phần cương nghị, vừa vặn là mã Toa yêu thích loại hình.

Nàng một lần nữa lại lên giường, ngồi ở Diệp Thần trên đùi. Mã Toa cái miệng mềm nhẵn cùng co dãn, Diệp Thần trước đã cảm thụ quá, thế nhưng hắn vẫn cứ không nghĩ tới nữ nhân này ngồi ở chân của mình trên cảm giác dĩ nhiên tươi đẹp như vậy.

Máu chốt nhất chính là, tuyệt mỹ bảo mẫu chỉ quần lấy một cái khăn tắm, nóng bỏng thân thể thông qua khó Từ Bó liêu, đem nhiệt độ từng tia từng sợi truyền tới Diệp Thần trên da mặt, Diệp Thần dù sao cũng hơi rung động, rất muốn vượt ngồi mà lên, giục ngựa lao nhanh.

Mã Toa từ từ cúi người xuống, đem trong tay dầu ôliu từng điểm từng điểm đất(mà) lau ở Diệp Thần phía sau lưng, sau đó xoa bóp, này mềm nhẵn đầy mỡ cảm giác, coi là thật là trước nay chưa từng có thoải mái.

Theo mã Toa cánh tay động tác, thân thể của nàng cũng ở trên dưới phải trái đất(mà) di chuyển, mềm nhẵn mà giàu có co dãn đầy đặn liền như vậy không ngừng mà ma sát Diệp Thần, mỗi lần ma sát một tý, Diệp Thần liền không nhịn được nhẹ nhàng rên một tiếng.

Cùng lúc đó, mã Toa chính mình cũng cực kỳ hưởng thụ cái cảm giác này, Diệp Thần hô hấp ra nhiệt khí liền phun ở trên mặt của nàng, thời gian thoáng một cử, mã Toa liền trở nên hơi ý loạn tình mê.

Hơn nữa nhiều năm như vậy ngọt ngào, cả người liền phảng phất là ngủ say mấy ngàn năm núi lửa giống như vậy, trong cơ thể dòng máu liền phảng phất nóng bỏng dung nham giống như vậy, đang sôi trào cuộn cuộn phun trào.

Mã Toa vừa dùng tay đè ma Diệp Thần thân thể, nhưng bởi vì quá mức mệt mỏi, cho tới thân thể dính sát vào Diệp Thần phía sau lưng, da dẻ trong lúc đó ma sát, gây nên một trận lại một trận khiến người ta run sợ không ngừng điện lưu.

Diệp Thần hầu như liền muốn không nhịn được đưa tay ra ôm chặt lấy mã Toa, sau đó điên cuồng giục ngựa lao nhanh. Cái này Tiểu Yêu tính thủ pháp, thật là khiến người ta quá thoải mái, hẳn thực sự không nghĩ tới xoa bóp còn có năng lực thư thái như vậy, so với tu luyện lúc này, chân khí ở trong kinh mạch lao nhanh, tăng lên tu vi đến còn muốn thoải mái.

Nếu như lại có thêm như vậy ngắn ngủi 2,3 phút, e sợ tiểu bảo an liền không nhịn được.

"Đừng, đừng, đừng!"

Bên trong gian phòng đột nhiên vang lên ba tiếng lanh lảnh vang động, nhưng là Diệp Thần ở mã Toa **** bên trên võ ba đòn.

"Người này Tiểu Yêu tinh, lại mưu toan câu dẫn chủ nhân, nên đánh!" Diệp Thần sau khi nói xong, liền vội vàng xuống giường, đứng trên mặt đất.

Hắn chấp tay đứng thẳng, quay lưng mã Toa, âm thanh nghe ngấm chính ngôn từ, kỳ thực nhưng đang liều mạng hô hấp không khí, áp chế chính mình nội tâm dục hỏa.

Lại như lúc trước từ chối tiểu người hầu gái hướng mình hiến thân như thế, Diệp Thần tự nhiên không thể liên như vậy muốn tuyệt sắc bảo mẫu mã Toa thân thể. Phũ phàng một chút tự nhiên là có thể, chỉ có này cuối cùng một đạo phòng tuyến, hắn không có thể đột phá.

Cũng không phải là Diệp Thần là ngồi trong lòng mà vẫn không loạn Liễu Hạ Huệ, mà là hắn biết rõ thân thể đối với nữ nhân tầm quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Độc thân nữ cường nhân sự bất đắc dĩ

Liên phảng phát một chậu lạnh lẽo thủy, trong nháy mắt từ đầu dội đến chân, mã Toa thân thể khẽ run lên, sùng sốt chốc lát, sau đó mới vội vàng đất(mà) cầm lấy khăn tắm trùng lại đem mình khỏa .

Nàng ngồi ở trên giường, thân ảnh xem cô đơn đáng thương, lại rót xuống nước mắt, bắt đầu nức nở .

Diệp Thần nguyên bản còn đặt tại làm ra một bộ đại nghĩa lẫm nhĩn đáng đáp, vừa nghe đến mã Toa tiếng khóc, trong lòng nhất thời mềm nhũn. Hắn xoay người, ôn nhu nói: "Có phải là ta vừa nãy đánh cho có chút nặng? Xin lỗi ừ."

Mã Toa lắc lắc đầu, nàng nhìn Diệp Thần, gương mặt xinh đẹp mặt trên mang theo nước mắt, phảng phát nước mắt như mưa thanh tân đáng thương: "Không đúng vậy, chỉ là mấy ngày nay ta vẫn rất ngột ngạt, trong lòng có rất nhiều oan ức. Vừa nãy người từ chối, để ta đột nhiên tỉnh lại, ta chỉ muốn lấy được chốc lát giải thoát, cái gì đều không đi nghĩ, cũng không cần phải đi lo lắng. Nhưng là liền ngay cả cơ hội như vậy, ông trời lại cũng không cho ta."

"Xảy ra chuyện gì sao?" Diệp Thần nhìn thấy mã Toa vẻ mặt hơi khác thường, nàng nói chuyện ngữ khí cũng có chút hạ.

"Chồng ta tạ thế sớm, những năm gần đây ta bôn ba qua lại, thực sự hơi mệt mỏi . Người biết không, một người phụ nữ muốn như nam nhân như thế nâng lên tất cả, ở hiện thực này xã hội, thực sự quá gian nan một điểm." Mã Toa vào giờ phút này nơi nào còn có nửa phần trước đây loại kia nữ cường nhân đáng vẻ, nàng hiện tại hoàn toàn chính là một bộ không chỗ nương tựa tiểu nữ nhân tư thái.

Diệp Thần nghe vậy, thờ dãi một hơi.

Mã Toa tiếp tục nói: "Ta tay trắng dựng nghiệp, tuy rằng có lúc làm việc hơi hơi nhần tâm một điểm, thế nhưng xưa nay đều không làm chuyện phạm pháp. Ta không có bối cảnh gì chỗ dựa, tất cả đều là dựa vào hai tay của chính mình, mới dốc sức làm dưới ngày hôm nay thành quả. Ở hiện tại xã hội này, một người phụ nữ muốn như ta như vậy, đang đối mặt những cái kia lại xấu vừa già sắc lang thì không thỏa hiệp, thực sự có không nói hết khổ sở. Mấy ngày trước ta đi tỏ mần bên trong phòng làm việc trộm tư liệu, thực sự là đã bị dồn vào đường cụt, mới ra hạ sách này."

"Ừ? Ai đang buộc người?"

"Nhân làm việc cho ta không nể tình, giải quyết việc chung, vì lẽ đó đắc tội rồi không ít người. Quãng thời gian trước bởi vì một cái hạng mục, ta liền trên ra chính mình không đắc tội được hắc đạo, bọn hắn mở ra một cái con số trên trời vợ vét kim ngạch, nếu như ta trong thời gian ngắn cho không được, liền sẽ phái người đến đập chết công ty của ta.

Ta thực sự hết cách rồi, mới quyết định cùng tỏ mần đánh này đan chuyện làm ăn, lấy này giảm bớt chính mình khản cấp. Nhưng là bởi vì sự xuất hiện của người, kế hoạch của ta bị nhỡ . Ngay khi người đến trước, ta vừa mới nhận được một cú điện thoại, ngày mai sẽ có hơn một trăm cái hắc đạo bên trong người đi công ty của ta đập bể. Ai... Không nghĩ tới ta đem hết toàn lực, lại đều bảo vệ không được công ty của chính mình..." Mã Toa nói đến lúc sau, đã khóc không thành tiếng, không ngừng mà ghen ngào .

"Vậy người tại sao không báo cảnh sát?" Diệp Thần hỏi.

Mã Toa hoãn chốc lát, hô hấp mới hơi hơi thông thuận một chút, nàng hỏi đáp: "Báo cảnh sát? Nếu như báo cảnh sát hữu dụng, ta nơi nào còn có thể ngồi ở chỗ này lau nước mắt? Bọn hắn là hắc đạo... Hắc đạo, người có hiểu hay không? Đám người kia có đủ loại thấp hèn thủ đoạn tới đối phó ta, cảnh

sát có thể để bảo vệ đạt được công ty của ta một ngày, thế nhưng bọn hán bảo vệ không được cả đời!"

"Như vậy a..." Diệp Thần nheo mắt lại, lông mày cũng không nhin được nếp nhăn. Mã Toa hiện tại là hán bảo mẫu, cũng chính là người hán, ra chuyện như vậy, dù như thế nào Diệp Thần đều là không thể khoanh tay đứng nhìn.

Diệp Thần ngồi ở bên giường, nhẹ nhàng vỗ vỗ mã Toa bói: "Người đừng khóc, bắt quá mới chỉ là 100 người, chuyện này ta giúp người giải quyết."

"A?" Mã Toa sững sờ, nằng hỏi: "Người là phải giúp ta trộm tô mân vật liệu đi ra sao?"

Diệp Thần trừng nằng một chút: "Ta làm sao có khả năng giúp người làm chuyện xấu? Ý của ta là, ngày mai ta đi công ty của các người, giúp người đem này 100 người đánh chạy!"

"A?" Mã Toa vừa nghe, nhất thời lại xi hơi: "Người đừng đùa, người hơn 100 người, mỗi người đều rất thích tàn nhẫn tranh đấu, không phải cái gì người hiền lành. Người tuổi còn trẻ, làm sao có khả năng ứng phó đạt được?"

Diệp Thần cười ha ha: "Tiểu gia ta tiên pháp người lại không phải chưa từng thấy, bắt quá mới chỉ là 100 người mà thôi, đối với ta mà nói vốn là việc nhỏ như con thỏ. Người nếu làm ta bảo mẫu, những chuyện nhỏ nhặt này, ta đương nhiên phải giúp người liệu lý đi rồi."

Mã Toa nhìn thấy Diệp Thần một bộ tính trước kỹ càng đáng đáp, cũng không biết hán có phải là ở nói bốc nói phét. Bắt quá nhớ tới trước Diệp Thần xác thực có một ít cửa ngõ, tựa hồ còn rất lợi hại, liền liền gật đầu đồng ý.

"Vậy ngày mai ta đi đón người? Người ở nơi nào?" Mã Toa hỏi.

"Không cần, ngày mai ta để ta tiểu người hầu gái đi đón ta là tốt rồi. Người đem người công ty địa chỉ nói cho ta, ta sớm một chút đã qua." Diệp Thần tự nhiên không thể nói cho mã Toa, hán liền ở tại tô mân trong nhà.

Buổi tối hôm đó, Diệp Thần trở lại phương Đông tô hà sau đó, cùng tô mân mời nửa ngày giả, sau đó liền về phòng ngủ đi tới.

Nằm ở trên giường, trần trọc trở mình nửa ngày đều không có ngủ, căn phòng cách vách không phải truyền đến Tô Hình hô to gọi nhỏ âm thanh, xem ra này cô gái nhỏ lại đang anh hùng liên minh Chi Trung Trì sinh giết chóc.

Diệp Thần trong đầu chiếu lại này hương diễm một màn, mã Sarman diệu mà trắng nõn thân thể lấy các loại tư thế xuất hiện, tức liền đã qua thật mấy tiếng, Diệp Thần vẫn cứ nhớ rõ tay của chính mình xoa xoa ở mã Toa trên người loại kia tươi đẹp xúc giác.

"Vưu vật chính là vưu vật, xem ra chính mình vẫn phải là hướng về Bảng ca nhiều học tập một tý." Diệp Thần tự lẩm bầm.

Trong lòng hán không khỏi đối với Bảng ca nhiều hơn mấy phần sùng bái, bởi vì Bảng ca nhìn thấy mã Toa lúc này, nằng hay vẫn là ăn mặc quần áo, khi đó Bảng ca liền đối với mã Toa rơi vào sâu sắc mê luyến.

Mà Diệp Thần chỉ là đang nhìn đến mã Toa thân thể sau đó, mới thầm thiết cảm nhận được nằng mê người chỗ. So sánh với đó, đảo quốc động tác phiến bên trong những cái kia con hát liền phải kém hơn quá hơn nhiều.

Bảng ca đã tu luyện tới xuyên thấu qua hiện tượng xem bản chất, có y phục tự không có quần áo cảnh giới. Mà Diệp Thần, thì lại còn rất dài con đường rất dài cần phải đi.

Nghĩ đi nghĩ lại, Diệp Thần bắt tri bắt giác liền tiến vào mộng trong thôn. Ngoài cửa sổ dưới nổi lên bay tán loạn mưa phùn, ở ngày mùa hè, như vậy Tiểu Vũ hay vẫn là cực kỳ hiếm thấy. Âm ướt tiếng mưa rơi cùng tiêu bảo an mộng lung mộng cánh nổi liền một mảnh, tu xâu hồ, kiểu diễm mị mờ.

Đều đạo mộng xuân Vô Ngân, chỉ là trong mộng tự có ôn nhu chăm.

Ngày thứ hai tỉnh lại lúc này, Diệp Thần phát hiện mình ra một thân hán, thế nhưng tinh thần khí nhưng rất đủ. Hán đánh một bộ quyền, ăn xong điểm tâm sau, chuyên môn lấy ra vài tờ giấy vàng phù chuẩn bị kỹ càng, sau đó đi ra phương Đông tô hà.

Tiểu người hầu gái đình Phi đã sớm chờ ở bên ngoài, Diệp Thần sau khi lên xe, báo ra mã Toa công ty địa chỉ.

"Chủ nhân, người ngày hôm nay đi nơi nào làm gì?" Đình Phi hỏi.

"Người nếu như không chuyện làm, có thể ở bên ngoài nhìn một chút. Ngày hôm nay tiểu gia ta muốn hơi hơi bộc lộ tài năng, giải quyết một ít bò sát." Diệp Thần nhàn nhạt hồi đáp.

Đình Phi con mắt nhất thời lộng, tràn ngập chờ mong.

Diệp Thần nhìn thấy đình Phi trên xe bày đặt một cái mặt nạ, tiện tay liền đeo ở trên mặt. Hán không quen quá mức kiêu căng, ngày hôm nay thế tất sẽ xuất hiện người Đa Nhân tạp tình cảnh, không lộ hình dáng, tự nhiên có thể bớt đi không ít phiền phức.

Mặt nạ đáng đáp, không phải người khác, chính là đại não Thiên cung Tề Thiên đại thánh—— Tôn Ngộ Không!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Buồn nôn gạch

Roi xuống một đêm vũ, hừng đông sau đó, nhưng là Phù Vân tận thốn ánh mặt trời chiếu khắp.

Diệp Thần không có đi vào mã Toa công ty, mà là ngồi ở đỉnh Phi bên trong xe, lẳng lặng mà chờ đợi.

Mã Toa công ty ở vào khu náo nhiệt, cách kbc công ty không tính quá xa. Vừa đến giờ làm việc, không ít công nhân đã lục tục tiến vào đến công ty bên trong. Mã Toa thì lại vẫn đứng ở công ty cửa, lăm lét nhìn trái phải, tâm tình của nàng có một ít thấp thỏm, sợ sệt rồi lại chờ mong.

Nàng ở chờ đợi Diệp Thần đến, nhưng mà thời gian trôi qua cực kỳ lâu, đều không nhìn thấy tiểu bảo an bóng dáng. Mã Toa trên mặt lo lắng vẻ mặt càng ngày càng nặng, nàng phát hiện mình lại quên muốn Diệp Thần số điện thoại di động, lúc ăn lúc hiện có cực dự cảm không tốt.

Nàng chưa kịp đến Diệp Thần, nhưng các (chờ) đến rồi bốn chiếc gào thét mà tới hạng nặng xe tải.

Này thê lái xe được hưng hăng đến cực điểm, cuốn lên một đường bụi bặm, sợ đến người đi đường dòn dập né tránh. Dừng lại sau đó, chỉ nghe "Loảng xoảng lang" vài tiếng Vàng, từ bốn chiếc thê phía sau xe ào ào ào đất(mà) nhảy xuống hơn 100 hào đại hán.

Những đại hán kia đều đeo kính đen, ăn mặc nhưng đủ loại kiểu dáng, thậm chí có trực tiếp lộ ra cánh tay. Mỗi một đại hán trong tay đều cầm gia hỏa, có chính là mờ ra nhận dao bầu, càng nhiều nhưng là cánh tay độ lớn mọc côn.

"A! Thật lớn trận chiến, đám người này chính là xã hội đen? Ta thế nào cảm giác ngoại trừ mờ, liền hay vẫn là mờ." Diệp Thần ngồi ở trong xe, mỉm cười nhìn ngoài cửa xe những cái kia cánh tay trên tràn đầy hình xăm đại hán.

Đỉnh Phi nhú nhú mây, cha nàng là cục công an cục trưởng, bản thân nàng lại từng làm một quãng thời gian tiểu thái muội, vì lẽ đó đối với bang này lớn Hán Trung rất nhiều mặt, đỉnh Phi hay vẫn là rất quen thuộc.

"Chủ nhân, đám người này bối cảnh rất sâu, bọn hán chính là ngai ngày hôm nay muốn đối phó mục tiêu sao?" Tiểu người hầu gái hỏi.

"Hán chính là bọn hán đi. Làm sao? Người biết những người này?"

"Ta biết trong đó mấy cái..." Đỉnh Phi nói, chỉ vào cái nhóm này lớn Hán Trung một cái tóc dài người gầy nói: "Ăn mặc màu đen Đường trang người gầy kia người thấy không?"

"Liên cái kia xem tên bệnh thoi thóp?"

"Đúng, chính là hán. Người này gọi là địch Tề huy, là đám người này đầu lĩnh. Dừng xem hán bề ngoài xấu xí, thật giống mọc ra bệnh nặng, kỳ thực người này lòng dạ độc ác, trên tay triêm đầy người huyết. Cha ta nhiều lần đều muốn bắt hán cho vào đi, thế nhưng này địch Tề huy làm chuyện cẩn thận cẩn thận, từ không ở lại nhược điểm, phi thường giáo hoạt." Đỉnh Phi nói.

"Ừ?" Diệp Thần nghe vậy, liền đem chú ý bên trong ở địch Tề huy trên người. Này địch Tề huy xem rất biết điều, trong tay nắm bắt nửa đoạn yên, lồm khộm lưng, tóc bóng loáng bóng loáng, từ lúc xe tải buông lái hạ xuống sau đó, liền trốn vào bên đường một xe MiniBus bên trong.

"Quả nhiên cẩn thận một chút. Hừ hừ, một hồi ta đến hảo hảo cho hán điểm màu sắc ném thử." Diệp Thần hai mắt rùng mình, đẩy cửa xe ra, đi xuống.

Này hơn 100 hào xã hội đen đại hán từ thê trên xe xuống sau đó, nghênh ngang đất(mà) liền chặn ở mã Toa công ty cửa. Bọn hán sở trường bên trong gia hỏa đâm mặt đất, miệng bên trong mặt phụ họa lớn tiếng ồn ào, có mấy người nhìn thấy công ty cửa mã Toa sau đó, lại đùa giỡn đất(mà) thổi khí huyết sáo.

Hoàn toàn là một phái bản thủ xấu xa đáng ghét. Đám người này so với lúc đó bất cóc tô mần này mấy cái Hắc y nhân, hoàn toàn liền không ở một cấp bậc mặt trên. Đường nhiên, bọn hán lẫn nhau giá cả, cũng là có khác biệt một trời một vực.

Một đám là sát thủ nhà nghề, khác một đám nhưng là xã hội đen tầng dưới chót Young and Dangerous, tự nhiên là không thể so sánh so sánh.

Mặc dù như vậy, người đi trên đường đang nhìn đến này một đám người sau đó, vẫn cứ tránh khùng không chằm đất xa xa đi vòng. Đường nhiên, đây chỉ là xã hội đen Kim Tự Tháp tầng thấp nhất, lên trên nữa đi, sẽ là mặt khác một phen đáng sợ.

Mã Toa không có trải qua chuyện như vậy, vì lẽ đó sắc mặt của nàng sợ đến trắng bệch. Nàng nhìn trước mặt một tấm lại một tấm hung thần ác sát đáng

ghê tòm khuôn mặt, không tự chủ được đất(mà) dựa vào sau lưng cửa kính, toàn thân cũng không nhận được run lấy bấy, lại như là một mảnh trong gió cô đơn bất lực lá cây.

Cũng không lâu lắm, mã Toa trong túi tiền điện thoại di động liền Vang , nàng nhận điện thoại, nghe được một cái ôn hòa nhưng lộ ra ân chuẩn âm thanh.

"Mã tổng, tiền chuẩn bị xong chưa?" Dịch Tề huy âm thanh nghe nhàn nhạt, lại làm cho trong lòng nàng nổi lên hàn ý.

"Tiền... Ta không có." Mã Toa cắn môi, nàng tâm Riemer ghi nhớ tên Diệp Thần, viên mất Vivi có chút ướt át.

Nói xong rồi ngày hôm nay muốn tới giúp ta, nhưng là người hiện tại ở nơi nào? Lê nào là gạt ta sao?

"Ha ha..." Dịch Tề cười gần một tiếng, "Không tiền cũng được, người đem người trong công ty công nhân đều gọi ra, sau đó ở này bên lề đường cho ta xếp thành hàng quý xuống. Quý trên hai mươi bốn tiếng, ta sao này bút ân oán coi như xóa bỏ. Đương nhiên, nếu như Mã tổng người đồng ý phụng dưỡng ta một buổi tối, người các công nhân viên cũng không cần quý."

"Người..." Mã Toa tức giận đến tiểu mi khẽ nhú, nàng cả giận nói: "Chuyện này đều là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, cùng ta công nhân không có quan hệ. Thế nhưng người muốn để ta phụng dưỡng người, xin lỗi, cửa đều không có!"

"Hừ! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, các người !" Dịch Tề huy cúp điện thoại, sau đó đối với bên người một tên béo dặn dò hai câu, mập mạp kia mang theo cái mở rộng âm kèn đồng liền xuống xe.

"Các anh em, Dịch ca nói rồi, gặp người liền đánh, Kiến Đông tây liền đập!" Tên Béo vọt đực cổ họng thông qua mở rộng âm kèn đồng xa xa truyền ra, dẫn tới này một trăm người một trận hoan hô gào thét.

Ý thế hiếp người, lấy nhiều đánh ít, đây là bọn hán lâu dài tới nay vui sướng cội nguồn.

Cầm đầu một cái tỏ rõ về dữ tợn đại hán lúc này liền từ trên mặt đất nhặt lên một cục gạch, hướng về gạch trên thổ một ngụm nước bọt, đột nhiên vung lên, liền đem gạch hướng về mã Toa bên người cửa kính ném tới.

Này gạch thế đi cực nhanh, mã Toa sợ đến hét lên một tiếng, theo bản năng mà nhắm mắt lại. Trong bóng tối, nàng cảm giác được trước người mình đột nhiên thổi qua một ngọn gió, đợi nửa ngày, đều không nghe thấy pha lê phá nát âm thanh.

"Mẹ nó, tên khốn kiếp này lại đem nước bọt thổ ở gạch tiến lên!" Diệp Thần âm thanh đột nhiên vang lên, hán ở suyết xảy ra tai nạn thời khắc, bỗng đứng ra hiện tại trước mắt mọi người, đưa tay tiếp được này cục gạch.

"A!" Mã Toa kinh ngạc mở mắt ra, nhưng nhìn thấy một tấm Tôn Ngộ Không cụ, nàng hơi sững sờ, chợt liền từ vóc người trên nhận ra Diệp Thần.

Trong lòng nàng âm áp, nước mắt trong nháy mắt liền rơi xuống. Tú quyền dùng sức mà nện ở Diệp Thần trên bả vai, mã Toa cắn môi sảng giọng: "Người làm sao hiện tại mới đến?"

"Ừ? Ta làm đến thỉnh thoảng vừa vặn sao?" Diệp Thần cười nhạt, che ở mã Toa trước người.

Hắn ngày hôm nay cố ý mặc vào (đâm qua) kbc công ty phát màu đen đồng phục an ninh, nhanh nhẹn một cái tiểu bảo an đáng đáp. Chỉ có điều bởi vì mang một cái mặt nạ, vì lẽ đó xem có chút kỳ quái.

Này hơn 100 hào đại hán nhìn thấy đột nhiên nhô ra như thế một cái người kỳ quái, người này còn như đứa trẻ con mang một cái buồn cười cụ, nhất thời liền ngửa tới ngửa lui đất(mà) cười.

Một người trong đó ôm bụng lớn tiếng hỏi: "Tiểu tử, người nơi nào nhô ra ? Sái hầu đâu chứ?"

Diệp Thần cười ha ha: "Nếu như các người là hầu, vậy ta ngày hôm nay chính là đến sái hầu."

"Tiểu tử người muốn chết? Không hẳn mẹ ước lượng một tý chính mình cân lượng liền ở ngay đây ồn ào!"

Diệp Thần lười cùng bọn hán phí lời, hắn nhưng là thật vất vả xin nghỉ chạy tới, thời gian là vàng bạc, trở lại chậm cũng bị chụp tiền công.

Tiểu bảo an đi thẳng vào vấn đề nói rằng: "Các người không phải đến đánh nhau sao? Trận này giá tiểu gia ta đến được!"

"Chỉ một mình người?" Đám người kia nhất thời ồ lớn cười.

"Đối với phó các người bang này làm xằng làm bậy rác rưởi, lão tử một người đều ngại thừa thải. Tất cả đều cùng tiến lên! Nếu như động tác chậm, liền lụ lạo tử bị chụp tiền công, các người liền toàn không ngừng đi một lớp da đơn giản như vậy rồi!" Diệp Thần vừa nói, vừa đã ám đánh ba tấm giấy vàng phủ ở trên người mình.

Đại Lực phù, Thần Hành Phù, còn có bạo kích phù, ba phù vừa vào, dưới ánh mặt trời, nhất thời liền xuất hiện một đạo ôm theo cuồng phong màu đen Lôi Đình!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Bình địa lên Phong Lôi

Tiểu bảo an tốc độ bản thân cũng đã cực nhanh, đang sử dụng Thần Hành Phù sau đó, càng là hóa thành một cái bóng mờ. Động tác của hắn ngắn gọn thanh thoát, không có mấy may chue trệ cảm giác, quyền ra ba tác có thể đem đối phương đánh bay, tuyệt nhiên sẽ không nhiều hơn nữa tiến vào nửa phần.

Tuy rằng không có trong ti vi võ thuật biểu diễn như vậy khoa chân múa tay hoa lệ, nhưng nhìn những vui tai vui mắt, nước chảy mây trôi. Tiếc nuôi chính là, ở đây cũng không có cái gì võ thuật danh gia, cũng không có ai có thể thấy rõ Sở Diệp Thần động tác chiêu thức, đây tuyệt đối là Tông Sư cấp những khác kỹ năng vật lộn khéo léo.

Nếu như đổi lại trước đây, Diệp Thần là tuyệt đối không thể đồng thời sử dụng Đại Lực phù cùng bạo kích phù.

Lúc này nơi đây, một mặt là bởi vì Diệp Thần trong cơ thể còn có phong ấn, mặt khác nhưng là hắn ôm rung cây dọa khi tâm tư. Hắn vừa ra tay liền sử dụng thủ đoạn lôi đình, chế tạo ra khủng bố mà chấn động hiệu quả đi ra, đang giáo huấn bang này bọn đạo chích đồ đồng thời, cũng là ở cho những cái kia người sau lưng lấy cảnh kỳ.

Nếu như không có đầy đủ lực uy hiếp, không thể để cho những này cái gọi là xã hội đen có bóng ma trong lòng, như vậy đến tiếp sau phiên phức có thể sẽ theo nhau mà tới, bám dai như đĩa đất(mà) quần quít lấy mã Toa.

Không có chịu đựng qua tiểu bảo an nắm đấm đầm người, là tuyệt nhiên không thể cảm nhận được trong đó uy lực.

Đứng mũi chịu sào, tự nhiên là cái kia ném gạch tỏ rõ về dữ tợn đại hán, hắn thân cao chừng một thước tám, dịch đầu trục, trên người hình xăm xem giương nanh múa vuốt, dữ tợn hung hãn: Tả Thanh Long, hữu Bạch Hổ, hắc mãng triển bên hông, bột cái trước đầu lâu, cánh tay trung nghĩa hai bên.

Diệp Thần một quyền liền đánh vào đại hán trên bụng mặt, xem chỉ là nhanh như tia chớp vừa dính vào tức đi, nhưng mà đại hán bụng này đồng thời mở đột nhiên liền thâm lõm vào. Đại hán mặt trong nháy mắt liền biến thành màu đỏ, hai mắt của hắn bỗng nhiên ở ngoài lò, đau hào một tiếng, phun mạnh ra một cái lão huyết, thân bất do kỷ đất(mà) bay ngược ra xa bảy, tám mét mới tăng tăng ngã xuống đất.

"Oành! Oành! Oành! Oành..."

Một quyền lại một quyền, từng quyền nhập thịt thấy máu. Diệp Thần trọng tâm ép tới rất thấp, quyền lực Vivi hướng lên trên, chỉ là hô hấp công phu, liền đem chừng mười đại hán đánh bay ra ngoài, bởi tốc độ quá nhanh, lại như này chừng mười người đồng thời bị gào thét đạn pháo bắn trúng, việc nghĩa chẳng từ nan bay ra mấy mét, sau đó tăng tăng suất ngã xuống đất.

Hắn chuyên môn chọc lấy những thân đó cao mã đại kiều ngạo hung hăng gia hỏa, vừa ra tay liền đem bọn hắn đánh thành trọng thương.

Muốn nói tới bang cái gọi là xã hội đen người đàn ông, tuy rằng xem chênh lệch không đồng đều như là đám người ô hợp, thế nhưng dù sao đã tham gia không ít đầu đường ác chiến, ít nhiều gì có một ít huyết tính.

Bọn hắn đến trước, đại đa số người còn quán rượu, ngoại trừ số ít mấy cái bị tiểu bảo an đè ép ở ngoài, còn lại lại hành trang lên lá gan gào thét hướng Diệp Thần vây quanh.

Người đông thể mạnh chính là có như vậy chỗ tốt, đánh không chết người, ít nhất cũng phải đè chết người!

Diệp Thần một tiếng cười gằn, hắn cũng đã có nổi quạo, một cái kéo xuống đồng phục an ninh nút áo ngực, trong miệng hét dài một tiếng, đột nhiên nhảy lên cao hơn một trượng, trực tiếp nhảy vào đám người bên trong, tại chỗ liền đem một cái vốc người gây gò tóc dài thanh niên giẫm hôn mê bất tỉnh.

Liền tiếp theo, hắn sử dụng một chiêu quay về quét đường chân, chỉ nghe mười mấy tiếng "Kèn kẹt kèn kẹt", lại trực tiếp liền đem bên người chừng mười đại hán chân nhỏ quét đến gãy xương. Nay còn chưa xong, sẽ ở đó chừng mười đại hán vừa mới mới vừa đau kêu thành tiếng âm lúc này, Diệp Thần trực tiếp đem bọn hắn hướng giữa không trung đá bay ra ngoài.

Này tình cảnh xem phi thường đồ sộ, đứng ở đằng xa mã Toa vừa mới nghe được Diệp Thần hét vang âm thanh, liền nhìn thấy chừng mười đại hán bay lên cao hơn ba mét, sau đó tăng tăng té rớt, dựng lên một trận bụi mù.

Này chừng mười đại hán người phía sau không rõ vì sao, bọn hắn còn theo thói quen hướng Diệp Thần đập tới. Diệp Thần còn tưởng rằng là thủ đoạn của chính mình không đủ kinh sợ, trong mắt hắn ánh sáng lạnh lóe lên, từ trong túi tiền lấy ra một tấm gió xoáy phù, trong miệng nhẹ đọc bùa chú, tay nổi lửa lặc.

Xung quanh đột nhiên liền vang lên một cái phảng phất Hạc Minh sắc bén âm thanh, giữa không trung bỗng nhiên xuất hiện một đạo hư ảo khí trạng hạc ảnh. Ngay khi hạc có hơn năm thước làm, hai cánh chấn triển vung vẩy, dĩ nhiên dẫn tới bốn phía không khí điên cuồng hỗn loạn gợn sóng, hô hấp trong lúc đó liền hội tụ thành một luồng gió xoáy.

Tầm này gió xoáy phù uy lực cực lớn, Diệp Thần tuy rằng mang theo tại người, thế nhưng nguyên bản cũng không có kế hoạch sử dụng. Hắn vừa khởi động này toàn phù, lúc này liền có chút hối hận. Bởi vì Diệp Thần bên trong thân thể còn có phong ấn, vì lẽ đó hắn cũng không thể hoàn toàn chưởng khống này cổ gió xoáy, chỉ có thể đại thể khống chế phương hướng.

Bang này phía trước đập bãi đại hán tuy rằng hành vi ác liệt, khuôn mặt đáng ghét, thế nhưng tội không đáng chết. Nếu này đạo gió xoáy quá thực, rất có thể tại chỗ liền xé nát ở vào trong gió lốc tâm người. Chỉ cần là nó vừa xuất hiện này sợi thanh thế, liền trong nháy mắt kinh sợ mọi người.

Vây quanh Diệp Thần đám người kia bị không trung khí hạc cùng gió xoáy hấp dẫn sự chú ý, cùng nhau đất(đất) ngây người, bọn hắn ngây người khi (lâm) miệng, gió xoáy liền gào thét cuốn tới.

Thời gian sau này bên trong, Diệp Thần toàn bộ tinh lực đều dùng ở khống chế gió xoáy phương hướng lên phía trên. Trong miệng hắn đọc thầm bùa chú, thông qua ý niệm khống chế gió xoáy, phí đi rất lớn tâm thần, mới để này gió xoáy sát đám người biên giới gào thét mà qua.

Mặc dù như vậy, vẫn có bảy, tám người bị gió xoáy dư thế cho quyền phi, vẩy đi ra thật xa. Đợi đến gió xoáy lần thứ hai lên không, biến mất không còn tăm hơi sau đó, xung quanh nhất thời vang lên một mảnh hút vào khí lạnh âm thanh.

Không chỉ là cái nhóm này xã hội đen đại hán bị sợ rồi, liền ngay cả xa xa mấy cái vây xem người đi đường, đều kinh ra một thân mồ hôi lạnh. Chỉ chốc lát sau, mã Toa trước cửa công ty năm mươi, sáu mươi mét đường phố xung quanh đột nhiên yên tĩnh lại, liền ngay cả những cái kia bị thương nhẹ không có ngã đi bọn còn đó, đều tựa hồ quên đau đớn mà không có kêu rên.

Ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở Diệp Thần trên người.

Diệp Thần nhìn thấy gió xoáy biến mất, thật dài thở phào nhẹ nhõm, hắn quyết định sau đó hay là muốn cẩn thận sử dụng những cái kia uy lực to lớn giấy vàng phù. Chờ hắn phục hồi tinh thần lại lúc này, mới chú ý tới tất cả mọi người đều ở nhìn mình.

Tất cả mọi người đều là đồng nhất cái vẻ mặt, trợn to hai mắt, há hốc mồm, tỏ rõ vẻ đều là không thể tin tưởng kinh ngạc vẻ mặt.

Diệp Thần quay đầu lại nhìn mã Toa một chút, phát hiện mình tuyệt sắc bảo mẫu rõ ràng đều là này phó kinh ngạc vẻ mặt, hắn dưới mặt nạ mặt cười nhạt. Xem, hiện trường hiệu quả so với trước mong muốn tốt hơn rất nhiều.

"Còn có ai?" Tiểu bảo an chấp tay đứng thẳng, về phía trước từ từ bước một bước.

Xung quanh những đại hán kia nhưng cho rằng Diệp Thần còn muốn động thủ, nhất thời sợ đến toàn bộ run run một cái, cùng nhau lui về phía sau ba, bốn mét. Vào giờ phút này, ở trong mắt bọn họ, cái kia mang theo mặt nạ trên người mặc đồng phục an ninh người trẻ tuổi, quả thực chính là như Ác Ma một nửa nhân vật đáng sợ.

Phất tay đầu đủ đều tràn ngập vô cùng uy thế, lại còn có năng lực cho gọi ra cuồng phong hại người, thực sự vượt xa khỏi người bình thường phạm trù.

Xa xa ngồi ở trong xe dịch Tề huy càng là sợ đến chảy mồ hôi ròng ròng, hắn cuống quýt đất(đất) từ trong túi tiền lấy ra một tấm khăn che mặt chỉ, lau chùi mồ hôi trán, gầy trơ xương tay lại ở hơi run.

Hắn tiêu không một tiếng động đất(đất) di chuyển đến chỗ điều khiển vị trí, vừa định phát động xe chạy mất dép, nhưng nhìn thấy cái kia tiểu bảo an xa xa mà hướng về phương hướng của chính mình liếc mắt nhìn.

Đối phương tuy rằng mang mặt nạ, thế nhưng đôi mắt kia nhưng phảng phất chân chính mắt vàng chói lóa giống như vậy, sáng sủa mà sắc bén, mặc dù cách rất xa cự ly, vẫn làm cho dịch Tề huy sợ hãi trong lòng.

Càng nguy hiểm hơn chính là, dịch Tề huy phát hiện cái kia tiểu bảo an lại hướng về xe của chính mình đi tới. Trong lòng hắn hơi hơi hộp một chút, liều mạng mà muốn đem xe phát động, nhưng là dưới tình thế cấp bách, trên tay hắn dùng sức quá mạnh, lại chiếc chìa khóa xe cho nình bẻ đi.

Xong, xong!

Dịch Tề huy tuyệt vọng đất(đất) nhắm mắt lại.

Chương 46: Sức mạnh tuyệt đối

"Đừng, đừng, đừng..."

Diệp Thần nhẹ gõ nhẹ cửa kính xe, hần cúi người xuống, nhìn xe phòng trong sớm đã mất tái mét dịch Tề huy.

Dịch Tề huy nào dám mở cửa, hần thậm chí ngay cả cửa sổ xe cũng không dám điều hạ đến. Trước đây ở lấp lấy người khác xe lúc này, đứng ở bên ngoài người đều là dịch Tề huy chính hần, bây giờ vật đổi sao dời, hần rốt cục cũng trải nghiệm một hồi không chỗ bỏ chạy, trong lòng run sợ hãi.

"Làm sao? Muốn cho ta đem chiếc xe này ném đi?" Diệp Thần lạnh lùng nói.

Tuy rằng cách pha lê, thanh âm của đối phương nghe rất nhỏ, thế nhưng dịch Tề huy vẫn là nghe rõ ràng Diệp Thần nói mỗi một chữ. Trên đường lăn lộn nhiều năm như vậy, dịch Tề huy rất rõ ràng, ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, duy nhất có thể lấy tiếp tục sinh sống phương thức, chính là tuyệt đối phục tùng.

Hần nhanh chóng mở cửa xe ra, chính mình còn chưa xuống, Diệp Thần cũng đã đi vào ngồi.

"Ngài... Chào ngài." Dịch Tề huy cố gắng bỏ ra tỏ rõ vẻ nịnh nọt nụ cười, nhưng mà so với khóc còn khó coi hơn.

"Cảm giác thế nào? Sướng hay không sướng?" Diệp Thần hỏi.

"Ta... Ta chỉ là đi ngang qua mà thôi, vậy xem một tý. Xác thực rất sáng khoái, hả giận!" Dịch Tề huy giờ ngón tay cái lên, vội vội vả vả đất(mà) giúp mình rửa sạch Sở quan hệ.

"Đừng —— "

Diệp Thần một cái vang dội bạt tai liền vỗ tới, dịch Tề huy nhất thời ối ra hai viên mạng huyết nha đi ra. Bởi vì ở mã Toa trên người gieo xuống chủ tớ phù, vì lẽ đó vừa nãy dịch Tề huy cùng mã Toa trò chuyện, Diệp Thần toàn bộ nghe được .

Dịch Tề huy căn bản không dám phản kháng, hần liền kêu đau đớn âm thanh cũng không dám phát sinh, chỉ có thể cố nén đem trong miệng huyết nuốt trở vào. Càng là đến hần loại này địa vị, liền càng rõ ràng ở cường giả trước mặt duy trì thấp kém một cái hải lòng quen thuộc.

"Vậy xem?" Diệp Thần hừ một tiếng, lạnh lùng nhìn dịch Tề huy.

"Ta sai rồi, ta sai rồi! Xin lỗi..." Dịch Tề huy chỉ hận ở bên trong xe Không Gian quá nhỏ, không phải vậy hần nhất định hai đầu gối xuống đất dập đầu nhận sai.

Lần trước, dịch Tề huy cho người khác dập đầu sau đó, hần không chỉ có bảo vệ chính mình một cái cánh tay phải, hơn nữa còn lăn vào một cái khác hần làm Mộng Đô khó có thể chạm tới vòng tròn. Cái tên này thực sự đủ tàn nhẫn, hần tàn nhẫn không chỉ có thể hiện tại đối với kẻ địch về mặt thái độ, càng là bởi vì hần đối với mình cũng đầy đủ tàn nhẫn.

Vì lẽ đó dịch Tề huy ở không nên tự cao tự đại lúc này, dịu ngoan thấp kém lại như là một cái trung thực cầu.

"Ba ba Ba ba!"

Vì sợ Diệp Thần không hài lòng, dịch Tề huy trực tiếp phiến nổi lên chính mình bạt tai, nhiều tiếng lanh lảnh vang dội, không để lại dư lực.

Diệp Thần không kêu ngừng, dịch Tề huy liền vẫn quật.

"Được rồi, người đình thôi." Diệp Thần tuy rằng ngữ khí hờ hững, thế nhưng trong lòng nhưng đối với dịch Tề huy có sâu sắc nhận thức. Trước mặt người này, có năng lực hỗn đến hiện tại địa vị, quả nhiên có người bình thường không kịp địa phương.

"Cầu ngài có năng lực tha ta một cái mạng nhỏ." Dịch Tề huy ăn nói khép nép cầu khẩn nói.

"Mã Toa là người của ta, người nếu như lại có ý đồ với nàng, lần sau cũng không có đơn giản như vậy ."

"Vâng vâng vâng! Ta này liền dẫn người đi, tuyệt đối không còn dám đến mạo phạm ngài cùng Mã tổng."

Nhắc tới cũng kỳ quái , Diệp Thần vốn đây là nghĩ đau ầu dịch Tề huy một trận, ít nhất phải để hần mấy tháng xuống không được giường. Nhưng là đi vào trong xe sau đó, đối phương dịu ngoan thái độ, lại làm cho Diệp Thần bỏ đi ý động thù.

Diệp Thần nhớ tới mã Toa ở xoa bóp lúc này cùng mình tổ khổ cảnh tượng, trong lòng hơi động, mở miệng phân phó nói: "Có năng lực tìm đến nhiều người như vậy, nói vậy người còn có chút quyền thế. Tiểu gia ta bình nhật thời gian rất gấp, vì lẽ đó mã Toa công ty tình huống ở bên này, người sau đó phải cho ta chăm sóc điểm. Nếu như có những người khác muốn có ý đồ với nàng, người muốn ngay đầu tiên giúp nàng liệu lý sạch sẽ, nghe rõ chưa?"

"Vâng vâng vâng!" Dịch Tề huy vội vội vãi vãi gạt đầu, Diệp Thần dặn dò chuyện như vậy, hẳn làm cực kỳ ở hành.

"Được rồi, mang theo người của ngươi rút đi." Diệp Thần lạnh lùng lược rơi xuống câu nói sau cùng, liền xuống xe hướng về mã Toa đi đến.

Thời gian ngắn ngủi, dịch Tề huy mang đến này một đám người liền giờ lên ngã xuống đất bị thương nặng làm chim muông trạng tàn đi.

Xa xa, hai cái chính đang đến trường trên đường trùng hợp đi ngang qua học sinh trung học nhỏ giọng nghị luận. Một người trong đó mang kính mắt tiểu bàn từ tỏ rõ vẻ sùng bái: "Ta trời ạ, đây cũng quá sắc bén đi, lại còn có năng lực cho gọi ra Tiên Hạc cùng gió xoáy, tên kia nhất định là Quốc Gia Long Tổ cao nhân. Ta nghe nói Quốc Gia Long Tổ bên trong người đều có công năng đặc dị!"

"Ta cảm giác hẳn có thể là Quốc Gia bán Spider Man, ngươi xem thân thủ của hắn như vậy nhanh nhẹn, phản ứng vừa nhanh, một người đánh bại hơn 100 người, e sợ cũng là Spider Man có thể làm được rồi!" Một cái khác cao to nam hài phát biểu ý kiến bất đồng.

"Thiết, Spider Man làm sao có thể Hòa Trung Quốc Long tổ so với, ngươi đừng đùa rồi!" Tiểu bàn từ khinh thường nói.

Liền như vậy, hai đứa bé đối với thân phận của Diệp Thần triển khai kịch liệt thảo luận, bọn hắn từ đầu tới cuối cũng không nghĩ tới, vị kia mang Tôn Ngộ Không mặt nạ ăn mặc đồng phục an ninh thanh niên, bất quá chính là một cái đơn giản tiểu bảo an mà thôi.

Cho tới Spider Man Hòa Trung Quốc Long tổ, đang không có phong ấn tiểu bảo an trước mặt, thực sự có chút nhục đến không đỡ nổi một đòn.

"Được rồi, đều giải quyết rồi!" Diệp Thần vỗ tay một cái, cười hi hi nhìn mã Toa.

Mã Toa lúc này hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, nàng dù như thế nào cũng không nghĩ tới Diệp Thần lại lợi hại như vậy. Quá nửa ngày, tuyệt sắc bảo mẫu mới kích động chảy ra nước mắt: "Cảm ơn... Ngài đúng là giúp ta giải quyết phiền toái rất lớn, ta... Ta thật không biết nên làm gì mới có thể báo đáp ngài!"

Diệp Thần lăm lăm liếc liếc đất(mà) khoát tay chặn lại: "Đừng khách khí nha, ngươi là ta bảo mẫu, ta đương nhiên phải che chở ngươi. Những này bất quá đều là dễ như ăn cháo mà thôi, ngươi không nên khách khí như vậy."

Chuyện đến nước này, mã Toa trong lòng đối với Diệp Thần ngăn cách mới dần dần tiêu trừ, nàng đột nhiên cảm thấy làm Diệp Thần bảo mẫu tựa hồ là một cái rất lựa chọn không tồi.

Nàng nhìn thấy xung quanh không ai, mới nhẹ nhàng nắm lấy tiểu bảo an ở tay áo, thấp giọng nói: "Chủ nhân, ngài sau đó có chuyện gì xin cứ việc phân phó, ta nhất định nỗ lực làm tốt ngài bảo mẫu."

Ăn quá một trận ta sẽ đem quần áo đưa đi rửa cho ngươi, đến lúc đó ngươi liền giúp ta làm cơm được rồi." Diệp Thần nói.

"Được! Ta tuy rằng không thường thường xuống bếp, thế nhưng tay nghề cũng khá, đến lúc đó nhất định hảo hảo bộc lộ tài năng." Mã Toa lúc này đối với tiểu bảo an tràn đầy cảm kích, đừng nói nấu cơm cho hắn, coi như là đem thân thể hiến cho hắn, cũng sẽ không do dự.

Nhưng Diệp Thần nhưng một bộ không có thời gian đáng vẻ, chỉ cùng mã Toa vãi vãi trò chuyện chốc lát, sau đó mới từng người trở về công ty.

Diệp Thần tiến vào kbc công ty người bảo đảm an đã hơn hai mươi ngày, lúc đó kế hoạch là công tác một tháng, bây giờ kỳ hạn sắp đến rồi, vì lẽ đó hắn cực kỳ quý trọng mình và Bàng ca ở chung cuối cùng thời gian.

Diệp Thần ăn vào Thiên Nguyên đan cũng có một chút thời gian, hắn mừng rỡ phát hiện mình trong cơ thể đạo thứ nhất phong ấn mở ra tốc độ so với dự đoán muốn nhanh hơn không ít.

Vốn cho là cần thời gian một tháng, thế nhưng đi ngang qua hai cái cuối tuần sau đó, đạo phong ấn kia ở Diệp Thần chân khí trong cơ thể không ngừng mà xung kích bên dưới, chỉ còn dư lại mỏng như cánh ve một mảng nhỏ.

Đang giải quyết mã Toa công ty phiền phức sau ngày thứ năm buổi tối, Diệp Thần ở bên trong phòng một phen điều tức thổ nạp sau đó, nương theo một tiếng thanh minh, trong cơ thể hắn đột nhiên lao ra một đạo gầy gò linh quang.

Bên trong gian phòng cường quang bỗng nhiên lóe lên, sau đó trong nháy mắt khôi phục Hắc Ám, Diệp Thần từ từ mở mắt ra, hai mắt của hắn xem cực kỳ sáng sủa, phản phát ngôi sao trên trời.

Diệp Thần trên mặt lộ ra mừng rỡ mỉm cười, hắn rút cục phá tan sự phụ bày xuống đạo thứ nhất phong ấn. Đạo phong ấn kia vừa bị phá tan, liền hòa vào Diệp Thần chân khí trong cơ thể bên trong, biến mất không còn tăm hơi.

Phong ấn bị phá tan sau đó, Diệp Thần chân khí trong cơ thể nhất thời chất phác không ít, thế nhưng là có một ít hỗn loạn. Hắn lại tĩnh tọa điều tức chốc lát, sau đó mới từ trên giường hạ xuống, chuẩn bị đến trong sân tìm một khối Thạch Đầu, thử một chút chính mình phá tan phong ấn sau đó nắm đảm uy lực.

Chương 47: Người nên giảm béo

Diệp Thần không có chuyện gì luôn yêu thích ở Tô gia trong sân đánh quyền, vì lẽ đó hắn rất sớm liền chọn xong một khối Thạch Đầu, nghĩ chờ mình phá tan đạo thứ nhất phong ấn sau đó nắm lấy khối Thạch Đầu đến thử một lần nắm đấm.

Tô gia sân thiết kế đến mức rất có chú trọng, một thạch một thụ một hoa một thảo đều là trải qua tỉ mỉ sắp xếp, xem tự nhiên mà thành, không có bao nhiêu người công vết tích. Diệp Thần không biết chính là, những cái kia xem bình thường Thạch Đầu, kỳ thực đều giá cả không ít.

Liền giống với Diệp Thần tuyển chọn khối này thí nghiệm quyền Thạch Đầu, kỳ thực chính là một khối to lớn Kê Huyết thạch. Kê Huyết thạch là thu gom ham muốn giả tương đối vừa ý một loại tảng thạch, phẩm chất chênh lệch không đồng đều, giá cả tự nhiên cũng là khác nhau một trời một vực.

Tô gia trong sân khối này Kê Huyết thạch thuộc về cao quý nhất loại kia loại hình, màu sắc hiện đỏ tươi "Lưu thông máu" sắc, xem kiểu điểm ướm át, phi thường bắt mắt.

Nếu như là người bình thường nhà, có năng lực có như thế một khối Kê Huyết thạch, nhất định sẽ cho rằng bảo bối như thế thu tàng, coi như truyền gia bảo. Cũng chỉ có như Tô gia loại này nhà đại phú, mới sẽ xa xỉ dùng nó đến tô điểm sân.

Mặc dù như vậy, khối này Kê Huyết thạch vẫn cứ là Tô gia lão gia tử cực kỳ yêu tha thiết bảo bối, hẳn lúc trước nhưng là bỏ ra rất lớn giá tiền mới từ một vị Tàng gia trong tay mua lại đây.

Khối này Kê Huyết thạch khảm nam ở giả sơn bên dưới, xem liền phảng phất một vệt lóa mắt mà mê ly Hồng Hà. Diệp Thần đối với tảng thạch không có cái gì nghiên cứu, hẳn chỉ cho rằng khối này Kê Huyết thạch chỉ là phổ thông màu son cát đá, nghĩ chính mình đánh nát cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Đến viện Tử Chi sau, Diệp Thần Vívì một điều tức, đem chân khí trong cơ thể vận đến trên nắm tay, sau đó lập tức trầm eo, trầm thấp khẽ quát một tiếng, liền một quyền đánh ra ngoài. Trong không khí nhất thời xuất hiện một cái vô hình khí quyền, trong nháy mắt đem khối này Kê Huyết thạch oanh thành bột mịn.

Chỉ nghe "Oành" đất(mà) một tiếng, vung lên rất lớn một đoàn màu đỏ tro bụi. Diệp Thần trong lòng vui vẻ, vừa mới chuẩn bị tìm khối Thạch Đầu lại đánh một quyền, liền nghe được "Khách kéo" một tiếng, sau đó trước mặt này giả sơn đột nhiên một tà, liền tiếp theo giả sơn mặt sau truyền đến một cái lạnh lạnh giọng cô gái.

"Ồi!"

Diệp Thần hơi sững sờ, vừa nghĩ đến giả sơn mặt sau nhìn chuyện gì xảy ra, liền thấy rõ Tô Hinh vượt lại tròn lại kiểu cái móng đi ra. Tô gia tiểu muội xem ra là té lộn mèo một cái, trên người nhiễm bụi bặm, nàng tỏ rõ vẻ về giận, khí trẻ mồ đất(mà) cảm thấy miêng.

"Chuyện gì xảy ra? Ta vừa nãy ở trên núi giả ngồi cẩn thận mà nghe âm nhạc, làm sao đột nhiên này giả sơn đều nhúc nhích một chút? Có thể ngã chết ta..." Tô Hinh nói, nhìn thấy Diệp Thần, sắc mặt khẽ biến thành hơi biến hoá, tự nghĩ tới điều gì: "Diệp Thần, ngươi làm sao cũng chạy đến ? Sẽ không phải là địa chấn chứ?"

"Áy..." Diệp Thần trên trán Vívì bốc lên một chút mồ hôi lạnh, hẳn trong nháy mắt liền nghĩ rõ ràng, hẳn là chính mình đánh cục đá vụn dẫn đến giả sơn mất đi cân bằng.

Hắn nhẹ nhàng ho khan một tiếng, trên mặt trấn định nói: "Không địa chấn, ta chính là đi ra tùy tiện đi tản bộ một chút."

"Ừ." Tô Hinh một mặt ngờ vực, ánh mắt của nàng rơi vào khối này hóa thành bột mịn Kê Huyết thạch mặt trên, trong nháy mắt liền gọi: "A! Hồng rồi, khối này Kê Huyết thạch làm sao nát? Nó nhưng là gia gia bảo bối!"

Kê Huyết thạch? Bảo bối?

Diệp Thần trong nháy mắt ý thức được chính mình đánh nát món đồ quý trọng, hắn vừa định nhận sai, liền nhìn thấy Tô gia tiểu muội dậm chân.

Tô Hinh bùng môi anh đào, trong đôi mắt thật to mặt tràn đầy khó mà tin nổi: "Trời ạ, sẽ không phải là ta đem khối này Kê Huyết thạch cho ngồi nát chứ?"

A?

Diệp Thần trong mắt lộ ra một tia nghiêm nghị, hần đi tới khối này đã vỡ thành bột mịn Kê Huyết thạch bên cạnh, ngồi xổm xuống, tí mĩ mà quan sát nửa ngày, sau đó mới đập phá đập đầu lưỡi nói: "Ta nói sao, lớn như vậy một khối Thạch Đầu làm sao được đột nhiên vỡ thành như vậy? Lẽ nào là người vừa nãy vẫn ngồi ở phía trên?"

Tô Hinh mặt cười cứng đờ, ấp úng nói: "Ta... Ta an vị một hồi."

Diệp Thần sát có việc đất(mà) từ trên xuống dưới đánh giá Tô Hinh một phen, sau đó mới khẽ thở dài một hơi: "Ài, xem ra người cần giảm béo . Ở tiếp tục như vậy, e sợ sau đó liền không ai thèm lấy ."

Kỳ thực Tô gia tiểu muội vóc người tốt vô cùng, trước no sau đủ, hơn nữa còn cực kỳ thon thả.

Thế nhưng cô gái tóm lại là sẽ không cảm thấy chính mình gầy, Tô Hinh nghe được Diệp Thần nói mình mập, nhất thời tức giận lườm hần một cái, tuyệt khuôn mặt đẹp trứng đỏ đến mức như cái quả táo.

"Ta có lấy chồng hay không đến đi ra ngoài ai cần người lo? Hừ!"

"Ta đương nhiên muốn xen vào, người có thể đừng quên , là các người Tô gia lão gia từ để ta ở người cùng người tỷ tỷ bên trong chọn một." Diệp Thần cười nói.

"Hừ, cóc ghè muốn ăn thịt thiên nga, cửa đều không có!" Tô Hinh giậm chân một cái, tức giận đất(mà) rồi đi .

Ra như thế một cái khúc nhạc dạo ngắn, Diệp Thần tự nhiên cũng không có tiếp tục thí nghiệm quyền tâm tư, hần phá tan đạo thứ nhất phong ấn, trong lòng còn nhớ những chuyện khác. Tô Hinh sau khi rời đi không bao lâu, Diệp Thần cũng trở về đến bên trong gian phòng của mình.

Diệp Thần trong lòng vẫn nhớ kỳ thực là một người, này chính là hần cùng Môn sư huynh —— điệp quân.

Trước đây Diệp Thần còn lúc nhỏ, sư huynh điệp quân vô cùng thương hần, sư huynh đệ hai cái cảm tình vẫn luôn vô cùng tốt. Liền ngay cả sơn thôn nhỏ bên trong duy nhất trắng đen TV, đều là sư huynh lúc đó ký trở lại.

Chỉ có điều, năm đó điệp quân xuống núi tiến vào thế tục rèn luyện lúc này, hần lựa chọn đi tới phương Bắc Russia. Lúc đó cụ thể chuyện đã xảy ra Diệp Thần hiểu rõ cũng không tí mĩ, hần chỉ biết là sư huynh điệp quân năm đó ý vào tiền lực giết rất nhiều Russia hắc đạo bên trong người, phạm vào rất nặng sát nghiệt.

Sau đó, sư phụ lão nhân gia người dưới con nóng giận, phé bỏ điệp quân một thân tu vi, đem hần đã biến thành người bình thường, hơn nữa còn đem hần trục xuất sư môn. Cái này cũng là tại sao Diệp Thần xuất hiện ở sơn thôn nhỏ lúc này, sư phụ muốn ở trên người hần bày xuống chín đạo phong ấn một trong những nguyên nhân.

Sau đó, Diệp Thần liền cũng không còn điệp quân tin tức. Hần lần này xuống núi, gat sư phụ lên lút dẫn theo một tám tìm người phù đi ra, muốn thử nghiệm tìm được sư huynh. Chỉ có điều tìm người phù cần tiêu hao lượng lớn chân nguyên, Diệp Thần ở còn chưa mở ra chính mình đạo thứ nhất phong ấn lúc này là không thể sử dụng.

Diệp Thần trở về phòng sau đó, từ chính mình hành lễ bên trong nhảy ra một cái màu xám bao bố, hần cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) mở ra bao bố, lấy ra tám kia tìm người phù cùng một chòm tóc.

Lọn tóc kia là năm đó sư huynh điệp quân lưu lại, Diệp Thần muốn coi đây là môi giới, thông qua tìm người phù tìm tới hần vị trí hiện tại.

Diệp Thần khoanh chân ngồi ở đầu giường, trong miệng đọc thầm vài câu bùa chú, hần lòng bàn tay tám kia tìm người phù liền tự mình thiêu đốt , liệu lên một đạo màu vàng nhạt Khinh Yên. Này Khinh Yên thăng đến giữa không trung, nhưng thật lâu cũng không tiêu tan.

Nửa nén hương sau đó, Diệp Thần trong miệng tụng chú âm thanh trở nên càng ngày càng gấp rút, đoàn kia màu vàng Khinh Yên phảng phất nghe được triệu hoán giống như vậy, dĩ nhiên từng tia từng sợi đất(mà) từ Diệp Thần đỉnh đầu chui tiến vào.

"Thiên Huyền địa hoàng, hóa khí Quy Hư, khái!"

Theo hét lên từng tiếng, Diệp Thần mở mắt ra, nhưng mà trong mắt của hần nhưng là chỉ có một mảnh mang trắng xoá sắc.

Diệp Thần trông trắng mắt cấp tốc lẫn , lông mi thật dài khẽ run, trước mắt dần dần hiện ra hư ảo hình ảnh. Hình ảnh nhanh chóng lưu chuyển , lại như là lật sách giống như vậy, chỉ là hô hấp , cũng đã biến ảo mấy trăm cảnh tượng.

Diệp Thần toàn thân thật Nguyên Tiên lực đều hướng về mi tâm điên cuồng tuôn tới, trán của hần bốc lên mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, hai hàng lông mày thật chặt nếp nhăn ở cùng nhau.

Thời gian một giây một giây đã qua, rốt cục, Diệp Thần trước mắt hư ảo hình ảnh dần dần ổn định lại. Nhưng mà trong đầu hần cảm giác hôn mê cảm thấy nhưng là càng ngày càng mãnh liệt, Diệp Thần khản坎 chặt hàm răng, liều mạng chống đỡ lấy, hần hơi thở càng ngày càng nặng, thân thể cũng không tự chủ được đất(mà) lay động .

Hần đã cảm nhận được sư huynh khí tức, hiện tại duy nhất muốn làm, chính là ở trong đầu của chính mình xây dựng lên cùng hơi thở kia liên hệ.

Bốn phía sức mạnh đất trời gia tốc hướng về Diệp Thần thân thể vọt tới, trong phòng của hắn đăng đột nhiên vụt sáng . Cùng lúc đó, cách nhau một bức tường Tô Hinh bên trong gian phòng, Tô gia tiểu muội mấy vì tính các đồng hồ đo cũng chịu đến ảnh hưởng, bắt đầu xuất hiện sai lệch tình hình.

"Phốc!"

Diệp Thần bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, trong cổ họng phát sinh rên lên một tiếng, sau đó liền thân thể loáng một cái ngã xuống. Nhưng mà trên mặt của hắn nhưng là mang theo nhàn nhạt mỉm cười, ở ngất đi thời khắc cuối cùng, Diệp Thần rốt cục thành công rồi!

Hắn tìm tới sư huynh diệp quân vị trí chính xác, đồng thời cùng với xây dựng lên liên hệ...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Thiết miệng thẳng đoạn

Ngày mùa hè khí trời lại như là hải từ mặt, nói thay đổi liền thay đổi ngay. Vừa mới thôi qua một trận gấp vũ, trong nháy mắt, thiên không cũng đã trời quang mây tạnh.

Ánh mặt trời chiếu xuống phố xá sầm uất đầu đường, người đi đường dần dần nhiều . Bởi vì từng hạ xuống vũ, vì lẽ đó nhiệt độ cũng không tính quá nóng, đô thị trai thanh gái lịch chúng ta ăn mặc thời thượng ngăn nắp, lưu luyến với một nhà lại một nhà thời trang trong điểm.

Thời trang điểm cửa bày to lớn âm hưởng, âm hưởng bên trong truyền phát tin dị vũ khúc, bắt tri bắt giác kéo mọi người đáy lòng này tia xao động.

Ở nơi như thế này, mọi người đều là theo thói quen sẽ cảm hoá đến này một luồng táo bạo tâm tình, bắt tri bắt giác thì sẽ đem sự chú ý tập trung ở quần áo có hay không đủ hoa lệ, hoá trang liệu sẽ có mê người mặt trên.

Duy nhất cùng này dòng người huyền ảo hoàn toàn không hợp, là một vị bày quán ven đường thanh niên đẹp trai.

Hắn quầy hàng kỳ thực chính là một tấm nát sắp tan vỡ bàn gỗ, trên bàn gỗ bày đặt một cái ống trúc, trong ống trúc cắm vào bảy, tám chi cây thăm bằng trúc. Ống trúc phía dưới đề lên một khối tẩy đến đã trắng bạch vài vàng, vài vàng mặt trên viết tám cái bút lông chữ: Thiết miệng thẳng đoạn, một quẻ thiên kim.

Thanh niên đẹp trai giữ lại tóc thật dài, trên trán Lưu Hải hầu như đã che khuất con mắt của hắn.

Hắn khoanh chân ngồi ở trước bàn, một cái tay nâng cằm, bên trong đôi mắt chỗ trống mà mờ mịt, xem tựa hồ là đang suy nghĩ chuyện gì. Quanh người hắn lộ ra một luồng yên tĩnh mà xuất trần khí chất, bộ mặt đường viền góc cạnh rõ ràng, thon dài mày kiếm, thâm thúy con mắt, cao vút sống mũi, còn có hơi hơi trắng bạch môi.

Môi xung quanh màu xanh nhạt râu tua tủa, ở hắn anh tuấn bên trong bằng thêm mấy phần chán chường cảm giác.

Đương nhiên, có thể nói là chán chường, cũng có thể nói là tang thương. Thế nhưng, như vậy một cái tuổi còn trẻ nam nhân, lại có ai sẽ cảm thấy hắn rất tang thương đâu?

Từ xa nhìn lại, hắn làm cho người ta cảm giác ngược lại không giống như là ở phố xá sầm uất đầu đường nhìn dòng người huyền ảo, trái lại càng như là tĩnh tọa ở gào thét lao nhanh Đại Giang trước, coi thường phù hoa tận thốn, lắng nghe năm tháng tĩnh tốt.

Đột nhiên, đẹp trai tóc dài thanh niên mũi Vivi động hơi động, hắn nguyên bản lãnh đạm trong mắt đột nhiên khôi phục thần thái. Trong không khí thổi qua đến một tia nhàn nhạt nước hoa mùi, nếu nhắm mắt lại, này nước hoa mùi rất dễ dàng khiến người ta liên tưởng đến ánh trắng hào quang màu xanh.

"moonlight..." Thanh niên đẹp trai khoe miệng hiện lên một vết nhàn nhạt mỉm cười, này khoản gọi là "Nguyệt quang" nước hoa, là hắn yêu nhất. Hắn vẫn cho rằng, chỉ có khí chất trác tuyệt mỹ nữ tuyệt sắc, mới có thể xứng với "Nguyệt quang" như vậy mỹ lệ tên.

Quả nhiên, đâm đầu đi tới, là một vị cực kỳ thanh thuần có thể người mỹ nữ. Mỹ nữ kia ăn mặc bó sát người tiểu âu phục, vừa nhìn chính là nào đó công ty bạch lĩnh. Dung mạo của nàng tuy rằng không sánh được Tô gia tỷ muội, thế nhưng nếu thả đang bình thường người bên trong, đã xem như là Minh Nguyệt giống như trong sáng .

"Ha, vị cô nương này xin dừng bước." Thanh niên đẹp trai trong tay nhẹ lay động quạt giấy, trên mặt mỉm cười xem vừa ôn hòa lại có một chút điểm cao thâm.

"Ừm... Ngươi làm gì thế?" Bạch linh mỹ nữ hơi sững sờ, nàng nhìn thấy nam nhân trước mặt cười sau khi thức dậy lộ ra khiết răng trắng, trái tim nhảy lên lại không nhận được có chút gia tốc.

"Có muốn hay không xem là một quẻ?" Thanh niên đẹp trai vừa nói, vừa mang theo chính mình này phó người mù kính râm. Đương nhiên, hắn như thể làm mục đích, tự nhiên là muốn chính mình đang quan sát mỹ nữ lúc này, ánh mắt có thể càng thêm tứ không e dè một điểm.

Bạch linh mỹ nữ đôi mi thanh tú Vivi một tấc, làm thời đại mới nữ tính, nàng tự nhiên là đối với mê tín đoán mệnh có chút mâu thuẫn.

"Ta không cần, cảm tạ."

"Cho mỹ nữ xem bói, ta đều không lấy tiền. Ngược lại ngươi chỉ là chạy đi uống ly cà phê, đều là cho hết thời gian, nghe ta nhò một chút cũng không sao ừ." Thanh niên đẹp trai cười dài mà nói.

"Ồ? Làm sao ngươi biết ta muốn đi uống cà phê?" Bạch linh mỹ nữ hơi kinh ngạc.

"Ha ha, nếu như ta liền ngươi hiện tại đi làm mà đều không tính được tới, làm sao dám ở chỗ này bày sạp đâu? Ta đoán nhân duyên rất chuẩn, ngươi có muốn hay không thử một chút?"

"Ây..." Bạch linh mỹ nữ có chút tâm chuyển động, nàng cất bước đi tới bàn gỗ trước, nhẹ nhàng cắn cắn môi: "Làm sao ngươi biết ta muốn đoán nhân duyên đâu?"

"Ngươi tại sao không hỏi một chút ta, ngày mai vào lúc này ngươi gặp phải ý trung nhân của ngươi, hắn là chú ý chút gì?" Kính râm bên dưới, thanh niên đẹp trai ánh mắt dừng lại ở bạch linh mỹ nữ vì mỏng mấy mắt trên.

"A?" Bạch linh mỹ nữ hiển nhiên có chút giật mình, nàng tròn tròn đẹp đẽ con mắt hỏi: "Ngày mai? Ngày mai ta sẽ gặp phải chính mình ý trung nhân?"

"Đúng vậy, ngày mai thời gian này điểm, ngay khi ngươi thường thường đến thăm này quán cà phê, hắn sẽ đứng giờ xuất hiện ừ."

"Thật sự giả?"

"Hơn nữa, hắn hay vẫn là ngươi yêu thích loại kia nhả nhặn nhô nhô loại hình, mang kính mắt, người phương bắc." Thanh niên đẹp trai nhẹ khấu cái bàn gỗ, trong lỗ mũi không nhận được nhẹ ngửi bạch linh mỹ nữ trên người hương vị.

Nghe nói như thế, bạch linh mỹ nữ mỹ lệ khuôn mặt đột nhiên trở nên đỏ chót. Lần này, nàng mới thật sự có chút tin tưởng trước mặt vị thanh niên này có chút môn đạo, bởi vì hắn nói ra này vài điểm, đều là bạch linh mỹ nữ lựa chọn nam nhân khá là thích ý địa phương.

"Hắn... Soái sao?" Bạch linh mỹ nữ nhỏ giọng hỏi.

"Chòm Thiên Hạt, lại Soái, vừa thần bí. Hơn nữa, chòm Thiên Hạt người người nên hiểu, ở phương diện kia... Ha ha, ngươi rõ ràng ý của ta sao?" Thanh niên đẹp trai cười nói.

"Ừm." Bạch linh mỹ nữ ngưng ngưng cúi đầu, nàng giơ tay đem trên trán tóc dài liêu đến nhĩ sau, sau đó mới nhọt nhọt đất(mà) nở nụ cười: "Cảm ơn ngươi, ạch... Đại sư!"

Thanh niên đẹp trai lăm lăm liếc liếc đất(mà) khoát tay áo một cái, ánh mắt vẫn đi theo bạch linh mỹ nữ thiếu ánh đi ra ngoài rất xa, mới lưu luyến đất(mà) thu rồi trở lại. Hắn đang chuẩn bị một lần nữa trở lại chỗ ngồi, như vừa nãy như vậy suy nghĩ nhân sinh, thuận tiện xem xét chính mình dưới một khách quen, liền nghe được phía sau truyền đến một thanh âm.

Cái thanh âm kia nghe nhàn nhạt, thế nhưng là ẩn giấu đi khó có thể ức chế kích động: "Đại sư, có thể hay không cho ta cũng coi như một quẻ?"

Thanh niên đẹp trai lập tức sững sờ, bờ vai của hắn hơi run rẩy, quá rất lâu, hắn mới từ từ quay đầu lại, sau đó lấy xuống chính mình người mù kính râm.

"Tiểu... Tiểu Diệp Tử?" Thanh niên đẹp trai có chút thất thần, ở trong trí nhớ của hắn, Diệp Thần hay vẫn là cái kia tiểu tử vất mũi chưa sạch. Không nghĩ tới những năm này không gặp, nguyên bản cái kia bướng bỉnh tiểu sư đệ thì đã dài đến cùng mình cao.

Chỉ có điều, Diệp Thần dáng vẻ, nhưng không có biến hoá quá lớn.

"Đại sư huynh!" Diệp Thần viền mắt trong nháy mắt liền ướt át, hắn hướng về bước về phía trước một bước, tóm chặt lấy diệp quân tay, âm thanh nghẹn ngào, "Ta cuối cùng cũng coi như đem ngươi tìm tới rồi! Những năm này, ngươi trải qua khỏe không?"

"Ta..." Diệp quân trên mặt lộ ra một tia kích động, nhưng mà thoáng qua trong lúc đó liền đã biến thành cô đơn. Miệng môi của hắn mở ra lại hợp trụ, sau đó lại mở ra, lại hợp trụ, liên tục nhiều lần quá rất lâu, mới thật dài đất(mà) thờ dài một hơi.

Trong lòng dù có thiên ngôn vạn ngữ, thế nhưng nói đến bên mép, làm thế nào dạng đều không nói ra được.

Diệp quân đột nhiên bỏ qua rồi Diệp Thần tay, xoay người, vội vã thu thập nổi lên trên bàn gỗ vài vàng cùng ống trúc, xoay người liền đi, chẳng hề nói

một câu.

"Sư huynh!" Diệp Thần kêu một tiếng, đưa tay lau nước mắt, thật chặt đi theo diệp quân phía sau.

Hì người đến hướng về đầu đường, hai người bọn họ liền như vậy yên lặng không nói gì đất(mà) đi ngược dòng người, một trước một sau đất(mà) cất bước. Tuy rằng chỉ cách xa nhau hai, ba mét cự ly, thế nhưng cảm giác kia, lại như là cách một đạo vĩnh viễn vô pháp vượt qua vách núi...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Huynh đệ tình thâm

"Sư huynh, người chờ một chút!" Diệp Thần rốt cục không nhịn được, hấn bước nhanh đi tới diệp quân trước người, chặn lại rồi hấn tiến lên bước chân.

Diệp quân hít một hơi thật sâu, trừng mắt Diệp Thần, lớn tiếng nói: "Ta không phải sư huynh người, đừng gọi sư huynh của ta! Ta chỉ là một kẻ tàn phế mà thôi, cái nào có tư cách làm sư huynh của người?!"

Sau khi nói xong, diệp quân mạnh mẽ đẩy ra Diệp Thần, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Diệp Thần lại đuổi theo, miệng nói: "Sư huynh, người mấy năm gần đây trải qua khỏe không? Có hay không bị khổ?"

"Ha ha..." Diệp quân bật cười, nhưng là nụ cười kia nhưng cực kỳ cay đắng, "Ta nát mệnh một cái, có được hay không có quan hệ gì? Còn không chính là như vậy nát sống sót, không chết đói là được rồi!"

Hấn nói, hơi dừng lại một chút, dưới chân bước chân chậm lại rất nhiều, âm thanh cũng biến thành hơi hơi nhu hòa: "Diệp Thần, mấy năm qua sư phụ lão nhân gia người thế nào rồi? Thân thể khỏe không?"

"Sư phụ thân thể rất tốt, ăn được nhiều ngủ ngon, người yên tâm." Diệp Thần trả lời, trong lòng âm áp, hấn biết sư huynh lạnh lùng đều là có ý giả ra đến, không phải vậy làm sao có khả năng sẽ hỏi lên sư phụ.

"Sư huynh, người đi ra nhiều năm như vậy, kỳ thực sư phụ năm đó khí cũng sớm đã dần dần tiêu, người lấy sạch về đi xem một chút đi. Sư phụ lão nhân gia người nhất định là rất nhớ người!"

Diệp quân khổ bật cười, con mắt của hấn cũng ướt át. Năm đó bao nhiêu chuyện xưa Như Yên vẫn ở trong đầu hấn xuất hiện, chua xót khổ sở nổi lên trong lòng, sư phụ năm đó cảm giận ngút trời như ở hôm qua, phảng phất một khắc cũng không từng rời xa.

Hấn ừ ừ nói: "Diệp Thần, người đùa gì thế? Sư phụ lão nhân gia người tính cách người cho rằng ta không biết sao? Năm đó ta phạm vào sai lầm lớn, hấn là cả đời đều sẽ không tha thứ ta! Trong lòng ta không có cái gì đòi hỏi, chỉ cần sư phụ lão nhân gia người thân thể khỏe mạnh liền tốt."

"Sư huynh..."

"Ta cùng người đã không phải người của một thế giới rồi! Ta hiện tại bất quá chính là một người bình thường, cũng không tiếp tục là cái gì Tán Tiên, không có cái gì tiên lực! Diệp Thần, người không nên ở tiêu hao chân nguyên tìm đến ta rồi! Ta biết người có tìm người phù, thế nhưng ta sẽ không lại để người tìm tới ta! Ta sẽ rời đi quốc gia này, xa xa mà thoát đi tìm người phù có khả năng chạm đến phạm vi, người không nên lại làm chuyện vô ích rồi!"

Diệp Thần bỗng nhiên kéo lại diệp quân, hấn cắn răng nói: "Được, ta đáp ứng người, ta sau đó đều không tìm người! Thế nhưng, sư huynh người có thể hay không nói cho ta, người muốn đi nơi nào?"

"Ta..." Diệp quân do dự chốc lát, sau đó mới thờ dài một tiếng: "Ta phải về đến Russia đi. Ta rất sớm trong lúc đó cũng đã kế hoạch được rồi, mặc dù người không xuất hiện, ta vẫn như cũ sẽ trở lại chỗ đó."

Hấn nói, đưa tay ra cánh tay, nhẹ nhàng đặt tại Diệp Thần trên bả vai.

Rất nhiều năm trước, diệp quân mỗi lần muốn hướng về Diệp Thần bàn giao sự tình lúc này, hấn cũng sẽ làm ra động tác giống nhau, lộ ra vẻ mặt giống như nhau.

Đã nhiều năm như vậy, hay vẫn là ánh mắt như thế, chỉ là tình cảnh này, rất nhiều thứ cũng sớm đã hoàn toàn thay đổi, không có năm đó đáng vẻ.

Diệp Thần theo bản năng mà cúi đầu, diệp quân tay rất một cách tự nhiên mà đặt ở Diệp Thần đỉnh đầu: "Diệp Thần, nhất định phải cẩn thận mà thay ta bảo vệ tốt sư phụ, tuổi tác hần lớn hơn, ta... Ta có không thể phụng dưỡng ở bên cạnh hần, hết thầy đều dựa vào ngươi."

Ân sư huynh ngươi yên tâm" Diệp Thần đáp ứng nói.

Diệp quân hài lòng cười nhạt, trầm mặc. Quá rất lâu, hần mới đột nhiên nói: "Còn có một việc tình, ta cũng xin nhờ ngươi."

"Chuyện gì."

"Ta muốn rời khỏi, thế nhưng có một người không yên lòng, ngươi có thể hay không giúp ta chăm sóc nàng?" Diệp quân nói.

"A? Là ai?" Diệp Thần hiếu kỳ nói.

"Nàng..." Diệp quân trong đầu tránh ra người kia bóng dáng, trên mặt lộ ra một tia quái dị vẻ mặt, hần bắt đầu dĩ nỡ nụ cười, hỏi đáp: "Nàng là ta đồng hành, lấy bốc đoán xem bói mà sống, là một cái rất quái lạ thiếu nữ."

"Quái lạ thiếu nữ? Nói thế nào?"

"Tên thiếu nữ này cực kỳ si mê quái thuật, ngoại trừ ngủ ở ngoài, hết thầy tình thời gian đều đang nghiên cứu tinh vận quái tượng. Nàng mỗi ngày chỉ tính ba quái, nhưng mà này ba quái nhưng là tính chuẩn cực kỳ, liên ngay cả ta cũng tự than thở phát như. Chỉ có điều, bất luận nàng tính thế nào, đều chỉ có thể xem là ra thế gian quái thuật, nhưng là căn bản là không có cách chạm đến chúng ta tu tiên một giới. Năm đó, nàng từng bất ngờ đã cứu ta một mạng vì lẽ đó, ta hi vọng ngươi chỉ ít có thể giúp ta cứu nàng ba lần!" Diệp quân nói.

"A?" Diệp Thần gãi gãi đầu, hần có chút không rõ, "Phải cứu nàng ba lần sao? Nàng một người bình thường, thế nào lại gặp nhiều như vậy nguy hiểm? Lẽ nào xem bói rất nguy hiểm sao?"

Diệp quân thở dài, mắt lộ ra nghiêm nghị: "xem bói giả đều sẽ không có nguy hiểm gì. Thế nhưng như nàng như vậy, tính được là có chút chuẩn, mỗi ngày chỉ tính ba quái người, nhưng vô cùng nguy hiểm. Bất quá, nàng gần nhất đi hải ngoại giúp người xem bói đi tới, muốn quá một quãng thời gian mới trở lại. Đến lúc đó ngươi đã phải giúp ta nhìn điểm."

Diệp quân sau khi nói xong, từ trong túi tiền lấy ra một tấm hình, sau đó lại nói cho Diệp Thần một cái điện thoại di động dãy số.

Diệp Thần mấy lần số điện thoại di động sau đó, tỉ mỉ quan sát kỹ nổi lên trong tay tấm hình kia. Trong hình cái kia thiếu nữ mọc ra một đôi Thủy Linh linh mắt to, tính tế Liễu Diệp Mi, tính xảo mũi, niệng anh đào nhỏ, đáng đáp xem rất đáng yêu. Tuy rằng chỉ là một tấm cuộc sống đơn giản chiếu, thế nhưng Diệp Thần nhưng ở trong đó nhìn ra không giống bình thường mùi vị.

Này hoàn toàn là quanh năm tu hành bồi dưỡng được đến nhạy cảm trực giác, đôi làm bất kỳ một người bình thường, cũng không thể cảm giác được trong hình này tia không giống bình thường.

Diệp Thần Vivi nhú mày: "Ta có thể cảm giác được trên người nàng tựa hồ có không giống với người thường linh khí, chỉ là linh khí này thật giống cùng chúng ta ở Tiểu Sơn trong thôn nhìn thấy linh khí không Thái Nhất dạng."

"Đúng thế." Diệp quân gật gật đầu, "Ta cũng có cảm giác giống nhau. Chỉ có điều cụ thể đến tột cùng là nguyên nhân gì, ta nhưng là không hiểu. Nếu như có cơ hội, hi vọng ngươi có năng lực hiểu rõ."

"Ừm."

"Được rồi, nên nói ta đều nói xong. Tạm biệt đi, Diệp Thần!" Diệp quân quay về Diệp Thần khẽ mỉm cười, sau đó liền xoay người, cũng không quay đầu lại đất(mà) nhanh chân rời đi.

Diệp Thần tuy rằng trong lòng không muốn, thế nhưng hần vừa nhưng đã đáp ứng rồi sư huynh, cũng không có lại tiếp tục theo tới. Diệp Thần đứng bình tĩnh ở tại chỗ, nhìn sư huynh diệp quân thân ảnh dần dần biến mất ở trong đám người, trong lòng thất vọng mất mát.

Phân biệt nhiều năm như vậy, thật vất vả rốt cuộc tìm được sư huynh. Nhưng là Diệp Thần nhưng chưa từng nghĩ đến, mặc dù gặp lại, đều chỉ là ngắn ngủi như thế gặp mặt.

Thế nhưng bọn hần sư huynh đệ trong lúc đó tình nghĩa, nhưng là một cái mãi mãi cũng sẽ không xa đoạn sợi tơ, mặc dù cách xa nhau thiên sơn vạn thủy, mặc dù lẫn nhau chân trời góc biển giống như xa xôi, đều sẽ lẫn nhau lo lắng, lẫn nhau nhớ.

Trở lại phương Đông tô hà sau đó, đã đến hoàng hôn lúc, Diệp Thần trực tiếp đi trở về phòng của mình.

Hần đi tới thành phố này tiếp cận một tháng, đã dần dần thích ứng đô thị sinh hoạt. Mấy ngày trước, vì để cho Diệp Thần mau chóng bắt đầu anh hùng liên minh, Tô Hinh còn chuyên môn cho Diệp Thần làm một đài cực cao bố trí máy vi tính.

Diệp Thần mở máy vi tính ra, click tiến vào đào bảo vật website. Hần chuẩn bị bắt đầu chế tác giấy vàng phù, tuy rằng hiện nay chỉ có thể chế tác cấp thấp nhất Ân Thân Phù, thế nhưng cũng may có còn hơn không mà.

Hần tiếp nhận rồi tiểu người hầu gái kiến nghị, quyết định ở đào bảo vật internet tìm một chút, nhìn có không thể hấp thu linh khí lá bùa.

Võng mua, đối với xuất thân từ sơn thôn nhỏ Diệp Thần tới nói, thực sự là một cái tràn ngập chuyện khiêu chiến.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Thục Sơn tiểu mỹ nữ

Đào bảo vật mặt trên lâm Lâm tổng tổng là bùa tổng cộng có thập tam trang, bán lá bùa tiểu điểm có hơn bảy mươi nhà. Trong đó có mấy nhà trả lại điều khiển thành phẩm giấy vàng phù, vị điểm chủ kia tuyên bố hẳn trong cửa hàng lá bùa là trải qua Long Hồ sơn mã ở Nguyên Đạo trường từng khai quang, vô cùng linh nghiệm.

Mã ở nguyên ở thế tục thấy khá có danh tiếng, là công nhận thiên sư, Diệp Thần đã từng thấy vị kia mã thiên sư một mặt, bất quá hẳn đến ra kết luận nhưng là mã ở nguyên quả thật một cái có tiếng không có miếng lớn dao động.

Cho tới lá bùa giá cả càng là khác nhau một trời một vực, có một tờ giấy phù bán được gần vạn nguyên, có bất quá mới hai, ba đồng tiền. Diệp Thần nghiên cứu mấy ngày, bởi vì không nhìn thấy thực vật, vì lẽ đó đến cuối cùng, hẳn chỉ cảm thấy hoa cả mắt, đầu óc say xe.

Sau đó, ở tiểu người hầu gái theo đề nghị, Diệp Thần chọn mấy nhà tín dự tương đối cao cửa hàng, mua vài lá bùa trở lại. Bất được lá bùa sau đó, tiểu Tán Tiên nhưng là hô to bị lừa, bởi vì những cái kia lá bùa đại thể đều không hề có một chút điểm linh tính, vốn là không dùng được.

Liên tiếp mua nhiều lần tây bối hàng sau đó, Diệp Thần rốt cục ở trong đó phát hiện một tấm có thể dùng lá bùa. Chỉ có điều, tấm bùa kia chỉ giá cả nhưng là có chút đắt giá, một tấm liền cần một ngàn đồng tiền.

Này nhưng làm Diệp Thần cho đau lòng hông rồi, trước hẳn dùng giấy vàng phù lúc này hầu như không hề có một chút tiết kiệm tâm tư, làm sao biết chính mình tùy tiện sứt ba tấm giấy vàng phù đi ra ngoài, liền đã vượt qua một tháng tiền lương.

May là Diệp Thần lúc đó trợ giúp tạ mạn thoát khỏi quấy rầy lúc này đã từng vơ vét năm ngàn đồng tiền lại đây, không phải vậy lấy hẳn hiện tại kinh tế năng lực, e sợ cũng chỉ có thể làm một tấm Ân Thần Phù đi ra.

Có thể dùng tấm bùa kia chỉ đến từ chính một nhà gọi là "Kỳ hồn hiền" tiểu điểm, chủ quán được xưng chính mình là Thục Sơn tiểu mỹ nữ. Nói đến Thục Sơn, Diệp Thần nhưng là đi qua nhiều lần, sư phụ lão nhân gia người đã từng trích dẫn quá một câu danh nhân đến đánh giá Thục Sơn, nói tới là "Mênh mông Mân Giang, nga nga Thục Sơn, duy Thục có tài, kỳ hồn quang minh", nói vậy "Kỳ hồn hiền" tên chính là đến từ chính nơi này.

Thục Sơn tiểu mỹ nữ cùng nhà khác chủ quán cực kỳ không giống, nhà khác chủ quán há mồm ngậm miệng đều là "Thần", mà nàng thái độ rõ ràng còn lạnh nhạt hơn rất nhiều, một bộ "Muốn mua liền mua, không mua dẹp đi" dáng dấp. Diệp Thần vẫn an nhiên câu nói, Thục Sơn tiểu mỹ nữ mới sẽ lạnh lùng về một hai chữ.

Diệp Thần dùng ngón út đều có thể đoán được, đối phương nhất định là một vị ngạo kiều mà lãnh diễm cô nàng. Đương nhiên, nếu đánh Thục Sơn tên tuổi, nàng tóm lại là không thể như Long Hồ sơn vị kia mã thiên sư tục khí. Phía trên thế giới này, phẩm là có chút năng lực người, tất nhiên sẽ có khác với tất cả mọi người tính cách.

"Mọi người(đại gia) đều là người trong đồng đạo, cho bớt chứ?" Diệp Thần tình trạng kinh tế thực sự có chút nghèo rớt mồng tơi, hẳn bắt đắc dĩ hỏi.

"Không cửa." Thục Sơn tiểu mỹ nữ lạnh lùng nói.

Ở trong lòng của nàng, Thục Sơn nhưng là chính tông danh môn đại phái, không giống với cái khác những cái kia bàng môn tà đạo a miêu a cầu môn phái nhỏ. Phía trên thế giới này muốn nịnh bợ Thục Sơn người nhiều hơn nữa, nàng mới không có nhân công phu kết giao tình.

"Người đáng đáp này không có lực cạnh tranh, nếu như không bớt, ta liền đi nhà khác. Nhà khác điểm đều bớt tám phần trăm!" Diệp Thần uy hiếp nói.

"Tạm biệt, không tiễn!" Thục Sơn tiểu mỹ nữ chút nào đều không thêm đề ý.

Diệp Thần bĩu môi, hẳn tính toán một chút tiền của mình, phát hiện chỉ đủ mua năm tấm bùa, then chốt đối phương còn không bao buôn. Tuy rằng buôn phí không có bao nhiêu, thế nhưng cứ như vậy, hẳn liền cũng không đủ tiền đi mua về bùa cần thiết tiền mặt cùng linh chu sa.

"Ta mua ba tấm bùa, sau đó còn muốn tiền mặt cùng linh chu sa, tổng cộng gần như có 4,500 khối, cho bao cái buôn đi... Thần?" Diệp Thần cuối cùng cũng coi như là cảm nhận được "Tiền đến thời gian sử dụng phương hạn thiếu" quần bách.

"Bao bư không cửa, cho người đánh 9. 99 chiết."

"9. 99 chiết! ?" Diệp Thần chạy mồ hôi ròng ròng, hần bấm chỉ tính toán, tổng cộng 4,487 đồng tiền, đã chiết hậu tiết kiệm bốn khối Tứ Mao tám phần bảy ly!

"Đây cũng quá thiếu..."

Diệp Thần nửa câu nói sau còn không đánh ra đi, Thục Sơn tiểu mỹ nữ liền phát quá tới một người thiếu kiên nhẫn về mặt: "Sau ba phút tan tâm."

"Háo háo được, ta lập tức liền đập!" Diệp Thần thờ dài một hơi, cực kỳ đau lòng thông qua thanh toán bảo đem tiền đánh tới.

Nhớ năm đó, theo sư phụ đi Thục Sơn lúc này, Thục Sơn phái Chương môn thấy Diệp Thần còn phải cung kính hô một tiếng sư thúc tổ. Ai biết, hiện nay chỉ có điều là mua vài lá bùa, năn nỉ nửa ngày, lại mới bớt đi bốn khối tiền.

Ai, thực sự là thế phong nhật hạ, lòng người không cổ...

Đợi ba ngày, lá bùa rốt cục bư đến Diệp Thần trong tay, hần không có tri hoãn, trực tiếp liền bắt đầu chế tác Ân Thân Phù.

Ân Thân Phù làm cấp thấp nhất phù, chế tác cực kỳ đơn giản. Thế nhưng, bởi vì cần nhất bút nhất hoạ mà đem chân nguyên thông qua tiền mặc cùng linh chu sa phác hoạ ở trên lá bùa mặt, mỗi lần họa một bút đều cần dừng lại chờ đợi chân nguyên chậm rãi hòa vào, vì lẽ đó Ân Thân Phù chế tác cực kỳ tốn thời gian.

Diệp Thần dùng một ngày một đêm thời gian, mới họa xong liên quan lần thứ nhất mua ở bên trong tứ tám bùa. Sau khi hoàn thành, hần thờ một hơi thật dài, đây là lần đầu tiên ở phẩm trần tục thế chế tác lá bùa, cảm giác kia cùng lúc đó ở sơn thôn nhỏ lúc đó có chút không giống.

Sơn thôn nhỏ tuy rằng vị trí hẻo lánh, thế nhưng trên thực tế nhưng ở vào Chung Linh Dục Tú, quần Long vờn quanh tuyệt hảo phong thủy nơi. Sơn thôn nhỏ bên trong linh khí muốn so với thế gian nồng nặc rất nhiều, chế tác lá bùa tỷ lệ thành công hầu như có thể đạt đến trăm phần trăm.

Nhưng hiện tại là ở thế gian, Diệp Thần cũng không xác định chính mình chế tác Ân Thân Phù công hiệu đến tốt cùng có năng lực đạt tới trình độ nào. Mặc dù rất đau lòng, hần hay vẫn là quyết định thiếu một tấm Ân Thân Phù đến thử một chút.

Diệp Thần ngồi ở trên giường, trong miệng ghi nhớ bùa chú, thiếu huy Ân Thân Phù. Một tia khói xanh qua đi, thân thể của hần dần dần trở thành nhạt, sau đó từ từ biến mất ở trong không khí.

Đầu giường đối diện một mặt gương to, Diệp Thần quay về tấm gương chiếu nửa ngày, phát hiện hoàn mỹ không một tí vết, mới hài lòng cười cợt. Nhưng mà nét cười của hần còn chưa biến mất, liền nghe được "Kẹt kẹt" một tiếng, gian phòng của mình cửa bị người cho đẩy ra .

Tô Hinh đầu tiên là dò vào tới một người đầu, nàng nháy mắt đánh giá một phen, phát hiện Diệp Thần gian phòng không ai sau đó, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng. Nàng quay đầu lại đối với mình mấy vị đồng học nói: "Các người trước tiên chờ ta mấy phút, ta đổi thật vịnh hành trang lập tức liền đi ra. Đã lâu không có đi thủy trên thiên đường , ngày hôm nay nhất định phải hảo hảo chơi một tý."

Nguyên lai, Tô gia tiểu muội cùng đồng học hẹn cẩn thận cùng đi thủy trên thiên đường du ngoạn. Mấy cái nữ hài ở đến Tô gia thay quần áo, Tô Hinh khá là thẹn thùng, mặc dù đồng thời cô gái, nàng cũng không quen người khác nhìn thấy thân thể của chính mình, liền người khác ở phòng nàng thay quần áo lúc này, nàng nhưng chui vào Diệp Thần trong phòng.

May là Diệp Thần không ở, bất quá Tô Hinh vẫn là có chút không yên lòng, nàng quay về bên ngoài phòng đồng học bàn giao nói: "Một hồi nếu là có người muốn đi vào gian phòng này, các người giúp ta cản một tý, nói cho hần ta rất nhanh sẽ tốt."

Sau khi nói xong, Tô gia tiểu muội đóng lại cửa phòng.

Tuy rằng không có một bóng người, nhưng này dù sao cũng là một cái nam sinh gian phòng, Tô gia tiểu muội ở còi quần áo lúc này, hay vẫn là không nhìn được mặt đỏ .

Tô Hinh nhẹ nhàng cắn môi, chẳng biết vì sao, trong lòng nàng cảm giác là lạ, luôn cảm giác thật giống có một đôi mắt nhòm ngó trong bóng tối chính mình. Nhưng là, khi nàng lập đi lập lại nhiều lần quay đầu nhìn quanh lúc này, nhưng căn bản không nhìn thấy bất kỳ người nào khác tồn tại.

Lúc này Diệp Thần liền đứng sau lưng Tô Hinh xa hai, ba mét nơi, hần dựa vào vách tường, trên mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, nhìn chằm chằm không chớp mắt mà nhìn Tô gia tiểu muội bóng lưng.

Bên trong gian phòng bầu không khí đột nhiên trở nên dị dạng , bởi vì Tô Hinh đã bắt đầu từ trên đi xuống từ từ còi ra chính mình trắng thuần sắc quần dài.

Chương 51: Ăn thân gặp phải chuyện tốt

Ánh mặt trời xuyên thấu qua màu lam nhạt rèm cửa sổ sau đó trở nên mờ lung , quang ảnh bên trong, là Tô Hinh này thanh thuần thanh nhã thân ảnh.

Làn váy nhẹ lay động, đầu tiên lộ ra, là nàng nhu nhược mà tinh tế tuyết bạch sắc vai đẹp. Đầu đạo nữ nhân như nước, thân thể của nàng xem, liền như nước dập dờn dịu dàng, khiến người ta tim đập thình thịch. Phảng phất một đạo ánh trăng trong sáng từ từ tung xuống, mặc dù chỉ là bóng lưng, đều mỹ đến như vậy bằng thanh ngọc khiết, không gì tả nổi.

Diệp Thần trước đã thấy quá Tô Hinh ăn mặc nội y thân thể, nhưng là lúc này tình cảnh nhưng có khác biệt lớn. Nếu như cảnh tượng lúc đó có thể dùng hương diễm hai chữ để hình dung, như vậy lần này, bầu không khí liền trở nên hơi ám muội mà mờ lung .

Tô Hinh trên thân thể nhân nhạt hương vị dần dần tràn ngập ở trong phòng, mùi thơm này không phải đến từ chính nước hoa loại hình cái khác, mà là tuổi thanh xuân thiếu nữ này tia ôn hòa mùi thơm cơ thể. Tô gia tiểu muội trong ngày thường là không thi phấn trang điểm, nàng không thích hoá trang, tự nhiên cũng không cần nước hoa, vì lẽ đó, nàng mùi thơm cơ thể gửi lại như là ba, bốn tháng mới vừa mạo mẫm non cành liễu như vậy thanh tân.

Váy lặng yên rơi xuống đất, tiện đà là vặn ngược cùng tiểu nội nội...

Chỉ chớp lát sau, Tô Hinh cũng đã là trở về Nguyên Thủy, nàng đứng bình tĩnh ở nơi đó, tóc dài cùng eo, dáng ngọc yêu kiều. Diệp Thần đem tất cả những thứ này đều đặt ở trong mắt, bất tri bất giác, nhịp tim đập của hắn liền trở nên gấp gáp .

Đời mạng chính là, vì không cho Tô Hinh phát hiện mình, Diệp Thần liều mạng mà ức chế chính mình hô hấp. Mặt của hắn ức đến đỏ chót, hai mắt nhưng lưu luyến dừng lại ở Tô Hinh thân thể bên trên, một giây đều không muốn rời đi.

Nữ nhân xinh đẹp cũng không ít, nhưng là phải đạt đến Tô Hinh như vậy khuynh quốc khuynh thành họa thủy trình độ, nhưng là hiếm như lá mùa thu. Vào đúng lúc này, Diệp Thần cảm giác mình trước đây ở ái tình động tác phiến bên trong nhìn thấy những cái kia nữ chủ đều nhược bạo. Không có người lạc vào cảnh giới kỳ lạ người, mãi mãi cũng không cách nào cảm nhận được khi đó thể nào kinh tâm động phách mê hoặc.

Diệp Thần nín thở, nhưng là tiếng tim đập của hắn vẫn cứ lúc ẩn lúc hiện mà vang lên . Tim đập âm thanh thật rất nhỏ, nhỏ đến chỉ có chính hắn có năng lực nghe được. Thế nhưng, loại này tim đập cảm giác nhưng phảng phất ồn dịch giống như vậy, ở lặng yên không một tiếng động bên trong là sẽ truyền nhiễm.

Tô Hinh cũng không biết tại sao, nhịp tim đập của nàng đột nhiên gia tốc , tuyết mỹ mặt cười dĩ nhiên cũng không tự chủ được đất(mà) nổi lên đỏ ửng. Loại kia bị người đánh cắp dòm ngó cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, nàng không nhìn được lại quay đầu nhìn bốn phía, cùng lúc đó, Diệp Thần cũng rốt cục có cơ hội nhìn thấy Tô gia tiểu muội nghiêng người đường viên.

Trước ngực kiên cường đầy đặn, đường vòng cung hoàn mỹ eo người, tu Trường Bạch tích chân dài... Tất cả những thứ này tất cả, đều không nói ra được đất(mà) tràn ngập mê hoặc, Diệp Thần ánh mắt lại như là một đôi tội ác tay, xoa xoa ở Tô Hinh trên người, để này trăm mặc yên tĩnh nồng nặc phảng phất có năng lực chảy ra nước.

Tô Hinh nhẹ nhàng thở dài một hơi, nàng nghe thấy được Diệp Thần bên trong gian phòng có một tia nhân nhạt phảng phất hoa lan mùi thơm ngát. Đường nhiên, này cũng không phải thật sự là hoa lan hương thơm, mà là bắt nguồn từ với Diệp Thần chế tác Thiên Nguyên đan còn sót lại chuyển dương tham gia.

Chuyển dương tham gia bản thân liền rõ ràng hoa lan hương vị, ngoài ra, còn có một chút chọn người tham gia nhân nhạt được khổ. Nếu như là nam nhân nghe thấy được như vậy mùi, là sẽ không có cái gì không khỏe, nhưng nếu như nữ nhân nghe thấy được, liền sẽ khiến cho một chút không khỏe.

Một chút không khỏe không có cái gì xấu hiệu quả, mà là bởi vì chuyển dương tham dự tự mình đem âm khí chuyển thành dương khí, hơn nữa Diệp Thần đã đem chuyển dương tham gia theo hoa văn hoàn toàn cất náu, vì lẽ đó được lực hoàn toàn lạc phát ra. Nữ nhân bản thân liền thuần âm, bất tri bất giác, Tô Hinh hút vào chuyển dương tham gia mùi thuốc, liền nàng cảm giác được một chút nhẹ nhàng ừ ừ.

Huống hồ, nàng còn có một tia không hiểu ra sao căng thẳng cảm, liền Tô Hinh liền cảm giác được đầu Vivi có chút choáng váng.

Tô gia tiểu muội thân thể nhẹ nhàng lay động, theo bản năng mà đi tới bên tường, nàng muốn dựa vào tường nghỉ ngơi chốc lát. Nhưng mà nàng cũng không biết, mình đã đi tới Diệp Thần trước người.

Diệp Thần không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, hắn nhìn Tô Hinh gần trong gang tấc ngọc thể, trái tim hầu như đã nhảy đến cổ họng miệng, thân thể cũng bất tri bất giác đất(mà) căng thẳng .

"Đại khái là tối hôm qua chơi quá muộn, hơi mệt chút ." Tô Hinh tự lẩm bẩm. Nàng sờ sờ gò má của chính mình, phát hiện có chút vi năng, trong mắt lộ ra ừ ừ, lông mi thật dài nhẹ nhàng run run.

Cùng lúc đó, Tô gia tiểu muội nhẹ nhàng hướng về phía sau vách tường tới gần, nồn nà Như Ngọc toả ra nhàn nhạt ẩm áp ngọc thể đặt ở Diệp Thần thân thể bên trên.

Diệp Thần bỗng nhiên tròn tròn cặp mắt, hần vội vàng che mũi miệng của chính mình, nỗ lực nửa ngày, mới cuối cùng đem sắp muốn dâng lên mà ra máu mũi cho nuốt trở vào.

Tô Hinh nhưng cảm giác được một tia dị dạng, nàng dựa vào xuống sau đó, phát hiện cũng không có chạm tới tường tượng cứng rắn cùng lạnh lẽo, ngược lại nhưng có chút Hứa Nhu mềm mại ẩm áp.

"Ồ? Chuyện gì xảy ra?" Tô Hinh nghi hoặc mà quay đầu lại, nhưng mà phát hiện mình phía sau ngoại trừ vách tường ở ngoài, không có thứ gì.

Nhưng mà động tác này, nhưng là để Diệp Thần càng thêm không chịu nổi. Ánh mắt của hần trừng trừng đất(mà) rơi vào Tô Hinh ngạo nhân đầy đặn bên trên, này trong nháy mắt thị giác xung kích, để Diệp Thần nhất thời cảm giác được nhiệt huyết dâng lên.

Này một đôi hoạt bát mà nghịch ngợm thô trắng nhỏ, dĩ nhiên Vivi nhảy lên, xem vừa đáng yêu lại này mầm, khiến người ta không nhìn được muốn tàn nhẫn mà nắm một cái. Bất quá Diệp Thần hay vẫn là cố nén đưa tay kích động, hần tâm Riemer ghi nhớ "Phi lễ chó nhìn", sau đó nhắm mắt lại.

Sư phụ trước đây thường thường giáo dục hần, sắc chữ trên đầu một cây đao, tuy rằng trong ngày thường cũng thường thường sẽ và mỹ nữ chúng ta mở một ít ẩm muội chuyện cười, thế nhưng chân chính đến loại này trần trụi gặp lại thời khắc, tiểu Tân Tiên hay vẫn là rụt rè.

Ai biết Diệp Thần vừa mới mới vừa nhắm mắt lại, Tô Hinh ôn nhuận thân thể liền lại một lần nữa dựa vào tới. Lần này, Tô gia tiểu muội còn tưởng rằng là chính mình quá mệt mỏi mà sản sinh ảo giác, nàng thật chặt tựa ở Diệp Thần trên người, trong lòng nhưng vẫn cứ không nhìn được ở nói thầm.

Thật kỳ quái? Không nghĩ tới mệt mỏi lúc này dựa vào vách tường lại là cái cảm giác này.

Tô gia tiểu muội vừa nói thầm, thân thể cũng khoảng chừng: trái phải đất(mà) vụn vụn, ma sát Diệp Thần. Cái cảm giác này rất kỳ diệu, không một chút nào cảm thấy vách tường lạnh lẽo cứng rắn, trái lại còn rất thoải mái.

Tô gia tiểu muội thoải mái đồng thời, Diệp Thần cũng ở thoải mái, chỉ có điều, hần thoải mái quá mức, thậm chí đã có chút không chịu nổi.

Loại này thanh thuần đáng yêu mỹ nữ động tác như thế, nhất làm cho người khó có thể chống lại. Vào giờ phút này, Tô Hinh ở trong mắt Diệp Thần đã biến thành một cái tuyệt thế vu vật, đồng thời lại là củ khoai nóng bỏng tay. Hần rõ ràng rất muốn rút người ra né tránh, nhưng là lại không nỡ này lửa lò mề hoặc...

Rất nhanh, Diệp Thần không muốn liền sản sinh cực kỳ trong mắt hậu quả. Bởi vì thân thể của hần không tự chủ được diễn sản sinh phản ứng, bản năng đỡ lấy một cái vô hình lều vải.

"A?" Tô Hinh tự nhiên cảm giác được này cứng rắn. Tò mò, nàng không nhìn được đưa tay ra sờ lên, thăm dò bên dưới, một cái liền nắm chặt rồi lều vải che lấp dưới cái kia nóng bỏng chày sắt.

Trời ạ!

Diệp Thần khóc không ra nước mắt. Đương nhiên, mặc dù có lệ, vậy cũng là hạnh phúc đến cực điểm nước mắt. Tô Hinh lạnh lẽo tay nhỏ càng là nắm làm, Diệp Thần cảm giác liền càng là khó chịu, cảm giác kia liền phảng phất là như hỏa tiễn muốn phát bắn ra.

Nổi khùng không cửa, chỉ có thể gát gao đất(mà) đứng vững hương nhuận Như Vân trên da thịt!

Chặt chẽ, dùng sức mà, liều mạng mà đẩy...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Chẳng lẽ lại là thái thức xoa bóp?

Từng trận như điện lưu sáng khoái từ hai người kẻ sát nơi truyền đến, Diệp Thần chỉ cảm thấy trong đầu hoàn toàn tĩnh lặng, mặt của hần đã biệt thành tương màu đỏ, trên ngực dưới pháp phồng, từ mũi chân đến đỉnh đầu đều ban thành một đường thẳng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tô Hinh tuy rằng đơn thuần, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có cảm giác tượng đất. Mặc dù lại thần kinh lớn cái, thanh thuần hoa khôi của trường vẫn cứ từ từ cảm giác được dị dạng.

Trên da thịt truyền đến mềm mại xúc cảm, làm cho nàng cảm giác mình lại như là dựa vào một người, nhưng là Tô Hinh nhưng xác định, phía sau chính mình bất quá là một mặt vách tường mà thôi. Nàng đột nhiên ý thức được, chuyện đó ra hiện tại chính mình sản sinh trong ảo giác, nhất thời có chút ngượng ngùng cùng lúng túng, khuôn mặt nhỏ càng hồng, tiểu mi nhẹ nhàng nhú lên.

Chuyện gì thế này? Tại sao chính mình sẽ sản sinh loại này không tu không tao ảo giác?

Hơn nữa...

Hơn nữa lại vẫn là ở Diệp Thần cái kia xấu tiểu tử trong phòng!

Diệp Thần trong lòng dần dần sốt ruột, hần ngẩng đầu nhìn trên tường biểu, phát hiện Tô Hinh tiến vào đến phòng của mình đã qua bốn phần chung, Ân Thân Phù hẳn là chẳng mấy chốc sẽ mất đi hiệu quả.

Nếu như đến khi đó, Tô gia tiểu muội phát hiện thân thể của nàng tựa ở Diệp Thần trên người, nỡ nà nhu đề còn mò làm này vật, không chắc sẽ phát sinh cái gì không tưởng tượng nổi tình hình. Đương nhiên, nếu như thật đến vào lúc ấy, Diệp Thần nói không chắc sẽ đâm lao phải theo lao, trực tiếp đem trước mặt vị này thanh thuần mỹ nữ giải quyết tại chỗ.

Tô gia chị em gái cùng đình Phi, mã Toa ở Diệp Thần trong lòng vị trí là không giống nhau. Đình Phi là tiểu người hầu gái, mã Toa là bảo mẫu, cuối cùng chung quy chỉ là chủ tớ quan hệ, nhưng mà Tô gia tỷ muội thì lại khác. Diệp Thần trong lòng rõ ràng, bất luận Tô Hinh hay vẫn là tô mân, sớm muộn có một cái sẽ trở thành người đàn bà của chính mình, vì lẽ đó hần đang đối mặt Tô gia chị em gái mê hoặc lúc này, cũng sẽ không hết sức từ chối.

Đang lúc này, bên trong gian phòng đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa, liền tiếp theo một giọng bé gái truyền vào: "Hinh Hinh, người đổi thật quần áo không có?"

Tô Hinh hơi sững sờ, trong nháy mắt muốn chính mình tiến vào Diệp Thần gian phòng mục đích, nàng vội trả lời: "Lập tức liền được, hơi chờ một chút."

Sau khi nói xong, Tô gia tiểu muội thật nhanh mặc vào sớm đã chuẩn bị kỹ càng y phục hành trang, sau đó lại đem mình quần dài bộ ở bên ngoài, mới mở ra cửa phòng.

Bên ngoài phòng, mấy cái nữ hài đã sớm chờ đợi đã lâu, các nàng oanh cười Yên Yên đất(mà) trò chuyện vài câu, sau đó mới làm bạn rồi đi. Đương nhiên, trước lúc ly khai, Tô Hinh lại nghi hoặc mà quay đầu lại nhìn Diệp Thần gian phòng một chút.

Vẫn cứ là không không có người khác, bình yên yên tĩnh.

Chỉ có điều, cửa phòng vừa mới mới vừa đóng lại, Diệp Thần thân ảnh liền ở trong không khí hiển lộ ra.

"Nguy hiểm thật!" Diệp Thần thở một hơi thật dài. Cho tới giờ khắc này, trái tim của hần vẫn cứ kinh hoàng không ngừng, giữa hai chân này đình trướng bông nhỏ hãy còn đứng vững, trong không khí lưu lại nhàn nhạt hương vị, nhưng để hần có chút ý loạn tình mê, thay lòng đổi dạ.

"Sư phụ lão nhân gia người không lén được ta, sắc chữ trên đầu quả nhiên lơ lửng một cây đao!"

Diệp Thần cảm thấy toàn thân đều có chút mệt mỏi, có một loại suy chút nữa liền muốn chết đi sống sót sau tai nạn cảm giác, hần lòng vẫn còn sợ hãi đất(mà) dư vị vừa nãy này khiến người ta huyết thống căng phồng một màn, cảm thán bề ngoài thanh thuần Tô gia tiểu muội thực sự quá nguy hiểm!

Đương nhiên, Ân Thân Phù xem như là chế tác thành công, bây giờ thiên khí càng ngày càng nóng, nói không chắc sau đó còn sẽ gặp phải như vừa nãy như vậy chuyện nguy hiểm. Hay là lần sau nhân vật chính liền đổi thành tô mân cùng tạ mạn.

Mặc kệ là người nào, này không thể nghi ngờ đều là đáng để mong chờ.

Diệp Thần tiến vào kbc đầu tư công ty công tác đã tiếp cận một tháng, hần đem mình sắp muốn rời khỏi tin tức nói cho Bàng ca. Bàng ca nghe được sau đó, tự nhiên có chút lưu luyến.

Thiên hạ này ban sau đó, Bàng ca liền lôi kéo Diệp Thần đi uống một chuyến rượu. Bàng ca say rượu sau đó rất nhiều, hần tán gẫu nổi lên chính mình đi tới thành phố này sau đó mười mấy năm qua nhấp nhô sinh hoạt. Diệp Thần tuy rằng cùng hần không phải người của một thế giới, thế nhưng nghe vào trong tai vẫn cứ cảm khái rất nhiều. Rất nhiều người đều là đáng đáp như vậy, bề ngoài xem lầm liệt liệt, thật giống rất nhiều chuyện đều không để ý, thế nhưng trên thực tế, trong nội tâm nhưng thủ vững này phần cố chấp.

Sau khi com nước no nê, bọn hần lại đi ktv hát hai giờ ca khúc. Hai cái lớn nam nhân đi ktv, xem mặc dù có chút kỳ quái, thế nhưng Diệp Thần cùng Bàng ca ngược lại đều không có để ý.

Diệp Thần chưa hề đem thân phận của chính mình nói cho Bàng ca, này cũng không phải bởi vì giữa bọn họ khuyết thiếu tín nhiệm, mà là bởi vì Diệp Thần cảm thấy, bọn hần hiện nay cái cảm giác này liền rất thoải mái, rất hòa hợp.

Có câu nói, Quân Tử Chi giao nhạt như nước, không nằm ngoài cũng chính là cái cảm giác này. Không hỏi qua hướng về, không nói chuyện chuyện xưa, lẫn nhau trong lúc đó hờ hững mà kiên cố, nhưng có khó có thể nói nên lời hiểu ngầm.

Diệp Thần luôn cảm thấy hấn sở dĩ cùng Bàng ca đi được như thế gần, là bởi vì hai cái trong lúc đó có chỗ tương tự. Vừa bắt đầu, hấn cho rằng này chỗ tương tự ở với hai người bọn họ đều xuất thân hương dã, không có thành thị người loại kia từ lúc sinh ra đã mang theo lạnh lùng cùng cao ngạo. Nhưng là ở chung sau một tháng, tiểu Tấn Tiên mới phát hiện, Bàng ca tựa hồ cũng là một cái có cổ sự người.

Bàng ca kiếm tiền cũng không nhiều, chỗ ở là một cái thành thật cư dân lâu phòng dưới đất, nhưng là hấn nhưng không có chút nào keo kiệt tiền tài, mỗi lần cùng Diệp Thần đồng thời lúc ăn cơm, đều cướp trả tiền. Hơn nữa, Bàng ca đi lên đường đến sống lưng uốn đến mức rất thẳng, thậm chí có một ít cứng ngắc, hấn để trần cánh tay lúc này, eo dưới cái kia nhìn thấy mà giặt mình vết sẹo thì sẽ lúc ẩn lúc hiện đất(mà) lộ ra.

Diệp Thần một chút liền có thể nhìn ra, này vết sẹo hấn là cực kỳ sắc bén mang theo xước mang rõ lưỡi dao sắc lưu lại, bất quá hấn chưa từng có hỏi qua. Ở ktv hát lúc này, Bàng ca lựa chọn đều là một ít thiết huyết Nhu Tình lão ca khúc, lại như này thủ quái chích nhân khẩu (Đà Linh), hấn xướng liền có một phen đặc biệt thể lương mạnh mẽ mùi vị.

Nói vậy là bởi vì một loại nào đó không muốn người biết nguyên nhân, mới để Bàng ca lựa chọn ẩn cư ở này phố xá sầm uất huyền ảo bên trong, dùng phù hoa đăng rệu nghề hồng đến bao lấy chân thực chính mình, từ đây biến thành vui cười tức giận mắng một người khác.

Đêm đó ít nhiều gì có một chút thương cảm, thế nhưng càng nhiều, nhưng là vui sướng.

Còn có mấy ngày liền muốn khai giảng, Diệp Thần thừa dịp cái cuối cùng cuối tuần, ôm một đồng lớn quần áo đi hướng về tuyệt sắc bảo mẫu mã Toa trong nhà. Lần trước thái thức xoa bóp còn ký ức chưa phai, lần này, Diệp Thần trong lòng ít nhiều gì vẫn có một ít chờ mong.

Đúng như dự đoán, mã Toa vừa mở cửa, Diệp Thần máu mũi suýt chút nữa phun ra ngoài.

Mã Toa xem đặc biệt gọi cảm, nàng mở cửa thì ăn mặc Bikini vịnh hành trang, nóng bỏng vóc người liếc mắt một cái là rõ mồn một. Nàng vốn là hỗn huyết nhi, trời sinh liền rõ ràng liễu người nhu mì.

Lần này, mã Toa nguyên bản trắng nõn nhưng nhiều hơn mấy phần khỏe mạnh màu vàng nhạt, da nhẵn nhụi mặt trên tựa hồ còn lau một loại nào đó dầu, xem lại hoạt lại lương, giàu có có dẫn. Nàng dựa khuôn cửa vừa đứng, ở Vivi có chút tự nhiên quyền tóc dài tô điểm bên dưới, toàn thân đều toả ra cháy cay bùng thả khí tức, khiến người ta chỉ liếc mắt nhìn, liền không nhận được hô to đã ghiền.

Diệp Thần trong lòng nhảy một cái, mở miệng hỏi: "Ngày hôm nay làm sao xuyên thành như vậy, chẳng lẽ lại có thái thức xoa bóp sao?"

Mã Toa mặt cười ửng đỏ, mị nhãn như tơ mà nhìn Diệp Thần: "Không đúng vậy, ta chính đang tắm nắng đây. Đem da dẻ sái đến màu sắc hơi hơi thâm một điểm, nhìn như vậy khỏe mạnh một điểm."

Diệp Thần cười ha ha, dán vào mã Toa thân thể liền đi vào, đương nhiên, hấn còn thuận lợi ở tuyệt sắc bảo mẫu **** bên trên vô tình hay cố ý đất(mà) mạnh mẽ sờ soạng một cái.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Người không xứng với nơi này tao nhấ

"Chủ nhân, người lần này còn muốn muốn ta đến cho ngài làm thái thức xoa bóp sao?" Mã Toa tim đập như hươu chạy, nhỏ giọng hỏi.

"Ây..." Diệp Thần trong lòng trong nháy mắt liền dựng lên một đám lửa, bất quá hấn nhớ tới lúc đó suýt chút nữa va chạm gây gỗ cảnh tượng, nhưng là lắc lắc đầu: "Hay vẫn là không nên, người giúp ta tẩy quần áo một chút, tiếp theo sau đó người tắm nắng, ta nhìn là tốt rồi."

Như vậy tuyệt sắc vũ vật gần ngay trước mắt, tuy rằng có nguyên tắc không tốt giờ trò phóng ngựa lao nhanh, thế nhưng no nhìn một lần cho thỏa tổng không tính quá đáng chứ?

"Ừ." Mã Toa ánh mắt buồn bã, mang theo u oán nhìn Diệp Thần một chút, sau đó mới tiếp nhận Diệp Thần trong tay quần áo, hướng về máy giặt đi đến.

Lần trước thái thức xoa bóp lúc này, Diệp Thần chỉ lên này đỉnh lều vài mã Toa nhưng là nhìn ở trong mắt, mỗi lần nghĩ tới này đáng sợ nhỏ bé, tuyệt sắc bảo mẫu đều sẽ cảm thấy hãi hùng khiếp vía, nhưng mà lại có một ít lúc ẩn lúc hiện chờ mong.

Nàng là ăn qua trái cấm người, tự nhiên có năng lực tưởng tượng được nếu như mình cùng Diệp Thần đồng thời phiến vân phúc vũ, đem sẽ là như thế nào như vào trong mây, Thanh Đào từng trận.

Nàng vốn đã thành hoá, còn kém như vậy một cây có thể quấy nhiễu long trời lở đất Như Ý Kim Cô bổng. Chỉ là đại náo Thiên cung Tề Thiên đại thánh, ở đâu là như vậy dễ dàng là có thể hàng phục ?

Đương nhiên, từ đầu tới cuối Diệp Thần con mắt đều không hề rời đi quá mã Toa nửa phần. Này đều không trách cái khác, đều là bởi vì mã Toa này Tiểu Yêu tinh ngày hôm nay mặc thực sự có chút quá mức đáng chú ý một chút.

Hồng nhạt Bikini, đem hoàn mỹ vóc người vẽ ra, trước ngực đầy đặn, vòng eo đường cong, trắng nõn da thịt... Tận vào mí mắt.

Loại này muốn giả còn tu cảnh tượng, tràn ngập thần bí mùi vị, khiến người ta cùng không nhìn được muốn có thêm vài phần mơ màng cùng chờ mong. Lại như là có một cái sâu lông bò ở trong lòng trên, nạo biết dùng người thẳng dương, rồi lại là chỉ thêm sai không châm lửa.

Mã Toa đi lên đường đến, đẩy đà vóc người nữ a nữ a nữ, Diệp Thần trái tim nhỏ liền nhảy a nhảy a nhảy, từ lâu một mãi đến tận mái nhà, lưu lại một đường đập dòn cảnh "xuân".

"Chủ nhân, người có muốn hay không đồng thời hưởng thụ một tý tắm nắng?" Mã Toa nằm ở ngưỡng trên ghế mặt, vỗ vỗ bên cạnh mình có lưu lại chật hẹp Không Gian, nghiêng đầu hỏi.

"Ày... Hay vẫn là không nên." Diệp Thần hầu như liền muốn không nhìn được đồng ý, bất quá hần cúi đầu nhìn thấy mình đã cứng rắn như sắt địa phương, vẫn lắc đầu một cái. Dù sao đối phương là chính mình bảo mẫu, có quần già, chỉ ít sẽ không như vậy lúng túng.

Có thể nếu như thật sự cởi ra, lại nằm ở tuyệt sắc vu vật bên cạnh, vạn nhất không thắng được xe, đến lúc đó xảy ra chuyện liền không dễ xử lí.

"Vậy người không nên cởi quần áo, liền nằm một hồi rồi. Đứng nhiều khổ cực." Mã Toa nói.

"Cái này có thể." Diệp Thần cười ha ha, nằm đến mã Toa bên cạnh.

Ở trong khoảng thời gian sau đó mặt, tiểu Tán Tiên tự nhiên lại Thiên Nhân giao chiến một phen. Đương nhiên, này đều do mã Toa.

Mã Toa nguyên bản là nằm ngửa, ai biết nàng bất tri bất giác dĩ nhiên nghiêng đi thân thể. Nếu như là đối mặt mặt cũng còn tốt, như vậy, Diệp Thần bị mã Toa nhìn, chỉ ít sẽ thật không tiện. Nhưng là tuyệt sắc bảo mẫu một mực bồi quay về chủ nhân của chính mình, càng nguy hiểm hơn chính là, nàng còn vô tình hay cố ý đất(mà) sụt Diệp Thần bắp đùi.

Đây chính là lỗi câu dẫn, Diệp Thần bị trêu chọc một nửa hôm sau, rốt cục không nhìn được quay người sang, đối mặt mã Toa bồi, dán vào.

Liền, này một cái thích ý sau gờ ngo, ở tuyệt sắc bảo mẫu nóc nhà trên sân thượng, hai người liền như vậy người đến ta đi đất(mà) mà sát một cái buổi chiều. Trong thời gian này, tự nhiên cũng nương theo rầm rì thiên ngâm khê hát, nói chung sắc hương vị đầy đủ, thực tại là một bữa hương diễm mà mê ly bữa tiệc lớn.

Đến mặt trời lặn lúc, nhiệt độ thoáng chuyển lương, Diệp Thần cùng mã Toa mới mình kim thu bình, hai người sắc mặt cũng như ánh nắng chiều tụy hồng. Đương nhiên, này đồng thời cũng là một hồi cực kỳ tiêu hao thể lực tắm nắng, bọn hần đều có một ít đói bụng.

Ở mã Toa theo đề nghị, hai người đi xe đến trung tâm thành phố một nhà cao cấp nhất kiểu Pháp phòng ăn.

Lãng mạn như nước khúc dương cầm, hoa mỹ nhưng ánh đèn dịu dịu, sáng loáng lộng bộ đồ ăn, tao nhã người phục vụ, tất cả xem đều là như vậy đất(mà) có cách điệu, khắp nơi đều hiển lộ tao nhã thượng thức.

Diệp Thần chưa từng có từng tới như vậy xa xỉ địa phương dùng cơm, khi hần biết được nho nhỏ hai khối gan khổng lồ liền bù đắp được chính mình một tháng tiền lương lúc này, tự nhiên là lộ ra thịt đau về mặt.

Bất quá, đây là mã Toa vì báo đáp hần lần trước giải cứu Chi ân mà làm chủ mời khách, nếu như là Diệp Thần móc tiền túi, hần cảm thấy ven đường quán bán hàng liền rất lành miệng vị.

Kiểu Pháp bữa tiệc lớn coi trọng nhất chính là lấy thực phối rượu, chất thịt ngon nộn bỏ bớt bớt muốn hợp rượu vang đỏ đồng thời dùng ăn, cá tôm một loại hải sản muốn trang bị bạch rượu vang, món ăn sau lại ẩm một chút cường cường Brandy, đang hưởng thụ mỹ vị đồng thời, này lại là một môn nghệ thuật.

Đương nhiên, đối với Diệp Thần tới nói, như vậy ăn cơm không thể nghi ngờ là không rất sáng khoái, hần càng yêu thích cùng Bàng ca ở ven đường lược lên cánh tay đánh ăn thịt dê xỏ xâu sáng khoái.

Bất quá ăn ngay nói thật, này nước Pháp bữa tiệc lớn tuy rằng đắt giá một điểm, nhưng thực tại là nhân gian đến mỹ đồ ăn.

Mỹ vị đến đồ ăn, cũng phải có một cái thật tâm tình, ăn mới sẽ cả người sung sướng. Bữa cơm này trước một nửa đoạn hay vẫn là Man Khai Tâm, chỉ có điều đột nhiên ra hiện tại bàn ăn trước một người, nhưng là để Diệp Thần nhũn mày.

Người kia ăn mặc thẳng tắp âu phục, tóc hơi có chút hoa râm, tuổi tác xem đại khái 50 tuổi trên dưới đáng đáp. Có năng lực ra hiện tại nơi này, bất luận nhìn thế nào, người kia đều hần là một vị ôn văn Erya thân sĩ, chỉ là hần vừa mở miệng, này chē cười ngữ khí, nhưng thực sự khiến người ta có chút buồn nôn.

Hắn là này nước Pháp phòng ăn ông chủ, gọi là Rogge, khi nói chuyện âm thanh lại như là vịt đực lòi kéo cổ họng đang gọi, làm cho người ta cảm giác rất không thoải mái.

"Yêu, này không phải Mã tổng? Ta bảo hôm nay làm sao mí mắt nhảy lên, thật đúng là quả đất tròn, lại ở đây gặp phải người loại này quý nhân."

Mã Toa cắn môi, biểu tình trên mặt cực kỳ lúng túng, nằng hơi cúi đầu, không nói gì.

Nàng cùng Rogge là người quen cũ, hai người xem như là thương nghiệp tròng thượng đối thủ cũ. Mã Toa làm người nhất quán hung hăng, đã từng đắc tội quá Rogge.

Chỉ có điều, Rogge là loại kia điển hình xấu bụng tiểu nhân, trước đây mã Toa thuận buồm xuôi gió lúc này, hắn không dám chiêu. Gần nhất nghe nói nàng xuất hiện không ít nọ nần, bây giờ lại trùng hợp gặp phải, cho nên mới kiêu ngạo phách lối nhảy ra ngoài.

Rogge thấy mã Toa không nói lời nào, nhất thời càng hùng hổ dọa người, hắn tỏ rõ vẻ vẻ châm chọc: "Nghe nói người thiếu nợ đặt mộng trái, còn kém bán mình cho hắc đạo đại ca, vẫn còn có nhân tính tới đây sao quý phòng ăn ăn cơm, lẽ nào người sẽ không có tự mình biết mình, không biết lấy người thân phận bây giờ cùng tình trạng kinh tế, căn bản là không xứng ra hiện tại nơi này sao?"

Diệp Thần hơi nhướng mày, hỏi mã Toa chuyện gì xảy ra, thiếu nợ ai trái.

Mã Toa nhẹ giọng thở dài một hơi, khoe mắt dư quang nhìn thấy người chung quanh đều ở nhìn mình, nhất thời lúng túng đến hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào. Nàng hạ thấp giọng, nói cho Diệp Thần, nói là lần trước xã hội đen đập bãi sự tình.

Diệp Thần vừa nghe, trong lòng nhất thời liền dựng lên hỏa, hắn chỉ nói lần trước ân oán đã hoàn toàn chấm dứt, nhưng chưa từng nghĩ đến lại còn có thừa sóng nhỏ.

Hai người đối thoại công phu, vị kia lợi thế phòng ăn ông chủ Rogge lại gọi tới người phục vụ, rêu rao lên muốn đem Diệp Thần cùng mã Toa đuổi ra ngoài.

Diệp Thần vốn đang tồn nhân nhượng cho yên chuyện tâm tư, thấy đối phương như vậy quá đáng, hắn lập tức liền không nhịn được đột nhiên vỗ bàn một cái, dẫn tới xung quanh dùng cơm người dồn dập liếc mắt.

Hắn chỉ vào Rogge mũi quát lên: "Người lập tức cho Mã tổng xin lỗi, không phải vậy tự gánh lấy hậu quả!"

"Xin lỗi?" Rogge lạnh bật cười, "Nàng ra hiện tại nơi này không thể nghi ngờ hạ thấp tên điểm phẩm chất, ta tại sao phải nói xin lỗi. Huống hồ, đây là địa bàn của ta, hết thấy đều là ta quyết định, muốn ta xin lỗi, cửa đều không có!"

"Thật không?" Diệp Thần tầm mắt đảo qua món ăn thức ăn trên bàn, trên mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Bò bít tết phong ba

"Nói như vậy, người chính là nhà này phá điểm ông chủ lạc?" Diệp Thần hỏi.

"Cái gì? Phá điểm?" Rogge nhất thời tròn tròn cặp mắt, hắn nổi giận dưng dưng mà nhìn Diệp Thần, hai con mắt cá chết gần như sắp muốn trừng đi ra: "Ta chỗ này nhưng là toàn quốc cao cấp nhất kiểu Pháp phòng ăn, toàn bộ đều là từ nước Pháp mời tới chuyên nghiệp bếp trưởng, liền ngay cả người phục vụ tuyển mộ yêu cầu đều là nghiên cứu sinh trở lên. Một mình người không từng va chạm xã hội tiểu tử vắt mũi chưa sạch, nơi nào đến can đảm nói nơi này là phá điểm?"

"Nước Pháp mời tới chuyên nghiệp bếp trưởng? Không thể nào?" Diệp Thần nhún vai một cái, trào phúng nói: "Vậy người mời tới này mấy cái cái gọi là bếp trưởng, sẽ không phải ở nước Pháp lúc này là lò nấu rượu lò chứ? Làm sao liền hóa hầu đều nắm không tốt?"

"Người có ý gì? Nói ra, nhưng là phải chịu trách nhiệm!" Rogge nhướng mày, nếu như không phải là bởi vì ngày hôm nay đi ăn cơm người tương đối nhiều, hắn e sợ đã triệu hoán bảo an đem trước mặt tiểu tử vứt ném ra.

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó đứng, quay về bên trong phòng ăn chứng thực khách lớn tiếng nói: "Chư vị ngồi ở đây, mọi người(đại

gia) tới nơi này dùng cơm, nói vậy đều là mỹ vị đồ ăn. Chi là, ai..."

Hắn nói, lắc lắc đầu, đưa ánh mắt chuyển đến Rogge trên mặt. Cùng lúc đó, tiểu Tán Tiên len lén lấy ra một Trương Viêm lực phù, ở bên trong tay áo len lút đem viêm lực phù đốt, sau đó đánh vào trước mặt mình bỏ bít tét bên trên.

"Chi là, trước mặt vị tiên sinh này trong miệng được xưng đến toàn quốc cao cấp nhất kiểu Pháp phòng ăn, còn có từ Âu Châu mời tới bếp trưởng, nếu như ngay cả một khối đơn giản bỏ bít tét đều rán không được, như vậy, chuyện này thực sự có chút không xứng với nơi đây đắt đỏ giá cả."

Diệp Thần âm vừa ra, bên trong phòng ăn liền vang lên hỗn loạn tiếng nghị luận. Tuy rằng ở chỗ này đi ăn cơm đều là một ít người có tiền, nhất không ăn thua chỉ ít cũng là một cái công ty bạch lĩnh, bọn hắn tuy rằng không thiếu tiền, thế nhưng cũng không mang ý nghĩa bọn hắn tiền chính là gió to móc đến.

Bỏ bít tét đối với cơm Tây tới nói, lại như là sơi khoai tây đối với trung xan giống như vậy, là nhất yêu cầu cơ bản nhất. Có thể mở như vậy một nhà cao cấp kiểu Pháp phòng ăn, dù như thế nào, cũng không thể rán không tốt một khối bỏ bít tét.

Vì lẽ đó mọi người nghị luận, đại thể là đang hoài nghi Diệp Thần nói.

Chỉ có điều Diệp Thần nói ra, lại như là một cái châm đâm nhói Rogge. Đây lại như là trào phúng Lỗ Ban làm không được ghế, cao tiến vào chơi không được xúc xắc, Điều Minh không sờ tới bằng bóng rổ giống như vậy, đang chất vấn quyền uy.

Rogge trong nháy mắt liền nhảy: "Tiểu tử, ta xem ngươi là đầu óc nước vào chứ? Ta phòng ăn làm sao có khả năng sẽ rán không tốt bỏ bít tét?!"

"Hừ, rán không tốt bỏ bít tét cũng là thôi. Mọi người(đại gia) đều là nhả nhận người, ta mới vừa rồi còn cùng trước mặt của ta vị nữ sĩ này thương lượng, các người làm ăn cũng không dễ dàng, tốt nhất không nên trước mặt nhiều người như vậy vạch trần. Nếu ngươi không nên ép ta, này cũng đừng trách ta vô tình lạc!" Diệp Thần nói, cầm lấy trên bàn dao găm, cắm ở trước mặt bỏ bít tét mặt trên.

Từ đầu tới cuối, Diệp Thần biểu hiện đều rất hồ hững, liền phảng phất tự mình nói ra là làm bằng sắt sự thực. Rogge tuy rằng trong lòng 10 ngàn cái không tin, thế nhưng đối phương này sơi hồ hững tư thái, vẫn làm cho trong lòng hắn đánh tới cổ.

Sẽ không phải là thật sự xuất hiện cái gì chỗ sơ suất chứ?

Không thể! Mỗi lần mang món ăn trước đều có người chuyên kiểm tra, kiên quyết không thể sẽ xuất hiện rán không tốt bỏ bít tét tình huống!

Nghĩ đến đây, Rogge cắn răng một cái, hung hăng nói: "Ngươi vượt qua đến a, để ta nhìn một chút."

Diệp Thần cười ha ha, giơ tay lên bên trong dao găm, dao găm trên tự nhiên cắm vào này ăn một nửa bỏ bít tét.

"Oanh ——"

Bên trong phòng ăn nhất thời liền sôi sùng sục, sau đó trong nháy mắt liền chuyển thành yên tĩnh, liền ngay cả nguyên bản để nghe leng keng tiếng đũa dương cầm âm đều ngừng lại.

Rogge khó mà tin nổi mà nhìn Diệp Thần trong tay bỏ bít tét, thân thể không tự chủ được đất(mà) lùi về sau hai bước, hắn kinh ngạc tròn tròn cặp mắt, miệng lớn đến mức đều có thể nhét dưới một cái trứng gà. Sừng sốt chỉ chốc lát sau, sắc mặt của hắn trong nháy mắt liền ảm đạm đến như tro người.

Tuy rằng trong lòng đã sớm chuẩn bị, thế nhưng lẳng lặng ngồi ở Diệp Thần đối diện mà Toa giờ khắc này cũng giật mình che miệng lại. Diệp Thần liền phảng phất là một vị kinh tài tuyệt đỉnh Ma Thuật sư, trong nháy mắt, liền biến hoá ra làm cho nàng trở mắt ngoác mồm hình ảnh.

Hình ảnh hình ảnh ngắt quãng ở bỏ bít tét bên trên, một mặt tươi mới nhiều trấp, mà mặt khác, thì lại hoàn toàn là cháy đen một mảnh.

Hồi lâu sau, Diệp Thần âm thanh mới đánh vỡ yên tĩnh, hắn hừ lạnh nói: "Hừ hừ, nếu như bỏ bít tét rán thành như vậy cũng coi như là hợp lệ, như vậy xa xôi nước Pháp thật sự hẳn là xin mời mấy vị thịt dê xỏ xâu nướng sư phụ đã qua truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc một phen rồi!"

Hắn nói ra trong nháy mắt liền gây nên tiếng cười cùng tiếng ủng hộ, mặc dù đang ở nước Pháp phòng ăn, thế nhưng đang ngồi đại đa số đều là người Trung Quốc. Là người Trung Quốc, tự nhiên có năng lực bị Diệp Thần dẫn ra cộng hưởng.

Rogge tự nhiên là xấu hổ không đất dung thân, hắn tuy rằng cảm thấy khó mà tin nổi, thế nhưng sự thực liền đặt tại ở trước mắt, cũng không cho hắn tranh luận.

"Ừm... Vị này cao cấp đại khí ông chủ, ta kiến nghị ngươi đem đầu đưa qua đến, để ta đối diện vị nữ sĩ này thương ba cái bạt tai. Bằng không thì ta có thể không ngại đem ngày hôm nay ở đây hiểu biết phơi bức vẽ phát ở Microblogging mặt trên. Được xưng quốc nội tốt nhất kiểu Pháp phòng ăn, thậm chí ngay cả một khối bỏ bít tét đều rán không được, tin tức như thế ở Microblogging mặt trên không thể nghi ngờ là rất nổi tiếng, ta tin tưởng ngươi đối thủ cạnh tranh chúng ta, cũng sẽ đại lực giúp ngươi chuyển đi tuyên truyền." Diệp Thần trong mắt ngầm lấy ý cười, thế nhưng ngữ khí nhưng cực lạnh.

Rogge mở hôi lạnh nhất thời liền xông ra. Hắn ngẩng đầu lên lút quan sát một tý bên trong phòng ăn tình hình, phát hiện ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở trên người chính mình, nhất thời liền không nhịn được đánh run lên một cái.

Diệp Thần nói ra không thể nghi ngờ là rất có lực sát thương, Rogge kinh doanh kiểu Pháp phòng ăn là đại lí, ở toàn quốc mấy cái chủ yếu thành thị đều có phân điểm. Tuy rằng trong điểm thức ăn giá cao chót vót, thế nhưng hắn thành phẩm phí dụng cũng cực cao, mấy năm qua hắn vì mở rộng chuyện làm

ăn, đã ở ngân hàng ghi nợ ketch xù cho vay.

Nếu như Diệp Thần đem chuyện ngày hôm nay phát đến Microblogging mặt trên, như vậy thế tất sẽ rất lớn Địa Ảnh Vang Rogge phòng ăn chuyện làm ăn, quốc nội mấy nhà đình tiên nước Pháp phòng ăn, tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội bỏ đá xuống giếng.

Xa không nói, chỉ cần một tháng này Nội La cách phòng ăn chuyện làm ăn tiêu điều, hẳn liền vô cùng có khả năng tài chính liên gãy vỡ, sau đó nguyên khí đại thương.

Nhưng là, loại này đối với hàng hiệu có rất lớn ác liệt ảnh hưởng mặt trái tin tức, lại há lại là ngăn ngắn một tháng liền có năng lực san bằng tiêu trừ ?

Chỉ là ngăn ngắn nửa phút, Rogge cũng đã cân nhắc rõ ràng trong đó lợi hại quan hệ, ở mặt mũi cùng ngân Tử Chi bên trong, hẳn tự nhiên sẽ không chút do dự mà lựa chọn bạc.

"Người nghĩ đến thế nào rồi?"

"Mã tổng, ngài đánh ta bạt tai đi." Rogge nhắm mắt lại, cúi người xuống, cung kính đất(mà) đưa cổ dài, đem mặt tiến đến mã Toa trước người.

Mã Toa nhẹ nhàng hít một hơi, thân thể thoáng lùi về sau.

Chính khi mọi người cho rằng nàng không đành lòng ra tay thì, nhưng không nghĩ tới nàng là lùi về sau cho mình lưu thật ra tay Không Gian, sau đó tích góp đủ khí lực, tàn nhẫn mà vỗ tới.

"Đừng!"

"Đừng!"

"Đừng!"

Ba đòn lạnh lạnh mà vang dội bạt tai qua đi, mã Toa cuối cùng cũng coi như là ra một cái trong lồng ngực ác khí.

Mấy ngày này, nàng bởi vì chuyện làm ăn duyên cớ, có thể nói tức sôi ruột, hiện tại Diệp Thần giúp nàng tìm tới phát tiết cơ hội, đối thủ hay vẫn là nàng vẫn muốn đánh Rogge.

Nàng cảm kích nhìn Diệp Thần, ôn nhu nói: "Cảm ơn người, chủ nhân."

Đương nhiên, cuối cùng "Chủ nhân" hai chữ, là chỉ có khẩu hình mà không có phát ra tiếng.

Sau đó, bởi vì nhân chứng quá nhiều, Rogge vì mạnh miệng nhất đất(mà) tiêu trừ ảnh hưởng trái chiều, miễn đêm đó đang ngồi tắt cả mọi người đan. Diệp Thần cùng mã Toa đều không có muốn ăn, hai người trực tiếp rời đi .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Phụ lòng khốn nạn

Lần này ở kiểu Pháp phòng ăn gặp phải, để tuyệt sắc bảo mẫu mã Toa đối với Diệp Thần kính phục cùng cảm kích lại nhiều hơn mấy phần.

Hai người lái xe ở trong màn đêm ăn chơi trác táng thành thị đầu một canh giờ phong, sau đó mới trở lại mã Toa biệt thự. Diệp Thần lấy quần áo, sau đó triệu hoán tiểu người hầu gái đình Phi, đem mình đuổi về phương Đông tô hà.

Ngày thứ hai Bàng ca có việc tư xin nghỉ, vì lẽ đó Diệp Thần một người ở cương. Ngày gần một tháng qua, bởi tiểu bảo an tận chức công tác, vì lẽ đó kbc đầu tư công ty an bảo đảm làm rất khá, không có phát sinh đồng thời trộm cướp vụ án.

Gần nhất có một vị gọi là Long Trạch Lola con hát rất hot, là một vị hồng huyết đáng yêu Tiểu La Ly, Bàng ca thật vất vả mới tìm được Long Trạch Laura hạt giống. Diệp Thần dựa theo hần dẫn dò, chính đang internet download. Cùng lúc đó, tiểu bảo an cũng bắt đầu đánh tới sự phụ lão nhân gia người bày xuống đạo thứ hai phong ấn chủ ý.

Tuy rằng xuống núi trước, sự phụ luôn mãi bàn giao không cho Diệp Thần phá tan phong ấn, không xem qua trước tình thế bức người, chế tác giấy vàng

phù thực sự cần đất đồ phí dụng. Diệp Thần hiện tại cái gì cũng không thiếu, liền thiếu tiền, vì lẽ đó hắn chỉ có thể thử nghiệm phá tan phong ấn, các (chờ) khôi phục nhất định năng lực sau đó, lại đi kiếm tiền, nên dễ dàng điểm.

Ngược lại có chín đạo phong ấn. Chỉ xông phá hai, ba đạo, sự phụ mặc dù biết rồi, cũng không sẽ tức giận. Chỉ có điều, này đạo thứ hai phong ấn nhưng là có chút khó có thể cân nhắc, Diệp Thần điều tức một lúc lâu, đều không có tìm được nó đến tốt cùng ở thân thể mình vị trí nào.

Ngay khi tiểu bảo an nhắm mắt lại, ý thức ở trong người du lúc đi, hắn đột nhiên nghe được phòng an ninh ở ngoài vang lên báo động âm thanh. Diệp Thần mở mắt ra, phát hiện ngoài cửa sổ kbc công ty công nhân lại chen chúc hướng thang máy đi đến, thậm chí còn có người không cẩn thận chạm rơi mất cái chén, rơi nát tan.

Hả? Tình huống thế nào?

Diệp Thần Vivi neho mắt lại, sau đó từ trên ghế đứng , đi ra phòng an ninh.

"Các người làm cái gì vậy đi? Chuyện gì xảy ra?" Tiểu bảo an kéo lại một vị truyền hình trực tiếp nữ hài.

Truyền hình trực tiếp nữ hài tỏ rõ vẻ vội vã cuống cuống về mặt: "Nghe nói dưới lầu ra đại sự, thật giống có bọn cướp!"

Bọn cướp?

Diệp Thần sửng sò, hắn vừa định hỏi lại, liền cảm giác được điện thoại di động của chính mình đang chấn động. Tiểu bảo an vừa tiếp cú điện thoại, tỏ mãn thanh âm lo lắng biến hoá truyền tới: "Diệp Thần, người nhanh lên một chút xuống lầu đến, xảy ra vấn đề rồi! Đứng rồi, nhớ tới mang tới người điện còn!"

"A? Ra cái gì..." Diệp Thần mới vừa nói rồi vài chữ, liền nghe đến bận bịu âm.

Được rồi, thập Vạn Hòa gấp đến điện thoại đều giảng không xong sao?

Diệp Thần theo đoàn người hướng thang máy chen đã qua, bắt đầu dĩ chuyện tốt người thực sự hơi nhiều. Hắn xoay chuyển ánh mắt, sau đó nhanh chóng nhắm phía cầu thang.

Chỉ có lầu ba, đi cầu thang không thể nghi ngờ là khá là cấp tốc phương thức. Diệp Thần đến lầu một lúc này, nhất thời bị sợ hết hồn. Ngược lại không là này bọn cướp có vũ trang đầy đủ có cỡ nào hung hãn, mà là người vây xem thực sự quá nhiều.

Nỗ lực nửa ngày, Diệp Thần mới rốt cục chen vào. Đoàn người ở giữa, đứng hai người.

Bọn cướp là một cái hai mươi tuổi trên dưới người trẻ tuổi, giữ lại tóc thật dài, râu ria xồm xàm, xem phi thường chán chường. Sắc mặt của hắn đỏ lên, hiển nhiên uống không ít rượu, bên trong đôi mắt ngoại trừ hung hãn tàn nhẫn ở ngoài, càng nhiều chính là tuyệt vọng.

Này bọn cướp cánh tay trái ôm lấy một vị cô nương cái cổ, một cái tay khác thì lại nắm một cái sáng loáng dao găm. Dao găm tự nhiên là lái qua Phong, lưỡi dao sắc bén đẩy cô nương trên cổ da thịt trắng như tuyết.

Vị cô nương kia Diệp Thần nhận thức, chính là kbc công ty trước sân khấu, tên là Tiểu Ly.

Tô mãn một chút liền nhìn thấy tiểu bảo an, nàng đi tới Diệp Thần bên người thấp giọng nói: "Muốn nghĩ biện pháp, cảnh sát muốn mười mấy phút mới có thể tới."

Diệp Thần gật gật đầu: "Ừm. Bất quá người có thể hay không nói cho ta chuyện gì thế này? Tiểu Ly làm sao được bị kèm hai bên?"

Tô mãn còn chưa trả lời, vị kia bọn cướp tâm tình lại đột nhiên kích động , hắn ngửa mặt lên trời kêu to một tiếng, dùng tay áo xoa đi trên mặt nước mắt cùng nước mắt: "Tiểu Ly, ta là tuyệt đối sẽ không để người rời đi ta! Nếu không thể sống cùng nhau, này chúng ta liền cộng đồng chết đi!"

Hắn nói, tàn nhẫn mà cắn răng một cái, trên tay dùng sức, nhất thời cắt ra Tiểu Ly trên cổ da dẻ, chảy ra đỏ tươi huyết. Giữa trường trong phút chốc vang lên rít gào cùng hút vào khí lạnh âm thanh.

Tiểu Ly cũng sớm đã khóc thành một cái lệ người, đang sợ hãi cùng thương tâm song trọng dưới áp lực, nàng đã tinh thần hoảng, hai chân run lên, khó có thể đứng thẳng.

Tô mãn bị trời phi động tác sợ đến hoa dung thất sắc, nàng một cái môi, nhưng nhanh chân đi về phía trước. Tiểu Ly là kbc công ty công nhân, tuy rằng chỉ là một cái trước sân khấu, thế nhưng lấy tô mãn tính cách, thân là tổng giám đốc nàng không thể khoanh tay đứng nhìn.

Nhưng mà Diệp Thần nhưng ra tay ngăn cản tô mãn, hắn mở miệng nói: "Ta là công ty bảo an, chuyện như vậy hay vẫn là ta đến đây đi." Hắn nói, bước chân bước ra, hướng về bọn cướp đi đến.

"Người đừng tới đây!" Này bọn cướp vừa nhìn thấy Diệp Thần ăn mặc bảo an chế phục, nhất thời biến sắc mặt, "Đứng lại! Người đứng lại đó cho ta! Càng đi về phía trước một bước, sẽ chờ cho Tiểu Ly nhặt xác đi!"

Hắn là Tiểu Ly bạn trai cũ, không có cái gì giữa lúc nghề nghiệp, suốt ngày trà trộn ở quán Internet cùng địch trong sảnh, du thủ du thực vô học. Trước

đây vẫn là Tiểu Ly khổ cực kiếm tiền đến nuôi hấn, mà hấn lại say rượu, say rượu sau đó thường thường đối với Tiểu Ly quyền đâm cước đá.

Điều này cũng ngược lại thôi, then chốt ở chỗ tên khốn kiếp này trước một quãng thời gian lại cùng trong game nữ tính võng hữu phát sinh quan hệ, cái này cũng là tại sao Tiểu Ly quyết tâm muốn cùng hấn biệt ly nguyên nhân.

Kẻ vô dụng, chính là kẻ vô dụng. Hấn không dám bắt nạt người khác, chỉ dám nắm Tiểu Ly xì, biệt ly sau đó, tên khốn kiếp này không có kinh tế khởi nguồn, nhất thời cảm giác mất đi hết cả niềm tin, đối với cuộc sống không còn hi vọng, liền liền muốn đến cùng Tiểu Ly đồng quy vu tận loại này thấp hèn động tác vô thuật.

Chỉ là đáng thương như Tiểu Ly như vậy thanh tú lại thiện lương cô nương.

"Ha ha..." Diệp Thần lạnh bật cười, hấn trừng mắt tên khốn kia, gắt một cái nước bọt: "Loại nhát gan! Chính mình không bán linh, lại nắm nữ nhân làm áp chế! Đem dao găm để xuống cho ta!"

Bọn cướp hiển nhiên bị chọc vào chỗ đau, hấn người như thể nội tâm luôn luôn yếu đuối, nhất thời liền cuồng loạn, nắm dao găm cánh tay ở trước người bỗng nhiên vung lên: "Người hấn mẹ nó đứng lại cho ta, không phải vậy ta giết người rồi! Trước hết giết Tiểu Ly, lại giết bất kỳ tới gần người! Lão tử có dao, nơi này lão tử định đoạt!"

Mọi người vây xem nghe được lời này, đều là kinh hãi đất(mà) lui một bước.

"Hừ!" Diệp Thần tăng tăng một hừ, thanh âm kia bên trong chen lẫn chút Hứa thiếu lâm sư hồng công phu, nhất thời chấn động ở bọn cướp trong lòng. Bọn cướp thân bất do kỷ đất(mà) đánh run lên một cái.

"Đùa gì thế! Nơi này lão tử ta quyết định! Người cũng không hỏi thăm một chút nơi này là địa bàn của ai sao?" Tiểu bảo an lạnh lùng nói.

"Tiểu bảo an, người... Người hay vẫn là đừng chuyển động, cẩn thận hấn giết con tin." Một vị người qua đường nhìn ra thực sự hãi hùng khiếp vía, không nhận được mới đầu nhắc nhở một câu.

"Người có nghe hay không? Đi lên trước nữa ta thật sự giết con tin rồi!"

"Người giết con tin a! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, người có hay không cái kia năng lực!" Diệp Thần không ngừng bước, áp sát bọn cướp trước người.

Tuy rằng trải qua lần trước bị bắt cóc sự kiện, tô mân biết Diệp Thần có chút năng lực. Chỉ có điều vào giờ phút này này bọn cướp trong tay dao găm liền chống đỡ ở Tiểu Ly trên cổ mặt, chỉ cần động động thủ oán, Tiểu Ly thì sẽ hương tiêu ngọc vẫn.

Vì lẽ đó, đang nhìn đến tiểu bảo an từng bước từng bước siêu trước đi đồng thời, bao quát tô mân ở bên trong tất cả mọi người, cũng không nhận được nhắm mắt lại.

Xong!

Gặp gỡ như thế một cái liễu lĩnh tiểu bảo an, lần này thật là xong!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Một chơi cờ tử phú

Tình hình đã đến thế ngàn cân treo sợi tóc, căng thẳng đến khiến người ta không thở nổi.

Chỉ là hô hấp trong lúc đó, Diệp Thần đã đi tới bọn cướp trước người. Trên mặt hấn mang theo hờ hững cười gằn, hai con mắt bên trong lóe hàn mang.

Này bọn cướp bị kích đến tinh lực cùng mùi rượu đồng thời dâng lên, không kìm lòng được đất(mà) quát to một tiếng, tâm trạng xoay ngang, trong tay dao găm hướng về Tiểu Ly trái tim liền đâm đi ra ngoài.

Hấn chuẩn bị cá chết lưới rách!

Nhưng mà dưới trong nháy mắt, bọn cướp nhưng phát hiện mình đâm một cái không, chủy thủ trong tay của chính mình dĩ nhiên biến mất không còn tăm

hơi rồi! !

Kỳ quái , vừa nãy chửi thủ rõ ràng liền nắm ở trong tay chính mình ?

Còn chưa tới bọn cướp phản ứng lại, liền tiếp theo, thủ đoạn của hắn tựa hồ bị một nguồn sức mạnh một trào, trôi lại .

Hắn nhìn chăm chú lại nhìn, lại phát hiện chẳng biết lúc nào, chính mình dao găm lại sớm đã có ở đó rồi tiểu bảo an trong một cái tay khác.

Có quỷ rồi!

Hắn hiển nhiên sẽ không biết, Diệp Thần dùng Cách không thủ vật phù, ở thế ngàn cân treo sợi tóc, đem chửi thủ của hắn đã lấy đi!

Lúc này, bọn cướp trên tay truyền đến vừa đau lại ma, một cái tay muốn nứt ra cảm giác. Có thể tưởng tượng được, Diệp Thần nắm chặt nặng bao nhiêu!

Diệp Thần cười lạnh, một tay nắm bọn cướp trước kia ôm lấy Tiểu Ly cổ cánh tay, chỉ nghe nhẹ nhàng đất(mà) khách kéo một tiếng, lại trực tiếp đem trào đến gãy xương.

Hắn không nói lời gì, đưa tay liền đột nhiên vẩy lại một bạt tai đi ra ngoài.

"Dùng!"

Rõ ràng đến cực điểm một tiếng vang giòn, cái kia bọn cướp trong nháy mắt liền bị tát đến bay ngược ra ngoài, cùng lúc đó, hắn miệng bên trong nha cũng bay ba viên đi ra.

"Oành! Oành! Oành..."

Diệp Thần nghiêng người tiến lên, hướng về này bọn cướp thân thể liền mạnh mẽ bù đắp mấy đá. Hắn một lần đá , trong miệng vừa cả giận nói: "Đồ hỗn trướng! Nam nhân làm được như ngươi vậy thật là đủ thất bại, chính mình không bản lĩnh, cuối cùng lại còn uy hiếp đến nữ nhân sinh mệnh an toàn."

Này bọn cướp như giết lợn đau hào , hắn lúc này trước mắt liễu lĩnh Kim tinh, miệng bên trong mặt bị đánh bay răng cửa, gào thét bên trong tràn đầy hờ âm thanh.

Mọi người vây xem sau khi mở mắt, phát hiện tình hình lại phát sinh biến hóa long trời lở đất, trong lúc nhất thời toàn bộ đều sùng sốt .

Vốn là cho rằng Tiểu Ly chết chắc rồi, không nghĩ tới đã biến thành Tiểu Ly bạn trai cũ bị đánh gần chết!

Này tiểu bảo an là làm thế nào đến ?

Coi như cảnh sát ở đây, e sợ cũng ngăn cản không được, Tiểu Ly cũng bị đâm trúng chứ?

Mọi người nghĩ mãi mà không ra bên trong, nhìn thấy Tiểu Ly bạn trai cũ một bộ chó roi xuống nước đáng ghét, cũng không cần quan tâm nhiều , nói chung người xấu bị trừng phạt , liền không nhìn được ủng hộ .

"Nói thật hay, loại này không cốt khí nam nhân chính là muốn ăn đòn! Diệp Thần, ngươi ra tay trọng điểm! Gọi hắn bám váy đàn bà, gọi hắn ăn đòn oán trả... Đáng đời!"

Tất cả mọi người đều đang khen hay đồng thời, chỉ có tô mãn biểu tình trên mặt hơi hơi có một chút điểm phức tạp. Đương nhiên, Diệp Thần lại một lần nữa bang tự mình giải quyết nguy cơ, trong lòng nằng tự nhiên là cực kỳ cao hứng. Chỉ có điều, tô mãn lại đột nhiên ý thức được, lần này nằng thật giống lại coi thường Diệp Thần...

Cũng không lâu lắm, Offices (văn phòng) ở ngoài liền vang lên còi cảnh sát âm thanh. Bởi vì cầm đao bắt cóc đồng thời lại đang nơi công cộng, là vô cùng nghiêm trọng nguy hại trị an xã hội hình sự vụ án, vì lẽ đó lần này phía trước cảnh sát rất nhiều, hơn nữa còn phát động rồi vũ cảnh.

Nhưng là khi (làm) cảnh sát nhân dân sau khi đi vào, lại phát hiện hết thấy tất cả thì đã bị một cái nho nhỏ bảo an ung dung quyết định. Bọn hắn đang kinh ngạc sau khi, tự nhiên cũng cẩn thận mà khích lệ Diệp Thần một phen.

Cảnh sát đem bọn cướp mang đi, đồng thời lại gọi mấy cái quần chúng vây xem đi cục cảnh sát làm cái lục . Còn Tiểu Ly, bởi vì kinh sợ quá mức, đang bị cứu sau trong nháy mắt liền hôn mê bất tỉnh, nằng bị đưa đi bệnh viện.

Phong ba dẹp loạn sau đó, tô mãn đi tới Diệp Thần bên người, trên mặt nằng mang theo nhàn nhạt mỉm cười, đồng thời về mặt lại có vẻ có một chút điểm eo hẹp: "Diệp Thần, cảm tạ ngươi. Lần này, ngươi lại giúp ta chăm sóc rất lớn."

Chỉ là đơn giản nói cảm ơn mà thôi, tại sao... Tại sao tô mãn sẽ cảm giác được có chút sốt sáng đâu?

"Phận sự công tác mà thôi, không nên khách khí." Diệp Thần cười ha ha, bồi tiếp tô mãn đồng thời tiến vào thang máy.

Chỉ là thang máy bên trong, hai người tựa hồ đồng thời nghĩ đến chút gì, bầu không khí trái lại trở nên càng thêm lúng túng . Tô mãn tuy rằng không có

nhìn thẳng vào Diệp Thần, thế nhưng nàng dư quang của khóe mắt cũng không ngừng liếc về hắn, mà Diệp Thần nhưng là khóe miệng mang theo hờ hững mỉm cười, nháy mắt một cái không nháy mắt mà nhìn tô mãn.

Nữ nhân này tuy rằng nhất quán hung hăng, thế nhưng nàng mặt đỏ thì này phiên tiểu nữ nhân tư thái, thật đúng là đẹp đẽ. Một cái nhũ mày một nụ cười, giờ tay nhắc chân, thậm chí liền ngay cả trêu chọc Thanh Ti đáng đáp, đều sẽ cho người lọt tim đập.

Tối hôm đó tan tầm sau đó, Diệp Thần vừa trở lại phòng của mình, liền nghe được tiếng gõ cửa.

"Mời đến."

Cửa phòng mở ra sau đó, Tô Hinh thiêm vào. Tô gia tiểu muội ngày hôm nay trên người ăn mặc màu hồng nhạt một nửa tự T-shirt, ở giữa ẩn lam tên Béo Doraemon, nửa người dưới thì lại ăn mặc quần jean bó sát người, xem sạch sẽ lạnh lợi vừa đáng yêu. Nàng mang không có thấu kính mắt kính gọng đen, đỏ búng khuôn mặt bé nhỏ, trong tay còn cầm một bộ bài túlkho.

"Làm gì? Tìm ta có việc?" Diệp Thần hỏi.

"Anh hùng liên minh Phụng sự giữ gìn, chúng ta nhân rồi không chuyện gì, tìm đến ngươi cò tí phú." Tô Hinh nháy mắt nói.

"Các ngươi? Còn có ai? Tạ mạn sao?"

"Không phải rồi, ngày hôm nay ta thu tuyết đến đánh cuộc thi xếp hạng, ai biết Phụng sự đột nhiên giữ gìn, nhân đến phát chán, cho nên mới tới tìm ngươi rồi." Tô Hinh sau khi nói xong, trừng ngoài cửa vẫy tay.

"Thu tuyết?" Diệp Thần sững sờ, trong đầu lập tức xuất hiện cái kia vui tươi mà nhu nhược nữ hài âm thanh.

"Diệp Thần ngươi được, ta là thu tuyết." Nữ hài vừa tiến đến, Diệp Thần liền không kìm lòng được đất(mà) có chút thất thần.

Diệp Thần thường thường nghe Bàng ca nói, âm thanh êm tai cô gái tám chín phần mười sẽ là khủng long. Bởi vì trời cao đều là công bằng, cho ngươi đẹp đẽ dung mạo, thì sẽ đồng thời biểu tặng một bộ khô khốc khó nghe cổ họng.

Cũng hoặc là, biểu tặng thiên sứ tiếng nói, như vậy vị kia từ Thiên đường rơi xuống thiên sứ chắc chắn sẽ bộ mặt trước tiên đất(mà).

Vì lẽ đó, Diệp Thần vẫn cho là thu tuyết hẳn là một vị ngọt âm cây búa muội, nhưng là nhưng chưa từng nghĩ đến, nàng đứng ở Tô Hinh bên cạnh, dung mạo trên lại chút nào đều không kém.

Tô gia tiểu muội vốn là thanh thuần vui tươi mô hình cô nương, nhưng là thu tuyết xem nhưng càng Garvin tĩnh ôn nhu.

Nàng giữ lại thật dài cùng eo truyền hình trực tiếp, phát sắc đen thui xinh đẹp, tế mi tự Liễu Diệp, như Minh Nguyệt giống như đẹp đẽ trong ánh mắt phẳng phát còn có một vũng thanh tuyến, tiêm kiều mĩ, Linh Lung tự anh đào môi đỏ, mặt trái xoan, không thi phần trang điểm nhưng thuần trắng Như Tuyết. Thu tuyết rất gầy, vai tinh tế, vòng eo mềm mại, liền phẳng phát đầu xuân tháng ba bờ sông nhược liễu, khiến người ta không nhìn được lòng sinh thương tiếc.

Nàng đứng ở nơi đó, trên mặt mang theo lần đầu gặp gỡ thì nhân nhạt mỉm cười. Thu tuyết ăn mặc màu trắng Bohemian phong cách quần dài, quần trên người tô điểm màu lam nhạt cùng Tử La Lan (Violet) sắc loan vĩ(cái đuôi) hoa đỏ án, trắng như tuyết trên cổ mặt mang theo Pearl cùng tiểu vô sò xuyên thành dây xích, đáng ngọc yêu kiều, bình yên yên tĩnh, phẳng phát thời gian chảy qua nàng bên người lúc này đều sẽ trở nên chậm chậm mà ôn nhu.

Cô bé như vậy, chỉ sợ là mỗi lần một người đàn ông tha thiết ước mơ đi.

Nhưng mà trên thực tế, thu tuyết tuy rằng bề ngoài thanh nhã nhu nhược, thế nhưng thông minh nhưng cực cao. Nàng nắm khắp cả toàn quốc Olympic thi đấu bên trong các loại ngành học hết thấy kim thưởng, tuy rằng còn ở cấp ba, nhưng là đã bắt đầu tự học đại học cao đẳng vì phân và tích phân cùng tuyến tính đại số.

Như vậy tập khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng kiêm nữ hài, muốn nàng đến tiếp Diệp Thần cò tí phú, nếu như không phải có cái gì vấn đề, như vậy chính là thế giới tận thế trước cuối cùng tiêu khiển.

Đương nhiên, Diệp Thần đối với tất cả những thứ này cũng không biết chuyện, hẳn lúc này chính chìm đắm ở đối với Tô gia tiểu muội một câu nói trong ảo tưởng.

Tô Hinh nói: "Diệp Thần, phổ thông cò tí phú quá tệ nhạt, ta đều chơi chán. Không bằng như vậy, chúng ta mỗi lần chơi một cái, người thua liền thoát một bộ y phục, thế nào?"

Sau khi nói xong, nàng bắt động thanh sắc đất(mà) nâng lên chính mình mắt kính gọng đen, trong mắt lộ ra nhân nhạt giảo hoạt ý cười.

Chương 57: Lo trước khỏi hoạ kính mắt

Vì có năng lực tính toán Diệp Thần một lần, Tô gia tiểu muội có thể coi là nhọc lòng. Từ lần trước xuân được sự kiện sau đó, nàng tạm thời ngủ đông, thể nhưng ngủ đông cũng không mang ý nghĩa từ bỏ.

Tô Hinh tuy rằng không có ở ngoài mặt hiển lộ ra cái gì, thể nhưng lên lút, nàng nhưng đảo thái một cái lại một cái kế hoạch. Mãi đến tận ngày hôm trước, nàng làm đến như vậy một bộ mang theo lỗ kim máy thu hình kính mắt. Kính mắt giá một chân, chính là một cái loại nhỏ máy quay phim.

Tô gia tiểu muội mục đích kỳ thực rất đơn giản, nàng bắt quá chính là muốn đem Diệp Thần không mặc quần áo đáng vẻ đập xuống đến, sau đó giao cho Tô gia lão gia tử, sau đó tàn nhẫn mà nói cho biết Diệp Thần một hình, lấy này để lão gia tử bỏ đi đem mình cùng tỷ tỷ gả cho Diệp Thần dự định.

Vì có thể làm được không có sơ hở nào, nàng còn chuyên môn tìm tới thu tuyết, sau đó phần làm ra một bộ đáng vẻ đáng thương, lớn tổ khổ thủy. Nàng đem sống nhờ ở Tô gia Diệp Thần miêu tả thành một cái không chuyện ác nào không làm sắc ma, mà chính mình nhưng là mỗi ngày sinh sống ở sói xám lớn dưới bóng tối tiểu hồng mạo.

Tô Hinh cùng thu tuyết quan hệ vô cùng tốt, hai người ở anh hùng liên minh mở đen trong quá trình bồi dưỡng rơi xuống cực kỳ thâm hậu hữu nghị. Vốn là loại này sau lưng ám hại người khác tiểu thủ đoạn, thu tuyết là không muốn tham gia, làm sao Tô Hinh miêu tả thực sự là sinh động như thật, than thở khóc lóc, cuối cùng thu tuyết một lòng nhuỷ, liền đồng ý.

Thu tuyết thông minh cực cao, là trong trường học thiên tài học sinh xuất sắc, hội học sinh chủ tịch, mới lớp 11 cũng đã bị quốc nội mấy danh giáo tranh đoạt, trí nhớ của nàng lực hầu như đã đến đã gặp qua là không quên được cảnh giới. Nàng lại như trong sông bạc những cái kia thác như thế, chỉ cần một chút, liền có thể nhớ kỹ tuyệt đại đa số bài. Hai cái mỹ nữ luyện tập hai ngày, phối hợp liền trở nên phi thường hiểu ngầm.

Đáng thương tiểu bảo an nơi nào có năng lực cho tới, trước mặt mình hai vị này thanh thuần nhu nhược, nhâm người hiền lành đại mỹ nữ lại nhọc lòng bố trí kết thúc.

Bên trong gian phòng, mấy người hàn huyên vài câu qua đi, liền ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường bắt đầu rồi cò ti phú.

Thu tuyết phụ trách thanh tẩy, ở thanh tẩy trước, nàng còn sát có việc đất(mà) từ trong túi tiền lấy ra một cặp kính mắt đeo ở mặt cười bên trên. Chỉ có điều, cặp mắt kiếng này đồng dạng không có thấu kính.

"Các ngươi là tình huống thế nào? Nếu như thấy không rõ lắm bài, cũng không có cần thiết đeo một bộ không thấu kính kính mắt a?" Diệp Thần nghi hoặc mà hỏi.

"Hừ, ngươi biết cái gì, cái này gọi là lo trước khỏi hoạ!" Tô Hinh nói.

Lo trước khỏi hoạ? Có ý gì?

Diệp Thần sững sờ, bất quá rất nhanh hần liền rõ ràng Tô gia tiểu muội ý tứ.

Ván đầu tiên, Diệp Thần bài cũng không tính quá tốt, không có vương, cũng không có hai, chỉ có một bộ liền với tiểu bài. Ngay khi hần coi chính mình muốn thua trận lúc này, Tô gia tiểu muội tựa hồ phạm vào mơ hồ, lại không có lựa chọn đi lớn chính mình đàn bài, dẫn đến Diệp Thần một hơi chạy xong bài.

"Sáu, bảy, tám, chín, thập, câu! Ha ha, ta đi xong!" Diệp Thần cười đắc ý.

"Hừ, xú số chó ngáp phải ruồi!" Tô Hinh lạnh lùng nói.

Này một ván, thua trận chính là thu tuyết. Thu tuyết bài kỳ thực so với Diệp Thần thân thiết một tí tạo như thế, bất quá bởi vì Tô Hinh hôn chiêu liên tục, cho nên nàng mới nuốt hận bại trận.

Thua trận sau đó, hai vị mỹ nữ chỉ là tính chất tượng trưng đất(mà) oán giận hai câu, các nàng biểu hiện xem, cũng không có Diệp Thần tương tượng như vậy ủ rũ cùng không phục.

Đương nhiên, đây là Tô Hinh cùng thu tuyết trong kế hoạch một bước, chỉ có ở một lúc mới bắt đầu kỳ địch lấy yếu, lùi một bước để tiến hai bước, như vậy mới có thể làm cho Diệp Thần thả lỏng cảnh giác, cuối cùng ngoan ngoãn bỏ tay chịu trời.

Diệp Thần thật không tiện đất(mà) cười cợt, đối với thu tuyết nói: "Ngươi là khách mời, nếu như thật không tiện, này một ván coi như là chúng ta trước tiên hâm lại tay, không đáng tin."

Thu tuyết liếc mắt nhìn nhìn một chút Diệp Thần, sau đó bình tĩnh mà tự nhiên gật(mà) nói rằng: "Không cần. Ta nhận thua cuộc, sẽ không chơi xấu." Sau khi nói xong, nàng nhẹ nhàng lấy xuống chính mình vừa mang theo đi kính mắt, đặt ở bên người.

Diệp Thần đầy hứng thú mà nhìn thu tuyết, nhưng mà chờ đợi nửa ngày, đều không nhìn thấy nàng bước kế tiếp động tác.

"Ồ? Không phải nói thật cời quần áo sao?"

Thu tuyết nhẹ nhàng ho khan một tiếng, ôn nhu giải thích: "Đúng vậy nha, cặp mắt kiếng này chính là ta thoát đến cái thứ nhất..."

"A? !" Diệp Thần chảy mồ hôi ròng ròng, trong lòng thầm nói: Nguyên lai lo trước khỏi hoạ là ý này, thật đúng là cao!

Hắn vội vàng tỉnh tể đánh giá mặt hai vị trí đầu mỹ nữ một phen, phát hiện các nàng trên người móc sức cũng không coi là nhiều, sau đó mới thở phào một hơi.

Ván thứ hai, hai vị mỹ nữ cũng đã không lại tiên lễ hậu binh, chỉ có điều các nàng vận may kém một chút, Diệp Thần nắm một cái thật bài, cuối cùng thua trận chính là Tô Hinh.

Diệp Thần một lần âm thầm cảm khái chính mình số may, một bên khác thì lại cười tủm tỉm nhìn Tô gia tiểu muội. Hắn vốn tưởng rằng Tô gia tiểu muội sẽ như thu tuyết như thế lấy kính mắt xuống, ai biết nàng chỉ là duỗi ra chân, sau đó cời bít tất.

Được rồi, trời nóng như vậy, lại còn mặc vào (đám qua) hai đôi bít tất...

Diệp Thần trong nháy mắt liền nghĩ được một chút không bình thường mùi vị, về mặt hắn cũng không tự chủ được trở nên chăm chú.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Diệp Thần vừa về tới nhà liền bỏ đi áo khoác, trên người chỉ ăn mặc màu trắng vượt rào cản áo lót, mà nửa người dưới thì lại chỉ ăn mặc một cái đần khổ, đần khổ bên trong chính là quần lót.

Hắn vừa không có xuyên bít tất, cũng không có đeo kính, tình thế không thể lạc quan.

Ván thứ ba, Diệp Thần rốt cục làm một hồi con ma đen đui. Một mặt là bởi vì thu tuyết thanh tẩy lúc này hơi hơi động một chút tay chân, mặt khác, Diệp Thần vận may cũng thực sự kém một chút.

Hắn chỉ kém một tấm liền có thể thuận lợi đi xong bài, ai biết Tô Hinh lại để lại một tấm j, mà Diệp Thần trong tay nhưng là một tấm thập.

Hám phụ sau đó, Diệp Thần cời chính mình màu trắng vượt rào cản áo lót. Tô Hinh cười híp mắt từ trên xuống dưới đánh giá một phen Diệp Thần, sau đó đỡ kính mắt nói: "Không nghĩ tới tiểu tử nguoi vóc nguoi cũng không tệ lắm ừ. Ha ha ha..."

"Trở lại!" Diệp Thần hít một hơi thật sâu, hắn đã không thể lại thua, nếu như lại thua, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều sẽ chỉ còn dư lại một cái quần lót.

Tuy rằng tiểu bảo an cũng không để ý những này, dù sao mình trước mặt ngồi chính là hai cái mỹ nữ, bị các nàng nhìn lại, ngược lại là không chịu thiệt. Bất quá hắn lúc ẩn lúc hiện luôn cảm thấy có cái gì không đúng.

Hay vẫn là cẩn thận mới là tốt!

Diệp Thần vừa cân nhắc, vừa nhìn đau lấy ra một tấm báo trước phù đi ra. Hiện tại mỗi một trương phù đều đại diện cho bạch Hoa Hoa bạc, Diệp Thần tuy rằng trong lòng không nở lòng bỏ, thế nhưng trực giác nói cho hắn, đây là đáng giá.

Tay nổi lửa lạc, sau đó, Diệp Thần trong đầu liền hiện ra chính mình đón lấy khả năng bắt được này phó bài. Trong nháy mắt, trên trán của hắn liền bốc lên mồ hôi lạnh.

Cái này cần là ra sao xú vận may, mới có thể bắt đến như vậy nát bài!

Cũng còn tốt chính mình dùng báo trước phù.

"Không được không được, ta cũng đến Tắm rửa bài." Diệp Thần vừa nói, vừa từ thu tuyết trong tay đoạt quá bài.

Thu tuyết tuy rằng cực không muốn, thế nhưng vì để tránh cho gây nên Diệp Thần lòng nghi ngờ, nàng hay vẫn là nhìn xuống. Diệp Thần liền tiếp giặt sạch mấy lần, mãi đến tận xác định chính mình bắt được một bộ tuyệt thế thật bài sau đó, hắn mới hài lòng cười cợt.

Đón lấy mấy cục bài, tình thế đột nhiên liền phát sinh hí kịch tính nghịch chuyển, tiểu Tân Tiên hăng hái, chỉ trích phương tù, trong lúc nói cười liền đem thu tuyết cùng Tô Hinh giết cái quảng mũ cời giáp.

"Một đôi q!" Tô Hinh nói.

"Một đôi k!" Thu tuyết nói.

"Thu tuyết nguoi làm gì thế? Ta còn có một tấm liền đi xong!" Tô Hinh tròn tròn mỹ lệ mắt to.

"Nhưng là ta cũng chỉ có hai tấm ròi! Tô Hinh, ngươi để ta đi trước xong mà, ta lại thua, phải..." Thu tuyết khuôn mặt đỏ lên, cúi đầu nhìn một chút chính mình màu hồng nhạt văn ngực, trong mắt tràn đầy ngượng ngùng cùng lúng túng.

Tô Hinh vai đẹp run rẩy, trong mắt của nàng tràn đầy oan ức, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng từng trợn, toàn thân đều có một chút bắn tia nhiệt. Tô gia tiểu muội tình huống bây giờ so với thu tuyết cũng không được, bởi vì nàng khắp toàn thân từ trên xuống dưới cũng chỉ còn dư lại văn ngực cùng tiểu nội nộ.

"Không được, ngươi đi xong ta làm sao bây giờ?" Tô Hinh cắn môi, chút nào đều không khách khí.

Trong lúc vô tình, tình huống chuyển tiếp đột ngột, hai vị tuyết sắc đại mỹ nữ trong lúc đó lại tràn ngập nổi lên mùi thuốc súng.

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, tuy rằng trong lòng đã sớm hồi hộp, thế nhưng trên mặt nhưng là bất động thanh sắc: "Các ngươi tranh cái gì? Ta chỗ này còn có một đôi vương đây!"

Chỉ chớp lát sau, ván này kịch liệt chém giết cuối cùng kết thúc, Tô Hinh liên tiếp lần thứ ba thua trận ...

"Ai..." Tô gia tiểu muội nhẹ nhàng thở dài một hơi, tuy rằng trong lòng biết nhận đánh cuộc thì muốn chịu thua, nhưng là run rẩy hai tay nhưng thế nào đều không thể cúi xuống đi chính mình béo mập nịt ngực.

"Ta đến giúp ngươi." Diệp Thần cười híp mắt nhìn Tô Hinh, lăm lăm liệ liệ mà lấy tay đuổi tới.

Hai vị mỹ nữ sợ đến đồng thời hướng sau trốn đi...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Một chút thoả qua mê hoặc

"Diệp Thần, ngươi tên khốn kiếp, ngươi muốn làm gì? !" Tô Hinh nhìn thấy Diệp Thần thân tới được tay, theo bản năng mà nhắm mắt lại, hai tay che ở trước ngực.

"Đừng."

Diệp Thần một cái liền đem Tô gia tiểu muội trên mặt kính mắt hái xuống, vứt tại trên giường. Hắn cười nói: "Đều thua thành như vậy, lại còn không quên hái kính mắt, đầu óc cũng biến hoá ngược à?"

"Chán ghét!" Tô Hinh giận một câu, tú quyền vung vẩy, liền muốn tìm Diệp Thần liều mạng. May là nàng hiện tại áo rách quần manh, động tác lớn hơn dễ dàng đi quang, vì lẽ đó chỉ là khoa tay mấy lần, nắm đấm cũng không có thật sự nện ở Diệp Thần trên người.

Một bên thu tuyết xác thực Vivi nhú mày, nàng nghi ngờ nhìn Diệp Thần một chút, mở miệng hỏi: "Không đúng vậy, ta cùng Tô Hinh tính gộp lại liền với thua có nhanh thật cực chứ? Diệp Thần, ngươi có phải là ra lão thiên?"

"Này làm sao có khả năng, ta nhưng là ở ngay trước mặt ngươi đến thanh tẩy." Diệp Thần vội hỏi.

"Hừ, trong ti vi ra lão thiên không đều là ngay trước mặt sao?" Tô Hinh không nói lời gì, đem Diệp Thần trong tay bài đoạt trở lại, sau đó nhét vào thu tuyết trong tay.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt."

Thu tuyết thật nhanh rửa sạch bài, sau đó đặt lên giường. Khả năng là bởi vì Diệp Thần liên tục nhìn chăm chăm vào quan hệ, nàng ở thanh tẩy lúc này không có dám động thủ chân.

Vừa nhưng đã đến loại này từ chiến đến cùng cục diện, y phục trên người cũng còn lại không nhiều, nếu như lúc này lui ra vậy thì thật sự tiện nghi Diệp Thần. Ngược lại thân thể phần lớn đều bị tiểu tử này nhìn thấy, nói cái gì cũng phải lại đụng một cái.

Ở bên ngoài xem, Tô Hinh cùng thu tuyết là bởi vì thua không phục, vì lẽ đó trong lúc nhất thời quên ngượng ngùng cùng lúng túng. Kỳ thực như nếu như đôi ở bình thường, các nàng hai cô bé cũng sớm đã ngượng ngùng cúi đầu nói không ra lời.

Đây cũng là bởi vì lần trước Tô gia tiểu muội ở Diệp Thần gian phòng thay quần áo, sau đó Diệp Thần nghĩ rõ ràng nàng sờ đi xem mơ mơ màng màng đều là bởi vì chuyển đương tham gia duyên cớ.

Loại này hương diễm mà ám muội gấp gáp, Diệp Thần tự nhiên sẽ không cự tuyệt, vì lẽ đó hẳn sau đó lại đang chuyển đương tham gia bên trong pha một chút lung lay tình lực được thảo. Cứ như vậy, nếu như lần sau Tô Hinh còn dám lỗ mãng thất mất đất phía trước thay quần áo, như vậy cảnh tượng đều sẽ càng thêm nóng nảy.

Nói không chắc liền có năng lực thật sự giải quyết tại chỗ, trừng phạt gây rối.

Tô Hinh cùng thu tuyết gương mặt xinh đẹp mặt trên đều mang theo nhàn nhạt ừ ừ, các nàng thỉnh thoảng ngáp một cái, trong đầu tuy rằng ngất ngất, nhưng mà tinh thần đầu nhưng là một cách lạ kỳ dồi dào. Hai cô em người thân thể ngồi ở Diệp Thần trên giường, toả ra ấm áp thanh xuân khí tức, bên trong gian phòng thơm ngát phân tán, xuân sắc dạt dào.

Diệp Thần tư thế ngồi có chút kỳ quái, hẳn không thể không che lấp chính mình cũng sớm đã nổi lên phản ứng Bá Vương súng. Tuy rằng tư thế khó chịu mà không thoải mái, thế nhưng là chìm đắm trong đó, làm không biết mệt.

Vận may lần này đứng ở Diệp Thần một bên, thu tuyết vừa mới mới vừa giặt xong bài, Diệp Thần trên mặt liền treo lên mỉm cười. Hắn gương mặt nhìn một chút thu tuyết, trừng trừng ánh mắt phảng phất đã xuyên thấu qua nàng đáng yêu văn ngực.

Nơi mấu chốt nhất ở chỗ, lần này, tiểu Tán Tiên có thể không có cơ hội lại vì giai nhân hái một lần kính mắt ...

"Sao có thể có chuyện đó?"

Chỉ chớp lát sau, hai vị mỹ nữ tuyệt sắc đồng thời nhìn về phía Diệp Thần, các nàng tỏ rõ vẻ không thể tin tưởng, đẹp để con mắt tròn lên vừa tròn vừa lớn.

Tô Hinh không nhịn được nói: "Diệp Thần, chuyện gì thế này? Lại là người đi trước xong?"

Chuyện này thực sự là quá quý dị một chút, hai vị mỹ nữ thiết kế tí mi lâu như vậy, trước còn trải qua tập luyện, không nghĩ tới cuối cùng lại vẫn không thể nào tính toán thành công.

Xem ra là các nàng coi thường Diệp Thần, tiểu tử này nhất định là đánh bài túlôkhơ cao thủ, không nghĩ tới lại ần giấu như thế thâm!

Diệp Thần cười ha ha, buông tay nói: "Đừng nhìn ta như vậy, ta bất quá là số may một điểm thôi. Khả khả, các người tiếp tục..."

Tô Hinh rất nhanh đất(mà) liền đi xong bài, lần này, con ma đen đuôi lại là thu tuyết. Nàng vận may quá kém, thậm chí ngay cả một tấm trên thập bài đều không có, to lớn nhất lại là một bộ đối với chín, còn lại tất cả đều là lặc bài.

"Ta..." Thu tuyết lòng đất đầu, tiếng nhỏ như tia.

Nàng trương lớn như vậy, hay vẫn là lần thứ nhất gặp phải như vậy quần cảnh. Chỉ tiếc Tô gia biệt thự xây dựng đến vô cùng tốt, bất luận trên tường hay vẫn là trên đất, thậm chí ngay cả một cái phùng đều không có, bằng không thì thu tuyết khẳng định đã sớm chui vào .

"Bằng không quên đi thôi, chúng ta chỉ là vui đùa một chút mà thôi, không cần quá coi là thật." Diệp Thần tuy rằng trong miệng nói như vậy, thế nhưng biểu tình trên mặt nhưng không chút nào là ý này.

Tô Hinh trong lòng rất rõ ràng, Diệp Thần nói ra câu nói này, chỉ cần thu tuyết không thoát, như vậy sau này mình liền không còn có lấy phương pháp tương tự áp chế cơ hội của hắn. Nhưng là thu tuyết lại là nàng cực kỳ muốn bạn thân, đồng thời lại là khách mời.

Muốn một vị khách nhân làm loại này mắc cỡ chết người sự tình, thực sự có chút không còn gì để nói.

"Ta thoát..." Thu tuyết không phải người nói không giữ lời, nàng hàm răng nhẹ nhàng cắn môi, đem bàn tay đến sau lưng, sau đó từ từ mở ra nút buộc.

Liền phảng phất động tác chậm giống như vậy, thời gian vào đúng lúc này chậm trệ đi, Diệp Thần nín thở, Tô Hinh nín thở...

Bọn hắn ánh mắt của hai người, đồng thời rơi vào thu tuyết trước ngực thế vô cùng sống động thỏ ngọc bên trên.

Thu tuyết nơi đó cũng không phải loại kia nổ tung mô hình, nàng bình thường dùng đều là c cái này cấp bậc, tuy rằng không tính quá lớn, thế nhưng từ dáng dấp nhìn lên, nhưng là lại kiều lại rất, phi thường có mô hình.

Diệp Thần nhớ tới Bàng ca đã nói, loại này tương tự với măng hình dạng thỏ ngọc, phi thường hiếm thấy, hơn nữa cực kỳ mất cảm, vận người chưa chắc có được một.

Kính diễm mà chói mắt hình ảnh chỉ là nháy mắt, Diệp Thần chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, hẳn thật là còn không tới kịp lấy hơi, Tô Hinh liền thật nhanh đưa tay ra, che khuất thu tuyết trước ngực thể nhân gian đến mỹ.

Tô gia tiểu muội một nửa ôm thu tuyết, động tác kia xem hương diễm mà ám muội, để Diệp Thần không nhịn được tim đập nhanh hơn. Đương nhiên, đây

chỉ là Tô Hinh sợ sệt Diệp Thần nhìn thấy thu tuyết ****.

"Sắc lang! Người nhìn cái gì vậy?" Tô Hinh mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút, miệng nhỏ tức giận đỏ(mà) chu.

Diệp Thần che khuất con mắt của chính mình, cười nói: "Được rồi được rồi, ta không nhìn là được rồi. Bất quá, người vừa nãy động tác thật giống hay vẫn là chậm một chút, ta tựa hồ..."

"Lưu manh!" Tô Hinh một quyền liền nện ở Diệp Thần bả vai, đem hấn nửa câu nói sau bị đập phá trở lại.

Thu tuyết nghe được Diệp Thần, mặt cười mấp cở càng hồng, nàng lén lút nhìn Diệp Thần một chút, trong lòng nhưng lóe qua một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác khác thường. Ở các nàng cái này lớp, tình ái loại hình đồ vật đều là mộng lung, lại như là bốn tháng tế trong mưa liễu nha, lặng yên không một tiếng động mà lộ đầu, cách gần rồi không nhìn thấy, chỉ có ở phía xa mới có thể phát hiện này một tia mới lục.

"Như thế nào, còn chơi hay không?" Diệp Thần cười hi hi hỏi.

Tô Hinh tiểu mi xoay ngang, mới vừa muốn nói chuyện, liền nghe được ngoài cửa sổ nhớ tới xe âm thanh. Trên mặt nàng biến đổi: "Ai nha, không được! Nghe thanh âm này thật giống là ta tỷ tỷ trở lại rồi!"

Thu tuyết đỏ mặt nói: "Nếu không chúng ta hay là thôi đi, vạn nhất bị người tỷ tỷ nhìn thấy, há không phải nói không rõ."

Tô Hinh cùng Diệp Thần đều gật gật đầu, hai vị mỹ nữ lệnh cường chế Diệp Thần xoay người, sau đó mới thật nhanh mặc quần áo vào, lén lút lưu trở lại Tô Hinh gian phòng.

Chỉ chưa một vệt chưa hết thòm thềm mịt mờ ý xuân, để Diệp Thần ở bên trong phòng một mình dư vị.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Tiểu Tán Tiên đoán mệnh rất chuẩn

Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt Diệp Thần bảo an cuộc đời cũng đến kết thúc.

Ngày đó, là Diệp Thần ở kbc công tác ngày cuối cùng. Tiểu bảo đảm An Khả gọi là là hết chức trách, mặc dù là cái cuối cùng buổi tối, hấn hay vẫn là dựa theo quy định lưu lại trực đêm.

Đương nhiên, tan tầm sau đó, Bàng ca hay vẫn là dẫn theo một đám thanh xuân mỹ lệ cô gái cho Diệp Thần tổng biệt.

Diệp Thần làm thiệp bảo an mấy ngày này, giúp mọi người chân chạy rất chịu khó, vì lẽ đó cùng xung quanh đồng sự quan hệ nơi đến vô cùng tốt. Hơn nữa, Diệp Thần nữ nhân duyên không sai, hơn nữa hấn lớp không lớn, đáng đáp lại thanh tú, vì lẽ đó kbc công ty mấy vị mỹ nữ công nhân đều rất yêu thích hấn vị tiểu đệ đệ này.

Dựa theo thông lệ, tự nhiên hay vẫn là ăn lẩu. Có mấy vị mỹ nữ tồn tại, Diệp Thần cùng Bàng ca đều thu lại không ít, không có như bình thường như vậy từ không e dè đất(mà) cướp giật thịt dè.

Lần này tô mân cũng đồng thời theo lại đây, này chủ yếu hay vẫn là nhờ có tô mân trợ lý tiểu Mai.

Tiểu Mai vẫn là ở giáo sinh viên đại học, ở kbc công ty thực tập. Nàng mọc ra một tấm tròn vo mặt, da dẻ trắng nõn, như tô mân như thế mang mắt kính gọng đen, tuy rằng không tính là tuyệt sắc đại mỹ nữ, nhưng nhìn có thể thích sạch sẽ, phi thường được người ta yêu thích.

Diệp Thần đã giúp tiểu Mai không ít một tay, vì lẽ đó tiểu Mai ở tô mân trước mặt đối với tiểu bảo an khen không dứt miệng. Tiểu Mai không biết tô mân cùng Diệp Thần quan hệ, nàng còn coi chính mình nhiều lời vài câu lời hay Diệp Thần liền có năng lực lưu lại, ai biết Diệp Thần cuối cùng hay vẫn là rời đi kbc công ty.

Lần này Diệp Thần rời đi, tiểu Mai trong lòng phi thường không nở, nàng cường kéo nganh duệ mới đem tô mân mời lại đây. Tô mân mặc dù là tổng giám đốc, trong ngày thường cũng rất có uy tín, thế nhưng cũng không có cái gì cái giá. Huống hồ kbc công ty kích thước không lớn, công nhân lại đại thể đều là người trẻ tuổi, vì lẽ đó từ trên xuống dưới kỳ thực quan hệ phi thường hòa hợp.

Rượu quá ba mươi tuổi, kỳ thực cũng chỉ có Bàng ca cùng Diệp Thần uống mấy chén, Bàng ca tăng tăng vỗ vỗ Diệp Thần vai, âm thanh nghe Vivi có

chút sầu não: "Diệp Thần à, Bàng ca ta hư lớn hơn người vài tuổi, vì lẽ đó hiện tại liền lấy một cái quá thân phận của người đến căn dặn người vài câu."

"Bàng ca, ngài nói."

"Người còn nhỏ tuổi liền đến lớn trong thành phố dốc sức làm, kỳ thực rất không dễ dàng. Tuy rằng ngày khổ một điểm, thế nhưng không nên đối với cuộc sống mất đi tự tin. Người chỉ có tràn ngập hi vọng sống sót, sinh hoạt mới về thật sự cho người hi vọng, người nói đúng không đúng?"

"Ừm." Diệp Thần gật gật đầu. Không chỉ có là hần, liền ngay cả đang ngồi mấy vị mỹ nữ, đều vì Bàng ca này vài câu rất có triết lý có chút thay đổi sắc mặt.

"Sau đó người có thời gian, nhiều tới công ty nhìn một chút Bàng ca. Huỳnh đệ chúng ta một hồi, người nếu như gặp phải cái gì không qua được khám, cứ mở miệng, không nên giấu giấu điểm điểm chính mình mạnh mẽ chống đỡ, ta nhất định sẽ giúp người."

"Đó là đương nhiên, sau đó nếu như ta phát đạt, cũng sẽ không quên người." Diệp Thần cười ha ha, hần tuy rằng cùng Bàng ca một bộ kẻ vai sát cánh bạn bè cầu hữu đáng đáp, thế nhưng trong lòng lại hết sức ám áp.

Diệp Thần biết, Bàng ca nói tới đều là xuất phát từ tâm can.

"Ngược lại người thường xuyên đến xuyên môn là được rồi..." Bàng ca hướng về phía Diệp Thần chớp mắt vài cái kính, một mặt cười xấu xa, âm thanh thấp mấy phần, "Tiểu tử người đầu óc linh hoạt, tìm tài nguyên vừa nhanh, có cái gì mới đồ vật, có thể đừng quên ta. Còn nhớ Bàng ca ta thích gì loại hình nữ nhân sao?"

"Đó là đương nhiên nhớ tới." Diệp Thần trong miệng trả lời, trong đầu hiện ra chính mình vị kia tuyệt sắc bảo mẫu đáng đáp.

"Chính là, Diệp Thần người đi rồi sau đó có thể ngàn vạn nhớ tới phải tới thăm chúng ta." Tiểu Mai hơi di chuyển ghế, đến gần rồi Diệp Thần một ít, "Tỷ tỷ ta mang người ăn được ăn, đến lúc đó người có thể đừng khách khí, cứ việc thả ra ăn. Yên tâm, tỷ tỷ ta kiếm được nhiều hơn người!"

"Ừm." Diệp Thần đáp một tiếng, viên mắt lại đột nhiên có chút ướt át.

Chỉ là bèo nước gặp nhau, nhưng này đơn giản mà chân thành hữu nghị, nhưng phảng phất so với rượu mạnh còn muốn thuần hậu.

Tiếp đó, mặt khác mấy vị mỹ nữ cũng dần dần nói chuyện với Diệp Thần, tỏ mẫn nhưng vẫn không có mở ra miệng. Nàng tình ngồi yên ở đó, len lén nhìn Diệp Thần, trong lòng nhưng là ngũ vị tạp trần.

Tình cảnh này, làm cho nàng lại một lần nữa nhận thức Diệp Thần. Bây giờ nhìn lại, Diệp Thần không còn lần đầu gặp gỡ thì này sọi làm cho người ta chán ghét khí tức, trái lại rất sự hòa hợp, rất hiền lành, rất khiến người ta yêu thích.

Diệp Thần ngửa đầu cạn một chén rượu, sau đó nói: "Ngày mai ta liền muốn rời khỏi, mọi người(đại gia) đối với ta tốt như vậy, ta cũng không biết nên như thế nào báo đáp. Không bằng như vậy đi, ta bang mỗi người các người xem là một quẻ, thế nào?"

"Xem bói?" Mấy vị mỹ nữ đồng thời che miệng lại cười, các nàng tự nhiên không tin Diệp Thần sẽ bốc mệnh xem là. Bất quá ở thời khắc như vậy, nếu tiểu bảo an nói ra, các mỹ nữ tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Trước hết đưa tay ra, là kbc công ty tình cảm nhất một vị em gái. Bởi vì yêu thích Teddy hùng, cho nên nàng nữ danh gọi là hùng hực, thế nhưng mọi người(đại gia) sau lưng nhưng thường thường gọi nàng ngực ngực.

f tráo chén ngực, cũng coi như là thế gian ít có.

Diệp Thần vuốt hùng hực tay, nhắm mắt lại. Đương nhiên, trước đó, hần đã lén lút tiêu hủy một tấm Mệnh Cách phù.

Khó phân Mệnh Cách hoa văn ra hiện tại Diệp Thần trong đầu, hùng hực trước kia chuyện cũ cùng với tương lai mệnh đồ huyền làm một bức lại một bức hình ảnh liên tiếp xuất hiện. Hai phút sau, Diệp Thần mở mắt ra, mặt lộ vẻ mỉm cười.

"Diệp Thần, tiểu tử người là xem đường số mệnh hay vẫn là xem sự nghiệp tuyến, cũng hoặc là ái tình tuyến?" Bàng ca không nhịn được hỏi.

"Cô gái nhà, sự nghiệp tuyến tác dụng không lớn, hướng hồ hùng Hùng tỷ đã có mỹ mãn gia đình, ta tự nhiên là muốn xem đường số mệnh rồi." Diệp Thần nói.

"À? Hùng hực đã kết hôn sao?" Mấy vị mỹ nữ đồng thời lộ ra vẻ mặt khó mà tin được.

Hùng hực khuôn mặt đỏ lên, thấp giọng nói: "Tháng trước vừa lĩnh chứng minh, vẫn không có làm hôn lễ... Bất quá, Diệp Thần người thật giống như rất lợi hại, này cũng có thể coi là đến đi ra."

Diệp Thần đắc ý nói: "Đó là đương nhiên! Hơn nữa ta còn biết, người khi còn bé trượt chân lạc quá một lần thủy, sau đó bị người hảo tâm cứu."

"Trời ạ, quá thần!" Hùng hực tỏ rõ vẻ đất(mà) khó mà tin nổi, nàng xem Diệp Thần ánh mắt thoáng qua trong lúc đó liền trở nên tràn đầy sùng bái, "Vậy người nhanh giúp ta tính toán một chút, tính mạng của ta tuyến tương lai là thế nào?"

"Trương lai của người Vận Mệnh rất tốt, mặc dù sẽ gặp phải một ít nhỏ nhỏ khúc chiết, thế nhưng tổng thể tới nói hay vẫn là hướng về thật phượng hướng phát triển. Bất quá ta khuyên người tốt nhất không nên đầu tư nhiều tiền đi mua cổ phiếu, sau đó chơi mặt chược lúc này..." Diệp Thần chậm rãi mà nói, điểm ra mấy chỗ hừng hực trong tương lai cần chú ý sự tình hạn.

Đều nói "Thiết mệnh thẳng đoạn, một quả thiên kim", Diệp Thần vốn là tiểu Tân Tiên, đối với Tinh Tượng mệnh lý biết Chi rất nhiều, hơn nữa hắn lại đốt một tấm Mệnh Cách phù, vì lẽ đó hắn cũng không có mở mệnh cho Bảng ca xem bói.

Ở hừng hực sau đó, mặt khác một vị mỹ nữ cũng không nhìn được hướng về Diệp Thần cầu một quả.

Bảng ca Tông sự tự trọng đều hờ hững ngồi ở một bên, trên mặt mang theo nhàn nhạt mỉm cười, hắn chỉ là lắng nghe, cũng không có đưa tay. Diệp Thần biết Bảng ca là có cố sự người, vì lẽ đó hắn cũng không có mở mệnh cho Bảng ca xem bói.

"Được rồi, còn có một lần cuối cùng xem bói cơ hội. Ai tới thử một chút?" Diệp Thần nhìn chung quanh một vòng đang ngồi mỹ nữ.

"Đề Tô tổng đến đây đi, như thế cơ hội quý giá, hắn là làm cho nàng thử một chút." Tiểu Mai cười nói.

Mấy vị mỹ nữ vừa nghe, nhất thời vỗ tay gọi dậy thật đến. Tô mẫn nhíu nhíu mày, trong lòng nàng đối với xem bói thứ này vốn là không tin, nhưng nhìn đến mấy người khác sát có việc đáng đáp, rồi lại không thể không tin mấy phần.

Bán tín bán nghi, Tô mẫn giờ lên nhỏ và dài tay trắng, đưa đến Diệp Thần trước mặt.

Diệp Thần cười nhạt, nhìn một chút Tô mẫn con mắt, sau đó không chút khách khí lấy tay đặt ở nàng nhu đề bên trên.

Da thịt ra mắt, Tô mẫn trên mặt nhất thời nổi lên một vết đỏ ửng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Tìm cái tiểu lão công

Ai biết Diệp Thần nắm chặt Tô mẫn non mềm tay nhỏ sau đó, nhưng chỉ là trên dưới vuốt nhẹ, neho mắt lại nửa ngày đều không nói gì. Một bàn người ánh mắt đều đặt ở Diệp Thần trên người, đều vểnh tai lên, muốn nghe một chút hắn sẽ nói cái gì.

Chỉ có Tô mẫn hơi cúi đầu, trên mặt nhàn nhạt đỏ ửng, vẻ mặt hơi ngại ngùng, trong lòng nhưng là có chút lúc ẩn lúc hiện chờ mong.

Nhưng là Diệp Thần tiểu tử này tựa hồ là ý định muốn chiếm tiện nghi, lòng bàn tay mu bàn tay lần qua lộn lại sờ soạng đã lâu, mới giả vờ giả vịt sát có việc đất(mà) gặt gù, trong lỗ mũi "Ừ" một tiếng đi ra.

"Không nghĩ tới Tô tổng còn trẻ lúc này, cảnh ngộ lại cũng khá là nhấp nhô..." Diệp Thần chậm tiếng nói rằng.

"A?" Máy vị đại mỹ nữ còn có Bảng ca đều lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, ở trong mắt của bọn họ, Tô mẫn vẫn là tuổi trẻ tài cao thuận buồm xuôi gió.

Huống hồ nàng lại là sinh ở nhà đại phú, tại sao có thể có cảnh ngộ khá là nhấp nhô nói chuyện.

Tô mẫn nhưng là phượng tâm nhảy một cái, hơi vừa sửng sốt, sau đó mới ngẩng đầu lên nghiêm túc nhìn Diệp Thần: "Người nói đến nghe một chút."

"Nói vậy lần trước, hắn là không phải Tô tổng lần thứ nhất bị bắt cóc chứ?" Diệp Thần hỏi.

Hắn này lời vừa nói ra, đang ngồi mấy sắc mặt người đều là Vivi biến hóa, lần trước Tô mẫn bị bắt cóc sự kiện, kbc trong công ty vẫn có không ít công nhân biết đến.

Tô mẫn cắn ngừng miệng môi, mỹ lệ trong mắt vì quang lấp lóe, nàng trầm mặc nửa ngày, mới khẽ gật đầu một cái, sau đó lần nữa lại đem cúi đầu. Bất quá, Diệp Thần nhưng là bèn nhảy nhìn thấy khóe mắt nàng này một tia óng ánh.

Nói vậy này nhất định là một cái thương tâm chuyện cũ, chỉ ít bị Tô mẫn phủ đầy bụi ở sâu trong nội tâm, dễ dàng không muốn đề cập.

Lần trước bị bắt cóc lúc này, Tô gia đại tiểu thư làm ra muốn từ lầu ba nhảy xuống cử động, hoặc nhiều hoặc ít là chịu thi ký ức ảnh hưởng. Nàng vốn là nhà giàu ngàn Kim tiểu thư, nhưng mà dứt khoát dốc sức làm ra bản thân một phiến Thiên Địa, kiên cường mà quả cảm, phong phú mà lạc quan, đều là

bởi vì ở tô mân trên người gánh chịu một nữ nhân khác mong đợi.

Nàng muốn sống được đầy đủ đặc sắc, mới sẽ không phụ lòng cái kia giúp nàng mà chết nữ nhân.

Diệp Thần khẽ thở dài một hơi, nói rằng: "Ta cảm thấy nàng ở Thiên đường bên trên nhìn thấy ngươi bây giờ, nhất định sẽ phi thường vui mừng."

"Cảm ơn ngươi." Tô mân nhẹ giọng nói.

Bầu không khí hơi chút nghiêm nghị, Diệp Thần liền tiếp theo lại xem là ra tô mân trước đây vài món hơi chút quần bách chuyện lý thú, trong bữa tiệc mới lại vang lên vui cười tiếng.

"Tô tổng, ngươi có nhớ hay không lên đại học lúc này, có một cái mang kính mắt nông thôn nam sinh ở một cái chạng vạng lên lút kín đáo đưa cho ngươi một trăm đồng tiền?" Diệp Thần hỏi.

Tô mân nhú lên lông mày hồi ức, chỉ chớp lát sau, trong mắt nàng sáng ngời: "Thật giống có chuyện như thế, ngươi không nói ta đều nhanh quên đây."

Diệp Thần cười không nói, nhìn tô mân con mắt.

Tô mân trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc: "Bất quá nói cũng kỳ quái, ta cùng hắn đều không có nói lời gì, cũng không biết là tại sao, hắn lại tự dưng đưa tiền cho ta... Huống hồ, ta trong ngày thường biểu hiện, tựa hồ cũng không giống thiếu tiền đáng về. Cái này ngươi lại cũng có năng lực tính được là đi ra?"

"Khắc khục..." Diệp Thần ho khan một tiếng, "Then chốt này một trăm đồng tiền còn rất nếp nhăn, đúng hay không?"

"Thật giống là rất nếp nhăn, thời gian trôi qua đã lâu, ta ký không quá rõ ràng." Tô mân mím mím miệng, nhưng mà trong lòng nàng nhưng đang nghi ngờ, không biết Diệp Thần vì sao lại nói tới chuyện này.

"Đây cũng là bởi vì Tô tổng ngươi thực sự thật xinh đẹp một chút, người theo đuổi đông đảo, mà người nam sinh kia chính là người theo đuổi một trong rồi." Diệp Thần bật cười.

"Không đúng sao? Bên trong đại học truy cô gái, đều là tặng quà, chẳng lẽ còn có đưa tiền?" Một bên tiểu Mai không nhịn được ngắt lời hỏi.

"Khà khà, ngươi đây liền không biết. Đây vì trung thực người theo đuổi bởi vì quá thẹn thùng một chút, vì lẽ đó chậm chạp không dám biểu lộ. Chờ hắn rốt cục lấy dũng khí, viết một phong thư tình muốn muốn tặng cho Tô tổng lúc này, ai biết bởi vì sắc trời tối tăm người vừa sốt sắng, không cẩn thận đem nhầm một cái khác túi áo tiền coi như thư tình đưa ra ngoài..."

Diệp Thần vừa dứt lời, cả đám liền cười, tô mân lúng túng phi thường, nàng đại mi hoành Trần Tú mục tròn tròn, mạnh mẽ trừng tiểu bảo an một chút.

Đương nhiên, Tô tổng trong lòng tự nhiên cũng có chút không nhịn được cười, trên mặt tuy rằng dương nộ, khóe miệng nhưng là cũng bật cười.

"Diệp Thần, ngươi nói nhiều người như vậy theo đuổi Tô tổng, lẽ nào Tô tổng liền vẫn chưa bao giờ gặp thích ý người, phương tâm ám hứa sao?" Tiểu Mai chớp mắt hỏi.

Nàng cùng tô mân quan hệ vô cùng tốt, tuy rằng ở bề ngoài là trên dưới chúc quan hệ, trên thực tế lên lút nhưng là không có gì giấu nhau bạn tốt. Đây nếu như đổi lại những thứ khác công ty, một cái nhỏ nhỏ trợ lý, là tuyệt đối không thể hỏi ra cùng lão tổng tương quan như thế Bất Quái vấn đề.

Tô mân vừa nghe, sắc mặt càng hồng: "Tiểu Mai, không cho ngươi loạn giảng, ta mới sẽ không này cái gì phương tâm ám hứa đây!"

Nàng tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng nhưng cũng có chút hiếu kỳ. Một là bởi vì Diệp Thần trước xem bói thực sự chuẩn đến có chút khiến người ta tắc lưỡi, hai là bởi vì tiểu Mai hỏi cái vấn đề này, liền ngay cả tô mân chính mình cũng thật tò mò.

Những năm gần đây, nàng gặp được rất nhiều ưu tú người, những người kia bất luận từ tướng mạo hay vẫn là tài hoa tới giảng, đều tính được là người trong kiệt xuất, nhưng là một mực tô mân nhưng xưa nay cũng không có nhúc nhích đa nghi.

"Cái này mà, ta có thể chiếm được hảo hảo tính toán một chút." Diệp Thần nói, giảng tô mân tay bình phương ở lòng bàn tay của chính mình, giả vờ giả vịt quan sát nàng lòng bàn tay hoa văn.

Xem, tiểu bảo an là ở xem tay tương, kỳ thực trong lòng hắn đã sớm nghĩ được rồi đáp án. Chỉ bất quá hắn rất yêu thích xem tô mân hiện tại bộ này hơi có chút ngượng ngùng tiểu nữ nhân đáng đáp, phải thay đổi ở bình thường, vậy cũng là không nhìn thấy.

Càng là trong ngày thường lãnh diễm thanh ngạo nữ nhân, vào thời khắc này, liền càng là đẹp đẽ. Tô mân mặt cười tự hạ, lông mi thật dài Vĩ run run, mỹ lệ như sóng nhỏ trong mắt vì quang lấp lánh. Eo hẹp bên dưới, nàng thỉnh thoảng liêu trên trán Thanh Ti, hồ hấp nhân nhật, nhưng thom ngát Như Lan.

Như vậy tuyệt sắc Khuynh Thành nữ nhân, phổ thông những cái kia phàm phu tục tử làm sao có thể xứng với?

"Tô tổng sở dĩ vẫn không có tìm được thích ý người, đó là bởi vì nàng tìm nhầm phương hướng." Diệp Thần đột nhiên mở miệng nói.

"A? Ngươi lời này là có ý gì?" Tô mân sững sờ.

"Này nam nhân và nữ nhân nhân duyên, phải để ý một cái hồ trợ lẫn nhau. Mặt ngoài xem xứng người, nhưng không hẳn có thể cùng nhau, thế nhưng một mực xem không người thích hợp, nhưng có thể sản sinh kỳ hiệu. Chẳng hạn như tam quốc thời kì, Khổng Minh hẳn anh tuấn tiêu sái tài trí trác tuyệt, thế nhưng là một mực thích gái xấu Hoàng Nguyệt Anh, sau đó hai người cử án tề mi tương cứu trong lúc hoạn nạn, này muốn theo người ngoài tựa hồ căn bản là không có cách lý giải. Đây cũng là bởi vì hai người tính cách cùng mệnh lý khá là phù hợp..."

"Nghe tựa hồ có chút đạo lý."

"Tô tổng mạng của người lý cùng người thường không giống, sự nghiệp tuyền cực thịnh, thế nhưng là lại cũng không phải là một đường đường bằng phẳng. Nếu như sau này còn muốn Đại Phú lớn quý, thì lại nhất định phải mở ra lối riêng, tìm một cái tuổi tác nhỏ hơn người lão công. Này có như vậy, mới có thể bạc đầu giai lão, ân ái trăm năm..." Diệp Thần nói, khá có thâm ý đất(mà) nhìn tô mân một chút, ngón cái cũng ở nàng lòng bàn tay nhẹ nhàng nạo một tý.

Lời nói mặc dù còn chưa nói hết, thế nhưng còn sót lại ý tứ, tô mân nhưng là hoàn toàn rõ ràng.

"Tiểu lão công? Không trách..." Mấy vị khác mỹ nữ vừa nghe, nhất thời lộ ra một mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng dấp.

Bàng ca uống đến có một chút vi huân, hẳn không nhận được nói: "Trường thê thiếu phu, nghe tựa hồ có một chút tà ác a..."

Hắn âm thanh tuy nhỏ, thế nhưng là bị người đang ngồi rõ ràng minh bạch nghe vào trong tai. Ngoại trừ Diệp Thần cùng tô mân ở ngoài, mấy mỹ nữ đều không nhận được cười ra tiếng âm.

Chỉ có tô mân càng lúng túng, nói chuyện cũng không phải, không nói lời nào cũng không phải, chỉ có thể ám bầm Diệp Thần một tý, sau đó làm bộ ăn cơm để che dấu.

Vui thích thời gian đều là trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác, này một hồi tổng biệt bữa tiệc liền đến kết thúc. Mấy người Y Y lưu luyến sau đó, Diệp Thần cùng tô mân trùng lại trở về kbc công ty.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Tri kỷ tiểu bảo an

Một lần cuối cùng trực đêm, tiểu bảo an vốn cho là trong công ty lại chỉ có chính mình một người, lại không nghĩ rằng tô mân cũng lưu lại tăng ca.

Tổng giám đốc bên trong phòng làm việc đang vẫn sáng, tô mân vui đầu ở viết cái gì, biểu tình trên mặt chăm chú chăm chú. Ngoài cửa sổ bóng đêm chính đậm, ở như vậy không nguyệt ban đêm, đầy trời ngôi sao thấp thoáng thành thị nghe hồng, yên tĩnh bình yên, thời gian cũng như thiêu cháy, lặng lẽ trôi qua .

Diệp Thần ở trong phòng an ninh đem mấy vi tính bên trong hết thấy từng tới động tác phiên đều thu dọn một lần, hẳn đem những cái kia phim nhựa dựa theo phong cách phân ba loại: Thanh thuần đáng yêu, nhiệt tình nóng bỏng, phong vận gọi cảm. Ở ba loại bên dưới, lại bày ra đủ loại con hát, tương đồng con hát, lại phân vài loại không đồng loại mô hình.

Công việc như vậy nghe đơn giản, thế nhưng nếu như đối mặt hơn bốn mươi g đồ vật, hoàn thành vẫn có nhất định độ khó. Không có thâm nhập hiểu rõ quan sát, cùng với đối với đảo quốc động tác phiên thâm nhập nhận thức, là tuyệt nhiên không thể nào làm được.

Mặc dù là được Bàng ca y bát tiểu bảo an, ở làm xong tất cả những thứ này sau đó, vẫn cứ đến dưới một nửa đêm. Theo lệ kiểm tra lúc này, Diệp Thần phát hiện tổng giám đốc văn phòng đăng lại còn sáng, hẳn đứng ở ngoài cửa sổ nhìn vào bên trong, phát hiện tô mân lại nằm nhoài trên bàn ngủ .

"Nữ nhân này, công tác đều là liều mạng như vậy..." Diệp Thần lẩm bầm nói, hẳn lắc lắc đầu, sau đó đẩy cửa đi vào.

Tổng giám đốc bên trong phòng làm việc tràn ngập nồng nặc cả phê hương vị, nói vậy này vô số buổi tối, tô mân chính là dựa vào cả phê đến vượt qua từ từ trường đêm. Diệp Thần đi tới tô mân bên người, nhìn nàng mặc dù đang ngủ nhưng vẫn như cũ có chút mặt mũi tiểu tụy, có chút đau lòng.

Tô gia đại tiểu thư ngủ đáng vẻ xem thật biết điều rất điềm đạm, mỹ lệ trường lông mi rung động nhẹ nhàng , hô hấp đều đều, miệng nhỏ Vivi chu, lông mày khẽ nhíu, nói vậy là đang nằm mơ.

Cũng không biết nàng làm một cái thế nào mộng, vẻ mặt lại hay vẫn là nghiêm túc như vậy...

Hơi lạnh vẫn cảm lái, tuy rằng ngày mùa hè buổi tối không lạnh, thế nhưng Offices (văn phòng) bên trong nhiệt độ nhưng cũng không cao. Diệp Thần sợ sệt đánh thức tô mân, liền hần rón rén đất(mà) đi ra tổng giám đốc văn phòng, trở về trong phòng an ninh mang tới chính mình áo khoác, nhẹ nhàng che ở tô mân trên người.

Từ đầu tới cuối, đều là như vậy bình yên yên tĩnh, lần này không hề có một tiếng động động tác, biểu hiện tiểu bảo an tỉ mỉ cùng sẵn sóc.

Trên bàn còn bày đặt một nửa ly cà phê, chuyện này tô mân uống còn lại. Uống cà phê người, kỳ thực giấc ngủ cũng sẽ không quá an ổn, huống hồ tô mân ngủ luôn luôn rất nhẹ.

Kỳ thực ở Diệp Thần vừa lúc tiến vào, Tô gia đại tiểu thư cũng đã mơ mơ màng màng đất(mà) cảm giác được . Nàng nhú lên lông mày nguyên nhân, cũng là bởi vì không biết tiểu bảo an phải làm những gì, chỉ là bởi thực sự có chút mệt mỏi, vì lẽ đó cũng không có mở mắt ra.

Nàng cảm giác được Diệp Thần nhìn mình chăm chăm nửa ngày, sau đó mới rời khỏi, chẳng biết vì sao, gò má của nàng lại có chút nóng lên. Ai biết không có quá nhiều cửu, tiểu bảo an lại phản trở lại, lại trả lại cho mình cái áo khoác.

Tô mân trong lòng ấm áp, không tên tâm tư lại như thủy mềm mại, cả người không kim lòng được đất(mà) cuộn mình ở bên ngoài bộ bên dưới, ngoan ngoãn lại như là một con mèo nhỏ.

To lớn trong công ty, chỉ còn dư lại hai người, lại là như vậy sâu thẳm buổi tối, cái cảm giác này giống như đã từng quen biết, tô mân nhớ tới thời đó khốn ở bên trong thang máy một màn. Cái tuổi này nhẹ nhàng tiểu bảo an, xem gầy gò phảng phất yếu đuối mong manh, nhưng là chẳng biết vì sao, lại làm cho hung hăng mỹ nữ tổng giám đốc trong lòng tràn ngập cảm giác an toàn.

Tựa hồ chỉ cần hần ở bên người, dù cho trời sập xuống, cũng sẽ có một cái vai gánh. Kiên cường nữa độc lập nữ nhân, chung quy hay vẫn là nữ nhân, là nữ nhân, tổng hội cần như vậy một cái ấm áp mà thâm hậu vai đến dựa vào.

Tô mân từ đầu tới cuối vẫn đang giả bộ ngủ, liền ngay cả nàng chính mình cũng không biết tại sao, tựa hồ mở mắt ra nhìn Diệp Thần, dù cho chỉ liếc mắt nhìn, ở này một chỗ thời khắc, đều cần rất lớn dũng khí.

"Đừng."

Diệp Thần ở lúc rời đi, thuận lợi đóng lại đấng, hần biết nếu như có ánh đèn vẫn lác, tô mân có thể sẽ không ngủ ngon. Nhưng là Hắc Ám vừa mới mới vừa kéo dài mấy giây, tiểu bảo an tay rời lại đặt ở khai quan mặt trên.

"Đừng."

Ánh đèn lần thứ hai sáng lên, Diệp Thần đứng ở cạnh cửa nhìn tô mân một chút, cùng lúc đó, tô mân nhưng thật dài thở phào nhẹ nhõm.

"Suýt chút nữa đã quên, cái này ngọc nữ nhân sợ tối..." Diệp Thần tự lẩm bẩm, sau đó hần mới lại đóng cửa lại, rời đi .

Diệp Thần tự nói âm thanh rất nhỏ, thế nhưng ở yên tĩnh như vậy ban đêm, hần nói mỗi một chữ nhưng rõ ràng truyền vào tô mân bên trong tai. Tô mân lông mày nhảy một cái, nhẹ nhàng cắn ngừng miệng môi.

Ngọc nữ nhân?

Hừ, một mình người tiểu bảo an dựa vào cái gì nói ta là ngọc nữ nhân?

Tuy rằng trong lòng nghĩ như thế, thế nhưng mỹ nữ tổng giám đốc tựa hồ cũng không có bởi vì tiểu bảo an một câu Vô Tâm còn chân chính Sinh Khí, nàng phảng phất rất vui mừng giống như vậy, tuyệt khuôn mặt đẹp trên lộ ra nhàn nhạt mỉm cười.

Nếu như có như thế một người đàn ông, hần có năng lực cho người không gì sánh kịp cảm giác an toàn, đồng thời rồi lại có năng lực đem người vui ác khác trong tâm khảm, như vậy dù như thế nào, đều là đáng giá phó thác chung thân chứ?

Chỉ là...

Chỉ là tô mân lại nghĩ tới tiểu bảo an sinh hoạt trên các loại quen thuộc, hần chỉ là một cái từ nông thôn đến hồ đồ không biết tiểu tử vất vả chưa sạch, mà chính mình nhưng là từ nhỏ quen sống trong nhung lụa ngàn kim đại tiểu thư.

Tuy rằng môn đẳng hộ đối loại này phong kiến thời đại quan niệm tô mân rất không thích, thế nhưng nàng biết rõ, hai người nếu như kết hợp với nhau, không thể tránh miễn muốn tiếp thu thậm chí thích ứng đôi phương nếp sống. Trong lòng nàng không có khinh bỉ ý tứ, thế nhưng là thực ở không có cách nào đi qua cuộc sống như thế...

Dù sao không phải một thế giới bên trong người, nàng là thuộc về loại kia rong chơi cùng cao cấp trường hợp bên trong vạn chúng chúc mục đích nữ tử, mà hần, tựa hồ thích hợp hơn với gạch nê hoặc là sơn dã bên trong không câu nệ tiểu tiết cảnh tượng.

Bất quá, tuy rằng chắc chắn chính mình không thể sẽ cùng với Diệp Thần, tô mân trong lòng nhưng vẫn cứ đối với cái này ấm áp tiểu bảo an tràn ngập hảo cảm.

Có thể, muốn trách cũng chỉ có thể trách ông trời ở người đầu thai lúc này, chưa hề đem người đưa đến nhà đại phú đi.

Nhưng là, nhân sinh vốn là một hồi phong cảnh không biết lữ hành, ai có thể biết cái kế tiếp chỗ rẽ, sẽ gặp phải chút gì đâu?

Sáng ngày thứ hai, tở mân gỗ mở ra phòng an ninh chúng ta, sau đó đem áo khoác ném cho Diệp Thần. Nàng tuy rằng từ đầu tới cuối cũng không nói một câu, thế nhưng trên mặt Hồng Hà lại nói ra tất cả, tiêu bảo an đặt ở trong mắt, trong lòng hiểu ý, tự nhiên cũng không cần hỏi nhiều.

Rời đi kbc công ty lúc này, Diệp Thần trong lòng có chút lưu luyến, một tháng này sinh hoạt, không thể nói được cỡ nào kinh tâm động phách đặc sắc lộ ra, thế nhưng thanh thanh thân thân bên trong, nhưng có một phen đặc biệt hờ hững tư vị.

Chỉ ít là cực kỳ khó quên.

Trở lại phương Đông tô hà sau đó, Diệp Thần Mỹ Mỹ đất(mà) ngủ vừa cảm giác, mãi đến tận buổi trưa, mới bị tiếng gõ cửa đánh thức. Diệp Thần còn buồn ngủ đất(mà) mở ra cửa phòng, phát hiện Tô Hinh đứng ở bên ngoài.

"Làm sao? Lại tìm ta đánh bài túlôkhor sao?" Diệp Thần một mặt cười xấu xa mà nhìn Tô gia tiểu muội.

Tô Hinh mặt cười lạnh lẽo, mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút: "Chuyện lần trước không cho người nhắc lại, nếu để cho ta ở người khác nơi đó nghe được một nửa Thiên Phong tiếng, cẩn thận bốn tiểu thư..."

Nàng nói, khoa tay một cái bấm cái cổ động tác.

Diệp Thần giả bộ bị dọa đến, lui nửa bước, sau đó mới hỏi: "Làm sao ? Tìm ta có việc?"

"Này không phải muốn khai giảng sao? Ta xé chiều hôm nay vừa vặn không có chuyện gì, mang người đến trường học của chúng ta đi xem một chút." Tô Hinh sau khi nói xong, xoay người muốn chạy, sau đó quay đầu lại lại bổ sung: "Người tốt nhất nhanh một chút, ta có thể không có thời gian chờ người!"

Ân không thành vấn đề." Diệp Thần cười ha ha, trong lòng hân kỳ thực cũng thật tò mò, muốn biết mình tương lai ngốc trường học đến tột cùng là hình dáng gì.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Đây chính là bạn trai của người?

Tô Hinh học tập trường học là vốn là phi thường có tiếng tư nhân cao trung, không chỉ có phong cảnh rất khác biệt tú lệ trường học, hơn nữa thầy giáo sức mạnh cũng phi thường mạnh mẽ. Hiệu trưởng trước đây là một vị hải quy giáo sư đại học, đến nay vẫn cứ hưởng thụ chính phủ đặc thù tiền trợ cấp.

Mặc dù nói là cao trung, thế nhưng trường học nhưng cùng một cái đại học quy mô. Này đặt ở tắc đất tắc vàng trong thành thị, nếu như không có không hề tầm thường quyền lợi cùng của cái, là tuyệt đối không thể nào làm được.

Đi xe chạy sắp tới một canh giờ, Diệp Thần cùng Tô Hinh mới đến Nhạc Lộ cao đẳng trung học. Quốc nội có một cái phi thường có tiếng ngàn năm học phủ, gọi là Nhạc Lộ thư viện, tọa lạc với Tương tình phong Cảnh Tú lệ Nhạc Lộ sơn dưới chân.

Nhạc Lộ cao đẳng trung học sở dĩ cũng gọi là Nhạc Lộ nguyên nhân, là bởi vì hiệu trưởng là Tương tình nhân sĩ, có phi thường dày đặc hoài cựu cùng nhân văn tình cảm, này cao trung bản thân cùng Nhạc Lộ thư viện cũng không có cái gì quá to lớn quan hệ.

Có năng lực ở Nhạc Lộ cao đẳng trung học đọc sách người, hoặc là chính là thành tích tốt vô cùng, hoặc là chính là loại kia gia tài bạc triệu hoặc là quyền cao chức trọng con nhà giàu. Nói chung, người bình thường là không thể vào.

Trong trường học kiến trúc phong cách cùng phương Đông tô hà rất tương tự, phòng theo cổ cung kiến trúc, tràn ngập cổ kính nhân văn khí tức, bước chậm ở Lục Liễu như đệm trường học trên đường nhỏ, tâm tình không tự chủ được đất(mà) liền nhẹ nhanh .

Diệp Thần yêu thích quốc học, vì lẽ đó hân chỉ liếc mắt nhìn, liền thích này cao trung.

Hắn cùng Tô Hinh vừa đi vừa tán gẫu, nói được đều là Tô gia tiểu muội trước trải qua một ít trường học chuyện lý thú, Diệp Thần trước đây ở Tiểu Sơn trong thôn đều là tự học, vì lẽ đó nghe được bạn cùng lứa tuổi một ít cổ sự sau đó, lại cảm thấy đặc biệt mới mẻ.

Bất tri bất giác, liền đến tiếp cận thao trường địa phương. Đột nhiên trong không khí thổi qua đến một tia cực kỳ dày đặc nước hoa mùi, Diệp Thần mũi một dương, không nhận được hắt xì hơi một cái.

Chờ hẩn ngừng đầu lên lúc này, phát hiện một cái nữ hài đã đứng ở mình và Tô Hinh trước. Diệp Thần trong nháy mắt liền nhận ra được một tia không hề tầm thường mùi thuốc súng, hẩn quay đầu nhìn lại, phát hiện Tô gia tiểu Mai lại hai tay chống nạnh, mắt hạnh trừng trừng, mặt cười chăm chú banh , một bộ dáng đập như lâm đại địch.

Lần này về mặt, mặc dù đang đối mặt chính mình lúc này, cũng xưa nay chưa từng xuất hiện...

Diệp Thần tuân Tô Hinh ánh mắt quan sát trước mặt vị kia nữ hài. Cô bé kia ngược lại cũng coi như là một mỹ nữ, ngũ quan tinh xảo, tóc dài cùng eo, chỉ là xem nhưng khiến người ta cảm thấy cực không thoải mái.

Ngũ quan tuy rằng tinh xảo, thế nhưng không thể nghi ngờ là trải qua tỉ mỉ trang phục sau đó tinh xảo, lông mày là họa đi ra tinh tế đường nét, thật dài giả lông mi, còn có đen kịt mỹ đồng, màu da xem trắng nõn, nhưng không có Tô Hinh như vậy thanh thủy ra phù dung giống như tự nhiên, hiển nhiên là mỹ phẩm tân trang sau đó kết quả.

Liền ngay cả này mái tóc dài đều bị nhuộm thành màu hồng sắc, xem yêu khí chói chang, hơn nữa nàng cả người tản mát ra đậm Úc Hương hơi nước vị, đúng là không có chút nào tự nhiên.

Diệp Thần chỉ nhìn mấy lần, liền đưa ánh mắt trùng lại thả lại Tô gia tiểu muội trên người. Lại nhìn Tô Hinh, thật là liền vừa mắt quá hơn nhiều, nguyên bản trát tóc đen bị thả xuống, xem như là thác nước long lanh, phát thanh tân đáng yêu Hồ Diệp kẹp tóc, không chút nào thi phần trang điểm khuôn mặt vô cùng mịn màng, đại mi tự yên, môi đỏ như anh, liền ngay cả gò má này một vệt ửng đỏ, đều tràn ngập gọn gàng mà say lòng người thanh tân mỹ.

Diệp Thần biết, nếu như là đặt ở một tấm hình bên trong, lại trải qua ps, khả năng còn không cách nào phán đoán ra hai người mỹ nữ này ưu khuyết. Nhưng là phải đứng ở trước người khá là , như vậy Tô gia tiểu muội bất luận thông dong mạo hay vẫn là khí chất trên, đều thực sự phải mạnh hơn quá nhiều to lớn.

"Yêu, này không phải Tô Hinh mà!" Vị kia đậm trang điểm mỹ nữ hài vừa mở miệng, Diệp Thần liền không nhận được đánh run lên một cái. Nàng âm thanh nghe kỳ thực coi như không tệ, thế nhưng làm cho người ta cảm giác lại như là Lâm Chí Linh, tựa hồ là ở nắm bắt cái cổ nói chuyện.

Lại điệu, lại nhu, có thể Diệp Thần nhưng một điểm đều không chịu nhận . Đương nhiên, vẫn có không ít người yêu thích loại phong cách này.

Tô Hinh nắm ngón tay nhẹ nhàng chọc chọc Diệp Thần, thấp giọng nói: "Nàng gọi Diêu khoan thai, ta từ địch!"

Từ địch? !

Diệp Thần rơi xuống chảy mồ hôi ròng ròng, không nghĩ tới ở trong sân trường, lại cũng sẽ có từ địch tồn tại...

"Tô Hinh, ngươi nói cái gì đó? Cũng không dám để cho ta nghe được, là lằng lẽ nói sao?" Diêu khoan thai ngoài cười nhưng trong không cười, trong mắt tràn đầy ý lạnh, nàng ngoài miệng tuy rằng ở nói với Tô Hinh nói, thế nhưng ánh mắt lại ở Diệp Thần trên người đảo quanh.

Theo lý thuyết, Diệp Thần tướng mạo coi như không tệ, mặt mày có một luồng một cách tự nhiên linh khí, thế nhưng điều này cũng muốn đặt ở biết hàng người trong mắt. Đối với Diêu khoan thai loại này chỉ nhận quần áo không tiếp thu người nữ hài tới nói, Tô Hinh bên cạnh tiểu tử, thực sự quá keo kiệt một điểm

Diệp Thần đi ra vội vàng, hơn nữa hẩn bình thường liền không quá chú trọng ăn mặc, vì lẽ đó mặc trên người kbc công ty phát đồng phục an ninh, hơn nữa dưới chân còn giẫm một đôi Nhân từ kéo...

Hướng về này vừa đứng, nhanh nhẹn chính là một cái mới từ trong núi lớn đi ra, chưa va chạm nhiều tiểu bảo an. Đương nhiên, ở trước đây không lâu, hẩn xác thực chính là một cái tiểu bảo an.

"Chúng ta nói cái gì, mắc mớ gì đến ngươi?" Tô Hinh không có chút nào khách khí, cũng không có cái gì tốt sắc mặt.

Tô gia tiểu muội kỳ thực làm người hiền lành, không thích gây thù hằn, làm sao nàng không nịnh người khác, nhưng một mực có thai thật ghen tỵ người quần quít lấy nàng. Diêu khoan thai gia cảnh so với Tô gia cũng không kém bao nhiêu, chỉ có điều bởi vì Tô Hinh người theo đuổi đông đảo, Diêu khoan thai lại tranh cường háo thắng, vì lẽ đó lập đi lập lại nhiều lần đất(mà) khiêu khích Tô Hinh, cuối cùng hai người trở thành như nước với lửa từ địch.

Diêu khoan thai cười gần một tiếng, khiết liếc mắt nhìn nhìn Diệp Thần, phỉết miệng trào phúng nói: "Tô Hinh, làm vì đồng học, ta có thể muốn nói ngươi vài câu . Ngươi coi như không tìm được bạn trai cũng không cần tự giận mình nha, ngươi xem một chút bên cạnh ngươi tên tiểu tử này, không khỏi cũng quá keo kiệt một điểm đi... Nếu không Nhiên tỷ tỷ ta giúp một chút ngươi, giới thiệu cho ngươi một cái trên đạt được mặt bàn ?"

Bạn trai?

Tô Hinh nghe được sững sờ, mới vừa muốn mở miệng phủ định, lại nghe được bên người Diệp Thần ho khan một tiếng.

Diệp Thần neho mắt lại, âm thanh nghe chậm chậm hồ hững, thế nhưng là lộ ra từng tia từng tia ý lạnh: "Làm sao? Lẽ nào bạn trai ngươi rất lợi hại phải không? Lại chạy tới nơi này chuyện cười Tô Hinh."

Ý tứ, tự nhiên ngầm thừa nhận chính mình là Tô Hinh bạn trai.

Ở Tô gia trong lòng của tiểu muội, tuy rằng Diệp Thần cũng là kẻ địch, thế nhưng so sánh với đó, trước mặt Điều khoan thai khẳng định càng thêm đất(mà) khiến người ta căm ghét. Nàng tuy rằng trong lòng không muốn, thế nhưng nếu Diệp Thần đỡ lấy bãi, chính mình lại mở miệng phủ định, tất nhiên sẽ bị Điều khoan thai mở miệng chuyện cười châm chọc.

Chẳng bằng không nói một lời, nhìn một chút Diệp Thần tiểu tử này đến cùng sẽ đối phó thế nào. Huống hồ, nàng lại nhiều lần đất(mà) tính toán Diệp Thần, đều bị hấn ung dung hóa giải, trong mơ hồ, Tô Hinh cũng cảm thấy Diệp Thần tựa hồ có một chút tiểu năng lực.

"Hừ!" Điều khoan thai nhất thời vênh vác tự đắc, nàng ở trên cao nhìn xuống nói: "Bạn trai ta tự nhiên so với người mạnh hơn gấp một vạn lần, ày, người xem..."

Nàng nói, đưa tay ra xa xa chỉ về thao trường phương hướng: "Thấy không, hiện tại chính đang dẫn bóng cái kia chính là bạn trai của ta. Hấn nhưng là Tứ Trung tức cầu đội giáo viên, Tứ Trung tức cầu đội giáo viên đó cũng không là cái, từng ra vài cái nghề nghiệp cầu thủ đấy!"

Diệp Thần xa xa vừa nhìn, phát hiện một vị cao to uy mãnh nam sinh chính mang theo cầu đầu đá lung tung, tuy rằng hấn xem thanh thế uy mãnh, thế nhưng dưới chân sống cũng đầy đủ nhẫn nại, nắm giữ tương đương thực lực.

"Nửa đầu trận đấu ba so với số lẻ, bạn trai ta hai cái tiến vào cầu một cái trợ công, trường học chúng ta đám phế vật kia hiện tại đã không có lực hoàn thù gì rồi!" Điều khoan thai có vẻ phi thường đắc ý, cằm đều sắp dương đến bầu trời.

"Ừ, không trách..." Diệp Thần suy tư gật gật đầu.

"Đó là đương nhiên, bạn trai ta có thể nói có công lớn!"

"Không trách này đều mấy chục năm, Quốc Gia tức cầu trước sau ra không được đầu! Trình độ quá kém..." Diệp Thần vô cùng đau đớn, thờ dài một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Đơn đao cầu thẳng vào cửa động

"Người có ý gì? !" Điều khoan thai nhất thời tròn cặp mắt.

Diệp Thần cười lạnh: "Liên bạn trai người loại này phá trình độ, lại còn dám khoe khoang. Còn nghề nghiệp cầu thủ... Ta nếu như người, xấu hổ còn đến không kịp đấy!"

"Bạn trai ta đầu gì, cũng mạnh hơn người gấp một vạn lần! Người loại này lại nghèo túng vừa gây tiểu gia hỏa, chỉ biết là ở đây nói khoác không biết ngưng, nếu như người lên sân khấu, đừng nói tiến vào cầu, e sợ kết nối với trận đấu không làm được chứ?" Điều khoan thai trào phúng nói.

"Nếu như ta lên sân khấu đem bạn trai người cho diệt? Người muốn nói thế nào!"

"Từ nay về sau ta gặp được Tô Hinh liền vòng quanh đi, thừa nhận bạn trai của nàng so với người cường!"

"Một lời đã định, người thua rồi, liền để Tô Hinh sau đó nhìn thấy ta có bao xa lẫn bao xa!"

Diệp Thần không nói gì thêm, một tay kéo Tô Hinh, bước nhanh hướng về thao trường đi đến.

Bọn hấn vừa mới vừa đi tới sân bóng bên cạnh, Điều khoan thai bạn trai mang theo linh Tứ Trung đội giáo viên liền lại tiến vào một cái cầu.

Lần này, là Điều khoan thai bạn trai đường dài tập nhập đi vào sáng tạo một cái điểm cầu, hơn nữa đá phạt đền hay vẫn là người thủ môn...

Đối phương liền thủ vệ Viên Đô có thể đi vào cầu, nhưng là trái lại Nhạc Lộc cao trung, thậm chí ngay cả ép tiến vào đối phương một nửa trận cơ hội đều lác đác rất ít. Tròng thượng, Nhạc Lộc cao trung mười tên đội viên có vẻ phi thường ừ ừ, sĩ khí hạ, hầu như đã không có đầu chí.

Tại sao là mười tên đội viên, bởi vì có một cái hậu vệ bởi vì đối với Điều khoan thai bạn trai phạm quy bị phạt xuống. Thi đấu phân rớt lại phía sau, còn thiếu một người, không có kỳ tích phát sinh, này không thể nghi ngờ sẽ là một hồi thảm bại.

"Tô Hinh, lập tức đem ta đổi đi." Diệp Thần nói.

"Người thật sự muốn đá bóng sao? Diệp Thần, ta thật giống một lần đều chưa từng thấy người đá bóng, thậm chí ngay cả túc cầu tái người đều rất ít xem đi?" Tô Hinh rất hồi hộp, bởi vì đánh cuộc này cùng với nàng cũng có có quan hệ.

Nếu như thắng, nàng liền triệt để thu thập Diêu San San, thua trận, nàng ở Diêu San San trước mặt liền cũng lại không ngóc đầu lên được .

"Ta trước đây xem bóng tái, không qua đi đến nhân vì quốc gia đội bị đá càng ngày càng xú, ta hận không tranh, vì lẽ đó liền giới ." Diệp Thần nửa thật nửa giả giải thích.

"Trường học chúng ta đội giáo viên đội trưởng là Uyển Như bạn trai, để ta suy nghĩ biện pháp một chút, bất quá... Người lên sân khấu có năng lực được không?" Tô Hinh âm thanh đều nhẹ nhàng run rẩy, Diêu San San này cao to bạn trai quả thực chính là tiến vào cầu cơ khí.

Uyển Như Diệp Thần là biết, lần trước cùng mình đồng thời đánh qua anh hùng liên minh, là Tô Hinh bạn tốt.

Diệp Thần quay đầu nhìn Tô Hinh một chút vậy, âm thanh hồ hững: "Nếu như ta không lên trận đá, cái kia hung hăng nữ nhân cũng sẽ không nhập quá người, sẽ nói người mang theo bạn trai không đánh mà chạy..."

"Người!" Tô Hinh bị Diệp Thần một sang, nhất thời mạnh mẽ lờm hẩn một cái. Bất quá khi nàng quay đầu lại nhìn thấy Diêu khoan thai xa xa đi tới lúc này, hay vẫn là cắn răng một cái, chỉ có thể để Diệp Thần lên.

Lần này túc cầu thi đấu hữu nghị, Nhạc Lộc trường cao đẳng trung học sở dĩ không có sức chống cự nguyên nhân, cũng là bởi vì đội bên trong đại tướng hồ mới vừa không có lên sân khấu. Hồ mới vừa, chính là Uyển Như bạn trai, đồng thời cũng là đội giáo viên đội trưởng.

Hắn cổ chân bị thương, lúc này chính quần quít lấy băng vải ngồi ở bên sân, trên mặt tràn ngập không cam lòng cùng lo lắng. Nếu là có hắn hồ mới vừa ở tràng thượng, không nói có năng lực thủ thắng, đến Thiệu Bảo cái thế hoà vẫn là có thể.

"Hồ Đại đội trưởng, thương lượng với người chuyện này." Tô Hinh vỗ vỗ hồ mới vừa vai.

"Chuyện gì?"

"Người xem ngược lại hiện tại đều tứ so với số lẻ , có thể hay không để cho ta vị bằng hữu này đi tới đá hai chân?" Tô Hinh chỉ chỉ bên người Diệp Thần.

"Ừ? Bằng hữu người?" Hồ mới vừa nhìn một chút Diệp Thần, nhưng mà lông mày nhưng nếp nhăn : "Hắn xem lạ mặt a, không phải ta trường học chứ?"

"Khai giảng liền chuyển tới ta trường học , sau đó là cùng lớp đồng học." Tô Hinh giải thích.

"Ừ. Nhưng là hiện tại hắn vẫn cứ không tính là ta trường học a. Vốn là thua cầu , nếu như lại xin mời một cái ngoại viện, truyền đi, khó tránh khỏi có chút..." Hồ mới vừa nhưng đang do dự.

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, cúi người xuống, ở hồ mới vừa bên tai nhẹ nhàng nói ra một câu.

Hồ mới vừa biến sắc mặt, kinh ngạc quay đầu nhìn Tô Hinh một chút: "Hắn, hắn là người nam..."

"Xuyt, bảo mật." Diệp Thần nháy mắt một cái.

"Được rồi, tiểu tử người có năng lực đem Tô Hinh quyết định, như vậy nhất định không đơn giản. Ta liền giúp người một lần!" Hồ mới vừa cắn răng một cái, hướng về phía cách đó không xa trọng tài hồ thay đổi người.

Chết cầu sau đó, Diệp Thần thay đổi bốn tràng biểu hiện không thêm tiên phong. Chỉ có điều ở lên sân khấu trước, hồ mới vừa hay vẫn là kéo lại hắn: "Ai, người đi tới đá bóng tốt xấu đổi một đôi giày chơi bóng đi, ăn mặc dép khó tránh khỏi có chút..."

"Cùng bọn hắn đá, không cần đổi giày, Nhân tự kéo như vậy đủ rồi!" Diệp Thần báo lấy mỉm cười tự tin, sau đó cời đồng phục an ninh, tròng lên đội giáo viên cầu y phục liền chạy vội tiến vào giữa trường.

Trên người là đội giáo viên thu y phục, nửa người dưới nhưng là màu đen bảo an quần, trên chân giẫm Nhân tự kéo... Đây một bức vội vàng nhưng có chút hoang đường cảnh tượng, nhất định là hồ mới vừa Vĩnh Sinh khó quên.

Diệp Thần tự thể thực sự có chút không thể tưởng tượng nổi, liền ngay cả Tứ Trung cái nhóm này cầu thủ ngay đầu tiên đều bị chấn động rồi, bọn hắn khó mà tin nổi mà nhìn đánh giá Diệp Thần, trong lòng cân nhắc này đến tột cùng là nơi nào bốc lên khách đến từ thiên ngoại.

Tô Hinh nhưng là một mặt lúng túng, trong lòng hối hận không thôi. Mà sân bóng nửa kia Diêu khoan thai thì lại cười đến run rẩy cả người, nàng đã bắt đầu ảo tưởng cuộc tranh tài này sau đó, chính mình lần thứ hai gặp phải Tô Hinh, này chính là thế nào một cái mỹ hảo mà sáng khoái cảnh tượng.

Đương nhiên, không có bất kỳ người nào chú ý tới, nguyên bản sáng sủa thiên không, đột nhiên thổi qua đến một đám lớn dày đặc mây đen, khô nóng trong không khí, dần dần có như vậy một luồng phong.

Diệp Thần lên sân khấu sau đó, vừa vặn là đối phương phạt phạt góc. Điều khoan thai cao to bạn trai đứng ở vùng cấm bên trong, kẹp lại cực kỳ vị trí có lợi, Diệp Thần không hiểu thanh sắc ẩn nấp ở phía sau hần nửa mét địa phương.

Một đạo phiêu dật mà mỹ lệ màu trắng đường vòng cung tự giữa không trung xẹt qua, tình chuẩn hướng về Điều khoan thai bạn trai đỉnh đầu bay đi. Không thể không nói, đối phương phạt phạt góc vị này cầu thủ chân pháp hay vẫn là rất tốt, chỉ ít đã đến một nửa nghề nghiệp cấp bậc.

Một người cao lớn uy mãnh thân ảnh cao cao nhảy lên, hần cầu y phục bị gió thổi lên, lộ ra bụng sáu khối hoàn mỹ cơ bụng, bên cạnh phòng thủ hậu vệ lão đạo một cái, đã bị va lẫn đi trên đất.

Cảnh tượng như vậy, ở quốc gia đội cùng Âu Mĩ đội bóng thi đấu bên trong thường thường nhìn thấy, dựa theo thông lệ, cái kế tiếp cảnh tượng chính là bóng cao su theo tiếng bay vào vòng oa, ngưng cuồng tự đại đối phương chủ lực hoàn thành mũ áo thuật...

Hồ mới vừa tiếng thở dài đã đến bên mép, nhưng mà liền tiếp theo, hần liền trọn to hai mắt.

Ở Điều khoan thai bạn trai phía sau nửa mét nơi, đột nhiên có một người nhảy đến càng cao hơn, thân ảnh càng thêm phiêu dật, Diệp Thần nhảy lấy đà chậm một nửa giây, nhưng mà trực tiếp vượt quá đối với phát nửa cái đầu, hai cánh tay của hần triển khai, xem lại như là đập cánh chim đại bàng, liền tiếp theo chính là một cái tiêu sái đến cực điểm hất đầu.

Túc cầu vẽ ra một cái khác tươi đẹp đường vòng cung, bay ra vùng cấm.

Khi (làm) Điều khoan thai bạn trai rơi xuống lúc này, phía sau hần đã xuất hiện một đạo hồng hắc giao nhau cấp tốc chớp giật! Nhạc Lộ cao trung túc cầu đội giáo viên dùng chính là ac Milan đồng phục học sinh, hắc hồng đường nét, hoa lệ mà mộng ảo.

Chân chính fan bóng đá đều hiểu, Milan tuy rằng sa sút, thế nhưng nó không thể nghi ngờ đã trở thành một cái đáng vốc tiều tụy tín ngưỡng.

Cái trước thời khắc hay vẫn là thiết huyết hậu vệ Maldini, thế nhưng dưới trong nháy mắt, Diệp Thần đã biến thành tao nhã đại sư Pirlot, hần thật nhanh đuổi theo bóng cao su, mặc dù chỉ là ăn mặc Nhân tự kéo, thế nhưng này vẫn cứ không có một chút nào ảnh hưởng.

Xoa một cái, lại vẩy một cái, mu bàn chân cùng bóng cao su thoáng một cái ma sát, túc cầu liền phảng phát chính xác chỉ đạo đạn đạo giống như vậy, vẽ ra trên không trung một cái hẹp dài mà phiêu dật đường pa-ra-bôn.

Quái thì trách Tứ Trung đội bóng thi đấu phân dẫn trước, quá khinh địch một chút, Diệp Thần chuyển bóng chuẩn xác đất(mà) tìm tới đang cùng đối phương hậu vệ đứng thành một đường bản phương tiên phong.

Có thể đi vào đội giáo viên, đầu gì cũng có có chút tài năng, vị kia cao to tiên phong nhận được cầu sau đó, một cái hư hoảng liền thoát khỏi hậu vệ, sau đó vài bước gia tốc liền tiến vào đại cấm khu.

Đơn đao cầu!

Chỉ chớp lát sau, hần nhắc chân đánh xạ, bóng cao su xuyên thủng đối phương cửa lớn. Nhạc Lộ cao trung rốt cục nghênh đón cái thứ nhất tiến vào cầu!

"Thật cầu!" Hết thấy ở đây một bên người vây xem đều hoan hô, nhưng mà các nàng hoan hô đối tượng cũng không phải tiến vào cầu tiên phong, mà là chế tạo này một cơ hội khách đến từ thiên ngoại —— Diệp Thần!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tiểu Tán Tiên kỹ thuật đá bóng điều nỗ thiên

"Mịa nó, quá sắc bén rồi!" Hồ cương mãnh đất(mà) vỗ đùi, "Tô Hinh, bạn trai ngươi cũng thật là lợi hại! Xem ra ta trước là coi thường hần!"

"Cái gì?" Tô Hinh mặt cười cứng đờ, nổi lên đỏ ửng: "Ai nói hần là bạn trai ta? Ngươi nhưng không cho bịa đặt!"

"Khà khà, này có cái gì thật không tiện. Ngươi sau đó có thể muốn đem hần giới thiệu cho ta, này tầm nhìn, này chân pháp, có thể mạnh hơn ta quá nhiều rồi!" Hồ mới vừa trong lòng đã hồi hộp.

Hai người bọn họ chính ở chỗ này cao hứng đồng thời, bên kia Điều khoan thai nhưng là tức giận dậm chân: "Hừ, cái gì phá số chó ngáp phải ruồi, lung

tung đá một cước lại cũng có năng lực tạo thành đơn đao cầu, mù miêu va vào chết con chuột!"

Này cũng cũng thảo nào từ nàng nói như vậy, dù sao ở không quá biết sâu cạn người vậy xem xem ra, Diệp Thần này một cước xác thực càng như là chân to giải vây, mà không phải chuyển xa trợ công.

Nhưng mà Diêu khoan thai bạn trai nhưng cũng không như thế nghĩ, thực lực của hắn vốn là rất mạnh, nhãn lực kính tự nhiên cũng sẽ không kém đi nơi nào. Đối phương này một cước hắn nhìn ra rõ ràng minh bạch, bất kể là tư thế hay vẫn là ăn cầu vị trí, đều cực kỳ giống có Hoàng Kim chân phải danh xưng Beckham.

Diêu khoan thai bạn trai đã từng chiếu trên TV mô phỏng theo quá nhiều thứ, muốn đá ra như vậy có hoàn mỹ đường vòng cung chân pháp, nhưng mà trước sau không bắt được trọng điểm. Không nghĩ tới hôm nay nhưng ở một cái bề ngoài xấu xí thậm chí có chút kỳ quái tiêu tử nghèo trên người nhìn thấy.

Hắn nhất thời hít sâu một hơi, đối với Diệp Thần trong bóng tối lưu ý mấy phần.

Này đồng loạt tiến vào cầu lại như là đánh một châm thuốc trợ tim, đề vốn là đã chuẩn bị tước vũ khí đầu hàng Nhạc Lộc cao trung đội giáo viên lại đẩy lên một tia hi vọng. Nhưng mà thi đấu chỉ còn dư lại mười phút, vào giờ phút này nhưng vẫn cứ rút lại phía sau ba cái cầu.

Nhưng mà cự ly cái thứ nhất tiến vào cầu mới vừa mới qua đi một phút, thứ hai tiến vào cầu liền theo nhau mà tới, Tứ Trung đội giáo viên biên chính đang dẫn bóng, hắn đã thoáng qua một tên hậu vệ, đang chuẩn bị lên chân truyền lại bên trong, ai biết Diệp Thần lại một lần nữa đột nhiên xuất hiện.

Tên kia biên chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, hắn còn không phản ứng lại, dưới chân bóng cao su đã bị đoạn dưới. Đội được hắn muốn phải về truy lúc này, Diệp Thần đã dẫn bóng bốn tập ở mười mét ở ngoài.

"Nói vậy chính là Cát Cách Tư ở đây, cũng chỉ đến như thế ..." Đây là hồ mới vừa sau trận đấu đối với Diệp Thần "" đánh giá.

Diệp Thần bàn mang cũng không hoa lệ, nhưng mà tốc độ nhưng là thật nhanh, liền phăng phắt là một cái sắc bén đao nhọn, trực tiếp xen vào đối phương phúc địa trái tim bên trong, đối phương hậu vệ thậm chí ngay cả chặn lại cơ hội đều không có, bởi vì ở trong mắt của bọn họ, Diệp Thần hầu như đã biến thành một cái bóng mờ.

Không người nào có thể nghĩ đến một cái ăn mặc Nhân tự kéo người lại có thể chạy trốn nhanh như vậy, càng nguy hiểm hơn chính là, không có giày chơi bóng ràng buộc, tiêu tử này chân pháp cùng cầu cảm lại như vậy tốt, dẫn bóng không có chút nào có vẻ ngưng trệ.

Đại cấm khu ở ngoài, Diệp Thần rút chân nộ xạ, túc cầu liền phăng phắt là một viên vừa nhanh vừa mạnh đạn pháo, hướng về cầu môn góc chết liền bay qua. Tứ Trung người thủ môn mắt thấy túc cầu liền muốn xạ oai nghiêng ra, không nghĩ tới nó ở giữa không trung lại xuất hiện một cái quỹ đạo s mô hình đường vòng cung, âm âm xạ như cầu vòng bên trong.

Lần này, tất cả mọi người đều choáng váng, trong sân trận ở ngoài, chúng người vậy xem mắt to trừng mắt nhỏ, đều là tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi. Đương nhiên, như vậy tiến vào cầu cũng không phải là Diệp Thần một mình sáng tác, bởi vì ở Hàn Nhật World Cup lúc này, Brazil đội hậu vệ Carlos liền đã từng dựa vào như vậy một hạt tiến vào cầu, xuyên thủng qua quốc gia đội cửa lớn.

"Người Trung Quốc cũng có thể đá ra như vậy tiến vào cầu sao? Ta có phải là đang nằm mơ?" Hồ mới vừa dùng sức chen chen con mắt của chính mình, trên mặt ngoại trừ đại ra ở ngoài, chính là kích động.

Đương nhiên, người trong cuộc Diệp Thần nhưng đối với này cũng không chút nào để ý. Nhớ năm đó ở sơn thôn nhỏ xung quanh trên núi săn thú lúc này, hắn đều là dùng chân đá cục đá đến bắn giết đã sơn bào, túc cầu lớn như vậy cái, đối với hắn mà nói, độ khó hệ số thực sự có chút thấp.

Ngoài ý muốn nhất hay vẫn là Diêu khoan thai, nàng vốn là căn bản xem thường Diệp Thần, nhưng không nghĩ tới đối phương lại có năng lực đạt được như vậy một cái tiến vào cầu. Diệp Thần biểu hiện như vậy, thực tại so với bạn trai của nàng muốn cướp mắt quá nhiều to lớn, này ít nhiều gì có một ít có mắt không nhìn được Thái Sơn mũi vị ở bên trong.

Rất nhanh, Diệp Thần bảo chế y theo chỉ dẫn, ở đây đất(mà) một cái khác đường biên, tiến vào giống nhau như đúc một cái cầu. Chỉ có điều, lần này hắn nhưng là chọn dùng c la thang máy cầu chân pháp, bóng cao su ở cấp tốc bay cao trong quá trình bỗng nhiên truy xuống, với sắp xạ phi suýt xảy ra tai nạn thời khắc, quỹ đạo mà rơi vào vòng oa...

Khi (làm) người thứ ba cầu tiến vào sau đó, cầu tràng thượng bầu không khí đột nhiên trở nên quỷ dị. Lúc này không trung đã là mây đen giăng kín, khí trời âm trầm lại như là Tứ Trung đội giáo viên cầu thủ tâm tình, thờ không thông, thờ không nổi, đặc biệt là có như vậy một loại mưa gió nổi lên cảm giác nguy hiểm.

Hầu như hết thấy phòng thủ đều đặt ở Diệp Thần trên người một người, ở Diêu khoan thai bạn trai trong bóng tối thụ ý nghĩ, Tứ Trung đội giáo viên thủ đoạn trở nên ác tha. Kéo, kéo, duệ, sạn, thậm chí còn có ý tập hợp lại đây đi giẫm Diệp Thần mu bàn chân.

Này đã không còn là một hồi đơn thuần cao trung túc cầu thi đấu, càng như là tràn ngập mờ ám cùng dơ bẩn thủ đoạn nghề nghiệp túc cầu tái.

Bất quá, Diệp Thần không phải là ăn chay lớn lên. Xưa nay chỉ có hắn bắt nạt người khác, nơi nào đến phiên người khác bắt nạt hắn, đối với những cái kia trên tay mờ ám, Diệp Thần hết thấy về lấy triêm y phục mười tám hạ công phu, đem đối phương suất chó bán lúa non nê.

Cho tới những cái kia lượng hải đình phi sạn cùng giẫm mu bàn chân, đừng đùa, ai từng thấy trư có năng lực chạm đến con báo?

Cũng chính bởi vì Diệp Thần hấp dẫn đối phương quá nhiều sự chú ý, ngược lại là giải phóng Nhạc Lộc cao trung đội viên của hắn, bọn hắn thừa thế xông lên lại đánh vào một cầu.

Diệp Thần lên sân khấu trong vòng mười phút, ở hắn gián tiếp hoặc là trực tiếp tham dự dưới, điểm số đã sửa thành tứ so với tứ. Dù như thế nào, này cũng đã là một hồi đủ để ghi vào Nhạc Lộc cao trung tức cầu sử sách thi đấu.

Nhưng mà Diệp Thần vẫn chưa thỏa mãn, đối phương những cái kia cơ bản thủ đoạn để trong lòng hắn dựng lên hỏa, trong này tồi tệ nhất, không thể nghi ngờ là Điều khoan thai bạn trai.

Hết lần này đến lần khác đất(mà) phi sạn chính mình, này không thể nghi ngờ đã không phải quay về cầu, mà là chạy người đến. Sân bóng bên trên không hiểu động tay, như vậy, chúng ta liền dưới bàn chân xem hư thực đi!

Thi đấu cuối cùng một phút, Nhạc Lộc cao trung thu được phạt góc cơ hội, Diệp Thần đứng bình tĩnh ở đối phương vùng cấm bên trong, nhưng mà bên cạnh hắn đã sớm bu đầy người, trong này liền bao quát Điều khoan thai bạn trai.

Điều khoan thai bạn trai trừ bộ lúc ẩn lúc hiện quay về Diệp Thần cái cổ, trên tay còn lôi kéo y phục của hắn, chỉ cần Diệp Thần nhảy một cái, như vậy nghênh tiếp hắn, không thể nghi ngờ chính là một cái thiết trừu.

Cũng may Diệp Thần trước đó đã đã thông báo, tức cầu cũng không có trực tiếp phát nhập vùng cấm, mà là mở ra một cái chiến thuật phạt góc, vài lần lan truyền sau đó, Diệp Thần đột nhiên một cái phản chạy, sau đó thoát ra vùng cấm, đồng thời cũng bắt được tức cầu.

Diệp Thần một ném bóng, đối phương cầu thủ lập tức liền hoảng rồi, bọn hắn phát điên đất(mà) đánh tới, ai biết Diệp Thần hướng ngang một cái bàn mang, trong nháy mắt liền chạy trốn ra ngoài xa mười mấy mét.

Trước người nhất thời tránh ra một cái rất lớn không vị, khoe miệng hắn khẽ nhếch, thoáng một lóe bước, lên sân liền xạ!

Cùng lúc đó, Điều khoan thai bạn trai bên nhảy nhận ra được nguy cơ, hắn cũng không có đuổi theo ra đến, mà là ở lại tiểu vùng cấm bên trong. Cũng chính bởi vì như vậy, Diệp Thần sút gọn lúc này, hắn mới có cơ hội dùng thân thể đi giam giữ.

Không thể không nói, Điều khoan thai bạn trai tức cầu khứu giác hay vẫn là phi thường nhạy cảm, hắn nhận ra được Diệp Thần động cơ, nhưng mà tiếc nuối chính là, hắn những việc làm, cũng không có khả năng thay đổi thi đấu kết cục.

Tức cầu tàn nhẫn mà đánh vào Điều khoan thai bạn trai trên thân thể mặt, mặt của hắn trong nháy mắt đã biến thành màu đỏ tía, cảm giác kia lại như là bị một tảng đá lớn ngăn chặn bị đè nén khó chịu.

Nhỏ nhỏ tức cầu vào đúng lúc này tựa hồ tràn ngập vô cùng uy lực, ở sức mạnh lớn xung kích bên dưới, Điều khoan thai bạn trai thân thể bị Diệp Thần bắn ra bóng cao su đánh vào cầu trong môn phải.

Liền tiếp theo, hắn rồi đột nhiên rơi xuống đất, đau đớn Địa Vô Pháp đứng thẳng.

Cùng trong nháy mắt, toàn bộ sân bóng bên trong, vang lên một mảnh hút vào khí lạnh âm thanh.

Ánh mắt của mọi người, lại một lần nữa cùng nhau tập trung ở Diệp Thần trên người...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nghịch thiên y thuật

Tất cả mọi người đều không thể tin được con mắt của chính mình, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, như vậy bọn hắn nhất định sẽ coi chính mình là điên mất rồi.

Diệp Thần xem cũng không cường tráng, thế nhưng hắn này kinh thể hải tục một cước sút gọn, lại có thể đem một cái một mét tám lăm khoảng chừng : trái phải hung mãnh nam sinh trực tiếp ngược lại nổ ra đi bốn, năm mét...

"Đây là Diệp Thần sao? Là thật sao?" Tô Hinh trừng mắt đôi mắt to xinh đẹp, duỗi ra tay nhỏ, mạnh mẽ bấm huyệt vừa mới dưới.

"Ồi!" Hồ mới vừa đau đến nhảy một cái chân, "Tô Hinh người làm gì thế bấm ta?"

"Người có thể cảm giác được đau, xem ra này không phải đang nằm mơ... Diệp Thần tiểu tử này lại lợi hại như vậy, thực sự là thâm tàng bất lộ!" Tô Hinh ở cảm khái đồng thời, trong lòng nhưng thiết vui, nằng đắc ý xa xa nhìn về phía Diêu khoan thai.

Diêu khoan thai sắc mặt lại như ăn một con ruồi khó coi, nằng tức giận xa xa trừng Tô Hinh một chút, thậm chí đều không có tiến vào sân bóng đi nhìn một chút thương tổn ngã xuống đất bạn trai, mà là cắn răng giậm chân một cái, hơi lưu lưu một mình rời đi.

Vào giờ phút này, đủ câu tràng thượng đã sớm vang lên Nhạc Lộ cao trung cầu thủ chúc mừng thắng lợi tiếng hoan hô. Bọn hắn bao quanh vây nhốt Diệp Thần, trên mặt mỗi người đều tràn ngập hưng phấn cùng vui sướng. Cũng không biết là ai đề nghị, bang này tuổi trẻ mà máu nóng bọn học sinh đem Diệp Thần nhấc, sau đó cao cao ném giữa không trung.

Trái lại Tứ Trung đội bóng đá các đội viên, từng cái từng cái mặt mày xám xịt, xem Diệp Thần ánh mắt lại như là xem quái vật. Ở người khác địa bàn, đồng thời lại thua cầu, bọn hắn chỉ có thể đỡ lên Diêu khoan thai bạn trai thất lạc mà vội vàng đất(mà) rời đi.

Trải qua Diệp Thần bên người lúc này, Diêu khoan thai bạn trai thần sắc phức tạp nhìn Diệp Thần một chút, tuy rằng thua, thế nhưng hấn nhưng thua tâm phục khẩu phục.

Cái này ăn mặc Nhân tự kéo tiểu tử kỹ thuật đá bóng đã đến Xuất Thần Nhập Hóa cảnh giới, chỉ ít ở Diêu khoan thai bạn trai nhận thức đá bóng bạn cùng lứa tuổi bên trong, không có bất kỳ người nào có năng lực cùng Diệp Thần đánh đồng với nhau.

"Ha, người gọi Diệp Thần thật không?" Hồ mới vừa bị người nâng, từ phía sau lưng vỗ vỗ Diệp Thần vai, lúc này trên mặt của hắn mặt mày hớn hớn, hưng phấn tình lộ rõ trên mặt.

"Ừm." Diệp Thần gật gật đầu, nhưng mà ánh mắt lại nhìn về phía Tô Hinh.

Tô gia tiểu muội lúc này chính âm thầm đắc ý đây, nàng bị Diệp Thần vừa nhìn, nhất thời muốn cái tên này thật giống là lấy chính mình bạn trai thân phận tham gia, nhất thời mặt cười một banh, tức giận trừng trở lại.

"Khai giảng gia nhập đội bóng đá trường đi, ta đem đội trưởng tặng cho người khi (làm). Có người ở, ta phòng chừng trường học chúng ta bắt nội thành cao trung vô địch League không phải vấn đề gì." Hồ mới vừa phi thường thẳng thắn.

"Cái này..." Diệp Thần nhưng là bốc lên mồ hôi lạnh, hắn chỉ có điều là muốn giết một giết Diêu khoan thai uy phong, đồng thời cho Tô gia tiểu muội nở mày nở mặt, căn bản không có nghĩ nhiều như thế, "Đến lúc đó nói sau đi, ngược lại hiện tại không phải còn chưa mở học sao?"

Lại trò chuyện chỉ chốc lát sau, Diệp Thần cùng Tô Hinh liền nói cho biết dừng rồi bỏ. Hai người bọn họ lại tham quan một tý Nhạc Lộ cao trung thư viện cùng lớp học, sau đó mới đi xe trở lại phương Đông tô hà.

Trở về phòng sau đó, Diệp Thần lấy ra chính mình giấy vàng phù đếm một lần, nhưng là lại đau lòng. Bởi vì ban ngày đá bóng lúc này, hắn sử dụng cuối cùng một tấm cấp tốc phù, ngăn ngắn mười phút mà thôi, tương đương với lại tiêu hết hơn một ngàn đồng tiền.

Càng nguy hiểm hơn chính là, hiện tại Diệp Thần chỉ xông mở ra đạo thứ nhất phong ấn, hắn cũng chỉ có thể chế tác Ân Thân Phù, còn những cái kia hơi hơi Cao giai giấy vàng phù nhưng là dùng một Trương thiếu một tấm. Suy nghĩ tới suy nghĩ lui, Diệp Thần phát hiện, cuối cùng chính mình hiện tại cần nhất hay vẫn là tiền.

Muốn chế tác Cao giai giấy vàng phù, nhất định phải tiếp tục phá tan phong ấn, thế nhưng đạo thứ hai phong ấn chỉ dựa vào tu luyện cần thời gian một năm mới có thể phá tan, vì lẽ đó nhất định phải mượn đan dược phụ trợ đến rút ngắn thời gian. Luyện chế đan dược, tất nhiên cần tiền.

Hơn nữa chế tác giấy vàng phù vật liệu cũng cần tiền, internet vị kia Thực Sơn tiểu mỹ nữ căn bản là khó chơi, nàng trong cửa hàng đồ vật đất vô cùng lại hầu như không có chiết khấu.

Mà Diệp Thần hiện tại trong túi ngượng ngùng, này một quãng thời gian tiêu dùng hạ xuống, trong túi tiền chỉ còn dư lại mấy trăm đồng tiền.

Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, hắn hầu như không có tiền tài khái niệm. Nhưng là đi tới thành thị mới ngăn ngắn một tháng, tiểu Tân Tiên liền sâu sắc biết được, ở này ăn chơi trác táng sắt thép xin xắn trong rừng rậm, không có phiếu, hầu như là nửa bước khó đi.

Nếu như ở trước đây bên trong thân thể không có phong ấn lúc này, tiểu Tân Tiên còn có thể y dựa vào chính mình thần thông đi kiếm tiền. Nhưng là hiện tại, hắn cũng không thể đi trên đường cái biểu diễn nắm đầm nát tan tăng đá lớn chứ? Suy đi nghĩ lại, mãi cho đến sau nửa đêm, Diệp Thần mới suy nghĩ ra một cái kiếm tiền biện pháp.

Không thể dựa vào thần thông, vậy cũng chỉ có thể dựa vào trong đầu tri thức. Tiểu Tân Tiên đáng tự hào nhất, tự nhiên là chính mình chăm chú bất mạch trung y tuyệt học.

Sơn thôn nhỏ tuy rằng vị trí xa xôi, thế nhưng bên trong nhưng ẩn cất giấu rất rất nhiều ở trong nhân thể tương truyền đã tuyệt tích sách thuốc. Diệp Thần từ nhỏ đã ở sư phụ hun đúc dưới, một lần luyện tập quốc hoa, một lần đọc đủ thứ sách thuốc, nắm giữ rất nhiều Thượng Cổ trung y thuật. Này hết thảy sách thuốc bên trong tên tuổi to lớn nhất, tự nhiên là tương truyền đã bị đốt đi Hoa Đà di (Thanh Nang thư).

Đương nhiên, này bản (Thanh Nang thư) chính là sư phụ sư phụ, năm đó du lịch thiên hạ lúc này, ở Hứa Xương ngoài thành một cái bãi tha ma bên

trong ngẫu nhiên được. Bác đại tình thâm, trải qua rộng khắp, từ nhân loại đến súc vật gia cầm chứng bệnh đều có đề cập.

Tiểu Tân Tiên làm sau khi quyết định, liền ở internet các nơi diễn đàn lưu lại chính mình làm nghề y tin tức. Đương nhiên, dựa theo tính tình của hắn, tự nhiên là y không trị hết bệnh hoạn, chính mình không lấy một đồng tiền. Thế nhưng như muốn y thật chính là nghi nan tạp chứng, thì cần muốn cực cao chẩn bệnh kim.

Bất quá, Diệp Thần cái gọi là cực cao chẩn bệnh kim, cũng mới ba ngàn đồng tiền. Phải biết, rất đa nghi khó tạp chứng, lại không nói căn bản là không chiếm được trị tận gốc, mặc dù có năng lực được chữa trị, này cũng cần mấy trăm ngàn hơn triệu tiền thuốc thang.

Đương nhiên, hành y tế thế, diệu thủ nhân tâm, vốn là tích đức thiện hạnh, điều này cũng rất phù hợp sự phụ lão nhân gia người cho tới nay đối với Diệp Thần ân cần giáo huấn.

Nghỉ ngơi sau một ngày, ngày thứ ba Nhạc Lộc trường cao đẳng trung học chính thức khai giảng. Diệp Thần vốn cho là chính mình sẽ cùng Tô Hinh phân đến chung lớp, nhưng là đến trường học sau đó hắn mới phát hiện mình lại bị sắp xếp tiến vào lớp 12 lớp trọng điểm.

Nhạc Lộc trường cao đẳng trung học hàng năm đều sẽ hướng về toàn quốc nổi danh nhất này hai toà cao đẳng học phủ chuyển vận tiếp cận hai mươi nơi học sinh, này hai mươi bên trong hầu như toàn bộ đến từ chính lớp trọng điểm. Để Diệp Thần tiến vào lớp trọng điểm hiển nhiên là Tô gia ý của lão gia tử, xem ra hắn vì bồi dưỡng Diệp Thần thành tài, rồi xuống tương đối lớn tiền vốn.

Phải biết tiến vào Nhạc Lộc cao trung phổ thông lớp đều cần tiếp cận bốn mươi vạn chọn giáo phí, còn lớp trọng điểm, ngoại trừ tiền tài ở ngoài, còn cần mở ra rất nhiều quan hệ, ghi nợ tương đương đại giới ân tình.

Tô gia tiểu muội mặc vào đồng phục học sinh dáng vẻ xem đặc biệt thanh thuần, nàng đáng ngọc yêu kiều đất(mà) đứng ở trong sân trường, hầu như hấp dẫn hết thầy đi ngang qua nam sinh ánh mắt, cũng khó trách cái kia Điều khoan thai muốn tranh phong đổ kị.

Nàng võ võ Diệp Thần vai, khắp khuôn mặt là thương hại: "Lớp trọng điểm áp lực rất lớn, hầu như không có cái gì tự do thời gian. Hơn nữa bên trong cạnh tranh phi thường kịch liệt. Thu tuyết từng ở bên trong trải qua một quãng thời gian, hơn nữa biểu hiện phi thường chói mắt, chỉ có điều nàng không thích bên trong loại kia cao áp bầu không khí, cảm thấy ở đâu cái ban không có trường học sinh hoạt, vì lẽ đó lựa chọn xoay chuyển đi ra. Diệp Thần, những ngày kế tiếp có thể có người được, người tự cầu phúc đi."

Diệp Thần nhưng không chút nào để ý, từ nhỏ đến lớn, hắn vẫn chính là ở sự phụ cao dưới sự yêu cầu trường thành, không đúng vậy không có thể trở thành sư môn tiến vào ngàn năm qua đệ tử ưu tú nhất. Chỉ có điều là một cái thể gian cao trung chỉ là lớp trọng điểm mà thôi, ở trong mắt hắn căn bản cũng không có cái gì quá mức.

Hai người trò chuyện vài câu sau đó, liền từng người trở lại phòng học.

Nhưng là mới vừa đi vào phòng học cửa, Diệp Thần liền cảm giác được một bó ánh mắt lạnh như băng bắn ở trên người mình, hắn ngẩng đầu lên đón ánh mắt nhìn sang, nhưng mà ánh mắt lại khẽ sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Không được hoan nghênh đơn vị liên quan

Cách đó không xa đứng một vị da dẻ trắng nõn, tóc dài xõa vai nữ hài. Nữ hài mang một bộ mắt kính gọng đen, tuy rằng cũng ăn mặc trường học đồng phục học sinh, thế nhưng nguyên bản hơi có chút rộng rãi đồng phục học sinh ở trên người nàng mấy chỗ trọng yếu vị trí nhưng chăm chú banh.

Căng thẳng nguyên nhân cũng không phải là bởi vì nữ hài gầy, mà là bởi vóc người của nàng thực sự quá mức lồi lõm có hứng thú một chút. Vô cùng sống động trước ngực hai vú, kiêu đạn tròn vo mê người cái mông, nàng thon dài thướt tha đất(mà) đứng ở nơi đó, Lãnh Băng Băng mà nhìn Diệp Thần, tràn ngập địch ý.

Cô bé này lại như là tuổi trẻ bản tô mần, tương tự là trắng nõn da dẻ, tương tự là hắc khung, tuy rằng không có tô mần như vậy mỹ đến kinh thế hãi tục, nhưng cũng tuyệt đối là cao cấp nhất mỹ nữ.

Nàng mi tự Liễu Diệp, mắt Nhược Thu sóng nhỏ, đầy mũi, Vivi chu môi anh đào, ít đi một phần tô mần này tia trời sinh Hồ Mỹ về, nhưng nhiều hơn mấy phần một cách tự nhiên thanh cao. Nói vậy này thanh cao là đến từ chính nàng ưu dị thành tích học tập, cùng với từ nhỏ đã bị mọi người vờn quanh cảm giác ưu việt.

"Người chính là cái kia mới tới..." Nữ hài nhìn một chút trong tay danh sách, "Diệp Thần đúng không? Ta là lớp chúng ta tiểu đội trưởng lâm khi sương."

"Lâm khi sương, người tốt. Sau đó chăm sóc nhiều hơn." Diệp Thần mỉm cười lễ phép gật đầu.

Ai biết. Diệp Thần nở nụ cười, vị kia lãnh ngạo mỹ nữ tiểu đội trưởng nhưng vẫn cứ là nghiêm mặt. Nàng lúc nói chuyện, lông mày sẽ không tự biết đất(mà) nhẹ nhàng nhú lên, nói vậy là đã nuôi thành quen thuộc.

"Sự tình thanh minh trước một tý, chúng ta cái này là lớp trọng điểm, trong lớp đồng học đều là toàn thành phố nhất học sinh ưu tú nhất. Lớp chúng ta bên trong có cực kỳ nghiêm cẩn mà khắc khổ học phong, mỗi người đang cố gắng đồng thời, cũng duy trì đối với lớp vinh dự cảm." Lâm khi sương nói, mặt mày bất thiện nhìn Diệp Thần một chút, "Cho tới người..."

Diệp Thần sững sờ: "Ta làm sao? Người yên tâm, ta cũng sẽ đối với lớp duy trì vinh dự cảm"

"Ta đã điều tra, người thật giống như tấc cầu đá không sai." Lâm khi sương nhàn nhạt nói.

Không nghĩ tới tin tức lưu truyền đến mức nhanh như vậy...

"Đúng vậy, mấy ngày trước đã một lần, người đây lại đều biết." Diệp Thần cười nói.

"Đá bóng, đó là phổ thông trong lớp học phổ thông sinh cần chuyện cần làm. Mà lớp chúng ta bên trong, duy nhất nhiệm vụ chính là: Học tập, học tập, lại học tập!" Lâm khi sương hiển nhiên đối với Diệp Thần nở cười không hề quan tâm, nàng khẽ thờ dài một hơi, "Ta hi vọng, như người quan hệ như vậy họ tốt nhất không muốn xảy ra hiện tại lớp chúng ta bên trong, như vậy sẽ ảnh hưởng chúng ta tỉ lệ lên lớp."

Nói đến "Đơn vị liên quan" ba chữ lúc này, nàng đặc biệt nhấn mạnh.

"Ừ?" Diệp Thần nheo mắt lại, xem ra đối phương là muốn đem chính mình cự tuyệt ở ngoài cửa a...

Hắn thu lại nụ cười, từ tốn nói: "Làm sao? Đơn vị liên quan liên nhất định sẽ ảnh hưởng tỉ lệ lên lớp sao? Nói cũng không nên nói quá chào buổi sáng!"

"Người cũng không nên mang trong lòng bất mãn, ta là vì lớp vinh dự mới nói ra những câu nói này. Đầu tiên, người là đơn vị liên quan điểm ấy không thể nghi ngờ, thứ yếu, nếu như người muốn chứng minh chính mình, như vậy nửa tháng sau đó sẽ có một lần hiểu rõ cuộc thi. Không bằng như vậy, nếu như người Diệp Thần đang hiểu rõ cuộc thi bên trong, ngữ Văn Hòa toán học không đạt tới một trăm phần, xin mời tự giác lui ra lớp chúng ta."

Lâm khi sương nói ra lời nói này tự nhiên là có căn cứ, lớp 12 khai giảng hiểu rõ cuộc thi đều sẽ không quá khó, dựa theo kinh nghiệm thuở xưa, lớp trọng điểm bên trong hầu như mỗi người đều có thể ở toán học cùng ngữ văn bắt được cực cao phân. Còn một trăm phần, nhưng là nàng thuận miệng nói mà thôi.

Ngược lại ở lâm khi sương xem ra, đối với Diệp Thần loại quan hệ này họ, một trăm phần cùng chín phần mười là không hề khác gì nhau. Ngược lại hắn đều không làm được, liền thẳng thắn nói cao hơn một chút rồi.

Nàng sau khi nói xong, vốn tưởng rằng Diệp Thần sẽ Sinh Khí hoặc là phẫn nộ, ai biết hắn lại cười ra tiếng âm, xem một bộ tràn đầy tự tin đáng vẻ.

Không chỉ có là lâm khi sương, liền ngay cả bên trong phòng học hắn đồng học đều nghi hoặc mà nhìn về phía Diệp Thần.

"Người đừng ở chỗ này cố làm ra vẻ đất(mà) cười, ta biết người là chột dạ rồi!" Lâm khi sương nói.

"Ha ha, nếu như ta không làm được, liền lui ra lớp chúng ta. Nhưng là, vạn nhất ta làm được cơ chứ?" Diệp Thần nói, đi tới lâm khi sương trước mặt, gần cự ly đất(mà) nhìn thẳng nàng.

"Nếu như nếu như làm được, người muốn thế nào? Quá mức tiểu đội trưởng cho người khi (làm) chính là!" Lâm khi sương nói.

"Ta đối với làm lớp trưởng có thể không có hứng thú gì..." Diệp Thần đưa ánh mắt từ lâm khi sương mặt cười bên trên chuyển qua trước ngực nàng thể ngạo nhiên hai vú, đánh giá mấy giây, sau đó mới lại đi về: "Bất quá mà, ta đối với tiểu đội trưởng người đúng là có một chút điểm hứng thú. Không bằng như vậy, nếu như ta làm được, người liền làm ba ngày bạn gái của ta rồi. Hơn nữa, đến lúc đó, người còn nhất định phải tùy ý ta..."

Đón lấy hắn còn chưa nói hết, thế nhưng bên trong đôi mắt nhưng đã sớm đem ý của chính mình biểu đạt rõ ràng minh bạch.

"Mịa nó, tiểu tử này nói rồi nửa ngày, lại là đối với tiểu đội trưởng không có ý tốt!" Hàng trước một cái tiểu bàn từ bỗng nhiên tỉnh ngộ nói.

"Dám khiêu khích tiểu đội trưởng, ta xem tiểu tử này đón lấy có chịu. Bất quá, nghe tựa hồ rất thú vị." Một cái khác mang theo kính mắt cao cái đồng học nói.

Mọi người dồn dập nghị luận lúc này, lâm khi sương nhưng lạnh lùng hừ một tiếng.

"Hừ!"

Kiều ngạo mỹ nữ ban trường không có chút nào né tránh, nàng một ưỡn ngực nói: "Không thành vấn đề. Nếu như người thắng, này ba ngày bên trong người đối với bình thường bạn gái làm bất cứ chuyện gì cũng có thể đối với ta làm! Bất quá, nếu như tiểu tử người nếu như thua, liền cắt cho ta ra lớp

trọng điểm!"

"Thành giao!"

Hai người lần này đối thoại bị bên trong phòng học tất cả mọi người đều nghe vào trong tai, đặc biệt là mỹ nữ tiểu đội trưởng câu kia "Người đối với bình thường bạn gái làm bất cứ chuyện gì cũng có thể đối với ta làm", càng là gây nên sóng lớn mênh mông.

"Không phải chứ! Tiểu đội trưởng lại như thế liền đáp ứng rồi? Trước đây cùng nàng mượn bút lúc này, không cần thận dụng tới tay của nàng, đều sẽ bị mạnh mẽ quở trách một trận!" Tiểu bàn tử giật mình nói.

"Ài, nếu như tiểu đội trưởng cùng ta đánh cái này đánh cược là tốt rồi, ta vẫn rất có cơ hội bắt được song một trăm." Đeo kính cao to đồng học thất vọng lắc lắc đầu.

"Đúng đấy, tiểu đội trưởng vóc người thực sự là được, nếu như..."

Hai người bọn họ nhỏ giọng thảo luận, dần dần mà thì có chút ý nghĩ kỳ quái. Bất quá nói tới nói lui, trong lớp phần lớn đồng học đều hay vẫn là báo một bộ xem kịch vui tâm thái.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số người là không tin Diệp Thần có thể thắng, cũng có số rất ít đem bảo đặt ở Diệp Thần trên người. Dù sao bất cứ chuyện gì đều có ngoại lệ, nếu như tiểu tử này đến lúc đó thật sự cầm song bách, như vậy suy nghĩ một chút đều có một ít nho nhỏ kích động đấy.

Ngay vào lúc này, phòng học ngoài cửa đột nhiên vang lên một tiếng lanh lảnh ho khan, liền tiếp theo, lão sư chủ nhiệm lớp Hàn điềm điềm ôm sách giáo khoa đi vào. Nàng không chỉ là lớp trọng điểm chủ nhiệm lớp, đồng thời cũng là ngữ Văn lão sư.

Hàn điềm điềm nguyên bản cùng sau lưng Diệp Thần cách đó không xa, nàng vốn là muốn đi vào giới thiệu một chút mới đồng học, vì lẽ đó Diệp Thần cùng lâm khi sương đối thoại đều bị nàng nghe vào bên trong tai.

"Các bạn học, mọi người im lặng một tý." Hàn điềm điềm âm thanh nghe nhu nhược mà ảm áp, Diệp Thần quay đầu nhìn lại, trong mắt nhất thời lại là sáng ngời.

Mặc dù là lão sư, thế nhưng tuổi tác của nàng cũng không lớn, hơn hai mươi tuổi. Hàn điềm điềm tướng mạo luôn vui vẻ, ngũ quan tinh xảo đẹp đẽ, đặc biệt là một đôi mắt to lại như Minh Nguyệt, xem thanh xuân hướng lên trên mà giàu có phần chấn. Nếu như nói lâm khi sương như một toà tiểu tiểu Băng sơn, như vậy Hàn điềm điềm lại như là toàn diện mở hoa tươi khê cốc, vui vẻ danh chấn, thanh tân lạc quan, lời nói cử chỉ bên trong, đều tràn ngập đối với sinh hoạt ước mơ cùng hi vọng.

Chỉ có điều, vị này Hàn điềm điềm lão sư hấp dẫn người ta nhất ánh mắt, nhưng là trước ngực nàng thể sóng lớn mãnh liệt vô cùng sống động hai vú. Lâm khi sương trước ngực thể thổ ngọc cũng đã đầy đủ kỳ thực bức người, nhưng là cùng Hàn điềm điềm một so với, lại còn muốn hơi kém nửa bậc.

Hàn điềm điềm lúc nói chuyện, trước ngực thể sóng lớn Vivi run run, trêu đến Diệp Thần trái tim đập bịch bịch.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Dũng cảm đứng ra cô giáo xinh đẹp

"Các bạn học, Diệp Thần vừa chuyển nhập lớp chúng ta, hi vọng mọi người(đại gia) đối với hắn không cần có cái gì 편견. Trong đám bạn học hắn là hữu ái hỗ trợ, tràn ngập tín nhiệm..."

Hàn điềm điềm chính nói, bên trong phòng học nhưng vang lên hỗn loạn tiếng nghị luận. Nàng là ở lớp 11 phần sau học kỳ mới tiếp nhận lớp trọng điểm, lớp này trước đây chủ nhiệm lớp là một vị qua tuổi năm mươi tuổi lão giáo sư, bất luận kinh nghiệm cùng tư lịch đều phi thường thâm hậu, vì lẽ đó trong lớp học sinh đối với Hàn điềm điềm cũng không thể nào chịu phục.

Lâm khi sương hai tay sụy ở trước ngực, nhỏ giọng thầm thì nói: "Nói tới ngược lại nhẹ, người cùng tiểu tử kia không giống nhau sao, đều là đơn vị liên quan. Nếu như người không phải hiệu trưởng con gái, làm sao có khả năng còn trẻ như vậy coi như trên lớp trọng điểm chủ nhiệm lớp."

Nàng âm thanh tuy rằng tiểu, lại bị Diệp Thần cùng Hàn điềm điềm nghe vào trong tai. Trong lớp cái khác đồng học nghị luận, cũng đều là cái vấn đề này. Hàn điềm điềm khuôn mặt xinh đẹp đỏ lên, trong mắt buồn bã, không nhận được kẻ thờ dài một hơi, hiển nhiên trước mắt tình huống như thế đã khuấy nhiễu nàng một lúc lâu.

Xác thực, làm như thể một đám thành tích ưu dị rồi lại mất cao hơn đầu học sinh chủ nhiệm lớp, cũng không phải một chuyện dễ dàng. Chỉ ít hiện nay mới thôi, Hàn điễm điễm vẫn không có lấy ra cái gì làm cho người tin phục thành tích.

"Mọi người im lặng một tý..." Hàn điễm điễm hàm răng nhẹ cắn môi, nhìn chung quanh một tuần, sau đó nghiêm túc nói: "Không quản các người làm sao nghị luận, đây là ta công tác. Làm một vị ưu tú giáo sư, vẫn là ta từ nhỏ giấc mơ, chỉ cần mọi người(đại gia) tin tưởng ta, ta nhất định có năng lực dẫn dắt các người cộng đồng trưởng thành, sáng tạo Nhạc Lộ trung học trước nay chưa từng có học lên kỳ tích."

Nàng âm vừa ra, liền nghe được lát pha lát phát xem thường âm thanh. Hàn điễm điễm mặc dù là chủ nhiệm lớp, thế nhưng nàng trong ngày thường hiển nhiên không đủ nghiêm khắc, hơn nữa uy tín rõ ràng không đủ, vì lẽ đó kiêu căng khó thuần bọn học sinh mới dám ở trước mặt nàng có vẻ hơi không biết thu lại.

"Hàn lão sư, ta cảm thấy người có phải là nhiệt huyết giáo sư kịch xem có thêm?" Một cái nam sinh ồn ào hỏi.

"Đúng vậy, kịch TV là kịch TV, người không thấy phiền đầu đầu viết này kịch chỉ do hư cấu sao? Hàn lão sư, người đều là người trưởng thành rồi, làm sao cảm giác như thể thiên chân vô tà đâu?" Một nam sinh khác phụ họa nói.

Bọn học sinh người một lời ta một lời, nhất thời liền đem Hàn điễm điễm hỏi đến sắc mặt đỏ chót. Đừng nói là Hàn điễm điễm, liền ngay cả đứng ở một bên Diệp Thần cũng không nhịn được nhún mày.

Hiện tại trong thành phố hải từ cũng quá không hiểu đến tôn sư trọng đạo đi, bất luận nàng tư lịch như thế nào, tốt xấu là lão sư, ít nhiều gì cũng có thể có lão sư uy nghiêm mới đúng. Đương nhiên, lớp trọng điểm học sinh như thế làm nguyên nhân, kỳ thực cũng lắm khi sương đối xử Diệp Thần phương pháp có tương đồng mục đích.

Bọn hán nghĩ đem Hàn điễm điễm khí sau khi đi, nguyên lai lão giáo sư còn có năng lực trở lại nhâm giáo. Ai ngờ, nguyên lai lão giáo sư nhưng là bởi vì Hàn điễm điễm ưu tú mà chủ động đề hiền.

Không thể không nói, Hàn điễm điễm đúng là một vị tràn ngập nhiệt huyết, lạc quan tích cực thật lão sư. Tuy rằng bị bọn học sinh như thế nghị luận, nhưng là nàng thoáng bình phục chỉ chốc lát sau, trên mặt liền lại tràn trề nổi lên hi vọng mỉm cười.

Nàng vỗ Diệp Thần vai, chính tiếng nói: "Các người không tin ta, như vậy, ta cũng chứng minh biết một tý chính mình đi. Ta quyết định gia nhập Diệp Thần cùng lắm khi sương cá cược, bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ chỉ kỳ cố gắng hết sức đi trợ giúp Diệp Thần. Diệp Thần mặc dù là sếp ban sinh, thế nhưng ta tin tưởng có ta giúp hán học bỏ tức, đang hiểu rõ cuộc thi bên trong hán nhất định sẽ thắng! Ta sẽ không để cho hán rời đi lớp chúng ta!"

Diệp Thần trong lòng có chút âm áp, thấp giọng nói: "Cảm ơn ngài, lão sư."

Trái lại đúng là lắm khi sương sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, nàng căm thù Diệp Thần cùng Hàn điễm điễm, mặt cười tức giận, đẹp đẽ lông mày không nhịn được lại nếp nhăn.

Cũng không lâu lắm, tiếng chuông vào học liền vang, Diệp Thần bị Hàn điễm điễm cố ý sắp xếp ở hàng thứ nhất, lại trở thành lắm khi sương ngồi cùng bàn. Đây một bài giảng, kiều ngạo lạnh lẽo mỹ nữ tiêu đội trưởng hiển nhiên có chút thất thần, hiển nhiên không quá thích ứng Diệp Thần ngồi ở bên cạnh mình.

Hết giờ học sau đó, Hàn điễm điễm đơn độc đem Diệp Thần gọi vào một bên.

"Diệp Thần, lớp trọng điểm cạnh tranh áp lực vẫn tương đối lớn. Vì người đang hiểu rõ cuộc thi bên trong bắt được thật thành tích, ta quyết định đề người cùng ta ở cùng nhau." Hàn điễm điễm nói.

"Cái gì?" Diệp Thần sững sờ, chợt tròn to hai mắt, "Ý của ngài là? Ta..."

"Người chuyển tới ta nhà trọ cùng ta ở cùng nhau, như vậy thuận tiện ta giúp người học bỏ tức. Người tư liệu ta gián tiếp hiểu rõ đến một ít, ta biết người là từ nông thôn đến, trước đây không có chịu đến quá đặc biệt hài lòng giáo dục, vì lẽ đó, chỉ có dành thời gian lấy phương thức như thế, mới có thể đem trước đây thiếu hụt này một phần tri thức cho bù trở lại." Hàn điễm điễm vẻ mặt có vẻ hết sức chăm chú, bất quá Diệp Thần nhưng là theo bản năng mà đưa ánh mắt đặt ở trước ngực nàng thế sóng lớn mặt trên.

Cùng cô giáo xinh đẹp ở chung? Cô giáo xinh đẹp hay vẫn là một cái ****!

Diệp Thần trong nháy mắt thì có điểm hiểu lầm rồi, bất quá rất nhanh hán liền đem mình lời trở lại. Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, sư phụ lão nhân gia người thường thường giáo dục Diệp Thần muốn tôn sư trọng đạo, hướng hồ Hàn điễm điễm lão sư phi thường chăm chú phụ trách, khiến người ta kính phục.

Dù như thế nào, Diệp Thần cũng không thể từ chối Hàn điễm điễm ý tốt. Hán thoáng chần chờ sau đó, liền gật đầu đồng ý.

"Bắt đầu từ hôm nay, đến hiểu rõ cuộc thi hai người này tình bên trong, người chỉ sợ là không về nhà được. Người cùng nhà mình thông báo một chút đi." Hàn điễm điễm sau khi nói xong, liền để Diệp Thần rời đi.

Diệp Thần chính cân nhắc như thế nào cùng Tô Hinh mở miệng, liền nhìn thấy Tô gia tiểu muội cùng thu tuyết làm bạn đi tới.

"Tô Hinh..." Diệp Thần một cái nhà Tô Hinh kéo đến góc tường, thấp giọng nói: "Đón lấy hai cái cuối tuần ta không đi trở về phương Đông tô hà ở, nói với người một tiếng."

"Không đi trở về liền không đi trở về chứ, làm gì khiến cho cẩn thận như vậy cẩn thận, còn đem ta kéo đến góc tường." Tô Hinh nói, con mắt hơi chuyển động, "Ừ! Ta biết rồi, Diệp Thần, tiểu tử người có phải là ở bên ngoài có cái gì người không nhận ra kế hoạch?"

Diệp Thần vội vàng khoát tay nói: "Không phải, người đừng loạn tưởng. Ta này không vừa tiến vào lớp trọng điểm sao, chủ nhiệm lớp sợ ta theo không kịp tiến độ, để ta chuyển tới cùng với nàng ở cùng nhau, thuận tiện giúp ta học bỏ tức bài tập."

"Như vậy a, vậy được..." Tô Hinh vừa muốn rời đi, tự nghĩ đến chút gì, đột nhiên lại quay đầu lại: "Không đúng rồi, ta ký đến các người lớp trọng điểm hiện tại chủ nhiệm lớp thật giống là một vị mỹ nữ chứ? Tựa hồ, nàng vóc người rất tốt, cái này khá lớn!"

Nàng nói, chỉ chỉ trước ngực mình thể thỏ ngọc.

"Cái này... Người là lão sư, ta có thể không chú ý những thứ này."

"Thiết, người cũng đừng xếp vào, nói mau, người có phải là đối với nàng có ý đồ không an phận? Muốn tán tỉnh nàng?"

Diệp Thần có chút không nói gì, đồng thời lại có một chút chút ít tiểu lúng túng. Nói thật, hắn là thật không có cái gì ý đồ không an phận, nhưng là một mực bị Tô Hinh vừa nói như thế, liền cảm thấy cả người không dễ chịu.

"Diệp Thần, ta có thể nói cho người, người Hàn lão sư là người tốt, không cho phép người dùng tới nào cần, lại càng không hứa bắt nạt nàng! Có nghe hay không?" Tô gia tiểu muội giọng nói vừa chuyển, nghiêm túc nói.

"Người yên tâm đi, ta sẽ thủ quy củ." Diệp Thần nói.

Vậy mà mặc dù như thế, Tô gia tiểu muội vẫn là có chút không yên lòng, nàng lại bàn giao Diệp Thần vài câu, mãi đến tận khi đi học mới rời khỏi.

Đương nhiên, liền ngay cả Tô Hinh chính mình cũng không có ý thức đến, nàng bàn giao tựa hồ nhiều hơn một chút. Hơn nữa trong lòng còn lúc ẩn lúc hiện có như vậy một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được nhàn nhạt ghen tuông.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Rất điều tiểu đệ lớn hùng

Sau khi tan học, Diệp Thần trực tiếp đến Hàn điểm điểm bên ngoài phòng làm việc chờ đợi.

Ngày đó chương trình học rất căng, lớp 12 ngột ngạt mà phong phú bầu không khí hiển lộ không bỏ sót. Cũng may tiểu Tán Tiên chỉ là ôm không lý tưởng lên đại học tâm thái, lão sư ở phía trên giảng bài, Diệp Thần liền ở phía dưới đi một chút Thần, đánh ngủ gà ngủ gật, không có hứng thú đồ vật cơ bản là tai trái tiến vào lỗ tai phải ra, vì lẽ đó có vẻ tinh thần chán hưng.

"Ồ? Lão đại!"

Một cái thanh âm hùng hồn đột nhiên sau lưng Diệp Thần vang lên, phảng phất sấm nổ giống như vậy, nhất thời đem Diệp Thần sợ hết hồn. Hắn quay đầu lại vừa nhìn, liền phát hiện sau lưng hai mét nơi đứng một cái lưng hùm vai gấu vóc người khôi ngô nam hài.

Đứa bé trai kia lại mang một cặp kính mát, tóc không dài nhưng đặc biệt mới triều thời thượng, hắn trên người mặc một bộ màu xanh lam không có tay T-shirt, hạ thân nhưng là màu đen quần soóc, trên chân giẫm Nike zoomstefan bản limited vân trượt hài.

Nhất đáng chú ý, là nam hài trên cổ này một cái màu tím Phi Thủy Quan Âm dây chuyền, xem óng ánh long lanh có giá trị không nhỏ.

Diệp Thần một quay đầu lại, liền bị sắc phải ho khan thối hai tiếng, sương mù qua đi, hắn mới nhìn rõ ràng nam hài chứa.

"Lớn hùng?" Diệp Thần đầu tiên là sững sờ, chợt kinh ngạc bật cười, hắn không kim lòng được đất(mà) đưa tay ra, một quyền nện ở trước mặt nam hài trước ngực thâm hậu bắp thịt mặt trên.

Nam hài này là Diệp Thần người quen cũ, gọi là hùng Kinh Vũ, trước đây từng ở Tiểu Sơn trong thôn ở qua một quãng thời gian, Diệp Thần quen thuộc

gọi hần lớn hùng. Hiện tại hùng Kinh Vũ xem người cao mã đại, thanh thế bức người, tuy nhiên năm đó ở sơn thôn nhỏ lúc này, hần hay vẫn là một cái tiểu bản tử.

Khi đó Diệp Thần cũng mới chừng mười tuổi, đã từng không chỉ một lần ra tay giáo huấn quá hùng Kinh Vũ. Mặc dù nói lúc đó đều là hài tử, thế nhưng Diệp Thần bởi vì tu tiên nguyên nhân, trong lúc vung tay nhắc chân đều nắm giữ uy thế kinh người, cho hùng Kinh Vũ lưu lại phi thường ấn tượng sâu sắc.

Hùng Kinh Vũ là điển hình con nhà giàu, tính cách nóng nảy, hơi hơi một lời không hợp thì sẽ quyền cước lẫn nhau. Hần hiện tại xem như là Nhạc Lộ trường cao đẳng trung học bên trong ít có hào một vị nhân vật nổi tiếng, trên căn bản với hần pha trộn bất lương học sinh chỉ cần báo ra "Hùng ca" tên gọi, ở phụ cận này mấy bị trúng học bên trong cũng có thể nghênh ngang mà đi.

Bất quá, vị này Tiểu Bá Vương hùng Kinh Vũ lại hết sức giảng nghĩa khí, hần sùng bái nhất người chính là trung nghĩa phủ đầu Quan nhị gia. Hùng Kinh Vũ trước ngực lúc này còn xăm lên Quan Vũ này thanh uy phong lẫm lẫm Thanh Long Yên Nguyệt Dao đây.

Vào giờ phút này, hần nhìn thấy Diệp Thần sau đó, lại lộ ra phục phục thiếp thiếp dụ ngoan về mặt. Đương nhiên, trên người hần này hai cái Diệp Thần lưu lại vết sẹo cũng bởi vì tâm lý tác dụng mà mơ hồ làm đau.

Phía trên thế giới này, hùng Kinh Vũ duy nhất bội phục người, chính là tiểu Tán Tiên Diệp Thần.

"Khà khà khà!" Hùng Kinh Vũ nhếch miệng nở nụ cười, gãi đầu nói: "Đại ca, ngài làm sao ra hiện tại trường học của chúng ta ? Lẽ nào ngài không ở tiểu..."

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, người chung quanh Đa Nhân tạp, hần cũng không muốn đề cập sơn thôn nhỏ chuyện cũ: "Ta là phụng mệnh tới nơi này đọc sách, bất quá nhưng không nghĩ tới lại gặp phải tiểu tử người. Mấy năm không gặp, người cao lớn lên không ít a."

Hùng Kinh Vũ vội vàng khoát tay nói: "Ta đây là gốc lớn cái, bên trong xem không còn dùng được, ở trước mặt của ngài, ta vĩnh viễn là tiểu đệ! Ai, đại ca, hút thuốc không?"

Hùng Kinh Vũ nói, lại từ trong túi tiền lấy ra một gói thuốc lá, rút ra một con đưa cho Diệp Thần.

Phải biết, trong trường học hút thuốc là minh lệnh cấm chỉ. Bất quá hùng Kinh Vũ là xưng tên Hỗn Thế Ma Vương gây sự học sinh, vì lẽ đó mặc dù hần hút thuốc lúc này bị lão sư nhìn thấy, cũng sẽ không bị truy cứu.

Diệp Thần hơi nhướng mày: "Tiểu tử người lúc nào học được hút thuốc ? Vật này đối với thân thể không được, có năng lực giới liền sớm một chút từ bỏ."

Hùng Kinh Vũ bận bịu gật đầu tán thành.

Hai người chính đang hàn huyên trò chuyện công phu, hùng Kinh Vũ phía sau mang theo hai cái tiểu đệ cũng nói thầm .

Trong đó một vị tóc dài người gầy đánh giá Diệp Thần nửa ngày, tỏ rõ vẻ không rõ: "Con chuột, người nói tiểu tử này xem lại keo kiệt lại không đáng chú ý, chỉ sợ là một quyền liền có năng lực quật ngã gia hỏa, Hùng ca tại sao như thế phục phục thiếp thiếp ? Lại còn quần hần gọi đại ca?"

Bị gọi là con chuột chính là một cái khác cà lơ phát phơ người gầy, con chuột nuốt ngụm nước bọt, thấp giọng hồi đáp: "Ta làm sao biết. Hùng ca lúc đó nhìn thấy mảnh này khu đầu trợ cường lúc này, thật giống cũng không có kêu lên lão đại đi. Đầu trợ cường vậy cũng là vang dội đại nhân vật a."

Hai người này tiểu đệ thấp giọng nghị luận lúc này, nhưng nơi nào có năng lực ngờ tới trong miệng bọn hần cái gọi là vang dội đại nhân vật đầu trợ mạnh, bất quá là địch Tề huy năm đó một cái tiểu mã tử. Mà địch Tề huy, ở Diệp Thần trước, dụ ngoan lại như là một con chó mà thôi.

"Đại ca, người làm sao đứng ở phòng học bên ngoài phòng làm việc mặt? Làm sao ? Người có phải là chọc tới lão sư nào ?" Hùng Kinh Vũ đem tàn thuốc ném xuống đất, giẫm diệt, thổi ngụm nước bọt tiếp tục nói: "Nói cho ta là cái nào mắt không mở lão sư chọc giận người, ta giúp người bãi bình!"

"Người này Hỗn Cầu, đã nhiều năm như vậy , lại hay vẫn là như thế một cái lỗ mưng tính xấu. Người quên năm đó sư phụ lão nhân gia người làm sao giao cho người ?" Diệp Thần trừng hùng Kinh Vũ một chút, sau đó mới giải thích: "Không có ai bắt nạt ta, ta ở chỗ này chờ lão sư mà thôi. Huống hồ, nếu là thật có người có năng lực bắt nạt đạt được ta, đó là người có năng lực bãi bình sao?"

"Vâng vâng vâng! Đại ca nói rất đúng!" Hùng Kinh Vũ sợ nhất Diệp Thần tròn tròn con mắt đáng sợ, hần bận bịu nói sang chuyện khác: "Đại ca, bằng không chúng ta đêm nay đồng thời ăn một bữa cơm đi, ta làm chủ, cho người đón gió!"

Diệp Thần trong lòng âm áp, hần đưa tay vỗ vỗ hùng Kinh Vũ vai, thân thiết nói: "Tâm ý của người ta lành , bất quá mấy ngày nay thực ở không có thời gian cùng người ăn cơm. Ngược lại chúng ta sau đó đều ở một trường học bên trong, cúi đầu không gặp ngang đầu thấy, có chính là ăn cơm cơ hội."

"Vậy ngài để điện thoại cho ta đi, sau đó cũng thật liên hệ." Hùng Kinh Vũ nói.

"Được." Diệp Thần gật gật đầu, cùng thì bạn chơi trao đổi số điện thoại.

Lại hàn huyên một Hội Chi sau, hùng Kinh Vũ liền dẫn tiểu đệ rời đi . Bất quá, các (chò) bọn hần đi tới rất xa xa sau đó, Diệp Thần nhưng nhìn thấy hùng Kinh Vũ tiểu đệ tựa hồ nói một câu cái gì, trêu đến hùng Kinh Vũ mạnh mẽ lên hần mấy đòn bạo lật.

Hùng Kinh Vũ đi rồi không bao lâu, Hàn diễm diễm liền ôm một loa thư từ bên trong phòng làm việc đi ra. Nàng vừa ra tới, liền nhìn thấy trên đất tàn

thuốc, lông mày nhất thời liền nếp nhăn : "Diệp Thần, người hút thuốc ?"

"Không... Vừa nãy quá tới một người gọi lớn hùng, hán hút thuốc lá." Diệp Thần giải thích.

"Hán?"

Vừa nghe đến "Lớn hùng" hai chữ, Hàn điễm điễm biến sắc mặt, nàng tự nghĩ đến chút gì, không nói gì, mà là lôi kéo Diệp Thần bước nhanh rời đi trường học.

Hàn điễm điễm nhà trọ cách Nhạc Lộc trường cao đẳng trung học cũng không xa, bộ hành đại khái mười phút, liền đến cái kia gọi là tiên phong nhà trọ tiểu khu. Tiểu khu ở ngoài có một nhà xích siêu thị, Diệp Thần bởi vì không có mang rửa mặt đồ dùng, liền cùng Hàn điễm điễm đồng thời đi vào trong siêu thị.

Bàn chải đánh răng, kem đánh răng, khăn mặt, cái chén...

Từng cái mua sau đó, hai người đi tới nam sĩ quần lót khu vực. Hàn điễm điễm tiện tay nhắc lên một cái quần lót, quay về Diệp Thần giá giá, sau đó mở miệng hỏi: "Diệp Thần, người xuyên bao lớn ?"

"A?" Diệp Thần sững sờ, nhất thời có chút lúng túng.

Này Hàn lão sư thần kinh cũng quá to lớn cái một điểm đi, trong siêu thị còn có nhiều người như vậy đây...

Đúng như dự đoán, đi ngang qua một vị cùng trường nữ lão sư nhận ra Hàn điễm điễm. Vị kia nữ lão sư tiến tới cười híp mắt nói: "Hàn lão sư, không thấy được a, người lại ở cùng trong trường học học sinh hèn hò! Có phải là có chút trâu già gặm cỏ non hiểm nghị?"

Kỳ thực đàn từ diện mạo mặt trên đến xem, Diệp Thần cùng Hàn điễm điễm cũng không có quá to lớn tuổi tác chênh lệch, chỉ có điều bởi vì Diệp Thần ăn mặc đồng phục học sinh duyên có, cho nên mới bị người khác hiểu lầm.

Đương nhiên, điều này cũng không có thể quái người khác hiểu lầm, ai bảo Hàn điễm điễm trong tay còn mang theo một cái nam sĩ quần lót đâu?

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Đây cũng quá dẫn vật người

Hàn điễm điễm mặt cười lập tức liền hồng , nàng bận bịu thả xuống nam sĩ quần lót, xua tay giải thích: "Ngài hiểu lầm , ta không có trâu già gặm cỏ non... Ta, ta cũng rất trẻ trung có được hay không."

Chuyện này...

Diệp Thần ở một bên nghe được mồ hôi lạnh ứa ra, xem ra Hàn điễm điễm lão sư không chỉ có thần kinh lớn cái, nàng cũng thực sự không quen ngôn từ. Nguyên bản đơn giản vài câu liền có năng lực giải thích rõ ràng sự tình, nàng vừa nói như thế, ngược lại là không thể không để người khác hiểu lầm .

Vị kia nữ giáo sư hiểu ý nở nụ cười, khá có thâm ý đất(mà) nhìn một chút Hàn điễm điễm, sau đó lại nhìn một chút Diệp Thần, sau đó cười tủm tỉm đi rồi. Chỉ chờ đến lúng túng không nói gì Diệp Thần cũng không rõ vì sao Hàn điễm điễm ở nơi đó mất to trừng mắt nhỏ.

Này vẫn chưa xong, các (chờ) mua thứ tốt tính tiền lúc này, vị kia thu ngân nhân viên cửa hàng lại cũng hiểu lầm Diệp Thần cùng Hàn điễm điễm quan hệ.

Chỉ có điều, vị kia hơi có chút mập nhân viên cửa hàng ánh mắt nhưng càng thêm có thâm ý, hán mắt liếc một cái Diệp Thần quần lót nhỏ bé, sau đó ở Diệp Thần chuẩn bị bỏ tiền lúc này, đột nhiên mở miệng nói: "Ngài cái này nhỏ bé, vật kia có thể không để mua... Quốc nội sản xuất đều khá là khắt, sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng trải nghiệm chất lượng, bằng không ta cho ngài đề cử một khoản?"

"A?" Diệp Thần sững sờ, hán nghe không hiểu nhân viên cửa hàng ý tứ.

Hàn điễm điễm nhưng cho rằng là quần lót không thích hợp, nàng bận bịu đến: "Vậy ngài cho đề cử một khoản đi, nhất thật thoải mái một điểm, sẽ không cảm thấy khắt, hơn nữa tốt nhất có năng lực hơi hơi bạc một điểm. Có phải là Diệp Thần? Ta nhớ tới người nói người yêu thích bạc."

Tên Béo điễm viên nói: "Này các người là thích ý đáng yêu mô hình đâu? Hay vẫn là kích thích mô hình ?"

Đáng yêu mô hình? Kích thích mô hình?

Diệp Thần đột nhiên có một chút dự cảm không ổn.

Hàn điềm điềm nhưng vẫn cứ duy trì nàng thần kinh lớn cái rất chất: "Vậy cũng yêu mô hình cùng kích thích mô hình đều phân biệt có cái gì đặc điểm? Ngài có năng lực hơi hơi hình dung một tý sao?"

"Đáng yêu kỳ thực chủ yếu dùng cho hình dung hoa quả, chẳng hạn như màu phấn hồng ô mai mô hình, màu vàng nhạt quả xoài mô hình, màu xanh biếc cây sô mô hình, còn có màu nhũ bạch cây dừa mô hình. Đây vài loại đều khá là dễ bán, hơn nữa rất mỏng, thích cầm cực mạnh. Còn kích thích mô hình mà, ta đề cử này một khoản nhập khẩu lớn hạt tròn phẳng sinh gấp ba an toàn sản phẩm.."

Hắn nói, đưa tay từ bên cạnh cầm lấy một hộp áo mưa an toàn: "Loại này trải nghiệm cảm giác có thể nói là trên thị trường tốt nhất, nhà trai cảm giác là có bằng không có, nhà gái cảm giác là có mạnh hơn không có. Hơn nữa, người xem này lớn hạt tròn, mềm nhẵn mà lại giàu có ma sát cầm, có thể chúc ngài thẳng tới đám mây, trải nghiệm chưa bao giờ có uyển chuyển!"

Đương nhiên, hắn một câu nói sau cùng này, chủ yếu là quay về Hàn điềm điềm nói.

Hàn điềm điềm nhất thời liền mặt đỏ đến cái cổ, nàng ngượng ngùng nửa ngày đều không nói ra được một câu nói, hơn nữa vừa này nhân viên cửa hàng này mấy câu nói lại làm cho nàng không tên đất(mà) có chút tim đập nhanh hơn...

Diệp Thần thì lại sớm đã rơi xuống đầu đầy mồ hôi lạnh, trong lòng hắn cảm thấy buồn cười, lại thật không tiện bật cười, chỉ có thể nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó vội vã trả tiền lời kéo Hàn điềm điềm vội vã rời đi.

Cứ như vậy, Diệp Thần cùng Hàn điềm điềm trong lúc đó tức giận liền có một ít vi diệu. Có chút lúng túng, lại có một chút điểm ám muội, tuy rằng lẫn nhau đều không nói lời gì, thế nhưng hô hấp nhưng đều là không tự chủ được đất(mà) có một chút điểm gấp gáp.

Cũng may rất nhanh sẽ đến Hàn điềm điềm nhà trọ, Hàn lão sư một vào trong nhà, vì giảm bớt lúng túng, thẳng thắn trực tiếp chui vào trong phòng tắm bắt đầu phao tắm rửa, chỉ đem Diệp Thần ở lại bên trong phòng khách.

Bởi vì là một người ở lại, vì lẽ đó Hàn điềm điềm ở nhỏ đặc biệt có nữ nhân khí tức, hầu như toàn bộ là hồng nhạt hệ, đáng yêu mà ấm áp. Chỉ có điều, Diệp Thần ánh mắt nhưng chặt chẽ rơi vào cửa phòng tắm mặt trên.

Phòng tắm là vô một cái mao pha ly cửa, tuy rằng xem mơ mơ hồ hồ, cũng không thể dòm ngó tra rõ ràng phòng tắm bên trong tình huống. Bất quá trong con móng lung, ánh đèn thấp thoáng dưới, Diệp Thần nhưng có thể nhìn thấy Hàn điềm điềm này uyển chuyển thân thể làm nổi bật ở pha lê mặt trên.

Màu da thân thể đang không ngừng biến hóa tư thế, cửa phòng tắm bên kia truyền đến tích tí tách lịch gập mưa âm thanh, Diệp Thần trái tim nhỏ lại như là đang bị một con mềm mại tiểu Miêu Trào ở một tý một tý gãi.

Móng lung đẹp, là nhất liêu người, cũng là nhất hàm người...

Thời gian trôi qua chậm chậm, Diệp Thần cảm giác mình nhìn nhìn, giữa hai chân liền đỡ lấy trường bông nhỏ. Hắn chỉ có thể mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, miệng xem tâm, khoan chân ngồi ở trên ghế salông đánh tới toà đến.

Cái gọi là mắt không gặp thì lại lòng yên tĩnh, như vậy ý lại, nguyên bản hơi có chút xao động tâm dần dần bình phục đi.

Nhưng là tiệc vui chóng tàn, ngay khi Diệp Thần vừa mới bình tĩnh lại vẫn không có mười giây đồng hồ, trong không khí đột nhiên truyền đến nhẹ nhàng "Kẹt kẹt" một tiếng..

Diệp Thần trong lòng nhảy một cái, theo bản năng mà giương mắt nhìn lại. Đây vừa nhìn bên dưới, hắn nhất thời cảm giác tinh lực dâng lên, máu mũi suýt chút nữa liền phun ra ngoài. Nguyên lai sơ ý Hàn điềm điềm lão sư lại chưa hề đem cửa phòng tắm đóng kỹ, cửa lại văng ra một cánh tay độ lớn khe hở.

Một mờ hơi nước từ trong khe hở lượn lờ bay ra, trong đó chen lẫn tắm rửa hương sóng nhỏ mùi thơm ngát, còn có một tia Hàn lão sư mê người mùi thơm cơ thể. Lần này, đừng nói là đã tọa, chính là đọc Đạo Đức Kinh đều lên không là cái gì hiệu quả.

Diệp Thần thoáng hơi di chuyển cái móng của chính mình, sau đó đối diện cái khe này xem xét.

Hàn điềm điềm rửa ráy tư thái chậm chậm mà mềm nhẹ, nàng uyển chuyển vóc người ở trong hơi nước như ẩn như hiện, khi thì hiển lộ ra ngưng bạch như chỉ cánh tay ngọc, khi thì hiển lộ ra nhu nhỏ như con rắn eo nhỏ nhắn, khi thì là từng kiêu vũ nữ viên móng lặng yên hiện ra, khi thì nhưng là này một đôi hoạt bát nhảy lên thỏ ngọc triển lộ phong mang...

Diệp Thần xem được kêu là một cái hải hùng khiếp vía, cả người dần dần khô nóng, ngăn ngăn mấy phút, hắn lại không ngừng mà uống ba chén nước sôi, nhưng mà mặc dù như vậy, vẫn cứ cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Đột nhiên, một cái tinh tế thon dài rõ ràng chân từ trong phòng tắm dò xét đi ra, liền tiếp theo, Hàn điềm điềm nhẹ nhàng "Nha" một tiếng, sau đó càng làm chân thu về.

Sơ ý Hàn lão sư, thiếu một chút liền quên bên trong phòng khách còn ngồi một vị bị được dày vò học sinh đây.

"Diệp Thần... Ngươi nghe được sao?" Hàn điềm điềm thanh âm dễ nghe truyền ra, nàng từ trong phòng tắm bốc lên đầu, nhưng mà ngạo nhân thỏ ngọc nhưng áp sát vào pha lê mặt trên.

Diệp Thần lại một lần nữa suýt chút nữa phun ra máu mũi, hần nuốt ngụm nước bọt, hồi đáp: "Ây... Ta ở."

Hàn điềm điềm âm thanh nghe có một chút điềm ngưng ngưng: "Ta... Ta quên rồi nắm tắm rửa tiểu nội nội, ngươi có thể hay không giúp ta đi bên trong phòng ngủ tìm một tý? Ngay khi từ đầu giường bên trong, cảm tạ rồi."

"Ừ, được rồi." Diệp Thần vội vàng đứng, đi vào Hàn điềm điềm phòng ngủ.

Bên trong phòng ngủ tràn ngập cô gái khuê phòng đặc biệt mùi thơm, Diệp Thần rất mau tìm đến Hàn điềm điềm tiểu nội nội, sau đó trùng lại đi trở về phòng khách nhẹ nhàng vang lên phòng tắm cửa kính.

"Kẹt kẹt ——"

Cửa phòng tắm lại một lần nữa mở ra, Hàn điềm điềm đuổi ra trắng nõn Như Tuyết cánh tay ngọc, muốn tiếp nhận Diệp Thần trong tay tiểu nội nội.

Khả năng là bởi vì sợ Diệp Thần nhìn thấy chính mình ngọc thể, Hàn lão sư vẫn cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) đem thân thể của chính mình trốn ở sau cửa, tư thế của nàng xem có chút khó chịu, trọng tâm toàn bộ ở trước nửa người mặt trên.

Nhưng mà càng là cẩn thận một chút, sự tình thường thường liền càng bất toại người nguyện. Chỉ nghe một tiếng kêu sợ hãi, Hàn điềm điềm cũng không biết giẫm đến cái gì, dưới chân trượt đi, cả người nhất thời liền mất đi cân bằng, từ cửa phòng tắm sau nhào đi ra.

Diệp Thần chỉ cảm thấy trước mắt sáng choang đất(mà) một mảnh ngưng bạch, chờ hần phản ứng lại lúc này, mình đã bị Hàn điềm điềm nhào tới trên đất...

Không thiên vị, Hàn lão sư thể đến mỹ nhân gian hùng khí thật chặt ngăn chặn Diệp Thần lồng ngực, nàng hai cái trắng như tuyết bắp đùi, vừa vặn kẹp lấy Diệp Thần đứng vững lều vải.

Hai người bốn mắt đối lập, mũi cùng tị Từ Chi chỉ có một phùng ngón tay độ rộng, Hàn điềm điềm thổ khí Như Lan, này mê người mùi thơm ngát cùng Diệp Thần hùng hực hơi thở hỗn tạp ở cùng nhau...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Vị hôn phu năm đắm

Diệp Thần theo bản năng mà đưa tay ra muốn nâng đỡ Hàn điềm điềm vai đẹp, ai biết nàng vừa tắm xong, da dẻ mềm mại trơn trượt, tiểu Tán Tiên tay trượt đi, liền đặt tại cô giáo xinh đẹp hoạt bát nhảy lên đại bạch thỏ mặt trên.

Này tươi đẹp khôn kể xúc cảm nhất thời để Diệp Thần trong lòng nhảy một cái, hần theo bản năng mà mạnh mẽ bóp một cái.

"Ân a..." Hàn điềm điềm miễn cưỡng nhất vị trí chính là thể Ngọc Phong, nàng trong nháy mắt liền cảm giác được một tia khoái cảm tê dại, không nhịn được nhẹ nhàng rên rỉ thành tiếng âm.

"Hàn... Hàn lão sư, ngài cẩn thận." Diệp Thần bận bịu đem hai tay trùng lại thả lại nàng vai đẹp.

Được sự giúp đỡ của Diệp Thần, Hàn điềm điềm rốt cục ngồi thẳng người, chỉ là nàng trắng nõn mặt cười nhưng càng thêm ửng đỏ. Hàn điềm điềm trong lòng lúng túng phi thường, bởi vì nàng cảm giác được cái móng của chính mình phía dưới, tựa hồ có một cái cứng rắn như sắt đồ vật xù ở nơi đó, mặc dù cách quần, này rất cứng rắn nóng bỏng vẫn cứ từng tia từng sợi đất(mà) truyền tới.

Vốn là cô nam quả nữ cùng tồn tại một thất, vào giờ phút này nàng thân thể bên trên không được tia sợi, hướng hồ hai người còn duy trì như thế ám muội mà nóng nảy tư thế. Hàn điềm điềm thần kinh to lớn hơn nữa cái, cũng nhận ra được bầu không khí dị dạng cùng lúng túng.

"Xin lỗi, xin lỗi." Diệp Thần ngược lại là xem đủ cũng mò đủ, hần bận bịu che mắt, sau đó đem tiểu nội nội đưa cho Hàn điềm điềm.

"Là ta quá không cẩn thận, không trách ngươi." Hàn điềm điềm một bộ e thẹn ướt át tiểu nữ nhân đáng ghét, tiếp nhận tiểu nội nội sau đó, vội vàng

đất(mà) đứng , một lần nữa lại trốn trở về trong phòng tắm.

Nho nhỏ nhạc đệm cũng không có ảnh hưởng đến sự sinh trong lúc đó quan hệ, các (chờ) Hàn điềm điềm mặc quần áo từ tế sau khi đi ra, nàng đã về mặt như thường. Hai người tùy tiện ăn một ít đồ, liền bắt đầu rồi học bổ túc.

Hàn lão sư truyền thụ cẩn thận tỉ mỉ, bất quá tiểu Tấn Tiên nhưng là có chút thần du. Đổi lại là bất luận cái nào nam nhân bình thường, đang đối mặt như vậy một vị ăn mặc khiêu gợi tia chất áo ngủ, vai đẹp một nửa lộ, tóc dài như nước mỳ nữ **** ở bên người, e sợ cũng khó khăn làm được sẽ không thay lòng đổi dạ.

Bất quá Diệp Thần định lực hay vẫn là rất tốt, hấn ngoại trừ con mắt cùng tị Tử Chi ở ngoài, những thứ khác vị trí đều quy củ. Hàn điềm điềm tuy rằng trên mặt cố gắng trấn định, thế nhưng vừa nãy tình cảnh đó cũng không ngừng sẽ hiện lên đầu óc, tìm đập cũng bất tri bất giác đất(mà) có chút gia tốc.

Đây mới là ngày thứ nhất ở chung học bù mà thôi, thời gian lâu dài , ai biết còn sẽ phát sinh chút gì.

"Tùng tùng tùng."

Phòng khách ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa, nhiễu loạn vừa khôi phục lại yên lặng vì điệu bầu không khí.

Hàn điềm điềm mở cửa sau, theo nàng đi tới một vị vóc người khôi ngô nam nhân. Người đàn ông kia ăn mặc không có tay màu đen T-shirt, cánh tay cùng trước ngực bắp thịt như nõ tung ngô ngắc đáng sợ, hấn mới vừa vào cửa liền sùng sốt một chút.

"Điềm điềm, người bên trong phòng ngủ người kia là?" Kẻ cơ bắp lấy xuống trên mặt kính râm, lộ ra hấn hơi nhú lông mày.

Lúc này, Diệp Thần cũng nghe được âm thanh, từ trong phòng ngủ đi ra.

Hàn điềm điềm về mặt hơi có chút lúng túng, nàng mở miệng giới thiệu: "Diệp Thần, vị này chính là lục mới vừa hào. Mới vừa hào, hấn gọi Diệp Thần, là học sinh của ta."

Diệp Thần trên mặt lộ ra mỉm cười, hấn vừa đưa tay ra, còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, liền nghe được lục mới vừa hào hừ lạnh một tiếng.

Lục mới vừa hào ở trên cao nhìn xuống nhìn Diệp Thần một chút, quay đầu hướng về Hàn điềm điềm chất vấn: "Học sinh? Nào có học sinh muộn như vậy còn ở tại lão sư trong nhà ? Điềm điềm, chẳng trách người đều là một cự tuyệt nữa ta, hóa ra là cùng tên tiểu tử này ở chung a!"

"Không, không đúng thế. Mới vừa hào người hiểu lầm , Diệp Thần thật sự chỉ là học sinh của ta. Chuyện này nói rất dài dòng, hấn..." Hàn điềm điềm giải thích vẫn chưa nói hết, lục mới vừa hào liền đánh gãy nàng.

"Được rồi! Nếu như không phải là bị ta bắt được hiện hành, chỉ sợ người còn có thể vẫn lừa dối xuống thôi? !" Lục mới vừa hào tròn mắt trừng trừng, trên cổ mặt nổi gân xanh.

Diệp Thần nghe được hai người đối thoại, lông mày cũng nếp nhăn . Nghe ý này, người đàn ông này tựa hồ cùng Hàn lão sư có một chút quan hệ. Thế nhưng từ Hàn điềm điềm trên nét mặt mặt đến xem, nàng đối với cái này lục mới vừa hào cũng không hề quan tâm.

"Người là người nào? Hàn lão sư có hay không cùng người khác ở chung, mắc mớ gì đến người?"

"Ta là người như thế nào? Ha ha..." Lục mới vừa hào cười gằn một tiếng, hấn bắt nạt đến Diệp Thần trước người, cả người khí thế đều tán ra: "Ta là Hàn điềm điềm vị hôn phu, lão công tương lai! Người hấn mẹ nó tính là thứ gì, cũng dám chất vấn ta?"

Diệp Thần xưa nay chính là một cái thích mềm không thích cứng tính khí, hấn nghe được đối phương nói là Hàn lão sư vị hôn phu, trong lòng đã có chút thoải mái. Bất quá lục mới vừa hào bộ này hung hăng tư thái, nhưng gây nên tiểu Tấn Tiên đầy lòng tức giận.

Vị hôn phu rất đáng gờm sao? Vị hôn phu liền có năng lực hung hăng càn quấy?

Chỉ là Diệp Thần còn chưa mở miệng, Hàn điềm điềm sắc mặt nhưng là hơi đổi, nàng lộ ra cực kỳ hiếm thấy lạnh lẽo về mặt: "Lục mới vừa hào, ta đã năm lần bảy lượt cùng người đã nói, trong gia tộc chỉ định hôn nhân ta là không thừa nhận. Ta hiện tại không phải vị hôn thê của người, tương lai cũng sẽ không làm thê tử của người!"

Cảm tình là gia tộc ép duyên a...

Diệp Thần bỗng nhiên tỉnh ngộ, không trách Hàn điềm điềm xem đối với lục mới vừa hào một chút hảo cảm cũng không có. Bất quá, tiểu Tấn Tiên giờ khắc này nhưng không có ý thức được Tô gia chị em gái sơ dĩ đối với mình có thành kiến, không cũng chính bởi vì Tô gia lão gia tử xử lý sao?

Lục mới vừa hào sắc mặt nhất thời trở nên càng thêm khó coi , hấn không cách nào đối với nữ nhân động thủ, liền ánh mắt thoáng nhìn, liền quyết định đem tức giận phát tiết ở Diệp Thần trên người. Ai bảo Diệp Thần xem gây yếu như vậy, hào hoa phong nhã đất(mà) như một cái tay trời gà không chặt nhọc thư sinh đâu?

"Khẳng định là người tên tiểu tử này trong bóng tối phá rối! Ta tha thứ không được người!" Lục mới vừa hào đề lại Diệp Thần vai, trên tay ra sức, đốt ngón tay đùng đùng vang vọng.

Diệp Thần lông mày vẩy một cái, sắc mặt banh : "Người có ý gì? Muốn động thủ sao?"

Hàn điềm điềm nhưng là sợ đến hoa dung thất sắc, nàng che miệng nói: "Diệp Thần, đừng kích động. Lục mới vừa hào là quyền anh cao thủ, người không phải là đối thủ của hắn!"

Lục mới vừa hào mặt trong nháy mắt hiện ra một tia đến sắc, hắn hanh cười gần hai tiếng, một cái tay khác nắm thành nắm đấm thép: "Tiểu tử, hiện tại xin tha cũng đã chậm!"

Sau khi nói xong, chỉ nghe "Hô" bỗng nhiên phong thanh, hắn vùng quyền liền hướng về Diệp Thần cảm kích đánh tới. Hàn điềm điềm sợ đến tiem kêu thành tiếng, muốn đưa tay ngăn cản, cũng đã không kịp .

Ai biết Diệp Thần trên mặt hào không biến sắc, đầu của hắn Vivi một bên, liền né tránh lục mới vừa hào nhanh chóng nắm đấm thép. Cùng lúc đó, tiểu Tán Tiên vai run lên, liền đem đối phương ấn lại chính mình một cái tay khác cho vắng ra ngoài.

Lục mới vừa hào không hổ là quyền anh cao thủ, hắn không chỉ có quyền thế hung mãnh, hơn nữa phản ứng cũng là cực kỳ cấp tốc. Một đòn không trúng sau đó, cánh tay của hắn thừa cơ hoành đặt tại, thiết trừu hướng về Diệp Thần lần thứ hai đánh tới.

Quyền anh ở ngoài, lại còn bỏ thêm một chút tán đả mùi vị.

Diệp Thần biết mình thân phận bây giờ là học sinh, ngay ở trước mặt chủ nhiệm lớp Hàn điềm điềm trước mặt, hắn không quá muốn sinh sự, liền lần thứ hai hắn vẫn cứ lựa chọn né tránh.

Lục mới vừa hào công kích lần thứ hai thất bại. Lần này, liền ngay cả lục mới vừa hào đều cảm giác được một chút bất ngờ, hắn nhẹ khê ồ lên một tiếng trong lòng đứng là đem Diệp Thần cao thoáng nhìn nửa phần.

Không trách tiểu tử này dám tranh luận, nguyên lai hắn phản ứng hay vẫn là rất nhanh.

"Làm sao? Chỉ có thể trốn sao? Con rùa đen rút đầu?" Lục mới vừa hào lạnh lùng trào phúng lên tiếng, hắn nắm đấm liên tục, khoảng chừng : trái phải khởi công như giọt mưa hướng về Diệp Thần công tới.

Vài lần né tránh sau đó, tiểu Tán Tiên nhất thời thật sự nổi giận: Tiểu gia ta nhường người, còn thật sự cho rằng ta là quả hồng nhũn ?

"Hừ!"

Diệp Thần trong lỗ mũi tăng tăng một hừ, hướng về sau vì lùi nửa bước, bên hông thoáng chìm xuống. Hắn để khí nhập ngực, lại rút vào cánh tay, thẳng tới nắm đấm, sau đó khúc cánh tay ba tấc, hơi một sức lực liền mãnh đánh ra ngoài.

Nghe nói người là quyền anh cao thủ, này chúng ta liền so một lần quả đấm của người nào ngạnh lạc!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Quyền đầu cứng mới có mỹ nhân

Lục mới vừa hào khiến quyền anh bắt nguồn từ với quốc gia phương tây, chú ý thế trầm lực mãnh, biến hóa linh xảo. Mà Diệp Thần cú đấm này xem đơn giản, chỉ là hơi hơi mượn dùng eo lực lượng, thậm chí sức thế cự ly cũng chỉ có ngăn ngăn ba tấc.

Nhưng từ thị giác hiệu quả nhìn lên, hai người căn bản là không phải một cái trọng lượng cấp.

Nhưng là như phải có võ thuật Trung Hoa mọi người(đại gia) ở đây, e sợ lập tức thì sẽ cả kinh đột nhiên biến sắc. Diệp Thần cú đấm này mượn dùng Bát Quái quyền tư thế, nhưng mà lại mở ra lối riêng, nắm đấm đánh ra lúc này, còn bạn có ngăn ngui một tiếng cốt ngâm.

Võ thuật Trung Hoa tinh túy chỗ chính là ở lấy ngắn kích trường, lấy như bác mạnh, coi trọng nhất thốn kinh hai chữ. Ba tấc chính là Tam Trọng Kinh đạo, người bình thường cả một đời có thể luyện đến một tầng thốn kinh đã có thể xưng là cao thủ, tiểu Tán Tiên này ba tầng thốn kinh dùng nói là thần thấy, chính là nghe đều chưa từng nghe nói.

"Khách lạ!"

"Ồi!"

Đầu tiên là ngón tay khớp xương vỡ vụn, liền tiếp theo chính là hét thảm một tiếng.

Hắn điềm điềm trong giây lát đó liền sững sờ ở nơi đó, bởi vì nàng nhìn thấy học sinh của chính mình hảo đoan đoan đứng, vẫn cứ là này phó ra quyền đáng đáp. Nhưng là vị kia cái gọi là quyền anh cao thủ lục mới vừa hảo cũng đã là sắc mặt xám trắng, nửa cái cánh tay vô lực thùy , trong nháy mắt trên mặt liền lạc đầy mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu.

Diệp Thần không tránh không để, mạnh mẽ đất(mà) cùng lục mới vừa hảo đứng rồi một lần quyền. Thế nhưng từ kết quả mặt trên đến xem, hai người tựa hồ căn bản là không ở một cấp bậc mặt trên.

"Tiểu tử, ngươi khiến cho hoa chiêu gì ám hại ta? !" Lục mới vừa hảo tự nhiên không tin Diệp Thần là dựa vào thực lực chân chính đánh bại chính mình, cũng thiết thời là hấn mỗi ngày không gián đoạn huấn luyện, vì lẽ đó vào giờ phút này còn có thể đứng nói chuyện với Diệp Thần.

"Hoa chiêu? Ám hại?" Diệp Thần bật cười, trong mắt hấn lộ ra xem thường. "Chỉ bằng ngươi cũng xứng ta khiến hoa chiêu ám hại? Ngươi khó tránh khỏi có chút quá đề cao chính mình rồi!"

Tiểu Tán Tiên nói chính là thật tình, dưới cái nhìn của hắn, thế gian còn không có bất kỳ người nào có năng lực có như vậy tư cách.

Nhưng mà lục mới vừa hảo nhưng không có chút nào tin tưởng, hắn chỉ nói Diệp Thần trên người cất giấu cái gì vấn đề, liền theo bản năng mà lui hai bước, duỗi ra một con khác không có bị thương cánh tay chộp lại bên người cái ghế liền hướng về Diệp Thần đập tới.

Này đã là đầu đường những cái kia rách da vô lại thủ đoạn .

Diệp Thần đưa tay liền tiếp được không trung nhanh chóng mà đến cái ghế, sau đó hắn chậm rãi đem cái ghế nhẹ nhàng thả xuống: "Chính ngươi không lẩn, vậy thì chờ có trách ta rồi!"

"Ta đi? Ta là điềm điềm vị hôn phu, dựa vào cái gì muốn ta..." Lục mới vừa hảo còn chưa nói xong, liền phát hiện Diệp Thần đã như quỷ mỵ cư trú đến trước mặt chính mình.

Vừa nãy cú đâm kia đã để hắn có bóng ma trong lòng, lục mới vừa hảo theo bản năng mà liền lui về phía sau đi, tiếc nuối chính là, tốc độ của hắn so với Diệp Thần mà nói, thực sự là quá chậm một chút.

"Ba ba Ba ba!"

Tiểu Tán Tiên đưa tay chính là bốn đòn vang dội bạt tai, trực tiếp liền đem lục mới vừa hảo tát đến trời đất quay cuồng, mắt nổ đom đóm. Lục mới vừa hảo bước chân lao đảo, hấn liều mạng rất đại lực khí mới miễn cưỡng đứng thẳng.

Dựa theo lẽ thường, lấy hấn năng lực kháng đòn, này mấy cái bạt tai hấn là như dùng nạo ngứa giống như vậy, không sẽ có hiệu quả gì. Làm sao lục mới vừa hảo đối mặt chính là tiểu Tán Tiên Diệp Thần, hơn nữa hay vẫn là đã xong ra đạo thứ nhất phong ấn Diệp Thần.

Lục mới vừa hảo da mặt cứng rắn hơn nữa, có năng lực cứng đến nỗi quá Tô gia trong đại viện này một khối Kê Huyết thạch?

"Oành oành oành oành..."

Lần này đối lại Diệp Thần khoảng chừng : trái phải khởi công, nắm đấm như giọt mưa nện ở đối phương ngực. Đương nhiên, chỉ là giáo huấn một tý cái này không biết sâu cạn gia hỏa mà thôi, Diệp Thần chỉ dùng hai, ba phân lực khí. Mặc dù như vậy, lục mới vừa hảo vẫn cứ hoàn toàn không chịu nổi.

Tiếng quyền đột nhiên rồi dừng, nho nhỏ nhà trọ bên trong trong nháy mắt yên tĩnh lại.

"Rầm!"

Lục mới vừa hảo đã hoàn toàn bị đánh thành một cái sắp tan vỡ Mộc Đầu Nhân, hấn vô lực hạ ở trên mặt đất, cả người đều thở hổn hển, ngực phảng phất bị đè lên một tảng đá lớn, nửa ngày đều không nói ra được một câu nói.

Vào giờ phút này, hấn cũng không còn lúc mới tới hậu này sọi hung hăng, thậm chí đều không dám ngẩng đầu nhìn Diệp Thần.

Diệp Thần ở lục mới vừa hảo cái miệng mặt trên bù đắp một cước: "Nơi này nhưng là lâu sáu. Làm sao? Ngươi muốn cho ta đem ngươi từ trên ban công ném xuống?"

"Ô ô ô..." Lục mới vừa hảo vội vàng xua tay, hấn nói không ra lời, chỉ có thể từ trong cổ họng phát sinh ô ô âm thanh.

"Còn không mau cút đi?" Diệp Thần lại vung lên nắm đấm, làm dáng liền muốn lại đánh một vòng.

Lục mới vừa hảo sợ đến mặt tái mét, hấn dùng hết khí lực toàn thân, như một cái chó mất chủ như thế bỏ ra Hấn điềm điềm nhà cửa.

"Oành!"

Diệp Thần thuận lợi đóng lại phòng Đạo môn, vỗ tay một cái, sau đó mới xoay người lại.

"Ồ? Hàn lão sư người làm sao? Tại sao nhìn ta như vậy?" Diệp Thần nhìn thấy Hàn điễm điễm tròn tròn đôi mắt to xinh đẹp, miệng anh đào nhỏ nửa tầm, ngây người như phỗng đất(mà) nhìn thẳng chính mình.

Quá nửa ngày, Hàn điễm điễm mới phục hồi tinh thần lại, nằng từ trên xuống dưới đánh giá Diệp Thần một phen, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi.

Diệp Thần đúng là bị nhìn thấy có chút không dễ chịu: "Người đừng nhìn ta như vậy nha..."

"Ha ha ha ha!" Hàn điễm điễm đột nhiên cười, nằng tỏ rõ vẻ giải thoát vẻ, tú cánh tay vũ ở giữa không trung, phảng phất đang hoan hô.

Diệp Thần nhất thời bị sợ hết hồn, hần nói thâm trong lòng, sẽ không phải là chính mình vừa nãy ra tay quá nặng, đem Hàn lão sư cho dọa ngốc hả?

"Hàn lão sư, Hàn lão sư, ngài làm sao? Có thể đừng dọa ta!"

"Ha ha, không có chuyện gì, ta không có chuyện gì!" Hàn điễm điễm vừa cười, vừa nặng nề ôm Diệp Thần một tý, "Cảm ơn người nha, Diệp Thần. Người nhưng là giúp ta rất nhiều rồi!"

"A?"

"Người không biết, cái kia lục mới vừa hào lại như là một khối kẹo cao su như thế kẻ cận ta, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được. Ta một cái cô gái yếu đuối, đánh lại đánh không lại hần, nói lý đi, hần lại nắm gia tộc đến ép ta... Đây một quãng thời gian nhưng làm ta cho khổ não hông rồi! Người ngày hôm nay thông khoái như vậy đất(mà) giáo huấn hần một phen, nói vậy tiêu tử kia sau đó là cũng không dám nữa tới cửa rồi!"

"Như vậy a..." Diệp Thần có chút không nói gì, hần nguyên bản còn coi chính mình ra tay có chút trùng, Hàn lão sư mặt mũi sẽ mọc không xuống. Ai biết trái lại là làm chuyện tốt...

Có cái này khúc nhạc dạo ngắn, Diệp Thần cùng Hàn điễm điễm đều không có học bù tâm tư, hai người liền ngồi ở bên trong phòng khách một lần xem TV, một lần tán gẫu nổi lên thiên.

Từ đang nói chuyện phiếm, Diệp Thần mới biết Hàn điễm điễm gia gia cùng lục mới vừa hào gia gia trước đây là chiến hữu cũ, hai vị lão nhân từ trong chiến tranh tiếp tục sống sót sau đó, liền dính rơi xuống thông gia từ bé. Không khéo chính là, hai vị lão nhân đời kế tiếp đều con trai của là, liền này thông gia từ bé liền chuyển đến Hàn điễm điễm cùng lục mới vừa hào trên người.

Hàn điễm điễm đối với lục mới vừa hào không có cảm giác gì, bất quá lục mới vừa hào nhưng là thêm nhỏ dãi Hàn điễm điễm sắc đẹp, liền mới có sau đó "Lang có tình, thiếp vô ý" cố sự.

Bởi vì là độc thân nhà trọ, chỉ có một cái phòng ngủ, cho nên khi muộn Diệp Thần liền ai ở phía trên ghế sa lon. Thần kinh lớn cái Hàn điễm điễm bắt đầu còn có chút thật không tiện, dù sao Diệp Thần là khách mời, nằng mãnh liệt yêu cầu Diệp Thần cùng mình ngủ một cái giường.

Bất quá, Diệp Thần biết nếu như mình cùng Hàn điễm điễm ngủ một cái giường, nửa đêm bên trong vạn nhất nắm giữ không được, có thể sẽ va chạm gây gổ. Vì lẽ đó hần vẫn kiên trì ngủ ở phía trên ghế sa lon.

Tuy rằng Hàn lão sư nói, chỉ cần tâm vô tà độc, mặc dù ngủ cùng một cái giường cũng sẽ không có vấn đề gì. Thế nhưng tiểu Tán Tiên môn tự vẫn lòng một lúc lâu, vẫn cứ xác định trong lòng mình không thể không có tà niệm.

Hướng hồ, bên trong phòng ngủ đó chỉ là một chiếc giường đơn mà thôi. Hàn lão sư chỉ cần trong giấc mộng tùy tiện xoay người, nằng mãnh liệt sóng lớn đối với Diệp Thần mà nói, đều thuộc về sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Đương nhiên, mặc dù ngủ ở trên ghế salông, nhưng là nửa đêm bên trong nghe được Hàn điễm điễm này nhân nhạ tiếng hít thở âm, Diệp Thần vẫn cứ sẽ không kìm lòng được đất(mà) ý nghĩ kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Tô mân cũng sẽ ghen?

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt Diệp Thần đã ở Hàn điễm điễm trong nhà ở ba ngày.

Ngày này vừa vặn là cuối tuần, trường học không học bù, liền Diệp Thần liền suy nghĩ gọi điện thoại cho tuyệt sắc bảo mẫu mã Toa, làm cho nàng đến giúp mình lấy một tý quần áo dơ. Nhưng là vừa mới vừa lấy điện thoại ra, còn chưa kịp điện thoại quay số, tiếng chuông liền Vang .

"Ồ? Lại là tô mân? Nàng làm sao được đột nhiên gọi điện thoại cho ta, sẽ không phải là mấy ngày không thấy mặt, nhớ ta rồi chứ?" Diệp Thần tự lắm bầm, nhận nghe điện thoại.

"Này? Diệp Thần sao?" Tô mân âm thanh rất thấp, ngữ khí nghe tựa hồ có hơi xoắn xuýt.

"Là ta nha, làm sao ?"

"Ừm... Người ở bên kia trụ đến khỏe không?" Tô mân hỏi.

"Rất tốt, Hàn lão sư chăm sóc Man chu đáo." Diệp Thần hồi đáp.

"Ừ." Tô mân dừng lại chốc lát, sau đó mới tiếp tục nói: "Là như vậy, người đi ra mấy ngày , cũng không có đã trở lại. Ta gọi điện thoại hỏi thăm, có phải là cần đem đôi giặt quần áo cho người đưa tới?"

A? Mặt trời đánh phía đông đi ra sao?

Tô gia đại tiểu thư lại sẽ quan tâm chính mình giặt quần áo vấn đề?

Diệp Thần sững sờ, trên mặt chợt lộ ra cười nhạt ý: "Ta chính buồn phiền quần áo một địa phương tây đây, vừa vặn, người nếu như thuận tiện, liền từ trong phòng ta lấy quần áo cho ta đưa tới đi."

Ân tốt." Tô mân hỏi Hàn điềm điềm nhà địa chỉ, sau đó liền vội vã cúp điện thoại.

Xem phản ứng này, nàng tựa hồ có một chút điểm chợt dạ.

Cũng không lâu lắm, tô mân liền đến Hàn điềm điềm nhà trọ. Nàng sau khi vào cửa, phát hiện Diệp Thần trên người lại buộc vào tạp dề, nhất thời sững sốt một chút.

Diệp Thần cười gãi gãi đầu: "Này không biết người muốn đi qua mà, ta chính đang rửa rau đây."

Sau khi nói xong, Diệp Thần để tô mân ở phòng khách trên ghế salông ngồi xuống, pha chén trà, sau đó mới trùng lại xuyên trở lại trong phòng bếp. Tô mân bụng chén trà, vừa mới nhấp một miếng, liền nhìn thấy một người phụ nữ từ trong phòng tắm đi ra.

Người phụ nữ kia chính là Hàn điềm điềm.

Bởi vì ở trong nhà mình, vì lẽ đó Hàn điềm điềm ăn mặc khá là tùy ý, đơn giản màu vàng nhạt Mễ Kỳ áo chui đầu, cực ngắn ngư tử quần soóc, trên chân giẫm một đôi rất Tạp Oa Y hellokitty dép. Nàng thật dài có chút tự nhiên quyền tóc đơn giản buộc ở sau ót, khuôn mặt trắng nõn mặt trên chưa thi phấn trang điểm, bất quá xem nhưng là thanh tân sáng rực rỡ, lại như là một cái tuyệt sắc khuôn mặt đẹp thiếu phụ.

Hàn điềm điềm trên tay mang theo không thấm nước găng tay, nàng chính đang giặt quần áo, nhìn thấy tô mân sau đó, nhiệt tình hàn huyên vài câu, liền lại trở về phòng tắm.

Cảnh tượng như vậy, lại như là đều trong thành phố một đôi phổ thông Tiểu Bạch linh phụ thê đơn giản mà ấm áp ở nhà sinh hoạt. Tất cả xem đều là như vậy tự nhiên mà tùy ý, lại như trà hương giống như vậy, thanh tân hồ hững rồi lại không mất nhiệt độ.

Nhưng mà tô mân nhưng là nhẹ nhàng cắn vào môi mình, nàng giương mắt nhìn một chút trước mặt phòng tắm, sau đó lại quay đầu nhìn một chút không xa nhà bếp. Cũng chẳng biết vì sao, trong lòng của nàng lại không hiểu ra sao mà bốc lên như vậy một tia nhàn nhạt thất lạc.

Đơn giản như vậy tiểu nhà trọ, không có một chút nào xa hoa, nhưng là nhưng giới nhất bắn trúng trong lòng người mềm mại nhất địa phương. Diệp Thần cùng Hàn điềm điềm này một đôi, xem cực kỳ giống tân hôn không lâu tiểu phụ thê, tuy rằng từng người bận rộn, nhưng ở vô hình trung phẳng phất có một tí tạo như thế Tiểu Mặc khế.

Huống chi, Hàn điềm điềm cũng là họa thủy cấp bậc dung mạo, mặc dù không sánh được tô mân, thế nhưng cách biệt cũng ở trong gang tấc. Tô gia đại tiểu thư càng là cân nhắc, trong lòng liền càng cảm giác khó chịu.

Tuy rằng chắc chắn sẽ không thừa nhận, thế nhưng không thể nghi ngờ nàng đã có ghen tuông.

Tô mân vốn định cứ vậy rời đi, thế nhưng ở Hàn điềm điềm thịnh tình mời bên dưới, nàng hay vẫn là lưu lại đồng thời ăn cơm trưa.

Sạch sẽ rau dưa, tươi mới thịt dê phiền, sôi sùng sục ma cay thang để, chớp mắt này là Diệp Thần thích ăn nhất nồi lẩu. Tiểu Tán Tiên mỗi lần ăn lẩu lúc này, đều sẽ dốc hết kính, lược lên cánh tay, một khi động khẩu liền dừng không được đến.

Nhưng là hôm nay, tình huống nhưng có một chút điểm khác thường.

"Diệp Thần, ngươi làm sao không lễ phép như thế? Đến thăm chính mình ăn, không thấy có khách sao?" Hàn điềm điềm gõ mở ra tiểu Tấn Tiên chiếc đĩa.

"Tô mân là người mình, nơi nào xem là khách nhân nào?" Diệp Thần làm dáng lại muốn giáp thịt dê.

"Vây cũng không được, Tô tiểu thư là nhân ngươi mà đến, ngươi có thể muốn chăm sóc chu đáo. Ngươi nhìn nàng đồ gia vị quá thiếu, nhanh đi nhà bếp lấy điếm ra đến." Hàn điềm điềm nói.

Diệp Thần bắt đắ dĩ một nhún vai, ở cô giáo xinh đẹp mãnh liệt dưới sự yêu cầu, hẳn lại là cho tô mân thêm tương tiêu, lại là giúp nàng đĩa rau thêm thịt, chính mình lại cũng không kịp ăn một cái.

Tô mân từ đầu tới cuối vẫn lặng im đất(mà) ngồi ở chỗ đó, trên mặt nàng mang theo khách sáo mỉm cười, nhưng mà trong lòng nhưng là có một ít dòi sông lấp biển.

Diệp Thần tiểu tử này, ở Tô gia lúc này như vậy vênh váo tự đắc, căn bản là không đem mình cùng muội muội để ở trong mắt. Ai biết mới vừa mới vừa rồi cùng vị này Hàn lão sư ở không mấy ngày, lại liền như vậy cúi đầu nghe theo, mặc cho sai phái.

Biến hóa này cũng quá nhanh hơn một chút đi!

Đương nhiên, này bất quá đều là tô mân trong lòng tác dụng mà thôi, bởi vì lập trường không giống, cho nên muốn pháp tự nhiên cũng sẽ không như thế. Như muốn Diệp Thần vỗ bộ ngực nói, e sợ nàng tô mân ở tiểu Tấn Tiên trong lòng, địa vị hay vẫn là sẽ cao hơn một ít.

Ba người vừa ăn nôi lâu, một lần câu được câu không đất(mà) trò chuyện. Đương nhiên, tuyệt đại đa số thời gian, hay vẫn là Hàn điềm điềm đang đọc điển văn.

Đề tài tự nhiên cũng là quay chung quanh Diệp Thần, đề tô mân cảm giác được khó chịu chính là, Hàn điềm điềm trong miệng Diệp Thần hoàn toàn liền đã biến thành một cái học sinh tốt, không chỉ có nhiệt tình chịu khó, hơn nữa sẵn sàng nghe lời.

Như vậy khích lệ, kỳ thực tô mân cũng ở phụ tá của chính mình tiểu Mai nơi đó nghe được rất nhiều lần. Chỉ có điều lần này từ Hàn lão sư trong miệng tiến vào trong tai của nàng, nhưng hoàn toàn biến thành trong lòng này sợi chưa xốt mùi vị.

Tô mân trong lòng hầu như đã khẳng định, trước mặt vị mỹ nữ này lão sư đã đối với Diệp Thần có hảo cảm!

Như vậy sao được? Không có ta tô mân đồng ý, Diệp Thần làm sao có thể tùy tiện tiện tiện liền cùng với người khác? !

Cái gì? Không có cùng nhau?

Vây cũng không được! Không có ta tô mân gật đầu, người khác đối với tiểu tử này có ấn tượng tốt, đều là không đạo đức không chính nghĩa!

"Khắc khặc..." Tô mân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nàng gấp một mảnh rau xà lách để vào trong bát, sau đó nhìn Hàn điềm điềm, bất động thanh sắc đạo, "Hàn lão sư, ta nghe nói Nhạc Lộc trường cao đẳng trung học đối với sư sinh luyện tra đến mức rất nghiêm?"

"Đúng! Lần trước có một vị tuổi trẻ nam giáo viên thể dục cùng nữ học sinh thảo luận, bị trường học trực tiếp khai trừ rồi đây. Bọn học sinh chính đang thời kỳ trưởng thành, vẫn không có dựng nên chính xác ái tình quan niệm, phương diện này đặc biệt phải chú ý." Thần kinh lớn cái Hàn điềm điềm căn bản không có nghe được tô mân trong lời nói ý tứ.

"Đúng vậy, vì lẽ đó ta cảm thấy làm lão sư, tốt nhất vẫn là cùng khác phái học sinh duy trì nhất định cự ly tốt hơn. Ngươi nói sao?" Tô mân nhàn nhạt nói.

"Ngươi nói lời này có nhất định đạo lý. Bất quá ta cảm thấy, này chủ yếu hay vẫn là một cái khắc chế vấn đề. Lão sư cùng học sinh đi được xa, không dễ dàng bồi dưỡng lẫn nhau trong lúc đó sư sinh hữu nghị."

Tô mân có chút không nói gì, nàng cũng không hiểu Hàn điềm điềm đến tột cùng là thật sự nghe không hiểu ý của chính mình, vẫn là ở cố ý giả ngu. Nàng thoáng trầm mặc chốc lát, sau đó ngẩng đầu hỏi: "Nhưng là ta cảm thấy ngươi cùng Diệp Thần trong lúc đó, tốt nhất cần phải duy trì một ít cự ly."

Hàn điềm điềm nhất thời bị nói tới đầu óc mơ hồ, nàng nhìn một chút tô mân, sau đó lại nhìn một chút Diệp Thần, vẫn cứ không có làm rõ tô mân đến tột cùng là có ý gì.

Đương nhiên, này cũng không phải là bởi vì Hàn lão sư tình thương nghiệp thấp, mà là bởi vì nàng tư tưởng thực sự quá đơn thuần hoàn mỹ một chút.

Diệp Thần nhưng là cười ha ha, đưa tay gấp một mảnh thịt dê đến tô mân trong bát: "Tô tổng, xem ra ngươi hay vẫn là rất quan tâm ta mà!"

Chương 73: Mỹ nữ tiểu đội trưởng thủ đoạn

Tô tông?

Diệp Thần tiểu tử này là đang cố ý cùng mình rũ sạch quan hệ sao?

Tô mân mặt cười lạnh lẽo, tức giận trắng Diệp Thần một chút: "Ngươi đừng tưởng bỏ rồi! Ta chỉ có điều là không muốn ngươi ảnh hưởng Hàn lão sư nghề nghiệp cuộc đời mà thôi."

Diệp Thần không nói gì, mà là mỉm cười nhìn Tô mân, mặc dù cái này ngốc nữ nhân chết không thừa nhận, thế nhưng hấn nhưng hoàn toàn rõ ràng đối phương điểm tiểu tâm tư kia.

Không nghĩ tới cao ngạo lãnh diễm Tô gia đại tiểu thư, lại cũng bắt đầu vì chính mình ghen ...

Sau đó, bởi vì tâm tình nguyên nhân, Tô mân chỉ đơn giản ăn vài miếng, liền cáo từ rời đi. Điều này cũng làm cho Hàn diễm diễm có chút băn khoăn, nàng còn tưởng rằng là chính mình chiêu đãi bất chu.

Cơm nước xong sau đó, Hàn diễm diễm mang theo Diệp Thần đến cách đó không xa nhà sách đi mua phụ đạo vật liệu. Dù sao lớp 12, đủ loại màu sắc hình dạng phụ đạo thư là không thể thiếu.

Chỉ là hai người còn không đi dạo bao lâu, Hàn diễm diễm liền thu được một cái tin nhắn. Nhìn tin nhắn sau đó, cô giáo xinh đẹp sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, nàng lông mày cau lại, hàm răng cắn ngừng miệng môi.

"Làm sao?" Diệp Thần hỏi.

"Trong lớp mấy học sinh hiện tại ở ktv bên trong, tình huống thật giống có chút không ổn."

"Ồ ktv bên trong? Làm sao? Bị say rượu người bắt nạt?"

"Không đúng vậy, bọn hắn đã ở ktv bên trong ở lại: sững sờ một ngày một đêm. Cái kia cho ta gọi nhắn tin người là học sinh gia trưởng, hắn nói con trai của chính mình bởi vì ta thiên vị tân sinh, vì lẽ đó Vô Tâm học tập. Gia trưởng để ta nhanh lên một chút xử lý một chút chuyện này, không phải vậy liền nháo đến phòng giáo vụ nơi nào đấy." Hàn diễm diễm nói.

"A? Chuyện này..." Diệp Thần nhất thời có chút không nói gì, hắn còn chưa kịp phát biểu cái nhìn của chính mình, liền bị Hàn diễm diễm lôi kéo đi ra nhà sách. Hai người đón một chiếc taxi, rất nhanh liền đến nhà gọi là "Tô vận" ktv.

Nhà này "Tô vận" ktv là toàn quốc xích kinh doanh, kỳ thực cùng Diệp Thần còn có một chút điểm quan hệ. Bởi vì Tô Hinh đã từng mang theo Diệp Thần tới nơi này xướng quá một lần ca khúc, đồng thời nói cho hắn nói nhà này ktv kỳ thực là Tô gia tập đoàn dưới cờ sản nghiệp.

Cũng sớm đã có gia trưởng chờ ở phía dưới, ở dưới sự hướng dẫn của hắn, Hàn diễm diễm cùng Diệp Thần đi thẳng tới ở vào lầu hai xa hoa ngoài phòng khách. Bên trong bao sương truyền ra bọn học sinh hát cùng rít gào âm thanh, nghe, bọn hắn giờ khắc này chơi đến chính này.

Hàn diễm diễm hơi nhướng mày, trực tiếp liền đẩy ra cửa phòng khách đi vào. Nàng đi vào, âm ỹ âm thanh lập tức liền ngừng lại.

"Làm sao là các người?" Cô giáo xinh đẹp nhìn chung quanh một vòng, phát hiện tại toà rõ ràng đều là trong lớp thành tích tốt hơn mấy học sinh. Ở trong ấn tượng của nàng, những người này hẳn là đều là những cái kia ngoan ngoãn đứa bé hiểu chuyện.

Đứng ở phòng khách ở giữa, tay cầm microphone chính đang ca, lại chính là tiểu đội trưởng lâm khi sương.

Lâm khi sương nhìn thấy Hàn diễm diễm bước nhỏ là sững sờ, gương mặt xinh đẹp mặt trên lóe qua một vẻ bối rối, nhưng mà chợt liền bị nàng che giấu đã qua. Bởi vì lâm khi sương phát hiện, chính mình ghét nhất Diệp Thần liền đứng ở Hàn diễm diễm phía sau.

"Lâm khi sương, người thân là tiểu đội trưởng, làm sao có thể mang theo đồng học ở đây suốt đêm suốt đêm đất(mà) hát đâu? Hiện tại đã là lớp 12, căng thẳng học nghiệp đã đầy đủ nặng nề, các người vào cuối tuần căng hấn là chú ý nghỉ ngơi!" Hàn diễm diễm đoạt lấy lâm khi sương trên tay ống nói, sau đó vứt tại phía trên ghế sa lon.

Hàn diễm diễm đột nhiên xuất hiện, để bên trong bao sương bọn học sinh ít nhiều gì đều có một ít không dễ chịu, bọn hắn tuy rằng gọi đến hoan, huyền nào hoan, thế nhưng phần lớn trên mặt cũng đã tràn đầy vẻ mệt mỏi.

"Hàn lão sư, nghiệp dư thời gian này quần chúng ta, này thật giống không thích hợp chứ? Nếu như ta nhớ không lầm, ngài hiện tại không phải hẳn là chuyên tâm phụ đạo ngài đơn vị liên quan sao?" Lâm khi sương vừa nói chuyện liền dẫn trào phúng ngữ khí, nàng nói đến "Đơn vị liên quan" ba chữ lúc này, càng là mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút.

"Các người hiện tại liền mau mau cho ta về nhà, nghỉ ngơi thật tốt! Ngày mai còn phải đi học đây!" Hàn điềm điềm nghiêm nghị nói, nàng nói, đã bắt đầu đưa tay đi kéo nằm trên ghế sa lông học sinh.

Lâm khi sương lạnh lùng nở nụ cười, nàng đi tới đưa tay ngăn cản Hàn điềm điềm: "Hàn lão sư, hát thật giống là chúng ta tự do chứ? Quốc gia tựa hồ không có cái gì pháp luật giao cho ngài ràng buộc chúng ta tự do quyền lực. Đương nhiên rồi, ngài muốn muốn chúng ta hiện tại liền đi, kỳ thực cũng rất đơn giản..."

Nàng nói, duỗi ra như hành ngón tay ngọc, xa xa mà chỉ trỏ Diệp Thần: "Chỉ cần ngài hiện tại trước mặt mọi người tuyên bố từ bỏ cho tên tiểu tử này học bỏ tù bài tập, chúng ta lập tức liền về nhà bên trong nghỉ ngơi đi!"

Diệp Thần nghe vậy,捏 mắt lại. Xem ra hôm nay này ra hí chủ mưu là lâm khi sương a, nàng là chạy chính mình đến!

Hàn điềm điềm biến sắc mặt, bọn học sinh lại muốn ra như vậy biện pháp đến uy hiếp chính mình, đây là nàng nhất không thể chịu đựng. Nàng tức giận đến giận chân một cái, cả giận nói: "Các người tốt nhất hiện tại liền bé ngoan cho ta đất(mà) rồi đi, không phải vậy ta liền đem gia trưởng của các người gọi tới nơi này rồi!"

Ai biết lâm khi sương không nhúc nhích chút nào, nàng lạnh nhạt nói: "Hàn lão sư, ngài cũng đừng nắm gia trưởng đến ép chúng ta rồi! Chúng ta có năng lực ra hiện tại nơi này, gia trưởng của chính mình tự nhiên là tri tình."

"Người..." Hàn điềm điềm nhất thời bị sang đến có chút không nói gì, nửa ngày đều không nói ra được một câu nói.

Diệp Thần nhưng là trong lòng hơi động, hắn đi tới Hàn điềm điềm bên người, thấp giọng nói: "Hàn lão sư, chuyện này giao cho ta xử lý đi. Trong vòng mười phút, ta nhất định để bọn hắn đều ngoan ngoãn đi về nhà."

Sau khi nói xong, Diệp Thần quay về lâm khi sương cười nhạt, sau đó đi ra phòng khách. Các người nếu lại không muốn đi, này tiểu gia ta chỉ có thể sử dụng một chút tư nhân sức mạnh, cường chế cản các người đi rồi.

"Này, là Lâm bá sao? Ta chỗ này có một cái phiền toái nhỏ, hi vọng ngài mở miệng bang một chuyện. Là như vậy..." Tiểu Tán Tiên một cú điện thoại trực tiếp đánh cho Tô gia lão Quân Lâm gia bá, hắn đem nguyên ủy sự tình đơn giản miêu tả một tý, sau đó Lâm bá liền rõ ràng ý của hắn.

"Cô Thiếu gia, chuyện này đơn giản. Ngài chờ, ta lập tức liền gọi điện thoại đã qua dặn dò." Lâm bá cười ha hả nói.

Ân phiền phức ngài. Cảm tạ!"

Cúp điện thoại sau đó chỉ quá 3 phút, Diệp Thần trước mặt liền xuất hiện một vị âu phục trắng tắp nam nhân, người đàn ông kia chính là "Tô vận" ktv tổng giám đốc.

"Cô Thiếu gia, chào ngài!" Tổng giám đốc thái độ rất cung kính, hắn vừa nhìn thấy Diệp Thần, liền lại là hành lễ lại là cúc cung.

"Còn cần ta đem sự tình lại miêu tả một lần sao?" Diệp Thần hỏi.

"Không cần, Lâm bá đã bàn giao rõ ràng, ta biết nên làm gì." Vị kia tổng giám đốc sau khi nói xong, liền đẩy ra cửa bao sương đi vào.

Lúc này bên trong phòng khách Hàn điềm điềm vẫn cứ cùng chúng học sinh giằng co, ktv tổng giám đốc vừa tiến vào, liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

"Ta là bản ktv tổng giám đốc, các vị nói vậy đã chơi đến đây đủ tận hứng, bởi vì nguyên nhân nào đó, vì lẽ đó hiện tại không thể không xin mời các người rời đi. Thực sự xin lỗi."

"Cái gì? Người đưa giỡn chứ? Cái gì gọi là nguyên nhân nào đó? Người nói rõ ràng!" Lâm khi sương vừa còn có chút tiểu đắc ý, nơi nào ngờ tới trong chớp mắt nhô ra một cái tổng giám đốc để cho mình rời đi, nàng nhất thời liền nhảy.

"Nếu là nguyên nhân nào đó, tự nhiên là không tiện giải thích." Tổng giám đốc nói.

"Không được! Ta mới không quản người có đúng hay không cái gì tổng giám đốc, nói chung chúng ta không đi!" Lâm khi sương vừa nói, vừa móc ra trương thẻ, lớn lối nói: "Người xem một chút, ta nhưng là các người tô vận kim cương VIP, tiêu phí ngách đã vượt qua mười vạn rồi! Các người là toàn quốc xích, chung quy phải chú trọng tự danh dự của mình đi, không thể xằng bậy!"

Ai biết nàng này một phen lời giải thích sau đó, vị kia tổng giám đốc lại không hề bị lay động, vẫn cứ làm ra một bộ tiền khách thủ thế.

Lâm khi sương nhất thời có chút lúng túng, nàng một uồn ngực nói: "Ta cho người biết, ta có thể nhận thức các người tô vận lão tổng! Một mình người nhỏ nhỏ tổng giám đốc cũng dám ở chỗ này hung hăng? Cần thận ta..."

"Vị cô nương này, ngài là buộc ta bảo an sao?" ktv tổng giám đốc tuy rằng vẫn cứ mang theo nụ cười, thế nhưng ánh mắt của hắn lại đột nhiên trở nên có chút lạnh ý.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Cô giáo xinh đẹp chứng bệnh

Ở trong xã hội sờ soạn lẫn mò quá người, khí chất hay vẫn là không giống nhau.

Tuy rằng đang đối mặt Diệp Thần lúc này có vẻ cung kính, thế nhưng đứng ở một loại học sinh bên trong, vị kia tổng giám đốc khí thế nhưng dần dần lạc phát ra. Làm hẳn nghề này, ra sao muôn hình muôn vẻ người chưa từng thấy, nếu như bị mấy học sinh hù dọa trụ, vậy cũng đúng là bạch lẫn lộn.

Huống hồ, mặc dù chính là "Tô vận" ktv lão tổng thật sự đứng ở chỗ này, vị kia tổng giám đốc vẫn cứ không chút nào sẽ thay đổi lập trường của chính mình.

Đùa gì thế?

"Tô vận" bắt quá là Tô gia dưới cờ một công ty, như muối bỏ bể mà thôi. Mà phía sau mình đứng vị này bất động thanh sắc thiếu niên người, vậy cũng là Tô gia cô Thiếu gia, tương lai có thể Tô gia tập đoàn người chường đà!

Dù là ai đều hiểu cái gì là Tây Qua, cái gì là hạt vừng.

"Ngươi! Ngươi! Ngươi..." Lâm khi sương liền với nói rồi ba cái "Ngươi" chữ, nhưng cũng không còn đoạn sau. Nàng mạnh mẽ trừng Diệp Thần như thế, sau đó duy trì chính mình này phò cao ngạo tư thái, đi đầu đi ra xa hoa phòng khách.

Lần này, Hàn điềm điềm lại bị nho nhỏ chán kinh rồi một cái, cho đến đi tới "Tô vận" ktv dưới lầu phòng khách lúc này, nàng vẫn cứ tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi mà nhìn Diệp Thần,

"Diệp Thần, ta xem ngươi bình thường ăn mặc cũng rất mộc mạc, tựa hồ không giống như là cái gì gia đình giàu sang hài tử. Tuy rằng ta biết ngươi là dựa vào quan hệ tiến vào lớp trọng điểm, thế nhưng..." Nàng nói, đưa tay chỉ "Tô vận" nhãn hiệu.

Tô gia ở trong thành phố này mặt thế lực rất lớn, đồn đại Tô gia tập đoàn phú khả địch quốc, nếu như Diệp Thần cùng Tô gia có quan hệ gì, này khó tránh khỏi có chút dọa người.

Liên tiếp theo, nàng lại liên tưởng đến lúc đó đến cho Diệp Thần đưa đôi giặt quần áo vị kia mỹ nữ tuyệt sắc, thật giống cũng họ Tô...

"Hàn lão sư, ngươi cả nghĩ quá rồi, ta nơi nào có lớn như vậy năng lực? Vừa nãy ta bắt quá là muốn đi ra ngoài tìm xem điện hạp, sau đó bấm đi điện bức lâm khi sương các nàng đi. Ai biết vừa ra cửa liền đụng tới ktv tổng giám đốc, sau đó ngươi cũng nhìn thấy rồi." Diệp Thần nhún vai một cái, biểu thị tất cả những thứ này đều không có quan hệ gì với chính mình.

Cũng may Hàn điềm điềm thần kinh lớn cái, Diệp Thần nói cái gì, nàng cũng là tin. Đương nhiên, một nguyên nhân khác cũng là bởi vì Diệp Thần trong ngày thường nếp sống thực sự không giống như là một cái nhà giàu công tử, Hàn điềm điềm ít nhiều gì trong lòng nắm chắc.

Hai người chính nói, liền nhìn thấy lâm khi sương chính đang "Tô vận" ktv cửa lớn cùng bảo an tranh chấp. Về mặt của nàng cùng động tác xem có chút kích động, như là muốn tiến vào ktv, nhưng bị ngăn cản ngăn lại.

Xem ra vị kia ktv tổng giám đốc công tác làm được rất giỏi mà, ngắn thời gian ngắn ngủi, liền ngay cả cửa bảo đảm An Đô nhận thức lâm khi sương.

"Ngươi để ta đi vào! Ta thật sự có đồ vật quên ở ktv bên trong bao sương, không lừa ngươi!" Lâm khi sương tỏ rõ vẻ băng sương, mặt cười Vivi trắng bệch, hiển nhiên nhân chuyện lúc trước chính đang nổi nóng mặt.

"Lâm chủ trường, vật này là ngươi đi." Diệp Thần cười nhạt, từ trong túi tiền lấy ra một cái thanh tú đáng yêu bóp tiền, ném cho lâm khi sương.

Lâm khi sương tiếp nhận bóp tiền sau đó, sắc mặt nhưng vẫn cứ không có một chút nào hòa hoãn, nàng Lãnh Băng Băng nhìn Diệp Thần, hai tay sùy ở trước ngực: "Diệp Thần, đừng tưởng rằng ngươi giúp ta tìm về bóp tiền, ta sẽ cảm kích. Không cửa! Ta cho ngươi biết, hai ta không đội trời chung, ta nhất định sẽ để ngươi rời đi chúng ta lớp trọng điểm!"

Sau khi nói xong, nàng còn lạnh lùng hừ một tiếng. Không thể không nói, vị mỹ nữ này tiểu đội trưởng đúng là người cũng như tên, Sinh Khí Lãnh Băng Băng đáng vẻ có một phen đặc biệt tuyệt mỹ tư vị.

Diệp Thần nhưng chút nào đều không thêm để ý nàng nói, tiểu Tán Tiên chậm rãi đi tới lâm khi sương trước, nhìn thẳng con mắt của nàng, động tác kia xem hơi có chút ám muội.

"Nói cũng đừng nói quá sớm, người có thể đừng không tin, ta này ba ngày bạn gái, người làm xác định lạc!" Sau khi nói xong, Diệp Thần cười ha ha, đi ra ktv cửa lớn.

Ngược lại là Hàn điềm điềm khẽ thở dài một hơi, đi tới nhẹ nhàng vỗ vỗ lâm khi sưng vai, làm cho nàng sớm một chút về nhà nghỉ ngơi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt Diệp Thần tiến vào Hàn điềm điềm tiểu nhà trọ ở lại đã qua một tuần. Cự ly hiểu rõ cuộc thi thời gian cũng càng ngày càng gần, ở cô giáo xinh đẹp dưới sự yêu cầu, Diệp Thần liền Liên Nghiệp dư thời gian đều ngấm mình ở sách vở bên trong.

Đương nhiên, tiểu Tấn Tiên hơn nửa hay vẫn là ứng phó rồi sự tình, ở bề ngoài hắn đang đọc sách, trên thực tế nhưng là ở thần du.

Cô nam quả nữ cư ở cùng một chỗ, hướng hồ lại là một vị thần kinh lớn cái cô giáo xinh đẹp, hương diễm mà ám muội sự tình thường có phát sinh. Hai người cũng thỉnh thoảng sẽ có một ít thân mật thân thể tiếp xúc.

Nhưng là dần dần, Diệp Thần liền phát giác một chút dị dạng.

Tiểu Tấn Tiên từ nhỏ đã đọc đủ thứ sách thuốc, đối với một ít bệnh lý đặc thù đã sớm thuộc nằm lòng. Theo hắn cùng Hàn điềm điềm không ngừng thân thể tiếp xúc, Diệp Thần phát hiện cô giáo xinh đẹp trái tim tựa hồ có hơi Tiên Thiên ẩn tật.

Chỉ có điều Hàn điềm điềm chứng bệnh tựa hồ có hơi hiếm thấy, Diệp Thần trong lúc nhất thời cũng không thể xác thực chẩn bệnh. Hắn nhớ tới Hàn điềm điềm loại bệnh này chính mình tựa hồ đang một quyển sách cổ trên từng thấy, mà quyển cổ tịch này Diệp Thần lại trùng hợp từ Tiểu Sơn trong thôn mang ra ngoài, chỉ có điều nhưng đặt ở phương Đông tô hà.

Bởi vì lo lắng Hàn điềm điềm bệnh tình, vì lẽ đó tiểu Tấn Tiên lấy sạch trở về phương Đông tô hà một chuyến, đem quyển sách kia từ hành lý bên trong phiên tìm được.

Đêm đó, Diệp Thần liền dựa vào ôn tập bài tập công phu, lén lút đem này bản sách cổ lấy ra ở lật xem, hắn nhìn ra tập trung tinh thần, không chút nào chú ý tới Hàn điềm điềm đã lặng yên không một tiếng động đất(mà) đứng ở sau lưng mình.

Kỳ thực trong ngày thường Diệp Thần thất thần những cái kia mờ ám, Hàn điềm điềm toàn bộ đều xem ở trong mắt, nàng tuy rằng trong lòng không thể nào thỏa mãn, thế nhưng nghĩ đến Diệp Thần dù sao tuổi không lớn lắm, có ham chơi tâm tư cũng là bình thường. Nhưng là lần này, Diệp Thần lại ở ngay trước mặt chính mình xem một ít lung ta lung tung thư tịch, này không thể nghi ngờ thì có chút không còn gì để nói.

Hàn điềm điềm phí đi nhiều ý nghĩ như vậy, càng làm cho Diệp Thần chuyển tới chính mình nhà trọ bên trong hơn nửa phụ đạo, không nghĩ tới hắn lại hay vẫn là như thế không biết nỗ lực. Làm một tên chí ở trở thành ưu tú nhất giáo sư người chủ nghĩa lý tưởng, Hàn lão sư lập tức liền có chút tức rồi.

Nàng đoạt lấy Diệp Thần sách cổ ở trong tay, thanh sắc nghiêm nghị giáo dục : "Diệp Thần, lập tức liền muốn sò đề cuộc thi, người lẽ nào không có chút nào căng thẳng sao? Mặc dù thắng thua không đáng kể, thế nhưng thật muốn đến vào lúc ấy, ngay ở trước mặt cả lớp đồng học trước mặt, người để ta làm sao giữ người lại đến? Học sinh liền hắn là lấy học nghiệp làm trọng, chờ người thi lên đại học, có nhiều thời gian đến xem những này bất nháo thư!"

"Ai nha, Hàn lão sư, người đừng sốt sắng như vậy mà. Bất quá là một cái nhỏ nhỏ cuộc thi mà thôi, trong lòng ta nắm chắc." Diệp Thần nhưng làm ra một bộ không đáng kể tư thái, hắn vội vã tìm ra Hàn điềm điềm chứng bệnh, vì lẽ đó càng làm sách cổ cho cầm trở lại.

"Người... Người đây là thái độ gì? Thật sự quá dễ ta thất vọng rồi!" Hàn điềm điềm nhìn thấy Diệp Thần không hề bị lay động phản ứng, không nhịn được thở dài một tiếng.

Trong lòng nàng lúc ẩn lúc hiện cảm thấy Diệp Thần không cứu, nhưng là thói quen nghề nghiệp rồi lại nói cho nàng, đối với bất kỳ học sinh cũng không trả lời nên từ bỏ, Diệp Thần là có thể cứu giúp đến trở lại.

Tâm niệm đến đây, Hàn điềm điềm đề xuống trong lòng bất mãn, lời nói ý vị sâu xa đất(mà) cùng Diệp Thần bắt đầu rồi trường đàm. Diệp Thần biết Hàn điềm điềm tâm ý, hắn tuy rằng trong lòng ám áp, làm sao nhưng lo lắng chuyện quan trọng hơn, vì lẽ đó chỉ có thể vừa lật xem sách cổ, một lần gạt đầu ứng phó rồi sự tình.

Này một đêm, hai người ngủ đến cũng không tốt.

Một người lo lắng một người khác học nghiệp. Mà một người khác, nhưng đang vì mình còn không có tìm được đối phương chứng bệnh biện pháp giải quyết mà lẫn lộn khó ngủ.

Chỉ có bóng đêm thâm thúy, đêm này thiện ý ôn nhu hòa tan ở không hề có một tiếng động trong trầm mặc.

Chương 75: Không tiền còn chơi hèn hò?

Sáng sớm ngày thứ hai, Hàn điễm điễm mới vừa rời giường liền phát hiện Diệp Thần rất sớm đất(mà) đã chờ ở bên trong phòng khách.

Diệp Thần xem tinh thần không sai, trên mặt mang theo nhàn nhạt mỉm cười, hần cười híp mắt đi tới Hàn điễm điễm trước mặt nói: "Hàn lão sư, người có thể hay không cho ta mượn chút tiền?"

"Hả? Vay tiền?" Hàn điễm điễm sững sờ, chợt nghi hoặc mà nhìn một chút Diệp Thần, "Người vay tiền làm cái gì?"

"Gặp phải một điểm việc tư, cần tiền. Hàn lão sư, người giúp ta một tý mà." Diệp Thần đem sớm đã nhiệt thật sữa bò đưa tới Hàn điễm điễm trong tay.

Diệp Thần vẻ mặt xem đặc biệt ung dung, Hàn điễm điễm cũng không biết hần tới hôm qua đã giải quyết trong lòng nghi hoặc, trong lòng còn tưởng rằng Diệp Thần là phải làm gì Khai Tâm sự tình, cho nên mới vay tiền.

"Người cần bao nhiêu?"

"Năm trăm khối liền được rồi. Ta sẽ rất nhanh còn người." Diệp Thần đã cho lần trước mua thuốc thì cái kia được thị tiểu thương gọi điện thoại tới, biết được tri Hàn lão sư chứng bệnh cần này mấy thứ thảo dược giá cả cũng không đắt giá.

Cứ việc trong lòng đối với Diệp Thần động cơ vẫn cứ có chút hoài nghi, bất quá Hàn điễm điễm hay vẫn là rất sáng khoái đem tiền mượn cho Diệp Thần. Hai người sau khi ăn điểm tâm xong, liền cùng hướng về trường học đi đến.

Hàn điễm điễm còn đối với chuyện tối ngày hôm qua có một chút điểm khúc mắc, dọc theo đường đi nàng muốn nói lại thôi, vốn định mở miệng tiếp tục giáo dục Diệp Thần vài câu. Nhưng là Diệp Thần tựa hồ đã hoàn toàn quên tối hôm qua nho nhỏ không vui, điều này làm cho trong lòng nàng có một chút điểm trống rỗng cảm giác, liền liền lựa chọn trầm mặc.

Ngày đó đối với Hàn điễm điễm tới nói trôi qua rất nhanh, nàng đem mình hoàn toàn ngâm không có ở trong công việc. Mà tiểu Tân Tiên nhưng là trước sau như một đất(mà) thân du ở lớp học ở ngoài.

Bởi vì có cuối tuần ktv sự kiện, lâm khi sương đối với Diệp Thần thành kiến càng sâu một chút. Nàng tuy rằng từ đầu tới cuối đều không có nhìn tới Diệp Thần, bất quá dư quang mỗi khi liếc về hần này phó không để ý chút nào nhưng lại có chút nho nhỏ đắc ý đáng ghét đáng đáp, nỡ nữ tiểu đội trưởng lòng này thì sẽ không kim lòng được đất(mà) tức .

Thật đang hiểu rõ cuộc thi liền sắp đến rồi, đội được tiểu tử này thua trận cá cược lúc này, lại cẩn thận mà chế nhạo hần một phen cũng không muộn.

Sau khi tan học, Diệp Thần chạy đi cùng Hàn điễm điễm bàn giao một tiếng, nói mình phải xử lý việc tư, sau đó liền gọi điện thoại đem mình tiểu người hầu gái đình Phi hô hoán lại đây.

Đình Phi cũng là học sinh cấp ba, tuy rằng không ở Nhạc Lộ trường cao đẳng trung học, thế nhưng nàng trường học ở trong thành phố cũng coi như là trọng điểm.

Nhìn thấy chủ nhân sau đó, tiểu người hầu gái hơi kinh ngạc, nàng sùng bái mà nhìn tiểu Tân Tiên: "Chủ nhân, người cũng quá thâm tàng bất lộ chứ? Không nghĩ tới người lại ở Nhạc Lộ cao trung đọc sách, đây chính là chúng ta trong thành phố thi đại học tỉ lệ lên lớp cao nhất trung học rồi!"

Diệp Thần nhưng bĩu môi: "Ồ trường này đọc sách kỳ thực rất tệ nhạt, lớp trọng điểm cái nhóm này học sinh mỗi ngày chỉ biết Đạo học tập, ta liền cái tán gẫu người nói chuyện đều không có."

"Cái gì?" Đình Phi vẻ mặt nhưng càng thêm kinh ngạc, "Người sẽ không phải là ở Nhạc Lộ lớp trọng điểm chứ?"

"Đúng đấy, làm sao ?"

Đình Phi giờ ngón tay cái lên, đem hết thấy lời ca tụng đều bao hàm ở chính mình nhìn kỹ trong ánh mắt.

Đương nhiên, đình Phi cha là thị công an cục trưởng, nàng vốn là cũng là có thể tiến vào Nhạc Lộ trung học đọc sách. Chỉ có điều tiểu người hầu gái năm đó cuộc thi chênh lệch mấy phần, cha của nàng lại thực sự quá mức cứng nhắc chính trực một chút, không muốn vận dụng chính mình quan hệ, vì lẽ đó đình Phi mới tiến vào so với Nhạc Lộ hơi thiếu một chút cao trung đọc sách.

Hai người hơi hơi hàn huyên vài câu liền khu Xa Ly mở ra, nhưng mà Diệp Thần nhưng không có phát hiện, hần cùng tiểu người hầu gái gặp mặt đã bị xa xa Hàn điễm điễm hoàn toàn xem ở trong mắt.

Hàn lão sư chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi, nàng nguyên vốn còn muốn gọi điện thoại hỏi thăm Diệp Thần có muốn hay không chưa chút com tới. Nhưng là nhìn thấy Diệp Thần cô bé đối diện sau đó, Hàn điễm điễm mặt cười đột nhiên liền banh .

"Hừ, ta còn kỳ quái người làm sao được đột nhiên vay tiền, hóa ra là ở hện hò!" Hàn điễm điễm tức giận đất(mà) tự nói.

Tính tình của nàng rất tốt, cực nhỏ Sinh Khí. Một khi nóng giận, sắc mặt thì sẽ có một chút điểm hơi đỏ lên, xinh đẹp đáng đáp xem có chút say rượu sau đó vì luân, thế nhưng là tia không ảnh hưởng chút nào nàng gió xuân giống như ôn nhu khí chất.

Này cũng khó trách Hàn điễm điễm sẽ hiểu lầm Diệp Thần, chỉ vì tiểu người hầu gái trên mặt ái mộ tình thực sự quá mức rõ ràng một điểm, chỉ có kẻ ngu si mới sẽ không thấy được.

"Diệp Thần tiểu tử ngươi thực sự có chút quá phận quá đáng, lập tức liền muốn cuộc thi, lại ở đây sao khản yếu bước ngoặt đi lên lút hện hò. Càng then chốt chính là, ngươi đi hện hò còn muốn cùng ta vay tiền, hơn nữa còn gạt ta, không tiền liền không nên hện hò a..." Hàn điễm điễm càng nghĩ càng giận, trong lòng càng ngày càng cảm thấy Diệp Thần người như thế căn bản thì không nên đối với hắn có kỳ vọng.

Nhưng là, Hàn điễm điễm vừa ở trong lòng oán giận Diệp Thần, vừa nhưng lại nghĩ tới mỹ nữ tiểu đội trưởng lâm khi sương lúc đó trào phúng Diệp Thần cảnh tượng. Nàng hơi hơi nhiễm phải một tầng mỏng manh băng sương tâm, dần dần mà rồi lại mềm mại.

"Ai, Diệp Thần dù sao cũng là từ nông trong thôn đến hải tử. Khả năng trước đây đã quen rồi, đi tới trong thành phố học trung học sau đó, trong lúc nhất thời thu không trở lại tâm, miễn miễn cưỡng cưỡng có năng lực xem như là có thể thông cảm được. Mặc kệ thế nào, hay vẫn là không nên từ bỏ hắn, ta nếu là giáo sư, liền có nghĩa vụ lại kéo hắn một cái."

Liền như vậy, xoắn xuýt Hàn điễm điễm bản mặt cười trở lại chính mình nhà trọ.

Nàng đơn giản ăn chút gì lấp đầy bụng, liền ánh chừng cánh tay ngồi ở phòng khách trên ghế salong chờ Diệp Thần trở lại. Bất tri bất giác, sắc trời cũng đã hoàn toàn tối lại, hôn trong bóng tối, Hàn điễm điễm lại liền như vậy tựa ở trên ghế salong ngủ.

Nàng lại mơ một giấc mơ.

Trong mộng là một chỗ trống trải mà hoang vu ruộng đồng, thiên dã bên trong chỉ có hai người, nàng cùng Diệp Thần. Diệp Thần đi ở phía trước, xem đi bộ nhàn nhã, Hàn điễm điễm nhưng liều mạng chạy trốn mới có thể đuổi tới bước chân của hắn.

Bốn phía vậy không hề có một chút điểm âm thanh, Hàn điễm điễm liều mạng hô, muốn cho Diệp Thần dừng lại, nhưng là Diệp Thần nhưng phảng phất mất diếc tai ngơ giống như vậy, từ đầu tới cuối đều không quay đầu lại. Đi thẳng a, đi thẳng, phía trước đột nhiên liền nhảy lên ngập trời bạch sắc hòa diễm.

Trong nháy mắt, Diệp Thần liền biến mất ở trong ngọn lửa. Hàn điễm điễm kinh hãi đến biến sắc, nàng muốn xông qua đem Diệp Thần cứu ra, nhưng mà ngọn lửa kia mãnh liệt ánh sáng nhưng đâm vào nàng hoàn toàn không có cách nào mở mắt ra.

Liền tiếp theo, liền đất rung núi chuyển ...

"Diệp Thần..." Hàn điễm điễm hơi quần quai liền tỉnh lại. Nàng mở mắt ra, phát hiện Diệp Thần mặt lại ngay khi trước mắt của chính mình, mà chớp mũi nhưng bay hắn nhàn nhạt mũi.

Diệp Thần khoe miệng mang theo ý cười, trêu nói: "Hàn lão sư, lúc này mới bao lâu không thấy, ngươi liền nhớ ta rồi sao?"

Hàn điễm điễm lúc này mới phát hiện mình lại nằm ngang ở Diệp Thần khuỷu tay bên trong, trong mộng tia sáng chói mắt kia đến từ chính đèn của phòng khách. Hóa ra là Diệp Thần sau khi trở về, phát hiện Hàn điễm điễm ngủ, muốn đem nàng ôm trở về đến phòng ngủ trên giường.

Nàng khuôn mặt đỏ lên, giấy giụa từ Diệp Thần trong lòng nhảy trở lại trên đất: "Ngươi... Ngươi làm sao mới trở lại?"

"A? Còn giống như không muốn chứ?" Diệp Thần chỉ chỉ đồng hồ treo tường, hắn đi lấy được lúc này sợ Hàn điễm điễm lo lắng, vì lẽ đó một khắc đều không có trì hoãn, vội vã đi vội vàng về.

"Không biết hiện tại thời gian đối với tầm quan trọng của ngươi sao? Sắp cuộc thi, mau nhanh cho ta đọc sách đi!" Hàn điễm điễm trừng Diệp Thần một chút.

"Nhưng là..." Diệp Thần bĩu môi một cái, "Ta còn đói bụng đây."

"Ngươi đến xem thư, ta giúp ngươi lược mặt!" Hàn điễm điễm trên mặt tuy rằng nổi một tầng sương sắc, thế nhưng trong lòng nhưng là mềm nhũn ra.

Này một đêm, Hàn điễm điễm cùng Diệp Thần tất cả có tâm sự, hai người đều không có nói như thế nào. Đặc biệt là Hàn điễm điễm, nàng nhiều lần đều muốn mở miệng hỏi Diệp Thần liên quan với hện hò sự tình, nhưng là nhưng lại không biết tại sao, lời chưa kịp ra khỏi miệng lại không nói ra được.

Diệp Thần nhưng là dư quang vẫn ở phiêu chính mình giấu ở sơ pha mặt sau bao bố, hắn lo lắng Hàn điễm điễm phát hiện mình mua trở lại được liệu.

Ai, xem ra vừa muốn làm bộ một cái bình thường học sinh, vừa nhưng lại muốn làm chuyện tốt cứu người, đây thật sự là một cái khá là khổ cực sự tình a...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Hiểu làm sâu sắc thêm

Tuy rằng mua trở về được liệu, thế nhưng cụ thể phối hợp cùng dùng lượng Diệp Thần vẫn chưa hoàn toàn cân nhắc được, vì lẽ đó hẳn chỉ có thể sản Hân điềm điềm không ở lúc này lên lút nghiền cứu.

Thuốc Đông y chính là như vậy, ba tiền năm tiền, bốn phần sáu phần, thậm chí hỏa hầu đều muốn đem nắm rất tốt, như vậy mới có thể phát huy ra to lớn nhất được hiệu. Cũng may tiểu Tấn Tiên thuộc về luyện chế đan dược, mà đan dược luyện chế cùng thảo dược dày vò có chút hiệu quả như nhau tuyệt diệu, vì lẽ đó hai, ba lần thí nghiệm sau đó, hẳn đã cơ bản thăm dò rõ ràng con đường.

Mua thuốc trở lại ngày thứ ba buổi tối, Hân điềm điềm bởi vì có chút việc tư muốn làm, vì lẽ đó cho Diệp Thần bố trí một điểm nhiệm vụ, sau đó liền ra ngoài.

Diệp Thần cảm đã phối hợp thật thảo dược đi tới nhà bếp, hẳn quyết định trước tiên hầm một ít đi ra, sau đó tìm cơ hội để Hân điềm điềm uống xong, nhìn hiệu quả như thế nào.

Châm lửa, châm nước, một mực một mực tỉ mỉ mà gia nhập dược liệu, không lâu lắm, thuốc Đông y này sơi có chút sang người mùi tràn ngập ở toàn bộ nho nhỏ nhà trọ bên trong. Bởi vì Hân điềm điềm bệnh tim chứng khá là đặc thù, ngoại trừ phổ thông thảo dược ở ngoài, còn có một mực linh khí phi thường nồng nặc hạc vũ thảo làm thuốc dẫn.

Này hạc vũ thảo dược tính cực kỳ mãnh liệt, cần ở tất cả loại dược thảo dược lực dung hợp này trong nháy mắt gia nhập, hơn nữa một khi gia nhập sau đó sẽ sản sinh phi thường mùi gay mũi. Diệp Thần nháy mắt một cái không nháy mắt đất(mà) nhìn chăm chăm hỏa hầu, nguyên bản trong suốt thủy dần dần biến thành hỗn hoàng, sau đó màu sắc càng ngày càng đậm, rốt cục sắp tới đem hoàn toàn biến thành đen này một cái chớp mắt, tiểu Tấn Tiên đem hạc vũ thảo với đầu ngón tay bóp nát, đều đều đất(mà) tạt tiến vào.

Tương tự với lưu huỳnh thiêu đốt mùi nhất thời xông vào mũi, Diệp Thần bị sặc phải ho khan thếu, song khi hẳn nhìn thấy dược thang màu sắc hiện ra đen bóng màu sắc sau đó, trên mặt nhưng là lộ ra mừng rỡ về mặt.

Hầm chế ra nhiều lần, này một phen xem như là thành công nhất, phỏng chừng Hân điềm điềm uống vào sau đó sẽ có lập tức rõ ràng hiệu quả.

Mừng rỡ sau khi, tiểu bảo an nhưng quên như bình thường như thế mở ra đánh du yên cơ đến lạc một lạc nhà trọ bên trong mùi. Hân ngắt lấy thời gian, từ từ đem hỏa thổ đến nhỏ nhất, hết sức chăm chú bên dưới, một điềm đều không nghe thấy nhà trọ cửa bị mở ra âm thanh.

"Kẹt kẹt..."

Hân điềm điềm đẩy cửa mà vào, nàng theo bản năng mà hướng về Diệp Thần bình thường đọc sách địa phương nhìn tới, muốn nhìn một chút tiểu tử này có hay không bé ngoan nghe lời khắc khô cô gắng. Nhưng là dưới trong nháy mắt, Hân điềm điềm liền bị sang đến ho khan.

Nghênh tiếp nàng chính là khắp phòng gay mũi quái lạ mùi, còn có lượn lờ sương mù. Đương nhiên, sản sinh sương mù nguyên nhân là tiểu Tấn Tiên ở thêm dược lúc này, không cẩn thận đem dược liệu rơi xuống hỏa điềm bên trên.

Hân điềm điềm đầu tiên là sững sờ, sau đó cả khuôn mặt liền biến sắc, bởi vì nàng nhìn thấy Diệp Thần không chỉ có không có học tập, hơn nữa còn lên lên lút lút ở trong phòng bếp không biết mân mê chút gì.

"Diệp Thần!" Hân điềm điềm kêu thành tiếng âm lúc này, liền bản thân nàng giật nảy mình.

Trong ngày thường, Hân lão sư rất ít sẽ Sinh Khí, mặc dù chính là tức rồi, nàng cũng sẽ tự mình điều tiết, xưa nay đều sẽ không biểu hiện ra. Nhưng là lần này nhưng có chút không giống, nàng nguyên bản đối với Diệp Thần tràn ngập tự tin, ai biết Diệp Thần tiểu tử này lại làm cho nàng một lần lại một lần thất vọng.

Không chỉ là thất vọng, lần này e sợ hẳn là tuyệt vọng.

Vì lẽ đó, mặc dù Hân điềm điềm đã ý thức được chính mình có chút phần nộ quá mức, nàng vẫn cứ không hề có một chút điềm do dự.

"Người đến cùng là nghĩ như thế nào!" Hân điềm điềm tức giận đất(mà) đi thẳng tới nhà bếp, túm cục trùng trùng nhìn Diệp Thần, "Người nói, người tại sao không hảo hảo học tập, mỗi ngày càng muốn làm một ít cổ quái kỳ lạ, bản thủ xấu xa đồ vật?!"

"Ta..." Diệp Thần nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Hân điềm điềm hơi sững sờ, hẳn suy nghĩ chút nữa liền muốn bật thốt lên chính mình ở rán dược, nhưng là

thoáng một suy tư, vẫn là đêm không có nói ra cho nuốt xuống bụng bên trong.

"Ngươi cái gì? Ngươi nói a!" Hàn điềm điềm nhưng cho rằng Diệp Thần có chút chột dạ, nàng mũi đau xót, nước mắt thiếu một chút liền rơi xuống.

"Hàn lão sư, ngươi không muốn Sinh Khí, ta này liền đến xem thư." Diệp Thần vội vàng mà đem đã hàm thật được ngã vào một cái trong ly, muốn xoay người rời đi.

"Tại sao?" Hàn điềm điềm kéo Diệp Thần, ngăn ngừa sự phản nộ sau đó, nàng phản cũng có vẻ càng bình tĩnh, "Diệp Thần, ngươi có thể hay không nói cho tại sao phải làm như vậy? Ta đối với ngươi yêu cầu nghiêm ngặt, này cũng là vì tốt cho ngươi... Nhưng là tại sao, ngươi một mực làm ra một bộ không để ý chút nào đáng đáp?"

Hàn điềm điềm nhớ tới mình làm giấc mộng kia. Vào giờ phút này, trong lòng nàng cảm giác cực kỳ giống ở trong mơ, chính mình toàn lực truy đuổi, nhưng chỉ có thể tro mắt nhìn Diệp Thần đi vào không cách nào cứu lại tuyệt cảnh.

Ở một cái lão sư trong mắt, một vị tự cam Đọa Lạc không có một chút nào tiến thủ tâm học sinh, chẳng phải chính là ở từng bước từng bước đi vào tuyệt cảnh sao?

"Hàn lão sư, ngươi yên tâm. Cá cược sự tình ngươi không cần để ý, ta sẽ bãi bình." Diệp Thần khẽ thở dài một hơi, chậm tiếng giải thích.

"Cá cược? Ngươi cho rằng ta Sinh Khí vền vền cũng là bởi vì một vụ cá cược sao?" Hàn điềm điềm giận quá mà cười, "Diệp Thần, ta chỉ là muốn để ngươi có lòng cầu tiến, muốn cho ngươi ở trong đám bạn học có thể ngẩng đầu lên, không lại sẽ bị người khác châm chọc cười nhạo. Một người, chỉ có biết tự mạnh, hẳn mới sẽ thật sự trở nên càng tốt hơn!"

"Ta rõ ràng, ta này liền đến xem thư, ngươi không cần Sinh Khí nữa." Diệp Thần quay đầu lại, đối với Hàn điềm điềm báo lấy mỉm cười. Hắn nắm chặt rồi Hàn điềm điềm tay, muốn dùng phương thức như thế làm cho nàng xin bớt giận.

Nhưng là, Hàn điềm điềm trắng nổi tay trắng nhưng có một ít lạnh lẽo.

"Ngươi liền muốn như vậy đối với ta vẫn qua loa xuống sao?" Hàn điềm điềm dùng sức bỏ rơi Diệp Thần tay, sau đó cũng không quay đầu lại đất(mà) đi vào chính mình phòng ngủ, nặng nề khép cửa phòng lại.

"Oanh!"

Một tiếng trùng Vang sau đó, nhưng là thật lâu yên tĩnh.

Hàn điềm điềm cùng Diệp Thần trong lúc đó bắt đầu rồi chiến tranh lạnh, đương nhiên, này cái gọi là chiến tranh lạnh chỉ là một phương diện. Diệp Thần nhiều lần chủ động cùng Hàn điềm điềm nói chuyện, nhiên mà trả lời hắn nhưng là Lãnh Băng Băng trầm mặc.

Tuy rằng sinh sống ở đồng nhất dưới mái hiên, nhưng mà hai người trong lúc đó nhưng dựng thẳng lên một đạo lạnh lẽo vách tường. Nhưng mà này đạo tường bích, nhưng chỉ kéo dài hai mươi bốn tiếng.

Ngày thứ hai lúc chạng vạng, sau khi tan học, Hàn điềm điềm không có các (chờ) Diệp Thần, mà là trực tiếp trở lại chính mình nhà trọ. Diệp Thần sau khi trở về, phát hiện Hàn điềm điềm chính đang máy chạy bộ mệt trên rèn luyện.

Hàn điềm điềm cùng phổ thông cô gái có chút không giống, đại đa số cô gái tâm tình không tốt lúc này yêu thích đi dạo phố hoặc là ăn đồ ngọt, mà Hàn điềm điềm tâm tình không tốt lúc này nhưng yêu thích chạy bộ.

Nàng ăn mặc bó sát người vận động T-shirt cùng quần soóc, ở máy chạy bộ trên đổ mồ hôi như mưa, xem thanh xuân mà có sức sống. Đương nhiên, này thanh xuân cùng sức sống đang đối mặt Diệp Thần lúc này, tự nhiên cũng nhiều hơn mấy phần lạnh lẽo.

Diệp Thần đương nhiên sẽ không tự chuốc nhục nhã, hắn cùng Hàn điềm điềm đơn giản lên tiếng chào hỏi sau đó, liền một mình ở phòng khách trong góc xem ra thư. Ở bên ngoài đọc sách, thế nhưng Diệp Thần tâm tư nhưng hoàn toàn đặt ở Hàn điềm điềm trên người.

Bây giờ nhìn, Hàn điềm điềm mỹ lệ mà khỏe mạnh, nhưng là Diệp Thần nhưng rất rõ ràng, chính mình vị này thiện lương tuyệt sắc lão sư bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu có thể sẽ ẩn ẩn phát tác.

Hàn điềm điềm màu da nhìn như trắng nõn, trên thực tế nhưng có vẻ hơi trắng xám, hơn nữa này trắng xám bên trong còn lộ ra lúc ẩn lúc hiện Ám Tử Sắc. Đây là trái tim ẩn ẩn dẫn đến khung máy móc khuyết đường tương biểu hiện, trên mặt có như vậy bệnh trạng, biểu thị bệnh trạng đã rất khó trị tận gốc. Tuy rằng tạm thời xem nháy nhót từng bùng, cùng người thường không khác, nhưng này cũng chỉ là tạm thời.

Nếu như không có Diệp Thần xuất hiện, như vậy đáy lòng thiện lương mà đơn thuần Hàn điềm điềm, rất có thể ở năm, sáu năm sau đó, sẽ hương tiêu ngọc vãn.

Hơn nữa, năm, sáu năm tiền đề là, Hàn điềm điềm không đi làm quá mức kịch liệt vận động..

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Cô giáo xinh đẹp rất cảm động

Kỳ thực Hàn điểm điểm đối với trái tim của chính mình chứng bệnh là tri tình, chỉ có điều bệnh này là Tiên Thiên mà đến, trong nhà bỏ ra rất nhiều tiền đều y không trị hết.

Y không trị hết nguyên nhân chủ yếu hay vẫn là không được pháp. Đề cập bệnh tim, mọi người sẽ theo thói quen nghĩ đến Tây y, cho rằng Tây y Quý Phủ Thần Công giải phẫu mới là giảm bớt trái tim bệnh tật hữu hiệu biện pháp.

Không biết Hàn điểm điểm bệnh này nhưng là bắt nguồn từ với một cái ít có người biết nguyên nhân. Nàng sinh ra ở mười lăm đêm trăng tròn, trăng tròn lúc chính là trong thiên địa Âm Sát chi khí nhất thịnh lúc này. Hàn điểm điểm lúc sinh ra đời, bởi vì nguyên nhân nào đó, bên trong thân thể dĩ nhiên chạy trốn một tia Âm Sát chi khí đi vào, này Âm Sát chi khí sau đó dừng lại ở trái tim của nàng nơi, lúc này mới dẫn đến trái tim của nàng ần tật.

Như muốn triệt để trị tận gốc, khai đao loại hình Tây y là hoàn toàn không thể được, cần trước tiên dùng ôn hòa thuốc Đông y thư lạc tâm mạch, sau đó ở lấy Thuần Dương được lực xua tan này tia Âm Sát chi khí. Này nếu như đối làm phổ thông trung y cũng không làm được, nhân vì bọn hắn mặc dù hiểu được lý, cũng sẽ không biết âm dương.

Diệp Thần liên không giống, hắn không chỉ có quen thuộc trung y sách cổ, hơn nữa hay vẫn là nhân thể ở ngoài tu hành Tán Tiên. Phía trên thế giới này muốn nói đạo âm dương huyền học Chi luận, có năng lực hơn được Diệp Thần, một cái tay đều đếm ra.

Vì lẽ đó, lúc trước Hàn điểm điểm lòng tốt trợ giúp Diệp Thần, sau đó bị Diệp Thần phát hiện nàng ần tật, này đều là thiên ý.

Hàn điểm điểm biết mình trái tim có bệnh, vì lẽ đó trong ngày thường nàng tuy rằng yêu thích vận động, nhưng đều là có chừng có mực. Một mực mấy ngày nay bởi vì Diệp Thần không hảo hảo chuyên học tập, Hàn điểm điểm tâm tình không hề tốt đẹp gì, cho nên nàng không cẩn thận liền vận động đất(mà) có chút thừa thải.

Diệp Thần ngồi ở phía trên ghế sa lon, lẳng lặng mà nhìn Hàn điểm điểm, nhưng là từ từ hắn liền phát hiện có gì đó không đúng. Hàn điểm điểm hô hấp nguyên bản vẫn tính thông thuận, nhưng là dần dần thì có một chút trệ trướng, bước chân của nàng cũng dần dần chậm lại.

"Hàn lão sư?" Diệp Thần từ trên ghế sa lon đứng.

Hàn điểm điểm ngừng lại, nàng quay đầu nhìn Diệp Thần một chút, trên mặt lộ ra cực kỳ vẻ mặt thống khổ, sau đó hai chân mềm nhũn ngã gục liền.

Diệp Thần Như Phong nhào tới, để Hàn điểm điểm vừa vặn liền ngã vào chính mình trong lòng, không đến nỗi khái thương thân thể. Hàn điểm điểm bụng trong lòng chính mình, đau đến trong mũi hừ nhẹ, cắn bản nói không ra lời.

Nàng sắc mặt tái nhợt đất(mà) đáng sợ, trong mi tâm có một tia như ẩn như hiện tử hắc khí, bên ngoài thân lạnh lẽo, tràn đầy đồ mồ hôi, vào giờ phút này lại như là mảnh mai tê liểu, khiến lòng người sinh thương tiếc.

Diệp Thần vội vàng ba Hàn điểm điểm ôm vào trong phòng ngủ, sau đó vội vã chạy vào phòng bếp, mang tới chính mình hầm chế ra thật thuốc Đông y.

"Hàn lão sư, ngươi hé miệng, đưa cái này được uống vào." Diệp Thần hô hoán Hàn điểm điểm, đem cái chén tiến đến miệng của nàng bờ.

Hàn điểm điểm đôi mi thanh tú nhú chặt, tỏ rõ vẻ vẻ thống khổ, nàng nhắm chặt hai mắt, lông mi thật dài Vivi run run, mặc cho Diệp Thần làm sao hô hoán, nhưng chỉ là cắn chặt hàm răng, dĩ nhiên một điểm phản ứng đều không có.

Diệp Thần không dám trì hoãn, hắn một tay cầm cái chén, một tay nhẹ nhàng nặn ra Hàn điểm điểm hàm răng, sau đó từ từ từng điểm từng điểm đem được cho ần tiến vào.

Thuốc đắng dã tật, màu đen thuốc Đông y ngửi vừa khổ lại sang, nhưng là nhưng vừa vào miệng liền tan ra.

Chờ được toàn bộ cho ăn sau khi đi vào, Diệp Thần nhẹ nhàng vỗ về Hàn điểm điểm ngực, trước mắt tuy rằng hay vẫn là như vậy mãnh liệt sóng lớn, nhưng là tiểu Tán Tiên lúc này lại là trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác.

Cũng không lâu lắm, ở Diệp Thần nhìn kỹ, Hàn điểm điểm sắc mặt tái nhợt mới dần dần có một chút đỏ ửng. Rất nhanh, nàng hô hấp cũng biến thành vững vàng đi, lạnh lẽo tay chân dần dần khôi phục nguyên bản nhiệt độ.

Mặc dù đối với chính mình hầm đi ra được rất tin tưởng, thế nhưng Diệp Thần vẫn trối chặt lông mày, mãi đến tận Hàn điểm điểm chậm rãi mở mắt ra, hắn nổi lòng lo lắng mới thả xuống, trên mặt cũng lộ ra nụ cười vui mừng.

"Diệp... Diệp Thần, người vừa nãy cho ta uống cái gì." Hàn điễm điễm vừa nãy tuy rằng xem như là hôn mê, trên thực tế ý thức cũng nhận biết nhưng là tỉnh táo, chỉ có điều bởi vì trái tim quận đau, năng tạm thời hữu tâm vô lực mà thôi.

"Là một loại dược." Chuyện đến nước này, Diệp Thần tự nhiên cũng không tốt ần giấu.

Hai người nói chuyện này hô hấp công phu, Hàn điễm điễm sắc nhìn qua lại khá hơn nhiều.

"Dược? Ta bệnh này uống dược là vô dụng, muốn đưa đi bệnh viện..." Hàn điễm điễm cay đắng nở nụ cười, lại dùng tay chống thân thể ngồi.

Nhưng là nàng vừa mới mới vừa ngồi dậy, cả người liền sùng sốt một chút. Chợt, nàng kinh ngạc nhìn một chút cánh tay của chính mình, sau đó lại giơ tay lên sờ sờ trong lòng chính mình.

Đều đạo bệnh tới như núi sập, bệnh đi như trừu ti. Dựa theo kinh nghiệm thuở xưa, Hàn điễm điễm biết mình một khi bệnh tim phát tác, ở trong vòng mấy ngày đều là không thể như thường hoạt động. Nhưng là nàng hiện tại nhưng kinh ngạc phát hiện, chính mình không chỉ có ngồi, hơn nữa nơi ngực này sợi bài son đào hải đau đớn lại không có.

Hàn điễm điễm chớp chớp đôi mắt to xinh đẹp, lại một lần nữa nhìn về phía Diệp Thần.

Vào giờ phút này, Diệp Thần trong tay còn nắm cái kia thịnh dược cái chén. Tiểu Tấn Tiên trên mặt mang theo nhân nhật mỉm cười, vẫn cứ là này phó hơi có chút trúc trắc chất phác nông thôn tiểu tử đáng đáp, nhưng là ở Hàn điễm điễm trong lòng, hần hình tượng nhưng phát sinh biến hóa long trời lở đất.

"Thuốc này?" Hàn điễm điễm căn bản không thể tin được chính mình là uống Diệp Thần trong tay dược mới có chuyển biến tốt, nhưng là sự thực liền đặt tại ở trước mắt, nàng rồi lại không thể không tin.

"Bệnh của người không có cái gì quá đáng lo, không cần phải đi bệnh viện." Diệp Thần nói.

"Nhưng là..." Hàn điễm điễm nửa tin nửa ngờ dẫm(mà) từ trên giường đứng, sau đó trên đất đi mấy bước, nàng phát hiện thân thể của chính mình lại một điễm cảm giác khác thường đều không có.

Phương đến lúc này, Hàn điễm điễm mới đối với Diệp Thần cho ăn chính mình uống xong này dược hiệu quả tin tưởng tám, chín phần. Rất nhiều chuyện đều là hậu tri hậu giác, trên đất sau khi đi mấy bước, Hàn điễm điễm lại một lần nữa sùng sốt, mấy ngày trước chuyện đã xảy ra đột nhiên toàn bộ ra hiện tại trong đầu của nàng.

Diệp Thần lén lút xem những cái kia không biết vì lẽ đó thư tịch, sau đó sấn chính mình ra ngoài lúc này bản thủ xấu xa dẫm(mà) hãm dược, tất cả những thứ này...

Trời ạ, nguyên lai hần làm hết thầy đều là vì mình!

Nhưng là, chính mình nhưng hiểu lầm hần. Không chỉ có hiểu lầm hần, hơn nữa còn cố ý giận hờn tự dẫm(mà) đối với hần hết sức lạnh nhạt, hờ hững.

Này bỗng nhiên nhìn lại đèn đuốc rõ rồi nơi cảm giác, trong nháy mắt liền đánh đổ Hàn điễm điễm. Nước mắt của nàng trong khoảnh khắc liền chảy ra, óng ánh nước mắt châu theo tuyết khuôn mặt đẹp giáp chảy xuống, sau đó nhỏ xuống trên đất, liền ngay cả âm thanh cũng biến thành nghẹn ngào.

"Diệp... Diệp Thần, người mấy ngày trước đọc sách, hãm dược, nguyên lai đều là ta."

"Hàn lão sư, người đừng khóc a. Người một chảy nước mắt, ta thì có chút không biết làm sao." Diệp Thần đứng, đem Hàn điễm điễm trùng lại đặt tại trên giường.

Hàn điễm điễm nhưng cảm thật chặt Diệp Thần tay: "Cảm ơn người, Diệp Thần. Bất quá, có thể hay không nói cho ta, người đến tột cùng là làm thế nào đến? Ta thầy thuốc đã từng nói, thật giống..."

Diệp Thần chỉ sợ Hàn điễm điễm hỏi nhiều, hần bận bịu ngắt lời nói: "Hàn lão sư, người hiện tại cần muốn cẩn thận mà nghỉ ngơi một chút. Dù sao bệnh nặng mới khỏi, không thể giảng quá nói nhiều."

Hàn điễm điễm trong lòng tuy rằng có nghi vấn, bất quá nàng cũng không phải làm người khác khó chịu người, cho nên nàng thấy Diệp Thần không muốn trả lời, cũng không có lại tiếp tục hỏi tới.

Diệp Thần sau khi đi ra ngoài, Hàn điễm điễm nằm ở trên giường trần trọc trở mình, trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh, mãi đến tận bóng đêm thâm trầm mới chậm rãi ngủ. Nhưng mà nàng nhưng lại không biết Diệp Thần vẫn ở bên ngoài lén lút nghe bên trong phòng ngủ động tĩnh.

Đang xác định Hàn điễm điễm đã ngủ sau đó, Diệp Thần mới ánh mắt sáng lên, từ trong túi tiền lấy ra một tấm Ân Thân Phù.

Chương 78: Âm Dạ kiều diễm

Khuya khoắt, trời tối người yên, Hàn điễm điễm hương khuê cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, xem lại như là đột nhiên quát đến rồi một con gió.

Tĩnh tế tiếng bước chân từ phòng khách vẫn truyền vào phòng ngủ, đến Hàn điễm điễm trước giường. Liên tiếp theo, bên giường một chỗ đột nhiên hướng phía dưới lõm một chút, một cái trong suốt thân ảnh ngồi ở bên trên.

Diệp Thần nín thở ngưng hấp, cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) nhẹ nhàng sờ sờ Hàn điễm điễm gò má, đang nhìn đến nàng một điễm phản ứng đều không có sau đó, mới nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm. Nếu như không phải là bởi vì thực sự có chút vạ bất đắc dĩ, hẳn cũng không muốn ở hơn nửa đêm vận dụng Ân Thân Phù lên vào đến cô giáo xinh đẹp bên trong gian phòng.

Bởi vì Hàn điễm điễm uống xong này thuốc Đông y chỉ là trị liệu nàng bệnh tim hoạn bước đi một trong, mạnh mẽ được lực đã đem này tia Âm Sát chi khí từ Hàn điễm điễm buồng tim bên trong khu chạy ra, nhưng cũng chỉ là xua đuổi, cũng chưa hề hoàn toàn xua tan.

Chữa bệnh thứ hai bước đi, thì cần muốn thầy thuốc vận dụng cổ xoa bóp thủ pháp, đem này tia âm sát khí thông qua ngoại lực thủ đoạn bức bách đến miệng mũi nơi, sau đó để cho tản mát ra ngoài thân thể.

Nói là cổ xoa bóp thủ pháp, kỳ thực giản Đan Minh một điễm, chính là toàn thân quán lực xoa bóp mà thôi.

Ban ngày lúc này, Diệp Thần đã từng muốn thừa dịp Hàn điễm điễm nhắm mắt lại thì giúp nàng xoa bóp một tý, một phương là bởi vì lúc đó Âm Sát chi khí còn chưa hoàn toàn từ trái tim nơi bị trục xuất khỏi đến, mặt khác Diệp Thần cũng sợ Hàn điễm điễm đột nhiên mở mắt ra, như vậy mình và nàng không khỏi sẽ có một ít lúng túng.

Dưới sự bất đắc dĩ, hẳn chỉ có thể lựa chọn khuya khoắt lên vào trong phòng của nàng, hơn nữa còn sử dụng một tấm Ân Thân Phù.

Dạ quang bên trong, Hàn điễm điễm ngủ đáng vẻ hay vẫn là rất đẹp, bất quá Diệp Thần cũng không dám xem thêm, dù sao Ân Thân Phù hiệu quả là có thời gian, hẳn một khắc cũng không dám quá nhiều trì hoãn.

Thoáng lảng nghe Hàn điễm điễm mạch đập, Diệp Thần cũng đã biết này tia Âm Sát chi khí hiện tại vị trí. Hẳn hít một hơi thật sâu, sau đó nhẹ nhàng liêu nổi lên Hàn điễm điễm cái chân đơn bạc, liền đem tay của chính mình từ từ đưa về phía nàng lại tròn lại móng mấy bên trên.

Thực ở không có cách nào, này tia Âm Sát chi khí vừa vận liên tới lui tuần tra ở đây sao hương điễm mà bộ vị nhạy cảm trong kinh mạch.

Hàn điễm điễm ngủ thì chỉ mặc vào (đầm qua) vẫn ngực cùng tiểu nội nội, Diệp Thần bàn tay vừa chạm đến, nhất thời liền truyền đến mềm nhũn mà giàu có co dãn tươi đẹp cảm giác. Hẳn trái tim nhỏ mạnh mẽ nhảy một cái, trên tay không kìm lòng được đất(mà) đa dụng hai phần lực, như là ăn bớt giống như vậy, ngắt như vậy một tý.

"Ừm.."

Ai biết trong giấc mộng Hàn điễm điễm thật giống cảm ứng được tự, lại trầm thấp nhọt nhọt đất(mà) khẽ hừ một tiếng. Diệp Thần nhất thời liền bị sợ hết hồn, bất quá rất nhanh hẳn liền xác định cô giáo xinh đẹp cũng không có tỉnh lại.

Cổ xoa bóp thủ pháp chú ý một cái dùng sức đều đều mà toàn diện, Diệp Thần lại là vò lại là mò, lực đạo không dám dùng trùng, lại không dám quá nhẹ, tuy rằng cực khổ rồi một ít, thế nhưng đối lấy này sợi hương điễm cùng tim đập, thì lại để hẳn ở trong lòng thâm hô đã ghiền.

Hàn điễm điễm da dẻ tốt vô cùng, thậm chí so với lột bì trứng gà lược còn muốn mềm nhũn, bất tri bất giác, tiểu Tân Tiên thì có chút thay lòng đổi dạ. Cũng may hẳn tu hành nhiều năm, định lực đầy đủ, mới miễn cưỡng có thể nắm giữ được.

Thời gian từng điễm từng điễm đã qua, Diệp Thần tay chậm rãi từ Hàn điễm điễm cái móng chuyển qua nàng bụng dưới, sau đó lại di động đến nàng này ngực nhân hai vú bên trên.

Đương nhiên, Diệp Thần nguyên bản ý tứ là đem này tia Âm Sát chi khí xua đuổi đến Hàn điễm điễm hai vú trong lúc đó khe bên trong. Ai biết này Âm Sát chi khí giáo hoạt dị thường, đi ngang qua Hàn điễm điễm bụng sau đó, lại phân tán thành hai cỗ, hai bên trái phải chui vào nàng thể đại bạch thỏ bên trong.

Thiên ý như vậy, tiểu Tân Tiên tự nhiên cũng không thể làm gì.

Tuy rằng ăn mặc quần áo, thế nhưng Hàn lão sư này khiến người ta huyết thống căng phòng hai vú xoa bóp, vẫn cứ có khó có thể tưởng tượng tươi đẹp cảm giác. Xem kiên cường có mô hình, nhưng là một khi lấy tay thả đi tới thoáng dùng sức sau đó, rồi lại thật sự đã biến thành hoạt bát đáng yêu lớn thỏ,

lại có chút không bị khổng chế khoảng chừng : trái phải nhảy lên .

Tiểu Tán Tiên không biết chính là, cô giáo xinh đẹp buổi tối ngủ là không thủng vắn ngực, bởi vì nơi đó thực sự quá lớn, hấn xoa bóp xoa bóp , tuy rằng cách áo ngủ, hay vẫn là có thể cảm giác được trước ngực hai con đại bạch thỏ ùng ục một tý, rất có sức sống nhảy lên .

Diệp Thần lúc này liền tàn nhẫn mà nuốt một ngụm nước bọt.

Buổi tối hôm nay, Diệp Thần mới lần thứ nhất biết được, đối với như Hàn điễm điễm như vậy nắm giữ nhân gian hung khí đại mỹ nữ tới nói, nhất nghịch ngợm khó khăn nhất dự đoán cũng không phải tính tình của nàng, mà là nàng thể không bị ràng buộc đại bạch thỏ.

Hàn điễm điễm nơi đó cực kỳ nấn cảm, nặc dù nơi trong giấc mộng, từng tia từng tia khoái hoạt như điện lưu tê đại vẫn cứ truyền vào trong đầu của nàng. Ở mảnh liệt như vậy cảm giác bên dưới, Hàn lão sư dần dần mà liên bắt đầu hô hấp gia tốc, toàn thân nóng bỏng, uyển chuyển thân thể thậm chí bắt đầu không tự chủ được đất(mà) Vivi vận vẹo nghênh hợp .

Nguyên bản điễm tỉnh mà bình yên mộng cảnh, cũng dần dần bay lên gió xuân, dưới nổi lên Ti Vũ, nở đầy hoa đào, dập dờn kiều điễm. Hàn điễm điễm không có giao du bạn trai, ngoại trừ lần trước phòng tắm ô long(con quạ đen) sự kiện, thân thể cũng chưa bao giờ làm cho nam nhân chạm qua.

Vì lẽ đó ở như vậy một cái kiều điễm trong mộng, nàng cảm giác được trước nay chưa từng có thoải mái cùng khoái ý, không chỉ có mộng là thấp, liền ngay cả này phiền trước sau đều chưa từng duyên khách quét hoa đường nhỏ âm u nơi, cũng bắt đầu xuân thủy tràn lan.

Nhất trực quan thân thể biểu hiện chính là, nàng nguyên bản nhẹ nhàng hanh tiếng đã biến thành trần trọc nhẹ thiên rên rĩ, hai cái rõ ràng chân cũng không tự chủ được đất(mà) kẹp chặt lấy, sau đó thân bắt do kỷ đất(mà) ma sát .

Này có thể khô hống rồi Diệp Thần, hấn chỉ biết mình bộ này cổ xoa bóp thủ pháp trị bệnh cứu người hiệu quả kỳ giai, thể nhưng nhưng lại không biết nó lại còn có **** dẫn triệu phụ gia tác dụng.

Như vậy một cái trong ngày thường ôn nhu thiện lương, thể nhưng là người mang nhân gian hung khí tuyệt sắc đại mỹ nữ gần ngay trước mắt, hơn nữa nàng vào giờ phút này đã hoàn toàn biến thành tiến vào vong ngã mê huyễn bên trong mặc cho Quân thái kiết vu vật... Nhưng là một mục tiêu Tán Tiên vẫn chưa thể ưỡn "thương" lên ngựa, thúc ngựa giờ roi, tuy rằng cảm giác là có, nhưng là tình dục vật này, không tới cuối cùng dâng lên mà ra một khác đó, chung quy vẫn là không cách nào thỏa mãn.

Diệp Thần chỉ có thể ủ rũ biểu hiện, cúi đầu nhìn một chút dạ quang bên trong chính mình này sớm đã chi lên lều vải, nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Thiên Nhân giao chiến bên dưới, Diệp Thần rốt cục hay vẫn là hoàn thành nhiệm vụ của chính mình.

Trong màn đêm tuy rằng thấy không rõ lắm, thể nhưng hấn cảm giác được Hàn điễm điễm trong lỗ mũi tản mát ra từng tia từng sợi lạnh lẽo khí, sau đó mới thở thật dài nhẹ nhõm một cái, lau đi mồ hôi trên trán.

Từ từ bang cô giáo xinh đẹp đem chăn đắp kín, trước khi đi, Diệp Thần tự nhiên không có quên lại đang Hàn điễm điễm thỏ ngọc cùng **** bên trên khai một cái đầu.

Này cổ pháp xoa bóp kiều điễm quá trình nói dài đằng đặc, thể nhưng thời gian bất quá mới tứ năm phút đồng hồ mà thôi, Diệp Thần vừa mới đi ra Hàn điễm điễm cửa phòng ngủ, thân hình của hấn liền ở trong không khí hiện lộ ra.

Bởi vì có một tia ủ rũ, vì lẽ đó Diệp Thần rất nhanh liền ngã vào phía trên ghế sa lon ngủ . Hấn không biết chính là, chính mình vừa ngủ thiếp đi không bao lâu, bên trong phòng ngủ Hàn điễm điễm liền tỉnh lại. Nàng toàn thân đều cảm giác đến trước nay chưa từng có thoải mái cùng vui sướng, nhưng mà thân thể một số bộ vị nhạy cảm cảm giác khác thường rồi lại để Hàn điễm điễm có chút mặt đỏ.

Nàng một cách tự nhiên mà liền nghĩ tới chính mình làm giấc mộng kia, trong mộng vẫn cứ là hoang dã cùng hỏa điễm. Chỉ có điều lần này hỏa điễm nhưng đã biến thành màu đỏ, ngọn lửa màu đỏ bên trong. Hàn điễm điễm cùng một người đàn ông quấn quýt lấy nhau, da thịt ra mắt, tươi đẹp khôn kể.

Càng kỳ diệu hơn chính là, Hàn lão sư còn nhớ kỹ người đàn ông kia chứa. Hấn không phải người khác, chính là đã chạy đi cùng Chu Công gặp mặt tiểu Tán Tiên Diệp Thần.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Chưa tỉnh ngủ đơn vị liên quan

Ngày thứ hai sau khi tan học, Hàn điềm điềm hay vẫn là quyết định phải đi bệnh viện kiểm tra một chút. Vốn là Diệp Thần là hẳn là theo cùng đi bệnh viện, bất quá bởi vì ngày mai sẽ phải hiểu rõ cuộc thi , vì lẽ đó hẳn vẫn là ở Hàn điềm điềm mãnh liệt yêu cầu bên dưới trở lại nhà trọ đi ôn tập bài tập.

Hàn điềm điềm ở bệnh viện làm một lần toàn diện kiểm tra, bởi vì bệnh lâu thành y quan hệ, nàng đã ít nhiều gì đối với trái tim bệnh tật có nhất định hiểu rõ. Nàng cảm chính mình cuộn phim, tỏ rõ vẻ kinh ngạc tí mỉ nhìn hồi lâu, quả nhiên phát hiện từ khi sinh ra liền bắt đầu quấy nhiễu trái tim của chính mình bệnh lại hoàn toàn được rồi.

Mừng như điên sau khi, cô giáo xinh đẹp tự nhiên là đối với Diệp Thần tràn ngập cảm kích. Nàng lấy tốc độ nhanh nhất càn về đến nhà, Như Ý liêu bên trong như thế, Diệp Thần tiểu tử này lại nằm nhoài trên bàn ngủ .

Vậy mà lúc này giờ khắc này, Hàn điềm điềm trong lòng nhưng cũng không còn chút nào bất mãn. Nàng nhẹ nhàng lắc Diệp Thần, đem hẳn từ trong giấc mộng tỉnh lại, muốn ngay đầu tiên chia sẻ chính mình vui sướng.

Diệp Thần sau khi tỉnh lại phát hiện Hàn lão sư thì đã trở lại , nhất thời sắc mặt một bên, hẳn bận bịu giải thích: "Hàn lão sư, ta là bởi vì đọc sách nhìn ra một môi, cho nên mới..."

"Diệp Thần, cảm tạ ngươi!" Hàn điềm điềm viên mắt Vivi ướt át, nàng tóm chặt lấy Diệp Thần tay, "Ta đã ở bệnh viện đã kiểm tra, quả nhiên như lời ngươi nói, bệnh tim toàn được rồi!"

Diệp Thần đúng là có vẻ không có chút nào bất ngờ, này vốn là ở trong dự liệu của hẳn: "Chúc mừng ngươi nha, Hàn lão sư."

"Này đối với ta mà nói thực sự quá trọng yếu , ngươi không biết, trái tim của ta bệnh không chỉ có quấy nhiễu chính mình, hơn nữa còn vấn đề người trong nhà của ta thật khó khăn. Phụ thân ta đã từng đã nói, nếu như ai có thể chữa trị thật trái tim của ta bệnh, liền để ta gán..." Hàn điềm điềm nói, đột nhiên ý thức được tự mình nói lọt nhất, bận bịu cầm khăn che miệng, mặt cười bên trên hiện lên đỏ ửng.

Diệp Thần nhưng là nghe rõ ràng ý của nàng: "Nhưng là ngươi trong gia tộc không phải đã chỉ định vị hôn phu sao? Chính là lần trước cái kia huyện quyền anh kẻ cơ bắp."

"Cái kia vị hôn phu là ông nội ta chỉ định, ba ba ta không như vậy gàn bướng, hẳn khá là văn minh một điểm." Hàn điềm điềm càng nói, sắc mặt liền càng là đỏ lên, nàng nghe được Diệp Thần, trong lúc nhất thời tim đập như hươu chạy.

Diệp Thần vì sao lại nói như vậy?

Lẽ nào... Lẽ nào hẳn đối với mình cũng có ý định sao? Nhưng là, hẳn dù sao...

Xử nữ làm Hàn điềm điềm lại đang trong đầu xoắn xuýt , bất quá nàng ngoài miệng nhưng là vội vàng nói sang chuyện khác: "Diệp Thần, ngày mai sẽ phải hiểu rõ cuộc thi . Này một quãng thời gian, ngươi bởi vì bệnh của ta làm lỡ không ít bài tập, ta rất lo lắng ngươi. Dù sao ngươi cùng lâm khi sương trong lúc đó còn có một vụ cá cược."

Diệp Thần cười ha ha, xem thường nói: "Ta không phải cũng sớm đã đã nói sao, một cái nho nhỏ cuộc thi mà thôi, ngươi không cần lo lắng, ta có thể làm được."

Nhưng mà Hàn điềm điềm nhưng là căn bản không tin tưởng Diệp Thần, vì biểu đạt lòng cảm kích của mình, nàng vẫn cứ cường chế cho tiểu Tán Tiên học bù đến thâm đêm. Mãi đến tận hai người đều vậy được không muốn đáng vẽ, mới từng người ngủ.

Đêm đó hai người ngủ đến độ rất thom, bất quá sáng sớm trời còn chưa sáng, Hàn điềm điềm liền đem Diệp Thần gọi . Diệp Thần vừa ngáp một cái, vừa nghe Hàn điềm điềm ở thuật lại tri thức yếu điểm, một bên khác còn buồn bã ỉu xiu hướng về miệng bên trong mặt nhét đồ ăn.

Ai, làm một tên học sinh thực sự quá tẻ nhạt , nơi nào có Tiểu Sơn trong thôn tiểu Tán Tiên Tiêu Dao tự tại?

Đến trường học, vừa vào phòng học cửa, Diệp Thần liền cảm giác được ánh mắt của mọi người đều đặt ở trên người mình. Hẳn luôn luôn biết điều làm việc, xưa nay không chủ động trêu chọc thị phi. Nhưng là, ai bảo hẳn không gây phiền phức, phiền phức một mực muốn tới tìm hẳn đâu?

Ngày hôm nay nhân vật tiêu điểm chỉ có hai cái, một cái là còn chưa tỉnh ngủ ngáp liền thiên "Đơn vị liên quan" Diệp Thần, một cái khác nhưng là tinh thần chấn hưng, tràn ngập đầu chí, chờ xem kịch vui lâm khi sương.

Đương nhiên, lớp trọng điểm bên trong những cái kia luôn luôn duy lâm chủ trường như Thiên Lôi sai đâu đánh đó bọn học sinh, thì lại đưa đến đầy đủ đồ thêm dầu vào lửa tác dụng.

Lâm khi sương thái độ vẫn cứ là như vậy tràn ngập trào phúng cùng xem thường, nàng vênh vào tự đắc mà nhìn Diệp Thần, điệu trong mắt ánh sáng lóe lóe, lại như là mắt vàng chói lửa giống như vậy, muốn đem Diệp Thần trừng về nguyên hình.

"Đơn vị liên quan đồng học, ngày hôm nay chính là ngươi ở lớp chúng ta ngày cuối cùng , cũng không nên quá thương tâm mà ảnh hưởng phát huy ừ." Lâm khi sương trào phúng nói.

"Không không không, diệp đồng học căn bản là không thể nào phát huy, hà đàm luận ảnh hưởng câu chuyện?" Một cái khác đối với lâm khi sương có hảo cảm cái Từ Kiện trắng nam sinh phụ họa nói.

Hai người bạn họ người một lời ta một lời, đem Diệp Thần quở trách đến không còn gì khác, trêu đến bên trong phòng học xem kịch vui bọn học sinh cười phá lên.

Bất quá Diệp Thần nhưng là căn bản liền một chữ đều không có nghe lọt, hán giờ khác này vậy được đòi mạng, thừa dịp còn chưa có bắt đầu cuộc thi, thẳng thắn nằm nhào trên bàn tiểu mị một hồi.

Đương nhiên, tiểu Tán Tiên đáng đáp như vậy đặt ở lâm khi sương trong mắt, thì lại đã biến thành hán không có sức chột dạ biểu hiện.

Cuộc thi rất nhanh sẽ bắt đầu rồi, đáng thương Diệp Thần đồng học vẫn bị giám thị lão sư cho đánh thức. Vị kia giám thị lão sư cũng nghe nói Diệp Thần cùng lâm khi sương trong lúc đó cá cược, vì lẽ đó hán xem Diệp Thần ánh mắt tràn ngập thương hại.

Bao quát Hàn điềm điềm ở bên trong, không có ai xem trọng Diệp Thần, ngoại trừ cũng sớm đã tính trước kỹ càng tiểu Tán Tiên chính mình.

Diệp Thần sau khi tỉnh lại, còn rất có nhân hạ thoải mái đất(mà) ở bản nháp trên giấy mặt họa nổi lên giám thị lão sư như, ngữ văn toán học hán không hứng thú gì cũng không thông thạo, nhưng là phải nói tới về vôi, tiểu Tán Tiên vậy cũng là quốc Bảo Cấp những khác đại sư cấp nhân vật.

Cuộc thi thời gian quá bán, giám thị lão sư chân dung cũng xong xong rồi. Vị kia giám thị lão sư tuy rằng bị Diệp Thần liên tục nhìn chăm chăm vào, hơi có chút không dễ chịu, thế nhưng hán cũng không có phát hiện Diệp Thần dối trá, vì lẽ đó ngược lại tưởng an vô sự.

Vào giờ phút này, lâm khi sương đã hoàn thành chính mình giải bài thi. Nàng luôn luôn thành tích ưu dị, hiểu rõ cuộc thi đối với nàng tới nói, hầu như không có bất kỳ độ khó.

Lâm khi sương liếc mắt một cái Diệp Thần bài thi, phát hiện hán lại một chữ đều còn không tả, nhất thời liền xác định tiểu tử này đã từ bỏ chịu thua.

Trong lòng nàng hồi hộp, khá là đắc ý mà khiêu khích đất(mà) cùng Diệp Thần liếc mắt nhìn nhau sau đó, thẳng thắn ở bản nháp trên giấy mặt nghĩ nổi lên chính mình bước kế tiếp kế hoạch.

Tiểu tử này như thế đáng ghét, chỉ đuổi ra lớp trọng điểm lợi cho hán quá rồi, nhất định phải đến điểm càng ác hơn.

Nhưng mà lâm khi sương nhưng lại không biết, Diệp Thần lúc này đã ở trong túi sách của mình mặt lút đốt một tấm ý thức phục chế phù. Loại này lá bùa, Diệp Thần ở lần trước cùng Hàn điềm điềm đánh lol lúc này sử dụng tới một lần, hiệu quả không sai.

Lần này, hán đem mình ý thức phục chế đối tượng định vị lâm khi sương.

Lâm chủ lớn lên sao vênh vào tự đắc không coi ai ra gì, nói vậy thành tích của nàng hán là rất tốt mới đúng, có thể ngàn vạn không có thể làm cho mình thất vọng ừ...

Trong nháy mắt, lâm khi sương có liên quan với ngữ Văn Hòa toán học tri thức đều hoàn toàn tiến vào tiểu Tán Tiên trong đầu. Diệp Thần hít một hơi thật sâu, thoáng thu dọn một tý đối với chính mình tới nói cực kỳ xa lạ sách giáo khoa tri thức, sau đó mới cúi đầu tả.

Mỗi lần môn công khóa mẫn phân đều là 120 phân, nhưng là đối với Diệp Thần tới nói, chỉ cần một trăm phân liền được rồi. Hán đối với lâm khi sương năng lực học tập tràn ngập tự tin, vì lẽ đó đáp được rồi tương ứng điểm đề mục sau đó, hán liền thật dài ngáp một cái, ngã đầu ngủ.

Lâm khi sương trong lòng càng thêm đắc ý, nhưng mà đứng ở ngoài cửa sổ nhìn Diệp Thần giải bài thi Hàn điềm điềm nhưng là tự trách đất(mà) nhú này.

Xem ra Diệp Thần quá mệt mỏi một chút, đều tự trách mình tới hôm qua không để hán nghỉ ngơi tốt.

Lần này cá cược, Diệp Thần là thua chắc rồi. Đến lúc đó chỉ có thể nhìn vừa nhìn có không có biện pháp khác, có thể làm cho hán tiếp tục ở lớp trọng điểm bên trong lưu lại.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Dám trêu đại ca ta?

Cuộc thi vừa kết thúc, lâm khi sương liền dào dạt đắc ý đi tới Diệp Thần trước mặt, vào giờ phút này tiểu Tán Tiên còn lim dim mắt buồn ngủ, một bộ mơ mơ màng màng đáng vẻ.

Lâm chủ trường cố ý nhieu mây, tấp đầu lưỡi nói: "Lần này cuộc thi đề mục còn thật khó khăn, ta đều cảm giác được có chút vất vả đây. Diệp Thần, tiểu tử ngươi nhất định xong đời rồi!"

Có khó khăn sao? Vậy tại sao ngươi như vậy đã sớm hoàn thành giải bài thi?

Diệp Thần thì lại làm làm ra một bộ không đáng kể tư thái: "Này có thể không nhất định, ta ngược lại thật ra cảm giác độ khó. Lâm chủ trường, đến lúc đó ngươi thua rồi đánh cuộc nhưng không cho chơi xấu ừ."

"Hừ, đều đến hiện tại ngươi còn mạnh miệng!" Lâm khi sương lạnh lùng một hừ, tức giận nói: "Ta xưa nay đều sẽ không thất tín, điểm ấy ngươi yên tâm"

"Vậy thì tốt." Diệp Thần cười nhạt, nhìn theo lâm khi sương vênh vang đắc ý đất(mà) rồi đi .

Đến lúc xế chiều, tô mân lại còn gọi điện thoại cho Diệp Thần. Từ lần trước ở Hàn điểm điểm nhà gặp một lần sau đó, Diệp Thần thật nhiều ngày đều không có cùng tô mân liên lạc qua, vì lẽ đó hẳn thoáng cảm giác được có chút bất ngờ.

"Tô mân, có chuyện gì sao?"

"Ngươi ngày hôm nay không phải cuộc thi sao? Ta đại biểu gia gia gọi điện thoại lại đây quan tâm một tý. Ngươi thi xong cảm giác như thế nào, thành tích như thế nào?" Tô mân âm thanh nghe lại có một chút chút ít tiêu căng thẳng, ở bề ngoài là dựa vào Tô gia lão gia tử danh nghĩa, trên thực tế nhưng là bản thân nâng tại mọi thời khắc ký đề ở trong lòng.

Diệp Thần nghe được trong lòng âm áp. Tô mân trong ngày thường đều là một bộ Lãnh Băng Băng đáng đáp, lại có năng lực muốn gọi điện thoại quan tâm chính mình cuộc thi, xem ra nàng hay vẫn là thật dễ ý mà.

"Hiện tại thành tích cuộc thi còn chưa có đi ra đây, bất quá ngươi yên tâm, ta cảm giác rất tốt, vấn đề không lớn." Diệp Thần hồi đáp.

"Ừ... Vậy thì tốt." Tô mân thoáng trầm mặc chốc lát, sau đó âm thanh thấp nửa phần, "Vậy ngươi lúc nào chuyển về phương Đông tô hà đến trụ?"

Sau khi nói xong, điện thoại phía bên kia nàng mặt cười thoáng một đỏ.

"Làm sao? Ngươi nhớ ta rồi sao? Ngươi nếu như nhớ ta, ta ngày hôm nay liền chuyển về đi trụ." Diệp Thần cười nói.

"Loạn giảng! Ta mới không nghĩ ngươi!" Tô mân vội hỏi, ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, thế nhưng trong lòng nàng nhưng là có một tí tẹo như thế nhỏ nhỏ ngọt ý.

Hai người lại nói bậy vài câu, sau đó liền cúp điện thoại. Bên này vừa mới vừa bỏ xuống tô mân điện thoại, bên kia cô giáo xinh đẹp Hàn điểm điểm lại tìm tới Diệp Thần hỏi han, biểu thị chính mình lo lắng.

Thậm chí liền ngay cả Tô Hinh cùng thu tuyết đều đi tới lớp trọng điểm trước cửa, đem Diệp Thần cho kêu đi ra ngoài. Tô gia tiểu muội hiện ra nhưng đã nghe được Diệp Thần cùng lâm khi sương đánh cược phong thanh, nàng vừa thấy Diệp Thần liền bày ra một bộ cùng chung mối thù đáng đáp.

"Diệp Thần, lớp trọng điểm đám người kia vô vị thấu , đặc biệt là cái kia lâm khi sương. Nghe nói ngươi lại còn cùng nàng đánh cược? Ta nếu như ngươi, mới sẽ không đem nàng đề ở trong mắt đây!" Tô gia tiểu muội mặc dù đối với Diệp Thần còn có thành kiến, thế nhưng hẳn dù sao cũng là từ nàng Tô gia đi ra người.

Tô Hinh cho rằng, phía trên thế giới này chỉ có nàng cùng nàng tỷ tỷ có năng lực bắt nạt Diệp Thần, những người khác liền cửa đều không có!

Một bên thu tuyết nghe được Tô Hinh nói như vậy gật gật đầu. Nàng trước đây ở lớp trọng điểm trải qua, tự nhiên có thiết thân thể sẽ: "Lâm khi sương nhất quán đều là đáng đáp kia, rất làm cho người ta chán ghét. Diệp Thần, ngươi cần bản cũng không cần quá đề ý."

"Hai người các ngươi đều biết ta cùng lâm khi sương chuyện đánh cược sao?" Diệp Thần hơi nhỏ tiểu kinh ngạc, "Tin tức lưu truyền đến mức nhanh như vậy?"

Tô Hinh nghi hoặc nhìn Diệp Thần: "Nhìn đáng đáp ngươi thật giống như vẫn chưa hay biết gì, không thể nào?"

"Làm sao ?"

"Lâm khi sương ở trường học diễn đàn nặt trên đều mở topic , thiệp mời tên liền gọi là 'Lấn vào lớp trọng điểm quan hệ nam' . Ngươi chính là thiệp mời bên trong 'Quan hệ nam', nàng đem ngươi miêu tả toàn thân đều là khuyết điểm, cả người không còn gì khác, tiến vào lớp trọng điểm sau đó còn làm phá hoại. Nàng thiệp mời một phát ra, liền hấp dẫn rất nhiều người chú ý, hiện tại trong trường học bất luận lão sư hay vẫn là học sinh, cũng đang thảo luận hai người các ngươi đây!"

"A? Không thể nào? !" Diệp Thần đầu tiên là cả kinh, liền tiếp theo lại cười .

Tô Hinh cùng thu tuyết hai người nhìn ra không hiểu ra sao, thu tuyết vỗ vỗ Diệp Thần: "Ngươi làm sao ? Sẽ không là bị dọa đến có chút tinh thần dị thường chứ?"

"Ha ha, làm sao được? Ta còn sợ lâm khi sương đối ý đây, nàng như thế khiến cho mọi người đều biết, ta cao hứng còn đến không kịp." Diệp Thần phảng phất đã thấy lâm khi sương thua trận cả cuộc sau quần bách mà lưng túng đáng đáp.

"Ngay ở trước mặt hai chúng ta ngươi cũng đừng xếp vào, ta biết ngươi cuộc thi lúc này đến thăm ngủ." Tô Hinh trắng Diệp Thần một chút.

"Ta không có hành trang, đến lúc đó ngươi liền biết rồi." Diệp Thần nói.

"Được rồi, này đến lúc đó chúng ta mỗi mắt mong chờ." Tô Hinh sau khi nói xong, liền dẫn thu tuyết rời đi.

Diệp Thần trở lại phòng học sau đó, lại dẫn tới trong lớp học sinh một trận liếc mắt. Tô Hinh cùng thu tuyết đều là Nhạc Lộc cao trung xưng tên đại mỹ nữ, trong ngày thường có không ít nam học sinh đều đối với hai người bọn họ thêm nhỏ dãi ba thước, nhưng là nhưng liền đến gần cơ hội đều không có.

Ai biết Diệp Thần tiểu tử này xem bình thường, thậm chí còn có chút keo kiệt, lại cùng mỹ nữ tuyệt sắc hàn huyền lâu như vậy, khó tránh khỏi sẽ dẫn tới người khác đổ kị.

Diệp Thần nhưng đối với xung quanh tiếng nghị luận mắt liếc tai ngoi, hắn vừa mới mới vừa ngồi trở lại đến chỗ ngồi, thậm chí ngay cả ngáp vừa mới mới vừa đánh một nửa, chuông vào học tiếng liền vang.

Mặc dù có chút mệt rũ rồi, thế nhưng đi học hay là muốn hành trang giả vờ giả vịt. Diệp Thần miễn cưỡng lên tinh thần, ngồi thẳng người.

Này một tiết là nhất nhảm chán nhất lớp số học, đương nhiên, tẻ nhạt chỉ là nhằm vào Diệp Thần mà nói. Lớp trọng điểm bên trong phòng học, ngoại trừ tiểu Tấn Tiên mí mắt đánh nhau ngáp liền liền ở ngoài, tất cả mọi người đều tập trung tinh thần đất(mà) nghe lão sư giảng bài.

Số học lão sư là một vị chừng bốn mươi tuổi, hơi có chút hơi đầu người đàn ông trung niên. Hắn nói được chính là hưng khởi, cánh tay vung vẩy, nước bọt tung toé, trong phòng học bầu không khí nguyên bản tốt vô cùng, nhưng là đột nhiên liền nghe được bên cạnh người truyền đến "Loảng xoảng lang" một tiếng vang thật lớn.

Cửa phòng học bị người từ bên ngoài mạnh mẽ đá văng.

Hắn nghiêng đầu qua chỗ khác, đẩy một cái kính mắt, vừa định lớn tiếng răn dạy, nhưng là chờ hắn thấy rõ Sở Môn miệng người kia dạng Tử Chi sau, nhưng là sắc mặt một bên, bận bịu đem không nói ra cho yết trở lại trong bụng.

Cửa người kia vóc người khôi ngô, trên mặt mang theo một cặp kính mát, miệng bên trong ngậm nửa đoạn khói hương, trong tay lại còn nắm một cái bóng chày vác lên vai. Kính râm thấu kính có chút phản quang, thấy không rõ lắm người kia con mắt, nhưng là trong phòng học mỗi người đều biết, người này bên trong đôi mắt nhất định lóe hung thần ác sát ánh sáng.

Người kia chính là có thể ở Nhạc Lộc cao trung nghênh ngang mà đi hùng Kinh Vũ!

Hùng Kinh Vũ một cái đem trong miệng khói hương thò đến trên đất, sau đó dùng bóng chày còn mạnh mẽ đập phá đập cửa phòng học.

"Oành! Oành! Oành!"

Ba tiếng nổ sau đó, hắn mới phách lối mở miệng hỏi: "Nơi này là lớp trọng điểm?"

Hắn ngay cả mình phòng học đều không thường thường đi, vì lẽ đó chớ nói chi là cái khác lớp vị trí.

Hỏi đầu số học lão sư tự nhiên nhận ra hùng Kinh Vũ, hắn không nhịn được nuốt ngụm nước bọt, sau đó miễn miễn cưỡng cưỡng bày ra lão sư uy nghiêm: "Đúng thế. Vị này đồng học, không biết ngươi có chuyện gì?"

Tuy rằng trên mặt còn có mấy phần uy nghiêm, nhưng là hơi đầu lão sư ngữ khí nhưng lộ ra nhu nhược. Này cũng cũng không trách hắn, làm sao hùng Kinh Vũ kẻ này trong trường học không chỉ một lần cùng lão sư từng đánh nhau, hơn nữa mỗi lần đều có thể dựa vào trong nhà quan hệ bãi bình mà sẽ không bị khai trừ.

Nhạc Lộc cao trung bên trong không có một cái lão sư muốn trêu chọc vị này sát tinh.

"Ừ..." Hùng Kinh Vũ gật gật đầu, trầm mặc chốc lát, sau đó đột nhiên bạo phát, giò chân lên trực tiếp gạt ngã cách hắn gần nhất này cái bàn.

"Loảng xoảng lang" một thanh âm vang lên sau đó, sau cái bàn mặt vị kia đeo kính nam sinh sợ đến mặt tái mét, hắn một cái cơ linh liền đứng, ngay người như phỏng cảm như hén mà nhìn hùng Kinh Vũ.

Toàn bộ phòng học đều yên tĩnh lại, yên lặng như tờ.

"Các ngươi lớp trọng điểm có chút hưng hăng a! Thậm chí ngay cả đại ca của ta cũng dám nhạ?" Hùng Kinh Vũ hưng hăng nói.

Chương 81: Hung hăng lớn hùng

Hung hăng?

Lúc này nơi đây nhất hung hăng người không phải là hùng Kinh Vũ chính hấn sao?

Tuy rằng không có ai nói tiếp, thế nhưng phần lớn học sinh trong lòng đều bốc lên cùng một ý nghĩ. Bọn hấn nghi hoặc mà nhìn hùng Kinh Vũ, cân nhắc hấn nói.

Vân vân...

Đại ca? Hùng Kinh Vũ cái tên này nói điểm chính ban người trêu chọc đại ca của hấn?

"Vị này đồng học, ta đang dạy đây. Huống hồ nơi này là lớp trọng điểm, trong lớp đều là một ít quy củ học sinh, nói vậy không có ai sẽ trêu chọc đại ca của ngươi chứ?" Hối đầu số học lão sư nói.

"Tại sao không có?" Hùng Kinh Vũ mạnh mẽ trừng người lão sư kia một chút, sau đó chỉ vào học sinh ở giữa Diệp Thần đạo, "Hấn chính là đại ca ta!"

Nếu như không phải nhìn thấy Diệp Thần ngồi ở chỗ này, theo hùng Kinh Vũ tính cách, e sợ sẽ trước tiên đánh lại nói.

"A?" Lớp trọng điểm bọn học sinh kinh ngạc nhìn về phía Diệp Thần.

Lâm khi sương trong nháy mắt liền nghĩ rõ ràng sự tình ngọn nguồn, nàng trầm thấp đất(mà) hừ lạnh một tiếng, sau đó đứng quay về hùng Kinh Vũ nói: "Làm sao? Ngươi là đến giúp Diệp Thần ra mặt sao?"

Hùng Kinh Vũ tuy rằng tính khí nóng nảy, thế nhưng hấn xưa nay không đứng nữ hài động thủ, vì lẽ đó nhìn thấy lâm khi sương nói chống đối sau đó, nhần nhện không có phát tác.

Bất quá hấn nhưng là tiếp tục uy hiếp nói: "Ta nói cho các ngươi bọn nhóc con này, Diệp Thần chính là đại ca ta, các ngươi cái nào nếu như dám đuổi hấn đi, liền không nên ở trong trường học này lần lộn!"

Xem ra hấn cũng là nhìn thấy trường học diễn đàn mặt trên thiếp mòi, cho nên mới tới rồi bang Diệp Thần ra mặt.

"Đừng dọa dọa người, người khác sợ ngươi, ta cũng không sợ!" Lâm khi sương lạnh lùng nói. Chính là bởi vì đối phương là đến giúp Diệp Thần ra mặt, cho nên nàng mới ra vẻ trấn định đất(mà) đỡ lấy hùng Kinh Vũ.

Bất quá, lâm chủ trường trên miệng nói không sợ, kỳ thực trong lòng hay vẫn là ít nhiều gì có chút ý sợ hãi.

"Ngươi nói cái gì?" Hùng Kinh Vũ nhất thời liền có chút cấp trên, hấn lấy xuống kính râm, trợn mắt nhìn thẳng lâm khi sương, làm dáng liền muốn đi tới động thủ. Nếu chuyện này cùng đại ca có quan hệ, như vậy mặc dù là cô gái, cũng phải nhường nàng ăn chút vị đắng rồi!

Bên trong phòng học bầu không khí trong nháy mắt liền căng thẳng, lâm khi sương càng là sợ đến trắng bệch cả mặt, nàng theo bản năng mà lùi về sau nửa bước, đem ghế đều chạm ngã xuống đất.

"Lớn hùng!" Diệp Thần đột nhiên mở miệng quát một tiếng.

Hấn đứng, xa xa mà trừng hùng Kinh Vũ một chút. Hùng Kinh Vũ sợ đến vội vàng thu hồi vừa bước ra bước chân.

Tình cảnh này bị trong phòng học tất cả mọi người đều rõ ràng minh bạch đất(mà) xem ở trong mắt, trên mặt của bọn họ nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. Hùng Kinh Vũ cái tên này như vậy đất(mà) hung hăng, toàn trường học không có mấy người dám trêu hấn. Nhưng là Diệp Thần chỉ có điều trừng trừng mắt, lại liền đem hùng Kinh Vũ cho chấn động rồi!

Chuyện này... Chuyện này thực sự có chút không thể tưởng tượng nổi.

Diệp Thần ho khan một tiếng, sắc mặt bản, hấn làm việc khiêm tốn, rất không thích hùng Kinh Vũ như vậy vì chính mình ra mặt.

"Lớn hùng, lòng tốt của ngươi ta chân thành ghi nhớ. Ta biết ngươi đến đây là bởi vì ta cùng lâm khi sương cá cược, chỉ có điều, chuyện của chính ta chính mình sẽ xử lý, không cần ngươi giúp ta như vậy." Diệp Thần nhàn nhạt nói.

Người khác không biết, thế nhưng hùng Kinh Vũ trong lòng nhưng rất rõ ràng. Diệp Thần mỗi lần một lộ ra vẻ mặt như thế, liền đại biểu trong lòng hẳn có chút không cao hứng. Diệp Thần không cao hứng hậu quả, vậy cũng là vô cùng nghiêm trọng.

"Nhưng là đại ca, diễn đàn mặt trên cái kia thiệp mời nói tới cũng quá đáng một chút. Ta... Ta thực sự là có chút khí bất quá!" Hùng Kinh Vũ tức giận nói.

"Này bất quá chính là một cái thiệp mà thôi, tùy tiện nó nói thế nào, cũng sẽ không thay đổi cá cược kết quả. Mặc dù chính là thật sự thua, ta cũng sẽ nhận thua cược, không cần như ngươi vậy giúp ta ra mặt." Diệp Thần biết hùng Kinh Vũ là quan tâm chính mình, vì lẽ đó hẳn nói chuyện ngữ khí cũng biến thành nhu hòa một chút.

Lâm khi sương nguyên bản còn tưởng rằng hùng Kinh Vũ là Diệp Thần sợ sệt cá cược thua trận mà tìm đến cứu binh, Diệp Thần nói ra lời nói này vừa vận hợp ý của nàng. Nàng nhìn Diệp Thần một chút, nhàn nhạt nói: "Ngươi có năng lực như thế nghĩ, này không thể tốt hơn."

Sau khi nói xong, lâm khi sương lại ngồi trở xuống.

"Được rồi, lớn hùng. Ta hiện tại đang dạy đây, ngươi hay vẫn là đi về trước đi." Diệp Thần hướng về phía hùng Kinh Vũ khoát tay áo một cái.

"Nhưng là, đại ca..." Hùng Kinh Vũ hiển nhiên còn có chút không vui, bởi vì hẳn chuyện này mục đích cũng không có đạt đến. Hẳn vốn định nói thêm nữa vài câu, nhưng là nhìn thấy Diệp Thần vẻ mặt lại lạnh xuống, mới không thể không Thưa Dạ đất(mà) gật gật đầu, mang theo chính mình hai cái tiểu đệ rời đi.

Hùng Kinh Vũ đi rồi sau đó, lớp trọng điểm bọn học sinh dồn dập tiếng bàn luận mới Vang. Vị kia đầu trọc số học lão sư bị như thế một quỷ nhiễu, khóa tự nhiên cũng lên không được đi tới, hẳn bố trí vài đạo đề mục đề học sinh tự học, sau đó liền thờ dài thờ ngắn đất(mà) đi ra phòng học.

Toàn bộ lớp trọng điểm bầu không khí trở nên hơi dị dạng, tất cả mọi người đều ở chờ đợi thành tích công bố một khắc đó.

Nhưng mà thời gian ở chờ đợi bên trong nhưng trở nên hơi dài đằng dặc, cũng may Diệp Thần trong lòng hiểu rõ, hẳn đúng là cùng bình thường không khác biệt gì, nên thần du liên thần du, nên ngủ gà ngủ gật liền ngủ gà ngủ gật.

Rốt cục, ngày đó cuối cùng một bài giảng tiếng chuông reo, này một bài giảng đồng thời cũng sẽ tuyên bố lần này hiểu rõ cuộc thi thành tích.

Làm trọng điểm ban học sinh, những người khác đối với chính mình hiểu rõ cuộc thi thành tích hay vẫn là trong lòng hiểu rõ, bọn hắn quan tâm nhất tự nhiên là Diệp Thần thành tích. Đánh điểm bài thi phát xuống đến lúc này, hết thấy học sinh ánh mắt đều tụ tập ở Diệp Thần trên người một người.

Diệp Thần cầm trong tay bài thi không có triển khai, hẳn biểu tình trên mặt hồ hững, tựa hồ không có chút nào lưu ý thành tích của chính mình.

Lâm khi sương an vị ở bên cạnh hắn, nàng nhìn thấy Diệp Thần dáng vẻ ấy, cho rằng là hắn đã đối với thành tích không ôm bất kỳ hi vọng, trong lòng nhất thời hồi hộp.

"Ta nếu như ngươi, cũng sẽ không đi xem thành tích. Ngược lại đều không có bất kỳ hi vọng, ngươi thẳng thần trực tiếp chuyển thư rời đi quên đi." Lâm khi sương đương đương tự đắc nhìn Diệp Thần, dáng dấp kia thật giống như Diệp Thần đã bị nốc ao.

"To lớn nhất hồi hộp đương nhiên phải lưu đến cuối cùng mới tốt." Diệp Thần cười nhạt, từ từ mở ra chính mình bài thi.

Lâm khi sương tuy rằng ngoài miệng trào phúng Diệp Thần, thế nhưng vào giờ phút này trong lòng nàng vẫn có một chút căng thẳng. Diệp Thần bài thi triển khai sau đó, nàng trước tiên liền nhìn sang.

Mười mấy giây sau đó, lâm khi sương liền há hốc mồm.

"Ta cảm bao nhiêu phân?" Diệp Thần thậm chí đều không có xem chính mình điểm, hắn quay đầu nhìn lâm khi sương hỏi.

Lâm khi sương một bộ không thể tin tưởng dáng vẻ, nàng sững sờ rất lâu, sau đó mới đột nhiên đem Diệp Thần bài thi đoạt đến trong tay của chính mình: "Làm sao có khả năng? Sao có thể có chuyện đó?!"

Nàng vừa nói, vừa trùng càng làm Diệp Thần mỗi một cái đề mục đích điểm bỏ thêm một lần. Kết quả cuối cùng: Toán học một trăm phân, ngữ văn 101 phân.

Lớp trọng điểm bên trong phòng học trong nháy mắt liền sôi sùng sục, hầu như tất cả mọi người đều vây quanh, dồn dập truyền đọc Diệp Thần bài thi. Mặc dù bọn hắn lại làm sao không tin tưởng, nhưng mà Diệp Thần thắng được cá cược đã là chuyện vãn đã đóng thuyền thực.

Vị kia lúc đó trào phúng quá Diệp Thần tiểu bản tử đẩy một cái chính mình mắt kiếng thật dày, không thể tin tưởng đất(mà) thờ dài nói: "Đúng là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong. Ta hai môn cộng lại mới 197 phân, nhưng là Diệp Thần lại cảm 201!"

"Nguyên lai tiểu tử này hay vẫn là rất có thực lực a!" Khác một học sinh phụ họa nói.

Ngay khi học sinh trung học nghị luận sôi nổi lúc này, cửa phòng học đột nhiên bị đẩy ra, cô giáo xinh đẹp Hàn điểm điểm kích động vọt vào.

"Diệp Thần, Diệp Thần!" Hàn điểm điểm mừng đến phát khóc, chạy đến Diệp Thần trước mặt, một cái liền ôm lấy hắn.

"Ây..." Diệp Thần trong nháy mắt cũng cảm giác được Hàn lão sư trước ngực thể ngạo nhân Tuyết Phong thật chặt đứng vững chính mình lồng ngực, hân nuốt một cái nước bọt, vỗ nhẹ Hàn điểm điểm vai.

Đương nhiên, nguyên lai một cái khác phòng học Tô Hinh vào giờ phút này cũng thu được người khác phát tin nhắn, nàng thật dài dài(à) thở phào nhẹ nhõm. Diệp Thần thắng được cá cược tin tức trong khoảnh khắc ngay khi trong sân trường truyền ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Người dối trá

Có người vui sướng, dĩ nhiên là có người ù rũ.

Lâm khi sương ở ù rũ đồng thời, càng nhiều chính là không thể tin được. Hắn rõ ràng mình bạch đất(à) nhớ tới Diệp Thần tiểu tử này cuộc thi lúc này còn đang ngủ lớn cảm thấy, hắn làm sao có khả năng sẽ bắt được thành tích khá như vậy?

Lẽ nào là Hàn điểm điểm lão sư nằm ở tư tâm, sau lưng đem Diệp Thần điểm bỏ ?

Lâm chủ trường từ trong tay người khác trùng lại đoạt lại Diệp Thần bài thi, sau đó thật lòng kiểm tra . Nhưng mà tiếc nuối chính là, Diệp Thần bài thi tuy rằng có một ít trống không, thể nhưng hết thấy đáp đề mục hầu như không có sai lầm.

Điều này cũng làm cho chứng minh Hàn điểm điểm cũng không có trong bóng tối thao tác.

Bất quá, lâm khi sương càng xem Diệp Thần bài thi, trong lòng liền càng là thâm nói. Bởi vì nàng phát hiện Diệp Thần trả lời những cái kia đề mục, không Luận Ngữ văn hay vẫn là toán học, lại cùng mình đáp đề phương thức giống nhau như đúc.

"Không đúng! Diệp Thần người nhất định dối trá rồi!" Lâm khi sương trước tiên liền hô lên.

Bên trong phòng học hô hấp liền yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều nhìn về mỹ nữ tiểu đội trưởng.

"Người nói cái gì?" Diệp Thần nhìn lâm khi sương, biểu hiện trên mặt hồ hững.

"Ta nói người dối trá rồi!" Lâm khi sương mặt cười căng thẳng, không chút nào né tránh mà nhìn Diệp Thần.

"Không thể nói lung tung được. Người người đều biết người cùng ta có cá cược, người nói ta dối trá, có thể có chứng cứ gì?" Diệp Thần lạnh lùng hỏi.

"Chứng cứ?" Lâm khi sương hơi sững sờ, sau đó vỗ chính mình bộ ngực nói: "Ta chính là chứng cứ! Ta có thể chứng minh người Diệp Thần đang thi lúc này lên lút nhìn ta bài thi!"

"Người cũng không nên ăn nói bừa bãi. Cuộc thi lúc này, hai người chúng ta người trong lúc đó cự ly có thể có điểm xa, hơn nữa bên trong phòng học còn có giám thị lão sư ở đây đây. Mặc dù ta có năng lực nhìn thấy người bài thi, vậy cũng chỉ là một hai đạo đề mục mà thôi, vèn vèn dựa vào một hai đạo đề mục, người cảm thấy ta có năng lực bắt được hai cái một trăm phân?" Diệp Thần hỏi ngược lại.

Lâm khi sương bị hỏi đến có chút á khẩu không trả lời được, nàng kiên trì nói: "Ngược lại người chính là nhìn!"

Diệp Thần bật cười: "Được, vậy cho dù là ta bởi vì nhìn người bài thi mà cầm cao phân. Nhưng là liền như ta vừa nãy giảng, nếu như ta muốn bắt đến hai cái một trăm phân, e sợ cũng cần người lâm chủ trường phối hợp mới có thể làm đến chứ?"

"Người... Ta..." Lâm khi sương nói không ra lời.

"Lại không nói giữa người và ta còn có cá cược, người căn bản là không thể sẽ phối hợp ta. Mặc dù người ruồng bỏ cá cược, cố ý muốn làm ba ngày bạn gái của ta, vì lẽ đó phối hợp ta dối trá. Thế nhưng, ta có nghe nói qua, đang thi bên trong phối hợp dối trá, như vậy..." Diệp Thần mặt sau không có nói ra, thể nhưng lâm khi sương nhưng là trong nháy mắt rõ ràng ý của hắn.

Nhạc Lộc trường cao đẳng trung học đối với dối trá xử phạt là vô cùng nghiêm trọng, mặc dù là phối hợp dối trá, nếu như bị trường học biết rồi, như vậy lâm khi sương đại học danh tiếng mộng nhất định sẽ hoàng đi.

Dù sao từ trường học phương diện đến xem, thành tín xa xa muốn so với thành tích trọng yếu hơn.

Lâm khi sương sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, nàng theo bản năng mà lui nửa bước, tay trắng che miệng mình.

Diệp Thần trái lại bước một bước về phía trước, gần cự ly nhìn thẳng lâm khi sương: "Vậy người nói, ta đối trả sao?"

Lâm khi Sương Vô nại đất(mà) lắc lắc đầu, thấp giọng nói: "Không có."

"Người nói cái gì? Âm thanh như thế tiêu, ta nghe không rõ ràng."

Lâm khi sương cắn vào hàm răng, cất cao giọng nói: "Không có, người Diệp Thần không có đối trả!"

"Ha ha..." Diệp Thần cười ra tiếng âm, "Đây đánh cuộc của chúng ta đâu? Là ta thắng chứ? Người là có hay không nguyện thua cuộc?"

Lâm khi sương trong lòng có khí, thế nhưng vào giờ phút này nhưng nắm Diệp Thần không có bất kỳ biện pháp. Nhớ lúc đầu nàng là như vậy cao cao tại thượng dào dạt đắc ý, nhưng là đến hiện tại, nhưng chỉ có thể cắn nát nha hướng về trong bụng yết.

"Không muốn chịu thua sao? Ta nhớ tới người lâm chủ trường thật giống không phải người nói không giữ lời nha." Diệp Thần trên nói.

"Ta chịu thua." Lâm khi sương gật gật đầu. Vào giờ phút này, ở dưới con mắt mọi người, nàng mặc cỡ mặt cười đỏ lên, thật sự hận không thể mau mau tìm một cái lỗ để chui vào.

"Tốt lắm, ngày mai bây giờ rưỡi tối, trường học hướng về đông 200 mét mười tám đường xe công cộng trạm điểm thấy lạc!" Diệp Thần sau khi nói xong, tiếng chuông tan học cũng vang. Hân thu thập xong túi sách, cùng Hân điểm điểm đồng thời rời phòng học.

Bởi vì không có cuộc thi áp lực, vì lẽ đó Diệp Thần cùng Hân điểm điểm một đường cười cười nói nói đi trở về nhà trọ.

"Diệp Thần, không nghĩ tới người thâm tàng bất lộ nha, lại thật sự thắng cả cuộc." Hân điểm điểm tâm tình tốt vô cùng, nàng quyết định hảo hảo khao Diệp Thần một tý, "Tối hôm nay muốn ăn cái gì?"

"Quy tắc cũ, ăn lẩu rồi. Ta đi rửa rau." Diệp Thần nói.

Nho nhỏ độc thân nhà trọ bên trong trùng lại trần trụi nổi lên ẩm áp khí tức, Diệp Thần cùng Hân điểm điểm phân công sáng tỏ, rất nhanh, hai người bọn họ liền chuẩn bị thỏa đáng, ngồi vây quanh ở trước bàn ăn bắt đầu hưởng dụng mỹ thực.

Hân điểm điểm còn cố ý lấy ra chính mình mua rượu đỏ. Hai người vừa ăn mỹ vị nổi lẩu, vừa hưởng dụng thơm ngát rượu đỏ, tuy rằng này phối hợp xem có chút quái dị, thế nhưng đồng dạng không câu nệ tiểu tiết bọn họ hân hân nhưng là thích thú.

"Diệp Thần, tuy rằng chúng ta quen biết thời gian không lâu, hơn nữa người ở đây chỉ ở lại gần gần hai cái cuối tuần, nhưng là ta nhưng có điểm không nở đây." Hân điểm điểm từ lượng không ăn thua, mới nhấp mấy cái, mặt cười bên trên liền có vi huân men say.

Hay là bởi vì nổi lẩu nhiệt khí, hay là bởi vì cồn tác dụng, Hân điểm điểm mặt cười có vẻ hơi đỏ lên. Nàng điệu trong mắt ánh sáng điểm điểm, lại có một ít mơ mơ hồ hồ sương mù, xem mỹ lệ có thể người. Nàng tóc thật dài tự nhiên đất(mà) buộc ở sau ót, tuy rằng quần áo cũng không tính ngăn nắp sáng rực rỡ, thế nhưng là có vẻ đáng yêu mà thực nữ.

"Nhưng là, chúng ta ở trường học còn có thể gặp mặt lại, ta chỉ là dời ra ngoài mà thôi." Diệp Thần trong lòng cũng bởi vì Hân điểm điểm mỹ lệ mà hơi có chút dập dờn, hân tuy rằng vui đầu ăn đồ ăn, thế nhưng dư quang nhưng sẽ thỉnh thoảng xem Hân điểm điểm vài lần.

"Có người ở này nho nhỏ nhà trọ bên trong, kỳ thực rất tốt đẹp. Người như thế một dời ra ngoài, muốn, ta còn có chút không quen đây." Hân điểm điểm lại uống một hớp rượu, nàng chứa tâm sự, cũng không biết nên nói như thế nào đi ra.

Bất tri bất giác, thời gian cũng đã đến thâm đêm.

Hân điểm điểm uống đến có chút say rồi, Diệp Thần đem nàng ôm trở về đến phòng ngủ trên giường sau đó, thu thập một tý bàn ăn, sau đó mới ngã vào trên ghế salông chuẩn bị ngủ. Nhưng là nằm một lúc lâu nhưng không có ngủ, kỳ thực không chỉ có Hân điểm điểm quen thuộc cùng với Diệp Thần ở chung ngày, liền ngay cả Diệp Thần chính mình cũng có lưu luyến cảm giác.

Nơi này không có phương Đông tô hà Tô gia như vậy xa Hoa Đại khí, thế nhưng là càng có một loại nhà ẩm áp khí tức. Hân lão sư thiện lương, đơn thuần lại ôn nhu, bất luận cái nào nam nhân bình thường cùng nàng sinh hoạt như thế một thời gian, cũng không khỏi sẽ có ấn tượng tốt.

Chỉ là phương diện này vấn đề Diệp Thần cũng không mong muốn đi ngầm nghĩ, dù sao Hân điểm điểm là giáo viên của hắn, dù sao phương Đông tô hà còn có một đôi chị em gái chờ đợi mình đi chinh phục.

Ngay khi Diệp Thần trần trọc trở mình lúc này, Hân điểm điểm cửa phòng ngủ đột nhiên mở ra. Liền tiếp theo, men say mông lung Hân điểm điểm kéo loạng choạng loạng choạng bước chân đi tới Diệp Thần nằm sô pha trước.

"Không cần đi, ta muốn người theo ta."

Sau khi nói xong, cô giáo xinh đẹp hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngã vào Diệp Thần trên người. Ôn nuyễn nóng lên điệu thể liền như mãnh liệt thủy triều giống như vậy, nhất thời Diệp Thần có chút khó có thể chống đỡ.

Nhân nhật mùi rượu giáp lẫn vào thân thể nữ nhân mùi thơm ngát, bên trong phòng khách nhiệt độ hô hấp liền tăng cao rất nhiều. Trong bóng tối, Diệp Thần duỗi tay lần mò, trái tim lập tức liền cuồng nhảy.

Men say huân huân Hàn lão sư, nàng là lúc nào đem y phục của chính mình toàn bộ cởi?

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Cùng lâm khỉ sương hện hò

Hàn điềm điềm đúng là đã say rồi, nhưng mà trong lòng nàng nhưng đối với Diệp Thần tức sắp rồi đi sự tình có chút đọc đọc không muốn. Cho nên nàng mới mơ mơ màng màng đất(mà) từ trong phòng ngủ đi tới phòng khách trên ghế salông.

Mặc dù có lần trước cổ pháp xoa bóp trái qua, vào giờ phút này Diệp Thần vẫn cứ có chút không chống đỡ được. Hàn điềm điềm uyển chuyển thân thể phi thường nóng bỏng, nàng cao vót Tuyết Phong chăm chú đè lên Diệp Thần lồng ngực, hai cái lại trường lại bạch chân lại như bạch tuộc vòng lấy tiểu Tân Tiên.

Hàn điềm điềm tuyệt mỹ mặt cười ngay khi Diệp Thần bên mặt, nàng tuy rằng ngã xuống sau đó liền trực tiếp ngủ, nhưng là này ám áp mà thơm ngát hô hấp lại một lần lại một tý nhẹ nhàng đánh Diệp Thần gò má.

Chuyện này căn bản là ở hướng dẫn tiểu Tân Tiên phạm tội a!

Chỉ dùng năm giây không tới thời gian, Diệp Thần liền giờ cao lều vải. Bởi vì ngày mùa hè buổi tối khá là nóng bức, vì lẽ đó Diệp Thần lúc ngủ chỉ mặc vào (đâm qua) một cái lớn quần lót, mỏng manh bóng chất vải vóc căn bản là không cách nào ngăn cản hai người tiếp xúc.

Càng nguy hiểm hơn chính là, tuyệt sắc cô giáo xinh đẹp lúc ngủ còn không thành thật. Khả năng là bởi vì còn duyên cớ, thân thể của nàng không tự chủ vận vẹo, liền như vậy một tý một tý đất(mà) ma sát Diệp Thần da thịt, này cảm giác tuyệt vời, căn bản là không có cách dùng lời nói mà hình dung được.

Diệp Thần hít vào một hơi thật dài, theo bản năng mà đưa tay ra, đặt ở Hàn điềm điềm trước ngực thể tô nộn trắng như tuyết no đủ mặt trên. Một cách tự nhiên mà, hấn tàn nhẫn mà bóp một cái, sờ một cái bên dưới, trái tim nhảy lên nhưng càng thêm kịch liệt.

Trong giấc mộng Hàn điềm điềm tự nhiên cảm giác được này một tia tập kích mà tới điện lưu, nàng không kìm lòng được đất(mà) hừ một tiếng.

Hô hấp công phu, này nàng cảm giác nội tâm của chính mình nơi sâu xa phảng phát phun ra một luồng ám áp sóng triều. Có thể nàng dù sao hay vẫn là chưa qua nhân sự, Diệp Thần vô ý thức thoáng đụng vào, Hàn điềm điềm nhất thời liền cảm giác được mơ hồ đau đớn.

"Không nên..." Hàn điềm điềm phản xạ có điều kiện đất(mà) ni non ra tiếng âm, lồng ngực của nàng cũng nhẹ nhàng tức.

Diệp Thần vốn có chút dục vọng cấp trên, nhưng là Hàn điềm điềm hô lên âm thanh lại làm cho hấn bỗng nhiên khôi phục tỉnh táo.

Không được, không thể làm như vậy. Hàn điềm điềm là giáo viên của chính mình, huống hồ nàng lại uống rượu, nàng sở dĩ đi tới nơi này, vốn là vô ý thức cử động.

Diệp Thần cũng uống rượu, tuy rằng không có say rượu, thể nhưng đầu óc ít nhiều gì vẫn sẽ có chút toả nhiệt. Hấn dùng sức cắn cắn chính mình đầu lưỡi, đầu lưỡi đau đớn để hấn thanh tỉnh hơn một chút.

Hấn vội vàng ôm Hàn điềm điềm từ trên ghế sa lông đứng, đem nàng trùng lại đuỗi về đến phòng ngủ trên giường, sau đó mới trở về phòng khách trên ghế salông nằm xuống.

Vừa nãy thực sự quá nguy hiểm một chút, lại thoáng có như vậy nửa phút, e sợ Diệp Thần liền không thể đem nắm được. May là tiểu Tân Tiên tu hành nhiều năm, có thâm hậu định lực. Bất quá nằm trên ghế sa lông sau đó, Diệp Thần nhưng là có chút khổ não.

Viên đạn đã lên nòng, mắt thấy liền muốn chụp Vang cò súng bắn trúng mục tiêu, vào giờ phút này như lại muốn biệt trở lại, khó tránh khỏi có chút dầy vò. Cũng may Diệp Thần đã sớm chuẩn bị, hấn từ trong túi quần áo lấy điện thoại di động ra, xe nhẹ chạy đường quen đất(mà) đánh mở ra trong điện thoại di động sớm đã tồn dưới đảo quốc động tác phiến video, sau đó quan sát...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Diệp Thần là bị Hàn điềm điềm đánh thức.

Hàn điềm điềm sắc mặt có chút ửng đỏ, nàng có một chút điềm ngược ngừng, nhưng mà ngược ngừng bên trong rồi lại mang theo nhàn nhạt tức giận: "Diệp Thần, tối hôm qua là người giúp ta thoát quần áo sao?"

"A? Không đúng không đúng!" Diệp Thần vội vàng lắc đầu.

Hàn điềm điềm nghi ngờ nhìn Diệp Thần một chút, sau đó chỉ chỉ Diệp Thần rơi trên mặt đất điện thoại di động. Diệp Thần cũng không biết chính mình tối hôm qua là lúc nào ngủ, trên điện thoại di động động tác phiền bị xoa bóp tạm dừng, giờ khắc này chính dừng lại ở một cái phi thường bất nhả nhưng lại khiến người ta mặt đỏ tới mang tai hình ảnh trên.

"Người hiện tại là lớp 12, hẳn là đem ý nghĩ đặt ở học tập mặt trên. Những thứ đồ này tốt nhất hay vẫn là thiếu xem, đối với thân thể không tốt." Hàn điềm điềm âm thanh rất thấp, tuy rằng có chút ngược ngừng, thế nhưng làm lão sư nàng không thể không nói nhắc nhở một tý Diệp Thần.

Diệp Thần nhất thời bốc lên mồ hôi lạnh, hẳn vội vàng thu hồi điện thoại di động: "Được rồi thật, ta sau đó nhất định thiếu xem."

Ăn xong bữa sáng sau đó, Diệp Thần cùng Hàn điềm điềm một đến trường học. Đến phòng học sau đó, Diệp Thần rõ ràng cảm giác được xung quanh đồng học thái độ đối với chính mình cải thiện rất nhiều, đương nhiên, mỹ nữ tiểu đội trưởng lâm khi sương vẫn như cũ là này phó Lãnh Băng Băng đáng đáp, bất quá nàng lãnh điềm bên trong nhưng không có này sợi vênh vào tự đắc ngạo khí.

Bởi vì khí trời rất nóng, vì lẽ đó sau khi tan học Diệp Thần trước về Hàn điềm điềm nhà trọ thay đổi dưới quần áo, sau đó mới hướng về hẳn cùng lâm khi sương ước định trạm xe buýt điểm đi đến.

Hàn điềm điềm biết Diệp Thần cùng lâm khi sương cá cược, vì lẽ đó không có gọi Diệp Thần cùng nhau ăn cơm tối, nàng còn cực kỳ tốt tâm địa hỏi Diệp Thần lần này hẹn hò có cần hay không vay tiền.

Diệp Thần cũng sớm đã có dự định chính mình, vì lẽ đó cũng không có cùng Hàn điềm điềm vay tiền. Hắn đi tới trạm xe buýt sau đó, phát hiện lâm khi sương cũng sớm đã chờ ở nơi đó.

"Người còn rất thủ tín mà, ta vốn cho là người sẽ lỡ hẹn đây." Diệp Thần cười nói.

"Ta nếu dám cá với người, dĩ nhiên là không sợ thua." Lâm khi sương tức giận trắng Diệp Thần một chút, sau đó nhíu mày nói: "Diệp Thần, lẽ nào người cùng cô gái hẹn hò đều là xuyên như thế một thân đi ra sao? Này khó tránh khỏi có chút quá tùy ý đi!"

Cũng thảo nào từ mỹ nữ tiểu đội trưởng sẽ nói như vậy, Diệp Thần thay đổi đồng phục học sinh sau đó, lại ăn mặc áo lót quần soóc cùng dép liền đi ra, then chốt này áo lót quần soóc hình thức còn khá là quê mùa. Hắn giờ khắc này xem, nhanh nhẹn chính là một cái vào thành vụ công tiểu tử vất vả chưa sạch.

Trái lại lâm khi sương, nàng cũng cời đồng phục học sinh, thế nhưng là mặc vào (đâm qua) một thân hàng hiệu. Điểm đầy màu trắng tiểu nát tan hoa màu lam nhạt quần áo trong, tu thân bảy phần tế miệng quần jean, phong cách tây màu đen thực nữ giày da, trên tay còn mang theo bản limited hồng nhạt phim hoạt hình bao. Mặc dù là một thân có giá trị không nhỏ hàng hiệu, nhưng nhìn nhưng không có chút nào tục khí, trái lại có vẻ thanh tân có thể người.

"Như người vậy xuyên không nóng sao?" Diệp Thần cười hỏi.

"Làm sao được nhiệt đâu? Ngược lại hẹn hò đất(mà) Phương Đô rảnh rồi điều." Lâm khi sương nói.

"Ừ..." Diệp Thần gật gật đầu, không nói gì.

Xem ra lâm chủ trường đối với tiểu Tân Tiên hay vẫn là không ấn ý, nếu như nàng biết Diệp Thần trước đây cùng Bàng ca thường thường đi này mấy chỗ địa phương, chỉ sợ cũng sẽ không như thế bình tĩnh.

"Người có tiền sao?" Diệp Thần lại hỏi.

"Làm gì? Không có."

"Ngồi xe buýt xe a, cần tiền lẻ." Diệp Thần tiện tay đưa cho lâm khi sương một ít tiền lẻ.

"Ngồi xe buýt xe?" Lâm khi sương về mặt có vẻ chân chờ, "Ta bình thường ra ngoài đều là ngồi xe riêng, còn... Còn chưa từng có ngồi quá xe công cộng."

"Vậy thì thật là tốt lạc, ngày hôm nay có thể trải nghiệm một tý." Diệp Thần nói, mười tám đường xe công cộng đã lái tới.

Bởi vì chính là tan học tan tâm đỉnh cao kỳ, vì lẽ đó trên xe buýt có vẻ phi thường chen chúc. Lâm khi sương nhìn trên xe buýt lít nha lít nhít đám người, có vẻ hơi do dự sợ sệt.

"Lên xe a, đừng lo lắng." Diệp Thần thúc giục.

Lâm khi sương cắn hàm răng nói: "Người muốn làm gì liền nhanh một chút, nhất định phải nghĩ biện pháp dẫn vật ta sao?"

Diệp Thần cười nói: "Người có thể đừng quên, chúng ta cá cược có ba ngày đây. Như vậy đi, mọi người(đại gia) đều là đồng học, ta cho một mình người ưu đãi, người chỉ cần theo ta một ngày liền được rồi. Lên xe đi!"

Mặc dù trong lòng cực kỳ mâu thuẫn, nhưng là nếu đáp ứng rồi Diệp Thần mặc cho hắn làm cái gì, lâm khi sương cũng chỉ có thể cắn răng lên xe công cộng.

Dưới cái nhìn của nàng, Diệp Thần tiểu tử này nhất định sẽ không dễ dàng đất(mà) buông tha chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Bất ngờ mỹ vị khảo xuyên

Diệp Thần cùng lâm khi sương chen một nửa thiên tài tìm tới một khối nhỏ đất dung thân.

Hỗn tạp mùi mồ hôi, khô nóng không khí, còn có âm ỉ tiếng người, điều này hiển nhiên là lâm khi sương chưa từng có trải qua. Nàng Mộc Mộc đất(mà) đứng ở chỗ nào, cả người đều có vẻ cực kỳ không dễ chịu.

Trên xe buýt thực sự quá mức chen chúc một chút, Diệp Thần dùng hai tay tạo ra một cái nhỏ hẹp Không Gian, đem chim hoàng yến lâm khi sương bảo vệ ở trong đó. Xe công cộng một sát một sừ trong lúc đó, theo phun trào sóng người, mỹ nữ tiểu đội trưởng không thể không thật chặt dán vào Diệp Thần, như vậy mới có thể duy trì thân thể mình cân bằng.

Vóc người của nàng vốn là cực kỳ nóng bỏng, lại ăn mặc bó sát người quần jean, hơn nữa nàng còn quay lưng Diệp Thần. Vì lẽ đó chen chúc bên trong, lâm khi sương lại tròn lại mông mấy tự nhiên sẽ thoải mái sát Diệp Thần giữa hai chân bộ vị nhạy cảm.

Không thể không nói, lâm chủ trường cái mông thật đúng là co dãn mười phần, vài lần ma sát sau đó, Diệp Thần liền nổi lên phản ứng. Diệp Thần ăn mặc lại là rộng rãi lớn quần lót, hắn một có phản ứng, lâm khi sương dĩ nhiên là thiết thiết thật thật đất(mà) cảm giác được.

Nàng vốn định trốn, nhưng là khoảng chừng : trái phải đều là người, có không có chỗ trốn, bất đắc dĩ chỉ có thể cắn răng kiên trì.

"Diệp Thần, ta rốt cuộc biết người vì sao lại đề ta ngồi xe buýt xe, người thật đúng là cái đại sắc lang!" Lâm khi sương lạnh lùng nói.

"Người đừng có hiểu lầm, ta đề người làm nhà nước xe là nhân vì chính mình không có xe riêng, hơn nữa đánh thực sự có chút quý... Vì lẽ đó, người chỉ có thể cố hết sức một tý rồi." Diệp Thần cười nói.

Ma sát bên dưới, lâm khi sương mặt cười càng ngày càng hồng, nàng thực sự cảm thấy có chút lúng túng, liền thẳng thắn xoay người lại đối mặt Diệp Thần. Nhưng là, một xoay người lại sau đó, nàng nhưng phát hiện mình lại cùng Diệp Thần bốn mắt nhìn nhau, tiểu tử này hô hấp trực tiếp liền phun ở trên mặt của chính mình, nhất thời càng thêm mặt đỏ tới mang tai.

Càng nguy hiểm hơn chính là, cái mông tuy rằng giải phóng, nhưng là mình trước ngực thể tho ngoặc rồi lại chăm chú đặt ở Diệp Thần trên người.

Ai, chỉ có thể tạm thời tiện nghi Diệp Thần tiểu tử này một tý rồi!

Cũng không lâu lắm, trên xe những người khác cũng chú ý tới Diệp Thần cùng lâm khi sương này một đôi giả tình nhân, bọn hắn nhất thời dồn dập nghị luận.

Có vị tướng mạo hèn mọn người đàn ông trung niên đối với Diệp Thần không ngừng hâm mộ, hắn cùng người ở bên cạnh thầm nói: "Người xem chỗ ấy, một cái keo kiệt tiểu dân công lại có thể cùng xinh đẹp như vậy em gái nơi đối tượng, hiện tại thể đạo có thể thật là kỳ quái a."

Bên cạnh hắn vị kia đẩy một cái kính mắt, phụ họa nói: "Người tuổi trẻ bây giờ đều theo đuổi cá tính, càng là ngoài dự đoán mọi người, bọn hắn liền càng thích. Người lão rồi, đã sớm theo không kịp thời đại."

"Ta cảm thấy này tiểu dân công có thể có chút không giống bình thường chỗ, đợi ta lại quan sát quan sát..." Gã bỉ ổi người nói là quan sát Diệp Thần, nhưng mà một đôi đôi mắt ánh mắt lại lơ đãng ở lâm khi sương trên người đảo quanh.

Ai biết Diệp Thần lặng yên không một tiếng động đất(mà) chếch nghiêng người, liền chặn lại rồi gã bỉ ổi ánh mắt.

Tuy rằng cực khổ rồi một ít, cũng may đường xe cũng không tính là quá lâu, sau hai mươi phút, Diệp Thần cùng lâm khi sương liền đến ngày hôm nay hẹn hò trạm thứ nhất, trước mặt là một nhà rìa đường đơn sơ khảo xuyên điểm.

"Đói bụng không, đi vào trước, nhà này khảo xuyên rất tốt, hơn nữa số lượng lớn lợi ích thực tế." Diệp Thần vừa nói, vừa mang theo lâm khi sương đi vào trong điểm.

Nhà này khảo xuyên điểm tuy rằng quy mô rất nhỏ, trang trí cũng khá là đơn sơ, thế nhưng là sạch sẽ sạch sẽ. Mập mạp bà chủ vừa thấy Diệp Thần liền nhiệt tình đánh tới bất chuyện: "Diệp Thần, đã lâu không thấy ngươi ừ."

"Gần nhất đến trường khá bận, vì lẽ đó không có thời gian lại đây."

"Yêu, đây là bạn gái của ngươi sao? Xinh đẹp như vậy!" Bà chủ ánh mắt sáng lên, hướng về trên bàn thả hai bình nước có ga, "Ngươi lần thứ nhất mang bạn gái tới nơi này, ta đưa ngươi nước có ga uống."

"Này đa tạ ha!"

Không chỉ là nhà này khảo xuyên điểm bà chủ, liền ngay cả xung quanh cái khác cửa hàng ông chủ đi ngang qua nhìn thấy Diệp Thần sau đó, đều nhiệt tình đánh tới bất chuyện. Lâm khi sương đặt ở trong mắt, biết Diệp Thần nhất định là vùng này khách quen.

Kỳ thực Diệp Thần mang lâm khi sương đến địa phương này ngay khi kbc công ty phụ cận, trước đây hắn cùng Bằng ca thường thường đến thăm này mấy cửa hàng chuyện làm ăn, vì lẽ đó cùng xung quanh những ông chủ này quan hệ rất tốt.

Cũng không lâu lắm, mùi thơm phân tán khảo xuyên liền mang lên mặt bàn.

Lâm khi sương trước đây chưa từng có đến thăm quá loại này rìa đường cửa hàng, cho nên nàng mặc dù nghe thấy được khảo xuyên rất thơm, vẫn cứ chậm chạp không nhúc nhích miệng.

"Ăn nha, không nên khách khí." Diệp Thần thì lại sớm đã quá nhanh cắn ăn đất(mà) ăn.

Kỳ thực lâm khi sương cái bụng cũng sớm đã đói bụng đến phải kêu lên ừng ực, nàng nhìn thấy Diệp Thần ăn được say sưa ngon lành, rốt cục không nhịn được cầm lấy một nhánh khảo xuyên thử nghiệm tính đất(mà) ăn một miếng nhỏ.

"Oa, ăn ngon ㄟ!" Lâm khi sương con mắt trong nháy mắt liền lộng, nàng chưa từng có nghĩ tới ở như vậy bề ngoài xấu xí rìa đường bên trong tiểu điểm, lại cũng có năng lực ăn được như vậy mỹ vị đồ ăn.

"Đó là đương nhiên, ngươi đừng xem tiệm này tiểu, nhưng là đã có tiếp cận hai mươi năm lịch sử. Chung quanh đây mấy nhà khảo xuyên điểm ta đều đi qua, liền nhà này... Ai, ngươi chậm một chút a!" Diệp Thần chính nói chuyện công phu, nhưng kinh ngạc phát hiện lâm khi sương thì đã thật nhanh tiêu diệt hết ba con khảo xuyên.

Nhất thời liền có cảm giác nguy hiểm, loại này cảm giác nguy hiểm tiểu Tân Tiên chỉ có đang đối mặt Bằng ca lúc này mới từng có. Hắn không cam lòng yếu thế, không chút khách khí đất(mà) cùng Lâm đại mỹ nữ liền nổi lên ăn xuyên tốc độ.

Rất nhanh, Diệp Thần cùng lâm khi sương liền tiêu diệt hết thấy đồ ăn. Hơn nữa ở tính tiền lúc này, lâm khi sương kinh ngạc phát hiện nhiều như vậy ăn ngon đồ vật, lại chỉ tiêu tốn Diệp Thần không tới năm mươi đồng tiền.

Phải biết, bình thường nàng tùy tùy tiện tiện ăn một khối bò bít tết cũng phải ba, bốn trăm khối. Hơn nữa, có bò bít tết cũng chưa chắc có quán cóc này khảo xuyên mỹ vị.

"Sau đó thì sao? Sau đó chúng ta đi nơi nào?" Lâm khi sương hỏi. Nàng không có nhất vừa bắt đầu này phiền không dễ chịu, trong lòng lại còn có một chút tiểu chờ mong, dù sao lần này khảo xuyên điểm hành trình thực sự có chút nhỏ nhỏ kinh hi.

"Ăn no, đương nhiên phải đi nhàn nhã một tý. Ày, chúng ta đi đường cái đối diện quán Internet ngồi một hồi đi, bởi vì cùng ngươi cá cược, ta nhưng là rất lâu đều không có lên mạng." Diệp Thần sơ dĩ lựa chọn đi quán Internet nguyên nhân, tự nhiên là muốn nhìn một chút chính mình trước một quãng thời gian treo ở internet cái kia làm nghề y kiếm tiền tin tức có người hay không trả lời chắc chắn.

Vừa nghe nói là đi quán Internet, lâm khi sương nhất thời liền không còn hứng thú. Nàng không tình đánh thái theo sát sau lưng Diệp Thần, hướng về đường cái đối diện đi đến.

Ai biết hai người vừa mới mới vừa đi tới giữa đường, từ tà bên cạnh đột nhiên chiếu xạ qua đến một đạo chói mắt cường quang, liền tiếp theo là chói tai động cơ tiếng nổ vang rền âm. Một chiếc nổ vang trải qua cái trang sau BMW xe thể thao chênh chếch đất(mà) đình chỉ đường cái chính giữa, chặn lại rồi Diệp Thần cùng lâm khi sương đường đi.

Cửa sổ xe điều hạ đến sau đó, đầu tiên là vài tiếng hung hăng sắc bén huyết sáo, trong cửa sổ xe một vị hai mươi tuổi trên dưới đeo kính đen thanh niên nhô đầu ra. Thanh niên kia kiểu tóc phi thường mới triều, lỗ tai mặt trên còn mang kim cương đinh tai, xem phi thường đẹp trai.

"Này, đẹp đẽ em gái, đến ca ca bên trong xe ngồi một hồi thôi!" Thanh niên kia hướng về phía lâm khi sương đánh một cái Vang chỉ, dẫn tới bên trong xe rít gào liền tục.

Bên trong xe tên còn lại ồ ào nói: "Như thế chính em gái, tiểu tử nguoi có thể dùng một người độc chiếm, phân anh em mấy cái buổi tối."

Lâm khi sương còn không nói chuyện, Diệp Thần nhưng là nheo mắt lại. Hắn hừ một tiếng, lạnh lùng nói: "Các nguoi bang này tiểu cà chón, nói chuyện cũng không cần nhắc một chút chính mình phân lượng, nữ nhân của lão tử các nguoi cũng dám phân?"

Bên trong xe thanh niên kia làm càn đất(mà) cười, hắn khinh thường nhìn Diệp Thần: "Đó là đương nhiên. Như thế chính em gái, phỏng chừng tiểu tử nguoi cũng không nuôi nổi chứ? Ha ha ha..."

Hắn vừa dứt lời, xa xa lại truyền tới động cơ nổ vang âm thanh, nghe lại như sét đánh giống như vậy, hô hấp trong lúc đó, lại có tứ chiếc xe thể thao vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Tiểu gia không có thời gian

Năm chiếc xe thể thao nhất thời liền đem Diệp Thần cùng lâm khi sương vây quanh ở trung tâm, chói tai nổ vang, chúc mắt cường quang, còn có bên trong xe truyền ra kim loại nặng âm nhạc, đối phương xem cực kỳ hung hăng.

Lâm khi sương mặt cười trong nháy mắt liền biến sắc, nàng theo bản năng mà hướng về Diệp Thần bên người nhích lại gần, trong miệng thấp giọng nói: "Diệp Thần, tình huống có gì đó không đúng, những người này lai lịch không nhỏ."

Diệp Thần hai tay sục ở lớn quần lót trong túi, một mặt hồ hững về mặt: "Thật không?"

"Nếu như ta không có đoán sai, đám người này hẳn là vốn là con nhà giàu thành lập siêu chạy trong câu lạc bộ thành viên." Lâm khi sương cắn cắn môi, tính tế vai không tự chủ được đất(mà) Vívì run, "Đám người này ý vào trong nhà có tiền có quyền, vì lẽ đó phi thường hung hăng, có người nói bọn hắn vì theo đuổi đẹp để em gái không thừa thủ đoạn nào, thậm chí có lúc còn có thể dùng cường. Hơn nữa, bọn hắn phi thường biến thái, sẽ dùng các loại thủ đoạn đến dẫn vạt em gái..."

Lâm khi sương vừa nói, vừa ở trong lòng cân nhắc đối sách. Gia tộc của nàng ở thành phố này cũng coi như có chút quyền thế, nàng chính cân nhắc xem có thể hay không đánh một cú điện thoại đem mình tình huống bây giờ nói cho phụ thân.

Hai người chính đang nói chuyện công phu, trước kia cùng Diệp Thần đấu võ mồm người thanh niên kia đã từ bên trong xe thể thao đi xuống. Vóc người của hắn xem rất cao, có một mét tám lăm đáng vẻ, bất quá nhưng rất gầy, toàn thân ăn mặc nghiêng trung tính, mang theo một chút yêu dã.

"Em gái, nguoi gần xem thật giống cái chính điểm ừ!" Thanh niên kia đi thẳng tới lâm khi sương trước, đưa tay ra nắm nàng lạnh lạnh cảm, trong mắt tràn đầy đùa giỡn vẻ, hoàn toàn lơ là chính đứng ở một bên Diệp Thần.

Chỉ là tay của hắn cách lâm khi sương còn có mười mấy cm, liền đột nhiên dừng lại, Diệp Thần chẳng biết lúc nào đã duỗi ra tay của chính mình, nắm lấy tay của thanh niên oản.

"Tiểu tử, nguoi làm gì?" Thanh niên kia sắc mặt khê biến thành hơi biến hoá, hắn dùng sức nỗ lực bỏ rơi Diệp Thần tay, nhưng mà kinh ngạc phát hiện tay của mình cánh tay dĩ nhiên căn bản là không có cách di động mấy may.

"Té cánh tay té chân, gầy gò đến mức chỉ còn một bộ bộ xương, nguoi cũng dám bên đường đùa giỡn em gái?" Diệp Thần khinh thường lạnh lùng một tý, đầu ngón tay chỉ bỏ thêm hai phần lực, thanh niên kia nhất thời liền đau đến gào thét, trên trán bốc lên mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu.

Diệp Thần hành động này đúng là đem lâm khi sương sợ hết hồn, mỹ nữ tiểu đội trưởng bận bịu kéo kéo Diệp Thần quần áo, nhỏ giọng nói: "Diệp Thần, nguoi đừng kích động. Người của đối phương nhiều, động lên tay đến chúng ta phải bị thiệt thòi."

"Nhiều người?" Diệp Thần lông mày vẩy một cái, hắn nắm bắt trước mặt thanh niên kia té cánh tay hướng về trước người mình kéo một cái, sau đó không nói lời gì đất(mà) một cước liền đạp tới, trong miệng mắng: "Rác rưởi đồ vật, tiểu gia ta chính là không ưa nguoi ý thể hiếp người!"

Thanh niên kia trong nháy mắt liền bị Diệp Thần đạp bay ra ngoài, hắn nặng nề suất sau lưng xe thể thao kính chắn gió trên, phát sinh một thân vang trầm, sau đó mới chậm vật rơi xuống trên đất. Cùng lúc đó, vây quanh Diệp Thần cùng lâm khi sương này năm Cỗ xe của xe thể thao gần như cùng lúc đó bị mở ra, trong nháy mắt liền hô hô lập lập tích góp lại đến rồi mười mấy người.

Mười mấy người này bên trong, cao thấp mập ốm các sắc nhân các (chò) đều có, bọn hắn đều mang kính râm, đều không ngoại lệ quần áo hoa lệ mà chói mắt. Có mấy người mập mạp cái cổ bị cánh tay trên còn xăm lên hình xăm.

Đám người này nguyên bản ở trong xe chờ xem kịch vui, bọn hắn làm sao đều không ngờ rằng đẹp để em gái bên cạnh vị kia keo kiệt tiểu tử lại dám động thủ trước.

"Thảo, ngươi có phải là chán sống rồi!" Dẫn đầu một tên Béo nhất thời chửi ầm lên, hắn ăn mặc xem ra đáng lắm rất như vậy một chuyện, nhưng là trong miệng phun ra chữ xác thực ô uế không thể tả, âm thanh tuy rằng vang dội, nhưng mơ hồ có vẻ hơi trung khí không đủ.

Xem ra kẻ này có chút miệt mài quá mức.

Mười mấy người mất lộ ra hung quang, có người trong tay thậm chí còn cầm Golf gậy golf, mỗi người nghiêng răng nghiêng lợi khí thế hung hăng, chuẩn bị một hồng mà trên đem Diệp Thần xé xác.

Tuy rằng lấy năng lực của bọn họ, xé xác người sống là khẳng định không cách nào làm được. Thế nhưng tự chúng đánh chết người loại này ác sự tình, đám người này trước hay vẫn là trải qua.

Lâm khi sương nhất thời liền bị dọa đến nhấm mắt lại. Vào giờ phút này, nàng đã không kịp đi chôn oán Diệp Thần lỗ mãng, chỉ có thể theo bản năng mà nắm lấy Diệp Thần cánh tay, trốn ở phía sau hắn.

Ở cái nhóm này con nhà giàu trong mắt, dựa theo tình huống bình thường, như trước mặt loại này dân công đáng đáp keo kiệt tiểu tử, vào giờ phút này mặc dù không bị dọa đến co quắp ngã xuống đất, e sợ cũng có thể trốn bán sống bán chết.

"Nói đi, trong chúng ta để ngươi chọn một cái đối thủ! Nếu như ngươi không đánh cho tàn phế, liền cân nhắc buông tha ngươi!"

Có thể Diệp Thần lúc này lại một điểm bình tĩnh về mặt, xem căn bản cũng không có đem trước mặt đám người này để vào trong mắt. Hắn trong lỗ mũi lạnh lùng một hừ, vung tay lên nói: "Một đám rác rưởi, các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì? Cùng lên đi, tiểu gia ta không có thời gian!"

Này lời vừa nói ra, vừa vừa thực có chút hung hăng đến cực điểm. Trước mặt bang này rác rưởi hung hăng, nhỏ như vậy Tân Tiên đương nhiên phải so với bang này rác rưởi càng hung hăng!

"Diệp Thần, ngươi..." Lâm khi sương trong lòng mát lạnh, nàng nói mới vừa mới ra khỏi miệng, cái nhóm này con nhà giàu chúng ta liền rêu rao lên vọt tới. Hắn trong nháy mắt liền bị dọa đến kêu sợ hãi.

Chuyện này thực sự là một hồi không cách nào dùng lời nói mà hình dung được ầu ầu, bởi vì quá trình của nó thực tại quá nhanh hơn một chút điểm. Tiểu Tân Tiên một tay che chở lâm khi sương, chỉ dùng cái tay còn lại cùng hai chân liền ở mười mấy giây bên trong giải quyết chiến đấu.

Hắn căn bản cũng không có lấy cái gì đẹp để động tác, thậm chí ngay cả lúc trước giáo huấn vị kia quyền anh cao thủ thì thốn kinh đều xem thường sử dụng. Quá tới một người, trước mặt chính là một cái quả đấm, tới nữa một cái, nhắc chân biểu thị một chân.

Lâm khi sương tiếng hét chói tai âm vừa mới mới vừa tiêu lạc, lớn đường cái ngay chính giữa liền hô phản phạt nằm một phiêu người. Kêu rên tiếng liên tiếp, đầy đất máu tươi cùng nát tan nha, nhưng là tiểu Tân Tiên trên người thậm chí ngay cả một cái huyết điểm đều không có nhiễm.

"Bộp bộp bộp rồi..."

Con nhà giàu bên trong cuối cùng còn đứng vị kia lúc này hoàn toàn bị dọa sợ. Hắn hàm răng run lên, hai chân run lập cập mà run lên, trong tay Golf gậy golf lúc này ngược lại đã biến thành gậy, nếu không, kẻ này đã sớm co quắp ngã trên mặt đất.

Vào giờ phút này, hắn nhìn Diệp Thần trong mắt trừ khiếp sợ ra, càng nhiều nhưng là sợ hãi. Từ nhỏ đến lớn, vị này com ngon áo đẹp ngoan chủ còn chưa từng có như thế sợ sệt quá.

Diệp Thần ho khan một tiếng, đưa tay lôi kéo đồng dạng nơi ở trong khiếp sợ lâm khi sương đi tới đứng vị kia trước mặt.

"Nắm như thế trường một cái thiết côn, ngươi đây là then chốt sao?" Diệp Thần cười ha ha, đưa tay liền đem Golf gậy golf nắm trong tay.

"Bộp bộp bộp rồi..." Đối phương hàm răng run lên âm thanh càng kịch liệt, hầu kết trên dưới run run, nhưng là sợ đến một chữ đều không nói ra được.

Cái kẻ tiếp thời khắc, Diệp Thần hơi hốt đất(mà) liền đem cái kia Golf gậy golf loan thành chín mươi độ giác.

Vị kia đến cuối cùng cũng chưa kịp ra tay gia hỏa, trong nháy mắt bị tiểu Tân Tiên động tác đánh tan trong lòng cuối cùng một đạo phòng tuyến, hai chân mềm nhũn, co quắp ngồi trên mặt đất.

"Loảng xoảng lang!"

Diệp Thần tiện tay đem Golf gậy golf ném xuống đất, khẽ thở dài một hơi nói: "Này thiết côn nhìn vẫn được, làm sao không có chút nào rắn chắc? Rác rưởi, thật hắn mẹ nó là rác rưởi..."

Sau khi nói xong, hắn lôi kéo lâm khi sương chậm rãi hướng về đường cái đối diện này nhà quán Internet đi đến. Cái nhóm này con nhà giàu chúng ta tỏ

rõ vẻ khiếp sợ mà sợ hãi đất(mà) nhìn theo hai người bọn họ rời đi, đừng nói là lần thứ hai tiến lên ngăn cản , liền ngay cả một cái có năng lực bỏ người đều không có.

Quá đường cái sau đó, lâm khi sương kinh ngạc mà hơi có chút sùng bái mà nhìn Diệp Thần nói rằng: "Ngươi... Ngươi cũng quá lợi hại chứ? Không trách hùng Kinh Vũ sẽ nhận ngươi khi (làm) lão đại, nguyên lai ngươi có năng lực một người đánh mười mấy cái a!"

"Này không có cái gì đi, trước một quãng thời gian ta còn một người đánh hơn một trăm cái đây." Diệp Thần xem thường nói.

"Ngươi liền khoác lác đi, ta có thể không tin!" Lâm khi sương bừa bãi nói.

"Thật, không lừa ngươi."

"Thiết, đánh hơn 100 người luy đều mệt chết , ngươi cho rằng ngươi là siêu nhân?" Mỹ nữ tiểu đội trưởng kiên trì không tin.

Siêu nhân? Liền cái kia quần lót ở ngoài xuyên gia hòa?

Xin nhò, ta Diệp Thần mới không có như vậy quái dị ham mê...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Mỹ nữ, ngươi chuyện làm ăn được không

Nhà này quán Internet Diệp Thần rất quen, trước đây ở kbc công ty lúc này, tiểu Tấn Tiên cùng Bàng ca thường thường trong thời gian làm việc lén lút lưu tới đây lên mạng.

"Ha, tiểu bảo an Diệp Thần? Đã lâu không gặp ngươi đi!" Một vị đáng đáp béo ị vòng quần vỗ vỗ Diệp Thần vai.

Vị này tên Béo vòng quần có thể tính là Diệp Thần cùng Bàng ca người trong đồng đạo, đối với đảo quốc động tác phiến cũng có rất đặc biệt nghiên cứu cùng lý giải, lúc trước hẳn nhưng là cho Diệp Thần cung cấp không ít đặc sắc hạt giống.

"Tên béo đáng chết, mới mấy ngày không gặp ngươi cái bụng lại tròn ha. Không phải là thèm sơn sắt đất(mà) nói muốn giảm béo sao?" Diệp Thần trêu nói.

"Giảm béo hiện tại còn thuộc về mưu tính giai đoạn, hiện nay chưa đăng lên nhật báo." Tên Béo vòng quần nói, nhìn thấy Diệp Thần bên người lâm khi sương, trong mắt nhất thời sáng ngời.

Hắn nắm vai đụng phải va Diệp Thần, nhỏ giọng nói: "Ta nói tiểu bảo an, ngươi nơi nào tìm đến xinh đẹp như vậy tiểu thư?"

Diệp Thần sững sờ: "Tiểu thư, nàng không phải là tiểu thư, là ta đồng học."

"Thiết, ngươi cũng đừng lừa phỉnh ta ." Tên Béo một mặt không tin, hắn quan sát tỉ mỉ lâm khi sương một phen, lắc đầu nói rằng: "Chanel quần áo trong, Versace quần, Địch Áo Bao Bao, này đôi hài nhãn hiệu ta tuy rằng không quen biết, thế nhưng trước đây ở thời thượng trong tạp chí từng thấy. Này một thân muốn đều là chính phẩm, này đến bao nhiêu tiền? Chỉ có tiểu thư mới sẽ xinh đẹp như vậy, hơn nữa xuyên một thân giả danh bài!"

Diệp Thần trên trán nhất thời bốc lên mồ hôi lạnh: "Ngươi đừng hiểu lầm, nàng thật sự không là tiểu thư."

Hai người nói chuyện công phu, quán Internet bên trong những người khác cũng chú ý tới Diệp Thần cùng bên cạnh hắn em gái, nhất thời đều vây quanh.

Cùng tên Béo vòng quần suy đoán tương tự, những người khác cũng một mực chắc chắn lâm khi sương là Diệp Thần mang đến tiểu thư. Mọi người trong lúc nhất thời dôn dập hâm mộ hỏi thăm tới Diệp Thần.

Thời đại này, tiểu thư tuy rằng khắp nơi đều có, khả năng có lâm khi sương như vậy sắc đẹp, nhưng là hầu như không thể ngộ được.

Lâm chủ trường thỉnh tai cực kì, bao quát tên Béo vòng quần ở bên trong mọi người tiếng bàn luận một chữ không kém đất(mà) bị nàng nghe được, nàng nhất thời liền có chút tức giận cùng lúng túng.

Tiểu thư? Nơi nào tiểu thư có năng lực có ta lâm khi sương sự phong độ này?

Hừ! Diệp Thần tiểu tử này đều biết phải là những người nào, lại há mồm ngậm miệng không rời tiểu thư hai chữ? !

Một vị quanh năm mê muội Game Online, tóc nát loạn sắc mặt vàng như nghệ nam sinh lặng lẽ đăm đăm tiểu Tán Tiên: "Diệp Thần, hỏi ngươi cái sự tình."

"Chuyện gì?"

"Cái này tiểu... Àch... Em gái, ngươi ở đâu tìm? Nàng bao nhiêu tiền ra một lần dài? Bao dạ bao nhiêu? Một cái chung lại là bao nhiêu?"

"Áy... Ngươi hiểu lầm, nàng..."

"Còn có còn có, ngươi cùng nàng có phải là đã sớm nhận thức? Ngươi hỏi một chút nàng, nếu như là người quen giới thiệu, có thể hay không rẻ hơn chút, bớt? Ngươi cũng biết, ta gần nhất bỏ ra thật nhiều tiền mua trang bị, trong tay có chút khăn."

Lâm khi sương ở một bên nghe được này vòng ẩn nam sinh cùng Diệp Thần đối thoại, bị chết tâm đều có. Nàng hàm răng cắn môi, mặt cười đỏ đến mức như cái quả táo, càng là không tự chủ được đất(mà) cúi đầu.

Những người này cũng quá đáng ghét, hiểu lầm người là tiểu thư đã đầy đủ quá đáng, lại còn nghĩ đánh gãy!

Cũng may Diệp Thần cũng phát hiện lâm khi sương lúng túng, vì để tránh cho lại bị chúng không rõ chân tướng quần chúng dây dưa, Diệp Thần thẳng thắn tìm một căn phòng nhỏ, sau đó lôi kéo lâm khi sương vội vã trốn tiến vào.

Bỏ ra mười mấy phút, Diệp Thần đại thể kiểm tra một hồi chính mình ở internet lưu lại này mười mấy cái làm nghề y tin tức, phát hiện đến nay còn không có người nào người hồi phục. Sau đó hắn mới tìm một cái mọi người không chú ý khoảng cách, mang theo lâm khi sương lên lút chuồn ra quán Internet.

Vừa mới đi ra quán Internet cửa, lâm chủ trường mặt cười liền banh, nàng tức giận nhìn Diệp Thần, câu giận nói: "Diệp Thần, ngươi là có ý chứ?"

"A? Ngươi tại sao nói như vậy?" Diệp Thần hỏi.

"Ngươi lên mạng tổng cộng bỏ ra không tới 15 phút, hơn nữa bắt quá chính là tùy tiện nhìn một chút website, một điểm chuyện gấp gấp đều không có. Ta cảm thấy ngươi vốn là chuyên môn dẫn ta tới nơi này, sau đó để bên trong những người kia hiểu lầm ta là tiểu thư!"

"Ta thật sự không là ý này, bọn hắn không..."

"Hừ, ngươi quá phận quá đáng rồi! Ta nhớ tới lúc trước ta cùng ngươi đánh cược lúc này, rõ ràng nói đúng lắm, ngươi có thể đối với ta làm những người đó đối với bạn gái ngươi những việc làm. Lẽ nào ngươi sẽ đồng ý để người khác hiểu lầm bạn gái ngươi là tiểu thư sao? ! Đừng ngại biện, ngươi rõ ràng chính là có ý!" Lâm khi sương nói, nổi giận đất(mà) bới quá thân đi, không lại nhìn Diệp Thần, "Ngươi còn có kế hoạch gì, tốt nhất nhanh một chút, ta nhanh không chịu được rồi!"

Diệp Thần bất đắc dĩ lắc đầu cười cợt: "Vậy cũng tốt, chúng ta hiện tại liền đi làm những cái kia bạn bè trai gái chuyện nên làm."

Lâm khi sương trong nháy mắt cảnh giác: "Này bây giờ đi đâu bên trong? Bắt quá ta chuyện quan trọng thanh minh trước, tuy rằng ta đáp ứng ngươi, thế nhưng ngươi không thể quá khác người!"

"Ra không khác người, đến lúc đó ngươi tự nhiên liền biết rồi. Ày, chúng ta đi nơi đó, đồng thời cũng là ngày hôm nay hẹn hò trạm cuối cùng." Diệp Thần đưa tay chỉ cách đó không xa một nhà cấp tốc khách sạn.

Lâm khi sương trong nháy mắt liền không vui, nhưng là ở tiểu Tán Tiên kích tướng vài câu sau đó, hay vẫn là nhắm mắt cùng sau lưng Diệp Thần đi vào này nhà cấp tốc khách sạn.

Ở trước sân khấu thuê phòng lúc này, lâm khi sương then đến muốn chui xuống đất, nàng cúi đầu, con mắt thậm chí cũng không dám chung quanh đảo quanh, mặt cười bên trên hỏa lạt lạt, cả người đều không dễ chịu.

"Lâm chủ trường, trả tiền." Diệp Thần nói.

"Cái gì? Ngươi lại để ta trả tiền?" Lâm khi sương tròn tròn đẹp để con mắt.

"Ta mang ra đến tiền đều xài hết ..." Diệp Thần nhún vai một cái, "Hơn nữa, vừa này không phải ngươi nói để ta nhanh lên một chút cùng ngươi làm những cái kia bạn bè trai gái chuyện nên làm sao?"

"Ta... Ta không phải ý này!" Lâm khi sương cắn răng miệng môi, nàng tuy rằng tức giận, thế nhưng cuối cùng vẫn cứ thỏa hiệp đất(mà) thanh toán tiền thuê nhà.

Phía trên thế giới này còn có so với Diệp Thần càng quá đáng gia hỏa sao?

Nếu như muốn lâm khi sương qua lại đáp, như vậy nàng nhất định sẽ muốn không do dự đất(mà) lắc đầu một cái, biểu thị không có.

Sau khi tiến vào phòng, lâm khi sương co quắp ngồi ở trên giường. Nàng hiện tại vô cùng gấp gáp cùng sợ sệt, trong lòng hồi hận không thôi, nhưng là cũng đã cười hồ hồ khổ xuống .

Trái lại Diệp Thần ngược lại là phi thường ung dung, hần thuận lợi mở ra TV, sau đó lại tự nhiên bắt đầu cời quần áo.

Cái tên này, lại cũng không hỏi một chút ý của chính mình liền bắt đầu thoát, hần... Hần làm sao có thể như vậy?

Mỹ nữ tiểu đội trưởng lúc này đã căng thẳng đến tư duy thất, thậm chí ngay cả một ít hình dung Diệp Thần đáng ghét nghĩa xấu cũng không nghĩ đến .

"Ra một thân hần, ta trước tiên đi tắm, ngươì ngồi ở chỗ này, có thể không được lộn xộn ừ!" Diệp Thần bàn giao một câu, sau đó liền tiến vào phòng tắm

Nghe phòng tắm bên trong ào ào tắm vòi sen tiếng, lâm khi sương càng ngày càng xoắn xuýt . Nàng không ngừng mà nhẹ nhàng than thở, thỉnh thoảng sẽ ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn phòng tắm phương hướng.

Vào giờ phút này, cửa phòng tắm chăm chú nhắm, tắm vòi sen âm thanh lại như vậy đánh, nếu như mình lên lút trốn, Diệp Thần cái tên này khẳng định không nghe được.

Nghĩ đi nghĩ lại, lâm khi sương không nhịn được đứng , nàng quyết định 36 kế đi vì thượng kế. Dù sao các (chờ) Diệp Thần tắm xong sau khi đi ra, dựa vào cái tên này vừa nảy một cái đánh đổ mười mấy cái đũa tay, lâm chủ trường dù như thế nào là không cách nào ở hần ma trào bên dưới phản kháng.

Nhưng là vừa mới vừa bước ra nửa bước, lâm khi sương rồi lại do dự .

Hiện tại trốn đúng là nhất thời ung dung, chỉ có điều về tới trường học sau đó, Diệp Thần nhất định sẽ trắng trợn tuyên truyền nàng không giữ lời hứa... Đến vào lúc ấy, cả lớp thậm chí toàn giáo đồng học, nhất định sẽ như lúc trước nghị luận Diệp Thần như thế đến nghị luận chính mình.

"Quên đi, không đi rồi! Ta ngày hôm nay không thềm đếm xia , ngược lại muốn xem xem Diệp Thần có năng lực chơi ra trò gian gì!" Lâm khi sương cắn răng một cái, thẳng thắn lại ngồi trở lại trên giường.

Muốn đối với ta dùng cường?

Hừ, đến lúc đó tay cùng chân không cách nào gãy dựa, này... Vậy ta cần ngươì cũng được chứ? !

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Không cho ngươì bắt lịch sự ta

"Kẹt kẹt —— "

Dài dằng dặc lại dày vò chờ đợi sau đó, cửa phòng tắm rốt cục mở ra . Lâm khi sương trong nháy mắt liền ngồi thẳng ngườì, nàng không dám ngẩng đầu, mà là dựng thẳng lỗ tai lên.

Diệp Thần thật dài dất(à) vuron ngườì một cái, sau đó ngáp một cái ngồi vào lâm khi sương bên ngườì. Lâm chủ trường theo bản năng mà hướng về bên cạnh hơi đi chuyển cái mông, toàn thân đều không tự chủ được dất(à) căng thẳng .

"Được rồi, ngươì có thể đi rồi." Diệp Thần mỉm cười nhìn lâm khi sương, đột nhiên mở miệng nói rằng.

"A?" Mỹ nữ tiểu đội trưởng sững sờ, nàng còn coi chính mình nghe lầm , quay đầu nghi hoặc mà nhìn tiểu Tán Tiên một chút, "Ngươì nói cái gì? Ta... Ta có thể đi rồi?"

"Đúng rồi, ngày hôm nay hẹn hò đến đây là kết thúc, ngươì có thể đi rồi." Diệp Thần gật gật đầu.

Nguyên vốn đã ôm không thềm đếm xia tâm thái lâm khi sương trong lúc nhất thời còn có chút không phản ứng kịp, nàng lại hỏi tiếp Diệp Thần nhiều lần, cuối cùng mới rốt cục xác định đối phương là thật sự muốn thả chính mình đi.

Lâm khi sương thật dài đưa một cái khí, nhưng mà liền tiếp theo, nàng tựa hồ nghĩ đến chút gì, mặt cười hơi đổi: "Diệp Thần, ngươì có phải là ghét bỏ ta? Là ta không đủ đẹp đẽ, hay vẫn là... Hay vẫn là vốc ngườì chưa đủ tốt?"

Nàng vừa nói , vừa cúi đầu nhìn một chút trước ngực mình thế kiều ngao Ngọc Phong.

Diệp Thần bật cười, lắc đầu nói: "Đều không phải. Ngươi đừng có đoán mò."

"Vậy thì vì cái gì? Ngươi đến nói cho ta!" Lâm khi sương nói.

"Nhà này cấp tốc khách sạn trước đây thường thường có người lên vào gian phòng trộm đồ vật, ta đi vào rửa ráy, đồ vật thả ở bên ngoài tự nhiên không yên lòng, vì lẽ đó để người ở bên ngoài bang ta nhìn ít tiền bao. Hiện tại ta giặt xong , ngươi tự nhiên có thể đi rồi." Diệp Thần giải thích.

"Vậy ngươi tới tìm ta nơi này muốn phòng chính là vì rửa ráy? Chỉ đơn giản như vậy?" Lâm khi sương nghi ngờ đánh giá Diệp Thần.

"Cũng không đúng thế. Ta hẹn một vị gọi là Bảng ca bằng hữu một nơi này xem động tác phiến, nơi này màn hình TV lớn, âm hưởng hiệu quả lại được, ta đã sớm nghĩ đến."

Lâm khi sương biểu tình trên mặt nhất thời trở nên phức tạp , cảm giác này lại như là nguyên bản sức đủ khí lực chuẩn bị liều mạng phản kháng, nhưng là tầng tầng một quyền xuống nhưng đánh vào cây bông mặt trên. Hiện tại đột nhiên tự do , nàng phản lại cảm thấy trong lòng vắng vẻ, có chút cảm giác khó chịu.

Lúc này Diệp Thần ăn mặc áo tắm, rửa sạch sẽ sau đó xem còn rất thanh tân, tuy rằng khuôn mặt vẫn cứ có chút đáng ghét, thế nhưng đáng ghét bên trong nhưng lộ ra một tí tẹo như thể nhỏ nhỏ đẹp trai.

Mỹ nữ tiểu đội trưởng hơi có chút thất thần, dư vị một nửa hôm sau, trong lòng lại có một ít bản thân nàng đều không hiểu lo được lo mất cảm giác.

"Được rồi... Ày, đây chính là ngươi nói ừ! Ta... Ta nhưng là làm tốt tất cả chuẩn bị, về tới trường học sau đó, ngươi nhưng không cho nói là ta không có phục tùng ý của ngươi!" Lâm khi sương cắn cắn môi, ườn ngực nói.

Diệp Thần nheo mắt lại, nhếch miệng lên: "Làm sao? Ngươi không nở đi sao?"

"Mới không có!" Lâm khi sương mặt cười cứng đờ, bện bện từ trên giường cầm lấy túi của mình bao, "Ta... Ta chính là cùng ngươi nói rõ ràng mà thôi!"

Nàng sau khi nói xong, xoay người liền hướng về cửa gian phòng đi đến.

"Ngươi chờ một chút!" Diệp Thần lại đột nhiên đứng , đưa tay kéo lâm khi sương, hấn nháy mắt cười nói: "Nếu ngươi cũng đã chuẩn bị kỹ càng , như vậy ta hay vẫn là đối với ngươi làm một việc đi."

"Ngươi... Ngươi muốn làm gì?" Lâm khi sương nhất thời tim đập như hươu chạy, hai tay che ở Ngọc Phong trước.

"Ngươi đối mặt tường cho ta dừng lại!" Diệp Thần vừa nói , vừa đem lâm khi sương đẩy hướng về bên tường.

Lâm khi sương cắn răng muốn hợp lực phản kháng, nhưng mà nàng nhưng kinh ngạc phát hiện tuy rằng Diệp Thần khí lực cũng không thể nào lớn, thế nhưng dùng sức nhưng phi thường đất(mà) xảo diệu, chính mình dĩ nhiên thân bắt do kỷ đất(mà) nằm nhòai trên tường.

"Ngươi ngươi ngươi ngươi... Ngươi làm gì thế! Không cho phép mạnh bạo, không phải vậy ta nói cho biết ngươi bất lịch sự!" Lâm chủ trường hoảng không chọn nói.

Diệp Thần nhưng là đột nhiên duỗi ra một đầu ngón tay, sau đó nhẹ nhàng đâm một tý lâm khi sương eo thon nhỏ. Lâm khi sương vòng eo tỉnh té mà nấn cầm, bị Diệp Thần một đâm bên dưới, nhất thời phản xạ có điều kiện đất(mà) hướng về trước co rút lại, nhưng mà nàng này lại tròn lại nhu cái mông nhỏ liền một cách tự nhiên mà sau này kiều .

Diệp Thần đưa tay nhẹ nhàng kéo một cái, lâm khi sương quần jean liền bị thốn đi, liền tiếp theo, hấn lại bái rơi xuống nửa bên nàng này màu hồng nhạt tiểu nội nội.

Trắng như tuyết cái mông nhỏ lập tức liền lộ một nửa đi ra.

"Lưu manh! Giặc cướp! Sắc ma! Bại hoại! A... Cứu mạng!" Tuyệt sắc mỹ nữ tiểu đội trưởng nhất thời liền rít gào , chỉ là tiếng thét chói tai của nàng nhưng cũng không chói tai, ngược lại có chút như Ngân Linh giống như dễ nghe êm tai.

"Dừng!"

"Dừng!"

"Dừng!"

Diệp Thần giờ tay ở lâm khi Sương Tuyết bạch cái mông mặt trên không nhẹ không nặng vỗ ba lần, ba tiếng lanh lảnh tiếng vang qua đi, này phiến bạch như mỡ đông tuyết sắc bên trên lập tức liền nổi lên một vệt màu hồng.

Khung cảnh này hương diễm đến cực điểm, ám muội đến cực điểm, lại làm cho lâm khi sương trong nháy mắt yên lặng thất thanh, xinh đẹp khuôn mặt

hông đến cái cổ rể : cái.

"Được rồi, xong việc , làm chủ trường ngươi hiện tại chân chính khôi phục tự do rồi!" Diệp Thần ở lâm khi sương bên tai nhẹ giọng nói.

Lâm khi sương quay đầu muốn trừng Diệp Thần một chút, nhưng là nhưng kinh ngạc phát hiện chính mình lại cùng hắn bốn mắt nhìn nhau, chớp mũi hầu như đều dán vào chớp mũi, nàng trái tim nhỏ nhất thời lại thác loạn đất(mà) nhảy .

"Lưu manh..." Trong miệng rõ ràng là ở trách cứ, nhưng là lâm khi sương âm thanh nghe không những không có bình thường ý lạnh, trái lại Nhu Nhu.

"Còn muốn lại đập hai lần sao?" Diệp Thần cười hỏi.

"Không được!" Lâm khi sương nghe vậy bận bịu từ Diệp Thần trong lòng tránh ra, sau đó thật nhanh mặc quần của chính mình, cũng như chạy trốn rồi đi cái này làm cho nàng mặt đỏ tới mang tai gian phòng.

Lâm khi sương trên đường về nhà vẫn đang suy nghĩ, đến cùng là ra sao động tác phiền căn ở bên trong quán rượu mướn phòng quan sát. Nàng nhưng dù như thế nào đều đoán không được, Diệp Thần lúc đó ít nói hai chữ mà thôi.

Mỹ nữ tiểu đội trưởng đi rồi không bao lâu, Bàng ca tựa như ước mà tới, còn mang một chút bia cùng nhắm rượu ăn sáng lại đây. Hắn cùng Diệp Thần vừa tán gẫu, vừa quan sát một bộ đảo quốc động tác phiền sau đó, hai người mới rời khỏi nhà này cấp tốc khách sạn.

Diệp Thần trở lại Hàn điếm điếm nhà trọ thì đã muộn lắm rồi, cô giáo xinh đẹp không có ngủ, mà là ngồi ở phía trên ghế sa lon xem TV.

Nói là ở xem TV, kỳ thực trên TV mặt bày đặt nhưng là nàng không thích nhất chiến tranh phim phóng sự, nàng kỳ thực vẫn có chút thần du, sự chú ý hoàn toàn không ở trên màn hình TV mặt.

"Diệp Thần, ngươi trở lại . Ngày hôm nay chơi còn Khai Tâm?" Hàn điếm điếm từ trên ghế sa lon đứng .

"Cũng còn tốt. Tuy rằng ở giữa từng có một cái nhỏ nhỏ nhạc đệm, thế nhưng tổng thể tới nói hay vẫn là..." Diệp Thần nói, lại phát hiện Hàn điếm điếm về mặt có một chút điểm dị thường

Nàng xem một bộ có tâm sự đáng vẻ, trên mặt tuy rằng mang theo nhàn nhạt mỉm cười, thế nhưng đẹp dễ bên trong đôi mắt nhưng tất cả đều là âm u về mặt.

"Hàn lão sư, làm sao ? Ngươi xem thật giống có chút không Khai Tâm."

"Ừm... Kỳ thực không thể xem như là không Khai Tâm ." Hàn điếm điếm khẽ thở dài một hơi, đột nhiên nhìn về phía tiểu Tán Tiên con mắt: "Diệp Thần, cảm tạ ngươi."

"Cảm ơn ta? Ngươi lời này là vì sao lại nói thế?" Diệp Thần càng phát giác không đúng.

"Đương nhiên muốn cảm tạ ngươi. Ta làm giáo viên của ngươi, kỳ thực cũng không có truyền thụ ngươi cái gì, ngược lại, ngươi còn giúp ta rất nhiều khó khăn. Lại như lần trước ta cái kia gia tộc chỉ định vị hôn phu tìm tới cửa, chính là ngươi giúp ta đánh đuổi. Àch, ta cũng không biết nên làm sao báo đáp ngươi..." Hàn điếm điếm nói, cúi đầu, mặt cười ửng đỏ.

"Đừng, ngươi đừng nói như vậy, ta..." Diệp Thần lời còn chưa dứt, lại bị Hàn điếm điếm đưa tay che miệng lại.

Hàn điếm điếm ngẩng đầu lên, con mắt sáng sủa: "Diệp Thần, nếu như tương lai có cơ hội, như vậy lão sư liền gả cho ngươi làm báo đáp đi..."

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Mỹ nữ tổng giám đốc độc môn tuyệt kỹ

"Ây..." Diệp Thần nghe được Hàn điếm điếm, ngược lại có chút lúng túng . Hắn gãi gãi đầu, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp.

Nói thật, tiểu Tán Tiên trong lòng kỳ thực đối với cô giáo xinh đẹp hay vẫn là rất có hảo cảm, này hảo cảm xen vào đơn thuần hữu nghị cùng mong lung yêu thích trong lúc đó, chỉ có điều nhân vì hai người bọn họ trong lúc đó là sư sinh quan hệ, vì lẽ đó Diệp Thần mới hết sức đất(mà) ngọt ngọt thu lại .

Nói theo một ý nghĩa nào đó, giữa nam nhân và nữ nhân mỹ hảo nhất cảm giác cũng chính đang với này. Như ẩn như hiện, như có như không, vui sướng cùng hưởng, thống khổ cộng đam.

"Ha ha ha..." Hàn điềm điềm cười, đưa tay ra vỗ vỗ Diệp Thần tóc, sau đó nàng xoay người từ trên ghế sa lông cầm lấy Diệp Thần nội y quần lót: "Diệp Thần, ngươi nội y cùng quần lót ta đã rửa sạch, ngày mai ngươi có thể trực tiếp nắm về nhà đi. Đây một quãng thời gian ở chung, ta rất vui vẻ, lại một lần nữa cảm tạ ngươi."

Diệp Thần trong lòng một nhu, trên mặt lộ ra mỉm cười, hắn nhìn Hàn điềm điềm con mắt, đột nhiên cảm thấy trước mặt nữ nhân này thực sự đáng yêu đến cực điểm. Hắn đột nhiên trong lòng hơi động, không có dấu hiệu nào đất(mà) Vivi cúi đầu, ở Hàn điềm điềm trên trán nhẹ nhàng hôn như vậy một tý.

Hàn điềm điềm trong nháy mắt liền sùng sốt. Nàng khuôn mặt đỏ lên, vừa còn nói sau đó có cơ hội phải gả cho Diệp Thần, nhưng là vào giờ phút này, nàng nhưng chút nào không dám ngẩng đầu nhìn Diệp Thần con mắt.

Nếu như thật muốn đẩy ra này đạo mây mù, chọc thủng tầng này chỉ, Hàn điềm điềm vẫn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Như vậy, chỉ có thể nói sang chuyện khác.

"Diệp Thần, ta phải đi đây. Rồi đi thành phố này, rồi đi quốc gia này." Hàn điềm điềm âm thanh thấp không nghe thấy được, nhưng có chút nhẹ nhàng run rẩy.

"A? Tại sao?" Diệp Thần hỏi.

"Trái tim toàn diện kiểm tra kết quả bất được, ta hiện tại đã là một cái người khỏe mạnh. Ạch... Ta đem tin tức này nói cho phụ thân của ta biết, hắn nghe được sau đó rất Khai Tâm, cùng lúc đó, hắn cũng làm cho ta tiếp tục trở lại Mĩ Quốc đi đọc bác sĩ." Hàn điềm điềm vừa nói, đẹp đẽ bên trong đôi mắt dần dần có sương mù.

Nàng giam cầm phương tâm hơn hai mươi năm cũng không từng nảy mầm, vào ngay hôm nay động, rồi lại không thể không lựa chọn biệt ly. Đây nhìn như là một cái không thể làm gì quyết định, nhưng là như hắn thật sự mở miệng đề cho mình lưu lại, như vậy Hàn điềm điềm nhất định sẽ không chút do dự mà gật đầu đáp ứng đi.

Như nàng cô bé như vậy, đang đeo đuôi ái tình lúc này, chẳng phải chính là đánh về phía hỏa diễm phi nga?

Chỉ là, Diệp Thần sẽ mở miệng sao?

Hắn đương nhiên sẽ không, này cũng không phải là bởi vì tiểu Tấn Tiên không để ý cô giáo xinh đẹp, ngược lại, trong lòng hắn cũng đồng dạng đất(mà) lưu luyến không rời. Chỉ có điều, hắn chỉ là nàng một học sinh mà thôi, trong lòng của hắn, còn nhớ Tô gia này một đôi chị em gái.

"Ngươi khi nào thì đi? Lúc nào trở lại?" Diệp Thần hỏi.

"Vé máy bay đã dính được rồi, qua mấy ngày liền đi. Còn ở bên kia gốc bao lâu, cái này ta liền không quá chắc chắn, bởi vì ta đọc cái này bác sĩ cũng không có đặc biệt niên hạn yêu cầu. Bất quá ta suy đoán, nhiều nhất năm năm, ít nhất ba năm, ta nhất định có thể học thành trở lại." Hàn điềm điềm nói, trùng lại ngẩng đầu lên, cùng lúc đó nàng cũng nắm lấy Diệp Thần tay, "Diệp Thần, ta tương tin chúng ta còn có thể gặp mặt. Ta không ở khoảng thời gian này, ngươi muốn hảo hảo học tập, thi một cái đại học tốt, được chứ?"

"Ừm." Diệp Thần gật gật đầu.

Tiểu nhà trọ bên trong này cái cuối cùng buổi tối, so với bình thường yên tĩnh không ít. Khả năng là bởi vì sắp ly biệt duyên cớ, Diệp Thần cùng Hàn điềm điềm đều có vẻ hơi trầm mặc. Hai người lại đang trên ghế salong ngồi một Hội Chi sau, liền từng người ngủ.

Không biết ở khi nào, ngoài cửa sổ lại bắt đầu mưa. Vũ không hề lớn, tích tí tách lịch, mơ mơ hồ hồ bên trong, cũng không biết có bao nhiêu bay tán loạn mưa bụi theo gió bay vào trong mộng...

Tuy rằng chỉ ngắn ngủi đất(mà) rồi đi mười mấy ngày, nhưng là một lần nữa trở lại phương Đông tô hà lúc này, Diệp Thần vẫn có một chút lâu không gặp cảm giác. Giả sơn, kỳ thạch, hoa cỏ vẫn như cũ là đáng dấu quen thuộc, nhưng cũng không biết bên trong biệt thự Tô gia chị em gái có thể hay không hay vẫn là như lần đầu gặp gỡ thì như vậy chống cự chính mình.

Đi vào biệt thự lúc này, Diệp Thần lại thật bất ngờ đất(mà) nhìn thấy tô mãn buộc vào tạp dề từ phòng bếp phương hướng đi tới. Tô mãn nhìn thấy Diệp Thần sau đó đầu tiên là sững sờ, sau đó lại có chút thẹn thùng đất(mà) cúi đầu.

"Ta đã về rồi!" Diệp Thần cười ha ha, trực tiếp đi tới.

"Ngươi ngồi xuống trước nghỉ ngơi đi, cơm tối lập tức liền tốt." Tô mãn nhẹ giọng nói, sau khi nói xong, nàng bận bịu trở về trong phòng bếp.

Cơm tối hôm nay hơi hơi đơn giản, bất quá là một bát đơn giản tổ mắt, hai đĩa tiểu rau trộn mà thôi. Bất quá Diệp Thần nhưng là thèm ăn nhỏ dãi, trong ngày thường ăn quen rồi ăn thịt, tình cờ đến một điểm thanh đạm cũng rất tốt.

"Ừm! Hương vị không sai ừ!" Diệp Thần vừa ăn, vừa giơ ngón tay cái lên.

Vào giờ phút này, Tô gia đại tiểu thư hơi có chút co quắp ngồi ở trước bàn ăn mặt, sắc mặt thấp thỏm mà nhìn Diệp Thần. Khi nghe đến hần khen sau đó, cô mới nhẹ thở phào nhẹ nhõm, nguyên bản nỗi lòng lo lắng cũng dễ xuống.

"Tiểu tử ngươi cũng quá có có lộc ăn rồi! Vừa mới mới vừa trở lại liền gặp phải ta tỷ xuống bếp, ngươi biết không? Đây rất hiếm có! Ta tỷ tỷ nhưng là quanh năm suốt tháng đều sẽ không dưới một lần nhà bếp." Tô gia tiểu muội ở một bên trắng Diệp Thần một chút, cấp lên một mảnh rau dưa bỏ vào miệng.

"Đã lâu không có xuống bếp, đã có chút mới lạ. Cũng may có trong nhà đầu bếp ở một bên chỉ điểm, không phải vậy ta đều thật không tiện bung ra đây." Tô gia tiểu muội cười giải thích.

Kỳ thực ngược lại không phải là Diệp Thần chuyển trở lại trùng hợp gặp phải cô mới xuống bếp, mà là Tô gia đại tiểu thư biết tiểu Tán Tiên ngày hôm nay trở lại, cố ý xuống bếp vì hần làm một lần mặt.

Lần trước ở Hàn lão sư nhà trọ tình cảnh bên trong cô mới nhớ tới rất rõ ràng, loại kia nhàn nhạt cảm giác ấm áp sâu sắc khắc ở trong đầu của nàng. Liền ngay cả nàng chính mình cũng không biết tại sao, khi biết Diệp Thần chuyển trở lại xác thực thiết thời gian sau đó, chính mình lại không nhận được đất(mà) liền muốn ở trước mặt hần bộc lộ tài năng.

Tuy rằng chỉ là đơn giản tổ mặt cùng rau trộn, thế nhưng cô mới nhưng muốn cho Diệp Thần biết, loại kia ấm áp nhà cảm giác, ở phương Đông cô mới cũng có thể thể phải nhận được.

"Diệp Thần, ngươi biết à? Tiểu tử ngươi nhưng là cái thứ nhất ăn được ta tỷ tỷ mặt nam nhân. Nàng dưới trước mặt, liền ngay cả ông nội ta cùng ba ba ta đều chưa từng ăn!" Tô gia tiểu muội lại mở miệng nhắc nhở.

"Thật không?" Diệp Thần vội vàng dừng lại bát đũa, ngẩng đầu lên nói: "Như thế chuyện vinh hạnh phát sinh ở trên người ta, ta đều có chút không biết làm sao."

Hần sau khi nói xong, nhưng cười híp mắt nhìn cô mới. Cô mới mặt cười lại hồng, ngăn ngăn một bữa cơm, nàng đã mặt đỏ bốn, năm lần. Đây nơi nào còn như là trong ngày thường cái kia cao quý lãnh diễm mỹ nữ tổng giám đốc?

Cô mới dương nộ đất(mà) trùng Tô Hinh một chút, trong miệng vội hỏi: "Hinh Hinh, không cho phép ngươi loạn giảng!"

"Rõ ràng chính là mà!"

"Vừa nhà chúng ta bếp trưởng còn ném trái thường ta làm đây. Diệp Thần hần mới không coi là là cái thứ nhất!"

Thốt ra lời này xong, dừng nói là Diệp Thần cùng Tô Hinh, liền ngay cả cô mới đều cảm giác mình lần giải thích này có chút gượng ép. Nàng vội vội nói sang chuyện khác: "Đúng rồi Hinh Hinh, trường học các ngươi hiểu rõ cuộc thi thật giống ngươi cùng tham gia chứ? Thành tích của ngươi thế nào? Có hay không Diệp Thần thật?"

Tô Hinh mặt cười cứng đờ, lén lút trắng Diệp Thần một chút, không có tiếp lời trả lời.

Nàng cũng thực sự có chút ngượng ngùng trả lời, bởi vì ở Tô Hinh trong lớp, ngoại trừ thông minh rất cao thu tuyệt ở ngoài, lại lại không có thành tích của một người dễ chịu Diệp Thần.

Diệp Thần thì lại ở một bên cười không lên tiếng, trong lòng ấm áp, lại như chiếu một tia ngày xuân ôn hoà ánh mặt trời.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Nghe nói ngươi cũng là thầy thuốc?

Diệp Thần cùng Tô gia chị em gái cơm nước xong sau đó vừa mới chuẩn bị trở về phòng, Lâm bá nhưng là gọi lại bọn hần.

Mười mấy ngày không gặp, Lâm bá lão nhân gia người tinh thần xem nhưng càng ngày càng khỏe mạnh, khác là bởi vì Diệp Thần quãng thời gian trước đã từng đã cho hần một cái điều dưỡng thân thể thảo dược phương thuốc. Lâm bá lần này lại là đến giúp Tô gia lão gia tử truyền lời.

"Cô Thiếu gia, hai vị tiểu thư, lão gia vừa gọi điện thoại lại đây, dặn dò ta nói cho các ngươi mỗi ngày ăn xong cơm tối sau đó muốn đồng thời nhìn một chút tin tức."

Tô gia lão gia tử động tác này tự nhiên lại có thâm ý, nói là xem tin tức, kỳ thực hẳn bắt quá là muốn cho Diệp Thần cùng Tô gia tỷ muội trong lúc đó nhiều hơn chút thời gian chung đụng.

Tô Hinh nhất thời liền mân mê miệng: "Lâm bá, ngài có năng lực đừng vẫn gọi Diệp Thần cô Thiếu gia sao? Tỷ tỷ cùng ta đều cũng không có đáp ứng phải gả cho Diệp Thần. Hơn nữa, tin tức xem thật nhàm chán ừ, ta nhất định sẽ ngủ."

Lâm bá cười ha ha, không nói gì, hẳn khẽ khom người, liền xoay người rời đi.

Sau lần đó mấy ngày bên trong, ăn một lần cơm tối xong, Diệp Thần liền cùng tô mân Tô Hinh đồng thời ngồi ở dưới lầu phòng khách xem tin tức. Đây đối với tiểu Tân Tiên tối nói cũng chẳng có gì, hẳn trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này thường thường bởi sự phụ đồng thời xem tin tức.

Bắt quá Tô gia chị em gái nhưng là ở quân nhân đảo ngũ. Tô Hinh quyền thân thể một nửa nằm trên ghế sa lông mặt, vừa nhấp một cái, vừa chơi điện thoại di động của chính mình. Như nàng cái tuổi này, đại đa số người đều là điện thoại di động không, trừ ăn cơm ngủ đi học ở ngoài, điện thoại di động cơ bản đều không rời tay.

Tô mân nhưng là đem công ty công tác mang về phương Đông tô hà, nàng gần nhất chính đang đàm luận một bút dung tư nghiệp vụ, mỗi ngày đều có làm không xong công tác. Bất đắc dĩ lão gia tử có bàn giao, tô mân cũng không tốt vì phạm, cho nên nàng chỉ có thể ôm bút ký Bồn Nhất một bên công tác, vừa ngừng đầu lên thỉnh thoảng quét vài lần màn hình TV.

Diệp Thần cùng Tô Hinh câu được câu không đất(mà) trò chuyện, đột nhiên có một cái tin tức hấp dẫn sự chú ý của hắn. Tin tức này giảng giải chính là đồng thời công an cảnh sát phá hoạch bên trong qua biên cảnh Khóa Quốc buôn ma túy vụ án, trong màn ảnh chính đang truyền phát tin chính là độc kiều bị trục xuất quá cảnh hình ảnh.

Mấy cái gây trở ngại độc kiều mang công tay, bị súng ống đầy đủ biên phòng chiến sĩ giám sát cất bước ở thâm sơn lão Lâm bên trong, xung quanh cây cỏ tươi tốt, màu xanh biếc sâu thẳm, cách đó không xa nhưng là tượng trưng quốc giới tuyến xám xịt bia đá.

Hấp dẫn tiểu Tân Tiên chú ý cũng không phải trong hình chiến sĩ cùng độc kiều, mà là màn ảnh trong lúc vô tình đảo qua một cây bích lục Tiểu Thảo. Diệp Thần trong lòng nhất thời hơi động, tuy rằng chỉ có trong nháy mắt, thế nhưng hẳn nhưng đem này cây Tiểu Thảo đáng đáp khắc ở trong đầu.

Xem này bắt quá chính là một cây phổ thông cỏ dại, hơn nữa vừa gây lại nhỏ, không có chút đáng chú ý nào, nhưng là Diệp Thần lại biết, này cây chính là chính mình hiện tại cần gấp Lôi Linh thảo.

Này Lôi Linh thảo chính như kỳ danh, chỉ sinh trưởng với bị sét đánh sau đó trên đất mặt, có thể gặp mà không thể cầu. Tiểu Tân Tiên ngày gần đây chính đang vì mình không cách nào phá tan sự phụ bày xuống đạo thứ hai phong ấn mà buồn rầu, hẳn đang trùng kích phong ấn lúc này phát hiện, sự phụ lão nhân gia người ra tay thực sự có chút tàn nhẫn. Này đạo thứ hai phong ấn kiên cố vững chắc, mặc cho tiểu Tân Tiên các loại nỗ lực, nhưng vẫn cứ chút nào đều không buông lỏng.

Duy nhất cũng là phương pháp nhanh chóng nhất, chỉ có thể mượn dùng Lôi Linh thảo Lôi Lực đến đem phong ấn đánh tan. Diệp Thần ở được thị cùng internet đều tìm một quãng thời gian, thế nhưng là không chút nào Lôi Linh thảo tin tức, nhưng chưa từng nghĩ đến chính mình lại ở trên TV nhìn thấy con vật nhỏ này.

Diệp Thần trong nháy mắt liền động lòng, hẳn hơi hơi một suy tư, liền quyết định muốn đích thân hướng về tin tức bên trong phát hiện Lôi Linh thảo chỗ kia đi một chuyến. Lôi Linh thảo tuổi thọ chỉ có ngắn ngắn mấy tháng, quá xong Hạ Thiên cùng thu hôm sau, muốn lại tìm đến như thế một cây cỏ, chỉ sợ cũng cùng mò kim đáy biển khó khăn.

"Tô mân, ngươi có thể hay không giúp ta một chuyện?" Diệp Thần đột nhiên mở miệng hỏi.

"Hả? Gặp cái gì?" Tô mân ngẩng đầu lên nhìn Diệp Thần.

"Ta tuần này muốn về sơn thôn nhỏ một chuyến, ngươi có thể hay không giúp ta cùng trong trường học xin nghỉ một ngày?"

Tô mân sững sờ, nàng đầu tiên nghĩ đến lại là: Diệp Thần nếu muốn xin nghỉ, tại sao không trực tiếp cùng Hàn diễm diễm nói?

Liền tiếp theo, Tô gia đại tiểu thư mặt cười bên trên liền lộ ra nhàn nhạt mỉm cười. Diệp Thần nếu cũng đã nói rồi muốn nàng hỗ trợ, vậy khẳng định là cùng mình quan hệ tương đối gần rồi.

"Tốt, vậy ngươi muốn xin nghỉ bao lâu giả? Liền một tuần sao?" Tô mân hỏi.

"Ừm." Diệp Thần gật gật đầu, nhưng là chợt hẳn lại phạm lên khó đến. Cũng không phải bởi vì hắn sợ chính mình không tìm được mọc ra Lôi Linh thảo chỗ kia, vừa nãy ở trong tin tức, Diệp Thần nhìn thấy bên trong qua đường biên giới giới bị. Hẳn biết, vì phân biệt cùng đánh dấu đường biên giới trên đến hàng ngàn giới bị, mỗi lần trên một tấm bia đá mặt đều có không giống nhau đánh số, Diệp Thần đã nhớ rồi tin tức bên trong tấm bia đá kia đánh số, vì lẽ đó hẳn rất tự tin mình có thể tìm tới Lôi Linh thảo.

Hiện tại vấn đề mấu chốt ở chỗ, tiểu Tân Tiên hẳn cũng không đủ tiền chạy tới bên trong qua biên cảnh. Từ thành phố này đến bên trong qua biên cảnh đường xá phi thường xa xôi, Diệp Thần chỉ có một tuần thời gian, vì lẽ đó hẳn chỉ có thể đi máy bay. Đi máy bay khẳng định cần một khoản tiền, tiểu Tân Tiên hiện tại khắp toàn thân từ trên xuống dưới tiền thêm vẫn chưa tới ba vị mấy, hẳn luôn không khả năng đi bộ đi như vậy xa xôi cự ly chứ?

Ở sau đó mười mấy phút bên trong, Diệp Thần cũng không có tâm sự xem tin tức , hần ngồi ở phía trên ghế sa lon, xoa cảm bắt đầu khỏi xương sấu đến. Diệp Thần không muốn cùng Tô gia tỷ muội vay tiền, bởi vì hần sợ tô mân cùng Tô Hinh lấy thêm lần trước cái kia một triệu hợp đồng tới nói sự tình. Đương nhiên, tiểu Tân Tiên không biết chính là, nếu như hần mở miệng, tô mân nhất định sẽ không chút do dự mà đem tiền mượn cho hần.

Trái lo phải nghĩ bên dưới, Diệp Thần quyết định ngày mai gọi điện thoại hỏi một chút tuyệt sắc bảo mẫu mã Toa. Dù sao mã Toa cũng là một cái công ty lão tổng, chỉ là vé máy bay tiền đối với nàng tới nói cũng không tính là cái gì.

Chỉ là Diệp Thần còn chưa kịp gọi điện thoại cho mã Toa, hần liền tìm tới kiếm tiền phương pháp.

"Ha đi, chào mọi người! Ta Hồ Hán Tam lại trở lại lạc!" Nương theo một trận tiếng cười như chuông bạc, tạ mạn MM ra hiện tại Tô gia trong phòng khách.

Nàng gần nhất bởi vì việc tư ở bên ngoài ở một quãng thời gian, tối hôm đó vừa mới mới vừa trở lại.

Ba nữ tử vừa thấy mặt liền lú ra lú rú đất(mà) tán gẫu ở cùng nhau, Diệp Thần chỉ có thể bĩu môi, đứng dậy chuẩn bị trở về phòng của mình.

"Diệp Thần, người chờ một chút." Tạ mạn đột nhiên gọi lại Diệp Thần.

"Làm sao ? Có việc?"

"Ày..." Tạ mạn nhìn tô mân một chút, sau đó đứng , lúi kéo Diệp Thần đi tới một lần: "Ta nghe tô mân nói người ở nàng công ty làm bảo an lúc này sống quá được?"

Hầm được?

Diệp Thần sững sờ, hần hơi một suy tư, liền lắc lắc đầu.

Tiểu Tân Tiên chỉ ở Hân điềm điềm nhà trọ bên trong sống quá được , còn ở kbc công ty làm bảo an lúc này, hần ở trong phòng an ninh lược quá mức oa, luyện qua đan, thế nhưng thật giống không có sống quá được.

Đại khái là tô mân chưa từng thấy luyện đan như thế cổ quái kỳ lạ cử động, cho nên mới hiểu lầm Diệp Thần là hầm được đi.

"Ừ, vậy coi như ." Tạ mạn con mắt buồn bã.

"Bất quá ta sẽ hầm được. Làm sao, người bị bệnh sao?" Diệp Thần nói.

"Người sẽ hầm được? Thật sự giả ?" Tạ mạn con mắt trừng lại lượng .

"Đương nhiên là thật, nhớ năm đó..." Diệp Thần đang chuẩn bị chậm rãi mà nói, lại bị tạ mạn đánh gãy .

"Này người có hay không y thuật? Kỳ thực cũng không cần quá cao thâm, chỉ cần hiểu một chút ca bệnh, có năng lực nhận ra rõ ràng được liệu là được."

Diệp Thần nhìn tạ mạn một chút, trong lòng hơi động, trên mặt theo bản năng mà đặt tại làm ra một bộ cao thâm vẻ mặt: "Cái này muốn xem tình huống, nếu như có tiền, y thuật của ta vẫn là có thể."

"Đương nhiên là có tiền!" Tạ mạn hài lòng nở nụ cười, đưa tay vỗ vỗ Diệp Thần vai: "Người muốn kiếm tiền, đến giúp ta một chuyện."

Kiếm tiền!

Diệp Thần con mắt trong nháy mắt cũng lượng , này thật đúng là ông trời mở mắt, hần chính lúc cần tiền, tiền liền tìm tới cửa .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Tiểu thần y đến rồi

Tiểu Tân Tiên chợt nhẹ nhàng tăng hắng một cái, bày ra một bộ cao nhân tư thái: "Như vậy, người nói một chút đi, là có người gặp phải cái gì không cách

nào trị liệu nghi nan tạp chứng sao?"

Tạ Mạn Đốn thì liền bị Diệp Thần đáng đáp chọc cười, nàng vội vàng khoát tay nói: "Không đúng vậy, có người gặp phải nghi nan tạp chứng gì cũng không thể tìm người nha."

"Đó là chuyện gì xảy ra?" Diệp Thần nghi hoặc hỏi.

"Là như vậy, ta không phải xuất thân y học thế gia sao, trong nhà tuy rằng mở ra tư nhân xích bệnh viện, thế nhưng gia tộc đang tuyển lựa người thừa kế lúc này đều sẽ có một cái nho nhỏ sát hạch."

"Sát hạch? Người đề ta giúp người đối trá?"

"Làm sao có khả năng, ta tạ mạn là loại kia đối trá người sao?" Tạ mạn MIM trắng Diệp Thần một chút, tiếp theo sau đó nói rằng: "Cái gọi là sát hạch, kỳ thực ở yêu cầu trong gia tộc dự bị người thừa kế muốn ở ít nhất trung y phòng khám bệnh bên trong, mỗi lần ba năm ngồi chẩn bệnh một tháng. Ta quãng thời gian trước sở dĩ không ở phương Đông tô hà ở lại, kỳ thực chính là ở một nhà chỗ khám bệnh bên trong ngồi chẩn bệnh đi tới. Người muốn giúp đỡ ta rất đơn giản, ta đã ở này nhà nho nhỏ trung y phòng khám bệnh bên trong ở lại: sống sờ ba cái cuối tuần, chỉ có điều gần nhất muốn cùng bạn thân xuất ngoại du lịch, vì lẽ đó cuối cùng này một tuần muốn nhờ người hỗ trợ."

"Ừ, hóa ra là như vậy a..." Diệp Thần lông mày hơi nhíu.

Ở nho nhỏ trung y phòng khám bệnh ngồi chẩn bệnh, hơn nữa chỉ có một tuần, như thế xem ra, hẳn là kiếm lời không được bao nhiêu tiền mới đúng.

Hắn lắc đầu nói: "Cái này thật giống hơi bó tay a, người cũng biết, ta ban ngày muốn lên khóa, căn bản không có thời gian đi ngồi chẩn bệnh."

"Cái này không ảnh hưởng, này nhà chỗ khám bệnh có thể tuyển bạn, ta cùng bạn hắn bàn giao một tiếng, người buổi tối đến liền thật rồi. Thế nào?" Tạ mạn vỗ vỗ Diệp Thần vai.

"Nhưng là..." Diệp Thần lông mày vẫn như cũ nhăn, hắn bản muốn hỏi một chút tiền sự tình, nhưng là vừa trù trừ thật không tiện mở miệng.

"Người ra chẩn bệnh một tuần, ta cho người 1 vạn tệ tiền làm thù lao!" Tạ mạn duỗi ra một cái tay chỉ, ở Diệp Thần trước mặt quơ quơ.

"Thành giao!" Diệp Thần lập tức liền đồng ý.

1 vạn tệ!

Nhiều tiền như vậy đầy đủ hắn qua lại bên trong qua biên cảnh chi tiêu.

Ở cùng tạ Manda thành thỏa thuận sau đó, Diệp Thần hỏi dò này trong nhà y phòng khám bệnh cận kề chỉ, sau đó lại nói cho tô mạn nói mình về sơn thôn nhỏ kế hoạch dời lại trì một tuần, làm cho nàng tạm thời không nên cho mình xin nghỉ.

Ngày thứ hai sau khi tan học, tạ mạn chuyên môn đến Nhạc Lộ trường cao đẳng trung học tới đón tiểu Tán Tiên.

"Diệp Thần, ta đã khai thông thật này nhà chỗ khám bệnh sư phụ già, người qua sau đó chủ yếu làm một ít bụng trà đưa nước quét tước vệ sinh công tác, nếu như bệnh nhân tương đối nhiều, hẳn có thể sẽ phân một ít đạt được cảm mạo cảm mạo bệnh hoạn cho người, cái này cơ bản không có chút khó khăn gì, người có thể làm được chứ?" Tạ mạn hỏi.

"Không thành vấn đề, người yên tâm." Diệp Thần nhìn tạ mạn một chút, bắt hắn loại này Thanh Long Yên Nguyệt Đào cấp người khác vật, đi thái rau bán trên nho nhỏ đậu hũ, mặc dù nói thực sự có chút đại tài tiểu dụng, thế nhưng kiếm tiền, tất cả tự nhiên dễ bàn.

Sau ba mươi phút, tạ mạn lái xe đem Diệp Thần năm đến này trong nhà y chỗ khám bệnh. Nhà này chỗ khám bệnh vị trí hẻo lánh, hai người ở trong hẻm nhỏ quai bày, tám cái loan mới đến. Lúc này đã nhật trầm Tây Sơn, sắc trời tuy rằng chưa hề hoàn toàn đen kịt, thế nhưng đã cực kỳ tối tăm.

Này phòng khám bệnh thực sự hơi nhỏ, bên trong đăng Quang Âm nhật, một sau khi đi vào xông vào mũi tất cả đều là năm xưa thuốc bắc mùi. Diệp Thần thô nhìn một chút, chỗ khám bệnh bên trong liền hẳn ở bên trong tổng cộng liền năm người. Phụ trách xem bệnh chính là tạ mạn nhắc qua sư phụ già, ngoài ra còn có một vị phụ trách đăng ký mặt tròn đại tỷ, một vị tuổi còn trẻ tiểu hộ sĩ, cùng với một vị đáng đáp gầy gò cao to Dược Tề Sư.

Này Vị lão sư phụ mang mắt kiếng thật dày, trên mặt mọc đầy nếp nhăn, nếp nhăn bên trong có không ít lão nhân ban, hắn tóc bạc trắng, ăn mặc kiểu Trung Quốc áo dài, vừa nhìn chính là loại kia mai danh ẩn tích hành y tế thế nhiều năm cao nhân.

"Lão tiên sinh, chào ngài." Diệp Thần mỉm cười đối với người lão sư phụ kia phò khom người chào, đối với loại này không màng danh lợi nhân vật, tiểu Tán Tiên hay vẫn là đánh đấm lòng tự đáy lòng kính nể.

Ai biết người lão sư phụ kia phò chỉ nhìn Diệp Thần một chút, lông mày liền nếp nhăn. Hắn ngừ khí Vivi có chút lạnh nhạt hỏi: "Tiểu tử, người là tạ mạn đồng học?"

"Không phải." Diệp Thần lắc lắc đầu, "Ta còn ở học trung học đây."

"Ừ..." Lão trung y sắc mặt trong nháy mắt liền trở nên hơi khó coi, hắn không vui nhìn tạ mạn một chút, miệng nói: "Ta còn tưởng rằng người sẽ tìm người

đồng học lại đây, làm sao tìm được đến một học sinh trung học? Hấn được sao? Nơi này nhưng là trị bệnh cứu người địa phương."

Tạ mạn kỳ thực cũng có một chút chột dạ, nàng trước chỉ là trên đầu môi hỏi dò quá Diệp Thần, cũng không biết hấn sâu cạn. Bất quá vừa nhưng đã đem Diệp Thần mang đến nơi này, này chột dạ cũng không thể biểu hiện ra.

Nàng bận bịu cười vồ vồ Diệp Thần vai, đối với lão trung y nói: "Sư phụ già, ánh mắt của ta ngài vẫn chưa yên tâm sao? Diệp Thần hấn mặc dù là học sinh cấp ba, thể nhưng đối với y học có đặc biệt kiến giải, đặc biệt là những cái kia bị sốt cảm mạo chứng bệnh, hấn tri có thể nói bắt vào tay!"

Tạ mạn cố ý cường điệu bị sốt cảm mạo, chỉ lo lão trung y quên chính mình trước đã thông báo này lời nói. Nhưng là nói lại nói trở lại, này Đại Hạ thiên, có năng lực có bao nhiêu bị sốt cảm mạo ca bệnh?

Lão trung y vẫn cứ là không thể nào cao hứng, hấn một đời làm người nghiêm cẩn, nhất không ư những cái kia thật giả lẫn lộn không có chân tài thực học nhân vật. Chỉ có điều, tạ mạn gia gia cùng hấn là bốn mươi, năm mươi năm lão hữu, lão trung y từ nhỏ nhìn tạ mạn lớn lên, đối với nàng vô cùng thương. Nếu tiểu cô nương này đã mở miệng, như vậy hấn tự nhiên cũng không tốt nói thêm cái gì.

Lại bàn giao vài câu sau đó, tạ mạn MM liền vội vã rời đi. Nàng ngày thứ hai liền muốn xuất phát, sốt ruột về phương Đông tô hà đi thu thập hành lý.

Tạ mạn đi rồi, lão trung y sắc mặt trở nên càng kém, hấn cũng không muốn xem thêm Diệp Thần vài lần, chỉ tay một cái bên cạnh một bên điều trử cùng bá ki nói: "Ngày hôm nay phụ trách vệ sinh tiểu mã có việc, người liền thay nàng quét dọn một chút hồi phòng đi."

Ân tốt đẹp." Diệp Thần mỉm cười gật đầu. Tuy rằng lão trung y thái độ không thể nào thân mật, nhưng là tiểu Tán Tiên từ đầu tới cuối đều duy trì ôn hoà mỉm cười, tỏ rõ về đều là một bộ tính tình tốt đáng về.

Này cũng không phải Diệp Thần tâm mật bất nhất, hấn biết mình mới đến, người khác đối với mình chắc chắn sẽ không có ít nhiều giải. Mọi việc đều chú ý một cái kiên trì, ở chung mấy ngày qua đi, các (chờ) lẫn nhau trong lúc đó có nhất định hiểu rõ, tầng này khúc mắc dĩ nhiên là sẽ tiêu trừ.

Huống hồ chỉ là quét tước vệ sinh mà thôi, trước đây ở kbc đầu tư công ty làm bảo an lúc này, toàn công ty từ trên xuống dưới vệ sinh Diệp Thần có thể làm quá không ít lần. Tay chân cần nhanh một chút đều là không sai, vừa bảo đảm hoàn cảnh sạch sẽ, đồng thời cũng chiếm được người khác Khai Tâm, nhất cử lưỡng tiện, có sao mà không làm đâu?

Tiểu Tán Tiên hùng hục đất(mà) cầm lấy điều trử cùng bá ki đang hỏi phòng bên trong làm nổi lên vệ sinh, ngoại trừ lão trung y ở ngoài mấy vị khác nhìn thấy Diệp Thần làm việc cẩn thận mà chăm chú, trong lòng đúng là đối với mới tới tiểu tử này nhiều hơn mấy phần hảo cảm.

Vị kia phụ trách đăng ký mặt tròn đại tỷ cũng tốt bụng đất(mà) cầm một cái bạch đại quái đưa cho Diệp Thần: "Tiểu tử, người đến thể thân mạn mạn ra chân bệnh, có thể đừng quên đem này bạch đại quái xuyên."

"Cảm ơn người, đại tỷ." Diệp Thần gật đầu nói tạ, hấn vừa đem bạch đại quái nhận vào tay, liền nghe được phòng khám bệnh cửa một tiếng vang thật lớn.

"Loảng xoảng lang!"

Tiểu Tán Tiên giương mắt vừa nhìn, phát hiện một vị cả người mang huyết người thanh niên lão đảo đất(mà) xông vào. Thanh niên kia vừa tiến vào phòng khám bệnh, liền hai chân mềm nhũn co quắp ngồi trên mặt đất.

Hấn từng ngum từng ngum đất(mà) thờ hồn hèn, mặt mày ngoại trừ thống khổ không thể tả ở ngoài, lại còn tạp một vẻ bối rối cùng căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Sư phụ già, ta đến thử xem

Động tĩnh lớn như vậy trong nháy mắt liền hấp dẫn bên trong phòng khám bệnh lực chú ý của tất cả mọi người, người thanh niên kia bàn tay ấn lại bụng dưới, chỉ khe trong vẫn cứ ồ ồ lưu linh máu tươi, y phục của hấn trên có một đám lớn nhìn thấy mà giật mình đỏ như máu, khiến người ta nhìn ra tề cả da đầu.

Tất cả mọi người ngay đầu tiên đều bị dọa đến sửng sốt, mười mấy giây sau đó, lão trung y mới phản ứng đầu tiên lại đây, liền tiếp theo mọi người liền bận bịu chạy vội đã qua, đem thanh niên kia bao quanh vây nhốt.

Thương nặng như vậy hoạn rất hiếm thấy, liền ngay cả kinh nghiệm phong phú lão trung y trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm gì ra tay, phương diện này là bởi vì bị thương thanh niên ngoại trừ bụng dưới ở ngoài, khắp toàn thân từ trên xuống dưới còn có vài nơi thâm có thể thấy được thịt lộ hồng. Mặt khác, nhưng là bởi vì nơi này là trung y phòng khám bệnh, lão trung y tuy rằng am hiểu sâu trung y Chi học, thế nhưng đối với ngoại khoa nhưng cũng chẳng có bao nhiêu kinh nghiệm.

Đăng ký mặt tròn mọi người (đại gia) trái tim đập bịch bịch, nàng kinh hãi đất (mà) che miệng lại, nhủ thầm nói: "Người trẻ tuổi, người bị thương nặng như vậy, chúng ta này chỗ khám bệnh là xem không được, người đến mau mau đến bệnh viện!"

Này bị thương thanh niên cau mày, gất gao cắn răng quan, hấn trên trán liền linh giọt mồ hôi bằng hạt đậu, cả người cũng đau đến run rẩy. Hấn từng ngum từng ngum thở hổn hển mấy hơi thở, sau đó mới miễn cưỡng mở miệng nói: "Đến... Không kịp. Cứu... Cứu ta!"

Lão trung y lúc này cũng là mặt lộ vẻ nghiêm nghị, hấn nói rằng: "Người trẻ tuổi này bị thương quá nặng, chúng ta trước tiên đừng động những cái kia, cứu người đệ nhất. Nhanh, nhanh lên một chút đi lấy chút băng vải cùng thuốc cầm máu lại đây, ta cho hấn cầm máu!"

Vị kia tuổi trẻ tiểu hộ sĩ nghe vậy vội vàng chạy đi cầm băng vải cùng thuốc cầm máu lại đây, sau đó ngồi xổm ở lão trung y bên cạnh.

Lão trung y hít một hơi thật dài, chính đang tự kỷ lão Hoa kính, sau đó mới đưa tay muốn bang người thanh niên cầm máu. Khả năng là bởi vì tức giận quá sốt sắng một chút, hơn nữa lão trung y lớn tuổi tay chân không lưu loát, hấn đề lại người thanh niên vết thương lúc này, làm nẹp nhấn hai tay lại thân bất do kỷ đất (mà) đang phát run.

Hấn này một phát run, người thanh niên kia vết thương nhất thời liền gia tốc ra bên ngoài bốc lên huyết, cùng lúc đó, người thanh niên cũng không nhận được kêu đau đớn.

Tiểu hộ sĩ ở một bên nhìn ra hãi hùng khiếp vía, sắc mặt của nàng đã sớm đã biến thành một mảnh trắng bệch, cầm băng vải tay cũng không nhận được run cầm cập: "Lão... Sư phụ già, xem bộ dáng này, thật giống không ngừng được huyết!"

Lão trung y lúc này có lòng không đủ lực, hấn dùng hết toàn thân có khả năng, nhưng trái lại có chút hoàn toàn ngược lại hiệu quả. Hấn vào giờ phút này cũng là trong lòng thập Vạn Hỏa gấp, trên đầu mặt mồ hôi chảy ròng ròng.

"Đừng nóng vội, ta..."

"Ta đến đây đi, sư phụ già." Diệp Thần bước một bước về phía trước, ngồi xổm xuống.

"Người?" Lão trung y mới vừa muốn mở miệng để Diệp Thần đi ra, nhưng mà học sinh cấp ba cũng đã lấy tay xe nhẹ chạy đường quen đất (mà) đặt tại người thanh niên trên vết thương mặt.

"Đám này —— "

Diệp Thần đầu ngón tay thoáng dùng sức, liền đem bị thương người thanh niên nơi bụng quần áo xé ra, hấn không có tác dụng kéo, nhưng là nhưng không chút nào dụng chạm đến người bị thương chính đang mạo huyết vết thương. Liền tiếp theo, Diệp Thần nhẹ nhàng ấn ấn người thanh niên bụng xung quanh mấy chỗ huyết đạo, động tác này tự nhiên là vì giảm bớt đối phương đau đớn.

Lão trung y tự nhiên là hiểu được trung y huyết Đạo học hỏi, hấn vừa nhìn Diệp Thần thủ pháp, sắc mặt chính là hơi đổi. Tiểu tử này, tựa hồ vẫn đúng là hiểu như vậy một ít cửa ngõ.

Diệp Thần bốc lên một đồng vừa nảy đang hỏi phòng bên trong thuận lợi đem ra rượu sát trùng, nhanh chóng bang vị kia bị thương người thanh niên thanh lý vết thương. Hấn tiếp nhận hộ sĩ MIM trong tay thuốc cầm máu cùng băng vải, đem thuốc cầm máu đều đều tung xuống, sau đó thật nhanh quấn tốt băng vải, toàn bộ quá trình gọn gàng nhanh chóng không có một chút nào dây dưa dài dòng.

Hấn làm xong tất cả những thứ này sau đó, lão trung y tay lại còn thân trên không trung không có thả xuống, có thể tưởng tượng được tiểu Tán Tiên tốc độ nhanh bao nhiêu!

Càng khiến người ta kinh ngạc chính là, từ đầu tới cuối vị kia bị thương thanh niên lại đều không có đau kêu thành tiếng âm, phương diện này là Diệp Thần đưa tay gọn gàng, mặt khác tự nhiên là hấn vừa nảy theo: đề đối phương huyết đạo này mấy lần có tác dụng.

Lão trung y, mặt tròn đại tỷ, cao gầy Dược Tề Sư, còn có vị kia tuổi trẻ hộ sĩ em gái đồng thời đều bị kinh ngạc đến ngây người. Đặc biệt là hộ sĩ em gái, nàng trừng mắt tròn tròn con mắt, miệng nửa ngày đều không đóng lại được, xem dáng dấp kia tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ tình huống.

"Truyền dịch." Diệp Thần nhàn nhạt nói.

"A?" Hộ sĩ em gái sững sờ.

"Ta nói mau mau cho hấn truyền dịch, đừng làm cho vết thương của hấn cảm hoá." Diệp Thần giải thích.

"Ừ ừ ừ!" Hộ sĩ em gái này mới phản ứng được, nàng vội vội vả vả đất (mà) đứng xoay người đi lấy truyền dịch đồ vật, thừa dịp này, Diệp Thần lại đơn giản xử lý một tý người thanh niên những thứ khác vết thương.

"Ta chỉ là đơn giản cho người xử lý một tý, chỉ sợ người hay vẫn là cần phải đi lớn một chút bên trong bệnh viện phùng vết thương một chút, không phải

vậy rất khó khép lại." Diệp Thần vừa nói, vừa đứng đối với những người khác đạo, "Đem hân phù đến trên ghế đi thôi, chú ý không hăm đụng tới vết thương."

"Ây... Cái kia cao trung... Diệp Thần, hân không có gì đáng ngại chứ?" Mặt tròn đại tỷ hỏi.

"Xem nhìn thấy mà giết mình, bất quá đều là một ít da thịt thương tổn, ta vừa nãy đã kiểm tra, xương của hân cùng nội phủ không có vấn đề gì." Diệp Thần hồi đáp.

Nghe nói như thế, bên trong phòng khám bệnh những người khác mới thật dài dài (mà) thở phào nhẹ nhõm. Tiểu Tán Tiên vừa nãy nhọt nhọt lộ như thế một tay, mặc dù nói không coi là cái gì kinh thế hãi tục cỡ chi, thế nhưng quả cảm cùng gọn gàng vẫn là ở trong nháy mắt đè ép mọi người.

Mọi người (đại gia) sắc mặt hòa hoãn sau đó, mới vừa muốn mở miệng khen Diệp Thần vài câu, liền nghe được phòng khám bệnh ở ngoài vang lên một trận náo động ồn ào thanh âm huyền ảo.

Bị thương thanh niên sắc mặt đột nhiên biến đổi, hân hỏi vội: "Xin hỏi nơi này có hay không cái gì bí mật địa phương có thể để cho ta trốn một chút?"

"Hả?" Lão trung y sững sờ, trong mắt chợt lộ ra một tia cảnh giác: "Làm sao? Bên ngoài những người kia là chạy người đến? Người sẽ không là cái gì đào phạm chứ?"

Người thanh niên kia cười khổ lắc lắc đầu: "Ta không phải đào phạm, các người nhất định phải chi ta, không phải vậy... Không phải vậy ta có thể sẽ không liều mạng mà!"

Mọi người chính đang chần chờ, Diệp Thần cũng đã đem bị thương thanh niên phủ: "Sự phụ giả, hân được thương nặng như vậy, lại chạy không được. Mặc dù hân đúng là đào phạm, nếu như đến chính là cảnh sát, chúng ta đến lúc đó đem hân giao ra là được rồi."

Lão trung y gật gật đầu: "Được rồi, người đem nó phủ đến bên trong, cầu thang phía dưới có một cái thả tạp vật phòng chứa, chỗ kia bí mật."

Diệp Thần nói một tiếng cảm ơn, bận bịu đem người thanh niên kia người phủ đến phòng chứa trốn.

Cũng không lâu lắm, chỗ khám bệnh cửa liền lại phát sinh "Loảng xoảng lang" một tiếng vang thật lớn.

Lần này, này cửa thật là bị một người từ ở ngoài một cước đá văng. Hô hấp trong lúc đó, nho nhỏ phòng khám bệnh bên trong liền hô hô lạp lạp xông vào đến bảy, tám người, những người kia xông vào lúc này, mang vào một trận Tật Phong.

Đám người kia đại đa số trong tay đều mang theo dài hai thước dao bầu, bàn tay thì lại dùng màu trắng vải cùng chuôi dao quấn lấy nhau, dao bầu đều mở ra nhận, lưỡi dao bên trên có lưu lại vết máu. Hơi hơi hiểu chút người, chỉ cần liếc mắt nhìn, liền có thể biết đám người này không phải cái gì chính kinh lai lịch.

Cầm đầu là một cái tỏ rõ vẻ dữ tợn đại hán trọc đầu, đại hán kia cánh tay trên xăm lên Thanh Long, mặc dù là Đại Hạ thiên, hân trên chân vẫn cứ đập ứng da. Đại hán trọc đầu vừa tiến vào chỗ khám bệnh liền lôi kéo cổ họng kêu gào: "Ha, mấy người các người có thấy hay không một cái bị thương tiểu tử chạy vào, tóc dài, trung đẳng vóc dáng!"

Hân lời này vừa hỏi xong, cũng không có lập tức được trả lời, nhưng là bởi vì phòng khám bệnh mặt mấy vị ngay đầu tiên đều bị sợ rồi.

"Hỏi các người nói đây!" Này đầu trọc dùng dao trong tay mạnh mẽ gõ gõ phòng khám bệnh cửa, trừng mắt về phía lão trung y: "Ông lão, người tới nói!"

Thoáng kinh hãi sau đó, lão trung y ngược lại là cái thứ nhất bình tĩnh lại, hân ho khan một tiếng, từ trên ghế mặt đứng: "Bị thương người trẻ tuổi? Ta không nhìn thấy."

Hân tuy rằng lớn tuổi, thế nhưng tâm tư nhưng cũng không ngốc. Nơi nào có cảnh sát mang theo dao bầu chung quanh tìm người?

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 92: Yêu nghiệt tiểu thần y

Lão trung y sau khi nói xong, đại hán trọc đầu phía sau một cái mang kính mắt người trung niên nhưng là lạnh bật cười, hân chỉ chỉ trên đất lưu lại vết máu, lạnh giọng hỏi: "Vậy này trên đất huyết là làm sao đến?"

Lão trung y nói thầm một tiếng không được, hần chính ở trong lòng cân nhắc ứng đối Chi từ công phu, Diệp Thần âm thanh liền từ bên trong truyền ra: "Đó là có cái say rượu nam nhân vừa thổ huyết, hần vừa mới đi, các ngươi không nhìn thấy sao?"

Tiểu Tân Tiên vừa nói chuyện, vừa chậm rãi đi ra. Trên mặt hần mang theo nhàn nhạt mỉm cười, nhưng là bất động thanh sắc mà đem bạch đại quái tay áo cho tuốt .

"Thả chó rắm! Lão tử ta làm sao một điểm mùi rượu đều ngửi không thấy?" Đại hán trọc đầu nhất thời tàn nhẫn mà trừng Diệp Thần một chút, lúc này liền chuẩn bị động thủ.

"Đừng nóng vội." Đeo kính người trung niên đưa tay đè lại này đầu trọc, hần và những người khác không Thái Nhất dạng, không chỉ có trên tay không có xách dao bầu, hơn nữa ăn mặc xem cũng khá là có đẳng cấp.

Nếu như không phải chuyện xảy ra quá đột nhiên lại khá là khẩn cấp, hần là kiên quyết không thể mang theo như thể một đám kẻ lỗ mãng chung quanh tìm người. Hần hiện tại chỉ muốn nhanh lên một chút hiểu rõ chuyện của chính mình, cũng không mong muốn ngày càng rắc rối.

"Như vậy đi, các ngươi để chúng ta sưu một tý, nếu như không tìm được cái kia bị thương người trẻ tuổi, chúng ta lập tức rời đi."

"Ừ... Các ngươi là cảnh sát? Mặc dù là cảnh sát, cũng phải lục soát lệnh, đem ra ta xem một chút đi." Lão trung y vừa nói , vừa đưa tay ra.

"Ta phi! Lão tử mới không phải cái gì chó má sọi! Các ngươi như thế ra sức khước từ, khẳng định là đem tiểu tử kia cho tàng rồi! Ông lão, ngươi tốt nhất nhanh lên một chút đem hần giao ra đây, không phải vậy có tin hay không lão tử một đao đem ngươi chém thành hai khúc? !" Đại hán trọc đầu hiển nhiên là cái bạo tính khí, hần lúc này liền làm dáng muốn phách lão trung y.

Lão trung y nhất thời liền bị dọa đến sắc mặt vừa , còn mặt tròn đại tý cùng hộ sĩ em gái càng là theo bản năng mà gọi ra tiếng âm. Vị kia cao gầy Dược Tề Sur hiển nhiên cũng không có gặp phải quá như vậy trận chiến, cúi đầu không dám nói lời nào.

Chỉ có Diệp Thần lông mày hơi nhíu , hần tới nơi này là vì tạ mạn thay ca, vốn là không muốn gây chuyện. Nhưng là tình cảnh này, nếu như tiểu Tân Tiên không đứng ra, e sợ căn bản là không có cách chấm dứt.

Hần bước một bước về phía trước, đang chuẩn bị mở miệng, liền nghe được phía sau chính mình vang lên thanh âm của một người.

"Chuyện này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, ta không liên lụy mọi người(đại gia), để ta cùng bọn hần đi thôi." Nói chuyện chính là cái kia bị thương thanh niên, hần loạng choạng loạng choạng mà từ phòng chứa đi ra, sắc mặt trắng bệch, âm thanh uể oải.

"Mẹ nó, tiểu tử ngươi quả nhiên ở đây!" Đại hán trọc đầu tại chỗ liền nhảy , hần tức miệng mắng to: "Ngươi cái chết sọi, ăn gan hùm mật gấu, lại dám ở công ty chúng ta bên trong làm nằm vùng, ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống sao?"

Hần thốt ra lời này xong, bao quát Diệp Thần ở bên trong, lão trung y, mặt tròn đại tý, Dược Tề Sur cùng hộ sĩ em gái sắc mặt cùng nhau biến đổi, bọn hần này mới chính thức ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Bọn hần vốn cho là đây chỉ là xã hội trên lưu manh lẫn nhau ẩu đả, nhưng mà không nghĩ tới vị này bị thương người trẻ tuổi lại là cảnh sát. Nghe này đầu trọc ý tứ trong lời nói, trước mặt vị này cảnh sát khẳng định phát hiện đối phương trong công ty không thể cho ai biết phạm tội bí mật. Há mồm ngậm miệng liền muốn đối phương tính mạng, nghĩ đến vụ án này không giống tiểu Khả!

Nói đều nói đến đây mức , vị kia mang kính mắt người trung niên tự nhiên cũng trở mặt lộ ra nguyên bản dữ tợn: "Đây chỗ khám bệnh bên trong người cũng không nên buông tha, bọn hần nhìn thấy chúng ta mặt ."

Hần lời kia vừa thốt ra, chỗ khám bệnh bên trong bầu không khí trong nháy mắt căng thẳng , lão trung y sợ đến liền lùi lại mấy bước, mặt tròn đại tý cùng hộ sĩ em gái càng là hai chân như nhũn ra, cả người run lên.

"Hừ!"

Ngay vào lúc này, tiểu Tân Tiên đột nhiên lạnh lùng hừ một tiếng, hần đi ra, che ở vị cảnh sát kia trước người: "Ai để các ngươi ở đây làm càn ? ! Nơi này là trị bệnh cứu người, hành y tế thế địa phương, chứa đến các ngươi ồn ào lỗ mãng sao?"

Hần câu nói này nói tới quang minh lấp lệt, chữ chữ như tiếng sấm, tầng tầng đập vào trong lòng của mỗi người.

Đeo kính người trung niên biến sắc, hần tuy rằng lòng dạ độc ác, làm người người oán trách trái pháp luật hoạt động, thế nhưng da mặt nhưng cực bạc. Diệp Thần một phen lời giải thích nhất thời để hần có chút không nhịn được, hần cắn răng một cái, trên mặt lộ ra vẻ ngoan lệ, lại từ trong túi tiền lấy ra một cây súng lục.

Hạng súng đen ngòm nhất thời liền chỉ ở Diệp Thần, chỗ khám bệnh bên trong trong nháy mắt vang lên mặt tròn đại tý cùng hộ sĩ em gái tiếng kêu sợ hãi. Lão trung y càng là hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi sau lưng trên ghế. Cao gầy Dược Tề Sur nguyên bản còn ôm chút lòng chờ mong vào vận may, vào giờ phút này, không khỏi lộ ra tỏ rõ về tuyệt vọng.

Đối phương liền súng đều có, chuyện này... Đây thật đúng là nhất bết bát nhất tình hình rồi!

"Người chó làm tổn thương vô tội, ta đi với người!" Vị kia bị thương cảnh sát sắc mặt kịch biến, bận bịu mở miệng nói.

Nhiên mà đối phương hiển nhiên không thể liên như vậy giảng hoà, đeo kính người đàn ông trung niên cười lạnh một tiếng, Lãnh Băng Băng nòng súng trực tiếp đứng vững Diệp Thần trán.

"Làm càn!" Lần này tiểu Tân Tiên nhưng là thật sự nổi giận, trên mặt hắn không có vẻ sợ hãi chút nào, trong hai mắt ánh sáng lạnh lẽo: "Còn không khâu súng cho tiểu gia ta thả xuống!"

"Tiểu gia? Ha ha..." Đeo kính người trung niên khinh thường nhìn Diệp Thần, "Người cái con vật nhỏ, lại cũng dám mệnh lệnh lão tử, người đi chết đi cho ta!"

Hắn nói, ngón tay bóp cò.

"Oanh!"

Chỗ khám bệnh bên trong, tất cả mọi người đều theo bản năng mà nhắm mắt lại. Một tiếng hết sức chói tai nổ vang sau đó, huyết quang tung toé, nhất thời vang lên một cái cực kỳ bi thảm tiếng kêu gào.

"Ôi, đau chết ta rồi!"

Ngoài dự đoán mọi người chính là, này kêu thảm thiết âm thanh lại cũng không có đình chỉ dấu hiệu. Hơn nữa nghe , thanh âm kia tựa hồ căn bản là không giống như là Diệp Thần phát ra.

"A?" Hộ sĩ em gái cái thứ nhất phát hiện dị dạng, nàng len lén mở một con mắt, từ khe hở trong lúc đó nhìn sang.

Trời ạ! Diệp Thần lại không có chuyện gì! Hắn lại còn đang yên đang lành đứng ở chỗ nào!

Tiểu Tân Tiên đương nhiên sẽ không có chuyện gì, bất quá chính là một nhánh hàng nhái **** thức súng lục mà thôi, viên đạn tốc độ cùng tốc độ âm thanh máy bay không kém là bao nhiêu. Nhớ năm đó không có phong ấn lúc này, Diệp Thần có thể cứu vớt quá không ít sắp rui ro máy bay.

Đương nhiên, vào giờ phút này Diệp Thần là không thể dựa vào tự thân tốc độ tránh thoát viên đạn, hắn bất quá là lặng lẽ ở trong túi tiền đốt một tấm nổ tung phù.

Vừa nãy tiếng nổ kia tự nhiên không phải súng lục phóng ra viên đạn âm thanh, mà là súng lục ở nổ tung phù ảnh hưởng nổ thang tiếng nổ mạnh . Còn tung toé huyết quang, nhưng là bởi vì vị kia đeo kính người trung niên bị tứ tán xạ ra tay súng linh kiện nổ phá mặt.

Vào giờ phút này, trên mặt của hắn thịt bên trong còn khảm sắc bén thiết phiến đây, có thể không kêu rên kêu đau đớn sao?

Hắn nung, đây cũng quá cố gắng! Ai có thể nghĩ tới uy phong lẫm lẫm ngàn cân treo sợi tóc thời khắc, súng lục này lại nổ thang!

Trong phòng này một đám hung hăng phần tử tội phạm nhất thời liên mắt choáng váng, đầu trục người đàn ông xem xét một chút trên đất đau hào người trung niên, nhất thời không nhìn được nuốt một ngụm nước bọt. Nhưng mà rất nhanh, hắn liền phản ứng lại: "Mẹ nó, mọi người(đại gia) xét nhà hỏa lên cho ta, chặt tiêu tử này!"

Hắn sau khi nói xong, quát to một tiếng, vung lên dao bầu liền hướng về Diệp Thần đỉnh đầu bổ tới.

Súng lục sẽ nổ thang, này Đại Khảm Dao luôn không khả năng sẽ nổ thang chứ?

Nhưng mà đại hán trục đầu không nghĩ tới chính là, hắn thanh thế dọa người một đao luân đã qua, dĩ nhiên bỏ một cái không. Chỉ nghe một tiếng Kim Thạch giao nhau nổ vang, đốm lửa tung toé, hắn này một đao lại phách ở trên mặt đất.

Không người nào có thể thấy rõ Sở Diệp Thần là làm sao tránh thoát đi. Tiểu Tân Tiên một cước liền đem đại hán trục đầu dao bầu đá bay ra ngoài, hắn lông mày vẩy một cái, lạnh lùng nói: "Các người nhất định phải lớn tạo sát nghiệt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Tiểu Tân Tiên mê loạn phù

Đại hán kia tay nguyên bản cùng dao bầu quẩn lấy nhau, vì chính là phòng ngừa chính mình chém người lúc này bởi vì dùng sức quá mạnh mà dẫn đến dao bầu tuột tay. Diệp Thần lại một cước liền đem dao bầu bị đá tuột tay bay ra, quẩn quít lấy màu trắng vải tự nhiên cũng là dòn dập gãy vỡ.

Lóe lên một đá trong lúc đó, tiểu Tấn Tiên gọn gàng mà tiêu sái đưa tay nhất thời liền đem đám người kia đè ép . Nguyên bản còn có mấy tên chính sức thể chuẩn bị nhào lên, vào giờ phút này, bọn hắn nhưng sững sờ ở tại chỗ.

Không trách tiểu tử này lớn lối như vậy, hóa ra là hấn thân thủ tuyệt vời, không có sợ hãi!

Tâm niệm thoáng hơi động, đám người kia liền dòn dập từ trong túi tiền móc súng lục ra. Diệp Thần nhưng là nhìn ra thẳng lắc đầu, đám gia hỏa này cũng quá không cẩn thận , trong tay bọn họ súng đều không có trên bảo hiểm, đặt ở trong túi quần vạn nhất đi cái hỏa, như vậy bọn hắn dưới khổ đồ chơi kia chẳng phải là sẽ bị vỡ thành một đồng thịt rữa?

Đại hán trực đầu tự nhiên cũng lấy ra súng, hấn cắn răng nghiêng lợi nói: "Ca mấy cái không nên cùng tên tiểu tử này phí lời, mọi người cùng nhau nổ súng, đem hắn đánh thành cái sàng!"

Diệp Thần cười gằn một tiếng, thuận lợi từ trong túi tiền sờ soạng một tấm mê loạn phù đi ra. Hấn động tác thật nhanh, mê loạn phù vừa mới ló ra : mở miệng túi, liền hóa thành ánh lửa.

Hỏa diễm lóe lên liền qua, cùng lúc đó, tiểu Tấn Tiên đọc thầm hai câu pháp chú, nho nhỏ phòng khám bệnh bên trong trong nháy mắt chính là bạch quang lóe lên. Chợt nhìn lại, này cũng như là đỉnh đầu tiết có năng lực đăng lóe lên một cái.

Bạch quang qua đi, tiếng súng trong nháy mắt liền Vang . Lần này nhưng là hàng thật đúng giá tiếng súng, mà không phải cái gì súng lục nổ thang động tĩnh. Này chủ yếu là bởi vì tiểu Tấn Tiên bây giờ tình trạng kinh tế nghèo rớt mồng tơi, hấn thực sự không nỡ lòng bỏ lãng phí nữa vài tờ so với tiền mặt còn muốn đắt giá nổ tung phù.

Một màn kỳ dị xuất hiện .

Nguyên bản rêu rao lên muốn đem Diệp Thần đánh thành cái sàng đại hán trực đầu, lại miêu đều không miêu, giờ tay hướng về bên cạnh mình đồng bọn liền bắn một viên đạn đi ra ngoài.

"Ồ!"

Vị kia trúng đạn gia hỏa cũng không biết là uống lộn thuốc gì, dĩ nhiên không chút do dự mà nổ súng giáng trả. Nho nhỏ phòng khám bệnh bên trong, tiếng súng liên tiếp, nghe lại như là tét đến thả pháo tự, bùm bùm.

Đương nhiên, này đều là mê loạn phù lên tác dụng. Đám người kia rõ ràng là muốn hướng về Diệp Thần xạ kích, nhưng là cánh tay của bọn họ nhưng hoàn toàn không nghe chính mình sai khiến, lại thân bất do kỷ đất(mà) nổ súng bắn hướng về người mình.

Ngoại trừ Diệp Thần ở ngoài, lão trung y, mặt tròn đại tỷ, hộ sĩ MM, Dược Tề Sur, còn có vị cảnh sát kia đều ngay đầu tiên cuộn mình thân thể trốn . Cảnh tượng này tuy rằng không sánh được bắn nhau phiến bên trong bốc lửa như vậy, thế nhưng ở trong cuộc sống hiện thực hay vẫn là cực kỳ hiếm thấy.

Viên đạn bay tán loạn, máu tươi tung toé, không hơi đã lâu, này một đám tội phạm chúng ta liền dòn dập ngã vào trong vũng máu.

Càng khiến người ta kinh ngạc chính là, viên đạn vật này là hoàn toàn không có mất, bọn hắn tuy rằng hướng về người mình xạ kích, nhưng là nhưng như có ý định tự hoàn toàn tách ra lẫn nhau chỗ yếu.

Vì lẽ đó, đáng sợ tiếng súng qua đi, chỗ khám bệnh bên trong nhưng là không có một người bị thương nặng hoặc là chết đi. Kêu rên kêu đau đón âm thanh không dứt bên tai, nghe lại như là đến tề trư trợn giống như vậy, khiến người ta cả người đều phát tím tím trắng trắng.

Từ đầu tới cuối, tiểu Tấn Tiên cũng giống như một cái người không liên quan giống như vậy, thân nhiên tự đắc đất(mà) đứng ở chỗ khám bệnh ngay chính giữa, trên mặt mang theo nhàn nhạt mỉm cười, vẻ mặt đó lại như là ở xem phim.

Nhưng là, mặc dù coi như là nhất chân thật nhất cự mạc 3d động tác bắn nhau tăng lớn, e sợ đều không có vừa nãy này cảnh tượng mạo hiểm kích thích đi!

Người khác hay là vẫn không có làm rõ tình hình, nhưng là cái nhóm này trước kiêu ngạo hung hăng tội phạm chúng ta nhưng là ý thức được Diệp Thần tiểu tử này chỗ cổ quái. Trong lòng bọn họ nhất thời bay lên trước nay chưa từng có ý sợ hãi, từng cái từng cái lại như là nhìn Ma vương nhìn Diệp Thần.

Vào giờ phút này, tỏ rõ vẻ người súc vô hại tiểu Tấn Tiên ở trong mắt của bọn họ quả thực chính là nhân thể gian nhất nhân vật đáng sợ nhất. Liền ngay cả trên mặt hấn này tia cao thâm khó dò nụ cười nhàn nhạt, giờ khắc này đều đã biến thành Ma vương giáng thế thì này yêu khí chói chang cười khẩy.

"Diệp... Diệp Thần?" Hộ sĩ em gái tình tế âm thanh đột nhiên từ phía sau lưng truyền đến, "Người... Người không sao chứ?"

"Hả?" Diệp Thần quay đầu lại, biểu hiện trên mặt chợt đổi thành lòng vẫn còn sợ hãi mà sợ hãi, hấn vỗ về ngực nói: "Ày... Ta thật giống không có chuyện gì."

"Này... Này bọn hắn?" Hộ sĩ em gái đưa tay chỉ trên đất ngang dọc tứ tung những người kia.

Diệp Thần một mặt vô tội, mi trong mắt tràn đầy nghi hoặc: "Ta cũng không làm rõ được bọn hấn là chuyện ra sao... Ta nghĩ, vậy đại khái chính là cái gọi là cát nhân tự có Thiên Tướng đi!"

Được lắm cát nhân tự có Thiên Tướng!

Đầu trục người đàn ông một đám người nghe được lời này, suýt chút nữa ngực muộn đất(mà) thổ ra máu. Bất quá vào giờ phút này, bọn hấn nơi nào còn dám mở miệng vạch trần Diệp Thần.

Không lâu lắm, phòng khám bệnh không có bị thương mấy người dồn dập từ từng người tránh né góc đứng, bọn hấn vây quanh ở Diệp Thần bên người nghị luận vừa nãy kinh hiện một màn. Mọi người đối với Diệp Thần không có bị thương một chuyện tâm tắc lấy làm kỳ lạ, nếu như không phải người lạc vào cảnh giới kỳ lạ tận mắt nhìn thấy, không sợ bọn hấn làm sao cũng không thể tin tưởng thế gian sẽ có như thế đại nạn không chết lý kỳ sự kiện.

Vị kia bị thương cảnh sát đồng chí ngay đầu tiên báo án, cũng không lâu lắm, chỗ khám bệnh bên ngoài liền vang lên xe cảnh sát cùng xe cứu thương còi báo động.

Súng ống đầy đủ cảnh sát cùng thân mang bạch y cứu hộ thầy thuốc nối đuôi nhau mà vào, chật hẹp chỗ khám bệnh nhất thời liền có vẻ hơi chen chúc không thể tả. Cảnh sát cùng thầy thuốc ở thanh lý hiện trường lúc này, đều hơi nghi hoặc một chút.

Theo lý thuyết phát sinh như thế làm người khiếp sợ đầu súng 2 phe đều xạ thời gian, hấn là có rất lớn lên mạng mới đứng, nhưng là bọn hấn sau khi kiểm tra lại phát hiện, trên đất trong vũng máu những người kia chỉ bị đạn bắn trúng then chốt, toàn thân chỗ yếu hại lại bình yên vô sự, chuyện này thực sự có chút không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này liền có một vị cảnh sát đưa ra nghi vấn, cũng may Diệp Thần bọn hấn trước cứu vị cảnh sát kia chạy đi cùng các đồng nghiệp của hấn làm một phen giải thích cùng giao thiệp, tiểu Tân Tiên mới không có bị mang đi cục cảnh sát hỏi dò.

Cảnh sát xử lý xong hiện trường lại làm ghi chép sau đó, vị cảnh sát kia kéo bị thương thân thể đem Diệp Thần kéo sang một bên.

"Tiểu tử, cảm tạ ân cứu mạng của ngươi. Ngươi sau đó có chuyện gì, bất cứ lúc nào có thể tới tìm ta." Hấn sau khi nói xong, trên giấy viết một cú điện thoại đây số đưa cho Diệp Thần.

Diệp Thần mỉm cười nói: "Ngài quá khách khí. Trị bệnh cứu người vốn là thiên chức của thầy thuốc, ta bất quá là làm chính mình chuyện nên làm, không cái gì, ngươi không cần quá để ý."

"Ha ha, nói quy nói như vậy, thế nhưng có năng lực nhiều giao một người bạn đều là có lợi không tệ. Ngươi hay vẫn là trước tiên đem mã số của ta ghi nhớ, tóm lại sẽ có có thể sử dụng đến lúc này."

"Được rồi." Diệp Thần gật gật đầu, sau đó đem số điện thoại di động của chính mình mã cũng nói cho vị cảnh sát kia, "Nếu như ngươi bị thương nữa cũng có thể tới tìm ta. Đương nhiên, ta không chỉ có thể trị ngoại thương, đối với một ít nghi nan tạp chứng cũng có thể trị."

Tiểu Tân Tiên sờ dĩ nói như vậy, nhưng là có một ít chính mình tư tâm.

Diệp Thần phát hiện, vừa nãy cảnh sát đến lúc này, đồng thời còn đến rồi mấy vị thường thường ở trên TV lộ diện thị lãnh đạo. Mấy vị kia thị lãnh đạo đối với trước mặt mình vị này cảnh sát hỏi han ân cần, có vẻ phi thường quan tâm.

Hơn nữa, vị này cảnh sát mặc dù là cái năm vùng, thân hãm hiểm cảnh bị trọng thương, xem tựa hồ là một nhân vật nhỏ. Nhưng là hấn lời nói cử chỉ lại có vẻ phi thường có giáo dưỡng, trên người khí chất cùng Tô gia tỷ muội có chút tương tự, nói vậy hấn là xuất thân từ quyền quý nhà.

Diệp Thần suy đoán, người cảnh sát trẻ tuổi này rất có thể là một vị đại nhân vật dòng dõi. Chính mình tiết lộ một ít làm nghề y tin tức cho hấn, nói không chắc sẽ thu được một ít không tưởng tượng nổi hiệu quả.

Hai người lại trò chuyện chỉ chốc lát sau, vị cảnh sát kia còn phải đi bệnh viện phùng vết thương, cho nên liền vội vã nói cho biết dừng rồi bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Mỹ nữ, người xem bệnh a

Người ngoài đều đi rồi sau đó, nho nhỏ trung y phòng khám bệnh bên trong trùng lại khôi phục an bình thường ngày.

Diệp Thần phát hiện, này khởi sự kiện sau đó, chỗ khám bệnh bên trong những người khác thái độ đối với chính mình phát sinh 180 độ chuyển biến. Tất cả mọi người xem trong ánh mắt của hắn đều nhiều hơn một tia phát ra từ đáy lòng tôn trọng, liền ngay cả lúc nói chuyện đều cung kính, ôn tồn hòa khí.

Lão trung y là người tinh tường, người khác hay là còn ngờ ngợ ngắc ngắc, nhưng là hắn lại sâu tin Diệp Thần người này không đơn giản. Hắn tự nhiên không có trước đối với Diệp Thần này sợ bất mãn, cũng không dám để cho tiểu Tấn Tiên đi quét tước vệ sinh, liền ngay cả thái độ cũng so với những người khác một mực cung kính rất nhiều.

Người tuổi sau khi lớn lên, tuy rằng thân thể cảm quan cùng sẽ phản ứng có một ít thoái hóa, thể nhưng phản mà đối với một ít không nói rõ được cũng không tả rõ được đồ vật sẽ nhạy cảm rất nhiều. Lão trung y liền từ trên người Diệp Thần khướu ra hơi khác nhau với phạm nhân mùi vị, ở đây ảnh hưởng bên dưới, hắn liền nói liên tục cùng làm việc đều trở nên câu nệ .

Đến giờ tan việc, vị kia tuổi trẻ hộ sĩ em gái đột nhiên đem Diệp Thần kéo sang một bên. Hộ sĩ em gái tuy rằng không coi là đặc biệt đẹp để đại mỹ nữ, nhưng nhìn thanh tân đậm nhả, con mắt đại đại, phảng phất sẽ nói.

Diệp Thần ánh mắt quét qua, nhìn thấy hộ sĩ em gái ngực hàng hiệu, nguyên lai nàng gọi là Liễu tiểu Mẫn.

"Diệp Thần, ngươi thành thật khai báo, mới vừa mới đến đây là chuyện ra sao." Liễu tiểu Mẫn trong lòng vẫn cứ nhớ chuyện vừa rồi.

Diệp Thần bĩu môi: "Nói thật, ta thật sự không biết là chuyện ra sao. Bọn hắn nổ súng nào sẽ, ta dọa sợ , từ đầu tới cuối vẫn nhắm mắt lại, cái gì cũng không thấy. Ta còn muốn hỏi người đây, người vẫn ở bên cạnh tôi, khẳng định nhìn ra so với ta rõ ràng. Người đứng là nói một chút, đám người kia tại sao không nổ súng bắn ta?"

Liễu tiểu Mẫn lắc lắc đầu: "Ta nếu có thể biết là chuyện gì xảy ra, còn có thể chạy tới hỏi người?"

Diệp Thần cau mày suy tư chốc lát, sau đó trong mắt đột nhiên sáng ngời: "Ta biết chuyện gì xảy ra rồi!"

"Hả? Người nói một chút."

"Khà khà..." Diệp Thần vỗ vỗ chính mình bộ ngực, "Người suy nghĩ một chút ha, lúc đó phòng khám bệnh mắt nhiều người như vậy, chỉ có một mình ta thấy chết không sòn đất(mà) đứng đây, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ ta có một thân Hạo Nhiên Chính Khí!"

"A? Hạo Nhiên Chính Khí là cái gì đông đông?"

"Người không hiểu đi. Truyền thuyết này Chung Quỷ chính là bởi vì có một thân Hạo Nhiên Chính Khí, vì lẽ đó ác quỷ chúng ta thấy hắn đều sợ đến run lấy bẫy. Ta cũng có Hạo Nhiên Chính Khí, vì lẽ đó không chỉ có ác quỷ chúng ta sẽ sợ, liền ngay cả viên đạn đều ản núp phi. Đây là thiên hữu chính khí người, người xem kịch TV bên trong những cái kia chính nghĩa vai nam chính, không đều là đánh không chết Tiểu Cường sao?" Diệp Thần đắc ý nói.

"Người liền mù bài đi. Kịch TV bên trong này ở đâu là Hạo Nhiên Chính Khí, được kêu là nhân vật chính vàng sáng!" Liễu tiểu Mẫn nhất thời bị chọc cho bật cười.

Nhân vật chính vàng sáng?

Nhân vật chính không phải dùng để ăn sao? Tại sao có thể có vàng sáng?

Diệp Thần sửng sốt, cân nhắc nửa ngày vẫn cứ không được kỳ giải, chỉ có thể ngượng ngùng coi như thôi.

Ngày thứ hai sau khi tan học, Diệp Thần rất sớm đất(mà) liền tới đến chỗ khám bệnh, hắn vừa vào cửa liền phát hiện lão trung y lại không ở.

"Sư phụ già đâu? Hắn còn chưa tới sao?"

"Sư phụ già hắn nói thân thể mình không thoải mái, mấy ngày nay liền không đến trách nhiệm ." Liễu tiểu Mẫn hỏi đáp.

"Ừ..." Diệp Thần suy tư đất(mà) gật gật đầu. Tối ngày hôm qua giờ tan việc, tiểu Tấn Tiên liền cảm giác lão trung y thái độ đối với chính mình có chút quái quái, hắn hơi hơi một cân nhắc, liền rõ ràng là chuyện ra sao.

Lão trung y làm sao có khả năng lại đột nhiên sinh bệnh? Tự nhiên là bởi vì hắn trước một ngày thái độ đối với Diệp Thần không hề tốt đẹp gì, mà Diệp Thần lại lộ như vậy một tay đi ra, vì lẽ đó lão trung y khẳng định là trong lòng hồ thẹn, cho nên mới cáo ốm không được.

Bất quá này thì cũng chẳng có gì, ngược lại Diệp Thần chỉ ở nhà này nho nhỏ trung y phòng khám bệnh ngốc một tuần.

"Diệp Thần, sư phụ già không đến, người nói vạn nhất chúng ta phòng khám bệnh đến cái bệnh nặng làm sao bây giờ?" Liễu tiểu Mẫn lộ ra một mặt sầu chứa, nàng thở dài nói: "Nếu như đến bệnh nhân hoạn phải là cảm mạo nóng sốt, chúng ta còn có năng lực miễn cưỡng giải quyết, có thể nếu như những thứ khác chứng bệnh, vậy thì thật sự bó tay toàn tập ."

"Không có chuyện gì, này không có ta sao, ngày hôm nay ta đến ngồi chẩn bệnh được rồi." Diệp Thần nói.

Liều tiểu Mẫn vốn còn muốn biểu thị một tỷ sự lo lắng của chính mình, nhưng là nàng muốn đem qua Diệp Thần cho vị kia bị thương cánh sát băng bó vết thương thì gợn gàng đưa tay, liền yên lòng.

Diệp Thần đổi được rồi bạch đại quái, sau đó ngồi lên rồi lão trung y trước vẫn ngồi cái ghế, dánh dáp kia xem cũng vẫn rất có vài phần thầy thuốc phong độ. Chỉ có điều đợi rất lâu rồi, đều không có bệnh nhân tới cửa, tiểu Tân Tiên bắt tri bắt giác đất(mà) liền đánh tới buồn ngủ.

Chính trong mơ mơ màng màng, Diệp Thần đột nhiên nghe được có cái âm thanh đang kêu gọi tên của chính mình.

"Diệp Thần, Diệp Thần?"

"Hả?" Diệp Thần mở mắt ra, toàn mặt dù là sững sờ: "Tô mân? Làm sao được là ngươi?"

Người đến chính là Tô gia đại tiểu thư. Chỉ có điều lúc này tô mân xem sắc mặt có chút nhàn nhạt tiểu tụy, nàng mở miệng hỏi đáp: "Ta là nghe xong mạn mạn giới thiệu mới tìm tới nơi này. Bởi vì gần nhất thường thường thức đêm tăng ca, thân thể của ta có chút không khỏe, mạn mạn nói nhà này phòng khám bệnh có một vị đặc biệt lợi hại lão trung y, vì lẽ đó ta tìm đến hấn mở mấy pho thuốc Đông y, điều dưỡng thân thể một cái."

"Ừ..." Diệp Thần gật gật đầu. Kỳ thực hấn lén lút thông qua thân thể tình cò tiếp xúc cho tô mân xem qua, biết Tô gia đại tiểu thư không có bệnh gì chứng, vì lẽ đó mặc dù nghe được tô mân tới nơi này bốc thuốc, trong lòng cũng không có bao nhiêu lo lắng.

"Sư phụ già hấn ngày hôm nay sinh bệnh, không có trách nhiệm. Ngươi đưa tay qua đây, ta cho ngươi xem xem đi." Diệp Thần mỉm cười nói.

"Ngươi?" Tô mân đầu tiên là sững sờ, liền tiếp theo mặt cười liền bản: "Diệp Thần, ngươi đừng hồ đồ rồi! Trị bệnh cứu người không phải là đùa giỡn, ngươi đừng đùa."

Sau khi nói xong, tô mân liền chuẩn bị xoay người rồi đi.

"Ai, ngươi chớ vội đi a. Ta thật sự hiểu y thuật, không tin ngươi gọi điện thoại hỏi tạ mạn." Diệp Thần bận bịu gọi lại tô mân.

Tô mân quay đầu lại, nghi ngờ nhìn Diệp Thần, không nói gì.

"Không bằng như vậy, ngươi đưa tay qua đây, ta cho ngươi đem bắt mạch. Nếu như nói đến không cho phép, không thu ngươi tiền chính là ." Diệp Thần nói.

Tô mân cắn cắn môi, nàng tự nhiên không tin Diệp Thần hiểu y thuật, bất quá xem ở hấn về mặt còn có mấy phần thành khẩn mặt mũi, Tô gia đại tiểu thư vẫn là đem tay đưa tới.

Diệp Thần hơi hơi một đập mạch liền sát có việc đất(mà) gật gật đầu: Ân xem ra thân thể của ngươi thật sự cần hơi hơi điều dưỡng một tý. Tô mân, ngươi gần nhất có phải là phát hiện trong lòng bên trái có chút nổi khổ riêng, hơn nữa màn đêm thăm thăm lúc này bụng bên trái sẽ không thoải mái?"

Tiểu Tân Tiên liền tiếp điểm ra tô mân mấy ngày nay mấy cái tiểu phản ứng, nghe được tô mân gật đầu liên tục.

"Ồ, Diệp Thần ngươi thật sự hiểu y sao? Ngươi nói này vài điểm thật giống đều đúng rồi." Tô mân lập tức đối với Diệp Thần tin mấy phần.

Diệp Thần cười cợt, những này tiểu phản ứng tự nhiên là hấn từ mạch tượng bên trong nghe được. Chỉ có điều nhưng đều không phải cái gì bệnh nghiêm trọng chính, đều là bởi vì mệt nhọc gây nên.

"Đó là đương nhiên, bằng không tạ mạn cũng không thể để ta ở đây giúp nàng trách nhiệm."

"Ừ. Vậy ngươi nói nói chuyện, ta bệnh này muốn làm sao chữa, nó đến cùng có nghiêm trọng hay không?" Tô mân mắt lộ ra vẻ ưu lo, không nhịn được hỏi.

"Ngươi này cũng không phải cái gì trọng bệnh, bất quá nhưng có một chút phiền toái. Ta cho ngươi biết một vị thuốc, ngươi dùng sau đó, rất nhanh sẽ khỏi hấn." Diệp Thần nói, trên mặt không nhịn được hiện ra một vết cười xấu xa.

"Thuốc gì?"

"Khắc khục..." Diệp Thần nhìn tô mân con mắt, đồng thời nhẹ nhàng vuốt nàng trắng nõn nhu đề, "Mùi này được tương đối đặc biệt. Ngươi hiện tại cần nhất chính là một người đàn ông, tốt nhất là một cái nhỏ hơn ngươi nam nhân... Âm dương điều hòa bên dưới, không ra một tháng, bệnh của ngươi dĩ nhiên là được rồi."

"Loạn giảng!" Tô mân tức giận trắng Diệp Thần một mặt, mặt cười nhất thời mắc cỡ đỏ chót. Nàng bận bịu đem bàn tay trở lại, xoay người liền muốn rời khỏi.

Tiểu tử này thực sự là... Thật là xấu thấu.

Lần trước đoán mệnh nói mình cần một cái tiểu lão công, lần này xem bệnh lại nói mình cần một cái người đàn ông nhỏ bé.

Còn âm dương điều hòa?

Thực sự là sắc đảm bao thiên, không cái chính kinh!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Tiểu hộ sĩ then thùng thỉnh cầu

"Ai, tô mân, ngươi trước tiên đừng đi." Diệp Thần lần thứ hai gọi lại Tô gia đại tiểu thư.

Tô mân quay đầu lại, dương cả giận nói: "Diệp Thần, ta xem như là biết rồi, ngươi vốn là ở đùa ta chơi, chán ghét chết rồi!"

"Được rồi, ta thật sự cho ngươi lái một bộ được." Diệp Thần cười ha ha, cầm bút lên trên giấy viết xuống phương thuốc, "Thân thể của ngươi cũng không có cái gì quá đáng lo, chỉ có điều bởi vì gần nhất quá uể oải một chút. Bộ này được không chỉ có điều dưỡng thân thể, hơn nữa còn có một chút mỹ dung hiệu quả. Không phải ta nói ngươi, ngươi bản bệ cũng quá không chú ý thân thể của chính mình, sau đó nhất định phải nhớ tới lao dật kết hợp."

Tô mân nghe được trong lòng có chút ấm áp, bất quá nhưng vẫn cứ có chút không tin, nàng đưa tay tiếp nhận phương thuốc, hỏi: "Cái này được thật sự có dùng sao? Không cho phép ngươi lại lừa phỉnh ta."

"Ta lúc nào dao động quá ngươi? Vừa nãy âm dương điều hòa cái kia biện pháp hiệu quả muốn so với ăn bộ này được tốt hơn rất nhiều, chỉ có điều ngươi không muốn tin tưởng thôi." Diệp Thần nhìn tô mân con mắt, ngữ khí hơi nhu, "Yên tâm đi, nếu như ngươi thật sự ăn xảy ra vấn đề gì, ta phụ trách ngươi cả đời."

Tô mân mặt cười lại là một đỏ, hơi có chút lúng túng trắng Diệp Thần một chút: "Thiết, ai muốn ngươi phụ trách cả đời? Ta... Ta mới không gì lạ : không thêm khát đây."

Tuy rằng ngoài miệng nói không gì lạ : không thêm khát, thế nhưng trong ánh mắt của nàng nhưng có như vậy một tia nhỏ ý cười.

"Được Tề Sư sau lưng ngươi bên tay phải cái kia gian phòng nhỏ, ngươi đem phương thuốc cho hắn là tốt rồi."

Tô mân gật gật đầu, sau đó xoay người hơi đỏ mặt đi tìm Dược Tề Sư. Nàng đem phương thuốc đưa cho Dược Tề Sư sau, thoáng hỏi dò vài câu liền rời khỏi chỗ khám bệnh.

Nhỏ nhỏ trung y phòng khám bệnh tuy rằng vị trí hẻo lánh kích thước không lớn, thế nhưng là phi thường chính quy cùng hiện đại. Tô mân cũng không cần chính mình đi rán dược, nàng chỉ cần lưu lại nhà mình địa chỉ, sau đó chỗ khám bệnh sẽ phụ trách đem thuốc Đông y rán dược, lại chân không đóng gói nhanh đưa tới, thuận tiện mà nhân tính hóa.

Trong mấy ngày kế tiếp mặt, lão trung y vẫn không hề lộ diện, buổi tối đều là Diệp Thần phụ trách ngồi chẩn bệnh.

Tiểu Tấn Tiên thân phận hiện nay chỉ là một học sinh trung học, hơn nữa nhìn tuổi còn trẻ không trải qua thế sự, vì lẽ đó rất nhiều bệnh nhân đang xem bệnh lúc này đối với hắn cũng không tin nhiệm. Chỉ có điều này không tin nhiệm đều chỉ kéo dài lần đầu gặp gỡ thì ngăn ngắn mấy phút, tiểu Tấn Tiên chỉ cần thoáng bắt mạch, sau đó dăm ba câu bên dưới liền có thể điểm trúng triệu chứng chỗ yếu, rất nhanh liền có thể đi đến bệnh mọi người tin nhiệm.

Hắn ra sức biểu hiện, hơn nữa hộ sĩ em gái liễu tiểu Mẫn cực lực đề cử, vì lẽ đó Diệp Thần mấy ngày nay chỗ khám bệnh công tác phi thường thuận lợi. Kỳ thực đã không thể dùng thuận lợi để hình dung, bởi vì Diệp Thần mở ra phương thuốc hiệu quả hết sức rõ ràng, vì lẽ đó thật mấy ngày trên chỗ khám bệnh người xem bệnh lại so với bình thường nhiều hơn không ít.

Ngày này, Diệp Thần vừa mới mới vừa xem xong một bệnh nhân, đang chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi chốc lát, liền nhìn thấy liễu tiểu Mẫn đi tới chính mình trước bàn. Tiểu hộ sĩ trong ngày thường hoạt bát rộng rãi, bởi vì cùng Diệp Thần tuổi tác gần gũi duyên cớ, hai người không có gì giấu nhau, đương nhiên Diệp Thần cũng sẽ thỉnh thoảng dặt(mà) đùa giỡn nàng một đôi lời.

"Diệp Thần, ta..." Giờ khắc này liễu tiểu Mẫn có chút thái độ khác thường, nàng vừa mới nói vài chữ, mặt cười liền nổi lên đỏ ửng.

"Làm sao?" Diệp Thần hỏi.

"Ta nghĩ xin ngươi bang một chuyện, bất quá..." Liễu tiểu Mẫn ấp úng, xem muốn nói lại thôi, hiển nhiên là có chút thật không tiện, "Bất quá là việc tư. Đương nhiên, ngươi nếu như không muốn, coi như ta cũng không nói gì."

Diệp Thần bật cười: "Ngươi thật giống như đến bây giờ làm được cũng không hề nói gì chứ?"

"Chính là... Chính là muốn cho ngươi cùng ta về nhà một chuyến. Giả giả bộ một chút bạn trai của ta." Liễu tiểu Mẫn cuối cùng câu nói kia tiếng nhỏ như tia, sau khi nói xong lúng túng mà ngượng ngùng cúi đầu.

"Ngươi nói cái gì? Ta không có nghe rõ." Diệp Thần bên trong đôi mắt lóe ý cười.

"Ai nha, chính là để ngươi giả giả bộ một chút bạn trai của ta mà."

"Ừ... Cái này là nhân sinh đại sự, ta có thể muốn suy tính một chút." Diệp Thần trong mắt lóe ý cười.

"Chỉ là giả giả bộ một chút mà thôi, lại không phải thật, cần phải cân nhắc sao?" Liễu tiểu Mẫn trắng Diệp Thần một chút.

"Được rồi, lúc nào cùng ngươi về nhà?"

"Ngày hôm nay tan tầm sau đó đi. Cha ta vẫn lo lắng ta một người ở trong thành quá không được, vì lẽ đó ta liền lừa hắn nói ta có một cái thầy thuốc bạn trai chăm sóc. Mấy ngày trước hắn đến xem ta, nhất định phải ồn ào để ta đem bạn trai mang tới cho hắn nhìn một chút... Ngươi cũng biết, ta căn bản cũng không có cái gì thầy thuốc bạn trai."

"Vì lẽ đó ngươi đã nghĩ đến ta?"

"Đúng đấy, ta lại không quen biết cái khác thầy thuốc, vì lẽ đó chỉ có thể đề van cầu trợ ngươi. Diệp Thần, ngươi giúp ta giả mạo một tý mà, tùy tùy tiện tiện ứng phó lão gia tử một tý là có thể."

"Thật, không thành vấn đề."

Hai người sau khi quyết định, đợi được lúc tan việc liền làm bạn hướng về Liễu tiểu Mẫn thuê phòng đi đến. Diệp Thần còn tiện đường mua chút hoa quả, nếu làm bộ bạn trai, tay không đến xem nhạc phụ đại nhân tương lai, tay không tóm lại không thích hợp.

Liễu tiểu Mẫn thuê lại chính là một cái một cư thất, bởi vì vị trí hẻo lánh, vì lẽ đó giá cả ngược lại vẫn không tính là đắt giá. Diệp Thần theo nàng đi vào trong phòng, liền phát hiện trong phòng bếp có một người có mái tóc hoa râm lão nhân đang bận bịu.

Bên trong phòng khách tràn ngập tiên thang hương vị, nói vậy là Lão đầu tử biết Diệp Thần ngày hôm nay muốn tới, cố ý tự mình xuống bếp chiêu đãi tương lai của chính mình con rể.

"Thơm quá a!" Này tiên thang hương vị treu đến Diệp Thần thèm ăn nhỏ dãi, hắn là cái kẻ tham ăn, lúc này liền không nhịn được hưởng về nhà bếp đi đến.

Lúc này, liễu phụ thân của tiểu Mẫn lão Liễu chính bước vào tạp dề ở thiết thịt tia, trù trên đài mặt đã xếp đặt mấy thứ nấu nướng thức ăn ngon, trong đó có lương có nhiệt, mỗi một đạo đều là sắc hương vị đầy đủ, Diệp Thần nhìn ra không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt.

"Cha ta trù nghệ khỏe, lão nhân gia người bình thường nhưng là sẽ không dễ dàng ra tay." Liễu tiểu Mẫn nhìn thấy Diệp Thần này phò thêm đáng đáp, nhất thời có chút tiểu đắc ý.

"Yêu, các ngươi đã đến rồi a. Nhanh lên một chút đạo bên trong phòng khách ngồi xuống, món ăn lập tức liền tốt." Lão Liễu đang bẽ bộn, vì lẽ đó ngược lại chưa kịp đánh giá Diệp Thần.

Ở phòng khách sau khi ngồi xuống, Diệp Thần lúc này mới có công phu đánh giá một tý liễu tiểu Mẫn ở lại hoàn cảnh. Nho nhỏ này gian nhà tuy rằng trang trí đơn giản một chút, thế nhưng quét tước sạch sành sanh, xem phi thường ấm áp.

Diệp Thần nhìn nhìn, đột nhiên chính là sửng sờ.

"Tốt, xem ra ngươi là mưu tính đã lâu." Diệp Thần đưa tay liền cầm lấy sô pha bên cạnh một cái khung ảnh, Trương Khuông Lí mặt là Diệp Thần cùng liễu tiểu Mẫn chụp ảnh chung.

Liễu tiểu Mẫn nhất thời có chút lúng túng, nàng đỏ mặt nói: "Này không phải vì không cho cha ta khả nghi tâm mà."

"Tâm hình này ta làm sao không nhìn thấy quá? Hai ta thật giống không có hợp quá ảnh chứ?"

"Ây... Đây là ta lên lút vỗ ngươi, sau đó ở trong máy vi tính ps đi ra." Liễu tiểu Mẫn bận bịu đem khung ảnh đoạt trở lại, thả lại xa xa.

"Tại sao ta cảm giác mình bị ngươi tính toán..." Diệp Thần tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng cũng không không chút nào để ý.

"Ngươi nhưng là đáp ứng rồi ta ừ, không rất nhiều hỏi, lại càng không hứa lời!" Liễu tiểu Mẫn không biết giải thích như thế nào, thẳng thắn một câu nói ba Diệp Thần đội lên trở lại.

Hai người chính nói chuyện công phu, lão Liễu cũng đã nấu nướng xong xuôi, bắt chuyện liễu tiểu Mẫn đem mỹ vị thức ăn đã bung lên.

Từng người liền toà sau đó, lão Liễu lúc này mới có thời gian quan sát tỉ mỉ một phen Diệp Thần. Đầu nói "Cha mẹ vợ xem con rể, càng xem càng vừa mắt", nhưng là lão Liễu cái này cha vợ quan sát Diệp Thần một phen sau đó, cũng lộ ra cực kỳ nụ cười thỏa mãn.

Tiểu tử này, dài đến mi thanh mục tú, vẫn tính tình thản!

Lão Liễu tâm tình sung sướng, lúc này liền vịn ra một bình rượu đế, tâm tình của hắn thật lúc này, liền thích uống như vậy mấy chén.

"Tiểu tử, có muốn tới hay không mấy cái?"

"Thật, tạ..." Diệp Thần vừa mới chuẩn bị nâng cốc chén nghênh đón, một bên liễu tiểu Mẫn nhưng là đem tay của hắn cho nhấn xuống đến.

"Ba, người Diệp Thần là thầy thuốc, không thể uống rượu."

Đùa gì thế? Vạn nhất Diệp Thần kẻ này mấy chén rượu vào bụng, choáng váng đầu nói mê sảng, làm lộ làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Các người cùng phòng quá sao?

"Ha ha, không uống rượu được! Ta liền yêu thích không uống rượu người trẻ tuổi, nhớ năm đó ta theo đuổi tiểu Mẫn nàng mẹ nó lúc này, cũng là không uống rượu." Lão Liễu vui cười hơn hờ đất(mà) nhấp một miếng.

Không cho uống rượu, này dùng bữa cũng được chứ?

Diệp Thần cảm lấy chiếc đũa, gấp một mảnh thịt bò liền chuẩn bị hướng về bỏ vào trong miệng, nhưng là cánh tay đình ở giữa không trung, nhưng cảm giác được liễu tiểu Mẫn đâm chính mình một tý.

Liễu tiểu Mẫn nháy mắt, Diệp Thần trong nháy mắt liền hiểu rõ ra, hắn bận bịu đem thịt bò phóng tới lão Liễu trong chén: "Bá phụ, ngài ăn thịt bò."

Xem ra này làm bộ bạn trai đi gặp cha vợ, cũng thật là một cái việc cần kỹ thuật.

"Tiểu Diệp a, người bao nhiêu tuổi rồi? Ta thấy thế nào người tuổi tác hơi nhỏ a." Lão Liễu bất thành linh hỏi.

Diệp Thần sững sờ, chính ở trong lòng tìm từ làm sao trả lời, một bên liễu tiểu Mẫn liền đánh mở miệng trước: "Ba, Diệp Thần đây là mặt nộn, hắn bắt quá là xem tiểu, kỳ thực chỗ khác không có chút nào tiểu."

Nói mới vừa mới ra khỏi miệng, liễu tiểu Mẫn liền trong nháy mắt ý thức được chính mình có chút nói lỡ, mặt cười nhất thời liền đỏ bừng. Nàng nguyên ý là nói Diệp Thần đối nhân xử thế phong cách thành thực thận trọng, nhưng là, vừa nói ra nhưng hoàn toàn biến thành một cái khác ý tứ.

Diệp Thần suất chút nữa liền không nhịn được cười ra tiếng đến, bận bịu ăn vài miếng món ăn, mới đưa ý cười cho ép trở về trong bụng.

Lão Liễu lại nhấp một miếng rượu, lần thứ hai quan sát Diệp Thần. May là chính là, Diệp Thần ngày hôm nay ăn mặc cũng vẫn xem là chính thức, tuy rằng không phải toàn thân hàng hiệu, nhưng nhìn ngược lại không giống như là tiểu dân công. Đây cũng là bởi vì hắn muốn ra chân bệnh, vì lẽ đó không thể mặc quá keo kiệt.

"Tiểu Diệp a, nghe tiểu Mẫn nói người là thầy thuốc. Thầy thuốc nhưng là thật nghề nghiệp, người cũng coi như tuổi trẻ tài cao, cha mẹ người đều là Tòng sự cái gì ngành nghề a?"

Cha mẹ?

Diệp Thần đối với cha mẹ chính mình không hề ấn tượng, bắt quá hắn đúng là có một cái sống nương tựa lẫn nhau lão thần tiên sư phụ.

"Ba, lúc này mới lần thứ nhất gặp mặt, người liền hỏi nhiều như vậy!" Liễu tiểu Mẫn bận bịu đẩy một cái lão Liễu cánh tay, trong miệng nhưng giúp Diệp Thần hỏi đáp: "Diệp Thần hắn ba ba là ngân hàng về hưu công chức, mẹ mẹ là cao trung giáo sư, đều là rất thể diện nghề nghiệp đây."

Tiểu hộ sĩ thao thao bất tuyệt đất(mà) giới thiệu chính mình vô căn cứ đi ra Diệp Thần thân thế bối cảnh, Diệp Thần ở một bên mỉm cười đất(mà) lắng nghe, trên trán nhưng là bốc lên mồ hôi lạnh.

Tiểu nha đầu này nơi nào đến nhiều như vậy ngạc nhiên ý nghĩ cổ quái? Ta làm sao không biết mình còn có một cái khi (làm) khu trường cậu.

"Đại thể tình huống chính là như vậy, tuy rằng Diệp Thần vị kia khi (làm) khu trường cậu đã an bài cho hắn được rồi rất thể diện công tác, thế nhưng Diệp Thần vẫn cứ vì giấc mộng của chính mình lựa chọn đi làm thầy thuốc." Liễu tiểu Mẫn sát có việc nói.

Trong thời gian này, lão Liễu lại không ngừng mà uống mấy chén rượu, trên mặt dần dần nổi lên đỏ ửng, hắn gật đầu nói: Ân không tồi không tồi! Tiểu Diệp rất có chính mình chủ kiến cùng ý nghĩ, người trẻ tuổi liền hắn là đáng đáp như vậy!"

"Ngài quá khen rồi." Chuyện đến nước này, Diệp Thần cũng chỉ có thể nhắm mắt xếp vào.

"Đúng rồi, người bình thường đều có cái gì ham muốn a? Người trẻ tuổi hiện tại không phải đều lưu hành cái gì xa xỉ, Tư Nặc Khắc mà." Lão Liễu tiếp tục hỏi.

"Ham muốn?" Diệp Thần hơi một suy tư, hỏi đáp: "Ta yêu thích săn thú."

Liễu tiểu Mẫn vừa nghe, nuốt chút nữa đem trong miệng đồ uống cho phun ra ngoài.

Săn thú? Săn thú là cái gì đông đông? Nơi này là hiện đại đại đô thị, săn thú đó là thâm sơn lão Lâm bên trong dân quê mới làm ra sự tình!

Ai biết lão Liễu nhưng là đến rồi hứng thú, hắn để chén rượu xuống, rất hứng thú mà nhìn Diệp Thần nói: "Người đam mê này không sai a! Lão đầu tử ta cũng yêu thích săn thú, năm đó ở lớn Hưng An lĩnh làm lính lúc này, sáu ba thức súng tự động, ta nhưng là tám súng đánh chết quá một hùng!"

"Oa, thật sự sao? Vậy ngài cũng thật là lợi hại." Diệp Thần ở bên ngoài giờ ngón tay cái lên, thế nhưng trong lòng nhưng có chút không phản đối.

Tám súng đánh chết một hùng, này có cái gì đáng giá khoe khoang? Nhớ năm đó ta ** tuổi lúc này, liền có thể tay không săn bắn hùng, hơn nữa hay vẫn là trong núi thăm dã tính mạnh nhất loại kia gấu chó.

Lão Liễu cùng Diệp Thần rốt cuộc tìm được cộng đồng đề tài, hai người nhất thời liền người một lời ta một lời đất(mà) tán gẫu, nho nhỏ phòng khách bên trong nguyên vốn có chút không khí ngột ngạt, cũng ở vô hình trung trừ khử hầu như không còn.

Hưng khởi sau đó, lão Liễu trong lúc vô tình cũng đã là ba lạng Lão Tửu vào bụng, trên mặt dần dần có vi huân men say. Hắn chuyển đề tài, đột nhiên hỏi: "Tiểu Diệp, người kế hoạch lúc nào cùng nhà chúng ta khuê nữ kết hôn a?"

Diệp Thần sửng sốt, theo bản năng mà quay đầu nhìn liễu tiểu Mẫn một chút.

Liễu tiểu Mẫn vội hỏi: "Ba, hiện tại kết hôn nào có như vậy dễ dàng a? Diệp Thần hiện tại đang cố gắng dư tiền mua nhà đây, các (chờ) mua nhà, đang thương lượng chuyện kết hôn."

Khả năng là bởi vì Diệp Thần tiểu tử này thực sự quá đối với khẩu vị của chính mình, lão Liễu lập tức thì có chút không vui, hắn trừng mắt lên, vỗ bàn nói: "Nhà? Mua cái gì nhà? Tiểu Mẫn a, cái này ta có thể muốn nhiều lời người hai câu. Tiểu Diệp người này ta nhìn không sai, người cũng không thể quá hà khắc rồi! Người tuổi trẻ bây giờ, chính là muốn sớm một chút cùng nhau, sớm một chút sinh con mà!"

Thật mà! Trong lúc vô tình, lão Liễu thì đã cùng Diệp Thần đứng ở đồng nhất trận doanh.

Liễu tiểu Mẫn bị cha của chính mình nói tới có chút không nói gì, nàng đang chuẩn bị nói sang chuyện khác, lão Liễu liền khẩn hỏi tiếp: "Cái kia, Tiểu Diệp a, hai người các người cùng phòng quá không có?"

Cùng phòng? !

Diệp Thần lần này nhưng là thật sự bị hỏi ở, hắn sửng sốt chốc lát, không biết nên đáp lại như thế nào.

Liễu tiểu Mẫn cũng là lúng túng phi thường, nàng lên lút liếc nhìn Diệp Thần một chút, cúi đầu nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ hỏi đáp: "Cái này... Ân, cái này... Chúng ta cùng quá phòng."

Dù sao cũng là thân sinh khuê nữ, hiểu rõ nhất lão Liễu tâm tính hay vẫn là liễu tiểu Mẫn. Lão Liễu vừa nghe liễu tiểu Mẫn, nhất thời liền vỗ đùi, bật cười: "Lúc này mới như nói mà! Người xem hai người các người câu nệ như vậy, ngồi xa như vậy làm gì? Mọi người(đại gia) đều là người mình, ở trước mặt ta các người sợ cái gì? Không có chút nào thân thiết! Nhanh, ôm!"

Ôm.. Ôm?

Diệp Thần sửng sốt, chính xoắn xuýt có muốn hay không đưa tay ra nắm ở liễu tiểu Mẫn vòng eo, liền cảm giác được ôn nhuận Hương Ngọc từ từ chui vào trong ngực của mình. Nhân nhật nữ hài mùi thơm ngát từng tia từng sợi đất(mà) chui vào trong lỗ mũi, liễu tiểu Mẫn toàn thân đều tràn ngập ngây ngô mà thanh xuân khí tức, Diệp Thần trái tim trong lúc nhất thời liền gia tốc nhảy lên.

Liễu tiểu Mẫn mặt cười đã hồng đến cái cổ đỏ ửng: cái, nàng cũng không dám thở mạnh, cúi đầu, nhẹ nhàng dán vào Diệp Thần lồng ngực. Diệp Thần trái tim áy náy mạnh mẽ nhảy lên âm thanh truyền vào đến trong tai của nàng, liễu tiểu Mẫn tim đập như hươu chạy, ngượng ngùng không ngớt.

Mặc dù ngay trước mặt lão Liễu, Diệp Thần cùng liễu tiểu Mẫn cũng không nhịn được có chút thay lòng đổi dạ .

Ai biết lão Liễu lại còn không hài lòng, ngón tay hần gõ bàn nói: "Cái này không thể được! Tiểu Diệp, không phải ta nói nguoi, chính mình người vợ muốn ôm chặt , đặt ở trên đùi!"

Lão đầu từ nếu lên tiếng , Diệp Thần tự nhiên không dám vi phạm. Hần chỉ có thể duỗi ra hai tay đem liễu tiểu Mẫn ôm ở trên đùi của chính mình, hai người thân thể áp sát vào đồng thời.

Này chính là ngày mùa hè, Diệp Thần cùng liễu tiểu Mẫn quần áo đều rất mỏng, hai người nhiệt độ trong nháy mắt liền đan xen ở cùng nhau. Liễu tiểu Mẫn thân thể rất có co giãn, lại tròn lại kiểu cái mông nhỏ ngồi ở Diệp Thần bắp đùi gốc rễ, nằng thom ngát mà ấm áp hô hấp nhẹ nhàng gửi Diệp Thần lỗ tai. Chỉ quá ngắn ngủi mấy, tiểu Tấn Tiên thân thể liền có phản ứng, giữa hai chân này không thành thật gia hỏa không tự chủ được đất(mà) rất , thật chặt đây liễu tiểu Mẫn cái mông.

Liễu tiểu Mẫn tự nhiên cảm giác được , sắc mặt của nàng càng hồng, lúng túng phi thường đất(mà) nhắm mắt lại, không dám nhìn Diệp Thần. Nhưng là nhắm mắt lại sau đó, Diệp Thần trên người này sọi nồng nặc nam nhân khí tức, lại làm cho nàng càng thêm đất(mà) hô hấp dồn dập.

Lão Liễu lúc này mới hài lòng gật gật đầu, hần thân tay cầm chén rượu lên lại uống một hớp, cười mắt mị mị mà nhìn trước mặt đôi này : chuyện này đối với "Tiểu tình nhân" .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Tai vạ đến nơi

"Tiểu Diệp a, không phải ta nói, tiểu tử nguoi phúc khí có thể không cạn a!" Lão Liễu đầu lưỡi đã hơi lớn quyền, nói chuyện đều trở nên không quá lưu loát : "Như tiểu Mẫn như vậy cô nương tốt, vậy cũng là đốt đèn lồng cũng khó khăn tìm. Trong thành nữ hài tử đó, lại hám làm giàu lại mơ tưởng xa vời, cùng nhà ta khuê nữ căn bản là không cách nào so sánh được!"

"Đúng vậy đúng vậy, ngài nói rất đúng." Diệp Thần bận bịu gật đầu không ngừng.

"Nguoi xem, hiện tại cũng không còn sớm , Tiểu Diệp nguoi tối hôm nay liền lưu lại nơi này ngủ đi. Hai người các nguoi dành thời gian đem oa sinh ra được, ông lão ta còn vội vã báo ngoại tôn đây!" Lão Liễu nói.

"Ai nha, ba!" Liễu tiểu Mẫn oán giận đất(mà) trừng lão Liễu một chút, lúc này mới thấy lần đầu tiên, hần lại liền muốn cầu Diệp Thần lưu lại qua đêm, không khỏi quá nóng ruột đi!

"Liền như thế xác định a, sáng sớm ngày mai vừa vặn ta ở cho Tiểu Diệp làm một tý quê nhà đặc sắc sớm một chút." Lão Liễu không nói lời gì đất(mà) đã bang Diệp Thần làm quyết định.

"Tối hôm nay không được, người Diệp Thần còn muốn tặng ca đây. Bên trong bệnh viện rất bận, hần không đi được." Liễu tiểu Mẫn vội vàng tìm một cái cớ.

"Như vậy a..." Lão Liễu nhú mày, "Vậy lần sau đi, lần sau Tiểu Diệp nguoi nhất định phải lưu lại."

Lại ngồi chỉ chốc lát sau, Diệp Thần mới lấy tặng ca vì do đứng dậy cáo biệt. Liễu tiểu Mẫn đem hần đưa đi ra, vừa mới đi ra chỗ rẽ lầu, tiểu hộ sĩ liền thật dài đất(mà) thở phào nhẹ nhõm, nàng nhìn Diệp Thần nói xin lỗi: "Diệp Thần, đúng là cảm tạ nguoi . Ngày hôm nay thật sự rất thật không tiện, cha ta hần uống chút rượu chính là đáng dấp kia, nguoi đừng để trong lòng."

Diệp Thần cười ha ha: "Không có chuyện gì. Có thể đến giúp nguoi ta rất Khai Tâm, hưởng hồ bá phụ hần rất có thú. Nếu như lần sau lão nhân gia còn muốn cầu chúng ta cùng phòng, ta hi sinh một tý cũng là có thể."

"Chán ghét!" Liễu tiểu Mẫn nhất thời lại mặt đỏ , nàng tức giận trừng Diệp Thần một chút, tú quyền nện ở bả vai của hần: "Nguoi còn nhỏ tuổi không học được, mà còn nhắc cái gì đâu?"

"Vừa nãy không phải còn nói ta chỉ là xem tiểu, chỗ khác không có chút nào tiểu sao?" Diệp Thần nháy mắt một cái.

"Hừ, ta... Ta đó là dưới tình thế cấp bách nói sai!" Liễu tiểu Mẫn bản nổi lên mặt cười, "Nguoi hay vẫn là học sinh cấp ba đây, bây giờ căn bản thì không nên cân nhắc cái vấn đề này. Mặc dù là muốn cùng phòng, vậy cũng đến đợi được lên đại học mới..."

Nàng nói, đột nhiên phát hiện mình lại nói lỡ , nhất thời liền càng thêm ngưng ngừng , vội vàng cầm miệng im tiếng, tức giận đất(mà) trừng mắt Diệp Thần.

"Được rồi, ta trước tiên cáo từ . Ngươi nhanh đi về đi, ta xem bà phụ uống đến hơi nhiều, ngươi đi chăm sóc một chút đi." Diệp Thần cười khoát tay áo một cái, liền cáo từ rồi đi .

Lần này trải qua sau, Diệp Thần cùng Liễu tiểu Mẫn trong lúc đó quan hệ càng thêm thân cận . Diệp Thần trong ngày thường cùng Liễu tiểu Mẫn nói chuyện ngữ khí, cũng nhiều hơn mấy phần đùa giỡn cùng ấm muội.

Đại ban cái cuối cùng buổi tối, trước Diệp Thần cứu cái kia bị thương cảnh sát lại tìm tới cửa đến.

Hắn vừa vào cửa liền thẳng đến Diệp Thần, vẻ mặt xem có chút lo lắng: "Tiểu sư phụ, ngươi có rảnh rồi hay không? Ta cần cần giúp đỡ."

"Làm sao ?" Diệp Thần vừa xử lý xong mấy cái bệnh hoạn, hiện tại đúng là nhàn rỗi.

"Là như vậy, ta mới vừa mới vừa nhận được tin tức, nói ta ở một cái khác thành thị nằm vùng đồng sự bị thương, hiện tại cần gấp một cái thầy thuốc."

"Ừ?" Diệp Thần hiểu kỳ hỏi: "Hắn sẽ không cùng ngươi lần trước như thế cũng là bị đuổi giết chứ?"

"Không đúng thế."

"Tình huống nếu như cho phép, ta kiến nghị tốt nhất hay vẫn là đưa đi bệnh viện." Diệp Thần nói.

"Tình huống có chút không giống, vị kia đồng sự nằm vùng thân phận vẫn không có bại lộ. Ai, ngươi tốt nhất hiện tại rồi cùng ta đi một chuyến, đợi được chỗ kia liếc mắt nhìn dĩ nhiên là rõ ràng." Thanh niên cảnh sát có vẻ rất lo lắng.

"Được, dẫn đường đi." Diệp Thần nói đã đứng , bắt chuyện Liễu tiểu Mẫn cùng hắn cùng đi vào.

Liễu tiểu Mẫn bận bịu chạy đi bên trong ôm một cái y dược hòm đi ra, vội vội vàng vàng cùng Diệp Thần đồng thời theo thanh niên cảnh sát đi ra cửa.

Chỗ khám bệnh ngoài cửa, xe thậm chí đều không có tắt lửa, ba người một tiến vào bên trong xe, thanh niên cảnh sát liền mãnh giẫm chân ga lao nhanh .

Trong màn đêm, đèn đuốc nghe hồng thành thị hướng về sau ngược lại trì mà đi. Thanh niên cảnh sát mở đèn rất nhanh, từ đầu tới cuối hắn đều nhíu chặt lông mày, cuồng sử hai giờ, xe mới tiến vào lâm thị.

Ở một cái trạm xăng dầu, thanh niên cảnh sát ở Diệp Thần bên tai căn dặn vài câu, sau đó liền đem bọn hắn giao cho một vị khác nằm vùng. Vị kia nằm vùng giữ lại tóc ngắn, mũi phía dưới một đồng râu cá trê, cái đầu không cao, lại có vẻ cực kỳ cường tráng.

Diệp Thần cùng Liễu tiểu Mẫn thay đổi thừa mặt khác một chiếc xe, lại quá hơn 20 phút, mới đến chuyến này chỗ cần đến.

Đây là thành hương kết hợp bộ một cái bỏ đi xây dựng tài thị trường. Chung quanh chất đồng rì sắt vật liệu thép, còn lại tất cả đều là loạn sinh cỏ dại, cỏ dại bên trong thỉnh thoảng có thì thâm trầm tiếng hót âm truyền ra, hơn nữa Vivi có chút cảm giác mát mẻ gió đêm, để chỗ này ở trong bóng tối có vẻ đặc biệt hoang vu.

Quẹo trái quẹo phải, Diệp Thần cùng Liễu tiểu Mẫn ở thanh niên cảnh sát dẫn dắt đi tiến vào một cái ba tầng cao tiểu đồng lâu bên trong. Tiểu đồng lâu hiện ra nhưng đã hoang phế đã lâu, đi ở trong bóng tối, xung quanh ngoại trừ tiếng bước chân ở ngoài chính là tất tất tốt tốt chuột tiếng kêu.

Liễu tiểu Mẫn thân kinh căng thẳng , sau lưng hiện ra từng tia từng tia cảm giác mát mẻ, nàng không tự chủ được đất(mà) nắm lấy Diệp Thần cánh tay: "Diệp Thần, nơi này cảm giác thật âm u a."

"Không có chuyện gì, tất cả có ta đây." Diệp Thần an ủi đất(mà) vỗ vỗ bờ vai của nàng.

Ba người sờ soạn đi tới lầu ba, cầu thang bên trái bên trong phòng lóe ánh sáng.

Bọn hắn còn chưa vào cửa, liền nghe được bên trong truyền ra một cái vang dội giọng đàn ông: "Huy tử, ngươi tại sao lâu như thế mới đến? Ta con mẹ nó đều sắp gấp chết rồi!"

Người kia trong miệng huy tử, tự nhiên chính là ăn mặc áo da tóc ngắn nam nhân.

"Đại ca, ngài đừng nóng vội, ta đem thầy thuốc tìm đến rồi." Tiểu Hồ nói, mang theo Diệp Thần bước nhanh đi vào.

Diệp Thần sau khi đi vào, thô thô đánh giá một chút.

Đây là một cái hai cư thất, chỉ có điều bởi vì rất lâu đều không có người ở, cho nên mặt cùng bỏ đi gia cụ mặt trên phủ kín dày đặc tro bụi. Phòng khách ở giữa đứng sáu, bảy người đàn ông, bọn hắn ăn mặc cũng không tính là quá quái dị, chỉ có điều cả người đều toả ra dày đặc giang hồ khí.

Trong không khí tràn ngập dày đặc yên vị, trong phòng đốt mấy cây ngọn nến, ánh nến ở trong gió đêm phiêu lay động động, trong phòng tia sáng có vẻ

lúc sáng lúc tối.

Diệp Thần lông mày hơi nhíu lại, hắn phát hiện trong phòng trong tay mỗi người đều nắm một cây súng lục. Hắn vừa xuất hiện, vài đạo ánh mắt bất thiện liền cùng nhau đất(mà) bắn lại đây.

Liễu tiểu Mẫn nhất thời liền bị trong phòng tình hình sợ đến mặt tái mét, nằng theo bản năng mà dính sát vào ở Diệp Thần, cũng không dám thờ mạnh.

Diệp Thần đứng là có vẻ bình tĩnh thong dong, hắn trực tiếp mở miệng hỏi: "Người bị thương đâu? Nhanh mang ta đi xem một chút."

Hắn vừa mới dứt lời, liền phát hiện mình trước người đi tới một cái vóc người cao to người trung niên. Người trung niên kia mục lộ ra tàn nhẫn, trong miệng ngậm nửa đoạn yên, trán có một cái dài hơn ba tấc bắt mắt vết tích. Vết tích bên dưới, là một đôi đen bóng nhưng khiến người ta run sợ con mắt.

Người trung niên trên dưới đánh giá Diệp Thần một phen, trong lỗ mũi đột nhiên lạnh lùng hừ một tiếng đi ra: "Huy tử, lão tử đợi ngươi lâu như vậy, ngươi hẳn mẹ nó làm sao cho ta dẫn theo một đứa bé trở lại?"

Huy tử vội vội vã vã đất(mà) cười làm lành giải thích: "Đại ca, chịu tội nơi này thầy thuốc thực sự khó tìm. Ngươi đừng xem tiểu tử này tuổi trẻ, hắn y thuật cũng không tệ lắm, thật sự có tài."

Người đàn ông trung niên nhíu mày trừng Diệp Thần một chút: "Tiểu tử, lão tử sau đó nếu như phát hiện ngươi không được, cũng đừng trách ta dạn không có mắt!"

Diệp Thần nhàn nhạt nói: "Ngươi yên tâm."

Trong lòng hắn đối diện trước bị kêu là "Đại ca" người đàn ông trung niên căm ghét phi thường, bất quá bởi vì thanh niên cảnh sát trước đã thông báo, vì lẽ đó ngược lại cũng không tiện phát tác.

"Hai người các ngươi theo ta vào đi, những người khác chờ ở bên ngoài." Người đàn ông trung niên lạnh lùng quăng một câu nói, sau đó liền xoay người đi vào phòng khách phía bên phải một trong phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tuyệt sắc nằm vùng nữ cảnh sát hoa

Diệp Thần quay đầu nhìn huy tử một chút, huy tử gật gật đầu, sau đó Diệp Thần mới cùng ở người đàn ông trung niên phía sau đi vào.

Bên trong phòng ngủ so với bên ngoài phòng khách sạch sẽ không ít, chỉ có điều giường đã hoàn toàn hồng rồi. Trên giường mặt rải ra một tấm khoảng hai mét trường Dịch Giản tấm ván gỗ, tấm ván gỗ trên lung tung lót mấy bộ quần áo, vị kia bị thương bệnh nhân liền nằm ở trên y phục mặt.

Diệp Thần đi tới vừa nhìn, nhất thời hơi kinh ngạc: "Hả? Nàng là cái nữ?"

"Phí lời, nàng đương nhiên là cái nữ!" Người đàn ông trung niên lại trừng Diệp Thần một chút, mở miệng quát lên: "Nàng vì cứu ta, con mắt bị thương hóa trắng da. Tiểu tử ngươi mau nhanh cho ta cứu nàng!"

Diệp Thần gật gật đầu, thân thể chưa động, nhàn nhạt nói: "Vậy ngươi đi ra ngoài trước đi."

"Ngươi nói cái gì? Để ta đi ra ngoài? !" Trung niên biến sắc.

"Như ngươi vậy đến kêu đi hết, ảnh hưởng ta công tác." Diệp Thần lạnh nhạt nói.

"Không được, ta không ở bên vừa nhìn trong lòng không an lòng." Người đàn ông trung niên vốn định phát tác, nhưng là hắn nhìn một chút giường bệnh bên trên nữ nhân, nhưng trong lòng là mềm nhũn, miễn cưỡng đè xuống trong lòng táo bạo: "Ta không hồng ngươi là được rồi, tiểu tử ngươi có thể ngàn vạn phải giúp ta đem con mắt của nàng cho y được!"

Diệp Thần không nói gì, mà là cúi người xuống quan sát người phụ nữ kia thương thế. Nàng, hẳn chính là cái kia bị thương nằm vùng nữ cảnh sát.

Nằm vùng nữ cảnh sát con mắt mặt trên che lại một khối thô ráp vải trắng, vải trắng mặt trên chảy ra huyết. Nàng chăm chú nhíu lại lông mày, xem phi thường thông khổ.

Chỉ liếc mắt nhìn, tiểu Tấn Tiên trong lòng liền thương tiếc .

Vị này nằm vùng nữ cảnh sát tướng mạo rất đẹp, tinh tế đen sì Liễu Diệp Mi, cao thẳng tiêm tị, còn có mím môi Vivi có chút trở nên trắng môi. Khí chất của nàng xem rất lạnh, da dẻ trắng nõn như tuyết, tóc dài đen bóng như thác nước, đầy mặt trái xoan, trên người thì lại ăn mặc áo da màu đen bó sát người.

Tiếc nuôi chính là, Diệp Thần cũng không thể nhìn thấy vị này tuyệt sắc nữ cảnh sát con mắt.

Hắn hít một hơi thật sâu, đưa tay tiếp nhận liễu tiểu Mẫn truyền đạt tiêu độc nguy hại tai, cẩn thận từng li từng tí một mở ra tuyệt sắc nữ cảnh sát mắt trên vải trắng, nhẹ nhàng lau chùi chỉ chốc lát sau, cúi đầu quan sát chốc lát.

Tuyệt sắc nữ cảnh sát hàm răng nhẹ lay động môi, lông mày nhíu chặt, lông mi thật dài Vivi run run, con mắt từ đầu tới cuối đều không có mở. Diệp Thần chỉ quan sát chốc lát, liền phát hiện tình huống xa so với chính mình tưởng tượng bên trong còn nghiêm trọng hơn rất nhiều.

Hắn đứng thẳng người lên, khẽ thở dài một hơi, quay đầu nhìn trung niên phía sau nam nhân, điều lúc đầu nói: "Thương thế của nàng không lạc quan, tình huống như thế, ta kiến nghị tốt nhất hay vẫn là mau chóng đưa đến bệnh viện."

"Nhất định phải đưa bệnh viện mới được sao?"

Diệp Thần gật gật đầu: "Như tình huống như thế, nếu như không tiền y, con mắt nhất định sẽ phế bỏ."

Người đàn ông trung niên lộ ra vẻ khó khăn, ở trong lòng làm kịch liệt đấu tranh. Quá có chừng một phút, hắn mới cắn răng dậm chân: "Ai, mặc kệ nhiều như vậy, ta hiện tại liền đem nàng đưa bệnh viện!"

Hắn sau khi nói xong, đưa tay liền chuẩn bị đem vị kia tuyệt sắc nữ cảnh sát ôm .

Có thể ngoài dự đoán mọi người chính là, tuyệt sắc nữ cảnh sát lại khẽ thở dài một hơi, nguyên lai nàng vẫn luôn tỉnh .

"Không được, không thể đưa ta đi bệnh viện. Thầy thuốc một chút liền có thể nhìn ra đây là súng thương tổn, bọn hắn nhất định sẽ báo cảnh sát. Nếu như cảnh sát đến rồi, này... Này chúng ta đều sẽ bị vồ vào đi, đến lúc đó tìm cách lâu như vậy kế hoạch sẽ bị vỡ." Tuyệt sắc nữ cảnh sát mở miệng nói rằng, nàng âm thanh nghe như đóng băng tuyết thế, tuy rằng rất lạnh, nhưng cũng dễ nghe êm tai.

Nàng nói tới, ở bề ngoài chỉ phải là hắc bang trái pháp luật hoạt động, kỳ thực nhưng ám chỉ chính mình làm nằm vùng kế hoạch.

Người đàn ông trung niên vừa nghe, trên mặt lại lộ ra xoắn xuýt vẻ, hắn bỗng nhiên dè lại Diệp Thần vai, uy hiếp nói: "Tiểu tử, ngươi không phải thầy thuốc sao? Nhanh lên một chút cho lão tử nghĩ biện pháp, không phải vậy ta vỡ ngươi!"

Diệp Thần hừ một tiếng, trên mặt không sợ chút nào, chính tiếng nói: "Người khác hay là còn có thể sợ ngươi súng trong tay, thế nhưng đối với ta mà nói, những cái kia bất quá là đồng nát sắt vụn mà thôi. Ngươi không dọa được ta!"

"Ngươi..." Người đàn ông trung niên lập tức liền phẫn nộ, không nói lời gì đất(mà) liền nắm súng đứng vững Diệp Thần đầu."Khách kéo" một tiếng, hắn kéo xuống bảo hiểm, lúc này liền chuẩn bị vỡ Diệp Thần.

"Đừng kích động, hắn là tới cứu ta!" Tuyệt sắc nữ cảnh sát bận bịu mở miệng gọi lại người đàn ông trung niên.

Khả năng là bởi vì con mắt không nhìn thấy những khác cảm quan trái lại càng thêm nhạy cảm duyên cớ, từ khi Diệp Thần tiến vào gian phòng này sau đó, tuyệt sắc nữ cảnh sát liền cảm giác được một tia không cách nào diễn tả bằng ngôn từ kỳ diệu khí tức. Hơi thở kia Phiêu Miêu mà lại không chân thực, khiến người ta vừa không nhận được đi thân cận, rồi lại xa không thể với.

Này tia khí tức, tự nhiên là tiểu Tấn Tiên quanh năm tu hành mà tích lũy xuống tiên khí.

Hơn nữa Diệp Thần vừa đối với hắc bang lão đại chống đối lộ ra Hạo Nhiên Chính Khí, nhất thời để tuyệt sắc nữ cảnh sát đối với hắn nhiều hơn mấy phần không tên hảo cảm.

"Thả hắn đi, không nên lại liên lụy người vô tội ." Tuyệt sắc nữ cảnh sát thở dài nói.

Nàng thốt ra lời này xong, Diệp Thần trong lòng chính là mềm nhũn.

Hắn nhẹ nhàng ho khan một tiếng, mở miệng nói: "Kỳ thực ta ngược lại thật ra còn có một cái biện pháp có thể chữa thật con mắt của nàng."

Tiểu Tấn Tiên nói ra lời này sau đó, trong lòng nhưng là có chút đau lòng. Nếu muốn chữa khỏi tuyệt sắc nữ cảnh sát con mắt, chỉ có thể sử dụng phục hồi như cũ phù .

Này phục hồi như cũ phù có thể coi là tiểu Tấn Tiên từ Tiểu Sơn trong thôn mang ra đến nhất Cao giai giấy vàng phù , mặc dù chính là ở sơn thôn nhỏ, phục hồi như cũ phù chế tác cũng cực kỳ phiền phức. Diệp Thần khắp toàn thân từ trên xuống dưới chỉ có như thế một tấm, thiêu hủy sau đó, lại vô tồn hàng.

"Thật sự sao?" Người đàn ông trung niên mặt trong nháy mắt liền lộ ra sắc mặt vui mừng, hấn dùng sức mà nắm lấy Diệp Thần cánh tay.

"Hết cách rồi, này đều là bị các người bức." Diệp Thần nhún vai một cái, lặng yên không một tiếng động mà lấy tay đưa đến trong túi tiền.

Tuy rằng ngọn lửa ở lòng bàn tay nổi lên lúc này, tiểu Tấn Tiên trong lòng đang chảy máu, nhưng là hấn nhưng không có chút nào hối hận. Tấm bùa này dùng ở chính nghĩa mà mỹ lệ nữ cảnh sát trên người, có thể nói hoàn toàn thể hiện giá trị, xa so với lúc trước cứu tiểu người hầu gái đình Phi thì thiếu tấm kia lui dương phù muốn có ý nghĩa nhiều lắm.

Trong miệng hấn đọc thầm hai câu bùa chú, lấy tay đưa ra ngoài, chỉ vì quang hơi thiểm liền qua, trong cơ thể chân lực cũng tùy theo thôi thúc, ở lá bùa hiệu quả bên dưới từng điểm từng điểm chuyển hóa thành phục hồi như cũ huyền lực.

Diệp Thần bất động thanh sắc mà đem phục hồi như cũ huyền lực bám vào ở đầu ngón tay, dựa vào cho tuyệt sắc nữ cảnh sát lau chùi vết thương công phu, lặng lẽ đánh vào đến nằng da nhẵn nhụi bên trong.

Tên như ý nghĩa, phục hồi như cũ phù tự nhiên là đem hư hao đồ vật trở về hình dáng ban đầu. Chỉ có điều này lá bùa tác dụng trên cơ thể người trên sau đó hiệu quả nhưng là sẽ thoáng giảm giá một chút. Nó chỉ có thể để người bị thương da dẻ cùng mạch máu trở về hình dáng ban đầu, nhưng mà mạch máu bên trong động lại huyết khối nhưng cần khác thì thủ đoạn đến hóa giải.

Hô hấp trong lúc đó, tuyệt sắc nữ cảnh sát bị thương con mắt liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, trên mặt nằng nguyên bản vẻ mặt thống khổ, cũng biến thành hòa hoãn rất nhiều. Tiểu Tấn Tiên sợ này khép lại quá trình bị người khác nhìn thấy, bận bịu từ liểu tiểu Mẫn trong tay nắm quá băng vải, một vòng một vòng cuốn lấy tuyệt sắc nữ cảnh sát vết thương.

Một bên liểu tiểu Mẫn lúc này lại Vivi nhủu mây, nằng không biết tiểu Tấn Tiên thủ đoạn, vì lẽ đó tâm Richie quái hấn đến cùng ở mẩn mê chút gì.

Loại này vết thương, căn bản là không phải trung y thủ đoạn có thể giải quyết. Cũng không thấy Diệp Thần làm cái gì, hấn làm sao đột nhiên liền bắt đầu triển băng vải?

Liểu tiểu Mẫn trong lòng Riemer mặc đất(mà) cân nhắc chốc lát, ánh mắt sáng lên, lộ ra bỗng nhiên tinh ngộ vẻ mặt.

Nằng cho rằng Diệp Thần chỉ là tùy tiện lừa gạt một phen, sau đó lòng bàn chân mặt du bỏ của chạy lấy người.

Nghĩ đến đây, hộ sĩ em gái không tự chủ được đất(mà) căng thẳng, cái trán cùng lòng bàn tay đều bốc lên mồ hôi lạnh, ánh mắt cũng bắt đầu lấp loé lừng lờ bay. Nằng chăm chú nắm bắt tứ quyền, liền cũng không dám thờ ơ, chỉ lo bên cạnh mình người đàn ông trung niên sẽ nhìn thấu Diệp Thần thủ đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Sắp thay người lãnh đạo rồi

Diệp Thần quán tốt băng vải sau đó, không những không có đề cập rồi đi, hơn nữa lại còn không biết từ nơi nào lấy ra mấy cây thật dài ngân châm.

Liểu tiểu Mẫn nhất thời liền há hốc mồm, nằng không nhịn được hấp một cái khí lạnh. Xem điệu bộ này, Diệp Thần tiểu tử này thật giống như là muốn sử dụng châm cứu thủ đoạn, ngân châm đâm huyết.

Trời ạ, hấn đây rốt cuộc là ở làm cái gì? Làm sao càng xem càng như là rìa đường những du đó tay thật nhàn bọn bịp bợm giang hồ...

Kỳ thực ngân châm lại như giấy vàng phù như thế, là tiểu Tấn Tiên bên người mang theo vật một trong, chỉ bất quá hấn trước đây chưa từng có cơ hội lấy ra sử dụng tới.

Bây giờ vì cho tuyệt sắc nữ cảnh sát khơi thông mạch máu kinh mạch, hấn mới rốt cục có cơ hội triển khai một tý chính mình châm cứu tuyệt kỹ.

Tiểu Tấn Tiên ngân châm hồi huyết thuật, vậy cũng thật xem như là hàng thật đúng giá tuyệt kỹ, bởi vì ở trên thế giới này, ngoại trừ sư phụ hấn ở ngoài, không còn có người có năng lực có hấn một, hai phần năng lực.

Này ngược lại là có nguyên nhân, châm cứu tương truyền vì Phục Hy phát ra mình, trong lịch sử các vị gọi được với tên gọi danh y không không tính thông thuật châm cứu. Trong đó nhất Xuất Thần Nhập Hóa, tự nhiên là Đông Hán những năm cuối Hoa Đà.

Hoa Đà một thân châm cứu tuyệt học toàn bộ tả ở (Thanh Nang thư) bên trong, trở thành một bí mật, biến mất ở lịch sử Trường Hà bên trong. Tiểu Tán Tiên vậy cũng là tí mĩ nghiên ngắm đọc quá (Thanh Nang thư) người, hần thuật châm cứu tuy nói không sánh được Hoa Đà, thế nhưng chí ít cũng có ** phân công lực.

Quan trọng hơn chính là, Diệp Thần đang sử dụng châm cứu lúc này, còn có thể phụ tá lấy tự thân chân lực. Chân lực vật này, không hề có một tiếng động vô hình, lấy tự Thiên Địa, huyền diệu khó hiểu, nếu như lấy tả một quyển sách, e sợ so với từ hải còn đầy hơn trên một tấc. Tuy rằng không thể nói là có khéo léo đoạt Tạo Hóa khả năng, thế nhưng khơi thông mạch máu kinh mạch nhưng thừa sức .

Diệp Thần tự nhiên không biết liễu tiểu Mẫn lúc này trong lòng loạn tung tung phèo đất(mà) vì chính mình nắm một vết mồ hôi lạnh, trên mặt hần mang theo nụ cười nhân nhật, đầu ngón tay nhẹ niệp, đem chân lực quán ở ngân châm ở ngoài.

Vì điều chỉnh một tý hô hấp, Diệp Thần liền dựa vào xung quanh tới tám mà phiêu diêu ánh nến đem ngân châm chậm rãi mà đều đều đất(mà) đâm vào tuyệt sắc nữ cảnh sát con mắt xung quanh trong huyết đạo.

Một cái, hai cái, ba cái.

Đâm ba cái sau đó, Diệp Thần mới ngừng lại, sau đó dùng ngón tay cái nhẹ nhàng chen ấn lại ngân châm xung quanh da dẻ.

Tuyệt sắc nữ cảnh sát bắt đầu chỉ là cảm giác được một tia ngứa lạ, chỉ chốc lát sau này ngứa lạ liền dần dần chuyển hóa thành mơ hồ đau đớn. Bất quá, này nỗi khổ riêng so với vừa nãy miệng vết thương này hòa thiêu đau nhưng nhẹ quá nhiều. Càng kỳ lạ chính là, này ấn sau con đau, nàng lại có năng lực cảm giác được một cách rõ ràng có một tia tia nhân nhật thanh lưu từ từ hướng về con mắt của chính mình hội tụ.

Cảm giác này thực sự khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung, tuyệt sắc nữ cảnh sát cảm thấy rất thoải mái, không kim lòng được đất(mà) nhắm mắt lại, trên mặt nguyên vốn có chút vẻ mặt thống khổ cũng hòa hoãn không ít.

Diệp Thần động tác trên tay liên tục, trong miệng vô tình hay cố ý nói: "Vừa nãy đến lúc này phong rất lớn, thật giống như là muốn trở trời rồi."

Phong rất lớn? Sắp trở trời?

Liễu tiểu Mẫn hơi sững sờ, trong lòng cân nhắc chính mình làm sao không phát hiện sắp trở trời. Nhưng mà nàng nhưng không có phát hiện, vị kia tuyệt sắc nữ cảnh sát sắc mặt đột nhiên thay đổi một tý.

Tuyệt sắc nữ cảnh sát hỏi: "Thật không? Thật sự sẽ biến thiên?"

Câu này kỳ thực là lúc trước trước khi tới người thanh niên kia cảnh sát bàn giao Diệp Thần chấp đầu ám hiệu.

Diệp Thần nói: "Lớn như vậy phong, nhất định phải biến thiên."

"Ừ..." Tuyệt sắc nữ cảnh sát không có đón thêm nói, trong lòng nhưng là đã có dự định.

Đại khái thập phút sau, Diệp Thần đỉnh chỉ trên tay hết thấy động tác, hần nhẹ thở phào nhẹ nhõm nói: "Được rồi, hiện tại sẽ không có chuyện gì."

Liễu tiểu Mẫn là hiểu ý, giờ khắc này nàng xác định Diệp Thần ở dao động đối phương, trái tim nhỏ thịch thịch nhảy không ngừng, trên mặt cường chứa trấn định, nhưng mà toàn thân mỗi lần một té bào đều sốt sắng mà đòi mạng.

"A? Như vậy cũng tốt?" Người đàn ông trung niên lộ ra một mặt không thể tin tưởng, hần trợn mắt lên nhìn Diệp Thần: "Ta xem ngươi bắt quá liền tùy tiện tiện đâm mấy châm, này là không sao sao? Nàng có cần hay không làm giải phẫu."

Diệp Thần lẩm lẩm liệt liệt đất(mà) khoát tay chặn lại: "Không cần, nàng chỉ cần lắng lắng tu dưỡng ba... Ba ngày, sau đó liền cùng trước đây không khác."

Tiểu Tán Tiên trước kia chuẩn bản nói 3 phút, chỉ có điều 3 phút thực sự có chút dọa người, hần mới đổi giọng vì ba ngày. Hần sau khi nói xong, liền cảm giác được tiểu hộ sĩ liễu tiểu Mẫn kéo tay áo của chính mình.

Mặc dù đối phương vừa nhìn liền không phải người tốt lành gì, thế nhưng thầy thuốc trách nhiệm tâm vẫn làm cho liễu tiểu Mẫn không nhận được nhắc nhở một tý Diệp Thần. Đối phương bị thương nghiêm trọng như vậy, hơi hơi dao động một tý là có thể , giải phẫu nên làm hay là muốn làm.

Chỉ có điều nàng không dám mở miệng vạch trần, vì lẽ đó chỉ có thể xả kéo một cái Diệp Thần tay áo.

Thân hình cao lớn thanh niên vẫn cứ không chịu tin tưởng, hần tỏ rõ vẻ nghi ngờ nhìn Diệp Thần, lại trợn tròn cặp mắt: "Tiểu tử, ngươi có thể đừng gạt ta, không phải vậy ta đem ngươi chặt cho chó ăn!"

Diệp Thần vẫn là một mặt hồ hững, liễu tiểu Mẫn nhưng là sắc mặt trắng bệch, toàn thân cũng không nhận được đánh tới chiến.

"Cảm ơn ngươi, ta cảm giác tốt lắm rồi." Tuyệt sắc nữ cảnh sát nhưng là đột nhiên mở miệng .

"Thật sự sao?" Người đàn ông trung niên nghe vậy vui vẻ, bận bịu mở miệng xác nhận.

"Thật sự. Ta cảm giác đầu dùng không được ba ngày, ngày mai hẳn là là không sao ." Tuyệt sắc nữ cảnh sát trên mặt lộ ra nụ cười mừng rỡ, nàng đột nhiên nắm chặt rồi Diệp Thần tay, ngữ khí hơi có chút kích động: "Đúng là cảm tạ ngươi, nếu như không có ngươi, chỉ sợ ta liền lại cũng không nhìn thấy đồ vật ."

Nàng vừa nói tạ, vừa lặng yên không một tiếng động đất(mà) dùng ngón tay ở Diệp Thần lòng bàn tay viết xuống mấy cái kiểu chữ tiếng Anh.

"Ngươi không nên khách khí như vậy, trị bệnh cứu người vốn là ta nghĩa vụ." Diệp Thần nói, lén lút nặn nặn tuyệt sắc nữ cảnh sát mu bàn tay, biểu thị mình đã hoàn toàn nhớ kỹ này mấy cái kiểu chữ tiếng Anh.

"Ngươi không phải mới vừa nói sắp thay người lãnh đạo rồi sao? Các ngươi hay vẫn là nhanh lên một chút trở về đi thôi, không nên mắc mura. Nếu như có cơ hội, ta sẽ ngay mặt cảm tạ ngươi." Tuyệt sắc nữ cảnh sát nói.

Diệp Thần gật gật đầu, sau đó lại giả vờ giả vệt đất(mà) căn dặn vài câu, mới lúi kéo liễu tiểu Mẫn rời đi này căn phòng ngủ.

Đi ra phòng ngủ sau đó, vị kia người đàn ông trung niên không có trước táo bạo cùng tàn nhẫn, hẳn võ Diệp Thần bà vai nói: "Tiểu tử, xem y thuật của ngươi lợi hại như vậy, không bằng theo ta hỗn đi. Đến lúc đó ăn ngon mặc đẹp, phiêu cùng nữ nhân có chính là!"

"Ta không có hứng thú." Diệp Thần nói.

"Vậy cũng tốt, bắt quá ta chỗ này hiện tại cũng không cái gì tiền mặt, bằng không ngươi lưu lại cái thẻ ngân hàng hào, ta qua mấy ngày đem tiền đánh tới."

"Không cần ." Tiểu Tán Tiên tuy rằng thiếu tiền, thế nhưng đối với tiền tài bất nghĩa hẳn vẫn không có bất cứ hứng thú gì.

Người đàn ông trung niên cười ha ha, dặn dò huy tử đem Diệp Thần cẩn thận mà đưa về nhà bên trong, sau đó liền lại xoay người trở lại tuyệt sắc nữ cảnh sát vị trí trong phòng ngủ.

Vừa mới đi ra đồng tử lâu, liễu tiểu Mẫn liền thật dài đất(mà) thở ra một hơi. Vào giờ phút này nàng hai chân như nhũn ra, bước đi lơ mơ, hơn nữa còn không ngừng mà lau chùi mồ hôi lạnh trên trán.

"Ngươi làm sao ? Trong lòng bàn tay làm sao ra nhiều như vậy hẳn." Diệp Thần hỏi.

"Diệp Thần, ngươi nhanh đừng nói . Vừa nãy có thể dọa chết ta rồi, ngươi dao động lên người đến mặt không biến sắc tim không đập. Nếu như đòi làm ta, sợ là sớm đã dọa sợ ." Liễu tiểu Mẫn lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Dao động người? Ta lúc nào dao động người?" Diệp Thần sững sờ.

"Vừa nãy a, ngươi vừa nãy không phải dao động đám người kia sao? Bắt quá nói nói trở lại, kỹ xảo của ngươi cũng thật là lợi hại, tuyệt đối là chuyên nghiệp!" Liễu tiểu Mẫn giờ ngón tay cái lên.

"Ha ha ha..." Diệp Thần cười ra tiếng âm, hẳn đưa tay vỗ ngực nói: "Ta mới không có dao động bọn hắn, vừa nãy nhưng là ta bản lĩnh cuối cùng, vị mỹ nữ kia con mắt thật sự bị ta chữa khỏi ."

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Tạ mạn mang đến thần bí lễ vật

Hai người chính nói, Diệp Thần muốn tuyệt sắc nữ cảnh sát còn ở tay mình tâm viết vài chữ mẫu. Hẳn bận bịu gọi một cú điện thoại đem này vài chữ mẫu nói cho thanh niên cảnh sát, bên này điện thoại vừa mới móc, bên kia huy tử xe đã lái tới.

Huy tử hướng về phía Diệp Thần vẫy vẫy tay, mỉm cười nói: "Tiểu thầy thuốc, y thuật của ngươi thật đúng là tuyệt vời. Ta vị kia nằm vùng đồng sự vừa đỡ xuống băng gạc, nàng đã có năng lực nhìn thấy đồ vật ."

Diệp Thần ngược lại còn không có gì phản ứng, một bên liễu tiểu Mẫn nhưng là kinh ngạc che miệng lại.

"Không thể nào! Ta lúc đó nhìn nàng còn có dài hơn một tấc vết thương đây, hiện tại thì đã khỏi hẳn ?" Liễu tiểu Mẫn trong mắt lộ ra không thể tin tưởng.

Diệp Thần nhìn liễu tiểu Mẫn một chút, cười nhạt nói: "Ngươi xem, ta đều nói rồi chính mình không có dao động."

"Trời ạ, đây cũng quá khó mà tin nổi đi! Diệp Thần, người là Hoa Đà trên đời sao, làm sao được lợi hại như vậy? !" Liễu tiểu Mẫn kinh ngạc biến thành vô hạn sùng bái tình, làm một tên thiên chân vô tà tiểu hộ sĩ, nàng tự nhiên đối với loại này diệu thủ Hồi Xuân thần y tuyệt kỹ tràn ngập ngóng trông.

Diệp Thần cười ha ha, đưa tay vỗ vỗ liễu tiểu Mẫn đầu.

"Các người hay vẫn là nhanh lên một chút lên xe đi, hiện tại đã không còn sớm." Huy tử nói.

Diệp Thần cùng liễu tiểu Mẫn lên xe sau đó, ba người lại là một phen nhanh như chớp, rốt cục ở nửa đêm trước chạy về bọn hắn ở lại thành thị.

Ở phân lúc : khi khác, liễu tiểu Mẫn có vẻ hơi lưu luyến: "Diệp Thần, người ngày mai sẽ sẽ không đi chỗ khám bệnh đi làm chứ? Chúng ta còn có cơ hội gặp mặt lại sao?"

"Đương nhiên sẽ lạc, chúng ta này không phải còn chưa kịp **** sao?" Diệp Thần cười nói.

"Bại hoại!" Liễu tiểu Mẫn trắng Diệp Thần một chút, ngữ khí nhưng là trở nên ôn nhu : "Có cơ hội, người nhất định phải nhớ tới đến chỗ khám bệnh xem ta."

"Không thành vấn đề." Diệp Thần nặn nặn liễu tiểu Mẫn mặt, sau đó xoay người rời đi.

Liễu tiểu Mẫn nhưng có chút thất vọng mất mát, nàng kinh ngạc mà đứng đó một lát, trong lòng không muốn dần dần chuyển hóa thành khoe mát óng ánh. Tuy rằng chỉ có ngăn ngắn mấy ngày ở chung, thế nhưng nàng phương tâm nhưng trong lúc vô tình bị nhẹ nhàng khiêu động.

"Hà tất thương cảm như vậy? Ngược lại đều ở một cái thành thị, tổng có cơ hội gặp mặt." Liễu tiểu Mẫn tự lẩm bầm , nàng quay về Diệp Thần bóng lưng làm một cái mỉm cười về mặt, sau đó mới hướng về trụ sở của chính mình đi đến.

Diệp Thần trở lại phương Đông tô hà lúc này đã muộn lắm rồi, hắn vừa tiến vào Tô gia biệt thự, liền nhìn thấy bên trong phòng khách ba mỹ nữ.

Hóa ra là tạ mạn du lịch trở về.

Bởi vì tạ mạn này một chuyến lữ hành chính là thiên sứ Chi thành Los Angeles, nàng tiện đường đi tới một chuyến nắm đầm công ty, mua chút anh hùng liên minh bản limited tay bài đưa cho Tô gia tiểu muội. Vật này ở quốc nội là không mua được, vì lẽ đó Tô Hinh có vẻ đặc biệt Khai Tâm.

Hai người lú ra lú rú trò chuyện, mà một bên tô mân thì lại vẫn cứ nằm ở trên khay trà bận bịu công tác, nàng dùng Diệp Thần mở thuốc Đông y sau đó, khí sắc tốt hơn rất nhiều.

Tạ mạn nhìn thấy Diệp Thần sau đó, trùng hân vẫy vẫy tay: "Diệp Thần, người nhanh tới xem một chút, ta cũng mang cho người lễ vật."

"Ừ? Lễ vật gì?" Diệp Thần cười híp mắt tụ họp tới.

"Nghe Hinh Hinh nói người đá bóng rất lợi hại, vì lẽ đó ta mua cho người một cái cầu y phục." Tạ mạn từ bên người trong túi đeo lưng lấy ra một cái Từ Kim giao nhau cầu y phục, đặc ý nói: "Ta cho người biết, cái này cầu trên áo mặt có Kobe Bryant tự tay viết kí tên, ta nhưng là phí đi sức lực thật lớn mới cho tới."

Kobe Bryant?

Diệp Thần sững sờ, mồ hôi lạnh nhất thời xông ra: "Hắn không phải Los Angeles hồ người trong đội chơi bóng rổ sao? Nhưng là, người vừa này thật giống nói ta đá bóng rất lợi hại..."

"Không giống nhau sao?" Tạ mạn lộ ra nghi hoặc, chợt liền không phản đối đất(mà) khoát tay áo một cái, "Ai nha, ngược lại đều là cầu, phỏng chừng cũng gần như, người tập hợp từ ăn mặc rồi!"

Ở nữ nhân tư Duy Lý mặt, tức cầu bóng rổ bóng chuyền bởi vì cái đầu gần như, đại khái đều là đồng nhất cái đồ vật. Cái này rồi cùng ở nam nhân trong ấn tượng, miệt khổ thu khổ ăn mỗi khổ không khác nhau gì cả là một cái ý tứ.

Đương nhiên, đối với gã Nhân tự kéo liền có năng lực rong ruổi sân đá banh Diệp Thần tới nói, xuyên cái Kobe Bryant tự tay viết kí tên bóng rổ y phục đi đá bóng, cũng không không có vẻ cỡ nào kinh thế hãi tục .

Đưa xong bóng rổ phục sau đó, tạ mạn thuận lợi ném cho Diệp Thần một tấm thẻ ngân hàng: "Trong này có 1 vạn tệ tiền, là người lần này giúp ta thay ca thù lao."

Phương đến lúc này, tiểu Tấn Tiên mới tươi cười rạng rỡ . Mặc dù nói 1 vạn tệ đối với trong tình huống bình thường bảy ngày thay ca có vẻ hơi nhiều , thế nhưng tiểu Tấn Tiên mấy ngày nay mưa bom bão đạn, thân phó hiểm cảnh công tác, hay vẫn là hoàn toàn đáng giá lên cái giá này.

Diệp Thần đặc ý mà nhận lấy tiền, nhất thời cảm giác thiên không hải khoát, nhân gian mỹ hảo, liền ngay cả một đêm này giấc ngủ đều đặc biệt thơm ngọt. Ở trong mơ, tiểu Tấn Tiên trên chân trái ngồi tô mân, đùi phải ngồi Tô Hinh, trong lòng ngực ôm Hàn diễm diễm, đỉnh Phi ở đầm lưng cho hắn, mà Toa đang vì hắn nắm chân, liền ngay cả cao ngạo lâm khi sương đều thái độ khác thường đất(mà) ở cho hắn ăn kem ly...

Như vậy mộng đẹp là có thể gặp mà không thể cầu, mấu chốt nhất chính là còn có ào ào đất(mà) 1 vạn tề phiêu khi theo phong bay lượn, phi a phi a, bay qua núi cao, bay qua sông lớn, cuối cùng rơi vào một khối lằng lằng đứng lạng lạng bìa đá trước mặt.

Đó là bên trong qua đường biên giới trên khối này giới bi.

Đều nói nhật có suy nghĩ dạ có mộng, Diệp Thần sau khi tỉnh lại trước tiên liền mở ra máy vi tính, chuẩn bị mua đi hướng về Vân Nam biên thủy vé máy bay. Nhưng là hần mới liếc mắt nhìn, sắc mặt chính là biến đổi.

Gian thương a, thật đúng là gian thương!

Lúc này mới quá một tuần, vé máy bay giá cả thì đã vọt lên gấp đôi không thôi.

Tiểu Tân Tiên tức giận đến nện ngực giậm chân, đương nhiên hần cũng không biết vé máy bay vật này chính đến càng sớm, giá cả liền càng tiện nghi. Hơn nữa lập tức liền là Hoàng Kim kỷ nghỉ , ra ngoài lữ hành người dần dần tăng nhanh, vé máy bay giá cả tự nhiên là nước lên thì thuyền lên.

Tính toán tỉ mỉ đất(mà) cân nhắc nửa ngày, Diệp Thần phát hiện mình này 1 vạn tề tiền chỉ đủ một lần qua lại, hần nhất thời liền có chút không ổn . Dựa theo nguyên lai giá tiền, hần không chỉ có thể đi máy bay qua lại một lần, hơn nữa còn có tiền dư đi Thục Sơn tiểu mỹ nữ trong cửa hàng mua chút chế tác là bùa vật liệu.

Xoắn xuyết bên dưới, Diệp Thần quyết định để tô mần giúp mình nhiều hơn nữa xin mời một tuần giả, chính mình liền dứt khoát ngồi xe lửa đi được. Bởi vì từ hần vị trí thành thị đến Vân Nam vẫn không có động xe hoặc cao thiết, vì lẽ đó vé xe lửa muốn so với vé máy bay tiện nghi rất nhiều. Ngược lại Diệp Thần trong trường học cũng là qua loa cho xong, thẳng thắn thường xuyên mời mấy ngày nghỉ, đem tiền tiết kiệm được đến mới là vương đạo!

Làm sau khi quyết định, Diệp Thần liền ở internet định ra rồi ngày thứ hai đi hướng về Vân Nam vé xe lửa.

Ngày thứ hai, Diệp Thần nổi lên một cái lớn sớm, hần cùng tô mần đánh một tiếng bắt chuyện sau đó, liền đơn giản công một cái túi sách hướng về trạm xe lửa chạy đi.

Thành phố này có mấy cái trạm xe lửa, thiết thời là Diệp Thần để lại một cái tâm nhãn, ở trên xe công cộng lúc này hỏi một tý tài xế sư phụ, mới không có đi ra khỏi địa phương. Hần đi tới cái thành phố này cũng có một quãng thời gian , nhưng là nhưng vẫn cứ sẽ ở này không lờ sắt thép xi măng trong rừng rậm lạc lối phương hướng.

Mặc kệ thế nào, hần trong xương nhưng vẫn cứ là cái kia Tiểu Sơn trong thôn thuần phác thiếu niên.

Ở trên xe buýt lúc này, Diệp Thần trong lúc rảnh rỗi, tiện tay lật xem báo chí, nhưng mà chỉ nhìn hai, ba bản, liền bị một cái tin tức hấp dẫn sự chú ý.

Vậy thì tin tức nói được là làm thị to lớn nhất hắc bang đêm qua bị tận diệt , vốn là cảnh sát đồng chí ở nhiệm vụ lần này bên trong đóng vai nâng bên trong nặng nhẹ tác dụng, vì hài hòa xã hội ổn định cùng đoàn kết làm ra công hiến to lớn vân vân.

Tin tức nội dung cũng không bị gì, ngược lại là tin tức phối bức vẽ, để tiểu Tân Tiên không nhận được tim đập nhanh hơn .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 101: Xe lửa điểm ngộ

Này phối bức vẽ mặt trên, mười mấy chiếc xe cảnh sát vây quanh Diệp Thần trước đã từng đi qua cái kia đồng tử lâu. Hình ảnh ở giữa là một vị mang kính mắt trung niên cảnh sát đang tiếp thu phỏng vấn, vị kia trung niên cảnh sát bên cạnh nhưng là Diệp Thần cứu tuyệt sắc nữ cảnh sát.

"Nàng so với ta tưởng tượng xinh đẹp hơn." Diệp Thần tỉ mỉ mà quan sát bức ảnh bên trong nữ cảnh sát.

Lúc đó lần đầu gặp gỡ lúc này, con mắt của nàng vẫn nhắm, vì lẽ đó tiểu Tân Tiên chưa từng có nghĩ đến vị mỹ nữ này lại sẽ có một đôi xinh đẹp như vậy con mắt.

Tuy rằng chỉ là trắng đen phối bức vẽ bức ảnh, nhưng là tuyệt sắc nữ cảnh sát con mắt xem vẫn là như vậy câu hồn phách người.

Trong suốt, sáng sủa, sạch sẽ... Những từ ngữ này đều không đủ để dùng để hình dung con mắt của nàng. Xem , vậy thì như là uốn cong dưới bầu trời đêm nhợt nhạt dòng suối, dòng suối bên trong phản chiếu đầy trời điểm điểm tinh quang. Suối nước lạnh lẽo thấu xương, ánh sao hàn ý bức người, tuy

ràng lạnh đến mức khiến người ta không dám tới gần, nhưng là rồi lại không chút nào có năng lực đưa ánh mắt chuyển đến nơi khác.

Chỉ là này một đôi mắt, nàng liền xứng đáng khuynh quốc khuynh thành bốn chữ.

Diệp Thần rất vui mừng chính mình lúc đó cứu tuyệt sắc nữ cảnh sát, không phải vậy nếu như như thế một đôi mỹ lệ con mắt không nhìn thấy đồ vật, vậy cũng đúng là nghiệp chướng nặng nề .

Trong lúc vô tình, xe bus liền đến ở vào thành đông trạm xe lửa. Diệp Thần không có tri hoãn, vừa xuống xe liền theo dòng người chen vào trạm xe lửa bên trong.

Mặc dù không phải xuân vận, trạm xe lửa bên trong vẫn cứ dòng người phun trào. Tiểu Tấn Tiên lấy phiếu sau đó cũng không lâu lắm, liền lên lái về Vân Nam đoàn tàu.

Trước đây đều là trực tiếp phi, này hay vẫn là lần thứ nhất ngồi xe lửa, Diệp Thần nhìn trái nhìn phải, tràn ngập mới mẻ cảm.

Hắn ngồi ở chỗ gần cửa sổ, bên trái là một vị ăn mặc thời thượng tóc dài mỹ nữ, đối diện nhưng là một đôi vào thành kiếm tiền nông dân công cha con.

Thời thượng tóc dài mỹ nữ ăn mặc bó sát người màu đỏ tu thân áo da, vóc người lồi lõm có hứng thú, đặc biệt là này hai cái thon dài té chân, dẫn tới đoàn tàu trên hành khách dồn dập liếc mắt. Nàng vừa lên xe liền dùng tai nghe tắc lại lỗ tai, cầm trên tay một quyển thời thượng tạp chí ở xem.

So sánh với đó, đối diện này một đôi nông dân công cha con ăn mặc thì lại muốn keo kiệt nhiều lắm. Vị kia tóc hoa râm lão dân công ăn mặc dính đầy bụi đất cừu âu phục, màu da rất đen. Quanh năm gió thổi nhất sái dưới lùm lùm, để hắn so với tuổi thật muốn có vẻ thương lão Hứa nhiều. Hắn xem có ít nhất 60 tuổi, kỳ thực vừa mới Cường Ngũ thập ra mặt.

Vị kia tiểu dân công ăn mặc ngược lại cùng Diệp Thần có chút xấp xỉ, quần áo tuy rằng tẩy vẫn tính sạch sẽ, thế nhưng phối hợp nhưng có chút quê mùa. Mặt của hắn có vẻ rất tròn, màu da ngăm đen đỏ lên, mới nhìn lại như là rắn chắc Thiết Đan.

Lão dân công vừa đem bao lớn bao nhỏ để tốt, liền cởi giày. Hắn trong ngày thường làm việc đều là xuyên giày vải, về nhà lần này có ý mua một đôi giày da, vì lẽ đó rất không thích ứng.

Vị kia thời thượng mỹ nữ nhất thời liền nhủ mảy, nàng giương mắt nhìn một chút lão dân công, tức giận nói: "Này, nơi này là công cộng trường hợp, chú ý một chút ảnh hưởng có được hay không?"

"Thật không tiện, thật không tiện!" Lão dân công vội vội vã vã mà xin lỗi, vội vàng đem giày lại mặc vào (đám qua) trở lại. Hắn lúng túng cười cợt, tách ra thời thượng mỹ nữ ánh mắt sắc bén, đem con mắt chuyển hướng Diệp Thần.

Tiểu tử này không sai! Xem chân thực, không giống như là không coi ai ra gì mắt cao hơn đầu người thành phố.

So với thời thượng tóc dài mỹ nữ, Diệp Thần xem liền vừa mắt hơn nhiều.

"Khà khà..." Lão nông dân cười ha ha, nheo mắt lại: "Tiểu tử, vào thành làm công mấy năm?"

Diệp Thần cười hồi đáp: "Vừa tới trong thành vẫn chưa tới hai tháng."

Khả năng là Diệp Thần thái độ không sai, cũng khả năng là đáng đáp của hắn khá là hợp khẩu vị, lão dân công càng xem Diệp Thần liền càng cảm thấy yêu thích.

"Ừ, vậy ngươi là vừa nãy trong thành a, có thể cần thích ứng một quãng thời gian đây. Ta vừa tới trong thành nào sẽ, lão thời gian dài cũng không nhận ra đường."

"Ha ha, đúng nha, ta sáng sớm hôm nay còn kém điểm đi nhằm trạm xe lửa đây." Diệp Thần cười nói. Hắn lên xe trước mua một túi cây quýt, vừa nói, vừa ném hai cái cây quýt cho lão dân công cùng con trai của hắn.

Lão dân công tự nhiên bận bịu đem mình mới vừa mua chuỗi tiêu đưa cho một nhánh cho Diệp Thần, thường xuyên qua lại, lẫn nhau trong lúc đó liền quen thuộc .

"Tiểu tử, ngươi đàm luận đối tượng không?"

"Còn không đây, ta này không tuổi tác còn nhỏ mà."

"Cũng không nhỏ, con trai của ta cùng ngươi lớn như vậy lúc này, đã sớm cùng hắn đối tượng nơi lên. Ta lần này về nhà, chính là cho hắn làm điển lễ." Lão dân công nói, đưa tay vỗ vỗ con trai của chính mình vai, vẻ mặt hơi nhỏ đắc ý.

Bên cạnh tiểu dân công phụ họa nói: "Không phải là, giống ta cậu hai nhà lão tam, khả năng còn không ngươi lớn đây, hiện tại hài tử đều ôm."

"Tiểu tử, ta khuê nữ cùng ngươi gần như lớn, hiện tại cũng không nơi đối tượng đây. Bằng không ta giới thiệu cho ngươi một tỷ?" Lão dân công nháy mắt một cái, nói đùa.

"Híc, cái này..." Lần này Diệp Thần lúng túng gãi gãi đầu, vội vàng khoát tay nói: "Ta tạm thời vẫn không có thảo luận dự định, hiện tại ở trong thành đọc sách đây, năm nay lớp 12, học nghiệp khá bận."

"Ừ... Nguyên lai người là ở trong thành đọc sách a." Lão dân công suy tư gật đầu, "Đó cũng không có năng lực thảo luận, hảo hảo đọc sách thì cái đại học, tương lai mới có thể có tiền đồ. Đừng giống như chúng ta, chinh Thiên Phong thổi nhật sái, quá cực khổ."

Ân ngài nói đúng." Diệp Thần gật đầu, hẩn quan sát một tý lão dân công sắc, đôi giọng hỏi: "Sur phụ già, thân thể của ngài có phải là không tốt lắm nha?"

Lão dân công vẻ mặt buồn bã, thở dài: "Ai, người có thể nói đúng rồi. Ta lúc còn trẻ không biết nặng nhẹ, làm việc quá mạnh, lưu lại mầm bệnh. Bây hai ba năm hiểu ra đến ngày mưa dầm dề, đến sau nửa đêm ngực muộn lợi hại."

"Vậy ngài đưa tay qua đây, ta cho ngài đem một cái mạch đi." Diệp Thần nói.

"Ừ?" Lão dân công sững sờ, hơi có chút bất ngờ, "Người còn tinh thông y thuật?"

Diệp Thần mỉm cười nói: "Nghiệp dư ham muốn mà thôi, ta bình thường học tập một mỗi sẽ nhìn một chút trung y thư tịch. Không thể nói tinh thông, nhưng vẫn tính là hơi hiểu một chút nhỏ."

Diệp Thần này nói sau khi nói xong, bên cạnh hẩn vị kia thời thượng tóc dài mỹ nữ nhẹ nhàng từ trong lỗ mũi hử lạnh một tiếng. Ở trong mắt nàng, tiểu Tân Tiên bộ này keo kiệt đáng ghét, hiển nhiên không giống như là một cái hiểu được bắt mạch hỏi bệnh người.

Lão nông phu nhưng cũng không để ý, hẩn tính cách ngay thẳng, cùng Diệp Thần lại là bè nước gặp nhau, huống hồ chỉ là đem bắt mạch mà thôi, cũng sẽ không đi một miếng thịt. Hẩn cười ha ha, tuốt lên tay áo, đem cánh tay đặt ở trên bàn.

Diệp Thần đưa tay một đập, nhắm mắt lắng lắng nghe xong chốc lát, sau đó liền đem bàn tay trở lại. Lão dân công mạch tượng vẫn tính vững vàng, thân thể không có cái gì lớn chứng bệnh, chỉ là lá phổi có một ít âm tính lao nhanh.

"Không phải vấn đề lớn lao gì, ta cho ngài mở cái phương thuốc, ngài chiếu bốc thuốc ăn năm, sáu tháng là tốt rồi." Diệp Thần nói, từ trong bọc sách lấy ra giấy bút, viết một bộ phương thuốc đi ra.

Lão dân công cầm lấy phương thuốc xem xét vài lần, cũng nhìn không ra cái nguyên do, liền liền tiện tay đặt ở một bên. Hẩn mở miệng nói: "Cảm ơn người a, tiểu tử."

"Dễ như ăn cháo mà thôi. Cái này phương thuốc mặt trên được liệu đều không mắc, ngài một tháng tiêu tốn ba mươi, bốn mươi đồng tiền như vậy đủ rồi." Diệp Thần biết lão dân công kinh tế không dư dả, vì lẽ đó hẩn cũng không có mở những cái kia hiệu quả tốt thể nhưng được liệu đắt giá. Hẩn bộ này được tuy rằng thấy hiệu quả chậm, thể nhưng là chân thực có thể trị hết lão dân công phổi nhanh.

Lão dân công nghe được một tháng mới hoa ba mươi đồng tiền, lúc này mới lại nói một tiếng cảm ơn, nghiêm túc cẩn thận mà đem phương thuốc kia chôn cất chỉnh tề, sau đó sủ ở túi quần bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Nữ tặc quá kiêu ngạo

Ầm ầm..

Xe lửa chạy đến vững vàng nhưng chậm chậm, bất luận to nhỏ đứng đều sẽ đình trên như vậy mười, hai mươi phút, đoàn tàu trên hành khách thay đổi từng nhóm từng nhóm một, nhưng mà Diệp Thần đối diện nông dân công cha con cùng bên người thời thượng mỹ nữ nhưng không có xuống xe.

Sắc trời ngoài cửa sổ từ sáng sủa dần dần chuyển thành tối tăm, cuối cùng rốt cục đã biến thành một mảnh thâm thúy đen kịt.

Bất tri bất giác liền đến đêm khuya, lũ đồ Lawton để đoàn tàu trên hành khách rất nhanh liền dồn dập tiến vào mộng đẹp. Bởi vì là lần thứ nhất ngồi xe lửa, vì lẽ đó tiểu Tân Tiên ngủ đến cũng không vững vàng. Nửa đêm bên trong, hẩn cảm giác được chân của mình bị nhẹ đụng nhẹ, sau đó liền tỉnh lại.

Lão dân công đang ngủ ngon, hẩn khò khè hầu như đã che lại xe lửa tiếng ầm ầm. Diệp Thần lắc đầu nở nụ cười, chuẩn bị chuyển cái đầu tiếp tục ngủ, nhưng mà trong lúc mơ màng màng, nhưng nhìn thấy một con trắng nõn mà tinh tế tay từ lão dân công trên người thật nhanh thu về.

Hả? !

Diệp Thần trong nháy mắt liền hoàn toàn tỉnh táo , hấn sụt đất(mà) liền ngồi thẳng người, quay đầu nhìn lại, nhưng phát hiện mình bên người thời thượng mỹ nữ xoay chuyển một cái thân, nằm nhoài trên bàn tiếp tục ngủ.

Nàng có phải là thật hay không ngủ , Diệp Thần không muốn phỏng đoán. Thế nhưng vừa nãy con kia tô vẽ màu đỏ móng tay dầu tay, hẳn là sẽ không là người khác. Cái này trác Tử Chu vậy tổng cộng an vị bốn người, mặt khác ba cái lớn nam nhân luôn không khả năng tô vẽ móng tay dầu chứ?

Tiểu Tấn Tiên lông mày hơi nhíu lại, đưa tay đập tỉnh rồi chính đang say ngủ bên trong lão dân công.

Lão dân công hiển nhiên còn chưa từ trong giấc mộng phục hồi tinh thần lại, về mặt của hắn có chút mơ hồ, xoa xoa lim dim mắt buồn ngủ, nghi hoặc mà nhìn Diệp Thần nói: "Làm sao , tiểu tử? Ngươi tại sao gọi Tinh Ngã?"

"Sư phụ già, ngài kiểm tra một chút chính mình trên người gì đó, xem ít đi không có." Diệp Thần nhắc nhở.

Lão dân công khỏi đầu có chút không để ý lắm, hấn gấp một cái, đưa tay sờ về phía chính mình âu phục túi áo, nhưng mà một màn bên dưới, sắc mặt trong nháy mắt liền tái rồi.

"Ai nha, Trời ơi!" Lão dân công nhất thời liền từ chỗ ngồi nhảy , hấn cúi đầu trên đất tìm kiếm nửa ngày, sau đó mới đột nhiên vỗ đùi, hầu như liền muốn khóc lên: "Chuyện này... Đây chính là ta làm công nhọc nhằn khổ sở tồn tiền a!"

Một bên tiểu dân công lúc này cũng tỉnh lại, hấn còn không rõ tình huống, há mồm hỏi: "Cha, làm sao ?"

"Làm sao ? Tiền ném rồi!" Lão dân công tâm tình dưới sự kích động, âm thanh nhất thời tăng cao rất nhiều: "Quê nhà nhà còn kém này 20 ngàn đồng tiền vĩ(cái đuôi) khoản , hơn nữa ngươi trở lại thành hôn còn muốn tiền đây! Này có thể sao làm a?"

Hấn thốt ra lời này xong, tiểu dân công nhất thời cũng một cái cơ linh đứng . Này một đôi cha con vội vội vã vã mà cúi đầu tìm kiếm .

Không lâu lắm, hành khách chung quanh cũng bị đánh thức , mọi người trong lúc nhất thời dồn dập nghị luận .

"Sư phụ già, ngươi tiền kia để chỗ nào tới? Ngươi nhớ lại một chút, nhìn có phải là nhớ lắm ." Một cái lữ khách hỏi.

"Ngay khi ta âu phục ở ngoài trong túi tiền a, ta lúc đó lúc ra cửa còn cố ý khâu mấy mũi đây!" Lão dân công lo lắng đến lại như là con kiến trên chảo nóng thoả mãn, đầy đất xoay quanh.

"Ai, nhiều tiền như vậy ngươi liền đặt ở âu phục ở ngoài trong túi tiền, cũng quá không cẩn thận đi!" Một cái khác lữ khách nói.

Muốn nói trên thế giới này hay vẫn là lòng nhiệt tình nhiều người, cũng không lâu lắm, xung quanh đại đa số hành khách đều đứng dậy bang lão dân công tìm lên tiền đến.

Ngược lại là Diệp Thần cùng bên cạnh hấn vị kia thời thượng mỹ nữ vẫn ngồi. Diệp Thần quay đầu nhìn vị kia thời thượng mỹ nữ một chút, phát hiện nàng lại tự nhiên ở lật xem thời thượng tạp chí, một bộ việc không liên quan tới mình treo lên thật cao lạnh nhạt về mặt.

Được rồi, thậm chí ngay cả đáng về cũng lười giả bộ một chút rồi!

Tiểu Tấn Tiên tức giận trong lòng, hấn hơi nhướn mày, duỗi tay chỉ vào thời thượng mỹ nữ, chất vấn: "Thành thật khai báo, tiền có phải là ngươi trộm?"

Hấn thốt ra lời này xong, gần phân nửa thùng xe ánh mắt nhất thời liền cùng nhau đất(mà) nhìn phía vị kia thời thượng mỹ nữ.

Oành!

Thời thượng tóc dài mỹ nữ lập tức liền tàn nhẫn mà vỗ bàn một cái, nàng trợn mắt nhìn thẳng Diệp Thần: "Tiểu tử ngươi không nên ngậm máu phun người! Dựa vào cái gì nói ta trộm tiền?"

"Ta thấy , chính là ngươi!" Diệp Thần sắc mặt lạnh lẽo.

"Hừ! Thực sự là chuyện cười lớn!" Thời thượng mỹ nữ trên mặt sự phẫn nộ chuyển thành cao ngạo, nàng cười lạnh nói: "Ngươi vu oan giá họa cũng có chút thường thức có được hay không? Ta là cái gì đồng dôi, lại là cái gì thu vào, ngươi mở to hai mắt xem thật kỹ vừa nhìn, bốn tiểu thư ta dùng đến có thể đều là cao đường hóa sắc! Không nói dùng, liền này khoản Chanel bóp tiền, còn chưa hết 20 ngàn đồng tiền! Ta làm sao có khả năng sẽ coi trọng dân công món tiền nhỏ? !"

Nếu nếu như Tô gia chị em gái bên trong bất cứ người nào ở đây, e sợ đều có thể lập tức vạch trần vị này thời thượng mỹ nữ lời nói dối. Bởi vì nàng nói tới Chanel bóp tiền, bất quá chính là một cái thấp kém Tây Bắc hàng, thậm chí ngay cả a phàng cũng không tính, tối đa bất quá cũng là một, hai trăm đồng tiền đồ vật.

Nhưng là tiểu Tấn Tiên đối với loại này hàng xa xỉ nhưng là một chữ cũng không biết. Bất quá, tuy rằng không hiểu được phân biệt bóp tiền thật giả, thế nhưng có một cái thường thức Diệp Thần hay vẫn là rất rõ ràng.

Người có tiền đều là bay ở trên trời đến bay đi, ai sẽ có nhiều như vậy thời gian rảnh rỗi đến chen này chậm rãi xe lửa?

Chỉ là tận mắt thấy cũng không thể làm chứng cứ, vì lẽ đó tiểu Tân Tiên nhất thời bị hỏi đến có chút nghẹn lời, không biết nên đáp lại như thế nào.

Hai người cải vã công phu, đoàn tàu trên thừa cảnh cũng chạy tới.

Thừa cảnh lễ phép chào một cái, hỏi dò một tý lên tranh cãi nguyên do, liền bắt đầu rồi điều giải: "Vị tiểu đồng chí này, người xem vị nữ sĩ này ăn mặc, nàng hẳn là không thể trở lại trộm tiền."

"Nhưng là ta thật sự nhìn thấy tay của nàng từ vị này đại bá trên người thu trở lại, ta không lừa người." Diệp Thần nói.

"Phi! Ta còn nhìn thấy tay của người từ lão dân công trên người thu trở lại đây!" Thời thượng mỹ nữ lập tức phản kích nói.

Diệp Thần đưa tay nắm quá lưng của mình bao, sau đó phiên một cái lộn chổng vó lên trời, bên trong ngoại trừ vài món đồ giặt quần áo ở ngoài, cũng không có tiền gì. Hắn làm xong tất cả những thứ này sau đó, nhìn một chút thời thượng mỹ nữ túi xách.

"Hừ!" Thời thượng mỹ nữ cao ngạo đất(mà) ưỡn một cái ngực, lại cũng mở ra chính mình bao, đem đồ vật bên trong rằm một tý toàn đồ ra.

Tiểu nữ chính là, túi xách bên trong tất cả đều là một ít lông mi cao, mắt ảnh loại hình hoá trang phiến, đừng nói là 20 ngàn khối tiền mặt, liền ngay cả một viên tiền xu đều không có.

Diệp Thần nhìn một chút thời thượng mỹ nữ bóp tiền, phát hiện ví tiền của nàng rất nhỏ, căn bản không thể thả xuống được 20 ngàn đồng tiền, trong lúc nhất thời sững sờ.

"Tiểu tử, ta khuyên người không có chứng cứ liền không nên ngậm máu phun người, đáng đáp như vậy sẽ rất mất mặt. Lần này tỷ tỷ ta không cùng người tính toán." Thời thượng mỹ nữ sau khi nói xong, liền trừng lại ngồi xuống, nhếch lên hai chân.

Diệp Thần nheo mắt lại, tỉ mỉ mà đánh giá thời thượng mỹ nữ. Nếu trong bao không có tiền, như vậy nàng nhất định là đem tiền tàng đến trên người. Chỉ có điều, ngay ở trước mặt đoàn tàu trên nhiều người như vậy trước mặt, thừa cảnh không có nói muốn soát người, chính mình luôn không khả năng ở trên người nàng giờ trò.

Nghĩ đến đây, tiểu Tân Tiên không nhịn được nhủ mảy.

Xung quanh quần chúng vây xem lúc này cũng dồn dập nghị luận, có nói thời thượng mỹ nữ khẳng định sai trò xiếc gì, có thì lại cho rằng Diệp Thần là kẻ ác cáo trạng trước, trong lúc nhất thời mỗi người nói một kiểu, cũng không có đầu tự.

Lão dân công thở dài một tiếng, đưa tay vỗ vỗ Diệp Thần vai: "Tiểu tử, cảm tạ người rồi. Tiền mà, không còn kiếm lại là được rồi, vĩ(cái đuôi) khoản sự tình ta sẽ lại nghĩ cách."

"Nhưng là..." Diệp Thần trong lòng cảm giận không ngớt, nhìn chăm chăm không chớp mắt đất(mà) nhìn chăm chăm thời thượng mỹ nữ.

"Làm sao, người còn không bỏ qua sao?" Thời thượng mỹ nữ sắc mặt một banh, trừng lại đứng.

"Ai nha, tiểu cô nương, người tuyệt đối không nên bởi vì chuyện này làm khó dễ tiểu huynh đệ. Mọi người(đại gia) ra ở bên ngoài cũng không dễ dàng, đều từng người lùi một bước đi."

Đến lúc này, Diệp Thần cùng thời thượng mỹ nữ giang lên, ngược lại là làm mất đi tiền lão dân công đóng vai nổi lên an ủi người nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Quỷ ép thân cùng gây đám bóp

Ở lão dân công an ủi dưới, Diệp Thần mới đề lên tức giận ngồi xuống. Chỉ là hắn cùng thời thượng mỹ nữ dựa lưng vào nhau, từng người 2 phe đều không để ý tới.

Lão dân công làm mất đi tiền, tự nhiên cũng không cách nào ngủ, hắn ngồi ở chỗ ngồi, biểu tình trên mặt xem đặc biệt thất lạc, thỉnh thoảng thở dài thờ

ngắn, cũng không còn ban ngày thì này phần sáng khoải cùng Khai Tâm.

"Cha, người ăn cái quả táo đi, ta cho người tước bì." Tiểu dân công nói.

"Ai, người ăn đi, thuận tiện cho tiểu huynh đệ này cũng tước một cái. Ta ăn không vô." Lão dân công hạ nói.

Diệp Thần nghe được trong lòng đau xót, hấn xuất thân từ Tiểu Sơn trong thôn, mặc dù là cái siêu thoát thể ngoại tiểu Tấn Tiên, thể nhưng là rất rõ ràng nông dân công kiếm tiền khổ cực.

Không được, nhất định phải mau chóng đất(mà) bang lão dân công đem tiền tìm trở lại. Đây là trên xe lửa mặt, nếu như không nắm chặt, rất khả năng nữ nhân này ở trạm tiếp theo sẽ xuống xe.

Tiểu Tấn Tiên quyết định chính mình suu thời thượng mỹ nữ thân, hấn đương nhiên không thể ở bên trong buồng xe trước mặt nhiều người như vậy đi suu nằng, biện pháp duy nhất chỉ có sử dụng một ít thủ đoạn phi thường, các (chờ) thời thượng mỹ nữ đi WC hoặc là đi đón thủy lúc này động thủ nữa.

Có dự định sau đó, Diệp Thần giả bộ ngủ, nhưng vẫn chú ý mật thiết thời thượng mỹ nữ cử động. Rốt cục, ở quá sau nửa giờ, thời thượng mỹ nữ đứng lên.

Nàng chân trước vừa mới đi, Diệp Thần chân sau liền lặng lẽ đi theo. Đến không người quá trên đường sau đó, Diệp Thần nhìn bốn phía không có người khác, liền liền thật nhanh đốt một tấm Ân Thân Phù.

Thời thượng mỹ nữ chính đi tới, đột nhiên cảm giác được lưng có chút lạnh cả người, nằng theo bản năng mà quay đầu lại liếc mắt nhìn, lại phát hiện phía sau trống rỗng, tựa hồ chỉ có một trận vô hình phong.

Đại khái là có tật giật mình duyên cớ, thời thượng mỹ nữ tăng nhanh bước chân của chính mình, thập cm cao dép lê đạp ở kim loại trên mặt đất, phát sinh keng cách keng cách tiếng vang. Nhưng mà vừa mới mới vừa đi rồi không vài bước, nằng liền cảm giác được thân thể mình loáng một cái, thân bắt do kỷ đất(mà) phi .

Cảm giác kia lại như là có một con gió đột nhiên đưa nằng cuốn lên, vừa giống như là có một đôi tay vô hình đưa nằng đẩy lên, theo : đề ở trên mặt đất.

Đương nhiên là có một đôi tay vô hình. Cặp kia tay không chỉ có đem thời thượng mỹ nữ chặt chẽ theo : đề ở trên mặt đất, hơn nữa còn lặng yên không một tiếng động đất(mà) đánh một tấm cảm khẩu phù ở trên người nằng.

Trời ạ, đây là chuyện ra sao?

Lẽ nào là gặp quỷ sao?

Thời thượng mỹ nữ mặt cười Chi trong nháy mắt liền lộ ra trước nay chưa từng có vẻ hoảng sợ, nằng trợn to hai mắt, muốn gãy dựa, nhưng phát hiện mình chút nào đều không thể động đây, chính mình tinh tế thủ đoạn phảng phất bị một cái kim sắt kẹp lấy. Không cách nào gãy dựa, vậy chỉ có thể la lên cầu cứu rồi, nhưng là, mặc cho nằng cố gắng thế nào, tưởng tượng rít gào tiếng kêu cứu mạng âm đều chưa từng xuất hiện, ở đây sao thời khắc then chốt, nằng đột nhiên thất thanh .

Một con mạnh mẽ nhưng bàn tay lớn vô hình, không có dấu hiệu nào đất(mà) đặt ở thời thượng mỹ nữ thân thể mềm mại bên trên, cái tay kia thô lỗ mà dã man, trên dưới tìm tòi , một lần lại một lần.

Thời thượng mỹ nữ cả người đều không thể ức chế đất(mà) run rẩy , miệng trương Trương Hạp hạp, nhưng là một chữ đều không hét lên được.

Đáng sợ hơn chính là, cái tay kia tựa hồ căn bản là không vừa lòng với tham lam tìm tòi, nó lại từ từ đưa vào nằng y phục bó sát người bên trong. Thời thượng mỹ nữ áo da phía dưới chính là văn ngực, nằng nhất thời liền cảm giác được vậy chỉ có chút nóng lên nhưng thô ráp đầu tay ở chính mình bóng loáng trên da mặt.

Chuyện này... Đây nhất định là quỷ ép thân!

Cũng chỉ có quỷ ép thân mới sẽ cho người ý thức thanh tỉnh nhưng không hề sức chống cự!

Thời thượng mỹ nữ coi chính mình bị quỷ ép thân, trúng tà , nằng không biết nên làm gì, chỉ có thể bất đắc dĩ nhắm mắt lại, tùy ý bàn tay lớn kia ở chính mình thân thể mềm mại bên trên tùy ý mà thô lỗ tìm tòi.

Vào giờ phút này, Diệp Thần căng thẳng vạn phần, dù sao nơi này là trên xe lửa, lúc nào cũng có thể sẽ có người lại đây. Thời thượng em gái kỳ quái như thể đất(mà) nắm, nhất định sẽ gây nên người khác lòng nghi ngờ. Huống hồ, Ân Thân Phù cùng cảm khẩu phù đều là có thời gian hiệu quả, Diệp Thần vừa cẩn thận hai nhanh chóng tìm kiếm tiền, vừa thì lại ở trong lòng ám cảm thần thời thượng mỹ nữ vóc người thực sự là nhất lưu.

Trước ngực nằng thô ngọc tuy rằng không có Hàn điểm điểm như vậy sóng lớn mãnh liệt, thể nhưng là càng thêm cứng chắc. Toàn thân da dẻ bóng loáng như tơ lụa, lộ ra nằng người nhiệt độ, khiến người ta không nhìn được mơ tưởng viễn vông. Chỗ chết người nhất chính là này hai cái chân dài to, trên đùi còn ăn mặc màu đen tất chân, đường nét hoàn mỹ mà mê người, không có mây may dư thừa mờ.

Chỉ có điều...

Chỉ có điều tiểu Tán Tiên ở đây sao nhất lưu trên thân thể tìm tòi nửa ngày, nhưng không có tìm được tiền!

Vẫn trong lòng ngực không có, tiểu nội nội bên trong không có...

Cô nàng này đến cùng đem tiền giấu ở cái nào ? Đây cũng quá kỳ quái đi!

Diệp Thần trong lòng sốt ruột, hắn cũng không kịp nhớ đau lòng so với tiền mặt còn muốn đất giá giấy vàng phù, dưới con nóng giận liền đốt một tấm tìm vật phù.

Này tìm vật phù có thể chỉ so với phục hồi như cũ phù thấp Nhất giai, lấy Diệp Thần hiện nay năng lực căn bản là không cách nào chế tác, hắn lúc đó xuống núi lúc này, chỉ dẫn theo hai tấm đi ra. Này phục hồi như cũ phù kỳ diệu nhất địa phương ở chỗ, mặc dù muốn tìm vật kia cách xa ở chân trời góc biển, cũng có năng lực sản sinh cảm ứng.

Diệp Thần trong miệng đọc thầm bùa chú, trong đầu thì lại phụ gia một chút tìm vật điều kiện. Cùng trong nháy mắt, thùng xe bên trong Diệp Thần chỗ ngồi liền sản sinh cảm ứng.

"Vù —— vù —— vù —— "

Tần suất rất lớn chấn động âm thanh không có dấu hiệu nào mà vang lên, thật lâu cũng không đình chỉ.

"Vị tiểu cô kia nương điện thoại di động thật giống đang chấn động." Lão dân công liếc mắt nhìn thời thượng mỹ nữ thả đang chỗ ngồi trên túi xách.

"Không thể nào, điện thoại di động của nàng ở trên bàn đây." Tiểu dân công chỉ chỉ thời thượng mỹ nữ rơi vào trên bàn điện thoại di động, trong lòng hắn đột nhiên động một cái, tát đầu lưỡi nói: "Cha, bọc của nàng bên trong sẽ không phải là người thành phố nói tới gây đám bốp chứ?"

"Gây đám bốp?" Lão dân công sửng sò, hắn hiển nhiên chưa từng nghe nói vật này.

Tiểu dân công ló đầu ở lão dân công bên tai trầm thấp nói rồi hai câu, lão dân công mới bỗng nhiên tỉnh ngộ đất(mà) gật gật đầu: "Hóa ra là vật kia! Ai, không trách hiện tại trong thành cô gái cũng không tìm tới nam nhân, lão nói còn lại nữ còn lại nữ, đều là này gây đám bốp gây ra họa a!"

Hai người thảo luận chốc lát, nhưng là thời thượng mỹ nữ túi xách bên trong này chấn động nhưng chút nào đều không có đình chỉ, trái lại càng ngày càng kịch liệt.

"Vật này sức lực còn rất lớn a." Lão dân công kinh ngạc nói.

"Đó cũng không, bằng không trong thành nữ nhân làm sao có khả năng tình nguyện muốn vật này, cũng không nên nam nhân." Tiểu dân công nói.

"Nhưng là nó như thể vẫn ở này chấn động, bị người khác nghe được, thật giống ảnh hưởng không hay lắm chứ. Ta xem tiểu cô nương kia tuổi còn trẻ, hắn là còn chưa có kết hôn đây." Lão dân công thiện tâm tràn lan.

"Cũng đúng, bằng không chúng ta đi giúp nàng đem vật kia đóng chứ?"

"Vật kia ta thấy đều chưa từng thấy, hay vẫn là người tới đi."

Tiểu dân công gật gật đầu, quay đầu liếc mắt nhìn bốn phía, sau đó mới đứng, đi tới thời thượng mỹ nữ chỗ ngồi trước, cầm lấy túi xách của nàng.

Kỳ thực hắn cũng chỉ là ở quan sát đảo quốc động tác phiên lúc này gặp vật này, gần như thể cự ly đất(mà) tiếp xúc, ngược lại hay vẫn là lần thứ nhất. Vừa nghĩ tới này gây đám bốp từng ở thời thượng mỹ nữ chỗ kia nhúc nhích quá, tiểu dân công liền đặc biệt căng thẳng, hắn hít một hơi thật sâu, run lập cập đất(mà) kéo mở tay ra túi xách khóa kéo.

Nhưng mà hắn tìm nửa ngày, đều không nhìn thấy cái thứ ở trong truyền thuyết gây đám bốp.

"Cha, ta không tìm được."

"Đừng nóng vội, ta giúp người nhìn đây, người lại cẩn thận tìm xem." Bởi vì là động đồ của người khác, lão dân công không tự chủ cũng căng thẳng.

"Ồ, trong này thật giống có cái tường kép, gây đám bốp hắn là ở cái này tường kép bên trong." Tiểu dân công sắc mặt vui vẻ.

"Vật này quá mẫn cảm, cũng không thể thả ở bên ngoài tùy tiện tiện tiện liền để người khác..." Lão dân công còn chưa nói xong, liền nhìn thấy tiểu dân công biểu tình trên mặt đột nhiên thay đổi.

Chương 104: Mỹ nữ chúng ta lại gặp mặt

"Cha... Cha, người mau đến xem!" Tâm tình dưới sự kích động, tiểu dân công có vẻ hơi nói năng lộn xộn.

"Làm sao?" Lão dân công trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Tiền, trong này lại là tiền!"

"Ai yêu, người có thể không được lộn xộn người tiểu cô nương tiền. Chúng ta tuy rằng làm mất đi tiền, thế nhưng cũng không thể động người khác." Lão dân công bận bịu trừng tiểu dân công một chút, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

"Không đúng vậy, này tiền bên trong xem như là chúng ta vừa nảy ném." Tiểu dân công nói.

"Cái gì? Sao có thể có chuyện đó?" Lão dân công có chút không dám tin tưởng, hắn bận bịu đi tới, đưa tay tiếp nhận tiểu dân công đưa tới tiền.

Chỉ liếc mắt nhìn, lão dân công liền kinh ngạc gọi: "Trời ạ, đây thật sự là tiền của chúng ta. Tiền mặt trên còn có tên của ta nhếch!"

Trong ngày thường, hắn quen thuộc bả sao phiếu mặt trên dùng bút chì viết xuống tên của chính mình, một mặt là kiểm tiền không dễ, mặt khác nếu như là giả sao, cũng không đến nỗi hại người khác.

"Tiền của chúng ta làm sao được ở cô nương này trong bao?" Tiểu dân công hiển nhiên vẫn không có làm rõ tình hình.

"Người cái thằng nhóc ngốc, đây nhất định là như tên tiểu tử kia vừa nảy nói tới, vị cô nương kia trộm tiền của chúng ta." Lão dân công vỗ tiểu dân công đầu một tý, trên mặt không nhận được lộ ra ý cười.

"Này gây đám bốp đâu?"

"Không có cái gì gây đám bốp, vậy thì là tiền của các người. Các người nhanh đếm một chút, xem thiếu không ít." Diệp Thần âm thanh đột nhiên từ nhỏ dân công phía sau truyền đến, hắn cười híp mắt nhìn đôi này: chuyện này đối với thiện lương cha con, bên trong đôi mắt lóe vi quang.

Lão dân công bận bịu dùng ngón tay đánh điểm nước bọt, kiểm kê lên tiền đến, chỉ chốc lát sau, hắn gật đầu một cái nói: "Vừa vặn 20 ngàn khối, một tám đều không có thiếu."

Ngay vào lúc này, vị kia thời thượng mỹ nữ đi tới. Nàng vừa mới mới vừa khôi phục tự do, trên mặt vẫn cứ mang theo nghi hoặc không rõ về mặt, nhưng mà vừa nhìn thấy tiểu dân công chính mang theo túi của mình, thời thượng mỹ nữ sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Các người đang làm gì? Tại sao có thể sản ta không ở, tùy tiện xoay loạn đồ vật của ta?" Nàng một cái đoạt lại túi xách của chính mình, mới vừa muốn tiếp tục chất vấn, nhưng nhìn thấy lão dân công tiền trong tay.

Thời thượng mỹ nữ trong nháy mắt liền sùng sốt, trong mắt của nàng lóe qua một vẻ bối rối.

"Tiểu cô nương, không nghĩ tới đúng là người trộm tiền của ta!" Lão dân công trong mắt lộ ra đau lòng vẻ, hắn đáy lòng thuần phác, luôn luôn không thích đem người nghĩ đến quá xấu.

Thời thượng mỹ nữ cắn cắn môi, hơi hơi một suy tư sau đó, liền lại khôi phục cao ngạo cùng lạnh lùng: "Dựa vào cái gì nói đó là tiền của người, có chứng cứ sao?"

Diệp Thần nghe vậy nhíu mày, lạnh lùng nói: "Người tang cũng hoạch, người còn muốn nguy biện?"

"Hừ, này vốn là tiền của ta, người có thể đừng vu ta!" Thời thượng mỹ nữ mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút, đưa tay liền muốn đem tiền đánh trở lại.

Chuyện đến nước này, nàng chỉ có thể nhắm mắt chống chế xuống.

Diệp Thần nhìn thấy xa xa thừa cảnh, hắn vẫy tay hô: "Cảnh sát đồng chí, ngài tới đây một chút, chúng ta tìm tới vừa nảy thất lạc tiền. Cô bé này chính là tiểu đầu."

Thừa cảnh nghe tiếng chạy tới: "Các người tìm tới tiểu đầu?"

"Chính là nàng trộm đến tiền, sư phụ già vừa nảy ở nàng túi xách bên trong tìm tới." Diệp Thần nói.

"Cảnh sát đồng chí, ngài đừng nghe tiểu tử này ngậm máu phun người, cái kia tiền là chính ta. Hắn căn bản cũng không có chứng cứ." Thời thượng mỹ nữ hài không chút nào yếu thế.

"Tiểu cô nương, làm hồng việc phải biết hối cải. Biết sai có thể thay đổi, sau đó hay vẫn là người tốt." Lão dân công chen lời nói.

"Hừ, trong tay ngươi cầm tiền, đương nhiên muốn hướng về tiểu tử này nói chuyện. Ông lão, ngươi nói ta làm hồng việc, có chứng cứ gì sao? Tiền này mặt trên viết tên của ngươi không?" Thời thượng mỹ nữ đem hai tay sục ở trước ngực, cười gằn hỏi.

"Áy..." Lão dân công gãi gãi đầu, lộ ra hơi chút lúng túng nụ cười: "Thật không tiện, cái này tiền mặt trên vẫn đúng là viết tên của ta."

Hắn nói, đem sao phiếu trong tay đưa đến thời thượng mỹ nữ trước mắt. Thời thượng mỹ nữ định thần nhìn lại, nhất thời mắt choáng váng, nàng đem tiền trom lại đây sau đó còn chưa kịp nhìn kỹ, căn bản là chưa từng ngờ tới lão dân công lại ở tiền mặt trên tả có tên tuổi.

Ngày hôm nay cũng quá tà môn chứ?

Không chỉ có gặp phải một cái yêu thích ở tiền mặt trên tả chính mình tên kỳ hoa lão dân công, hơn nữa mới vừa rồi còn không hiểu ra sao đất(mà) bị quỷ ép thân!

Thời thượng mỹ nữ tỏ rõ vẻ nghi hoặc không rõ, nàng còn ở sợ hãi không thôi bên trong, liền bị thừa cảnh cùm lại còng tay cho mang đi.

Nhìn theo thời thượng mỹ nữ bị mang sau khi đi, lão dân công thật chặt nắm lấy Diệp Thần tay: "Tiểu tử, ngày hôm nay thật sự phải cảm tạ ngươi trợ giúp. Nếu như không phải ngươi đứng lúc gọi Tỉnh Ngã, chỉ sợ ta liền cũng lại tìm không trở về chính mình khổ cực kiếm lời đến tiền mồ hôi nước mắt."

Đương nhiên, hắn cũng không biết vừa này "Gây đám bốp" chấn động sự kiện, cũng là tiểu Tân Tiên tác phẩm.

Diệp Thần mỉm cười nói: "Ngài quá khách khí, này đều là ta phải làm. Huống hồ ngài vừa này cũng đã nói, mọi người(đại gia) ra ở bên ngoài, cũng không dễ dàng. Lẫn nhau trong lúc đó có thể chiếu ứng lẫn nhau, đều là tốt đẹp."

"Ngươi thật đúng là một người tốt a. Nếu như ngươi hiện tại không có ở đọc sách, ta nói cái gì cũng phải đem chính mình khuê nữ gả cho ngươi, như ngươi vậy tiểu tử, bỏ qua cũng quá đáng tiếc." Lão dân công thở dài nói.

Diệp Thần theo bản năng mà nhìn một chút lão dân công bên người tiểu dân công, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Nếu như tương lai có cơ hội, ngài sẽ đem nàng giới thiệu cho ta cũng không muộn."

Dựa theo di truyền học quan điểm đến xem, có năng lực có như thế một vị có vẻ như Thiết Đan ca ca, phỏng chừng lão dân công trong miệng vị kia khuê nữ, tướng mạo hẳn là sẽ không quá ra ngoài Diệp Thần dự liệu.

Lại hàn huyền chỉ chốc lát sau, con buồn ngủ lần thứ hai đột kích, Diệp Thần liền tựa lưng vào ghế ngồi ngủ thiếp đi. Đây vừa cảm giác ngủ đến mức rất ổn, chờ hắn tỉnh lại lúc này, ngoài cửa sổ chân trời đã lộ ra ngân bạch sắc.

Diệp Thần đơn giản rửa mặt một chút, sau đó nhìn một hồi báo chí, xe lửa liền đến trạm cuối —— Tây Song Bản Nạp (Xishuangbanna).

Cùng một già một trẻ dân công cáo biệt sau đó, Diệp Thần đeo túi đeo lưng đi ra trạm xe lửa.

Tây Song Bản Nạp (Xishuangbanna) ở vào Vân Nam vùng cực nam, là dân tộc Thái châu tự trị, dựa vào núi, ở cạnh sông, cảnh sắc tú lệ, bốn mùa như xuân. Năm đó Diệp Thần bên trong thân thể vẫn không có phong ấn lúc này, đã từng tới chỗ này một lần, vì lẽ đó ngược lại còn có một chút ấn tượng.

Hắn vừa mới đi ra trạm xe lửa, liền bị trạm xe lửa trước nhiệt tình người địa phương sợ hết hồn. Thoáng một hồi dò, Diệp Thần liền làm rõ tình hình, nguyên lai những cái kia nhiệt tình người địa phương đều là lũ hành đoàn đạo du, bởi vì khoảng thời gian này chính là du lịch mùa thịnh vượng, vì lẽ đó mỗi cái lũ hành đoàn đều phái xe ở trạm xe lửa trước kiểm khách.

Diệp Thần tới nơi này là có chuyện phải làm, kế hoạch một người xuyên qua thâm sơn lão Lâm đến biên giới, cũng không phải du lãm cái gì danh thắng di tích cổ. Vì lẽ đó, hắn cũng không có lựa chọn du lịch xe buýt, mà là leo lên một chiếc lái về cự lĩnh đơn sơ tiểu ba xe đồ.

Loại này đơn sơ mà tiện nghi xe đồ, chỉ có về thôn hương dân mới lựa chọn cưỡi. Đương nhiên, tình cò cũng sẽ có như vậy một hai yêu thích xa đủ mạo hiểm lửa khách, sẽ ôm trải nghiệm cuộc sống tâm tư đến thừa ngồi một chút.

Diệp Thần vừa lên xe, liền phát hiện bên trong xe hầu như đã ngồi đầy ăn mặc mộc mạc mà keo kiệt các hương dân. Tiểu Tân Tiên một thân trang phục ăn mặc cùng người trên xe hầu như không thể nghi ngờ, vì lẽ đó hắn mặc dù là ngoại lai khách, nhưng không chút nào gây nên cái gì liếc mắt.

Thật vất vả mới tìm một góc ngồi xuống, Diệp Thần biết lũ đồ còn xa, vì lẽ đó chuẩn bị nghỉ ngơi chốc lát. Nhưng là hắn còn chưa kịp nhắm mắt lại, liền nhìn thấy một vị thanh xuân mỹ lệ mỹ nữ công lấy túi du lịch lên xe.

Lại như là hôn trong bóng tối đột nhiên có thêm như vậy một tia tia sáng chói mắt, mỹ nữ vừa xuất hiện, liền hấp dẫn đầy xe người chú ý. Thậm chí còn có một vị cứng đầu cứng cổ tiểu tử, đồ mặt cho vị mỹ nữ kia để một cái toà.

Diệp Thần hơi sững sờ, hắn phát hiện, người mỹ nữ này chính mình lại nhận thức.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Khách không mời mà đến

Tiểu Tấn Tiên trên mặt không nhìn được hiện ra một nụ cười, hắn theo bản năng mà cúi đầu nhìn một chút trên ngón tay của chính mình ngọc nhẫn.

Vừa mới lên xe vị mỹ nữ này không phải người khác, chính là Diệp Thần từ sơn thôn nhỏ đi ra đi máy bay thì gặp phải cái kia tuyệt sắc **** nữ tiếp viên hàng không. Lúc đó, tuyệt Sắc Không tỷ đem tiểu Tấn Tiên Phi Thúy nhẫn lừa gạt đi bảo quản, tiểu Tấn Tiên còn đốt một tấm Ân Thân Phù, sau đó ở nàng nhảy nhót tung bừng đại bạch thổ trong lúc đó tùy ý tìm tòi tới.

Nghĩ đến đây, Diệp Thần ánh mắt không tự chủ liền rơi vào tuyệt Sắc Không tỷ trước ngực Ngọc Phong bên trên.

Một quãng thời gian không gặp, không nghĩ tới hai vú của nàng xem càng thêm kiên cường có mô hình, chọc người thêm nhỏ dãi ba thước .

Ngoại trừ Diệp Thần ở ngoài, trên xe đồ mặt nam nhân khác cũng đánh giá Ngô nhĩ nghiên, tuy rằng cực lực ức chế, thế nhưng trong ánh mắt của bọn họ mặt nhưng tiết lộ nam nhân này sỡ Nguyên Thủy khát khao cùng **. Trên xe nam nhân trên căn bản đều là thâm son cùng cốc người nhà quê, bọn hắn trong ngày thường thấy rõ đại thể là sắc đẹp phổ thông thật là khó coi nông phụ, căn bản không thể như tiểu Tấn Tiên như thế xung quanh mỹ nữ vờn quanh Như Vân.

Huống hồ Ngô nhĩ nghiên vóc người thực tại có chút nóng nảy, nàng hôm nay mặc dù không có xuyên trần ngập sức mê hoặc nữ tiếp viên hàng không chế phục, thế nhưng một thân nhân nhả quần áo trang phục nhưng có khác khác một phen mùi vị. Màu hồng nhạt ngắn tay phim hoạt hình T-shirt, nở tung hai vú ngạo nhiên đứng vững, vô cùng sống động. Quần jean bó sát người, biểu lộ ra ra kiều viên cái mông hoàn mỹ đường vòng cung. Trên chân nhưng là một đôi màu tím đậm cao bang leo núi hài, vừa đẹp để lại thực dụng.

Nàng đen bóng tóc dài ở sau gáy buộc thành đuôi ngựa, xem thần thái sáng láng, cả người toả ra ánh mặt trời hoạt bát khí tức, nhưng mà ở hiện ngang bên trong rồi lại không mất quyền rũ xinh đẹp.

Ngô nhĩ nghiên vừa lên xe liền nhảy ra một tờ bản đồ xem, thỉnh thoảng ngẩng đầu lên hướng về người chung quanh hỏi dò vài câu. Diệp Thần ngồi ở xe đồ nhất trong góc, hai người bọn họ cũng không tính rất quen, vì lẽ đó tiểu Tấn Tiên cũng không có cùng nàng hết sức chào hỏi.

Diệp Thần hơi di chuyển cái mông, dựa vào đang chỗ ngồi trên lưng, điều chỉnh thành một cái khá là tư thế thoải mái, sau đó liền nhắm mắt lại vì vũ Đại Thụy . Hắn cũng không biết xe đồ là lúc nào khởi động, chỉ ở trong mơ mơ màng màng cảm thấy thân thể khi theo Chi tả điều hữu hoàng, tình cờ còn có thể mãnh liệt đất(mà) xóc nảy nảy lần.

Bất quá dù là con đường cái hồ bất bình, tài xế sư phụ vẫn cứ đem khách lái xe được nhanh chóng, cũng may Diệp Thần cần với rèn luyện, không phải vậy xem hắn như vậy ngu pháp, nhất định sẽ xương tan vỡ.

Nửa mê nửa tỉnh trong lúc đó, tiểu Tấn Tiên đột nhiên cảm giác được thân thể đột nhiên hướng về trước một khuynh, cùng lúc đó, vang lên bên tai gấp gáp tiếng thắng xe âm.

May mà Diệp Thần có phản xạ có điều kiện tốc độ phản ứng, đưa tay đẩy một cái, Vivi mượn lực, liền khôi phục thân thể cân bằng. Nhưng mà trên xe những người khác thì lại không có may mắn như vậy , dòn dập rơi xiêu xiêu vẹo vẹo. Ngô nhĩ nghiên giờ khắc này cũng hơi chút chật vật, bất quá bởi vì nàng vẫn tỉnh đang nghe âm nhạc, cho nên mới không có té bị thương.

Xe đồ bên trong nhất thời vang lên một mảnh chửi mả nó âm thanh, các hương dân phổ biến không cao bao nhiêu tố chất, bọn hắn chửi chửi oa oa đất(mà) nói Phương Ngôn, tuy rằng nghe không biết rõ cụ thể là chút có ý gì, thế nhưng từ đám người này biểu tình trên mặt đến xem, nói vậy cũng sẽ không là cái gì tốt nói.

Tài xế sư phụ đứng là nói tiêu chuẩn tiếng phổ thông, hắn dùng sức vỗ một cái tay lái, chỉ vào phía trước, về mặt có chút nén giận: "Nơi này là cái chỗ vòng gấp, lão tử mở đến hảo hảo, ai có thể nghĩ tới trên đường đột nhiên liền xông tới mấy cái không có mắt khôn nạn!"

Hắn âm vừa ra, liền nghe có người "Àm âm âm âm" đất(mà) từ ở ngoài vang lên xe đồ cửa.

Cửa xe mở ra sau đó, hồ lap lap bay lên đến rồi thật mấy nam nhân. Tới những người kia ăn mặc mùa, từng cái từng cái da dẻ ngăm đen, tuy rằng đáng dấp xem trung thực, thế nhưng con mắt của bọn họ nhưng đen bóng đen bóng đất(mà) lóe quang.

"Các ngươi làm gì ? Không có mắt? !" Tài xế sư phụ hiển nhiên là cái bạo tính khí, hắn vừa thấy những người kia liền mở miệng quát hỏi .

Diệp Thần nhưng là khẽ nhủ mảy, neoh mắt lại. Hắn phát hiện, đám người kia vừa lên đến sau đó, ánh mắt lại cùng nhau đất(mà) tụ tập ở tuyệt Sắc

Không tỵ trên người.

"Chúng ta chạy người vợ, tới tìm một chút." Một người trong đó nửa bên mặt có Dao Ba đầu trọc nam nhân lạnh lùng nói. Hắn nói ra mang theo dày đặc khẩu âm, nghe âm trầm, khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái.

"Chúng ta đây là từ Tây Song Bản Nạp (Xishuangbanna) đến xe đường dài, một nửa trên đường vẫn luôn không có thượng nhân, không các người nói tới người vợ." Tài xế sư phụ nhìn thấy đầu trọc nam nhân trên mặt Dao Ba, tựa hồ nghĩ đến chút gì, ngữ khí không tự chủ hòa hoãn rất nhiều.

"Nói hươu nói vượn!" Một cái khác vóc người khôi ngô tên béo da đen mạnh mẽ trừng tài xế một chút, đưa tay chỉ ở Ngô nhĩ nghiên: "Cái này chính là từ thôn chúng ta chạy đến người vợ!"

"Ta?" Ngô nhĩ nghiên một mặt kinh ngạc cùng nghi hoặc, hiển nhiên nàng vẫn không có làm rõ tình hình: "Các người là không phải làm? Ta này hay vẫn là lần thứ nhất tới nơi này."

"Không có làm, chính là người." Dao Ba nam nhân mặt không hề cảm xúc đất(mà) nhìn tuyệt Sắc Không tỵ một chút, hắn tuy rằng ngữ khí bình thản, thế nhưng bên trong đôi mắt nhưng lóe tham lam mà háo sắc ánh sáng.

Về mặt đó, hơn nữa ánh mắt kia, khiến người ta lưng sợ hãi, không rét mà run.

"Mấy vị này huynh đệ, các người..." Tài xế sư phụ còn muốn nói chuyện, nhưng mà bị đối phương những người kia ánh mắt lạnh lùng vừa nhìn, nhất thời đem không ra khỏi miệng cho nuốt trở vào.

Mặc dù hân tính khí nóng nảy, thế nhưng bởi vì đối với những người kia thân phận ít nhiều gì có suy đoán, e ngại thêm khủng hoảng bên dưới, cũng chỉ đành tiếng trầm hành trang nổi lên rồi đi.

Từ đầu tới cuối, Diệp Thần vẫn ở một bên lặng lẽ quan sát, hắn phát hiện trong đó đầu mối. Từ mấy người kia sau khi lên xe, toàn xe người như là rất có hiểu ngầm giống như vậy, lại toàn bộ lựa chọn trầm mặc, tuy rằng đại đa số hành khách biểu tình trên mặt xem đều có chút phẫn nộ, thế nhưng là không có một cái dám đứng ra.

Có người cúi đầu, có người quay đầu xem ngoài cửa sổ, có người lại nhắm mắt lại làm bộ ngủ. Hiển nhiên, bọn họ cũng đều biết đây là chuyện ra sao, thế nhưng là giận mà không dám nói. Còn lại mấy người, trên mặt thì lại mang theo có hơi có chút hưng phấn cười nhạo ý, bọn hắn thỉnh thoảng cùng mới vừa lên đến những người kia nháy mắt, dùng đầu ngón chân đều có thể đoán được, hẳn chính là điện thoại của bọn họ đưa tới này mấy cái ôn thần.

Càng là xa xôi thâm sơn cùng cốc, liền càng sống được phảng phất ký sinh trùng nào đó loại người, bọn hắn lấy lừa bán phụ nữ nhi đồng mà sống, giành tiền tài bất nghĩa. Chỉ là Diệp Thần nhưng không ngờ rằng, những người này còn buồn lại dám như thế trắng trợn đất(mà) ở ban ngày ban mặt đón xe trộm người.

"Cô dâu nhỏ, mau mau đứng cùng chúng ta đi thôi! Nhà người nam nhân giường đầu còn nóng hổi lắm!" Mặt đen tên béo sắc mị mị đất(mà) bật cười, ngay ở trước mặt đầy xe người định đưa tay đi nắm tuyệt Sắc Không tỵ cằm, hung hăng đến cực điểm.

"A! Lưu manh!" Ngô nhĩ nghiên sợ đến hoa dung thất sắc, nàng thông vội vàng đứng lên, né tránh mặt đen tên Béo dơ bẩn mà thô ráp bàn tay lớn.

"Ha ha ha ha..." Mặt đen tên Béo ngược lại càng đến rồi hứng thú, hai cái vừa to vừa dài hai tay giãn ra, muốn đem tuyệt Sắc Không tỵ ôm vào trong lòng.

Ngô nhĩ nghiên cả ngày đều bay ở trên trời đến bay đi, gặp phải đều là có phong độ cùng hàm dưỡng nhân sĩ, nơi nào từng thấy như thế thô lỗ mà trực tiếp tình cảnh, nàng nhất thời liền khóc thành tiếng, dùng hết toàn thân khí lực giãy giụa hướng về sau xe chạy đi.

Nàng mặt cười bên trên, nước mắt khắp nơi, hiện ra đến đáng thương Sờ Sờ rồi lại cô lập bất lực.

Ở này mấy cái ác ôn trong mắt, tuyệt Sắc Không tỵ hiển nhiên đã biến thành mồi cho bọn hắn đùa bỡn thô trắng nhỏ, như bọn hắn như vậy táng tận thiên lương bọn buôn người, ở đêm nữ nhân bán đi trước, còn có thể cực kỳ thô bạo hưởng lạc một phen.

Ngô nhĩ nghiên càng giãy dụa, đám người kia nụ cười trên mặt liền càng là tùy ý mà tà ác.

"Chơi rất vui sao? Các người đám súc sinh này!"

Ngay vào lúc này, tiểu Tán Tiên này chính nghĩa lắm nhưng mang theo từng tia từng tia ý lạnh thanh âm vang.

Chương 106: Điều cho lão tử từ trong xe bay ra ngoài

Xe dò bên trong yên tĩnh lại, tất cả mọi người ở này trong nháy mắt đều sững sốt một chút. Bên trong người ánh mắt trong cùng một lúc cùng nhau về phía sau xe nhìn lại, tìm kiếm âm thanh khởi nguồn.

Đạo Ba nam nhân lông mày hơi nhíu lại, trong ngày thường, hắn ghét nhất sự tình chính là người khác ở ngay trước mặt hắn gọi hắn súc sinh. Trên mặt của hắn trong nháy mắt lóe qua một tia tàn nhẫn, dù tợn khủng bố nửa bên mặt theo nhẹ nhàng đất(mà) co rút lại một hồi.

Mặt đen tên Béo thì lại muốn đơn giản thô bạo nhiều lắm, hắn mạnh mẽ đất(mà) giẫm chân một cái, mạnh mẽ gắt một cái nước bọt, trong miệng mắng: "Là cái nào tên khốn kiếp nói chuyện ? Cho lão tử đứng ra."

Vừa dứt lời, mặt đen trước mặt mập mạp liền xuất hiện một vị không cao không cường tráng nhưng biểu hiện kiên nghị bình tĩnh người trẻ tuổi.

"Tiểu gia ta đứng ra , làm sao ?" Diệp Thần đứng chấp tay, trên người khí tức nhàn nhạt, nhưng mà khí thế nhưng không hề yếu.

Mặt đen tên Béo là kẻ thô lỗ, hắn vừa nhìn dừng cảm đứng ra lại là cái yếu đuối mong manh nhỏ gầy , nhất thời liền vọt bấp đuôi cười . Hắn vừa cười vừa nói: "Ha ha ha, ta cho là cái gì tên to xác, hóa ra là người như thể cái tiểu bát điểm! Liền người đáng đáp kìa, cũng dám học người khác anh hùng cứu mỹ nhân?"

Hắn thốt ra lời này lối ra : mở miệng, trước kia cái gọi là "Chạy mất người vợ" lời giải thích dĩ nhiên là tự sụp đổ.

Diệp Thần nghe được trong lòng hỏa khí, lạnh lùng nói: "Một đám tên gia hỏa có mắt không trông, tiểu gia ta ngày hôm nay có việc gấp không có thời gian, các người noi nào đến chạy trở về đi đâu, đừng xử ở này chướng mắt."

"Thật người cái con vật nhỏ! Nói chuyện cũng không cần nhắc một chút chính mình cân lượng?" Mặt đen tên Béo không nói lời gì, một quyền liền hướng về Diệp Thần mặt kéo đi đã qua.

Diệp Thần dưới chân khẽ nhúc nhích, hơi hốt đất(mà) liền né tránh sự công kích của đối phương.

"Làm sao, buộc ta động thủ?"

Mặt đen tên Béo một đòn thất bại, nhất thời liền "Ồ" một tiếng đi ra, hắn vừa muốn lại đánh, lại bị phía sau Đạo Ba nam nhân đè lại vai.

Đạo Ba nam nhân là người từng trải , trong ngày thường làm việc tàn nhẫn mà cẩn thận. Hắn thấy Diệp Thần vì mỹ nữ ra mặt, trong lòng không khỏi Vivi sinh nghi, lại thấy tiểu tử kia hơi hốt liền né tránh mặt đen tên Béo nắm đấm, lợi dụng vì tiểu Tán Tiên là cảnh sát mặc thường phục.

"Tiểu tử, người là ai? Ta xin khuyên người một câu, không cai sự tình tốt nhất không cần nhiều quân!" Đạo Ba nam nhân lạnh lùng nói.

Diệp Thần vừa muốn trả lời, một bên Ngô nhả nghiêng lại đột nhiên kéo lại cánh tay của hắn.

Tuyệt Sắc Không tỷ nhìn thấy tiểu Tán Tiên lúc này, Vivi sững sốt một chút, nàng phát hiện trước mặt người trẻ tuổi này có chút quen mắt. Thoảng hồi ức sau đó, Ngô nhả nghiêng liền muốn hắn là chính mình ở trên máy bay đã từng đưa giong qua tiểu dân công.

Lần trước bởi vì nhần không gặp , tiểu dân công cũng không biết tung tích, Ngô nhả nghiêng đã từng áy náy rất dài một quãng thời gian, cho nên nàng đối với Diệp Thần ấn tượng rất sâu. Nhưng là làm sao cũng không nghĩ tới, chúng bên trong tìm hắn ngân Baidu, người kia nhưng vào thời khắc này dừng cảm đứng ra.

Lúc đó lần đầu gặp gỡ, giờ khắc này gặp lại, không thể không khiến người ta cảm thán nhân duyên Tạo Hóa kỳ diệu.

Đương nhiên, Ngô nhả nghiêng căn bản cũng không có bao nhiêu thời gian cảm thán những này, nàng nghe được Đạo Ba nam nhân câu hỏi sau đó, tâm tư xoay một cái, thuận lợi liền kéo lại tiểu dân công khuỷu tay: "Hắn là bạn trai của ta, làm sao ?"

Sau khi nói xong, tuyệt Sắc Không tỷ liều mạng mà hướng về Diệp Thần nháy mắt, vào giờ phút này, cái này ngây thơ cô nương còn tưởng rằng đối phương là đến tìm kiếm chạy mất người vợ.

Thương Thiên phù hộ, tiểu dân công người có thể tuyệt đối không nên nói nói lộ hết, không Nhiên tỷ tỷ ta liền xong đời rồi!

Ngô nhả nghiêng nghĩ đến mình bị bắt đến thăm sơn lão Lâm trong thôn xóm khi (lâm) người vợ cảnh tượng, toàn thân lông tơ đều thụ . Trong ngày thường không lúc làm việc, nàng liền yêu thích chứa ở nhà mặt xem những cái kia giải cứu phụ nữ nhi đồng tham án tiết mục, xem lúc này đều cảm thấy đau khổ bi thảm ám Vô Thiên nhật, chớ nói chi là tự thể nghiệm .

Nhưng mà lệnh Ngô nhả nghiêng không nghĩ tới chính là, tiểu dân công không những không có phối hợp nàng, lại còn cứng đầu cứng cổ đất(mà) lác lác: "Các người đừng nghe nàng, ta không phải bạn trai của nàng."

Đùa gì thế? Thảo luận chuyện lớn như vậy, trước đó tổng cần trước tiên thương lượng một chút mà! Nhớ lúc đầu tiểu hộ sĩ liễu tiểu Mẫn nhưng là khổ sở năn nỉ đã lâu, mình mới miễn cưỡng đáp ứng làm bộ bạn trai nàng.

Ngô nhĩ nghiêng nhất thời liền choáng váng, nàng tròn mắt ngoác mồm nhìn Diệp Thần một chút, trong lòng thầm kêu một tiếng không được, theo bản năng mà liền đi nắm Diệp Thần cánh tay.

"Ha ha ha ha..." Đạo Ba nam nhân bật cười, nghe được Diệp Thần lời này sau đó, hẳn biết đối phương chột dạ. Nếu chột dạ yếu thế, như vậy có phải là cảnh sát liền không đáng kể.

Mặc dù tiểu tử này đúng là cảnh sát, đến lúc đó chính mình trốn đến trong núi thăm, thiên Cao Hoàng Đế xa, hẳn chính là gọi nhiều người hơn nữa, có năng lực có biện pháp gì?

"Tiểu tử, coi như ngươi có ánh mắt, biết nặng nhẹ. Nếu ngươi không phải cô nàng này bạn trai, này liền thiem qua một bên đi thôi, không nên gây trở ngại chúng ta." Đạo Ba nam nhân vung tay lên, trong ánh mắt cũng đối với Diệp Thần có thêm vài phần miệt thị cùng xem thường.

Hắn không ngờ rằng chính là, trước mặt tiểu tử kia nghe được hắn sau đó, lại không nhúc nhích, trên mặt hay vẫn là như vậy một bộ nhàn nhạt vẻ mặt.

"Làm sao? Muốn ta đem ngươi từ cái này trên xe ném đi sao?" Đạo Ba nam nhân nói.

Diệp Thần giương mắt nhìn về phía Đạo Ba ánh mắt của nam nhân, hào không né tránh đất(mà) đón ánh mắt của hắn, sáng sủa mà thâm thúy trong mắt vì mang lấp lóe: "Ta tuy rằng không phải cô nương này bạn trai, cùng nàng cũng không có quan hệ gì, thế nhưng, ngày hôm nay các ngươi ai cũng không thể động năng! Cái nào dám động năng, cũng đừng muốn đứng đi xuống chiếc xe này!"

Hắn thốt ra lời này xong, xe đồ bên trong chính là rối loạn tung bùng.

Phản lớn người đương nhiên là không tin tiểu Tán Tiên lần giải thích này, dù sao hắn chỉ có một thân một mình, mà đối phương lại có bảy, tám cái. Bất quá, bao quát vị kia tài xế sư phụ ở bên trong một hai hơi hơi người tinh mắt, nhưng là khác một phen cái nhìn.

Tài xế sư phụ mở ra có một nửa bối Tử Xa, vào nam ra bắc, đủ loại người nhìn nhiều lắm rồi, không bao giờ thiếu chính là hiểu biết. Hắn lần đầu gặp gỡ tiểu Tán Tiên lúc này, còn tưởng rằng đó chỉ là một cái âm đầu tinh thần trọng nghĩa tăng cao thanh niên nhiệt huyết. Nhưng là quan sát chỉ chốc lát sau, tài xế sư phụ nhưng là ở Diệp Thần trên người phát giác một chút không bình thường đồ vật đi ra.

Xác thực nói, đó là một tia như có như không khí chất. Khí chất vật này, vô sắc vô hình, vừa ý sẽ không thể nói bằng lời, chỉ có ở người tinh tường mới sẽ phát hiện.

Diệp Thần trên người này tia Phiêu Miểu như bụi, đậm bạc tự yên khí chất, tài xế sư phụ từng ở một cái ở gây lão già mù trên người từng thấy. Mà này Vị lão người mù, sau đó chứng minh là một vị hiểu tướng mạo thức phong thủy cao nhân.

Ngô nhĩ nghiêng trong lòng âm áp, nàng ngẩng đầu lên khá là cảm kích nhìn Diệp Thần một chút. Vào giờ phút này, nàng ôm cánh tay của hắn, lại cảm giác được trước nay chưa từng có cảm giác an toàn.

Đạo Ba trong mắt của nam nhân thì lại lộ ra dữ tợn, trong lòng nhưng một lai do địa nổi lên một tia dự cảm không ổn, hắn lần thứ hai đánh giá một phen Diệp Thần, càng phát giác trước mặt tiểu tử này tựa hồ có hơi nhìn không thấu.

Ngay vào lúc này, một bên mặt đen tên Béo vừa tàn nhẫn gạt một cái nước bọt, hắn xoay cổ tay một cái, lại không biết từ nơi nào lấy ra đến một cái sáng lấp lóa chủy thủ.

Này chủy thủ mở ra nhận, ý lạnh bức người, hơn nữa hàn khí bên trong lại còn chen lẫn từng tia một như có như không tinh lực.

Này tia tinh lực tự nhiên chạy không thoát Diệp Thần nhạy cảm khứu giác, hắn lông mày nhíu lại, cũng không nói nhảm, trực tiếp một cái lòng bàn tay liền vỗ tới.

"Đừng!"

"Phản phật!"

Một tiếng lanh lảnh lòng bàn tay qua đi, liền tiếp theo là cửa kính xe ầm ầm vỡ vụn âm thanh.

Một mét tám lăm có hơn mặt đen tên Béo lại bị tiểu Tán Tiên một cái tát tát đến bay ngang mà lên, đầu đập ầm ầm ở cửa kính xe mặt trên, theo đây trời pha lê mảnh vụn cùng nhau bay ra ngoài xe!

Tiểu Tán Tiên lực đạo làm cho lại chuẩn lại tàn nhẫn, mặt đen tên Béo thậm chí ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không phát sinh, miệng đầy nha liền lẫn vào huyết ngược lại tràn vào trong bụng mặt.

Chương 107: Tiểu Tán Tiên hiển linh

Xe đồ bên trong nhất thời vang lên một mảnh hút vào khí lạnh âm thanh, liền tiếp theo liền hoàn toàn yên tĩnh lại.

Mọi người đầu tiên là nhìn phía ngoài xe, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi đất(mà) liếc mắt nhìn suốt ra ngoài xe lẫn lộn đầy đất mặt đen tên Béo, sau đó mới dồn dập quay đầu lại, đưa mắt tụ tập ở Diệp Thần trên người.

Chuyện này... Tiểu tử này là quái vật sao? Làm sao có khả năng sẽ có khí lực lớn như vậy?

Phải biết mặt đen tên Béo từ hình thể mặt trên đến xem, nói thể nào cũng có 180 cân hướng về trên, tiểu tử này nhẹ nhàng một cái tát, lại liền đem mặt đen tên Béo đập bay ra ngoài!

Liền ngay cả tuyệt Sắc Không tỷ Ngô nhã nghiêng đầu kinh ngạc che miệng lại, nàng nháy mắt một cái, căn bản không thể tin được chính mình nhìn thấy tất cả.

Diệp Thần nhưng vẫn là một mặt hồ hững hờ, hần nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, quay đầu nhìn về phía Đào Ba nam nhân, trong mắt hàn quang ẩn hiện. Hần tuy rằng cũng không có mở miệng nói nói cái gì, thế nhưng là đem đám người kia con buôn hoàn toàn chấn động rồi.

Đào Ba nam nhân theo bản năng mà nuốt ngụm nước miếng, trên mặt nguyên bản tàn nhẫn vẻ mặt đã biến thành sợ hãi, dưới chân cũng run lập cập đất(mà) lùi về sau hai bước.

Vào giờ phút này, bọn buôn người chúng ta trong đầu chỉ còn dư lại một ý nghĩ: Chạy!

Vừa nãy tiểu Tán Tiên để bọn hần lần lúc này, đám người này hung hăng can quấy muốn động thủ, lại còn lấy ra dao găm. Hiện tại bọn hần muốn chạy lúc này, nỗi giận hòa Diệp Thần có thể không đáp ứng.

"Tất cả chó động, đằng hoàng cho ta đứng!" Diệp Thần bỗng nhiên quát một tiếng, như bỗng dưng một thanh âm vang lên Lôi, đem đám người kia con buôn sợ đến hai chân như nhũn ra.

Tài xế sư phụ nghe được Diệp Thần, "Rầm" một tiếng, thẳng thắn đem xe đồ cửa cho quan.

Bọn buôn người chúng ta hai mặt nhìn nhau, bọn hần lẫn nhau đối diện, đều không biết Diệp Thần phải làm gì.

"Tài xế sư phụ, đem lái xe đến cách nơi này cự ly gần nhất cục cảnh sát, chúng ta đem đám súc sinh này giao cho cảnh sát sau đó đang tiếp tục chạy đi." Diệp Thần nói.

"Được rồi! Phía trước ngoài ba cây số hần là thì có một cái đồn công an!" Tài xế sư phụ vang dội đất(mà) đáp ứng một tiếng, trở lại chỗ điều khiển nơi, dưới chân nhấn cần ga một cái, xe đồ liền trùng lại chạy.

Đào Ba nam nhân biến sắc, hần nhìn Diệp Thần, một nửa thương lượng một nửa uy hiếp nói: "Bằng hữu, xem trang phục của ngươi, hần là cũng là người địa phương, thường xuyên đến hướng về đường đây này đường. Ngươi cùng chúng ta đối nghịch, cần phải hiểu rõ! Ngươi đừng xem xe này trên chỉ có mấy người chúng ta, chúng ta nhưng là đại biểu toàn bộ làng! Ngươi nhất định phải đắc tội chúng ta một toàn bộ làng sao?"

Diệp Thần mạnh mẽ vẫy vẫy tay áo, tỏ rõ vẻ không để ý lắm, ngữ khí lạnh lẽo: "Vậy hãy để cho các ngươi toàn bộ làng đều phóng ngựa đến đây đi! Nếu như các ngươi toàn bộ làng đều là lấy loại này người người oán trách hoạt động vì nghề nghiệp, tiểu gia ta cũng không ngại thay trời hành đạo, diệt các ngươi toàn bộ làng!"

Vào giờ phút này, tiểu Tán Tiên là thật sự nổi giận, khi nói chuyện tự nhiên cũng không chút khách khí.

Đào Ba nam nhân bị Diệp Thần khí thế thu hút, nhất thời có chút không rét mà run, hần tăng thêm giọng nói: "Vậy cũng là một toàn bộ làng! Một người một cục gạch, cũng có năng lực đem ngươi đập chết!"

Hần lúc nói chuyện, phía sau mấy cái tiểu đệ cũng mất lộ ra hung quang đất(mà) đứng dậy. So với bị đưa đi cục cảnh sát, bọn hần tự nhiên cho rằng cùng trước mặt tiểu tử kia liều mạng một lần càng có lợi một ít.

Dù sao đối phương chỉ có một người, hần chính là có to lớn hơn nửa năng lực, cũng không thể địch nổi năm, sáu đại hán vậy công.

"Hừ, này tiểu gia ta vừa vặn trước tiên đem mấy người các ngươi cho diệt!" Diệp Thần lạnh rên một tiếng, dưới chân bước dài ra, hướng về bọn buôn người chúng ta đi đến.

"Các huynh đệ lên cho ta, mọi người(đại gia) không nên lưu thù, đánh cho chết!" Đạo Ba nam nhân vung tay lên, rống to.

Xe đồ bên trong nhất thời liền hiện ra mấy đạo hàn quang, bọn buôn người chúng ta dồn dập móc ra chủy thủ, hướng về Diệp Thần liền nhào tới.

Diệp Thần cười lạnh một tiếng, vung lên cánh tay, cũng không hề dùng cái gì võ thuật thân pháp, trực tiếp phiến nổi lên bạt tai.

"Dừng! Dừng! Dừng..."

Nhiều tiếng lanh lảnh vang dội, mặc dù nghe vào trong tai cũng có thể cảm giác được này đau rất đau. Tiểu Tán Tiên tốc độ thật nhanh, bạt tai phiến lại chuẩn lại tàn nhẫn, chỉ hô hấp trong lúc đó, hân liền một cái tát một cái, đem này năm, sáu người con buôn hết thấy phiến ra xe đồ ở ngoài.

Đến cuối cùng, chỉ còn dư lại trốn ở cuối cùng còn chưa kịp động thủ Đạo Ba nam nhân.

Cái tên này tướng mạo hung thần ác sát, một cái Đạo Ba dữ tợn khủng bố, bản thân cũng là cái nhân vật hung ác, từ nhỏ ở trong tù bị tù lúc này, liền đã từng sau lưng đâm dao găm từng giết người. Hơn nữa những năm này ở thâm sơn lão lâm bên trong lừa bán phụ nữ, khó tránh khỏi sẽ có bị quái đến nữ nhân lên lút chạy trốn, hân bắt được những cái kia chạy trốn nữ nhân, ngoại trừ cưỡng gian làm nhục một phen ở ngoài, còn thường thường biết đánh gần chết.

Có thể nói cái này Đạo Ba nam nhân là cái trăm phần trăm không hơn không kém đại ma đầu, hân đầy rẫy tội trạng, đã sớm đủ bị vỡ thành tổ ong vò vẽ rồi!

Bây giờ thấy được bản thân đồng bọn căn bản là không phải Diệp Thần đối thủ, Đạo Ba nam trong lòng người xoay ngang, hân biết rõ chính mình một khi bị đưa đi cục cảnh sát, khẳng định là thập tử vô sinh, trong đầu lại bốc lên một cái điên cuồng ý nghĩ.

"A!" Đạo Ba nam nhân kêu to một tiếng, vén tay áo lên, nhìn đáng dáp là muốn cùng tiểu Tán Tiên liều mạng, nhưng mà đột nhiên quay người lại, hướng về tài xế chỗ điều khiển chạy vội đã qua.

Tài xế sư phụ căn bản cũng không có chút nào phòng bị, hân chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh bỗng nhiên đụng phải chính mình một tý, trong tay tay lái liền bị đoạt đã qua.

"Người làm gì? Không muốn sống sao!" Tài xế sư phụ sợ đến trắng bệch cả mặt, hân vừa định đưa tay lại đến cướp đoạt, này Đạo Ba nam nhân liền đột nhiên đánh tay lái.

Xe đồ trong nháy mắt quẹo thật nhanh, hướng về bên đường vách núi liền vọt tới!

Phải biết, này Bàn Sơn đường cái vốn là quá hẹp, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, xe đồ liền phá tan đạo bàng thấp bé vòng bảo hộ, bay đến giữa không trung.

Tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, đầy xe người nhất thời toàn bị dọa đến kinh tiếng rít gào .

"Ha ha ha ha..." Đạo Ba nam nhân ngược lại cuồng cười , trong mắt của hân lóe khiến người ta run sợ hàn quang, xa xa mà nhìn Diệp Thần.

Người không phải muốn cứu người sao?

Hiện tại đây xe người đều phải cho lão tử chôn cùng! Người cứu a, người hân mẹ nó cứu a!

Chỉ sợ người tiểu tử cũng tự thân khó bảo toàn đi!

Một giây, hai giây, ba giây...

Một phút đã qua , Đạo Ba nam nhân điên cuồng mà hung hăng tiếng cười vẫn còn tiếp tục, nhưng mà xe đồ bên trong những người khác thì lại hoàn toàn yên tĩnh lại. Dần dần, liền ngay cả Đạo Ba nam nhân đều cảm giác được ngoài ý muốn dị thường.

Nụ cười trên mặt hân trong nháy mắt liền cứng lại rồi.

Tướng tượng bên trong ầm ầm rơi xuống cũng chưa từng xuất hiện, Đạo Ba nam nhân theo bản năng mà hướng về ngoài cửa sổ liếc mắt nhìn, nhất thời há hốc mồm . Xe đồ vẫn cứ tung bay ở giữa không trung, nhưng mà căn bản không có đi xuống rơi xuống, trái lại thường thường vững vàng, thậm chí ngay cả một điểm xóc nảy đều không có.

Không có ai nhìn thấy Diệp Thần trong tay này một vệt ánh lửa, cũng không người nào biết tiểu Tán Tiên ở suýt xảy ra tai nạn thời khắc đã sử dụng một tấm lơ lửng giữa trời phù.

Diệp Thần đưa tay đỡ lấy vừa nãy bởi vì kinh sợ quá mức mà ngất đi tuyệt Sắc Không tử, cánh tay nhẹ nhàng ôm lấy nàng eo thon chi, trong mắt nhưng lóe qua một tia kiên quyết ý lạnh.

Hân không nói gì, chỉ là giơ chân lên, nhẹ nhàng dậm chân dưới mặt đất.

"Loảng xoảng lang!"

Xe đồ bỗng nhiên một cái nghiêng, hết thấy hành khách trước tiên đều tàn nhẫn mà đặt ở trên ghế dựa mặt, bọn hắn theo bản năng liều mạng mà nắm chặt cái ghế duy trì cân bằng, chỉ có cái kia Đào Ba nam nhân bởi vì không có bất kỳ dựa mà thân bất do kỷ đất(mà) hoạt hướng về Diệp Thần.

Diệp Thần một cái liền nắm lấy Đào Ba nam nhân cổ áo, xe đồ lần thứ hai khôi phục cân bằng, nhưng mà tiểu Tán Tiên cũng đã đem cái kia mưu toan cùng toàn xe người đồng quy vu tận nam nhân xách cách mặt đất.

"Người, rất muốn chết sao?" Diệp Thần lạnh lùng hỏi.

Chỉ có điều, lần này hắn cũng không có đợi được đối phương mở miệng trả lời, liền cánh tay dài vung một cái, đem Đào Ba nam nhân tàn nhẫn mà ném về xe bích.

Một tiếng vang thật lớn qua đi, xe bích phá tan một cái lỗ thùng to, Đào Ba nam nhân hướng về vực sâu bên dưới hạ bay xuống đi. Trong không khí, xa xa truyền đến hắn tiếng kêu thê thảm.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Thúc tình hoa sơn trà kê

Tiểu Tán Tiên vốn là không muốn giết người, làm sao đối với Phương Tường muốn làm chết, huống hồ lại là một cái tội ác tày trời mưu toan, vì lẽ đó hắn liền tiện xe liệu lý Đào Ba nam nhân tính mạng.

Người như vậy, lưu ở thế giới trên cũng là gieo vạ, chẳng bằng để hắn sớm một chút đầu thai, tiếp thu Địa ngục Luân Hồi Thâm Phán!

Toàn xe hành khách đều hoàn toàn kinh sợ, bọn hắn bản coi chính mình chết chắc rồi, nhưng mà không chút nào ngờ tới xe này lại phù ở giữa không trung bên trong. Tình huống như thế, chỉ có thể có một cái giải thích, vậy thì là Diệp Thần tuyệt đối không phải phổ thông phạm nhân.

Trên mặt mọi người đều lộ ra trước nay chưa từng có sùng kính cùng thành kính, bọn hắn như xem thần tiên vừa nhìn Diệp Thần. Có một vị nằm gần mạo diệt bà lão hai tay tạo thành chữ thập, trong miệng không ngừng mà thao ghi nhớ Bồ Tát hiển linh, vẫn đục bên trong đôi mắt lại còn chảy ra nhiệt lệ.

Này có thể không phải là chỉ có Bồ Tát hiển linh mới phải xuất hiện thần tích sao?

Chỉ chốc lát sau, xe đồ từ từ một lần nữa lại phiêu trở lại Bàn Sơn trên đường cái mặt. Xe vừa mới vừa ra ổn, đầy xe người lại đều song khí quý xuống đất, tranh nhau chen lấn đất(mà) hướng về Diệp Thần cúng bái.

Bọn hắn đại thể đến từ chính xa xôi bể tắc trong núi tiểu thôn lạc, tự nhiên đối với Thần Minh có cực kỳ đáng vóc tiểu tụy tín ngưỡng. May nhờ là trên xe không có ai mang hương, không phải vậy Diệp Thần chuẩn đến hưởng thụ một phen trong miếu thần tiên lão gia mới có thể có tư cách hưởng thụ hương hóa.

Trước đây phụng sự mệnh xuống núi làm việc lúc này, tiểu Tán Tiên tự nhiên cũng đã gặp qua tương tự loại này bị mọi người quý bái tình huống, vì lẽ đó mặc dù khung cảnh này xem có chút không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng Diệp Thần nhưng không để ý lắm.

Chỉ có điều, phát sinh tình huống như thế, xe đồ nhưng là không thể lại tiếp tục cười. Hắn từng cái nâng dậy khách người trên xe đến sau đó, liền ôm còn đang mê man bên trong tuyệt Sắc Không tỷ xuống xe.

Ngô nhả nghiêng bởi vì kinh sợ quá mức, hoàn toàn ngu thiếp đi, không có ý thức, tự nhiên không biết tiểu Tán Tiên bị người quý bái sự tình. Đương nhiên, Diệp Thần cũng không thể đem nâng một người vút tại trên xe đồ mặt, hắn xuống xe sau đó, liền đem Ngô nhả nghiêng bởi ở trên lưng, sau đó bộ hành hướng đường cái bên bên dưới vách núi thâm sơn lão Lâm bên trong đi đến.

Ở trong thành thị một quãng thời gian sinh hoạt sau đó, tiểu Tán Tiên học được sử dụng điện thoại di động gprs hướng dẫn phần mềm. Hắn mở ra điện thoại di động kiểm tra một hồi, phát hiện nơi đây cự ly cự lĩnh đã không tính đặc biệt xa, hơn nữa từ lão Lâm bên trong xuyên hành là một đường thẳng, sẽ bớt đi không ít cự ly, liền liền quyết định tự mình công tuyệt Sắc Không tỷ hướng chỗ cần đến xuất phát.

Diệp Thần trước đây thường thường tiến vào thâm sơn lão Lâm bên trong hái thuốc săn thú, vì lẽ đó đối với trong núi thăm tình hình đúng là khá là quen thuộc. Bất quá, bởi vì trong cơ thể hắn còn có phong ấn, chính mình năng lực chỉ có trước đây một hai phần mười, huống hồ lại công lấy một cái mùi thơm mật mớ đại mỹ nữ, vì lẽ đó này cùng nhau đi tới đúng là hơi có chút khó cực.

So với Diệp Thần tới nói, Ngô nhả nghiên thì lại muốn ung dung rất hơn nhiều. Nàng ngất đi sau đó, mãi đến tận sắc trời đêm mờ mới xa xồi tỉnh lại.

Tuyệt Sắc Không tỷ mơ mơ màng màng đất(mà) mở mắt ra, nhưng mà cảnh tượng trước mắt lại làm cho nhũn nhũn.

Vào giờ phút này, nàng nơi ở một cái bán thành phẩm trong lều vải, lều vải ở ngoài thình thoảng có thì thầm trùng trùng tiếng hót âm truyền đến. Xung quanh tia sáng có chút tối tăm, chỉ có trên lều phượng còn hơi có chút hứa ánh sáng, Ngô nhả nghiên ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện đỉnh đầu rõ ràng đều là che trời cây xanh.

Nguyên lai người chết rồi sau đó, linh hồn sẽ ngủ ở một cái không có đỉnh bên trong lều a...

Ngô nhả nghiên trong lòng có chút cay cay, đẹp đẽ bên trong đôi mắt không nhìn được chảy nổi lên nước mắt. Trong lòng nàng nhất không nỡ không bỏ xuống được, tự nhiên là trong nhà đã tuổi già cha mẹ cha mẹ. Khi còn sống cha mẹ vẫn buộc chính mình đi ra mắt, khi đó chính mình không hiểu chuyện, tuy rằng cũng biết bọn hân vội vã ôm ngoại tôn, thế nhưng là không có chút nào phối hợp. Chết rồi sau đó hồi tưởng, mới phát hiện đây là cỡ nào hồ thẹn mà tiếc nuối một chuyện...

Ngô nhả nghiên chính lau nước mắt, đột nhiên nghe thấy được trong không khí bay tới một tia thịt nướng hương vị, nàng cái bụng ừng ực một gọi, lại không nhìn được nuốt từng ngụm nước bọt.

Chết rồi lại còn có năng lực nghe thấy được gà nướng hương vị, này nhất định là phụ thân và mẫu thân cảm chính mình thích ăn nhất gà nướng đến mộ trước bái tế...

"Ai." Ngô nhả nghiên thật dài đất(mà) thở dài một hơi, nước mắt càng thêm chảy ra không ngừng đi ra.

"Ồ? Người đã thức chưa?" Bên ngoài lều đột nhiên truyền đến một cái quen thuộc giọng đàn ông.

Ngô nhả nghiên sững sờ, theo bản năng mà trước tiên mở lều vải đi ra ngoài. Bên ngoài lều, Diệp Thần đã nổi lên lửa trại, hân giờ khắc này chính vây quanh ở bên cạnh đồng lửa, trong tay dùng một con cắm vào một con gà ở thiêu đốt.

"Nha! Người làm sao cũng ở nơi đây? Người cũng chết sao?" Ngô nhả nghiên có vẻ hơi kinh ngạc.

Diệp Thần xi một tiếng bật cười: "Mù nói cái gì đó? Ta này không hảo đoan đoan ngồi, nơi nào như là chết rồi đáng đáp?"

"A?" Ngô nhả nghiên lại là sững sờ, cân nhắc chốc lát, con mắt đột nhiên lượng, nàng hỏi vội: "Người là nói... Chúng ta không có chết?"

"Phí lời, người gặp người chết gà nướng sao?" Diệp Thần cười nói.

"Ai nha, thật sự sao?" Ngô nhả nghiên bận bịu nặn nặn khuôn mặt nhỏ của chính mình, bóng loáng nhẩn nhai tràn ngập co dãn, quả nhiên không giống như là chết rồi đáng vẽ, "Người nói nhanh lên, này đến tột cùng là chuyện ra sao? Ta ký đến chúng ta cười này chiếc xe đồ thật giống đi xuống núi nhai."

"Chiếc xe kia căn bản cũng không có rơi xuống vách núi, mà là treo ở trên vách đá cheo leo trên. Ta sợ mấy người kia con buồn người trong thôn tìm đến, vì lẽ đó liền mang theo người xuống xe, chuẩn bị bộ hành đi tới cự lĩnh." Diệp Thần hồi đáp.

"Hóa ra là như vậy a." Ngô nhả nghiên khoanh chân ngồi xuống, "Khả năng là ta lúc đó quá sốt sắng, vì lẽ đó liền ngất đi. Bất quá... Bất quá cảm tạ người lúc đó dừng cảm động ra cứu ta."

Nàng vừa nói, vừa nhìn về phía Diệp Thần trong tay nướng gà rừng. Lúc này, Diệp Thần xung quanh cơ thể tràn đầy màu nâu đen Kê Mao, trong tay hân gà rừng đã bị khảo thành vàng óng ánh màu sắc, tư tư liu liu dầu, trong không khí phiêu đầy khiến người ta thêm nhỏ dãi ba thước mùi thơm.

Ngô nhả nghiên không nhìn được lại nuốt một ngụm nước bọt, nàng thực tại có chút đói bụng, nhưng là do dự nửa ngày, lại thật không tiện mở miệng hỏi Diệp Thần muốn ăn. Diệp Thần thì lại không nhanh không chậm đất(mà) nướng gà rừng, xem hân nhất định tình thông đạo này, không chỉ có không có khảo hồ, hơn nữa còn thình thoảng hướng về màu vàng óng kê trên người mặt đều đều đất(mà) tát một vài thứ.

"Ừ ực ——"

Tuyệt Sắc Không tỷ cái bụng không hăng hái đất(mà) kêu một tiếng, nàng khuôn mặt đỏ lên, vì che giấu chính mình lúng túng, vội vàng mở miệng nói: "Đúng rồi, ta còn không biết tên của người đấy."

"Ta Diệp Thần. Người đâu?"

"Ày... Ta Ngô nhả nghiên." Tuyệt Sắc Không tỷ vừa nói, vừa cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) nuốt nước miếng, đồng thời còn mắt ba ba địa nhìn Diệp Thần trong tay gà nướng.

"Ày, ăn đi." Diệp Thần tiện tay đem gà nướng bóp đùi xé xuống, đưa tay đưa cho Ngô nhả nghiên, "Đây là Vân Nam hoa sơn trà kê, không chỉ có vị hương thơm tròn mềm, hơn nữa còn có một tia khác mùi thơm ngát đây."

Ngô nhả nghiên trong miệng đã sớm tràn đầy ngụm nước, nàng cũng không kịp nhớ nhả nhả, vội vội vồ vồ đất(mà) mạnh mẽ gặm một cái. Biểu bì hương giòn bên trong tơ nộn thịt gà vừa vào miệng, nàng nhất thời liên tục kỳ hưởng thụ đất(mà) nhắm mắt lại.

Ăn thơm quá a! Ăn thật ngon!" Trong chớp mắt, Ngô nhả nghiên liền đem mỹ vị gà nướng tiêu diệt hết sạch, nàng hỏi: "Này kê mùi vị lại không có chút nào nhạt, lẽ nào ngươi còn bên người dẫn theo diêm sao?"

"Không có, ta là tìm một loại có vị mặn cỡ đại để thay thế diêm. Thế nào? Này kê ăn có phải là so với bình thường gần diêm còn muốn càng có tư vị một ít?"

"Đúng vậy đúng vậy, này thịt gà lại còn mang theo lá trà mùi thơm ngát! Diệp Thần, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy!" Ngô nhả nghiên gật đầu thờ dài nói.

Ai biết Diệp Thần trên mặt lại lộ ra cười xấu xa, hẳn khá có thâm ý mà nhìn Ngô nhả nghiên nói: "Đó cũng không là lá trà mùi thơm ngát, mà là này kê vốn là mùi vị. Cái này cần trước tiên xx một tý này hoa son trà kê, sau đó ở trên hỏa quay nướng. Ngươi ăn đi ra này trà Diệp Thanh hương, kỳ thực là kê bên trong thân thể hormone mùi vị, dẫn bản xứ quán này kê lại gọi là ***** kê..."

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Bóng đêm liêu người

Ngô nhả nghiên sừng sờ: "***** kê? Làm sao nghe là lạ ?"

Diệp Thần cười nói: "Đó là đương nhiên, này kê không chỉ có ăn mỹ vị, hơn nữa còn có ***** hiệu quả. Đặc biệt là không có trải qua chuyện phòng the nữ nhân ăn, chẳng mấy chốc sẽ ý loạn tình mê."

"A? Không phải chứ?" Ngô nhả nghiên bận bịu che miệng lại, sắc mặt nàng ửng đỏ, nhìn Diệp Thần nói: "Ngươi... Ngươi tại sao có thể để ta ăn thứ này?"

"Không có cách nào a, ta chỉ có thể tìm loại này kê." Diệp Thần nhún vai một cái, ngữ khí Vivi xoay một cái, híp mắt nói: "Bất quá ta cứu ngươi, ngươi lấy thân báo đáp thật giống cũng không quá đáng chứ?"

Ngô nhả nghiên nhú lên lông mày, cau giận nói: "Ngươi loạn giảng, hiện tại lại không phải cỡ đại? Nào có cứu cô gái, liền yêu cầu người ta lấy thân báo đáp."

Diệp Thần cười không nói.

Ngô nhả nghiên tiếp tục nói: "Huống hồ, ngươi cho ta ăn loại này ***** kê, cũng quá đáng đi! Vạn nhất... Vạn nhất ta một hồi thật sự ý loạn tình mê làm sao bây giờ?"

"Ha ha ha, ta nói đùa với ngươi rồi." Diệp Thần cười ra tiếng âm, hẳn nhìn Ngô nhả nghiên, phát hiện nàng mân mê miệng nhỏ đỏ mặt vẻ mặt, thực sự là không nói ra được đáng yêu.

Đương nhiên, này hoa son trà kê tuy rằng không đến nỗi khiến người ta ý loạn tình mê, thế nhưng lung lay tinh lực hiệu quả vẫn có một tí tẹo như thế.

Cũng may Ngô nhả nghiên lượng com ăn không lớn, nàng ăn một cái đùi gà sau đó cũng đã no rồi, cũng cũng lại không dám tiếp tục ăn Diệp Thần trong tay kê. Còn lại lớn nửa con gà đều bị tiểu Tân Tiên ăn sạch sành sanh.

Diệp Thần xóa đi khòe miệng dầu, đánh ợ no hỏi: "Đúng rồi, ngươi tới nơi này làm gì?"

"Ta a... Ta tới nơi này du lịch rồi. Ta mỗi ngày bay ở trên trời đến bay đi, có chút chán, cho nên liền nghĩ đến trên đất đến đi tới." Ngô nhả nghiên hỏi đáp.

"Vậy sao ngươi không theo du lịch đoàn đây, một người như vậy lữ hành khó tránh khỏi có chút nguy hiểm chứ?"

"Thiết, ngươi đây liền không hiểu đi." Ngô nhả nghiên hiện ra một tia nho nhỏ đắc ý, "Theo lữ hành đoàn, chỉ có thể đi những cái kia có danh tiếng địa phương, hơn nữa có thời gian hạn chế, căn bản là chơi không vui. Hiện tại đều lưu hành một người ba lô du. Huống hồ, ta ở chỗ này còn có một cái chị em tốt đây, ta kế hoạch đi xem xem nàng. Nhưng là, ai biết sẽ gặp phải nguy hiểm đâu?"

Hai người lại câu được câu không đất(mà) hàn huyên chỉ chốc lát sau, Ngô nhả nghiên liền biểu thị muốn chung quanh đi tới nhìn một chút.

Nàng từ nhỏ sinh sống ở trong thành thị, vẫn không có đi tới quá chân chính rừng rậm nguyên thủy bên trong, vì lẽ đó đối với tất cả xung quanh đều tràn ngập lòng hiếu kỳ. Chỉ có điều bởi vì sắc trời đã dần dần hắc , vì lẽ đó Diệp Thần căn dặn nàng không cần đi đến quá xa, để tránh khỏi gặp phải dã thú cái gì.

Ngô nhả nghiên gật gật đầu, sau đó liền đứng dậy ở xung quanh loanh quanh .

Diệp Thần thì lại xoay người tiếp tục dựng lên lều vải, mặc dù là Hạ Thiên, thế nhưng trong núi thăm buổi tối hay vẫn là thật lạnh. Lều vải hướng về đông cách đó không xa, có một cái róc rách nước chảy dòng suối nhỏ, ánh trăng hào quang màu xanh từ cây cối cành lá bên trong từ từ tung xuống, làm nổi bật ở mình thâu khê trong nước, cảnh tượng này xem điểm tĩnh đất(mà) khiến lòng người bên trong ôn nhu dập dờn.

Khê bên bờ đầy màu lam nhạt năm biện hoa, mùi hoa thanh tân âm u nhiên, Ngô nhả nghiên nhìn ra trong lòng vui mừng, không nhận được ngồi xỏm xuống, đưa tay ra hái này mỹ lệ màu xanh lam tiểu Hoa. Vì gió thổi tới, cánh hoa lặng yên mưa, phối hợp nước chảy giai nhân, khi (làm) thực sự là đẹp không sao tả xiết, khiến người ta mơ tưởng mong ước.

"Ai nha, Hảo Dương!" Ngô nhả nghiên không nhận được nhũu này, nàng hái hoa lúc này, phấn hoa rơi vào trắng nõn tay trắng bên trên, nhất thời liền có chút dị ứng.

"Gay go , vừa này chỉ lo đến trong lòng yêu thích, lại quên chính mình phấn hoa dị ứng." Tuyệt Sắc Không tử vừa tự lảm bảm , vừa không nhận được nạo lên dương đến. Nhưng mà nàng khe hở trong lúc đó đã sớm dính đầy phấn hoa, bất nạo cũng còn tốt, một nạo bên dưới, toàn thân lại cũng bắt đầu dương .

Càng nguy hiểm hơn chính là, Ngô nhả nghiên da mống, nàng nạo đến nhẹ căn bản là không rõ dương, nạo đến nặng, rồi lại rất dễ dàng đem da dẻ cào nát. Da dẻ phá sau đó đau đớn, hơn nữa dị ứng gây nên dương, nhất thời để Ngô nhả nghiên luống cuống tay chân , không hơi chốc lát, nàng liền sốt ruột đến rơi ra nước mắt.

"Hả? Người làm sao ?" Đi tới bên dòng suối rửa tay Diệp Thần nhìn thấy Ngô nhả nghiên quần hình, mở miệng hỏi.

"Ta... Ta phấn hoa dị ứng, Hảo Dương a, khó chịu chết rồi!" Ngô nhả nghiên đỏ mặt lên hỏi đáp.

"Ta đến giúp người đi." Diệp Thần nói, vén tay áo lên ngồi xỏm xuống, "Nơi nào nhất dương?"

"Phía sau lưng, phía sau lưng Hảo Dương! Nơi đó ta nạo không tới."

Diệp Thần nghe vậy, cách quần áo bang Ngô nhả nghiên nạo , hấn cũng không dám quá dùng sức.

"Ai nha, không được. Người đến hơi hơi dùng điểm lực... Nặng hơn một điểm.. Không đủ, còn phải nặng hơn!"

"Không được a, lại thêm lực, sẽ đem làn da của người nạo phá." Diệp Thần nhũu này, hấn nhìn Ngô nhả nghiên tỏ rõ vẻ vẻ thống khổ, trong lòng khê động, lại lấy tay trực tiếp đưa đến trong quần áo của nàng.

"Người làm gì thế?" Ngô nhả nghiên phản xạ có điều kiện đất(mà) rụt lại, khuôn mặt đỏ lên, cảnh giác nhìn Diệp Thần.

"Ta có biện pháp giúp người dùng dương, người dùng nhúc nhích." Diệp Thần nói, thân ở Ngô nhả nghiên trong quần áo tay bịt kín nhàn nhạt một tầng chân lực, mà một con khác đề lại nàng tính tế vai đẹp.

"Không nên, ta..." Ngô nhả nghiên theo bản năng mà nhớ tới thân né tránh, nhưng mà nàng nhưng kinh ngạc cảm giác được Diệp Thần bàn tay ảm áp mon trón làn da của chính mình sau đó, trên lưng dương lại giảm bớt không ít.

Nàng nhẹ nhàng cắn ngừng miệng môi, nhắm mắt lại, tùy ý Diệp Thần một nửa nạo một nửa vỗ về phía sau lưng chính mình. Chỉ có điều, này cô gái nhỏ nhưng chưa từng có bị nam nhân chạm qua chính mình bóng loáng da nhẵn nhụi, nàng toàn thân không tự chủ căng thẳng , liền ngay cả hô hấp đều dần dần trở nên gấp gáp.

Đương nhiên, tuyệt Sắc Không tử cũng không biết từ lúc lần thứ nhất gặp mặt lúc này, tiểu Tán Tiên cũng đã ở làn da của nàng bên trên tùy ý đất(mà) tìm tòi quá một phen.

Diệp Thần biểu hiện rất chăm chú, hô hấp đều đều mà dài lâu, xem trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, nhưng mà thở ra đi khí nhưng là càng ngày càng nóng . Cái này cũng là thực ở không có cách nào phản ứng tự nhiên, dù sao Ngô nhả nghiên thân thể lại như tơ lụa bóng loáng, hơn nữa còn tràn ngập dụ dỗ người co dãn.

"Tốt hơn một chút sao?" Diệp Thần hỏi.

"Ừm." Ngô nhả nghiên gật gật đầu.

Nàng hiện tại ngưng ngừng phi thường, mặt cười lại như là chín rực hồng quả táo, lông mi thật dài Vivi run run, này then thùng nhưng lại khiến người ta không nhận được lọt tim đập. Ánh trăng Ngân Huy ở nàng tuyệt mỹ dung nhan trước hết mức thu lại, có vẻ ảm đạm phai mờ.

Khả năng là bởi vì Diệp Thần nạo ngứa thủ pháp thật sự khá là hữu hiệu, cũng khả năng là vừa này con kia **** kê giờ khắc này có tác dụng. Tiểu Tán

Tiên tay bắt tri bắt giác từ Ngô nhả nghiêng phía sau lưng chuyển đến trước ngực, tuy rằng nhưng vẫn là ở nạo, nhưng là nhưng sẽ vô tình hay cố ý đất(mà) chạm được trước ngực nàng mẫn cảm cao vót.

Mặc dù ăn mặc văn ngực, tuyệt Sắc Không tỳ vẫn cứ cảm giác được trước ngực truyền đến một tia một tia như điện lưu vui vẻ. Nàng không nhận được khe hở một tiếng đi ra, mẫn cảm thân thể lại không kìm lòng được đất(mà) có phản ứng, liền ngay cả hai vú bên trên này hai hạt nhô ra, đều càng đất(mà) cứng rắn kiên cường.

Đỉnh đầu là xán lạn Tinh Không, bên người là vui vẻ nước chảy, cách đó không xa vây quanh một vòng lại một vòng che trời cây cối, liền ngay cả trong gió đêm đều tràn ngập khiến người ta tim đập nhanh hơn nhàn nhạt đã tính. Chẳng trách nhiều như vậy nam nữ si tình sẽ thích đã chiến, chuyện này thực sự là có chút kích thích..

Ngô nhả nghiêng kinh ngạc phát hiện, đáy lòng của chính mình lại bốc lên một tia hưng phấn. Liền ngay cả nhiệt đến nóng lên ngọc thể, cũng không nhận được bắt đầu đi nghênh hợp Diệp Thần thô ráp mà ấm áp bàn tay lớn. Càng nguy hiểm hơn chính là, Diệp Thần tiểu tử này chút nào đều không thành thật, bàn tay của hắn...

Lại một đường hướng phía dưới, mò về Ngô nhả nghiêng vậy vừa nảy có triệu ý rừng rậm âm u nơi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Nữ tiếp viên hàng không khó ngủ đêm

Này cũng không phải tiểu Tấn Tiên tích trữ phải đem tuyệt Sắc Không tỳ giải quyết tại chỗ sắc tâm, mà là bởi vì lúc này cảnh này thực sự ám muội phi thường, làn da của nàng lại quá mức ôn hòa bóng loáng, Diệp Thần vừa mới hơi mất tập trung, bàn tay liền hướng về chỗ đó tìm tòi đã qua.

"Không nên..." Ngô nhả nghiêng đẹp đẽ bên trong đôi mắt lóe qua một tia xoắn xuýt, đột nhiên đè lại Diệp Thần cánh tay. Nàng hàm răng nhẹ cắn môi, sắc mặt ửng hồng, tuy rằng cảm giác được trước nay chưa từng có thoải mái, nhưng vẫn cứ kiên định đất(mà) lắc lắc đầu.

Không được, không thể ở đây, như vậy cũng quá tùy tiện một chút. Chính mình hay vẫn là xử nữ thân, tại sao có thể tùy tiện tiện tiện liền đem thân thể giao cho một cái nhận thức còn không cứu nam nhân. Huống hồ... Huống hồ hắn hay vẫn là một cái tiểu dân công.

Ngô nhả nghiêng hết sức khắt chế chính mình nội tâm rung động, nàng biết rõ chính mình là một vị nữ tiếp viên hàng không, cùng Diệp Thần căn bản là không phải người của một thế giới. Hai người nếu như ở chỗ này phát sinh chút gì, vậy tương lai là nhất định không thể có kết quả, chỉ ít cha mẹ nàng tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Diệp Thần hơi sững sờ, lúc này mới ý thức được chính mình cử động tựa hồ có hơi quá mức, hắn hơi hơi vừa nghĩ, liền biết hắn là vừa nảy con kia hoa son trà kê có tác dụng. Dù sao Ngô nhả nghiêng chỉ ăn một cái đùi gà, mà chính mình nhưng tiêu diệt còn lại toàn bộ thịt gà.

Hắn đem bàn tay trở lại, nói xin lỗi: "Xin lỗi, ta..."

"Không có chuyện gì, cảm tạ người giúp ta nạo dương." Ngô nhả nghiêng ngượng ngùng cúi đầu, âm thanh rất nhỏ, trên trán Thanh Ti theo gió nhẹ phi, trong mắt của nàng có một tia không tên hoảng loạn.

"Người tốt một chút sao? Còn dương không dương?" Diệp Thần hỏi.

"Tốt lắm rồi." Ngô nhả nghiêng vội vàng đất(mà) đứng, "Ta... Ta đi ngủ."

Sau khi nói xong, nàng hướng về lầu vải đi đến, cũng không dám quay đầu lại xem Diệp Thần. Diệp Thần lắc đầu cười cợt, trong lòng dư vị chốc lát vừa nảy này nhàn nhạt ôn nhu, sau đó mới liền lạnh lẽo xuôi nước rửa mặt, đứng đi tới lầu vải bên cạnh.

Ngô nhả nghiêng nằm ở bên trong lầu, nàng nghe được Diệp Thần tiếng bước chân tới gần, trong lòng lại căng thẳng. Tuyệt Sắc Không tỳ trong đầu vẫn hồi tưởng vừa nảy cảnh tượng, trái tim như nai con ở va. Nàng đang lo lắng nếu Diệp Thần tiến vào bên trong lầu cô, chính mình nên làm gì cùng hắn vượt qua buổi tối hôm nay, nhưng là trong suy nghĩ, rồi lại có như vậy một tia làm cho nàng không dám nhìn thẳng nhàn nhạt chờ mong.

"Ai..." Ngô nhả nghiêng khẽ thở dài một hơi, nàng không biết mình là làm sao, vì sao lại đối với loại kia mặt đỏ tới mang tai không tu không tạo sự tình có mang chờ mong. Bên cạnh nàng không thiếu anh tuấn mà giàu có người theo đuổi, những người theo đuổi kia mỗi một cái xem nếu so với tiểu dân công ưu tú rất nhiều, nhưng là chỉ có tiểu dân công mới làm cho nàng cảm nhận được chưa từng có tim đập nhanh hơn.

Đó là phương tâm nây mầm sao?

Thật không?

Đại khái, không phải chứ...

Diệp Thần đứng ở phía ngoài lều, đưa tay vừa muốn kéo màn, liền nghe được Ngô nhả nghiêng nhẹ nhàng tiếng thờ dài âm. Hắn thoáng sững sờ, trong nháy mắt liền nghĩ rõ ràng tuyệt Sắc Không tỷ thờ dài nguyên nhân, liền lấy tay để xuống.

"Trong ngọn núi buổi tối có chút lạnh, lều vải cửa bên trái có một cái bao, bên trong có ta mang quần áo, người ngủ trước tốt nhất che lên, không phải vậy sẽ cảm lạnh." Diệp Thần cách màn nói.

Ngô nhả nghiêng trong lòng ấm áp, nằng gât gât đầu: Ân cảm tạ. Người... Không tiến vào sao?"

Sau khi hỏi xong, nhịp tim đập của nàng lại gia tốc, vểnh tai lên, lắng lắng chờ đợi Diệp Thần trả lời.

"Này lão Lâm bên trong có dã thú, ta ở bên ngoài gác đêm, như vậy an toàn một ít, liền không đi vào." Diệp Thần hồi đáp.

Kỳ thực chung quanh đây nơi nào sẽ có cái gì dã thú, hắn chỉ có điều không muốn để cho Ngô nhả nghiêng lúng túng thôi.

"Ừ..."

Ngô nhả nghiêng thờ phào nhẹ nhõm, nhưng mà bên trong đôi mắt nhưng là Vivi buồn bã, rõ ràng là rốt cục không cần lại lo lắng xoắn xuýt, nhưng là trong lòng nàng lại đột nhiên có một tia trống rỗng cảm giác.

Hai người đều không nói gì thêm, nho nhỏ lều vải xung quanh trùng lại yên tĩnh lại, liền ngay cả cư trú ở trong bụi cỏ trùng đều ngủ, chỉ có chưa tức lửa trại sẽ thỉnh thoảng vang động đập.

Diệp Thần vươn mình nhảy lên lều vải bên cạnh một gốc cây già, tìm một cái trống kiện cành cây, đầu gối lên cánh tay nằm xuống. Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, hắn thường thường sẽ ở trong núi sâu trên cây qua đêm, vì lẽ đó không chỉ có sẽ không cảm thấy không thoải mái, trái lại ngược lại có một tia lâu không gặp thích ý.

Xuyên thấu qua cành lá khe hở, hắn nhìn Tinh Không.

Xuyên thấu qua lều vải đỉnh chớp cửa sổ nhỏ, nàng cũng nhìn Tinh Không.

Tinh Không rất đẹp rất xán lạn, ở nghệ hồng bao phủ trong thành phố, làm như vậy tĩnh trong suốt Ngân Hà là căn bản không thể nào thấy được. Bầu trời đêm sao lốm đốm đầy trời, rất dễ dàng cũng làm người ta rơi vào vô hạn mơ màng bên trong.

Tiểu dân công cùng tuyệt Sắc Không tỷ đều không có buồn ngủ, bất tri bất giác liền đến phần sau đêm. Sau nửa đêm lão Lâm bên trong, quả nhiên như Diệp Thần từng nói, phong thanh hơi lớn, nhiệt độ có chút lượng.

Ngô nhả nghiêng trên người che kín Diệp Thần quần áo, trên y phục lộ ra nhàn nhạt giặt quần áo phấn mùi thơm ngát, trong đó còn có một tia như có như không mùi mồ hôi. Đây hẳn chính là tiểu dân công mùi đi, khiến người ta an tâm mà ấm áp.

Trong lòng nàng tâm tư vạn ngàn, tuy rằng chỉ cùng Diệp Thần ở chung gần gần nửa ngày, nhưng mà trong lòng nhưng có thêm như vậy một ít hồ hững cảm giác thư thái. Cái cảm giác này, Ngô nhả nghiêng chỉ có ở phi một mỗi lúc về đến nhà mới sẽ cảm giác được.

Đều nói nữ tiếp viên hàng không lại như là đẹp đẽ mà kiều ngạo chim hoàng yến, nhưng là Ngô nhả nghiêng nhưng cảm thấy, chính mình mặc dù là chim hoàng yến, cũng không thể vẫn ở giữa bầu trời phi. Một ngày nào đó, nàng cần tìm một cái cư trú đầu cành cây hạ xuống, kết hôn, giúp chồng, dạy con, quá yên ổn mà bình thân ngày.

Chỉ là, từng ấy năm tới nay, duy nhất làm cho nàng cảm giác được an tâm người kia, hẳn nhưng là một cái tiểu dân công...

Ngô nhả nghiêng đối với Diệp Thần cũng không có một chút nào xem thường ý tứ, chỉ có điều lâu dài tới nay tư duy theo quán tính cùng cha mẹ người truyền vào quan niệm, làm cho nàng tạm thời bước bất quá cái kia tâm khảm.

Tiểu Tân Tiên cũng không có ngủ, hắn ngoại trừ ở dư vị chính mình cùng Ngô nhả nghiêng ám muội cử động ở ngoài, trong lòng còn ở tính toán lần đi bên trong qua biên cảnh tìm kiếm Lôi Linh thảo kế hoạch.

Lần đi chỗ cần đến nói là bên trong qua biên cảnh, thế nhưng là có một cái khác càng thêm xú danh rõ rệt tên —— Tam Giác Vàng.

Vừa nhắc tới Tam Giác Vàng, mọi người trước tiên nghĩ đến tự nhiên là ma túy. Diệp Thần lúc đó chính là ở trên TV một cái tập độc tin tức bên trong nhìn thấy Lôi Linh thảo. Có độc phẩm địa phương, dĩ nhiên là đầy rẫy tham lam, bạo lực cùng **. Tam Giác Vàng có thể nói là cái này trên Địa Cầu hỗn loạn nhất khu vực một trong, nơi đó chiếm giữ đủ loại lấy ma túy làm trung tâm vũ trang thế lực, quốc nội bị cấm súng ống, ở Tam Giác Vàng có thể nói tùy ý có thể thấy được.

Diệp Thần tuy rằng khác hẳn với người thường, thế nhưng trong lòng hắn nhưng vẫn cứ có chút lo lắng. Dù sao bên trong thân thể chín đạo phong ấn chỉ

mở ra một đạo, hấn ngoại trừ khí lực lớn một chút ở ngoài, đang không có giấy vàng phù dưới sự giúp đỡ, căn bản không có năng lực một mình đối kháng một cả nhánh vũ trang phần tử.

Mặc dù chính là giấy vàng phù, Diệp Thần cũng đã không có còn lại bao nhiêu, vì lẽ đó hấn chỉ có thể mong ngóng chính mình không hội ngộ đến quá to lớn phiền phức.

Diệp Thần cùng Ngô nhĩ nghiên cũng không biết chính mình như thế nào ngủ, các (chờ) bọn hấn tỉnh lại lúc này, sắc trời đã lượng .

Trong núi buổi sáng không khí trong lành, khiến người ta tinh thần sáng khoái, hai người đơn giản ăn một chút Diệp Thần mang đến đồ ăn, liền làm bạn đất(mà) hướng về cự lĩnh phương hướng đi đến.

Dọc theo đường đi không có phát sinh cái gì khúc chiết, bọn hấn xuyên qua lão Lâm sau đó, liền lên quốc lộ. Có điện thoại di động tín hiệu sau đó, Ngô nhĩ nghiên trước tiên liền gọi một cú điện thoại, sau đó bọn hấn liền ở một nhà trạm xăng dầu các (chờ) .

Quá đại khái nửa giờ, một chiếc màu xanh quân đội xe jeep liền quẹo vào trạm xăng dầu. Xe jeep mới vừa đình, liền từ phía trên nhảy xuống một cái ăn mặc bột da cao nữ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Bạch hải vân

"Hải Vân tỷ!" Ngô nhĩ nghiên nhất thời vui mừng đất(mà) gọi , chạy đến người phụ nữ kia bên người, kéo lại cánh tay của nàng. Có thể nhìn ra được, Ngô nhĩ nghiên cùng vị kia hải Vân tỷ quan hệ tốt vô cùng.

Diệp Thần xa xa mà đánh giá cái kia ăn mặc giày ống cao nữ nhân, trong lòng nhưng là mơ hồ có chút giật mình. Người phụ nữ kia mang đỉnh đầu màu trắng mũ lưỡi trai, mũ dưới lộ ra tóc chỉ có khoảng mười cen-ti-mét, trên người ăn mặc bó sát người Bì Giáp Khắc, hạ thân nhưng là màu lam đậm quần jean, trên chân tự nhiên là cặp kia tiếp cận bốn mươi cm đi keng cách vang vọng bột da cao. Nàng trang phục nghiêng trung tính, xem anh tư hiện ngang rồi lại không mất trầm ổn.

Khả năng là quanh năm ở tại á nhiệt đới quan hệ, người phụ nữ kia da dễ hiện ra khỏe mạnh màu vàng nhạt, vóc người vô cùng tốt, không có một tia dư thừa sọc lồi. Ở Diệp Thần đánh giá nàng lúc này, người phụ nữ kia cũng vô tình hay cố ý đất(mà) nhìn Diệp Thần một chút. Chính là cái nhìn này, để Diệp Thần ở trong ánh mắt của nàng phát hiện một số khác biệt tầm thường đồ vật.

Dung mạo của nàng cũng coi như phải là vạn người chưa chắc có được một mỹ lệ, chỉ là khí chất nhưng lạnh đến mức như Băng Sơn. Nhạt mà tế Trường Mĩ, hơi hơi tiêm mũi, đôi môi thật mỏng, mấu chốt nhất chính là đôi mắt kia.

Con mắt của nàng không lớn, mắt một mí, nhưng mà trong ánh mắt nhưng lộ ra sắc bén mà lạnh lùng ánh sáng. Loại này quang không phải có thể mô phỏng theo đến đi ra, bởi vì trong đó ngoại trừ sắc bén cùng hồ hững ở ngoài, lại còn có một tia ẩn giấu cực sâu thiết huyết mùi vị. Như vậy ánh mắt, Diệp Thần trước đây đã từng thấy mấy lần, nhưng này đều là ở từ trong đồng người chết bò ra ngoài quần trong mắt người nhìn thấy.

Ở nói chuyện phiếm bên trong, Ngô nhĩ nghiên đã từng nhắc qua vị này gọi là bạch hải vân nữ nhân ở cự lĩnh bên này làm ăn, là nàng bà con xa thân thích. Nhưng mà Diệp Thần vào giờ phút này nhưng là có cái nhìn bất đồng, nữ nhân này tuyệt nhiên không thể là chính kinh người làm ăn, trên người nàng lộ ra kinh nghiệm lâu năm sa trường khí tức, nếu như không phải ở trong quân đội cung sự tinh, như vậy nàng rất có thể chính là Tam Giác Vàng vùng này thuê dong binh.

"Nhĩ nghiên, làm sao giờ mới đến? Người không phải ngày hôm qua an vị trên xe đồ sao?" Bạch hải vân nhẹ nhàng nặn nặn Ngô nhĩ nghiên khuôn mặt, trên mặt lộ ra thân thiết mà thương yêu nụ cười.

"Áy... Bởi vì trên đường ra một chút bất ngờ, vì lẽ đó ta trên đường xuống xe, đổi thành bộ hành tới đây." Ngô nhĩ nghiên hồi đáp.

"Hả?" Bạch hải vân vừa nghe, lông mày nhất thời nếp nhăn , "Xảy ra điều gì bất ngờ?"

Nàng lúc nói chuyện, trong mắt lại khôi phục trong ngày thường này sợi khiến người ta không dám tới gần lạnh lẽo.

"Kỳ thực cũng không có cái gì , ngược lại đều đã qua . Hải Vân tỷ, người không cần lo lắng ." Ngô nhĩ nghiên lắc lắc bạch hải vân cánh tay, xoay người chỉ vào Diệp Thần nói: "Đúng rồi, lần này nhờ có hấn, là hấn dừng cảm đứng ra cứu ta."

"Thật không?" Bạch hải vân vừa nghe, nhất thời lại giương mắt quan sát Diệp Thần.

Diệp Thần xem thực tại lại như là một cái không trải qua thế sự tiểu dân công, tuy rằng trên mặt mang theo nhàn nhạt ôn hoà mỉm cười, thế nhưng là thực sự không thể để cho bạch hải vân sinh ra mây may hảo cảm. Bạch hải vân chỉ vội vã đánh giá vài lần, liền đối với tiểu Tán Tiên mất đi hứng thú.

Bất quá, lễ phép căn bản cần phải có. Bạch hải vân đi tới Diệp Thần trước mặt, đưa tay ra: "Vị tiểu huynh đệ này, cảm tạ ngươi lâu nhĩ nghiên."

"Chỉ là dễ như ăn cháo mà thôi, không cần cảm ơn." Diệp Thần nắm chặt rồi bạch hải vân tay, phát hiện tay của nàng kính quả nhiên so với nữ nhân muốn lớn hơn nhiều.

"Bằng không đi chỗ của ta ngồi một chút, uống chén trà đi. Chỗ của ta Phổ Nhị trà hay vẫn là rất địa đạo." Bạch hải vân nói.

Diệp Thần khoát tay nói: "Không được, ta đến chỗ này còn có một chút việc tư, trước hết không quấy rầy."

"Ừ? Nghe ý này, ngươi không phải người địa phương?"

"Ta cũng là này mấy thiên tài vừa đến Vân Nam, không phải người địa phương."

"Vậy ngươi nếu như có nhu cầu gì trợ giúp, cứ mở miệng. Ta ở cự lĩnh bên này vẫn có một ít biện pháp." Bạch hải vân nói.

"Ừ..." Diệp Thần gật gật đầu, vừa mới chuẩn bị cáo từ rời đi, trong lòng nhưng là đột nhiên động một cái. Hắn tuy rằng Chi phía trước từng tới Vân Nam, thế nhưng đối với bên trong qua này một vùng biên cảnh tình huống nhưng là không biết gì cả. Liếc hải vân dáng đáp như vậy, hẳn là đối với cự lĩnh phụ cận sơn hình địa mạo hiểu khá rõ, không ngại hỏi thăm một chút.

"Là như vậy, ta tới nơi này kỳ thực là vì tìm kiếm một loại dược thảo. Chỗ cần đến là một cái Cổ Sơn ao, ở bên trong qua biên cảnh bên kia, cách mà hẻm bến cảng không xa, thật giống gọi là cái gì sơn..."

"Ngươi nói tới là quốc cảnh tuyến số 479 giới bị nơi đó chứ? Chung quanh đây cũng là chỗ kia có một cái lão khe núi." Bạch hải vân nói.

"Ừ, đúng đúng đúng!" Diệp Thần hồi ức chính mình ở trên TV nhìn thấy khối này giới bị, mặt trên liền viết 479 chữ. Hắn hỏi vội: "Này đất(mà) Phương Sơn hình thế nào? Tạm biệt sao?"

Bạch hải vân trầm mặc chốc lát, nhìn Diệp Thần con mắt, tựa hồ muốn từ tiểu Tán Tiên trên nét mặt đọc ra một ít đầu mối. Nhưng mà từ đầu tới cuối, Diệp Thần đều là một bộ người súc vô hại vẻ mặt, quá nửa ngày, bạch hải vân mới nhàn nhạt nói: "Chỗ kia là quân đội vùng cấm, một mình ngươi nhân tân tập người là không vào được."

"A? Không thể nào!" Diệp Thần vẻ mặt hơi kinh ngạc, không đa nghi bên trong đứng là cũng không chút nào để ý.

"Như vậy đi, xem ở ngươi cứu nhĩ nghiên phần trên, ta giúp ngươi một lần. Ta Hậu thiên vừa vặn muốn đi đâu một bên làm một ít chuyện, ngươi theo ta, chúng ta từ Tiểu Lộ vào đi thôi." Bạch hải vân nhàn nhạt nói.

Đương nhiên, nàng cũng không biết Ngô nhĩ nghiên cứu lại gặp được phiền toái gì, tự nhiên cũng không rõ Sở Diệp Thần thủ đoạn, cho nên đối với tiểu Tán Tiên thái độ mới thờ ơ. Bạch hải vân trông mặt mà bắt hình dong, nàng nhìn thấy Diệp Thần dáng đáp, theo bản năng mà liền cho rằng Ngô nhĩ nghiên gặp phải không phải cái gì phiền toái lớn.

Diệp Thần nghe được bạch hải vân, trong lòng hơi một tác độ, cũng không có từ chối, đi theo bạch hải vân cùng Ngô nhĩ nghiên phía sau lên chiếc kia màu xanh quân đội xe jeep.

Có bạch hải vân trợ giúp, nói vậy lần này tìm được hành trình sẽ trở nên thuận lợi rất nhiều.

Bạch hải vân lái xe phong cách cùng khí chất của nàng có chút xấp xỉ, tuy rằng con đường có chút chật hẹp gồ ghề, thế nhưng xe jeep nhưng chạy đến nhanh chóng mà lại vững vàng. Cũng không lâu lắm, xe liền ở một nhà gọi là "Thiên nhai" tiểu cửa quán rượu ngừng lại.

"Thiên nhai" quán bar tuy rằng tiểu, thế nhưng trang trí đến nhưng có một phong cách riêng, bên trong đều là hoa cúc gỗ lê già cổ cái bàn. Bởi vì hay vẫn là ban ngày, vì lẽ đó trú xá ban nhạc cũng không có khởi công, ánh đèn tối tăm bên trong quầy rượu có vẻ hơi quanh quẩn.

Dọc theo đường đi, Diệp Thần nhìn thấy không ít như "Thiên nhai" như vậy quy mô tiểu quán bar, trong đó đại đa số đều là một ít mất hứng đô thị huyện náo người mờ. Bạch hải vân chính là "Thiên nhai" ông chủ, đương nhiên, nàng cũng không phải ở trong thành phố ngột ngạt, quán bar chỉ có điều là che dấu tai mắt người mà thôi.

Bạch hải vân mở ra mấy chai bia, tiện tay ném cho Diệp Thần một bình. Diệp Thần ngồi ở quầy bar phía trước, vừa uống hai ngụm, liền nhìn thấy từ quán bar cửa sau đi vào mấy cái vóc người đại hán khôi ngô.

Này mấy đại hán ăn mặc đều rất tùy tiện, bất quá xem nhưng có giá trị không nhỏ. Bọn hắn vừa vào quán bar, rồi cùng bạch hải vân rất quen đất(mà) tán gẫu, hẳn huyện vài câu sau đó, ánh mắt mấy người liền cùng nhau tụ tập ở Diệp Thần trên người.

Thoáng đánh giá sau đó, này mấy đại hán lại không hẹn mà cùng đất(mà) nhủ này.

Một người trong đó trên cổ xăm lên Lão Ưng đại hán không nhận được nặn nặn cảm của chính mình, hấn để sát vào bạch hải vân, nhỏ giọng hỏi: "Bạch tỷ, tiểu tử này yếu đuối mong manh, dẫn hấn vào núi sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?"

Âm thanh tuy rằng không lớn, lại bị Diệp Thần rõ ràng nghe vào trong tai. Diệp Thần cười nhạt, biểu tình trên mặt đúng là không có cái gì sóng lớn.

Gần nhất một quãng thời gian, như vậy bị người coi thường cảnh tượng, hấn thực sự gặp phải hơi nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Người tin tưởng xem bói không?

"Không có chuyện gì. Hấn cứ nhả nghiến, nếu như không giúp một tý, khó tránh khỏi có chút không còn gì để nói. Huống hồ chỉ là đem tiểu tử kia mang vào đi mà thôi, đến lúc đó mọi người(đại gia) tất cả quản tất cả, hấn kéo không được chúng ta chân sau." Bạch hải vân uống một hớp bia, từ tốn nói.

"Nhưng là..."

"Liên quyết định như vậy, các người trước tiên đi chuẩn bị một chút đi."

"Được rồi." Đại hán kia lại nhìn Diệp Thần một chút, hiển nhiên cực kỳ không tình nguyện. Bất quá bạch hải vân vừa nhưng đã nói như vậy, hấn cũng phản bác không được, chỉ có thể lắc đầu bất đắc dĩ.

Buổi tối hôm đó, Diệp Thần bị sắp xếp ở người địa phương nhà cải biến quán trọ bên trong. Mặc dù là dân túc, thế nhưng điều kiện cũng không tệ lắm, lên mạng điều hòa phòng tắm cái gì đầy đủ mọi thứ. Diệp Thần xông tới một cái tắm nước nóng, sau đó lại Mỹ Mỹ ngủ vừa cảm giác.

Ngày thứ hai, Ngô nhả nghiến rất sớm đã đem Diệp Thần gọi. Tuyệt Sắc Không tỷ xem tâm tình rất tốt, nàng thay đổi một cái Bohemian phong cách quần dài trắng, trắng nõn trên cổ mặt mang theo bản địa phong cách ngân sức dây xích, thật dài tóc đen thùy ở sau gáy, xem phi thường thanh thuần.

Đơn giản ăn một điểm điểm tâm sau đó, Diệp Thần liền theo bạch hải vân cùng Ngô nhả nghiến ở tòa này biên thủy thị trấn nhỏ bên trong đi dạo.

Chỉ là một toà niên đại xa xưa cổ trấn, chung quanh đều là tràn ngập địa vực phong tình dân cư, dưới chân nhưng là tầng đá lát thành con đường, bước chậm đi ở trong đó, tâm thần không tự chủ liền bình yên điềm tĩnh. Liền ngay cả khí trời cũng thì mình thì âm, trong không khí tràn ngập thanh tân ẩm ướt mùi vị, hai vị phong cách khác biệt nhưng đồng dạng có tuyệt sắc dung mạo đại mỹ nữ đi trên đường, thỉnh thoảng trên đèn người qua đường liền tiếp liếc mắt.

Đương nhiên, ăn mặc keo kiệt tiểu Tán Tiên tự nhiên bị người khác hiểu lầm thành tiểu tùy tùng. Có mấy cái nơi khác đến nam tính du khách còn nỗ lực hỏi hai vị mỹ nữ muốn số điện thoại, Diệp Thần tự nhiên bị Ngô nhả nghiến đẩy ra làm bia đỡ đạn.

Diệp Thần phát hiện, bạch hải vân thái độ đối với chính mình vẫn lạnh lùng, mặt mày trong lúc đó tràn ngập lạnh nhạt cùng coi thường, bất quá nàng nhưng phi thường tình vì tâm chu đáo, ba người chơi đến tận hứng nhưng không có chút nào cảm thấy luy, hơn nữa ăn đồ ăn cũng mỹ vị mà có đặc sắc.

Bạch hải vân đối với Diệp Thần lạnh nhạt, nhưng là Ngô nhả nghiến nhưng phi thường nhiệt tình. Nàng mọi chuyện đều sẽ nghĩ tới Diệp Thần, mặc dù ở cùng bạch hải vân tán gẫu lúc này, cũng sẽ thỉnh thoảng lén lút xem Diệp Thần vài lần.

Càng là cùng Diệp Thần ở chung, Ngô nhả nghiến liền càng ngày càng hiện Diệp Thần có chút khác với tất cả mọi người. Tiểu dân công ăn mặc tuy rằng xem keo kiệt không đáng chú ý, thế nhưng cử chỉ ăn nói nhưng không có chút nào tục khí, hơn nữa tình cờ nói tới một ít dân tục văn hóa lúc này, Diệp Thần còn sẽ nói ra một ít phi thường độc đáo kiến giải.

Đương nhiên, Diệp Thần những cái kia độc đáo kiến giải, ở bạch hải vân xem ra bất quá là hết sức khoe khoang mà thôi. Nàng không phải loại kia thương tổn xuân thu buồn nhà ẩm hóa hoa, ở nàng nhận thức bên trong, nam nhân chậm rãi mà nói miệng kém xa tí tập cường mà mạnh mẽ nắm đầm làm đến đáng tin.

Như bạch hải vân người như thế, vẫn sinh sống ở thiết huyết lạnh lùng tranh đấu bên trong, nam nhân đã sớm không để vào mắt bên trong, chớ nói chi là như Diệp Thần như vậy tay trái gà không chặt nhưng lại thích khoe khoang môi công phu tiểu dân công.

Buổi tối trở về phòng sau đó, Diệp Thần cởi quần áo đang chuẩn bị đi trùng tắm rửa, điện thoại di động của hấn liền Vang.

Diệp Thần vừa nhìn, phát hiện là Tô gia đại tiểu thư điện báo, trên mặt không nhận được lộ ra mỉm cười: "Này. Tô mần, có chuyện gì không?"

"Ây... Diệp Thần, người trở lại sơn thôn nhỏ sao?" Liền ngay cả tô mân chính mình cũng không biết tại sao, nàng mỗi lần cho Diệp Thần gọi điện thoại đều sẽ có một chút điểm căng thẳng.

"Đến , hết thấy đều tốt, người đừng lo lắng. Làm sao, lần này người lại nhớ ta sao?" Diệp Thần cười hỏi.

"Loạn giảng, ta mới không có lo lắng người! Ta..." Tô mân xinh đẹp một đỏ, nói chuyện cũng trở nên hơi nói lắp , "Ta gọi điện thoại chính là muốn hỏi một chút, người đem đồ dự bị chia khoá để chỗ nào ?"

"Đồ dự bị chia khoá? Phòng ta sao?"

"Đúng đấy, gần nhất trong nhà thật giống chạy vào một chỉ chuột, ta chính đang diệt thử đây, còn kém phòng người vẫn không có nhìn." Tô mân nói.

Đùa gì thế?

Tô gia trong sân nuôi dưỡng vài chỉ miêu, làm sao có khả năng sẽ có chuột?

Lại nói , mặc dù có chuột, bày đặt nhiều như vậy hạ nhân không sai khiến, cần phải người Tô gia đại tiểu thư tự mình diệt thử sao?

Xem ra tô mân này cô gái nhỏ là thật sự hơi nhớ nhưng tiểu Tấn Tiên .

"Phòng ta không khoá cửa, người trực tiếp đi vào là tốt rồi." Diệp Thần nói.

"Ừ, như vậy a... Vậy người ở Tiểu Sơn trong thôn vẫn khỏe chứ? Trú đến quen thuộc không quen? Muốn ở mấy ngày? Có tiền hay không trở lại nha?" Tô mân một hơi hỏi thật mấy vấn đề, hiển nhiên nàng là tìm lý do đến quan tâm Diệp Thần.

"Hết thấy đều rất tốt, ta còn muốn ở chỗ này ở mấy ngày." Diệp Thần nói, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, âm thanh đột nhiên trở nên ôn nhu : "Bất quá, ta nhưng là rất nhớ người..."

Hắn lời còn chưa nói hết, liền nghe trong điện thoại truyền ra "Loảng xoảng" một tiếng.

Chỉ chốc lát sau, tô mân lắp ba lắp bắp âm thanh mới trùng lại truyền tới: "Thật không tiện, ta vừa này không cẩn thận đem điện thoại di động rơi trên mặt đất ."

Ở đâu là không cẩn thận, rõ ràng là bởi vì thẹn thùng nhất thời thất thần mới dẫn đến điện thoại di động rơi xuống. Bất quá bởi vậy có thể thấy được, tiểu Tấn Tiên một câu "Ta nhưng là rất nhớ người", đối với Tô gia đại tiểu thư lực sát thương hay vẫn là rất to lớn.

Hai người lại hàn huyên vài câu sau đó mới cúp điện thoại.

Diệp Thần trong lòng Điem Điem, này một cú điện thoại, đến để hắn thật sự hơi nhớ nhưng phương xa tô mân. Tô mân cái này ngọc nữ nhân, tuy rằng lần đầu gặp gỡ thì lãnh diễm cao ngạo, nhưng là từ từ ở chung hạ xuống, nhưng hầu như đã do Băng Sơn hòa tan thành Nhược Thủy.

Ôn nhu dập dờn, khiến lòng người sinh triu mến một cái đầm Nhược Thủy.

Tám xong sau đó, Diệp Thần trùng lại mặc quần áo tử tế đi ra ngoài phòng, trong lòng hắn còn nhớ một chuyện.

Ban đêm du ngoạn lúc này, tiểu Tấn Tiên trong lúc rảnh rỗi, đã từng tỉ mỉ quan sát kỹ một tý bạch hải vân tương. Hắn phát hiện, bạch hải vân ngoại trừ vẻ mặt lạnh lùng ở ngoài, mặt mày trong lúc đó lại bao phủ một tầng mơ hồ Hung Sát Chi Khí.

Thông tục một điểm nói, chính là bạch hải vân ấn đường biến thành màu đen, trên người hiện ra có triệu chứng xấu.

Diệp Thần là hiểu tướng mạo người, tuy rằng trên thân thể phong ấn để hắn đối với này Hung Sát Chi Khí cảm ứng nhược không ít, thế nhưng quanh năm tích lũy xuống nhân lực vẫn là ở. Hắn biết bạch hải vân vì bởi Ngô nhĩ nghiên, liền ở tại cùng một nhà quán trọ, vì lẽ đó đi thẳng tới bạch hải vân gian phòng trước vang lên cửa.

Đợi gần như có tứ năm phút đồng hồ, bạch hải vân mới mở cửa. Trên người nàng trùm khăn tắm, tóc ướt nhẹp đất(mà) còn ở chảy xuống thủy, hiển nhiên Diệp Thần gõ cửa lúc này, bạch hải vân đang tắm.

Vừa nhìn thấy cửa đứng phải là tiểu dân công, bạch hải vân trên mặt lập tức lộ ra một tia không thích, nàng lạnh lùng hỏi: "Người có chuyện gì?"

Diệp Thần ngược lại là hơi có chút thất thần, hắn không nghĩ tới bạch hải vân loại này lạnh Mạc Thiết huyết nữ nhân, đang tắm lúc này lại cũng sẽ như vậy quyến rũ xinh đẹp tràn ngập mê hoặc.

"Chúng ta hay vẫn là đi vào nói đi, bên ngoài nói chuyện không tiện." Diệp Thần nói.

Bạch hải vân nhú mày lại, khá là cảnh giác nhìn một chút Diệp Thần, nàng thoáng do dự chốc lát, mới đem Diệp Thần để vào phòng của mình .

Diệp Thần vừa vào đến bạch hải vân gian phòng, liền nghe đến trong không khí sửa tắm mùi thơm ngát, hắn theo bản năng nói: "Thơm quá a, người như là

hoa lại."

Hoa lại, vẫn là bạch hải vân yêu nhất.

Bạch hải vân cũng không để Diệp Thần ngồi xuống, nàng đem khăn tắm khóa khăn một chút, vẻ mặt không lạnh nói: "Ngươi có lời gì liền nói nhanh một chút."

Diệp Thần nhưng là khẽ thở dài một hơi, đột nhiên nhìn bạch hải vân con mắt, chăm chú nghiêm túc hỏi: "Ngươi, tin tưởng xem bói không?"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Nguy hiểm biên giới

Bạch hải vân bị hỏi đến sững sờ, chợt lông mày lại nếp nhăn. Nàng không làm rõ được Sở Diệp Thần tiểu tử này bên trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì, cũng không dễ làm trận phát tác, chỉ có thể hơi một suy tư, đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu.

"Hả? Ngươi đây là tin? Hay vẫn là không tin?" Diệp Thần hơi nghi hoặc một chút.

"Ta tin vào một lần, sau đó liền đều không tin." Bạch hải vân nói.

"Tin vào một lần, vậy thì dễ làm rồi." Diệp Thần cười ha ha, đưa tay ra, "Bằng không ta giúp ngươi xem là một quẻ đi, ngươi đưa tay qua đây."

Hắn vừa dứt lời, liền phát hiện bên trong gian phòng bầu không khí có chút không đúng.

Bạch hải vân sắc mặt tối sầm lại, lúc này liền xác định trước mặt tiểu tử này là đến tán gái. Nàng trong lỗ mũi tăng tăng hừ một tiếng, mạnh mẽ trừng ở Diệp Thần: "Ngươi có bệnh sao?!"

Diệp Thần bị hỏi đến sững sờ, không biết nên đáp lại như thế nào.

Bạch hải vân tiếp tục cả giận nói: "Nửa đêm canh ba, nhân rồi không chuyện gì gõ mở một người phụ nữ cửa phòng, lại hỏi nàng có tin hay không đoán mệnh? ! Ha ha, còn có so với này càng nát tán gái thủ đoạn sao?"

"Ngươi hiểu lầm, ta..."

"Hiểu lầm? Ta đã sớm nhìn ra ngươi không phải cái gì người đứng đắn rồi! Ngươi nói ngươi, tuổi còn trẻ, một bụng tâm địa gian xảo! Ta bạch hải vân xem thường nhất chính là ngươi loại này tâm thuật bất chính người ngu ngốc rồi!" Bạch hải vân càng nói càng tức, đưa tay chỉ ở Diệp Thần mũi, "Nếu như không phải ngươi cứu nhĩ nghiên, ngươi có tin ta hay không hiện tại liền đem ngươi đuổi ra ngoài?!"

Này có thể đúng là náo loạn Đại Ô Long, Diệp Thần cười khò lắc lắc đầu, này cũng khó trách đối phương sẽ hiểu lầm, dù sao như vậy kiểu đoạn đề ở nơi đâu đều khó tránh khỏi có chút khiến người ta không biết nên khóc hay cười.

Trong lòng hắn cân nhắc nửa ngày, cũng không biết thay đổi giải thích như thế nào, chỉ có thể cắn răng một cái, thẳng thắn thân tay nắm lấy bạch hải vân thủ đoạn, cúi đầu nỗ lực quan sát vân tay.

Chuyện đến nước này, đối phương hiểu lầm cũng là hiểu lầm, hay vẫn là trước tiên biết rõ này triệu chứng xấu đến cùng là chuyện ra sao quan trọng.

Bạch hải vân tự nhiên không làm, nàng không nghĩ tới Diệp Thần không những không có một chút nào hổ thẹn, lại còn động lên tay đến, lúc này đột nhiên một vùng tay, từ Diệp Thần trong tay tránh ra.

Nếu như không phải là bởi vì trên người trùm khăn tắm, động tác hơi lớn sẽ có 'Đi' quang nguy hiểm, bạch vân khẳng định sẽ không chút lưu tình đất(mà) một cước bỏ vào Diệp Thần trên đỉnh đầu mặt.

"Ngươi tên lưu manh này, cút ra ngoài cho ta!" Bạch hải vân tức giận đem Diệp Thần đuổi ra gian phòng, sau đó dụng lực đất(mà) đóng sầm cửa phòng.

Diệp Thần căn bản cũng không có thấy rõ Sở Bạch hải vân vân tay, sau đó liền bị chạy ra. Đương nhiên, lấy thủ đoạn của hắn, nếu như dùng cường, bạch hải vân căn bản là không thể phản kháng được. Chỉ là, nếu như tiểu Tán Tiên lựa chọn dùng mạnh, vạn nhất bạch hải vân kêu gào, như vậy khẳng định còn sẽ khiến cho càng không cần muốn hiểu lầm.

Dù sao Diệp Thần còn có sở cầu cho nàng, tuy là lòng tốt, thế nhưng cũng không thể quá khác người.

Tiểu Tán Tiên bị đuổi ra ngoài sau đó, chỉ có thể bắt đầu đi nhún vai một cái, sau đó trở lại phòng của mình. Còn bạch hải vân, tự nhiên bị tức đến quá chừng, nàng lúc này liền quyết định sau đó có cơ hội muốn cùng Ngô nhã nghiên hảo hảo nói một chút, làm cho nàng rời xa cái kia tâm thuật bất chính đầy bụng tâm địa gian xảo tiểu dân công.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng khi xuất phát, Diệp Thần phát hiện bạch hải vân thái độ đối với chính mình trở nên càng càng lạnh nhạt. Nàng không chỉ có cùng tiểu Tán Tiên một câu nói không giăng, hơn nữa bên trong đôi mắt đã có thiếu kiên nhẫn cùng vẻ chán ghét.

Lên xe jeep sau đó, bạch hải vân cùng một cái râu ria rậm rạp nam nhân ngồi ở ghế trước, Diệp Thần thì lại lẻ loi ngồi ở chỗ ngồi phía sau. Cái kia râu ria rậm rạp nam nhân Diệp Thần chưa từng thấy, bất quá có thể nhìn ra được, hắn đưa tay hắn là rất tốt.

Nổ tung bắp thịt, lạnh lùng biểu hiện, nói chuyện làm việc lời lẽ phong hành, không có chút nào dây dưa dài dòng, râu ria rậm rạp nam nhân xem hắn là cùng bạch hải vân là người cùng một con đường.

"Bạch tỷ, ngươi làm sao dẫn theo như thế một cái tiểu tử đi ra? Nhìn hắn đáng ghét như vậy, hắn là không thể nào được đó." Râu ria rậm rạp nam nhân nhíu mày nói, âm thanh vang dội, không để ý chút nào Diệp Thần sẽ nghe được.

"Tiền đường dẫn hắn đi vào mà thôi, tiểu tử này không phải người của mình." Bạch hải vân nói.

"Nhưng là chỗ kia hung hiểm vạn phần, chúng ta lại là đi... Ngươi cũng biết, nhiều người sẽ vướng bận."

"Yên tâm đi, ta có chừng mực."

Râu ria rậm rạp nam nhân nghe được bạch hải vân nói như vậy, chỉ có thể bất mãn mà quay đầu lại nhìn Diệp Thần một chút, sau đó phát động xe.

Chạy khỏi trấn nhỏ sau đó, xe jeep lại đang công trên đường lái khoảng chừng nửa giờ, sau đó liền quai vào phía bên phải Thỏ đường bên trong. Thỏ đường loang loang lỗ lỗ rất là gồ ghề, cũng may xe jeep tính năng tốt vô cùng, tuy rằng xóc nảy một chút, thế nhưng tốc độ ngược lại không có một chút nào chậm lại.

Liên như vậy chạy gần như có một ngày thời gian, đến ngày thứ ba tiếp cận buổi trưa, ba người mới xuống xe.

Vừa xuống xe, Diệp Thần liền nhìn thấy trước mặt chống đỡ một ngọn núi. Này sơn căn bản là không nhìn thấy đỉnh, trên núi khắp nơi là sinh trưởng kinh thảo bụi cây, tình cờ còn có thể có mấy cây đáng sợ quái dị dữ tợn nhưng cực thô thụ.

Bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp từ xe jeep trên gỡ xuống hai cái bao lớn, hai người một người một cái, gánh này hai cái bao lớn liền dẫn Diệp Thần tiến vào sơn.

Ba người một đường phiên Sơn Việt lĩnh, xuyên hành ở thâm sơn lão Lâm trong lúc đó, kỳ thực này sơn tất cả đều là cao hơn một người cổ đại, căn bản cũng không có đường. Bọn hắn vừa cất bước, vừa đánh thảo, hoàn toàn dựa vào đỉnh đầu mặt trời cùng trong tay địa bàn ở phân rõ phương hướng.

Trên đường, Diệp Thần năm lần bảy lượt muốn giúp bạch hải vân kháng bao vậy, bất quá đều bị bạch hải duyệt lạnh lùng từ chối.

Này một phen hành trình phi thường khổ cực, như vậy chạy đi cùng với bình thường loại kia leo núi du lịch tuyệt nhiên không giống, bốn phía không có cái gì danh thắng di tích cổ, chỉ có khắp nơi ẩn giấu nguy hiểm.

Râu ria rậm rạp nam nhân đối với Diệp Thần có năng lực đuổi tới hắn cùng bạch hải vân bước tiến hơi có chút kinh ngạc. Mặc dù nói trên đầu vai của bọn họ đều gánh to lớn bao vậy, thế nhưng bọn hắn dù sao quanh năm xuyên hành sinh sống ở như vậy nghiêm khắc trong hoàn cảnh, sớm liền đã quen.

Mà Diệp Thần xem bất quá là một cái trời gà không chặt gãy yếu thanh niên, râu ria rậm rạp căn bản cũng không có ngờ tới ở Diệp Thần lại không có chút nào có vẻ uể oải. Đương nhiên, hắn nếu như biết Diệp Thần đã từng đi bộ xuyên qua quá Takla Makan đại sa mạc, nhất định sẽ có mặt khác một phen ý nghĩ.

Bạch hải vân tuy rằng đối với Diệp Thần biểu hiện cũng có chút bất ngờ, nhưng mà bởi vì tiểu Tán Tiên này một đêm vô lễ đến gần hành vi, nhưng vẫn đều không có sắc mặt tốt.

Nàng phát hiện, Diệp Thần tên tiểu sắc lang này lại vẫn đang lên lên đất(mà) xem chính mình, trong lòng hỏa khí nhất thời càng lớn, hơn cả người hoàn toàn biến thành một toà người sống chó gần Băng Sơn.

Kỳ thực Diệp Thần ngược lại không là ở mơ ước bạch hải vân sắc đẹp, hắn sở dĩ sẽ nhìn lên nàng, bất quá là muốn mượn chạy đi cơ hội đang quan sát này Hung Sát Chi Khí ứng ở bạch hải vân trên người quái tượng.

Tiểu súc chính là, bởi vì bên trong thân thể có phong ấn duyên cớ, tiểu Tán Tiên đối với triệu chứng xấu cảm ứng năng lực so với trước đây nhỏ yếu quá nhiều to lớn. Đặt ở trước đây, hắn chỉ cần nhắm vào một chút, sau đó bấm chỉ hơi xem là, liền có thể biết này triệu chứng xấu đến tốt cùng là cái gì.

Nhưng là hiện tại, hắn biết rõ ràng Hung Sát Chi Khí đang ở trước mắt bạch hải duyệt trên người, nhưng là như thế nào đều suy đoán không ra một cái nguyên cớ đến.

Theo ở trong núi thẳm dần dần thâm nhập, Diệp Thần dần dần mà sốt ruột . Cảm giác này lại như là ở thịt bên trong đâm một cái móc đâm giống như vậy, tuy rằng không có nhiều đau, lúc đó nhưng cách đáp lời khiến người ta cực kỳ không thoải mái.

Rốt cục, hắn không nhịn được mở miệng gọi lại bạch hải vân: "Ngươi có thể hay không đình một tý?"

Bạch hải vân dừng bước, quay đầu lại lạnh lùng nhìn Diệp Thần, không nói gì.

Diệp Thần gãi gãi đầu, nhắm mắt nói: "Ta thật sự từ trên người ngươi cảm giác được một tia không tốt Hung Sát dấu hiệu, phiền phức ngươi đưa tay ra, để ta nhìn một chút đi!"

Hắn thốt ra lời này xong, liền cảm giác được xung quanh ba mét bên trong nhiệt độ, đột nhiên giảm xuống đến số lẻ điểm.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Tử lộ

Bạch hải vân từ từ đi tới Diệp Thần trước, trong mắt lóe lửa giận, nhìn thẳng Diệp Thần. Đây là nàng tiếp cận ba mươi tiếng tới nay, lần thứ nhất nói chuyện với Diệp Thần.

"Ngươi còn muốn đi về phía trước sao?"

"Đương nhiên."

"Còn muốn đi liền cầm miệng cho ta, thu hồi ngươi này phó đáng ghét sắc mặt, cho ta đường hoàng!" Bạch hải vân dánh về đó, xem như là muốn đem Diệp Thần ăn thịt.

"Ta chỉ là muốn nhìn một chút tay của ngươi tương mà thôi, ngươi thật sự hiểu lầm..." Lời còn chưa nói hết, Diệp Thần liền cảm giác được một con như kim sắt bàn tay lớn đặt tại trên vai của mình mặt.

"Tiểu tử, ngươi tìm đánh đúng không?" Râu ria rậm rạp nam nhân tự nhiên nhận ra được Diệp Thần cùng bạch hải vân trong lúc đó dị dạng, hắn lúc này liền quơ quơ nắm đấm thép, chuẩn bị giáo huấn Diệp Thần.

Diệp Thần lông mày vẩy một cái, quay đầu lại nhìn về phía râu ria rậm rạp ánh mắt của nam nhân, không có một chút nào né tránh. Hai cái ánh mắt của nam nhân trong nháy mắt liền trên không trung kích động ra đốm lửa.

Nhưng mà bạch hải vân nhưng là thờ dài một hơi, đưa tay kéo râu ria rậm rạp nam nhân: "Quên đi, xem ở nhả nghiền mặt mũi, không nên cùng tên tiểu tử này tính toán."

Râu ria rậm rạp nam nhân cả giận hừ một tiếng, mạnh mẽ trừng Diệp Thần một chút, sau đó mới thả xuống nắm đấm.

Có cái này khúc nhạc đạo ngắn, Diệp Thần tự nhiên cũng không tốt lại đi yêu cầu liếc hải vân tay tương. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể mặt khác làm nổi lên dự định.

Có thể là vì mau chóng thoát khỏi Diệp Thần quấy rầy, bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp tăng nhanh dưới chân bước tiến, ba người bọn họ trong lúc đó ít lời hơn, ngoại trừ tình cờ nghỉ ngơi ở ngoài, hầu như hết thảy thời gian đều dùng ở chạy đi mặt trên.

Liền như vậy, lại đi rồi một ngày thời gian, tầm nhìn mới dần dần trở nên trống trải, sơn cũng dần dần có dấu vết của đường. Bọn hắn đi xuống núi, tiến vào khe núi bên trong, nơi này đã tiếp cận bên trong qua đường biên giới, cách Diệp Thần nói tới 479 giới bị dĩ nhiên không xa.

Bạch hải vân ở một cái phân cửa ngã ba nghe đi, nàng chỉ vào phía đông đường nói rằng: "Diệp Thần, chúng ta liền ở ngay đây tách ra đi. Ngươi từ nơi này vẫn hướng về đông, đại khái đi tới hơn hai giờ, liền có thể nhìn thấy 479 giới bị."

"Đây các ngươi thì sao?" Diệp Thần hỏi.

"Chúng ta muốn đi tây đi. Như vậy đi, sau mười tiếng, chúng ta vẫn còn ở nơi này chạm mặt, ta đem ngươi mang về." Bạch hải vân nói, từ trên người gỡ xuống một cái màu đỏ tơ lụa hương gói thuốc, "Ngươi đem vật này cầm, chung quanh đây xà trùng tương đối nhiều, ngươi mang theo cái này hương gói

thuốc, có năng lực thiếu được rất nhiều da thịt nổi khô."

Nàng tuy rằng đối với Diệp Thần cực kỳ bất mãn, thế nhưng bởi vì Ngô nhã nghiên quan hệ, so với so sánh lưu ý hấn an toàn. Dù sao người là bạch hải vân mang đến, nàng đương nhiên phải bảo đảm đối phương an toàn.

Ai biết Diệp Thần nhưng là lác lác đầu, đem bạch hải vân thủ bên trong hương gói thuốc đẩy trở lại: "Ta cũng đi tây đi, chúng ta đồng thời. Ta cảm giác mình muốn tìm được thảo hấn là cũng ở phía tây."

Bạch hải vân tức giận trừng Diệp Thần một chút, sau đó liền xoay người bước lên phía tây con đường kia. Diệp Thần cười khổ lác lác đầu, không xa không gần theo sát ở bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp phía sau.

Lại đi rồi có chừng mười phút, bạch hải vân rốt cục không nhịn được , nàng đột nhiên quay đầu lại, đi tới Diệp Thần trước mặt, vẻ mặt cực kỳ khó chịu.

"Diệp Thần, ngươi có thể hay không có chút ánh mắt? Ta đây là muốn đi làm chính sự, ngươi nhất định phải mặt dày mày dạn theo sát trộn lẫn sao? Ngươi muốn tán tỉnh nữ, có thể hay không nhìn một chút hoàn cảnh? !"

"Bạch tỷ, không nên cùng tên tiểu tử này phí lời rồi!" Râu ria rậm rạp nam nhân cũng là trong lòng tức giận, hấn đưa tay liền muốn đánh Diệp Thần.

Bạch hải vân lại một lần nữa ngăn lại râu ria rậm rạp, nàng chỉ vào Diệp Thần phía sau, lạnh lùng nói: "Ngươi hiện tại liền cho ta quay đầu lại, không phải vậy đừng trách ta không khách khí!"

Diệp Thần thờ dài một tiếng, tỏ rõ vẻ sự bất đắc dĩ: "Trên người ngươi thật sự có Hung Sát dấu hiệu, để ta theo ngươi đi đi, không phải vậy ta không yên lòng!"

"Ngươi..." Bạch hải vân khó đến nhất thời không nói ra được một câu nói, nàng nhìn Diệp Thần, trong ánh mắt để lộ ra trước nay chưa từng có thương hại.

Cái này tâm thuật bất chính tiểu dân công, xem ra đúng là không cứu.

"Được, vậy ngươi theo đi!" Bạch hải vân lạnh lùng quăng một câu nói, sau đó liền quay người sang.

Xoay người sau đó, nàng lặng lẽ hướng về râu ria rậm rạp nam nhân nháy mắt, trên tay cũng khoa tay một động tác. Quanh năm hiểu ngầm phối hợp, để râu ria rậm rạp nam nhân trong nháy mắt liền rõ ràng bạch hải vân ý tứ.

Bạch hải vân là để râu ria rậm rạp tìm đúng thời cơ đem Diệp Thần đánh ngất, như vậy một mặt có thể thoát khỏi dây dưa, mặt khác cũng sẽ không để cho tiểu dân công trở thành trở ngại. Tuy rằng thủ đoạn thô bạo một điểm, thế nhưng là chân thực đất(mà) đang vì Diệp Thần suy nghĩ.

Tiểu Tán Tiên tự nhiên không biết bạch hải vân kế hoạch, hấn chỉ là vẫn thật chặt cùng ở người phụ nữ kia phía sau, bất cứ lúc nào cảnh giác khả năng xuất hiện bất ngờ tình hình.

Theo đã bị kinh thảo bao trùm sơn đạo đi rồi sau một tiếng, cách đó không xa xuất hiện một toà ẩn hiện tại âm u lục lâm mộc bên trong Sơn Trang. Sơn Trang vách tường đã sụp hủy đến không ra dáng , mặt trên mọc đầy rêu xanh.

Ở sắp đi tới cửa sơn trang lúc này, râu ria rậm rạp chậm lại tốc độ dưới chân, đi tới Diệp Thần bên người.

"Tiểu dân công, ngươi này hay vẫn là lần đầu tiên tới chỗ này chứ?" Râu ria rậm rạp hỏi.

"Đúng thế." Diệp Thần hồi đáp.

"Chỗ này có thể khắp nơi đều gieo cây thuốc phiện hoa, cây thuốc phiện hoa ngươi biết chưa? Ày, ngươi xem những cái kia màu hồng nhạt tiểu Hoa chính là cây thuốc phiện." Râu ria rậm rạp đưa tay chỉ về xa xa đỉnh núi.

"Ồ? Hoa này xem còn..." Không rõ vì sao Diệp Thần ngẩng đầu hướng về râu ria rậm rạp chỉ phương hướng nhìn lại, nhưng mà hấn vẫn chưa nói hết, liền cảm giác được trên cổ truyền đến một nguồn sức mạnh.

Râu ria rậm rạp một cái chưởng đao liền tàn nhẫn mà bỏ vào Diệp Thần sau gáy bên trên, chỉ nghe tiểu dân công trong miệng phát sinh rên lên một tiếng, sau đó hấn liền mềm mại đất(mà) ngã trên mặt đất.

"Quyết định sao?" Bạch hải vân vẫn nghe sau lưng vang động, nàng quay đầu lại lúc này, Diệp Thần đã nằm ở trên mặt đất.

Râu ria rậm rạp một cái cánh tay liền đem Diệp Thần xách , sau đó giang ở trên bả vai. Hấn vỗ vỗ Diệp Thần cái mông, cười nói: "Tiểu tử này đã ngất đi , chúng ta vào đi thôi."

Ngất đi?

Tiểu Tán Tiên làm sao có khả năng sẽ ngất đi?

Nghe được râu ria rậm rạp cùng bạch hải vân không có khả nghi tâm, Diệp Thần mới thở phào nhẹ nhõm. May nhờ là hấn trước đây thường thường biết

đánh ngất người khác, cho nên mới nguy, trang đến mức khá là như, vừa nãy này tiếng kêu đau đớn, này thật đúng là học được giống y như thật.

Diệp Thần trong lòng cười nhạt, hắn làm sao có khả năng sẽ chưa từng thấy cây thuốc phiện hoa? Đừng nói là cây thuốc phiện bỏ ra, tiểu Tấn Tiên còn đã từng tự tay từng thiêu hủy như Tiểu Sơn mà tủy đây!

Bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp đi tới Sơn Trang trước cửa sau đó, từ đó nát thê lương bên trong đột nhiên xông tới hai người. Hai người kia xem xấu xí, da dẻ ngăm đen, bên trong đôi mắt lóe hung quang, mỗi người trong tay đều ôm một cái Tam Giác Vàng tiêu phối ak47.

Râu ria rậm rạp bả vai gánh Diệp Thần, xem mặc dù có chút kỳ quái, bắt quả hai người kia nhưng không có quá nhiều hỏi dò. Bọn hắn gật gật đầu, liền đem bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp bỏ vào Sơn Trang.

Sơn Trang ở giữa là một toà đã phi thường cũ nát nhà cổ, này nhà cổ xem như là Thanh triều thời kì kết quả, chỉ có điều kiến trúc phong cách cùng quốc nội nhưng có chút khác biệt.

Diệp Thần len lén mở mắt ra, tỉ mỉ mà quan sát này bên trong sơn trang tình huống. Nhưng mà chỉ nhìn mấy lần, trong lòng hắn liền hồi hộp nhảy một cái, ám đạo may mà chính mình để lại tâm nhãn.

Bên trong sơn trang cỡ đại Trung Sơn thạch sau khắp nơi đều cất giấu người, đây tuyệt đối không phải loại kia cảnh giác đề phòng ẩn giấu, mà là đã sớm dự mưu đã lâu mai phục, nếu như không phải tiểu Tấn Tiên cảm quan khác hẳn với người thường, căn bản là không thể phát hiện.

Hiển nhiên, trong sơn trang đám người này căn bản cũng không có ngờ tới bạch hải vân bọn hắn chỉ đến rồi ba người. Này hẳn chính là Diệp Thần ở bạch hải vân trên người quan sát được này triệu chứng xấu.

Xem lần này tự thế, đám người này hẳn là căn bản là không chuẩn bị để bạch hải vân sống sót trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Hôn mê tiểu Tấn Tiên

Quanh năm đi lại ở nguy hiểm biên giới sinh hoạt, để bạch hải vân cũng lúc ẩn lúc hiện cũng cảm giác được một chút không bình thường, nàng tri hoãn dưới chân bước chân, khoảng chừng : trái phải quan sát một tý.

Nhưng mà nàng dù sao không phải tiểu Tấn Tiên, mặc dù có nguy cơ ý thức, nhưng không có phát hiện đầu mối gì. Nàng thoáng điều chỉnh một tý hô hấp, cùng râu ria rậm rạp nam nhân cùng đi đến này rách nát nhà cổ phía trước.

Sắc trời có chút âm trầm, gió núi thỉnh thoảng trên chóc trên đất loạn sinh cỏ dại, nhà cổ phía trước không có một bóng người, xem quanh quẽ mà hiu quạnh.

Bạch hải vân ho khan một tiếng, sau đó ngẩng đầu lên nhìn mở rộng nhà cổ cửa lớn, đột nhiên lớn tiếng kêu lên: "Thái tiên sinh, ta đã đến , người ra đến nói chuyện đi."

Nàng thanh âm lạnh như băng xa xa mà truyền vào nhà cổ sâu thẳm trong bóng tối, quá khoảng chừng ba mươi giây sau đó, nhà cổ trong môn phái đột nhiên truyền ra tiến gần tiếng bước chân.

Một cái ăn mặc màu vàng óng Đường trang nam nhân cất bước đi ra. Nam nhân vóc người cũng không cao lớn, tóc khoảng chừng dài một tấc, ngũ quan xem khá là phổ thông, mắt nhỏ, cái mũi nhỏ, mũi dưới còn có một đường dài nhỏ râu mép. Tuy rằng tướng mạo phổ thông, thể nhưng người đàn ông này lại làm cho người nhìn đến một chút, liền cực khó quên.

Bởi vì hắn nửa bên mặt trái, từ lông mày bắt đầu mãi cho đến cằm, có một khối hẹp dài màu xanh bớt. Này màu xanh bớt chiếm giữ ở hắc vàng như nghệ trên mặt, xem lại như là một cái dư tợn Thanh Giao. Trên thực tế, người đàn ông này cũng xác thực y theo bớt hình dạng, ở trên mặt vẫn một cái dư tợn Giao Long.

Tên của hắn gọi là tát vạn? Kalm mã ni chiếm, mặc dù là đất(mà) địa đạo đạo Lào người, nhưng rất tinh thông Quốc Gia văn hóa. Hắn do vì trên mặt có một cái Thanh Long duyên có, vì lẽ đó nổi lên một cái phi thường bá đạo Trung văn tên —— Thái kiều Long, lại bị trên đường người coi là Long gia.

"Ha ha ha a..." Thái kiều Long nhìn thấy bạch hải vân sau đó, xoa cằm cười ra tiếng âm, hai con mắt nhỏ tia không e dè đất(mà) đánh giá bạch hải vân, tràn ngập ** cùng tham lam.

Bạch hải vân chán ghét nhũ nhũ mày, bắt quá ngữ khí của nàng nhưng trở nên hơi hơi nhu hòa không ít: "Thái tiên sinh, ta dựa theo ước định đến rồi, ngươi đem tiền đã chuẩn bị tốt hay chưa?"

Thái kiều Long không hề trả lời bạch hải vân, mà là đại gái nói: "Bạch cô nương, không nghĩ tới mấy tháng không gặp, ngươi lại trở nên đẹp đẽ rất nhiều a."

Râu ria rậm rạp nam nhân nghe được lời này, nhất thời nắm chặt nắm đấm, hần nhìn Diệp Thần che ở bạch hải vân trước người, trợn mắt nhìn thẳng Thái kiều Long.

"Đừng kích động." Bạch hải vân lời kéo râu ria rậm rạp quần áo, lại phá thiên hoang địa lộ ra vẻ mỉm cười, tuy rằng nụ cười kia thực sự có chút miễn cưỡng, nhưng mỹ đến không gì tả nổi.

Càng là như nàng như vậy lạnh như Băng Sơn nữ nhân, liền càng có thể thu lại trong thiên địa ánh sáng tuyệt mỹ nụ cười.

"Thái tiên sinh, cảm tạ ngươi tán thưởng. Bất quá ta thực ở không có thời gian cùng ngươi thảo luận những vấn đề này, ngươi cũng biết, ta rất bận. Vì lẽ đó, nếu như ngươi đã đem tiền chuẩn bị kỹ càng, liền xin mời lấy ra đi." Bạch hải vân nói.

"Ngươi rất bận sao? Ừ... Suýt chút nữa quên, như Bạch tiểu thư như vậy mỹ lệ rồi lại người mang tuyệt kỹ nữ nhân, đồng thời hay vẫn là thuê dong binh đầu mục đây. Ngươi có thể còn nhớ, ta đã từng đem ngươi tí dụ thành mồi dằm gai bạch Mân Côi." Thái kiều Long nói.

Chính đang hành trang hôn Diệp Thần nghe được lời ấy, trong lòng thầm nói: Chẳng trách bạch hải vân trên người sẽ có loại kia lạnh Mạc Thiết huyết khí tức, nguyên lai nàng là thuê dong binh đầu mục.

"Thái tiên sinh, ngươi tại sao không trực tiếp trả lời vấn đề của ta đâu? Nếu như ngươi không có mang đến đầy đủ tiền mặt, ta cũng có thể cho ngươi cung cấp một cái Thụy Sĩ ngân hàng tài khoản."

"Bạch tiểu thư, ngươi tại sao há mồm ngâm miệng đều không thể rời bỏ tiền đâu? Lẽ nào ngươi không phải chuyên đến thăm ta sao?" Thái kiều Long nói, trên mặt giả ra một tia nghi hoặc, "Lẽ nào, ta nợ ngươi tiền sao?"

"Ngươi..." Lần này, bạch hải vân có thể có điểm nhìn không được tức giận trong lòng, nàng sùng sộ lên, lạnh lùng nói: "Làm sao? Ngươi muốn lật lọng sao? Ngươi đừng quên, ta thuê đoàn lính đánh thuê chính là đang bảo vệ ngươi lúc này chết rồi một cái huynh đệ. Ta lần này đến, chính là vì người huynh đệ kia vợ con đòi hỏi tiền an ủi!"

"Ha ha ha ha, đúng là quá buồn cười rồi!" Thái kiều Long cười to hai tiếng, sau đó đột nhiên thu lại nổi lên nụ cười, trên mặt lộ ra dữ tợn cùng tàn nhẫn: "Lúc trước tiền thuê ta đã toàn bộ đều cho ngươi, chúng ta không ai nợ ai! Ngươi chết rồi huynh đệ là chuyện của ngươi, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

"Nhưng là ngươi khi đó ở thuê chúng ta lúc này, cũng không có nói ngươi ở Tòng sự phi pháp ma túy hoạt động! Chúng ta thuê đoàn lính đánh thuê quy củ ngươi cũng biết, tuyệt đối không tham dự cùng ma túy có quan hệ bất kỳ hành động. Ngươi ăn giấu trước, ta chết rồi huynh đệ, đương nhiên là muốn tìm ngươi đến đòi muốn tiền an ủi!"

"Chuyện cười! Ở này Tam Giác Vàng một đời, cái gì chuyện làm ăn có năng lực rồi đi ma túy hai chữ? Ngươi khó tránh khỏi có chút ngây thơ!"

"Nhưng là bên trong điện thoại chúng ta đã bàn xong xuôi, là ngươi gọi ta tới lấy tiền!" Bạch hải vân cắn răng miệng môi, lạnh lẽo đem bàn tay đến bên hông, sờ lấy chuỗi dao.

"Các ngươi người Trung Quốc, chính là chết đòi tiền! Theo ta thấy, chỉ sợ ngươi bạch hải vân cũng phải chết ở tiền mặt trên!" Thái kiều Long lạnh lùng nói, hần tự nhiên chú ý tới bạch hải vân mở dao động tác, bất quá nhưng là không có sợ hãi, chút nào đều không thêm đề ý.

Hai người nói chuyện công phu, tiểu Tán Tiên tự nhiên cũng không nhàn rỗi, hần len lén chéch nghiêng đầu, dư quang của khỏe mắt phát hiện Thái kiều thân rỗng sau nhà cổ cửa hông trong khe hở có bóng người lấp lóe.

Chỗ kia lại cũng có mai phục? !

Diệp Thần chính đang suy nghĩ đối sách lúc này, liếc về râu ria rậm rạp lưng quần mang tới dùng dây đỏ mang theo một hạt to bằng móng tay Bạch Ngọc hạt châu, hần lặng yên không một tiếng động đất(mà) cắt đứt dây đỏ, đem này Bạch Ngọc hạt châu nắm ở trong tay.

Râu ria rậm rạp sự chú ý hoàn toàn đặt ở Thái kiều Long trên người, không chút nào chú ý tới tiểu Tán Tiên động tác.

Diệp Thần ba chân lưc vận đến lòng bàn tay, thừa dịp những người khác nói chuyện công phu, cong ngón tay búng một cái. Này hạt Bạch Ngọc hạt châu đã mất thường không tốc độ rõ rệt **** mà ra, trực tiếp xuyên thấu cửa gỗ, xạ nhập môn sau ăn giấu tên kia mi tâm.

Trong không khí chỉ truyền đến cực kỳ nhẹ nhàng một thanh âm vang lên động, không chút nào gây nên bất luận người nào chú ý.

Bạch hải vân nghe được Thái kiều Long đề cập "Chết" chữ, lông mày nhất thời nếp nhăn. Nàng lạnh lùng hừ một tiếng, nói rằng: "Ngươi muốn nói như vậy, vậy ta cáo từ."

Sau khi nói xong, nàng hướng về râu ria rậm rạp nháy mắt, xoay người liền muốn rời đi.

"Chờ đã..." Thái kiều Long gọi lại bạch hải vân, hần lạnh lùng nói, "Ngươi có thể đi, thế nhưng đem ngươi từ ta chỗ này trộm đi hàng cho lưu lại!"

Hần sở dĩ đem bạch hải vân lừa gạt tới đây, tự nhiên là không nỡ chính mình những cái kia ma túy.

Bạch hải vân quay đầu lại, vỗ vỗ chính mình trên bả vai bao vây, chính tiếng nói: "Một tay giao tiền, một tay giao hàng. Ngươi đem tiền an ủi cho ta, ta đem hàng của ngươi trả lại ngươi!"

Thái kiều Long lông mày vậy một cái, nhất thời nheo mắt lại, hần không nói gì thêm, mà là tăng tăng ho khan một tiếng, sau đó vỗ vỗ bên người cửa gỗ.

Lần này động tác là Thái kiều Long đã sớm cùng mai phục thật thủ hạ định ra ám hiệu, hần một ho khan vỗ một cái cửa, cửa sau Súng Bắn Tia liền lập tức thả bắn lên, tại chỗ đánh gục bạch hải vân.

Nhưng mà kỳ quái một màn xuất hiện, Thái kiều Long vỗ chúng ta sau đó, đội gần như có hơn hai mươi giây, đều không nghe thấy dự đoán bên trong tiếng súng. Hần biến sắc mặt, lại đuổi ra tay mạnh mẽ vỗ mấy lần cửa gỗ.

"Oành oành oành!"

Rách nát trang viên bên trong chỉ còn dư lại gỗ cửa âm thanh, hay là Thái kiều Long dùng khí lực lớn một chút, này cũng sớm đã mục nát cửa gỗ nhất thời phát sinh nặng nề "Kẹt kẹt" một tiếng, sau đó liền ầm ầm ngã xuống.

Thái kiều Long nhất thời bị sợ hết hồn, hần gấp hướng bên cạnh né một bước, quay đầu định thần nhìn lại, nhất thời liền há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Cao nhân Diệt Thần

Cái kia tay cầm súng bắn tia tiểu đệ mềm mại đất(mà) ngã trên mặt đất, trên gáy mặt ồ ồ đất(mà) ra bên ngoài liều lĩnh huyết, hai con mắt trợn thật lớn, thì đã chết rồi.

"Chuyện này..." Thái kiều Long khó mà tin nổi đất(mà) há miệng ra, nửa ngày đều không nói ra được một câu nói.

Này hần mẹ nó là chuyện gì xảy ra? Gặp quỷ sao?

Bạch hải vân cũng bị sợ hết hồn, nàng nhìn thấy cửa sau này người chết lại cầm súng bắn tia, nhất thời liền biết đại sự không ổn, hô hấp liền ra đầy người mồ hôi lạnh.

Cái kia Súng Bắn Tia tuy rằng không hiểu ra sao đất(mà) chết rồi, thế nhưng Thái kiều Long ý đồ nhưng hoàn toàn bạo lộ ra.

Nàng còn chưa đến cùng có bước kế tiếp động tác, liền nghe được xung quanh vang lên một trận "Ào ào ào" viên đạn lên đạn âm thanh, chung quanh vừa nhìn, nhất thời cả kinh mặt tái mét.

Khá lắm, trong nhà này cỡ đại bên trong đột nhiên liền xông tới mười mấy người, mỗi người trong tay đều ôm súng, hòng súng đen ngòm cùng nhau chỉ về bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp.

"Xong..." Râu ria rậm rạp nam nhân rõ ràng đây là chuyện ra sao, hần vô lực lui hai bước, cả người ngây người như phỗng, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Râu ria rậm rạp trong lòng rất rõ ràng, đối mặt hiện tại loại cục diện này, mình và bạch hải vân có chạy đằng trời.

Lần này đến, bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp đều không có đeo thương, một là nhân vì bọn hần đã từng cùng Thái kiều Long từng có hợp tác, cho rằng đôi phương sẽ không không nể tình. Thứ hai, nhưng là bởi vì này tiền an ủi kỳ thực cũng chẳng có bao nhiêu tiền, so với bọn hần trong gói hàng những cái kia ma túy giá trị, bất quá là như muối bỏ bể mà thôi.

Ai từng muốn đến, Thái kiều Long tên khốn kiếp này bởi vì này điểm tiền an ủi liền muốn xuống tay ác độc!

Nhưng là nói lại nói trở lại, lại có người nào Tòng sự ma túy hoạt động người, không phải coi tài như mạng, nhân tính mất đi khốn nạn đâu?

Bạch hải Vân Trường trường đất(mà) hít một hơi, đến lúc này, nàng biết rõ mình không thể hoảng loạn, chỉ có duy trì trấn định mới có thể sẽ có một chút hi vọng sống.

"Thái tiên sinh, tiền không nên , ngươi có thể hay không lưu chúng ta một cái mạng?" Bạch hải vân vội hỏi.

"Ha ha..." Thái kiều Long cười , hần nhìn bạch hải vân, ngữ khí xem thường: "Các ngươi Quốc Gia lão thật là khò! Ta Thái kiều Long thủ hạ lúc nào lưu quá mệnh? Đương nhiên, nếu như ngươi là một người đàn bà bình thường, có thể ta còn có thể lột sạch y phục của ngươi, cùng ngươi hảo hảo khoái hoạt một phen lại giết ngươi, để ngươi sống thêm mấy phút. Đáng tiếc a , nhưng đáng tiếc ngươi là bạch hải vân, mang đậm bạch Mân Côi!"

Thái kiều Long sau khi nói xong, hết thấy nòng súng đều nhắm ngay bạch hải vân, chỉ đợi hần ra lệnh một tiếng, viên đạn thì sẽ điên cuồng bắn ra.

"Chờ một chút!" Bạch hải vân đem hai tay nâng quá đỉnh đầu, ra hiệu người chung quanh không cần nổ súng. Nàng lắc lắc môi, quay đầu nhìn Diệp Thần một chút, sau đó nói: "Ta cuối cùng còn có một cái yêu cầu nho nhỏ. Chúng ta gánh tiểu huynh đệ này, hần là vô tội, cái gì cũng không biết, ngươi có thể hay không thả hần đi? Coi như ta cầu ngươi rồi!"

Diệp Thần nghe được lời này, trong đầu ông một cái, trong lòng chảy qua một dòng nước ấm. Không nghĩ tới, dọc theo đường đi đối với mình từng mất mát lạnh bạch hải vân, lại ở đây sao nguy cấp thời khắc sẽ nói ra như vậy.

Nàng tuy rằng bề ngoài lạnh lùng, nhưng đúng là một cái tâm địa thiện lương cô nương tốt!

Thái kiều Long lạnh lùng nói: "Ta đều nói rồi, Quốc Gia lão nhất ngục nhất ngục thối, đều giết cho ta rồi!"

Hần vừa dứt lời, xung quanh những cái kia cùng hung cực ác đám bất cóc liền lập tức bóp cò, chói tai tiếng súng trong nháy mắt liền bùng bùng mà vang lên .

Nhưng mà viện tử này bên trong nhất thanh âm vang dội cũng không phải tiếng súng, mà là bỗng dưng mà lên quát to một tiếng!

"Làm càn!"

Phảng phất một đạo Kinh Lôi đột nhiên thoán nhập Vân Tiêu, Kinh Lôi mới Vang đồng thời, bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp bên người bỗng nhiên dựng lên một vòng bụi bặm, này bụi bặm bên trong ẩn hiện một vệt huyền bí bạch quang.

Không có ai thấy rõ Sở Diệp Thần là lúc nào từ râu ria rậm rạp bả vai nhảy xuống. Từ lúc tiếng súng vang lên trước, hần cũng đã lặng yên không một tiếng động đất(mà) tiêu hủy một tấm hấp thu phù. Tiếng súng vang lên này trong nháy mắt, Diệp Thần cánh tay đồng thời vung vẩy , hần lẳng không về một đạo một nửa hồ, liền kích đến trên đất bụi bặm tung bay, hấp thu phù phù lực thì lại chuyển đổi trở thành này mạt bạch quang.

Tờ giấy này phù là tiểu Tán Tiên từ phương Đông tới hà lúc đi ra, có ý mang đến, vì đến chính là ứng phó trước mắt loại này bắn nhau cục diện hỗn loạn.

Rất nhanh, Thái kiều Long thủ hạ viên đạn liền đánh hết, bụi bặm cũng trở xuống mặt đất. Nhưng mà bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp nhưng vẫn cứ thẳng tắp đất(mà) đứng, ở giữa bọn họ, còn nhiều ra một người.

Thêm ra người này, chốc lát trước còn bị râu ria rậm rạp giang ở đầu vai.

Bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp vẫn cứ lui đầu, cánh tay che ở trước mặt, đây là bọn hần theo bản năng ngăn trở đỡ đạn động tác. Nhưng mà, cái này trong thế tục phàm trần, ngoại trừ Diệp Thần ở ngoài, còn có ai dùng cánh tay liền có thể ngăn cản viên đạn đâu?

Thái kiều Long nguyên bản híp con mắt đột nhiên liền tròn tròn , hần kinh ngạc phát hiện, lại có cái keo kiệt tiểu tử giờ một cánh tay đứng ở bạch hải vân trước người. Mà con kia giờ trong tay, lại trào đầy viên đạn!

"Chuyện này... Chuyện này..." Thái kiều Long cả kinh liền lùi mấy bước, trong miệng lắp bắp nói: "Bạch hải vân, ngươi... Ngươi lại mời cao nhân? !"

Bạch hải vân nhất thời còn chưa kịp phản ứng, nàng mở mắt ra, vui mừng phát hiện mình lại không có chết.

Diệp Thần cười ha ha, quay đầu nhìn bạch hải vân, ngữ trọng tâm trường nói: "Ta nói cái gì tới? Trên người ngươi có Hung Sát dấu hiệu! Ngươi nghiêng không nghe, hiện tại tin chưa?"

"Ây..." Bạch hải vân gạt mình che miệng lại, ánh mắt nhìn về phía Diệp Thần trong tay viên đạn.

"Cũng được, xem ở ngươi ngủ lại ta một đêm, mới vừa rồi còn bận tâm ta an nguy mặt mũi, ta giúp ngươi mở ra này Hung Sát dấu hiệu đi!" Tiểu Tán Tiên sau khi nói xong, trong mắt rừng mình, cánh tay bỗng nhiên vung một cái, miệng quát: "Đi!"

Trong tay hần cầm lấy viên đạn đều bị văng ra ngoài, viên đạn khi đến nhanh, đi thì càng nhanh hơn!

Chỉ là một cái chớp mắt, trong sân những cái kia ô hợp sủng đám người ô hợp dồn dập ngã xuống, viên viên đạn đều thẳng vào mi tâm, đám người kia thậm chí ngay cả kêu thảm thiết cũng không phát sinh, liền đi đời nhà ma .

Bên này vừa mới vừa giải quyết đi trong sân rác rưởi chúng ta, từ sân ngoài cửa lớn liền lại nghe tiếng xông tới mấy người. Mấy người kia bò vừa

thấy mặt, liền nổ súng loạn xạ .

Tiểu Tán Tiên tự nhiên đã sớm chuẩn bị, giờ khắc này trong tay hắn phù lục chưa tiêu, thẳng thắn cũng không phí sức đi bắt viên đạn, dựa vào phù lục liền dùng ngón tay đem những cái kia kích phi mà đến viên đạn gây trở lại.

Cách đó không xa nhất thời liền tiêu ra Đóa Đóa huyết hoa.

Diệp Thần trong đầu lại còn bốc lên thời đó cùng Tô gia tiểu muội đánh anh hùng liên minh thi phối âm: doublekill, triplekill, ultrakill, pantakill!

Trong nháy mắt liền ngay cả giết năm người, hoàn thành nỗi lòng giết chóc!

Khung cảnh này tràn ngập bạo lực vẻ đẹp, nhưng mà so với những Mĩ Quốc đó bắn nhau tăng lớn muốn quý dị cùng chấn động rất nhiều.

Bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp hoàn toàn bị Diệp Thần biểu diễn cho kinh sợ đến , mãi đến tận Diệp Thần vỗ vỗ bờ vai của bọn họ, hai người trong mắt mới đồng thời lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Bọn hắn vừa bắt đầu coi Diệp Thần là thành chỉ có thể tán gái tâm thuật bất chính người ngu ngốc, hoàn toàn không ngờ rằng cái này xem như dân công tiểu tử, lại khủng bố như vậy. Lần này biểu hiện, đã vượt xa khỏi người bình thường phạm trù, ra siêu nhân ở ngoài, chỉ sợ cũng liền Batman đều không làm được.

"Người... Người là siêu nhân sao? x chiến cảnh? Vạn từ vương?" Bạch hải vân không phải loại kia yêu thích super heros mê gái tiểu nữ sinh, vậy mà lúc này giờ khắc này, ánh mắt của nàng nhưng cùng những cái kia tiểu nữ sinh không có khác biệt gì.

"Ta rất đáng ghét siêu nhân." Diệp Thần trong đầu lại hiện ra siêu nhân này phó quần lót ở ngoài xuyên quai dị dáng đáp.

"Siêu nhân? Hừ hừ!" Một bên Thái kiều Long nhưng là lạnh bật cười, mắt lộ ra hung quang, "Tuy rằng ta không biết tiểu tử người khiến cho cái gì quái lạ thủ đoạn, thế nhưng này thủ đoạn, ở quả đấm của ta trước mặt, nhưng là không chỗ độn hình!"

Hắn nói, thả người nhảy một cái, như ưng hướng về Diệp Thần đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Lôi Linh bí thảo

Thái kiều Long mặc dù là lần thứ nhất gặp phải có thể chống đỡ đỡ đạn người, thế nhưng lại không có lộ ra bao nhiêu e ngại tâm ý. Hắn vào nam ra bắc rất nhiều năm, bản thân càng là xuất thân từ tràn ngập sâu độc thuật cùng hàng đầu thuật Đông Nam Á Tam Giác Vàng, loại kia tà môn đồ vật cổ quái gặp qua không ít.

Hắn lúc này liền coi Diệp Thần là làm bạch hải vân bỏ ra nhiều tiền mời tới huyền bí dị nhân. Ở Tam Giác Vàng, những cái kia thâm nhập trốn tránh ẩn cư dị nhân đại thể đều có một thân khổ luyện ngoại gia công phu, nhưng là trước mặt tên tiểu tử này, xem hi bì thịt non, căn bản là không giống như là người mang tuyệt kỹ cao thủ.

Vì lẽ đó, Thái kiều Long chắc hẳn phải vậy đấy(mà) cho rằng Diệp Thần tuy rằng có thể không nhìn viên đạn, thế nhưng là căn bản chống đối không được chính mình nắm đấm thép.

Người còn chưa tới, sắc bén cương phong cũng đã tập đến Diệp Thần cửa!

"Diệp Thần cẩn thận! Nhanh lên một chút tránh ra!" Bạch hải vân lập tức kinh sợ ra tiếng âm. Nàng đối với Thái kiều Long có sự hiểu biết nhất định, biết tên kia đắm chìm Thái Quyền nhiều năm, càng là Thái Quyền một đại Tông Sư a mặt hiệp cách Đại đệ tử, thân thủ không giống tiểu Khả.

A mặt hiệp ở Quốc Gia khả năng không có bao nhiêu tiếng tăm, thế nhưng ở Đông Nam Á Tam Giác Vàng một đời, nhưng là có thể dừng tiểu nhi dạ đề nhân vật. Một thân cùng Vịnh Xuân Quyền Tông Sư diệt hội chúc cùng một cái thời đại, cũng là giới võ thuật bên trong vì không nhiều đã từng đã đánh bại diệt hội nhân vật, là cái phi thường phi thường biết điều giết người chuyên gia.

Sư tổ như vậy, Thái kiều Long tự nhiên không đơn giản, hắn dễ dàng không ra tay, một khi ra tay, nắm đấm thép bên dưới xưa nay cũng không có lưu từng hạ xuống người sống.

Diệp Thần tự nhiên một chút liến nhàn ra Thái kiều Long trong quyền phong bá đạo, bất quá hấn vẫn chưa như bạch hải vân kêu to đất(mà) như vậy nghiêng người tránh né, trên mặt trái lại còn lộ ra một tia khinh bỉ trào phúng ý cười.

Hấn chân trái hơi giẫm đất(mà), khó run lên, cánh tay phải càng là dựa vào này run lên tư thế thẳng tắp đất(mà) đánh ra ngoài. Không chỉ có không có một chút nào né tránh, trái lại càng bá đạo hùng hổ đất(mà) đón nhận Thái kiều Long đánh tới nắm đấm thép.

"Khách rồi."

"Ồ!"

Đầu tiên là một tiếng để người tê cả da đầu xương vỡ vụn âm thanh, liền tiếp theo chính là một tiếng cực kỳ bi thảm đau hào.

Tiểu Tân Tiên chân lực trút xuống mà ra, trong không khí trong nháy mắt tuôn ra một đoàn đồ tươi sương máu. Chỉ cú đấm này, Thái kiều hàng dài cánh tay nhất thời liền bị nổ đến muốn nổ tung lên, huyết thịt xương trong nháy mắt toàn bộ bạo thành bột mịn, sau đó ở Diệp Thần cương mãnh quyền phong bên dưới, điên cuồng bay ngược mà quay về, lại như là một chậu dòng máu, giọt ở Thái kiều Long trên mặt.

Màu máu bên dưới, Thái kiều Long về mặt dữ tợn mà thống khổ, hấn gò má trên cái kia Thanh Long cũng vận vẹo giấy dựa .

"Nghịch chướng, ngày hôm nay tiểu gia ta liền thu phục ngươi!" Diệp Thần lạnh rên một tiếng, rung cổ tay, lại đem trong lòng bàn tay còn còn lại một viên đạn trực tiếp đánh vào Thái kiều Long chỗ mi tâm

Viên đạn đi như Lôi Đình, dĩ nhiên trực tiếp bắn thủng Thái kiều Long xương sọ, mang ra một đạo dài nhỏ mũi tên máu, về ra trên không trung quỹ tích.

Thái kiều Long hầu kết trên dưới rung động, lại còn muốn nói chuyện, nhưng mà lạnh lẽo tử vong nhưng là ảm ảm mà tới, hấn tròn tròn cặp mắt, thẳng tắp đất(mà) ngã xuống.

Này một phen giao thủ nói rất dài dòng, kỳ thực chỉ có ngăn ngắn tứ năm giây, bạch hải vân, Diệp Thần hầu như là đồng thời phát ra âm thanh, sau đó Thái kiều Long cũng đã mất mạng ngã xuống đất.

Xung quanh đột nhiên yên tĩnh lại, nửa ngày đều không có ai mở miệng nói chuyện, chỉ có gió núi gầy cây cỏ âm thanh nhưng đang vang động.

"Ừng ục..."

Rầu rìa rậm rạp theo bản năng mà nuốt ngụm nước miếng, hấn hiển nhiên hoàn toàn bị khiếp sợ đến , vừa nãy hay vẫn là có chạy đằng trời tuyệt cảnh, nhưng là trong nháy mắt, này to lớn Sơn Trang bên trong cũng chỉ còn sót lại ba người vẫn cứ đứng thẳng.

Quá rất lâu, bạch hải vân mới phục hồi tinh thần lại: "Diệp... Diệp Thần, ngươi..."

"Được rồi, hiện tại Hung Sát dấu hiệu đã giải trừ, ta nên đi tìm được , chính các ngươi thu thập tàn cục đi." Diệp Thần vỗ vỗ bụi đất trên người, mở miệng nói rằng.

"Xin lỗi." Bạch hải vân cắn vào đôi môi thật mỏng, biểu tình trên mặt vừa thẹn vừa mắc cỡ, "Diệp Thần, ta trách oan ngươi ."

"Không cái gì, ngươi chớ để ở trong lòng." Diệp Thần nhìn bạch hải vân, trên mặt lộ ra ôn hoà mỉm cười.

Bạch hải vân trong lòng rất cảm giác khó chịu, nàng hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Thần lại là thâm tàng bất lộ cao nhân. Vị này Tiểu Cao người không chỉ có nhìn ra trên người nàng nguy cơ, hơn nữa còn nắm bắt bay lượn đất(mà) nói nhắc nhở, nhưng là nàng nhưng cho rằng đối phương chỉ là muốn phao chính mình.

Không chỉ có không có một chút nào cảm kích, hơn nữa thái độ còn càng ngày càng ác liệt...

"Diệp Thần, ngươi lần này ân cứu mạng, ta cả đời đều sẽ không quên." Bạch hải vân nói.

Diệp Thần nhìn kỹ một chút bạch hải vân, cười nói: "Ngươi mi sát khí diệt hết, triệu chứng xấu đã mở ra, sau đó sẽ không có nguy hiểm gì ."

Triệu chứng xấu?

Không phải Hung Sát dấu hiệu sao?

Này "Triệu chứng xấu" hai chữ, làm sao nghe là lạ ?

Bạch hải vân đột nhiên phát hiện Diệp Thần ánh mắt lại từ trên xuống dưới, rơi vào chính mình trước ngực. Nàng khí tức hơi ngưng lại, cau gợn nói: "Ngươi đang miên man suy nghĩ chút gì!"

Cái tên này, quả nhiên hay vẫn là một cái tiểu lưu manh!

Diệp Thần cười ha ha, khoát tay áo một cái, sau đó liền nhanh chân đi ra Sơn Trang. Bạch hải vân nhìn hấn đi xa bóng lưng, trong lòng có một tia không hiểu ra sao đất(mà) cảm giác, như là Băng Sơn đột nhiên nứt ra rồi một cái khe, lộ ra đóng băng đã lâu mềm mại Nữ Nhi Tâm.

Diệp Thần đi ra Sơn Trang sau đó, nhưng là che ngực đau lòng, hần cau mày, liên tục thở dài mấy lần khí.

Ai, có năng lực không đau lòng sao? Vậy cũng là một tấm đáng giá ngàn vàng nhất Đỉnh giai hấp thu phù a!

Thiếu hụt như vậy một tấm phù, quả thực so với thiếu hụt thành bó tiền mặt còn dễ tiểu Tấn Tiên đau lòng. Nhất Đỉnh giai lá bùa, đã không phải có tiền là có thể chế tác, cần thiết vật liệu, không có chỗ nào mà không phải là thế gian rất khó tìm kiếm quý hiếm đồ vật, mặc dù chính là sư phụ lão nhân gia người, cũng chưa chắc còn có trữ hàng!

Diệp Thần một đường lao nhanh, hơn hai giờ sau đó, rốt cục đến hần ở trên TV phát hiện Lôi Linh thảo chỗ đó.

479 biên giới bị liền ở phía sau cách đó không xa, hoàn cảnh của nơi này xem so với trên TV còn muốn ác liệt một ít, không khí lại triều lại thấp, các loại khát máu xà trùng ẩn nấp ở trong bụi cỏ.

Không tốn bao nhiêu công phu, Diệp Thần liền tìm tới Lôi Linh thảo, nhưng mà hần chỉ ngồi xổm xuống liếc mắt nhìn, trong lòng chính là hơi hồi hộp một chút.

Cùng ở trên TV nhìn thấy không giống, vào giờ phút này, này Lôi Linh thảo thì đã yên rơi mất, thảo diệp hiện ra khô héo màu vàng, nguyên bản hần là có linh tính, cũng biến mất hầu như không còn.

Diệp Thần cẩn thận từng li từng tí một mà đem Lôi Linh thảo bào đi ra, sau đó ở góc rẽ phát hiện một cái tiểu lón bằng ngón cái dài khoảng một tấc màu trắng Nhuyễn Trùng. Hần thở dài một tiếng, này sáu hoàn toàn thành hình, nói vậy đã ở Lôi Linh thảo gốc rễ ký sinh một quãng thời gian, này Lôi Linh thảo hoàn toàn mất đi giá trị.

Này Lôi Linh thảo không phải thể gian được thảo, linh tính thường thường sẽ đưa tới một ít tham linh sơn trùng, vì lẽ đó phải vô cùng tỉ mỉ chăm sóc, không phải vậy căn bản là không thể sinh tồn thời gian quá lâu.

Diệp Thần đối với cái kia màu trắng Nhuyễn Trùng hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hần một cước liền đem này Nhuyễn Trùng giẫm thành bùn nhão. Này còn không hết hận, tiểu Tấn Tiên thúc lên một mực chân hỏa, lại sẽ đã thành bùn nhão Nhuyễn Trùng thiêu thành tro tàn.

Nhưng mà này Nhuyễn Trùng đang thiêu đốt bên trong, trong cơ thể một hạt màu lam nhạt con vật nhỏ nhưng là hấp dẫn Diệp Thần sự chú ý. Diệp Thần ngồi xổm xuống, đem này Tây Qua to nhỏ đồ vật nắm ở trong tay quan sát.

"Ha ha ha, thực sự là ông trời mở mắt!" Diệp Thần nhất thời lớn cười, mặt mày mù mịt trong nháy mắt liền tan thành mây khói.

Thực sự là không nghĩ tới, Lôi Linh thảo tuy rằng chết rồi, thế nhưng ở dẫn đến chết héo màu trắng Nhuyễn Trùng bên trong, tiểu Tấn Tiên lại phát hiện Lôi Linh thảo hạt giống. Có loại này, Diệp Thần tự nhiên có thể mang mang về phương Đông tổ hà, tỉ mỉ bồi dưỡng, cẩn thận che chở, chẳng bao lâu nữa, hần thì sẽ có một cây mới Lôi Linh thảo.

Diệp Thần đem hạt giống cẩn thận để tốt, sau đó mới vui cười hơn hờ đất(mà) hướng về cùng bạch hải vân hẹn cẩn thận địa điểm đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Tô gia đại tiểu thư Linh Lung tâm

Lúc trở về, bạch hải vân cùng râu ria rậm rạp đối với tiểu Tấn Tiên thái độ liền trở nên cung kính rất nhiều. Bọn hần tuy rằng đối với thân phận của Diệp Thần cảm thấy hiếu kỳ, nhưng đều là người thông minh, cũng không có hết sức đất(mà) đi hỏi dò.

Trò chuyện bên trong, Diệp Thần mới biết râu ria rậm rạp xuất thân từ Bát Quái quyền Hà Bắc trình phái, một thân khổ luyện ngoại gia công phu, đã vào thốn kinh cửa. Tiểu Tấn Tiên đã từng cùng này trình phái Tông Sư từng có gặp mặt một lần, liền liền nói đề điểm râu ria rậm rạp một phen.

Râu ria rậm rạp đang đứng ở một bước bước ra còn chưa chân thật giai đoạn, nghe được Diệp Thần, trước mắt tăng kia mông lung sương mù nhất thời tiêu tan. Hần được ích lợi không nhỏ, vui mừng khôn xiết bên dưới, lúc này liền hướng về tiểu Tấn Tiên lạy ba bái.

Cho tới bạch hải vân đứng là duy trì nhất quán trầm mặc, nàng vốn là không thích ngôn từ, trong lòng tuy rằng có rất nhiều, thế nhưng mỗi khi đến bên mép nhưng dù sao cũng không nói ra được.

Kinh qua mấy ngày bôn ba sau đó, bọn hắn rốt cục lại trở về cự lĩnh, Diệp Thần nhưng là ở giao lộ xuống xe.

"Diệp Thần, bằng không lại đi chỗ của ta ở mấy ngày đi, mấy ngày trước đây khoản đãi bất chu, khả năng ngươi cũng không có chơi tận hứng." Bạch hải vẫn giữ lại nói.

"Không được, ta lần này đến bản thân liền không phải du lịch. Huống hồ, ta đã ở chỗ này lưu lại quá lâu, cũng nên mau chóng trở về." Diệp Thần nói.

Kỳ thực Diệp Thần là nghĩ đến mình và Ngô nhã nghiên ở trong núi thẳm này một buổi tối, tuy rằng hắn đối với tuyệt Sắc Không tỷ cũng rất có hảo cảm, thế nhưng trong lòng luôn cảm thấy hay vẫn là không chắc tốt. Hai người vốn là bè nước gặp nhau, đều có từng người thế giới, đang không có chuẩn bị tâm lý tình huống dưới, tốt nhất hay vẫn là duy trì lẫn nhau trước kia quỹ tích khá là thích hợp chút.

"Này... Vậy ngươi sau đó rảnh rồi, tối bên này chơi đi." Bạch hải vẫn nói.

"Thật, vậy ta đi rồi. Chúng ta sau này còn gặp lại." Diệp Thần khoát tay áo một cái, nhanh chân hướng về nhà ga đi đến.

Nhìn Diệp Thần đi xa bóng lưng, bạch hải vẫn trong lòng một lai do địa có chút mất mát, nàng là một cái độc lập mà kiên cường nữ nhân, đã sớm nhìn quen sinh ly tử biệt, lẽ ra không nên có cái cảm giác này.

"Nhớ tới lần này trải qua, cảm giác lại như nằm mơ như thế." Râu ria rậm rạp thờ dài nói.

Bạch hải vẫn không nói gì, nàng cắn cắn môi, đột nhiên chân giẫm chân ga, xe jeep tăng tốc độ, liền đuổi theo tiểu Tân Tiên.

"Diệp Thần..." Bạch hải vẫn từ trên xe nhảy xuống, đi tới Diệp Thần trước mặt.

"Hả?"

"Nếu như ngươi sau đó cần phải ta, ta cùng các huynh đệ của ta sẽ đem tính mạng đều giao đưa cho ngươi." Bạch hải vẫn nói rằng.

"Ha ha, này thật sự cảm tạ ngươi." Diệp Thần nhìn bạch hải vẫn con mắt, cười ra tiếng âm, "Bây giờ ngươi Hung Sát dấu hiệu đã giải trừ, ta cũng yên lòng. Ngươi sau đó làm việc cần phải thật cẩn thận một ít, lòng hại người không thể có, thế nhưng phòng người chỉ tâm nhưng không thể không."

"Ừm." Bạch hải vẫn gật gật đầu.

Diệp Thần nhìn bạch hải vẫn muốn nói lại thôi đáng vẽ, mở miệng hỏi: "Ngươi còn có lời gì muốn nói sao?"

"Ta..." Bạch hải vẫn mím môi, bên trong đôi mắt vì quang lấp lóe, nhưng là cuối cùng thiên ngôn vạn ngữ nhưng biến thành mỉm cười: "Một đường khá bảo trọng."

Sau khi nói xong, nàng xoay người lên xe.

Mặc dù kiên cường độc lập, thế nhưng bạch hải vẫn chung quy hay vẫn là một người phụ nữ, bả vai nàng trên gánh quá nhiều đồ vật, kỳ thực đã hơi mệt chút. Cũng chỉ là ở mấy ngày trước, bạch hải vẫn mới lần thứ nhất cảm nhận được, có như vậy một người đàn ông che ở trước người mình, thay mình đẩy lên một mảnh trời, này cảm Giác Chân rất tốt.

Chỉ là nam nhân như vậy, khắp thiên hạ tựa hồ chỉ có như vậy một cái, mà hắn, cũng không thuộc về cái này mỹ lệ nhưng hung hiểm trần nhỏ.

Diệp Thần lên tàu từ cự lĩnh xe đồ, lần này cũng không có gặp phải cái gì chuyện ngoài ý muốn. Hắn một đường buồn ngủ đến Tây Song Bản Nạp (Xishuangbanna), sau đó lại thay đổi thừa xe lửa, chậm chậm rãi trở lại thành thị.

Ở giữa, cô vẫn lại đánh mấy điện thoại lại đây, nàng tuy rằng tìm cái các loại cớ quái kỳ lạ lý do, kỳ thực nhưng là vì hỏi thăm Diệp Thần xe lửa lúc nào đến.

Bên này Diệp Thần vừa xuống xe, cô vẫn cũng đã chờ ở trạm xe lửa bên ngoài.

Tô gia đại tiểu thư tuy rằng từ nhỏ sinh trưởng ở trong thành phố này, nhưng nàng nhưng là lần đầu tiên tới trạm xe lửa nơi như thế này. Nàng xưa nay cũng không nghĩ tới, trạm xe lửa lại là như vậy âm ỹ chen chúc.

Đứng đang cuộn trào mãnh liệt trong đám người, cô vẫn cảm giác mình lại như là một Diệp Phiêu đằng ở trong biển rộng tiểu mộc chu, thân bất do kỷ đất(mà) bị các loại người chen chúc, lúc la lúc lác, cả người đều không dễ chịu.

Còn có mấy cái vẻ mặt gian xảo gia hỏa vẫn theo đuôi sau lưng nàng, dưới sự bắt đắc dĩ, cô vẫn chỉ có thể đứng ở so với góc vắng vẻ góc.

Trước đây nàng đều là bay tới bay lui, liền ngay cả hơi hơi chen chúc khoảng phổ thông đều rất ít ngồi, chưa bao giờ được quá loại này tội. Bất quá Tô gia đại tiểu thư nhưng là không có chút nào lưu ý, nàng cảm thấy Diệp Thần một đường bôn ba, khẳng định đã phi thường khổ cực, có xe tới đón một tỷ tốt hơn.

Tô vẫn nhón chân lên, xa xa mà nhìn trạm xe lửa ra đứng miệng, biểu hiện chăm chú mà chờ mong. Vì cho Diệp Thần một cái bất ngờ kinh hi, nàng cũng không có chuyện gì trước tiên thông báo Diệp Thần.

Rốt cục, Diệp Thần thân ảnh ra hiện tại trong dòng người.

Tô mân bước nhanh hướng về Diệp Thần chạy đi, nàng vừa chạy, trong lòng còn vừa đang suy nghĩ gấp mặt câu nói đầu tiên nên nói gì.

Vạn nhất Diệp Thần cái tên này lại mấy chuyện xấu, nói mình muốn hắn, chính mình nên làm sao trả lời?

Tiện đường? Trùng hợp?

Ai nha, mặc kệ nó. Quá mức không trả lời tên tiểu tử hư hỏng này là được rồi...

"Diệp..." Tô mân thân lên tay, vừa mới chuẩn bị hô hoán Diệp Thần, nhưng mà đột nhiên sững sờ.

Nàng chỉ chậm ba giây đồng hồ, có một cái dáng dấp đáng yêu xinh đẹp đuôi ngựa nữ hài trước tiên với tô mân một bước chạy đến Diệp Thần trước mặt. Cô gái kia thậm chí đều không có mở miệng nói chuyện, lại trực tiếp nhào tới Diệp Thần trong lòng ngực.

Tô mân mặt cười cứng đờ, mới vừa vừa lộ ra nụ cười trong nháy mắt liền trở nên âm trầm.

Này cái đuôi ngựa nữ hài tự nhiên là tiểu người hầu gái đình Phi, nàng bỏ một cái tiến vào Diệp Thần trong lòng ngực liền các loại sự, trong miệng làm nũng nói: "Chủ nhân, ta nghĩ lên người rồi!"

"Ai nha ai nha, trước công chúng, chú ý một chút ảnh hưởng." Diệp Thần đưa tay điểm một cái đình Phi mũi. Động tác này lại bị tô mân đặt ở trong mắt, nàng nhất thời cắn răng miệng môi.

Như thế thân mật!

Lại còn điểm mũi!

Tô gia đại tiểu thư ghen tuông tràn lan, mặt cười lạnh lẽo, trong lòng nhưng không nhịn được thở dài.

Ai... Nguyên lai Diệp Thần cũng sớm đã có bạn gái, hơn nữa hai người trong lúc đó còn rất ngọt ngào. Hắn cùng cô gái kia tuổi tác so sánh, nói vậy càng có tiếng nói chung đi.

Xem ra chính mình cùng Diệp Thần chung quy không phải người của một thế giới, không chỉ có nếp sống một trời một vực, hơn nữa tuổi tác còn có khoảng cách. Diệp Thần sở dĩ đối với mình ân ái hân hân có bạn gái sự tình, khả năng là bởi vì trong lòng có sự khác nhau cùng xa lạ đi...

Chính mình lại còn đần độn mà tưởng bờ, đại khái là bởi vì một người lâu, quá cô đơn, cho nên mới phải đối với Diệp Thần loại này nông thôn đến tiểu tử có ấn tượng tốt cùng tin cậy. Sau đó, nhất định phải kiên quyết ngăn lại chính mình loại này hảo cảm cùng tin cậy tiếp tục tràn lan, cùng Diệp Thần phân rõ giới hạn, nước giếng không phạm nước sông, không bị hắn đầu độc, không nói chuyện với hắn, tốt nhất chết già đều bất tương vãng lai!

Không thể không nói, tâm tư của nữ nhân đúng là Thất Khiếu Linh Lung. Ngăn ngăn mấy giây, Tô gia đại tiểu thư lại liền bốc lên trở lên nhiều như vậy ý nghĩ.

Bên này Diệp Thần vừa mới điểm đình Phi mũi một tý, vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy cách đó không xa tô mân. Hắn hơi sững sờ, nhìn thấy Tô gia đại tiểu thư Lãnh Nhược Băng sưng mặt cười sau đó, nụ cười trên mặt nhất thời lúng túng.

Chỉ có điều bởi vì tìm tới Lôi Linh thảo mà hơi lớn ý một tý, lại liền bị tô mân nhìn thấy mình và tiểu người hầu gái thân mật động tác, đây cũng quá không khéo đi!

Diệp Thần gãi gãi đầu, vừa mới chuẩn bị cùng tô mân chào hỏi, sắc mặt chính là hơi đổi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Người muốn tể ai

"A!"

Tô mân cảm giác được mình bị người từ phía sau mạnh mẽ va vào một phát, thân thể lao đảo một cái, chò nằng phản ứng lại lúc này, trên cánh tay bao đã bị cướp đi rồi.

Này mấy cái tiểu tặc đoạt tô mân bao sau đó, oạch một tý liền chui vào trong đám người, nhanh chóng chạy trốn.

"Đừng chạy!" Tô mân lập tức gọi , nằng gấp đến độ cắn răng một cái, xoay người liền đuổi theo.

Tô mân bên trong bọc bày đặt ngày hôm nay vừa bắt được xí hoa văn kiện, phi thường trọng yếu, nằng chạy vài bước sau đó, liền phát hiện dưới chân cao dếp lê thực sự có chút vướng bận, lúc này liền đem giày cời ra xách ở trên tay.

Bản đến mình đã đầy đủ nháo tâm, không nghĩ tới lại còn bị cướp bao, có hay không thiên lý ? !

Cũng may trạm xe lửa người thực tại hơi nhiều, hướng hồ lại là ở ban ngày ban mặt, này mấy cái tiểu tặc chạy vài bước sau đó, liền bị chính nghĩa quân chúng vây , ngăn chặn đường đi.

Tô mân thờ hồng hộc đất(mà) đuổi theo, nằng vừa vội vừa giận, mặt cười đỏ chót, mắt hạnh trừng trừng: "Mấy người các ngươi khôn nạn, nhanh lên một chút đem cái túi xách của ta còn trở lại!"

Này mấy cái tiểu tặc thấy đã không nơi chạy, lẫn nhau khiến cho một cái màu sắc, lại móc ra sáng loáng chủy thủ. Bọn hấn hướng về xung quanh khoa tay một vòng, nhất thời sợ đến mọi người vây xem dôn dập lui tránh, xung quanh vang lên một trận hút vào khí lạnh âm thanh.

"Mẹ nó, đều yêu thích lo chuyện bao đồng có đúng hay không? Chán sống rồi sao!" Một người trong đó ngăm đen tiểu hồ tử nam nhân hung ác nói.

Này một đám người vẫn ở trạm xe lửa xung quanh lẫn trốn gây án, có lúc trộm có lúc đánh, chuyên môn nhìn chăm chăm những cái kia đơn độc xuất hành lữ khách ra tay. Hơn nữa nếu như bị truy, còn có thể thật sự dưới dao găm, phi thường hung hăng.

"Đem bao cho ta, không phải vậy ta báo cảnh sát rồi!" Tô mân cả giận nói.

Nghe được "Báo cảnh sát" hai chữ, này mấy cái tiểu tặc trên mặt nhất thời lộ ra tàn nhẫn, bọn hấn vung vẩy dao găm, lúc này liền muốn cường ép phá tan một cái đường đi. Này ngăm đen tiểu hồ tử càng là đáng ghét, hừ lạnh một tiếng, lại hướng về tô mân liền đánh tới.

Hiện ra hàn quang dao găm nhất thời liền đâm hướng về tô mân bụng dưới, xung quanh mấy người nhát gan nữ sinh sợ đến kinh kêu lên. Tô mân càng là sắc mặt trắng bệch, theo bản năng mà liền muốn tránh né, nhưng mà nằng một cái nhu nhược tiểu nữ tử, làm sao có khả năng nhanh hơn được cùng hung cực ác tên vô lại.

Mắt thấy mũi dao liền muốn đâm thủng mỹ nữ tổng giám đốc quần áo, bỗng dưng bên trong bỗng nhiên vang lên quát to một tiếng, một cái tay trong nháy mắt duỗi tới.

Này sáng loáng dao găm đột nhiên dừng lại , cũng không còn cách nào đi tới mây may. Tiểu hồ tử biến sắc, ngẩng đầu lên, nhưng nhìn thấy một đôi ý lạnh uy nghiêm đáng sợ con mắt.

"Đồ hỗn trướng!" Diệp Thần lạnh rên một tiếng, tay như kìm sắt, thoáng dùng sức, chỉ nghe "Đình Đang" một tiếng, này dao găm liền hạ ở trên mặt đất.

Cùng lúc đó, tiểu hồ tử gào khóc kêu thảm thiết , thủ đoạn của hấn trong nháy mắt liền bị nắm đến gãy xương.

Coi là thật là đồ hỗn trướng, ban ngày ban mặt cướp đoạt đã đầy đủ đáng ghét, lại còn hung hăng đến động dao găm! Hướng hồ cũng không tròn to mắt chó xem xem các ngươi cướp đoạt đối tượng là ai?

Vậy cũng là tiểu gia Diệp Thần nữ nhân!

Diệp Thần không nói lời gì, nhấc chân chính là một cước, trực tiếp đá vào tiểu hồ tử trên mặt. Này tiểu hồ tử trên mặt nhất thời máu tươi tung toé, mũi lệch qua nửa bên, lại như là mở ra cái đầu tương phô, hàm, chua, cay, cùng nhau đều lẫn đi ra.

"Đại ca tha mạng!" Tiểu hồ tử kêu đau đón cầu xin .

"Tha mạng?" Diệp Thần cười lạnh một tiếng, lại là một cước đá vào tiểu hồ tử nửa bên mặt trên, nhất thời mắt lạng phùng nứt, vừa giống như mở ra cái to lụa trang, hồng, hắc, từ đều trán phiến đi ra.

Này tiểu hồ tử xem vóc người gầy yếu, thế nhưng gào thét nhưng lại so với này đội làm thịt heo hơi còn muốn thanh thế dọa người. Điều này cũng đúng là tiểu Tân Tiên hạ thủ lưu tình, không có làm sao phát lực, không phải vậy chỉ này cước thứ nhất, liền có thể để tiểu hồ tử óc vỡ toang bị mất mạng tại chỗ.

Mấy cái khác tiểu tặc nghe được tiểu hồ tử gào khóc âm thanh, quay đầu nhìn lại, nhất thời cả kinh tròn mắt ngoác mồm. Kỳ thực này tiểu hồ tử vẫn tính thật sự có tài, hơn nữa tàn nhẫn hung tàn, trong ngày thường hầu như rất ăn ít thiệt thòi.

Bọn hấn nhìn thấy tiểu hồ tử ngã xuống đất, trước tiên lại không phản ứng lại, đều thoáng sửng sốt như vậy một tý. Nhưng là các (chò) bọn hấn phản ứng lại lúc này, Diệp Thần đã khí thế hùng hổ đất(mà) đánh tới.

"Khôn kiếp!"

"Đừng —— "

"Cầu vật!"

"Đừng —— "

"Rác rưởi!"

"Đừng —— "

Diệp Thần nhanh tay nhanh mắt, một cái tát một cái, hô hấp trong lúc đó liền đem này mấy cái tiểu tặc đập bay ra ngoài. Đến cái cuối cùng đầu trục tên Béo lúc này, tiểu Tấn Tiên thẳng thắn một cước thẳng tấp đất(mà) đá vào đôi phương bụng bia mặt trên.

Mập mập kia mặt nhất thời biệt thành một cái màu đỏ tía khí cầu, to mọng thân thể thân bắt do kỳ đất(mà) bay ngược ra ngoài hai, ba mét, rơi ầm ầm lổ đi bộ mặt, ép lên một trận bụi bặm.

Từ đoạt đao, đến xe buýt chuông, lại tới một cước đập bay tên Béo, Diệp Thần làm liền một mạch, chỉ dùng mấy chục giây thời gian. Các (chò) mọi người toàn bộ đều phản ứng lại lúc này, trên đất đã hoành dù sao thụ nằm sáu, bảy người.

Đầu tiên là ngán ngùi yên tĩnh, liền tiếp theo liền vang lên tiếng vỗ tay như sấm cùng tiếng hoan hô. Bang này tiểu tặc ở trạm xe lửa xung quanh hoành hành nhiều năm, liền ngay cả cảnh sát đều đối với bọn hắn cực kỳ đau đầu, thường thường ngồi xe lửa lữ mọi người càng là bị hại nặng nề.

Tiểu Tấn Tiên trong lúc phát tay liền đem đám người kia dồn dập quật ngã, không chỉ có mạnh mẽ trừng phạt một phen bang này bọn đạo chích đồ, hơn nữa còn vì cảnh sát đồng chí bắt lấy công tác tinh không ít sự tình, tự nhiên dẫn tới quần chúng vỗ tay khen hay.

Tiểu người hầu gái đình Phi càng là như mê gái nhìn chủ nhân của chính mình Diệp Thần, nàng hai con mắt hiện ra quang, trên mặt tràn ngập sùng bái tình.

Diệp Thần vỗ vỗ ống quần trên bụi bặm, đi tới tiểu hồ từ bên người, lạnh lùng nói: "Lại hào ta làm thịt người!"

Tiểu hồ từ nhất thời bế ngừng miệng, như xem ôn Thần nhìn Diệp Thần, cũng không dám thở mạnh, mặt của hắn thừng như cái đầu heo, xem buồn cười buồn cười.

"Chính người báo cảnh sát." Diệp Thần nhàn nhạt dặn dò một câu, sau đó khom lưng nhặt lên tờ khăn túi xách, để ở trong tay nàng.

Phương đến lúc này, mỹ nữ tổng giám đốc nhìn Diệp Thần sắc mặt mới thoáng dịu đi một chút. Vừa nãy tiểu Tấn Tiên này phiên thân thủ, làm cho nàng nhớ tới chính mình lúc đó bị bắt cóc tình cảnh.

Cũng chính là từ vào lúc ấy bắt đầu, tờ khăn mới đúng Diệp Thần có một chút hảo cảm. Trong lòng nàng thoáng mềm nhũn, mới vừa muốn mở miệng nói chuyện, một bên tiểu người hầu gái đột nhiên lại nhào tới Diệp Thần trong lòng ngực.

"Chủ nhân, người quá lợi hại rồi! Ta thật là sùng bái!" Đình Phi vừa nói, vừa lại như con mèo nhỏ như thế đi vuốt Diệp Thần.

Lần này Diệp Thần cũng không dám lại đi điểm mũi của nàng, hần nhẹ nhàng đẩy ra đình Phi, nghiêm túc nói: "Công cộng trường hợp, chú ý ảnh hưởng!"

Dù là như vậy, tờ khăn mặt cười nhưng lại một lần nữa lạnh xuống.

Công cộng trường hợp, chú ý ảnh hưởng?

Này ý này chính là nói, ở trong âm thầm, có thể Dĩ Tát (Isaac) kiểu thân mật sao?

Tờ gia đại tiểu thư lạnh lùng khế hừ một tiếng, thầm nghĩ: Vừa nãy ta lại suýt chút nữa đối với Diệp Thần tiểu tử này dao động, sau đó tuyệt đối muốn tại mọi thời khắc đất(mà) nhắc nhở chính mình, tuyệt đối không thể đối với người này sản sinh bất kỳ hảo cảm cùng ý lại!

Diệp Thần nhìn thấy tờ khăn Lãnh Băng Băng khuôn mặt nhỏ, trong lòng tự nhiên là không ngừng kêu khổ. Hần lúng túng ho khan một tiếng, cố ý ngay ở trước mặt tờ khăn đối với tiểu người hầu gái nói: "Đình Phi, người đi về trước đi. Ta ngồi xe của nàng về nhà."

Sau khi nói xong, Diệp Thần rất thức thời hướng về tờ khăn bên người đứng đứng, cùng tiểu người hầu gái duy trì nhất định cự ly.

"Ừ... Vậy người có thời gian phải nhớ đến liên hệ ta." Tiểu người hầu gái về mặt buồn bã.

"Được rồi thật, người nhanh lên một chút trở về đi thôi." Diệp Thần nói.

Tiểu người hầu gái đi rồi, Tờ gia đại tiểu thư vẫn cứ không có sắc mặt tốt, nàng tức giận đất(mà) đi ở phía trước, mà tiểu Tấn Tiên chỉ có thể bắt đắc dĩ theo sau lưng.

Thật nói khuyên bảo một nửa hôm sau, tờ khăn mới rốt cục không lại trầm mặc, giọng nói của nàng lạnh lẽo hỏi: "Diệp Thần, người bình thường thật giống rất nhàn chứ?"

"Cũng còn tốt a, làm sao ?" Diệp Thần nghi ngờ nói.

Hắn vừa mới dứt lời, liền nhìn thấy tô mân đột nhiên quay đầu lại, mạnh mẽ trừng chính mình một chút.

Thật giống lại nói nhảm...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Mỹ nữ tổng giám đốc Huyền Cơ

"Hừ, vậy người rảnh rồi lúc này, có thời gian, có thể đừng quên liên hệ vừa nãy vị kia đẹp để tiểu cô nương!" Tô mân lạnh lùng nói.

Diệp Thần mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền xông ra, hắn bắt đầu đi bừa bãi, thực ở không nghĩ tới Tô gia đại tiểu thư thậm chí ngay cả tiểu người hầu gái đình Phi lúc gần đi một câu nói đều nhớ ở trong lòng.

Nữ nhân đúng là kỳ quái động vật, tô mân trong lòng rõ ràng đang không ngừng nhắc nhở chính mình, tuyệt đối không thể đối với Diệp Thần lại sản sinh ý lại và hảo cảm, nhưng là nhưng một mực còn có thể không nhận được ghen妬 kị.

Kỳ thực, nếu trong lòng đã ở lại nào đó một người, như thế nào sẽ như vậy dễ dàng nói thả xuống liền thả xuống đâu?

Tô mân tâm tình hồngбет, tuyệt mỹ mặt cười bên trên tràn đầy băng sương, nàng một đường liên tục thật nhanh đi tới, chỉ muốn nhanh lên một chút rồi đi cái này nát loạn mà đáng ghét trạm xe lửa.

Vốn là hôm nay đã đầy đủ xui xẻo rồi, nhưng là ở đi tới đỗ xe địa phương sau đó, Tô gia đại tiểu thư nhưng nhìn thấy chính mình màu tím Lexus lại đang bị xe tải kéo chậm rãi sử dụng.

Nàng vội vàng đuổi theo, che ở kéo trước xe: "Này! Các người làm gì? Tại sao kéo đi xe của ta?"

Kéo bên trong xe dò ra tới một người đầu: "Xe của người làm trái quy tắc đặt, ngày mai mang theo bằng lái đi cảnh sát giao thông hai đội giao phạt tiền."

"Làm sao có khả năng? Bên cạnh không phải còn có những khác xe sao?"

"Bên cạnh đó là chính quy chỗ đỗ xe, xe của người đình địa phương không phải." Nếu như không phải xem ở tô mân là cái đại mỹ nữ phần trên, e sợ kéo xe vị bên trong kia tài xế sử dụng đều lười giải thích.

"Vậy ta có thể hay không hiện tại giao... Này! Người đừng đi a! Cho ăn..." Tô mân lời còn chưa dứt, này xe tải cũng đã tăng tốc độ lái đi.

"Tô mân, nếu..." Diệp Thần bận bịu mở miệng an ủi, chỉ là hắn còn chưa nói xong, liền bị Tô gia đại tiểu thư lạnh lùng trừng trở lại.

"Người câm miệng, không cho nói chuyện cùng ta!"

Thực sự là họa vô đơn chí, tô mân ngày hôm nay vốn là đã đầy đủ xui xẻo rồi, đầu tiên là bị Diệp Thần cái tên này khí, sau đó lại bị một đám tiểu mao tặc bắt nạt, cuối cùng thậm chí ngay cả xe đều bị cảnh sát giao thông kéo đi.

Nàng tức giận đất(mà) đứng, hận hận Địa dậm chân, hai tay sủi ở trước ngực, cả người lại như là một toà Băng Sơn.

Hai người đứng đó một lát, liền quyết định đánh xe về phương Đông tô hà, nhưng là đợi nửa ngày, thậm chí ngay cả một chiếc không sĩ đều không nhìn thấy. Chính đang buồn bực lúc này, tiểu người hầu gái lái xe đình chỉ Diệp Thần cùng tô mân trước.

"Chủ nhân, các người còn chưa đi sao?"

"Xe làm trái quy tắc đặt bị bắt đi rồi, này không chính đang các (chờ) xe taxi sao." Diệp Thần nhún vai một cái.

"Này lên đây đi, ta đưa các người trở lại." Đình Phi nói.

Diệp Thần quay đầu nhìn một chút tô mân, trung cầu ý của nàng. Tô mân tuy rằng trong lòng tức giận, nhưng đó chỉ là nhằm vào Diệp Thần mà thôi,

nàng đối với đình Phi đúng là không có cái gì thành kiến.

Tô mân đối với đình Phi nói một tiếng cảm tạ, sau đó liền lên xe.

"Chủ nhân, người vừa nãy Soái thẩm! Ba quyền hai chân liền đem cái nhóm này tiểu mao tặc đánh tề ra quần, thật sự thật là lợi hại. Ta không cùng sai người!" Vừa mới vừa mới lên xe, tiểu người hầu gái liền không nhịn được đối với Diệp Thần khen .

Như đình Phi cái tuổi này nữ hài, chính là mê gái tuổi, nàng bình thường lại đặc biệt yêu thích trong phim ảnh những nắm giữ đó siêu năng lực anh hùng, từ khi biết đến hiện tại, Diệp Thần các loại biểu hiện kinh điển đã hoàn toàn chinh phục nàng.

Đọc theo đường đi, tiểu người hầu gái một cái một người chủ nhân đất(mà) kêu, thực sự có chút buồn nôn. Tô mân nghe được đều có chút mặt đỏ , trong lòng nàng cảm thấy mình và người tuổi trẻ bây giờ quả nhưng đã có sự khác nhau, Diệp Thần cùng nàng tiểu bạn gái lại bắt đầu lưu hành chủ nhân người hầu gái cái gì, coi là thật là rất được đảo quốc một số bất lương đồ vật độc hại.

Trong lòng nàng có chút ghen tuông, lại có chút căm tức, đọc theo đường đi không nói tiếng nào, cả người hàn ý uy nghiêm đáng sợ.

Thật vất vả rốt cục trở lại phương Đông tô hà, tô mân hướng về đình Phi nói cảm ơn sau đó, liền vội vã xuống xe, phi cũng tự đất(mà) trốn về phòng của mình bên trong.

Nàng quyết định cẩn thận mà pha cái tắm nước nóng, đem đầy người xúi quẩy đều gột rửa sạch sẽ, sau đó sẽ thẳng thân đất(mà) ngủ một giấc, tốt nhất tỉnh lại sau giấc ngủ lúc này, lại cũng không nhìn thấy Diệp Thần cái kia tên ghê tởm.

Tuy rằng trong lòng nghĩ không gặp lại được Diệp Thần, nhưng là ngủ sau đó, tô mân nhưng làm một cái tràn ngập Diệp Thần mộng. Giấc mộng kia cổ quái kỳ lạ không hề có đạo lý, ở trong mơ, nàng phát hiện mình lại trở về cái kia đen kịt một mảnh trong thang máy, mà Diệp Thần tên kia, thì lại thật chặt ôm chính mình.

Tô mân kinh ngạc phát hiện chính mình lại rất hưởng thụ Diệp Thần ôm ấp. Cái kia ôm ấp ấm áp mà mạnh mẽ, tràn ngập ấm áp cùng cảm giác an toàn, làm cho nàng không cách nào tự kiềm chế. Nàng vừa rơi lệ, vừa nện đánh Diệp Thần lồng ngực, đem trong lòng hết thảy oán khí đều phát tiết đi ra ngoài.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là, ở trong mơ, tô mân lại như là tiểu người hầu gái đình Phi như thế, lại ngọt ngào mà buồn nôn đất(mà) kêu chủ nhân...

Sau khi tỉnh lại, Tô gia đại tiểu thư mắc cỡ mặt đỏ tới mang tai, đều đạo "Nhật có suy nghĩ dạ có mộng", lẽ nào nàng đường đường một cái công ty tổng giám đốc, đáy lòng lại cũng sẽ có loại kia không tu không tạo tà ác ý nghĩ sao?

Tô mân khẽ thở dài một hơi, ngẩng đầu nhìn lên trần, phát hiện đã đến cơm tối thời gian. Nàng đơn giản giặt sạch một cái mặt, sau đó liền thay đổi y phục đi xuống lầu.

Trong phòng khách, Diệp Thần chính đang phân phát chính mình từ Vân Nam mua trở lại tiểu lễ vật. Đương nhiên, hẳn hoang xưng những này đông Tây Đô là từ sơn thôn nhỏ mang đến.

Bởi vì không có tiền gì, vì lẽ đó lễ vật đều khá là đơn giản. Diệp Thần đưa cho lão Quân Lâm gia bá chính là một cái chạm khắc gỗ, đưa cho Tô Hinh nhưng là một bộ vòng tai, liền ngay cả không ở nhà tạ mạn, Diệp Thần đều mua tiểu dây chuyền cho nàng.

"Tô mân, đây là người lễ vật." Diệp Thần từ trong túi đeo lưng lấy ra một đôi Tiểu Linh Đang. Đôi này : chuyện này đối với Tiểu Linh Đang mặt trên điêu khắc tinh tế hoa văn, xem không chỉ có rất khác biệt, hơn nữa thanh nhã. Nếu nhẹ nhàng rung động, Tiểu Linh Đang còn có thể phát sinh leng keng thùng thùng nhẹ vang lên, tốt vô cùng nghe, hơn nữa có thể Thanh Tâm.

Diệp Thần cảm thấy tô mân yêu thích thanh nhã đồ vật, vì lẽ đó chọn rất lâu, mới ở cự lĩnh một nhà bên trong tiểu điểm mua đôi này : chuyện này đối với Tiểu Linh Đang.

Tô mân thái độ đối với Diệp Thần vẫn cứ lạnh lùng, mặc dù làm như vậy một cái cổ quái kỳ lạ mộng, thế nhưng nàng vẫn cứ không chút nào thay đổi chính mình chủ ý. Đương nhiên, ở thái độ lạnh nhạt đồng thời, Tô gia đại tiểu thư cảm thấy Diệp Thần vẫn tính hữu tâm, vì lẽ đó cũng không có chối từ, nhận lấy thể Tiểu Linh Đang.

Diệp Thần tên kia tuy rằng làm cho người ta chán ghét, thế nhưng cái này nhã trí Tiểu Linh Đang nhưng là trong nháy mắt bắt được tô mân phương tâm. Nàng ở bên tai nhẹ lay động Tiểu Linh Đang, nghe dễ nghe tiếng chuông, trong lòng có chút vì ngọt.

"Ồ? Cái này lục lạc ta thật giống nhận thức, nó có Huyền Cơ." Lâm bá đột nhiên mở miệng nói.

Hắn cười tủm tỉm hí mắt, từ tô mân trong tay đem thể Tiểu Linh Đang cầm tới, sau đó khá có thâm ý đất(mà) hướng về phía Diệp Thần gật gật đầu.

Diệp Thần sùng sốt một chút, nghi ngờ nói: "Có cái gì Huyền Cơ?"

"Chuông này gọi là long phượng linh, các người xem, trong đó một con mặt trên điêu khắc Vân Long, mặt khác một con mặt trên nhưng là Thái Phượng." Lâm bá nói, phân biệt đem này hai con lục lạc lắc lắc, "Các người cẩn thận nghe, này hai con lục lạc âm thanh kỳ thực là không giống nhau."

"Ồ? Thật sự à!" Tô Hinh con mắt lạng .

"Ha ha ha, còn gì nữa không, các người tiếp tục nghe." Lâm bá càng làm này một đôi lục lạc hợp lại cùng nhau, nhẹ nhàng rung động, loại thứ ba không giống tiếng chuông reo .

Diệp Thần mua lục lạc lúc này căn bản cũng không có chủ ý đến những này, hần nhất thời hứng thú, đưa tay nắm quá long phượng linh đem chơi .

"Cô Thiếu gia, người thật đúng là đề tâm lương khổ a..." Lâm bá vỗ vỗ Diệp Thần vai, trong lòng hồi hộp.

Đề tâm lương khổ?

Lão quản gia lời kia vừa thốt ra, Diệp Thần, tô mân cùng Tô Hinh đồng thời nghi hoặc mà nhìn về phía hần.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Long phượng đánh ước linh

"Lâm bá, bắt quá chính là một đôi lục lạc mà thôi, nơi nào đàm luận được với đề tâm lương khổ?" Diệp Thần nói.

"Ha ha, cô Thiếu gia, người cũng đừng xếp vào, trong lòng ta có thể rõ ràng cực kì." Lâm bá cười đem long phượng linh cầm lại trong tay, quay về tô mân cùng Tô Hinh giải thích: "Đại tiểu thư, Nhị Tiểu thư, chuông này nhưng là Vân Nam bên kia các thiếu nam thiếu nữ đánh ước sử dụng."

"A?" Tô Hinh lập tức tròn to hai mắt.

Tô mân nhưng là trong lòng nhảy một cái, lén lút nhìn Diệp Thần một chút, sắc mặt có chút ửng đỏ.

"Cái này Long linh hình dạng như là võ sĩ mũ giáp, phía dưới một vòng cổ chiến xa đỉnh sắt văn, đỉnh đầu một lưu tường vân, ở giữa nhưng là Hán đại Long Văn tạo hình, nó đại diện cho tràn ngập dương cương nam tính. Mà một cái khác Phượng linh hơi nhỏ một chút điểm, hình dạng như nữ tính quần la, phía dưới một vòng Điều vũ văn, đỉnh đầu cũng là một lưu tường vân, ở giữa nhưng là Hán đại Hoàng Điều tạo hình. Ba người kia không giống lục lạc âm thanh, phân biệt đại diện cho chua, ngọt, cùng hạnh phúc..." Lâm bá vừa nói , vừa đem long phượng linh trả về tô mân trong tay, "Đại tiểu thư, đây là cô Thiếu gia một phen tâm ý, người có thể muốn hảo hảo quý trọng, không thể để cho hần thất vọng."

Tô mân nhất thời lúng túng phi thường, giờ khắc này, nàng tư duy có chút hỗn loạn, không biết Diệp Thần cái tên này bên trong hồ lô đến tột cùng bán đến thuốc gì.

Ban ngày ở trạm xe lửa lúc này, tiểu tử này ở ngay trước mặt chính mình cùng cái kia đẹp đẽ đuôi ngựa nữ hài thân mật, nhưng là buổi tối về đến nhà, lại đưa chính mình một đôi đánh ước long phượng linh.

"Ừ! Hóa ra là đáng đáp như vậy a..." Tô gia tiểu muội bỗng nhiên tỉnh ngộ, nàng duỗi tay chỉ vào Diệp Thần, làm ra một bộ nhìn thấu đối phương quỷ kế đáng đáp, "Diệp Thần, tiểu tử người hóa ra là muốn tán tỉnh ta tỷ tỷ nha!"

"Ta..." Diệp Thần lộ ra một mặt lúng túng, hần căn bản liền không biết chính mình mua về chính là long phượng linh, nhưng là việc đã đến nước này, nhưng cũng không biết nên giải thích như thế nào.

"Muội muội, người chớ nói lung tung!" Tô mân tức giận trừng Tô Hinh một chút, mặt cười bên trên về mặt so với Diệp Thần còn muốn lúng túng.

Tô Hinh nhưng là che miệng lại cười , nàng nhìn tô mân, sau đó lại nhìn Diệp Thần, nhất thời cảm thấy trước mặt hai người này đỏ mặt người thực sự là lại ngốc vừa đáng yêu.

"Được rồi, thời gian không còn sớm , chúng ta hay vẫn là nhanh lên một chút ăn cơm đi." Lâm bá cười nói.

"Đối với ừ, Lâm bá ngài không nói ta còn kém điểm đã quên đây." Tô Hinh trong mắt sáng ngời, cười hi hi khá có thâm ý mà nhìn Diệp Thần nói: "Diệp Thần, người cũng không biết, tỷ tỷ vì cho người đón gió, cố ý kêu đặc biệt có tiếng thức ăn ngoài, hơn nữa còn chuẩn bị tự mình xuống bếp cho người phía dưới đây!"

Sau khi nói xong, nàng hướng về phía tô mân nháy mắt một cái.

Tô mân nhưng là sắc mặt một banh, lạnh lùng hừ một tiếng, trong lòng nhất thời có chút tức giận.

Đúng đấy, nàng vì cho Diệp Thần người này đón gió, phí hết lớn tâm tư. Nhưng là Diệp Thần đâu? Lại ở ngay trước mặt chính mình cùng nữ hài tử khác như vậy ám muội.

Thực sự quá đáng ghét rồi!

"Ta ngày hôm nay mệt mỏi, không có cái gì tâm tình làm mặt, mọi người(đại gia) liền tùy tiện ăn một chút món ăn cùng điểm tâm được rồi." Tô mân nhân nhạ nói.

Diệp Thần nghe được Tô Hinh sau đó, trong lòng có chút hồ thẹn, hắn muốn giải thích, nhưng cũng không biết nên mở miệng như thế nào. Mặc dù là hiểu lầm, thế nhưng như vậy hiểu lầm, thường thường là càng giải thích liền càng nói không rõ ràng.

"Ăn cơm đi." Tô mân hồ hững trắng Diệp Thần một chút, xoay người đi tới trước bàn ăn mặt ngồi xuống.

Lúc ăn cơm, Diệp Thần vẫn lén lút nhìn tô mân, muốn tìm cơ hội nói chuyện. Tô mân thì lại vẫn mặt lạnh, quai hàm bang tức giận, không có làm sao động chiếc đũa.

Nàng thoáng ngồi chốc lát, liền đứng dậy cách tịch .

Diệp Thần nhìn theo tô mân rồi đi, biểu tình trên mặt có chút bất đắc dĩ. Hắn không nghĩ tới mình và tiểu người hầu gái một cái đơn giản mờ ám, lại liền trêu đến Tô gia đại tiểu thư như thế Sinh Khí.

Lẽ nào nàng là thật sự đối với mình động tâm sao? Thật giống không có khả năng lắm đi.

"Tỷ tỷ ngày hôm nay thật giống có chút kỳ quái, nàng nhất định là gặp phải chuyện gì ." Tô gia tiểu muội vừa ăn đồ ăn, vừa thảm nói.

Diệp Thần gãi gãi đầu, cảm giác mình cũng không muốn ăn chút nào, liền cũng đứng dậy trở lại gian phòng.

"Này, Diệp Thần! Người cũng không ăn sao? Còn có nhiều như vậy đây!" Tô Hinh nhìn đầy bàn hầu như chưa động đồ ăn, nhất thời có chút đầu lớn .

Vào giờ phút này, nàng kỳ thực cũng có chút buồn phiền. Bởi vì ngày hôm trước ở xưng thể trọng lúc này, Tô Hinh phát hiện mình so với hai tháng trước đây mập một cân, chuyện này thực sự là một cái có thể so với thể giới tận thế tin dữ .

"Hoặc là gãy, hoặc là chết! Ta hay vẫn là cẩn thận mà sống sót đi..." Tô Hinh bĩu môi, cũng rồi đi bàn ăn.

Này một buổi tối, Tô gia chị em gái cùng tiểu Tán Tiên đều có ngủ rất trẻ.

Tô Hinh tự nhiên là thức đêm phấn đấu ở anh hùng liên minh chiến đấu một đường, nàng gần nhất có chút vận may nợ giai, chính mình đan bài lúc này bị trư đội hữu hãm hại nhiều lần, rơi mất rất đa phần máu, vì lẽ đó nhất định phải dành thời gian đánh trở lại.

Tô mân tự nhiên là bởi vì Diệp Thần mà mất ngủ, nàng nằm ở trên giường, trong tay vẫn thao túng Diệp Thần đưa cho mình long phượng linh.

Leng keng, thùng thùng, đang coong...

Lục lạc âm thanh lại như là phiền lòng tâm tư, bông bênh ở trong phòng. Tô mân nằm ở trên giường, bản mặt cười, trong lòng một hồi tức giận, một hồi xoắn xuýt, trước mắt nhưng tất cả đều là Diệp Thần vậy cũng ác bóng đáng.

Từ khi Diệp Thần tên kia xuất hiện sau đó, Tô gia đại tiểu thư thế giới liền bắt đầu trở nên có chút không giống . Tuy rằng phần lớn thời gian nhưng vẫn là bốn ba ở hai điểm một đường bận rộn bên trong, nhưng là trong lòng nhưng nhiều hơn một chút công tác ở ngoài cái khác đồ vật.

Vật kia lại như là trong đêm trường ánh nến, làm cho nàng không nhận được có chút ngóng trông, rồi lại như là mơ mơ hồ hồ sương mù, làm cho nàng do dự không dám dễ dàng tới gần.

Cách nhau một bức tường một bên khác, tiểu Tán Tiên cũng ngủ không được.

Hắn khoanh chân ngồi ở trên giường, trong lòng bàn tay thì lại bày đặt chính mình khổ cực mang tới Lôi Linh thảo hạt giống. Mặc dù chỉ là hạt giống, thế nhưng mặt ngoài vẫn cứ mơ hồ gọn sọng Lôi Linh khí tức.

Trông mằm mống xuống, mau chóng dùng Lôi Linh thảo mở ra chính mình đạo thứ hai phong ấn, đây là Diệp Thần đại sự. Diệp Thần phát hiện, chính mình tiến vào thành thị sau đó, vẫn phiền phức không ngừng, hơn nữa những cái kia phiền phức hiện ra càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

Tuy rằng không làm rõ ràng được tại sao, thế nhưng hắn nhưng lúc ẩn lúc hiện có một tia không tầm thường cảm giác. Hắn sư môn vẫn có tiến vào Hồng Trần rèn luyện môn quy, cái môn này quy tuyệt đối không phải không hề căn cứ định ra đến.

Năm đó sư huynh tiến vào thế tục rèn luyện, nhưng là hắn cuối cùng nhưng chọc Russia hắc đạo, cuối cùng lại còn tạo dưới sát nghiệt. Diệp Thần rất quen thuộc sư huynh tính cách, biết hắn luôn luôn biết điều mà thu lại, tuyệt đối sẽ không tự dưng gây sự. Nếu không tự dưng gây sự, tất nhiên phiền phức chính mình tìm tới cửa.

Như vậy đổi làm chính mình, sẽ có sự khác biệt sao?

Bất kể là vì mình, hay vẫn là vì mình xung quanh những người này an toàn, tiểu Tán Tiên đều phải vì phạm sự phụ lúc trước căn dặn, mở ra bên trong thân thể phong ấn.

Lập tức, Lôi Linh thảo liền trở thành Diệp Thần nan đề.

Tuy rằng có dừng khí, này dù sao không phải Lôi Điện đánh xuống mà sinh thiên nhiên Lôi Linh thảo, chỉ có đem nó trồng ở Dược Viên bên trong cùng với những cái khác được thảo lẫn nhau tắm bổ, mới có thể làm cho dược lực dồi dào. Bằng không thì rất khả năng căn bản là sẽ không có quá tốt hiệu quả.

Diệp Thần ở Tô gia hoa viên xem qua, ở trong đó đều là một ít không có dược tính hoa cỏ, căn bản là không thích hợp Lôi Linh thảo trồng. Hắn nhất định phải ở cái thành phố này vì trong lòng bàn tay hạt giống tìm tới một cái có thể thoả thích sinh trưởng địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Không được coi trọng tiểu Tán Tiên

Ngày thứ hai, Diệp Thần trở về trường học, tuy rằng chỉ rời đi ngắn ngủi mấy ngày, thế nhưng hắn lại có một chút hoài niệm.

Chỉ có điều, bởi vì đêm hôm qua không có làm sao ăn đồ ăn, vì lẽ đó tiểu Tán Tiên cái bụng đã sớm đói bụng đến phải ục ục kêu. Người khác đều đang chuyên tâm nghe giảng bài, hắn nhưng ở mắt ba ba địa nhìn phòng học ngoài cửa, chờ buổi trưa tan học tiếng chuông.

Thật vất vả hăm đến tan học, Diệp Thần cái thứ nhất liền lao ra phòng học. Hắn mới vừa chạy không vài bước, liền trước mặt nhìn thấy Tô gia tiểu muội.

Tô Hinh mang theo một cái rất lớn túi ni lông, xem có chút vất vả, nàng vừa nhìn thấy Diệp Thần, liền bận bịu hô: "Diệp Thần, nhanh lên một chút giúp ta mang theo, thật nặng!"

"A? Món đồ gì?" Diệp Thần tò mò mở ra túi.

"Còn có năng lực là cái gì, đương nhiên là tối ngày hôm qua không có ăn xong món ăn rồi." Tô Hinh trắng Diệp Thần một chút, tức giận nói: "Ngươi cùng tỷ tỷ ngày hôm qua đều không có làm sao động chiếc đĩa, ta một cái cô gái yếu đuối, lại căn bản ăn không được nhiều như vậy, vì lẽ đó liền đóng gói mang tới trường học giữa trưa món ăn rồi."

"Không nghĩ tới ngươi Tô Hinh cũng học được cần kiệm tiết kiệm nha, xem ra ta ở trên bàn ăn mặt giáo dục ngươi những câu nói kia không có uổng phí." Diệp Thần cười nói.

"Thiết, những này hết thấy đồng Tây Đô là cho ngươi ăn, đây là ngươi tối ngày hôm qua ghi nợ trái!" Tô gia tiểu muội nháy mắt một cái, ảo thuật tự, đột nhiên từ phía sau lưng lấy ra một cái quả táo: "Đây là ta cơm trưa."

Hai người chính đang nói chuyện công phu, hắn đồng học cũng dồn dập từ phòng học đi ra.

Tô Hinh là trong trường học xưng tên mỹ nữ hoa khôi của trường, hầu như hết thầy đồng học đều nhận ra nàng, Diệp Thần hay bởi vì lần trước cùng lâm khi sương chuyện đánh cuộc kiện, ở Nhạc Lộ cao trung có nhất định nổi tiếng. Hai người bọn họ đứng chung một chỗ, dĩ nhiên là hấp dẫn rất nhiều người nhìn kỹ ánh mắt.

"Tô Hinh như thế nào cùng tên tiểu tử kia đang tán gẫu? Nàng bình thường không phải đều chỉ cùng thu tuyết cùng nhau, hầu như không phản ứng nam sinh sao?" Một cái vóc người cao to nam sinh không nhìn được cùng người ở bên cạnh thầm nói.

"Ta cũng không làm rõ được là chuyện gì xảy ra, thật giống lần trước tiểu tử kia cùng lâm khi sương đánh cuộc lúc này, thì có người nhìn thấy Tô Hinh đi tìm hắn." Bên cạnh mập mập nói.

"Thật sự giả? Ta xem tiểu tử kia ngoại trừ thành tích khá một chút, tựa hồ cũng không có gì đặc biệt a." Cao cái nam sinh nhú nhú mày.

"Khà khà, nghe nói ngươi cho Tô Hinh ta quá thư tình? Có hay không chuyện như thế?" Tên Béo nháy mắt một cái.

"Đầu chỉ là ta, trường học chúng ta bên trong e sợ có một nửa nam sinh tả quá thư tình cho Tô Hinh ba . Còn còn lại những người kia, khẳng định cũng có tả tâm, thể nhưng là không tặc đảm" Cao to nam sinh vừa nói , vừa xa xa mà nhìn Tô Hinh, trong ánh mắt tràn đầy ái mộ.

"Ai, Tô Hinh thật giống là cho tiểu tử kia đưa tiện lợi a..." Tên Béo trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

"Mịa nó, dựa vào cái gì?" Cao to nhất thời liền không cao hứng , hấn xa xa mà trừng Diệp Thần một chút, trong mũi lạnh lùng một hanh.

Tình huống như vậy không phải số ít, Diệp Thần vừa cùng Tô Hinh nói chuyện, vừa cảm thụ xung quanh chúng nam sinh căm thù ánh mắt, trên trán nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

"Tô Hinh, tại sao ta cảm giác chính mình đứng ở bên cạnh người có chút nguy hiểm?" Diệp Thần phiết bâu môi nói.

"Làm sao ?"

"Người xem xung quanh những nam sinh kia ánh mắt, thật giống muốn đem ta cho ăn tự."

"Hừ, có thể làm gốc tiểu thư anh dừng hiến thân là người vinh hạnh, người đã biết đủ đi." Tô Hinh hơi nhỏ dắc ý, như nàng cô bé như vậy, ít nhiều gì đều sẽ có một chút chút ít tiểu nhân : nhỏ bé lòng hư vinh.

Đến căng tin sau đó, Diệp Thần vừa mới ngồi xuống, liền bắt đầu không thể chờ đợi được nữa đất(mà) ăn .

"Đúng rồi Tô Hinh, người có biết hay không cái thành phố này nơi nào có trồng được liệu vườn a?" Diệp Thần vừa ăn như hùm như sói, vừa nói.

"Được Viên ? Nội thành bên trong thật giống không có cái loại địa phương đó đi, bất quá vùng ngoại thành ta liền không rõ ràng . Làm sao rồi, người tại sao đột nhiên hỏi cái này?"

"Là như vậy, ta có một loại dược liệu cần trồng ở Dược Viên bên trong. Người cũng biết, ta đối với cái thành phố này không thể nào thức ăn."

"Vậy còn không đơn giản sao, trực tiếp ở nhà ta trong hoa viên loại liền được." Tô Hinh nói.

Diệp Thần lắc lắc đầu: "Không được, ta loại dược liệu này cần những khác dược thảo bổ dưỡng, trong hoa viên loại không được. Hơn nữa, ta còn cần thường thường đi chăm sóc một chút, vì lẽ đó này Dược Viên vẫn chưa thể cách trường học quá xa."

"Ý của người là chỉ cần chỗ kia gieo dược liệu là được sao? Ta thật muốn biết như thế một chỗ, hơn nữa ngay khi trường học chúng ta bên trong. Bất quá cũng không phải cái gì Dược Viên, chỉ là một cái nhỏ nhỏ dược lều." Tô Hinh nói.

Diệp Thần ánh mắt sáng lên, hỏi vội: "Thật sự sao? Người nhanh nói một chút."

"Ta cũng là từ thu tuyết nơi đó thỉnh thoảng nghe đến, nàng nói trường học gần nhất thật giống cùng một cái nào đó lớn y dược công ty hợp tác, thành lập một cái bên trong thảo dược hiệp hội, nói là cái gì vì bồi dưỡng học sinh hứng thú, đồng thời chống đỡ trung y học phát triển. Cái kia hiệp hội tựa hồ đang trường học chúng ta thư viện mặt sau làm một cái dược lều."

"Quá tốt rồi, ta cơm nước xong liền đi xem một chút." Diệp Thần mừng rỡ, nhất thời tăng nhanh ăn cơm tốc độ.

"Người đừng cao hứng quá sớm, cái kia bên trong thảo dược hiệp hội là tư nhân, muốn đi vào dược lều, có người nói trước hết gia nhập hiệp hội mới được." Tô Hinh nói, tựa hồ nghĩ đến chút gì, sắc mặt lộ ra một tia quái lạ, "Diệp Thần, nói thật, ta có thể không có chút nào yêu quý người."

"Yên tâm đi, ta bang tạ mạn thay ca đều không có vấn đề, chỉ có điều là trong trường học một cái hiệp hội, ta có thể làm được quyết định." Diệp Thần đúng là không có chút nào lo lắng. "Đúng rồi, muốn thế nào mới có thể gia nhập cái nào hiệp hội a?"

"Ta gọi điện thoại hỏi một chút, người chờ một chút ha." Sau khi nói xong, Tô gia tiểu muội cho thu tuyết gọi một cú điện thoại, hỏi một tý bên trong thảo dược hiệp hội tình huống, sau đó mới tiếp tục nói: "Này hiệp hội ở thư viện lầu hai có cái văn phòng, ta cùng thu tuyết chào hỏi , người trực tiếp đi là được rồi. Bất quá... Nàng thật giống cũng không thể nào yêu quý người ừ."

"Người sẽ chờ tin tức tốt của ta đi." Diệp Thần đã ăn cơm cơm trưa, hấn nhếch miệng nở nụ cười, vỗ vỗ bộ ngực.

Đến thư viện lầu hai sau đó, Diệp Thần thoáng hỏi dò, liền tìm tới bên trong thảo dược hiệp hội gian phòng kia. Hấn gõ gõ cửa, sau đó liền nghe được trong phòng truyền đến một cái Lãnh Băng Băng âm thanh.

"Mời đến."

Diệp Thần hơi sững sờ, trên mặt chợt lộ ra một tia bỗng nhiên tỉnh ngộ cười khổ. Chẳng trách Tô gia tiểu muội không coi trọng chính mình, hóa ra là nguyên nhân này...

Hấn nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó liền đẩy cửa mà vào.

Bên trong gian phòng ngồi hai cái tuyệt sắc mỹ nữ, một cái điềm đạm nhạt Nhã Thanh thuần ôn nhu, một cái khác vóc người nóng nảy nhưng khí chất lạnh lẽo.

"Diệp Thần?" Lâm khi sương sững sờ, mặt cười bên trên lộ ra thần sắc kinh ngạc, "Ngươi đến đây làm gì?"

"Ha ha..." Diệp Thần chà xát tay, mỉm cười hồi đáp: "Ta là tới thân xin gia nhập trong các ngươi thảo dược hiệp hội."

Lâm khi sương quay đầu nhìn bên người thu tuyết một chút: "Ngươi nói người kia chính là hắn?"

Ân đúng thế." Thu tuyết gật gật đầu, nhẩn nhẩn không có bật cười.

Lâm khi sương đẹp đẽ bên trong đôi mắt nhất thời lộ ra cảnh giác, nàng nghi ngờ nhìn Diệp Thần, hỏi: "Ngươi làm sao đột nhiên muốn muốn gia nhập bên trong thảo dược hiệp hội?"

"Hứng thú a, ta từ nhỏ đã lập chí trở thành một nơi hành y tế thể diệu thủ Hồi Xuân thần y, ngươi có thể ngàn vạn muốn thu lại ta." Diệp Thần vội vàng lộ ra dáng hoảng hốt tránh về mặt.

Hắn vừa nói như thế, lâm khi sương trong lòng trái lại càng giống trống lên. Lần trước ước Hội Chi sau, nàng mỗi lần nhìn thấy Diệp Thần đều cảm giác là lạ, luôn cảm thấy tiểu tử này một bụng ý nghĩ xấu.

"Được rồi, Diệp Thần đồng học." Thu tuyết từ trên ghế đứng, đi tới Diệp Thần trước mặt, mỉm cười nói: "Nếu ngươi hữu tâm gia nhập, như vậy ta trước hết cho ngươi giới thiệu sơ lược một tý bên trong thảo dược hiệp hội tình huống căn bản đi."

Nàng nói, đưa tay chỉ lâm khi sương: "Vị này lâm đồng học đây, chính là chúng ta Hội Trưởng. Sau đó, ngươi có thể muốn ở trước mặt nàng hảo hảo biểu hiện mới được ừ."

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Điều là mỹ nữ hiệp hội

"Đó là đương nhiên." Diệp Thần gật gật đầu.

"Ngoại trừ lâm Hội Trưởng ở ngoài, bên trong hiệp hội còn có hai tên thành viên. Một cái là ta, còn có một cái thường thường không ở, nếu như có cơ hội, ta giới thiệu các ngươi nhận thức." Thu tuyết nói, từ bàn gỗ trên cầm lấy một tờ giấy, đưa cho Diệp Thần: "Đây là chúng ta hiệp hội khởi đầu tôn chỉ cùng một ít chú ý sự tình hạng, ngươi xem trước một chút rồi."

Diệp Thần qua loa nhìn một chút, phát hiện này cái gọi là khởi đầu tôn chỉ đều là một ít trống rỗng đồ vật, đúng là chú ý sự tình hạng bên trong một cái xem rất thú vị: Hiệp hội thành viên trong lúc đó nhất định phải đoàn kết hữu ái, quan tâm lẫn nhau, cộng đồng tiến bộ.

Hắn theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn lâm khi sương một chút, phát hiện nàng hai tay sụ ở trước ngực, ánh mắt lạnh lẽo mà đề phòng, một bộ dáng đáp như lâm đại địch.

Diệp Thần trong lòng đột nhiên có một tia nho nhỏ chờ mong, xem chính mình gia nhập hiệp Hội Chi sau, lâm chủ trưởng sẽ như thế nào cùng chính mình đồng thời đoàn kết hữu ái, quan tâm lẫn nhau, cộng đồng tiến bộ.

"Có hay không nghi vấn gì?" Thu Tuyết Vấn Đạo.

"Không có." Diệp Thần lắc lắc đầu, cười nói: "Như vậy ta hiện tại coi như là trong các ngươi một thành viên sao?"

"Làm sao có khả năng?" Lâm khi sương đột nhiên mở miệng, nàng nhìn Diệp Thần, trong mắt vì quang lấp lóe: "Muốn nhập hội, còn cần đi qua sát hạch. Chúng ta hiệp hội là rất chính thức, hơn nữa sát hạch cũng phi thường nghiêm ngặt, tuyệt đối sẽ không tiếp nhận một số thật giả lẫn lộn người. Lần này, liền do ta tới đảm nhiệm ngươi quan chủ khảo."

"Không thành vấn đề." Diệp Thần có vẻ tính trước kỹ càng, ngữ văn toán học hắn không thông thạo, nhưng nếu nếu như nói tới bên trong thảo dược học vấn, mặc dù chính là quốc nội nổi danh nhất lão trung y đến, e sợ cũng không thể lẽ nào hắn.

"Được, vậy ta nói đơn giản nói chuyện bên trong thảo dược được tính cùng mùi thuốc đi, đây chính là trụ cột nhất nhập môn tri thức." Lâm khi sương nói.

"Được tính, chỉ chính là bên trong thảo dược tác dụng với bệnh hoạn sau đó cụ thể hiệu quả, có hàn, lương, ôn, nhiệt tứ tính, thời cổ lại gọi là tứ khí. Mùi

thuốc mà, tự nhiên là chỉ cùng bên trong thảo dược được hiệu cùng một nhịp thở khí cùng vị, này lại có năm loại, lần lượt vì: Chua, khô, cam, cực nhọc, hàn.

Thí dụ như nói vị chua thuốc Đông y, kỳ chủ muốn dược hiệu chính là thu lại cầm máu, sáp tràng cổ thoát, như hạn liên thảo có thể cầm máu, than lửa mẩu, cay liệu có thể trị đi tả, trong này kỳ thực lại có rất nhiều tiểu chú ý..."

Diệp Thần chậm rãi mà nói, thảo thảo bất tuyệt đất(mà) giảng. Người Lâm gia khi sương chỉ để hấn nói đơn giản nói chuyện, hấn lại la ó, một hơi liền nói mười phút, ở giữa thậm chí đều không mang theo thở mạnh.

Lâm khi sương cùng thu tuyết trong mắt đều lộ ra một vẻ kinh ngạc, các nàng liếc mắt nhìn nhau, hiển nhiên không nghĩ tới Diệp Thần tiểu tử này lại hiểu được nhiều như vậy. Tuy rằng chỉ là nông cạn nhập môn tri thức, thế nhưng Diệp Thần ở trong đó cũng pha một chút chính mình đặc biệt kiến giải cùng lý luận, bên trong thảo dược tri thức cũng không tính quá thâm hậu thu tuyết lập tức liền có chút theo không kịp Diệp Thần tư duy.

Lâm khi sương nhưng là nghe được không nhận được gật đầu, nàng là dược liệu tập đoàn thiên kim, từ nhỏ đã tai mắt mục nhiễm, bên trong thảo dược tri thức rất phong phú.

Đương nhiên, này cũng không phải tiểu Tấn Tiên cố ý khoe khoang, chỉ trách hấn cái bụng đồ vật bên trong quá hơn nhiều, hơi hơi một giảng, dẫn dắt bên dưới liền nói ra rất nhiều.

Diệp Thần sau khi nói xong, tiểu bên trong căn phòng nhỏ nhất thời yên tĩnh lại, quá rất lâu, thu tuyết mới không nhận được mở miệng nói: "Diệp Thần, không thấy được ngươi còn rất có một bộ, lại có thể nói nhiều như vậy. Trong đầu của ngươi sẽ không phải là chứa một cái?"

"Ha ha, ngươi quá khen rồi." Diệp Thần cười ha ha, trong lòng nhưng không để ý lắm.

E sợ tiểu gia ta biết rất nhiều đồ vật, liền ngay cả.

Lâm khi sương nhưng là nhẹ nhàng cắn ngừng miệng môi, bên trong đôi mắt lộ ra nghiêm nghị, cả người cũng ngồi thẳng người, bắt đầu chăm chú. Lần này, nàng suy nghĩ mấy phút, sau đó mới mở miệng hỏi: "Vậy ngươi nói nói chuyện bên trong thảo dược cùng Âm Dương Ngũ Hành quan hệ đi."

Âm Dương Ngũ Hành?

Này có thể coi là hỏi điểm quan trọng (giọt) lên.

Diệp Thần cười nhạt, hồi đáp: "Sách thuốc trong sách cổ tuy rằng có đề cập Âm Dương Ngũ Hành, thế nhưng đại thể che che giấu giấu, điều này cũng sản sinh rất nhiều dị chứng về sau. Cho tới sau đó trung y bên trong đều có 'Y có Ngũ Hành mà dược không Ngũ Hành' lời giải thích. Cái này liền tương đối cao sâu hơn, theo ta được biết, hiện nay trung y học bên trong vẫn cứ đối với này rất có chính nghĩa, bên nào cũng cho là mình phải, như vậy ta liền nói đơn giản một tý ta cái nhìn của chính mình đi. Mọi người Chu Tri..."

Lại là nói đơn giản một tý, Diệp Thần còn theo thói quen bỏ thêm "Mọi người Chu Tri" bốn chữ...

Lần này đừng nói là thu tuyết, liền ngay cả lâm khi sương đang nghe sau ba phút, đều cảm giác được đầu lớn. Sau nửa giờ, Diệp Thần rốt cục cũng ngừng lại, thu tuyết nghe được đều sắp ngủ, nàng không ngừng mà ngáp một cái, rồi lại nằm ở lễ phép, thật không tiện đánh gãy Diệp Thần.

Lâm khi sương nhưng là khi nghe đến một nửa sau đó, đột nhiên cầm viết lên, bắt đầu trên giấy ghi chép. Nàng ở nhà thường thường nghe được gia gia của chính mình đề cập trung y bên trong Âm Dương Ngũ Hành, Lão đầu từ quan điểm cùng Diệp Thần có chút tương tự, thế nhưng là không có hình thành cái gì lý luận.

Mỹ nữ tiểu đội trưởng tuy rằng không thể hoàn toàn rõ ràng Diệp Thần ý tứ, thế nhưng là nghe ra rất nhiều không giống bình thường đất(mà) đồ vật, quanh năm nuôi thành hải long học tập quen thuộc, làm cho nàng theo bản năng mà liền đề bút ký lục.

"Diệp Thần, những thứ đồ này ngươi là từ nơi nào nhìn thấy?" Lâm khi sương mắt lộ ra kinh ngạc, không nhận được mở miệng hỏi.

"Một phần là đọc sách, một phần là chính mình tìm hiểu a." Diệp Thần hồi đáp.

"Ngươi đừng lừa phỉnh ta, nhanh lên một chút thành thật khai báo, không phải vậy ta không cho ngươi nhập hội. Ta không tin những thứ đồ này là chính ngươi tìm hiểu ra đến, không có mấy chục năm kinh nghiệm, căn bản là không thể hiểu được nhiều như vậy." Lâm khi sương trừng Diệp Thần một chút.

Diệp Thần có chút không nói gì, hấn nói tới rõ ràng đều là lời nói thật, nhưng là đối phương nhưng một mực không tin.

"Ai... Không nghĩ tới lại bị ngươi nhìn thấu." Diệp Thần thờ dài, "Được rồi, ta thừa nhận, những này đông Tây Đồ là ta từ người khác nơi đó nghe tới."

"Từ ai nơi đó, có thể hay không giới thiệu ta biết?" Lâm khi sương vội hỏi.

"Cái này... Đó là một thể ngoại cao nhân, hiện tại Văn Du Tứ Hải đi tới, ta cũng không biết hấn ở đâu. Không phải vậy, ta nhất định giới thiệu các ngươi nhận thức." Diệp Thần phiết biao môi nói.

"Như vậy a." Lâm khi nước sương ra thất lạc vẻ mặt, không nhận được khẽ thờ dài một hơi.

"Bất quá không quan trọng lắm, vị cao nhân kia lúc đó dạy dỗ ta rất nhiều đồ vật, ta nhất định có thể đến giúp người." Diệp Thần nhìn lâm khi sương, giọng thành khẩn, rồi lại tràn ngập dự đoán hoặc.

Lâm khi sương nhất thời xoắn xuýt, nàng cảm thấy Diệp Thần sợ hãi sẽ gia nhập bên trong thảo dược hiệp hội, khẳng định có cái gì bất lương ý đồ. Nàng thực sự không muốn dẫn sói vào nhà, nhưng là Diệp Thần cái tên này biểu hiện thực sự không thể xoi mói.

Huống hồ, thu tuyết liền đứng ở bên cạnh vẫn nhìn, chính mình thực ở không có lý do gì từ chối Diệp Thần.

"Ai, được rồi, bắt đầu từ hôm nay, người chính là thành viên trong chúng ta thảo dược hiệp hội một thành viên." Lâm khi sương thở dài một hơi.

"Cảm ơn!" Diệp Thần bật cười.

"Người đừng vội đắc ý, ta hiện tại thì có một cái nhiệm vụ muốn giao cho người. Hiệp hội có một cái dược liệu, bình thường đều là mọi người(đại gia) thay phiên quản lý, bất quá mà, vừa nhập hội người mới cần trước tiên đánh lý một... Àch, một tháng! Thời gian liền từ xế chiều hôm nay bắt đầu." Lâm khi sương xem Diệp Thần khó chịu, muốn làm khó dễ hấn một phen.

Nàng cũng không biết, lần này làm khó dễ ở giữa Diệp Thần ý muốn.

"Ha ha, không thành vấn đề, bao ở trên người ta rồi!" Tiểu Tấn Tiên trong lòng quả thực hồi hộp.

Lâm khi sương tức giận lườm hấn một cái, sau đó khẽ hừ một tiếng, liền đứng dậy rồi đi đi phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Diệp Thần, người thật vô liêm sỉ

Diệp Thần đang muốn lúc rời đi, thu tuyết từ phía sau gọi hấn lại: "Diệp Thần, người chờ một chút."

"Hả? Làm sao?"

Thu tuyết đi tới Diệp Thần trước mặt, âm thanh nhu nhược điềm tĩnh "Ta biết người gia nhập bên trong thảo dược hiệp hội là bởi vì cái kia dược liệu, vì lẽ đó ta khuyên người tốt nhất cùng lâm khi sương trấn hệ nơi khá một chút. Nàng là y dược tập đoàn thiên kim, cái kia dược liệu chính là các nàng nhà quyền tặc cho trường học, người rõ ràng ý của ta sao?"

Diệp Thần nhún vai một cái nói: "Ta đương nhiên sẽ không đi chủ động trêu chọc lâm khi sương, chỉ là nàng nhìn ta không vừa mắt, ta cũng không có biện pháp gì."

"Đó là bởi vì người không biết nàng, ta cùng lâm khi sương từng làm cùng lớp đồng học, lại đang bên trong hiệp hội cộng sự một quãng thời gian, vì lẽ đó biết tính tình của nàng. Nàng tuy rằng trong ngày thường có chút thanh cao kiêu ngạo, nhưng tâm địa hay vẫn là rất hiền lành, người cùng không sai. Người hơi hơi dùng một điểm tâm, cùng nàng nơi thật quan hệ cũng không phải việc khó gì." Thu tuyết nói.

"Được rồi, vậy ta thử một chút rồi." Diệp Thần mặt lộ vẻ mỉm cười.

Kỳ thực trải qua lần trước hẹn hò sự kiện sau đó, tiểu Tấn Tiên đối với lâm khi sương đã không có cái gì ác cảm, sau đó ở trong lớp, lâm khi sương cũng không có lại làm khó dễ quá hấn. Chỉ là bọn hấn lẫn nhau vẫn cứ có một tầng giấy dán cửa sổ mỏng manh, nhưng vẫn vô duyên chọc thủng.

Bởi vì trong lòng nhớ Lôi Linh thảo hạt giống sự tình, vì lẽ đó Diệp Thần một cái buổi chiều đều có chút mất tập trung. Thật vất vả hấn đến tan học, hấn thu thập xong túi sách, trước tiên liền đi hướng về dược liệu.

Dược liệu bên trong đăng lại sáng, Diệp Thần đẩy cửa mà vào, nhìn thấy lâm khi sương lại cũng sớm đã ngồi xổm ở bên trong.

"Ồ? Không nghĩ tới dĩ nhiên có người so với ta còn muốn nhanh một bước." Diệp Thần vừa nói, vừa đi đến lâm khi sương phía sau.

Lâm chủ trường quay đầu nhìn Diệp Thần một chút, không nói gì, nhìn dáng dấp tựa hồ là không thể nào muốn phản ứng tiểu Tấn Tiên.

"Người cau mày... Làm sao, là có tâm sự sao?" Diệp Thần cũng ngồi xổm xuống.

"Người tan học không trở về nhà, tới nơi này làm gì?" Lâm khi sương hỏi.

"Không phải người để ta ngày hôm nay liền bắt đầu quản lý được lều sao?" Diệp Thần nói, theo lâm khi sương ánh mắt nhìn thấy trước mặt nàng một cây được thảo.

Này được thảo xem có chút nghiêng hoàng, rủ xuống Diệp tử, uể oải uể oải suy sụp.

"Ngày hôm nay hay vẫn là ta đến quản lý đêm, người có thể đi về trước ." Lâm khi sương buồn bã ỉu xìu nói.

"Có tâm sự gì liền nói ra mà, có thể ta có thể đến giúp người đây." Diệp Thần nhìn lâm khi sương gò má, phát hiện này cô gái nhỏ đường viền lại cùng tô mần giống nhau đến mấy phần.

Đồng dạng là lãnh diễm mà ưu tú mỹ nữ, nói vậy Tô gia đại tiểu thư ở lúc đọc sách, hẳn là cùng lâm khi sương kém không nhiều lắm đi.

Lâm khi nước sương ra một mặt buồn bực, nàng tức giận nói: "Người liền đứng ở chỗ này cho ta thêm phiền , ta là vì cây thuốc này thảo buồn bực đây, người lại không hiểu?"

"Buổi trưa mới thi xong ta, làm sao hiện tại liền nói ta không hiểu ?" Diệp Thần bật cười, hẳn đưa tay ra nhẹ nhàng nắn nắn này được thảo lá cây, sau đó mới tiếp tục nói: "Quý giá như vậy Ngũ lão thảo, người lại đem nó loại ở nơi này, khó tránh khỏi có chút qua loa đi."

"Người nhận ra này Ngũ lão thảo?" Lâm khi sương ngược lại là hơi kinh ngạc. Này Ngũ lão thảo là nàng lén lút từ trong nhà Dược Viên lấy ra, trên thế gian cực kỳ hiếm thấy, có giá trị không nhỏ. Nhưng là nhưng chưa từng nghĩ đến, Ngũ lão thảo bị di ngã xuống làm thuốc lều sau đó, lại có khô héo dấu hiệu.

Lâm khi sương đối với này cây Ngũ lão thảo có thể nói che chở đầy đủ, nàng hoàn toàn không làm rõ được đến tốt cùng là nguyên nhân gì dẫn đến bắt đầu khô héo.

"Vật này cần ánh mặt trời, người đem nó di ngã xuống đạo được lều cửa là được ." Diệp Thần nói.

"Thiết, ta còn tưởng rằng người thật hiểu đây, hóa ra là ở lừa phỉnh ta. Này cây Ngũ lão thảo ở nhà chúng ta Dược Viên lúc này, chính là loại ở râm mát địa phương, nó là không thấy được ánh sáng." Lâm khi sương tức giận nhìn Diệp Thần.

"Khi đó là khi đó, hiện tại là hiện tại. Lúc này mùa do hạ chuyển thu, này mấy ngày đã có chút cảm giác mát mẻ , này Ngũ lão thảo xuân hạ vui âm, thu đông nhưng là muốn gặp ánh mặt trời. Người nghe ta, chuẩn không sai."

"Thật sự giả ?" Lâm khi sương nghe Diệp Thần nói tới có chút mơ hồ, trong lòng không thể nào tin được.

"Ngược lại người loại ở đây, quá không được một tuần, nó cũng sẽ chết đi. Không như nghe ta, ngựa chết coi như ngựa sống y rồi."

Diệp Thần vừa nói như thế, lâm khi sương có một chút điểm tâm động. Dựa theo tình huống bây giờ, này cây Ngũ lão thảo khẳng định là không sống được , huống hồ buổi trưa, Diệp Thần tiểu tử này biểu hiện cũng thực tại có chút kinh diễm, hay là hẳn nói cái biện pháp này thật sự có thể được.

Lâm khi sương cắn cắn môi: "Được, vậy ta sẽ tin người một lần."

Sau khi nói xong, nàng cầm một cái xẻng nhỏ, bắt đầu đi bào này cây Ngũ lão thảo.

"Người cẩn trọng một chút, đừng thương tổn được Ngũ lão thảo rễ : cái, không phải vậy chỉ có Quan Âm Bồ Tát đích thân tới, mới có thể cứu sống nó ." Diệp Thần ở một bên dặn dò.

"Không cần người bận tâm, ta là chuyên nghiệp." Lâm khi sương nhàn nhạt nói.

Sau hai mươi phút, mỹ nữ tiểu đội trưởng cuối cùng đem này Ngũ lão thảo từ thổ nhưỡng bên trong đào lên, nàng cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) nâng Ngũ lão thảo, đem di ngã xuống đến được lều cửa vị trí.

Ai biết Diệp Thần nhưng là cười ha ha, hẳn chà xát tay, từ trong túi tiền lấy ra một cái bọc giấy, một tầng một tầng đất(mà) mở ra, bóc lên bọc giấy trung tâm Lôi Linh thảo hạt giống, để vào đến lâm khi sương vừa đào ra Thổ trong hầm.

Lôi Linh thảo vui âm, loại ở vị trí này vừa vặn.

Tiểu Tấn Tiên lại từ bên cạnh sạn một chút ướt át thổ nhưỡng, đem cái kia hố đất lấp bằng. Hẳn làm xong tất cả những thứ này sau đó, vừa mới chuẩn bị đứng , liền cảm giác có gì đó không đúng, phía sau lưng lạnh lẽo, có một đôi ánh mắt lạnh như băng chính đang nhìn mình chằm chằm.

"Diệp Thần! Người cũng quá vô si đi!" Lâm khi sương tức giận đến mặt cười trắng bệch, trong mắt lóe Nộ Diễm, âm thanh lạnh giá như băng.

Diệp Thần trong lòng thầm kêu một tiếng không được, hẳn vừa nãy chỉ lo loại Lôi Linh thảo , cũng không có ngẫm nghĩ, hiện tại mới bỗng nhiên ý thức được hành vi của chính mình tựa hồ có hơi không thích hợp.

Đâu chỉ là không thích hợp?

Ở lâm khi sương xem ra, Diệp Thần hành vi quả thực chính là người người oán trách, ích kỷ hẹp hòi, trăm phương ngàn kế, không thể tha thứ!

"Ây..."

Diệp Thần từ từ quay đầu lại nhìn lâm khi sương, lúng túng cười cợt, hẳn cảm giác được chính mình nhiệt độ chung quanh ở Lâm đại mỹ nữ lãnh diễm khí chất dưới, đã xu đến băng điểm.

"Người nghe ta nói, đây là hiểu lầm, ta..."

"Hiểu lầm?" Lâm khi sương giận dữ cười, nàng duỗi ra ngón tay ngọc nhỏ dài, chỉ vào Diệp Thần mũi: "Đúng, hiểu lầm, đây thật sự là hiểu lầm! Là ta lâm khi sương đơn thuần ngây thơ, hiểu lầm người Diệp Thần ý tứ! Người muốn giữ lấy vị trí này, vậy thì nói thẳng được rồi, cần gì phải như thế trăm phương ngàn kế đất(mà) lừa dối ta?!"

Nàng nói, đen kịt trong đôi mắt to lại nước mắt thoáng hiện, không giống nhau : không chờ Diệp Thần mở miệng lần nữa giải thích, lâm khi sương mạnh mẽ dập chân, nổi giận mà đi.

"Ai..." Diệp Thần khổ bất cười, lắc đầu bất đắc dĩ.

Buổi trưa, thu tuyết còn để cho mình cùng lâm khi sương giữ gìn mối quan hệ, không nghĩ tới lúc này mới vừa qua khỏi nửa ngày, chính mình lại liên không cẩn thận trêu đến mỹ nữ tiểu đội trưởng giận tím mặt.

Chuyện này thực sự không phải hấn bản ý. Chỉ có điều, có thể có biện pháp gì đâu?

Hiện tại chỉ có thể ký hy vọng vào lâm khi sương này cây Ngũ lão thảo khôi phục sinh cơ .

Diệp Thần lại đang được lều bên trong ở lại : sững sờ chốc lát, mặc dù không phải bản ý, nhưng trong lòng hấn vẫn cứ hơi có chút hổ thẹn. Vì cân bằng trong lòng hổ thẹn cảm giác, tiểu Tấn Tiên cố ý đem được lều bên trong cái khác được thảo đều quan sát một lần, trong đó cá biệt có bệnh chinh, hấn đều ra tay từng cái làm xử lý.

Đang quan sát trong quá trình, tiểu Tấn Tiên kinh ngạc phát hiện một cây tương đối đặc biệt được thảo. Trên mặt của hấn lộ ra một tia quái lạ, không nhìn được cười ra tiếng âm.

Vào giờ phút này, cây thuốc kia thảo cành lá bên trong cất giấu mấy cái nụ hoa, đợi đến lại quá cái mấy ngày, các (chờ) này cánh hoa tỏa ra lúc này, khi đó mùi hoa nấn lâu, rất có thể sẽ mang đến một ít bất ngờ kinh hi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Mỹ nữ ban Trường Sinh khí

Tiếp đó, Diệp Thần đầy đủ biểu hiện một vị bên trong thảo được hiệp hội thành viên mới hấn là có giác ngộ, hấn mỗi ngày một có thời gian liền chui vào được lều bên trong, hấn vừa hưng phấn chờ đợi Lôi Linh thảo mầm non chui từ dưới đất lên, vừa quản lý mặt khác được thảo.

Trước đây ở sơn thôn nhỏ lúc này, Diệp Thần theo thầy phụ lão nhân gia người nơi đó học được không ít quản lý được thảo phương pháp, lúc này một vừa triển khai ra, được lều bên trong những cái kia được thảo lại trong thời gian ngắn ngủi thì có rất biến hóa rõ ràng.

Liền ngay cả lều bên trong được thảo mùi thơm ngát đều càng nồng nặc, khiến người ta ngửi ở trong mũi, tinh thần sáng khoái.

Ngược lại là lâm khi sương bởi vì lần trước hiểu lầm, vẫn luôn chưa từng đi được lều. Lâm chủ trường trong lòng tức giận vẫn chưa tiêu, trong lòng nàng không thoải mái, nhưng là Diệp Thần tiểu tử này nhưng là cùng bình thường không khác biệt gì, không chỉ có không nhìn ra chút nào hổ thẹn, hơn nữa một mặt khiến người ta cảm ghét nộ cười, tâm tình tựa hồ không sai.

Lâm khi sương tức giận đến cắn chặt hàm răng, hấn không thể một cái đem Diệp Thần ăn thịt. Rốt cục, ở nhằm sẽ phát sinh sau ngày thứ ba, mỹ nữ tiểu đội trưởng không nhìn được , một tan học, nàng liền nổi giận dùng dùng đất(mà) đi tới được lều.

Diệp Thần chính đang được lều bên trong quản lý được thảo, hấn nhìn thấy lâm khi sương sau đó, cười đứng : "Người đến rồi?"

Lâm khi sương lạnh lùng hừ một tiếng, mặt cười lại banh lại lạnh, nhanh nhẹn chính là một cái Băng Sơn tiểu mỹ nhân.

"Diệp Thần, ngươi quá phận quá đáng rồi! Ta đã để lại ba ngày cho ngươi, không nghĩ tới ngươi chút nào đều không hỏ thẹn, lại cũng không cùng tôi xin lỗi! Ngươi có hay không đạo đức quan niệm? Có hay không xấu hổ chi tâm? Có phải là một cái dám làm dám chịu nam nhân? !" Lâm khi sương đỏ ập xuống liền bắt đầu chỉ trích Diệp Thần.

Nàng âm thanh căm phẫn sục sôi, rồi lại như thiết băng đoạn ngọc dễ nghe êm tai, mặt cười tức giận đỏ lên, hơn nữa một thân quần áo màu đỏ, xem lại như là Băng Sơn tăng lên trên đảnh hỏa diễm, vừa nóng bỏng bắn ra bốn phía lại hàn khí bức người.

Tiểu Tấn Tiên híp mắt, lại như thường thức một bức tuyệt mỹ quốc hoa nhìn lâm khi sương, trên mặt bất tri bất giác lộ ra ý cười.

Cái này cô gái nhỏ, Sinh Khí nổi giận dăng về cũng thật là có một phen đặc biệt phong tình.

"Cười? Ngươi lại còn dám cười? !"

Lâm khi sương suýt chút nữa bị Diệp Thần tức giận đến nhảy , nếu như không biết biết này hỗn tiểu tử đưa tay tuyệt vời, nàng e sợ lúc này liền muốn chạy tới ở trên cánh tay của hấn mạnh mẽ cắn một cái, mới có thể hơi giải mối hận trong lòng.

"Ngươi xin bớt giận mà, phần nộ không chỉ có sẽ cho người mất đi lý trí, hơn nữa còn sẽ sản sinh nếp nhăn ừ." Diệp Thần nháy mắt một cái.

"Ai cần ngươi lo! Hừ, chỉ sợ ta thật sự đã biến thành lão thái bà, mặt mũi nhăn nheo, ngươi mới càng Khai Tâm đi!" Vào giờ phút này, bất luận Diệp Thần nói nói cái gì, lâm khi sương đều sẽ cho rằng đối phương là ở ác ý đất(mà) khiêu khích chính mình.

Nàng mím môi, thoáng suy tư sau đó, liền chuẩn bị nói ra để Diệp Thần rời đi bên trong thảo dược hiệp hội. Chỉ là không có đợi được lâm khi sương mở miệng, Diệp Thần cũng đã đi tới trước mặt nàng.

"Ta là chăm chú, ngươi có vẻ tức giận mặc dù tốt muốn có nếp nhăn, này khó tránh khỏi có chút đánh đổi quá lớn." Diệp Thần nói, làm ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc về mặt: "Huống hồ, ngươi vừa tiến đến liền đem ta chửi đến máu chó đầy đầu, có thể hay không nói cho ta, ta đến tốt cùng làm chuyện gì, trêu đến ngươi như thế Sinh Khí?"

"Ngươi..." Lâm khi sương suýt chút nữa bị Diệp Thần lần này vô lại lời giải thích tức giận rót xuống nước mắt, nàng một cái tú quyền liền nện ở Diệp Thần trên bả vai, "Ngươi cái này lớn khổ nạn! Vô liêm sỉ, lưu manh, bụng dạ khó lường bạch nhãn lang!"

Vô liêm sỉ?

Lưu manh?

Bụng dạ khó lường bạch nhãn lang?

Diệp Thần chảy mồ hôi ròng ròng, hấn tuy rằng có lúc sẽ có một tí tẹo như thể tiểu xấu, nhưng là lúc này nơi đây, tựa hồ một điểm khác người cử động đều không có a. Xem ra cô gái tức giận cấp trên lúc này, là không chút nào giảng đạo lý không nhìn sự thực...

"Khắc khục..." Tiểu Tấn Tiên che miệng lại nhẹ nhàng ho khan một tiếng, giả bộ nghiêm túc nói: "Ngươi lại muốn như thế cố tình gây sự, ta thật là muốn vô liêm sỉ lưu manh một tý rồi!"

"Cố tình gây sự? Ngươi lại còn nói ta cố tình gây sự!" Lâm khi sương vừa vội vừa giận, nàng giậm chân một cái, duỗi tay chỉ vào phía sau này cây Ngũ lão thảo, cấu giận nói: "Chính ngươi mở to hai mắt nhìn một chút, này không đều là ngươi làm tốt..."

Lại nói một nửa, lại đột nhiên sững sốt , lâm khi sương khó mà tin nổi đất(mà) trợn to đẹp đề con mắt.

"Ai..."

Diệp Thần than thở lắc lắc đầu, trong mắt nhưng lóe ý cười, hấn ngữ trọng tâm trường nói: "Ta biết này đều là mình làm người tốt chuyện tốt, ngươi không cần kích động như thế, con người của ta luôn luôn là không màng danh lợi..."

Hấn sau khi nói xong, cười tủm tỉm nhìn lâm khi sương.

Lâm khi sương môi anh đào khẽ nhếch, sững sốt rất lâu, sau đó mới đột nhiên ngồi xổm xuống, tỉ mỉ đất(mà) quan sát này cây Ngũ lão thảo.

Là thật sao?

Nàng quả thực không thể tin được con mắt của chính mình, ba ngày trước, này cây Ngũ lão thảo còn yên ập ập đất(mà) hầu như liền muốn khô héo mà chết. Nhưng là, bây giờ cũng đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

No đủ, tinh thần, toàn thân thúy ý dạt dào, hơn nữa xung quanh còn vừa dội quá thủy, hiển nhiên là Diệp Thần đối với hấn chăm sóc rất nhiều.

Lâm khi sương tư duy trong nháy mắt liền dời sông lấp biển , nàng mặt cười trở nên đỏ chót, trong lòng kinh hỉ, chua xót, hỏ thẹn, lúng túng. Phức tạp mà lại không tên các loại tư vị hỗn cùng nhau, hậu tri hậu giác rồi lại sôi trào mãnh liệt đất(mà) làm cho nàng trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Nghĩ tới Diệp Thần liền đứng ở phía sau nhìn mình, lâm khi sương gò má liền hóa lạt lạt nóng lên. Dù sao, nàng vừa nãy vừa thấy mặt liền đỏ ập xuống đất(mà) thỏa mạ Diệp Thần một trận, hơn nữa không chút nào sắc mặt tốt, hoàn toàn hiểu lầm hẳn có ý tốt.

Quá rất lâu, lâm khi sương mới thấp giọng nói: "Diệp Thần, xin lỗi, ta... Ta trách oan ngươi . Ta thu hồi chính mình mới vừa nói, hi vọng ngươi không nên hướng về trong lòng đi."

Nhưng mà chờ đợi nàng, nhưng là trăm mặc. Lâm khi sương cho rằng Diệp Thần tức rồi, nàng trở nên hơi tay chân luống cuống.

"Ta thật sự không phải cố ý, lúc đó, ta thấy động tác của ngươi, cho rằng ngươi chỉ là ích kỷ đất(mà) muốn chiếm vị trí kia. Xin lỗi, thật sự xin lỗi!"

Lâm khi sương cắn vào môi mình, nàng kinh ngạc phát hiện, chính mình lại đối với Diệp Thần trăm mặc có một ít không tên tâm hoảng cùng không thích ứng.

Nếu như bởi vì chuyện này, nhân vì chính mình hiểu lầm, Diệp Thần từ nay về sau đều không tiếp tục để ý chính mình. Như vậy, chính mình nên có một chút chút mất mát đi, nhưng là, trong lòng rõ ràng hẳn là chán ghét hẳn mới đúng vậy, vì sao lại cảm giác thất lạc đâu?

Nàng lẳng lặng chờ đợi Diệp Thần trả lời, kỳ quái không tên căng thẳng cảm kéo tới, trong lòng không ngừng mà đánh cổ. Nhưng là lần này lại quá rất lâu, Diệp Thần lại vẫn cứ không nói gì.

"Diệp Thần..." Lâm khi sương từ từ quay đầu lại, trong lòng đã làm tốt dự tính xấu nhất, nhưng mà nàng nhưng ngay đầu tiên sững sờ một chút.

Sau lưng trống tuếch, Diệp Thần cái tên này lại không biết vào lúc nào đã đi rồi.

Lâm khi sương trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, nàng đứng , không nhận được khe thở dài một hơi. Nàng cũng không biết Diệp Thần lúc nào rời đi, cũng không biết hẳn đến tốt cùng có nghe hay không đến tự mình nói.

Ngũ lão thảo khôi phục như lúc ban đầu, này bản hẳn là một cái đáng giá Khai Tâm sự tình, nhưng là lâm khi sương nhưng cảm giác cả người đều trống rỗng không có khí lực.

Nàng từ trong túi tiền móc ra điện thoại, muốn đánh cho Diệp Thần xin lỗi, nhưng là xoắn xuýt rất lâu, nhưng chung quy vẫn là đem điện thoại thu . Đi ngang qua vừa nãy tự mình nói với mình sau đó, lâm khi sương phát hiện mình thực sự có chút không mặt mũi nào cùng Diệp Thần nói ra xin lỗi.

Bao nhiêu chuyện xưa nổi lên trong lòng, nổi lên gon sóng. Hai người từ sơ lần gặp gỡ bắt đầu, lâm khi sương đối với Diệp Thần sẽ không có cái gì tốt thái độ, ai biết bây giờ lại phát sinh hiểu lầm sự kiện, nàng càng là nói lời ác độc không thể nói lý, đối làm bất luận cái nào người bình thường, e sợ cũng không thể sẽ dễ dàng tha thứ đi.

Chuyện đến nước này, chỉ có đổi mặt khác một loại phương thức, đến cùng Diệp Thần biểu đạt chính mình áy náy .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Lâm khi sương áy náy

Tối hôm đó, lâm khi sương mất ngủ , này hay vẫn là nàng lần thứ nhất bởi vì một cái nam sinh mà mất ngủ.

Nàng nằm ở trên giường, trần trọc trở mình, cân nhắc ứng nên như thế nào như Diệp Thần biểu đạt chính mình áy náy. Đương nhiên, nếu như tiểu Tán Tiên ở đây, lấy hẳn một bụng ý nghĩ xấu tính cách, nhất định sẽ đùa giỡn để mỹ nữ tiểu đội trưởng lấy thân báo đáp.

Lâm khi sương thành tích tuy rằng ưu tú, thế nhưng là cũng không am hiểu xử lý người tế quan hệ, bằng không nàng lúc trước cũng không thể sẽ cùng Diệp Thần kết Hạ Lương .

Suy tư rất lâu, dựa vào thường ngày đối với Diệp Thần thô thiển hiểu rõ, lâm khi sương trong lòng có chủ ý.

Diệp Thần gia cảnh có thể có thể so sánh bản hàn, bình thường đều ngồi xe buýt xe, liền ngay cả ăn cơm đều ở những cái kia rìa đường đơn sơ quán cơm nhỏ, thậm chí đi cấp tốc khách sạn lúc này đều không có năng lực đi phở tiền thuê nhà. Nhìn như vậy , vào giờ phút này, hẳn cần nhất hẳn chính là tiền.

Không thể không nói, mỹ nữ tiểu đội trưởng lần này còn đúng là đoán đúng . Diệp Thần cái tên này hiện tại thiếu nhất, vẫn đúng là chính là tiền. Lúc

trước tạ mạn cho hấn 1 vạn tệ tiền, Vân Nam hành trình sau đó, còn sót lại hơn nửa. Nhưng là, tiểu Tấn Tiên trong vòng ba ngày liền đem còn sót lại tiền tiêu một sạch sành sanh, toàn bộ dùng tới mua đào tạo Lôi Linh thảo cần thiết ngọc vỡ.

Mặc dù nói là ngọc vỡ, thế nhưng những người kia công ngọc nhưng là không thể dùng. Bởi vì nhân công ngọc không có cái gì linh tính, chỉ có thiên nhiên ngọc vỡ mới có thể có hiệu quả. Ngọc vật này, một khi kéo lên thiên nhiên hai chữ, mặc dù chỉ là phẩm chất cũng không thể nào thật liệt phẩm, vẫn cứ không phải Diệp Thần có khả năng chịu đựng.

Hắn sợ dĩ đột nhiên rồi đi được lều, cũng là bởi vì nhìn thấy tiểu người hầu gái điện báo. Diệp Thần thác đình Phi giúp mình hỏi thăm nơi nào có thể mua được giá rẻ thiên nhiên ngọc vỡ, tiểu người hầu gái nếu gọi điện thoại lại đây, này tất nhiên là có tin tức, vì lẽ đó hắn cũng không lo lắng cùng lắm khi sương chào hỏi, liền vội vã rồi đi được lều.

Đợi được Diệp Thần nói chuyện điện thoại xong trở lại được lều lúc này, lâm khi sương đã về nhà .

Sáng ngày thứ hai, lâm khi sương rất sớm đất(mà) liền tới đến trường học. Một đêm không thể nào chợp mắt nàng xem thoáng có chút tiền tụy, nàng thừa dịp trường học còn không người nào, lén lút đi tới Diệp Thần chứa đồ quỹ trước, từ trong túi tiền móc ra một cái phong thư.

Phong thư bên trong chứa năm ngàn đồng tiền, hơi hơi có một chút điểm hậu, lâm khi sương phí đi sức lực thật lớn, mới đem thư phong từ trong khe hở nhét tiền vào. Tối hôm qua tất cả những thứ này sau đó, nàng mới như trút được gánh nặng đất(mà) thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ mong số tiền này có thể giúp đến Diệp Thần, như vậy, lâm khi sương trong lòng cũng sẽ không lại như vậy hổ thẹn.

Nhưng mà nàng nhưng lại không biết, chính mình hành động lại bị hòm giữ đồ đình máy thu hình đánh xuống. Càng không khéo chính là, bị máy thu hình đập xuống đến hình ảnh, vừa vặn liền bị một cái ở phòng an ninh quét tước vệ sinh trực nhật sinh cho nhìn thấy .

Lâm khi sương ở Nhạc Lộ cao trung rất nổi danh, vị kia trực nhật sinh nhìn thấy là lâm chủ trường, ở Bát Quái lòng hiếu kỳ xu thế dưới, lại liên tục nhiều lần quan sát nhiều lần video, hơn nữa còn dùng điện thoại di động đem màn hình máy vi tính Thượng Lâm khi sương đưa tiền tình cảnh đó cho đánh xuống.

Đương nhiên, bởi vì có phong thư quan hệ, dày đặc năm ngàn đồng tiền bị vị kia trực nhật sinh một cách tự nhiên mà coi như thư tình.

"Không nghĩ tới lâm khi sương lại cũng sẽ cho nam sinh tả thư tình, hơn nữa còn như vậy hậu, tin tức này một khi truyền đi, khẳng định toàn bộ trường học đều muốn náo động ." Trực nhật sinh một mặt cười trên sự đau khổ của người khác cười xấu xa, cả người dào dạt đắc ý phảng phất sắp phiêu .

Lại nói, người sợ nổi danh trư sợ cường tráng. Xem ra lâm một cái nhân vật nổi tiếng, thật sự không phải một chuyện đơn giản.

Diệp Thần đúng là ngủ đến không sai, tiểu người hầu gái đình Phi giới thiệu với hắn một cái ngọc thạch con buôn, cái kia ngọc thạch con buôn đáp ứng lấy giá thị trường giảm 8% đem ngọc vỡ bán cho Diệp Thần. Mặc dù nói vẫn cứ cần rất lớn tiền dùng, thế nhưng tiểu Tấn Tiên đã phi thường hài lòng .

Là tiết chế dục, Diệp Thần khẽ hát đi tới chính mình chứa đồ quỹ chuẩn bị trước đổi giày. Kỳ thực mặc cái gì hài đối với hắn ảnh hưởng không lớn, chỉ có điều trong trường học có yêu cầu, vì lẽ đó Diệp Thần cũng chỉ có thể phục tùng.

Mở ra chứa đồ quỹ sau đó, một cái phong thư từ bên trong rơi mất đi ra, lạc ở trên mặt đất.

"Ồ? Đây là vật gì?" Diệp Thần thoáng sửng sốt, khom lưng đem thư phong kiểm .

Trong lòng hắn đột nhiên nhảy một cái, tuy rằng còn chưa hề mở ra phong thư, thế nhưng này cảm giác này trọng lượng, lại làm cho Diệp Thần trong nháy mắt liền đoán được phong thư đồ vật bên trong. Điều này cũng thực sự là bởi vì Diệp Thần cái tên này thiếu tiền khuyết sợ , mỗi ngày buổi tối, hắn cũng có lần qua lộn lại đất(mà) mấy mấy lần chính mình này mong manh một tờ tiền mặt, đã sớm đối với tiền vật này có cực kỳ nhạy cảm khứu giác.

"Đây là tình huống thế nào? Trên trời đi đĩa bánh sao?" Tiểu Tấn Tiên ngửa đầu nhìn một chút ngoài cửa sổ thiên không, trong tay nhưng ở áng chừng phong thư trọng lượng, "Còn rất nhiều, hắn là có năm ngàn khối đi..."

Nói thật, này năm ngàn khối đối với Diệp Thần tới nói có thể nói đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, lâm khi sương này một tay, không chỉ có chọc vào Diệp Thần nhu nơi, hơn nữa lực đạo vừa phải, nửa phần không thể nhiều, nửa phần không thể thiếu.

Chỉ có điều, Diệp Thần tuy rằng trong tay khăn, thế nhưng là căn bản không thể thủ hạ những này lai lịch không thể tiền. Tiếc nuối chính là, phong thư mặt trên căn bản cũng không có cái gì kí tên, chỉ là ở tiền mặt ở giữa, chen lẫn một tấm màu hồng nhạt thẻ.

Trên thẻ mặt viết vài chữ: Diệp Thần, xin lỗi.

Ở chữ sau lưng, còn vẽ một cái đáng yêu khuôn mặt tươi cười.

Màu hồng nhạt thẻ, xinh đẹp nhắn nhủ bút tích, tràn ngập ái tâm đáng yêu khuôn mặt tươi cười. Hơn nữa mặt trên chữ lại không phải cái gì "Ta là Lôi Phong, không cần cảm ơn", "Xin mời gọi ta khăn quàng đỏ" loại hình, nhưng một mực là cái "Diệp Thần, xin lỗi" .

Diệp Thần nhủ mày , hắn nhẹ nhàng ngửi một cái màu hồng nhạt trên thẻ mặt nhận nhận mùi thơm ngát, trong nháy mắt liền biết rồi là ai nhét vào tiền cho mình.

Hắn thoáng vừa nghĩ, liền rõ ràng trong đó nguyên do, trong lòng mềm nhũn, trên mặt lộ ra cười khổ.

Cái này gốc cô nương, nơi nào nhô ra kỳ quái như thế ý nghĩ? Cũng quá chuẩn quá ác đi...

Diệp Thần đem thư phong sủy ở trong túi quần, rồi xuống tiết thể dục sau đó, hắn gọi lại mỹ nữ tiểu đội trưởng. Lâm khi sương kỳ thực vẫn bí mật quan sát Diệp Thần, nàng vừa bị gọi lại, liền không nhịn được căng thẳng, trong lòng đập bịch bịch, mặt cười bên trên nhưng giả bộ trấn định.

"Lâm khi sương, tiền này trả lại ngươi, ta không nên." Diệp Thần nói.

"Tiền gì, ngươi nói cái gì? Ta làm sao không nghe rõ." Lâm khi sương cúi đầu, không chút nào dám xem Diệp Thần con mắt.

"Ngươi đừng giả bộ, ta nhận ra ngươi khí... Ach, chữ viết." Diệp Thần suyt chút nữa nói nói lộ hết. Hắn nếu như nói ra bản thân nhận ra lâm khi sương mũi, e sợ lúc này liền sẽ bị đối phương cho rằng sắc lang, thường mấy đòn tú quyền.

Lâm khi sương vốn là có chút không biết làm sao, nghe được Diệp Thần lời này, nhất thời khẽ thờ dài một hơi: "Tiền này là cho ngươi, đừng tiếp tục đưa ta."

"Ta biết này cây Ngũ lão thảo có giá trị không nhỏ, nhưng hai ta nếu là đồng học, ngươi thực sự có không cần thiết như thế cảm ơn ta."

Lâm khi sương mặt cười cứng đờ, nàng sợ đi đưa tiền, bản ý là vì biểu đạt chính mình áy náy, ai biết lại bị Diệp Thần kẻ này hiểu nhầm rồi. Như vậy càng tốt hơn, vừa vặn có lý do.

"Tiền này ngươi nhất định phải thu, ngược lại nó cùng này cây Ngũ lão thảo so với, căn bản là không tính là gì."

Diệp Thần nhưng là không nói lời gì, trực tiếp đem thư phong nhét trở về lâm khi sương trong tay: "Không cần cho ta khách khí, liền như thế xác định, ta đi trước ha."

Sau khi nói xong, hắn khoát tay áo một cái, chỉ lo lâm khi sương nói cái gì nữa, thật nhanh chạy rồi đi.

"Diệp Thần, ngươi..." Lâm khi sương cắn ngừng miệng môi, trong lòng có vẻ thất vọng, thất vọng Diệp Thần lại liền trực tiếp như vậy từ chối chính mình.

Nàng mũi đau xót, nước mắt nhất thời rớt xuống.

Nhưng mà nàng nhưng lại không biết, Diệp Thần tuy rằng trả lại tiền, nhưng đem tám kia đáng yêu mà lại tri kỷ thể nhỏ lưu lại.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Bị Nữ Thần trêu đùa tiểu bảo an

Nhưng mà Diệp Thần cùng lâm khi sương cũng không nghĩ tới chính là, hai người bọn họ này lần gặp gỡ, lại bị một cái phi thường Bát Quái tiểu nữ sinh dùng điện thoại đi động cho lên lút đánh xuống.

Vị kia tiểu nữ sinh lại còn cố ý cho chảy nước mắt lâm khi sương một cái đặc tả, mỹ nữ tiểu đội trưởng này cô độc bắt lực nước mắt như mưa đáng thương đáng đáp, đừng nói là nam sinh, chính là nữ sinh nhìn, đều sẽ lòng sinh thương tiếc, không nhịn được thờ dài.

Xế chiều hôm đó, Nhạc Lộc trung học diễn đàn mặt trên liền có xuất hiện một cái sức bùng nổ Bát Quái tin tức. Mở topic chính là một vị kí tên "Nhạc Lộc Giang hộ xuyên" nam sinh.

Thiếp mời tên là "Tuyệt sắc tiểu đội trưởng càng cũng như vậy si tình", thiếp mời nội dung sinh động mà cận kề miêu tả lộp trọng điểm tiểu đội trưởng lâm khi sương cho một cái nào đó keo kiệt tiểu tử trộm nhét thư tình cảnh tượng, không chỉ có video liên tiếp, hơn nữa lại điều tra ra cái kia keo kiệt tiểu tử là ai.

Này thiếp mời vừa ra tới, toàn bộ Nhạc Lộc cao trung liền ở học sinh bên trong nhắc lên sóng lớn mệnh mông.

Lâm khi sương đó là nhân vật nào? Vây cũng là khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng tồn tại, đứng hàng Nhạc Lộc tứ tiểu Hoa đán bên trong, cùng Tô Hinh, thu tuyệt còn có một cái khác tuyệt mỹ nữ sinh nổi danh hoa khôi của trường.

Mà Diệp Thần lại là chỗ nào nhô ra tiểu lâu la? Không cao không giàu, hình dạng tuy rằng không xấu, thế nhưng tuyệt đối không phải loại kia có thể trêu đến nữ sinh mê gái anh chàng đẹp trai. Hắn cũng lâm khi sương hoàn toàn liền không phải một cấp bậc, hơi hơi khoa Trương Nhất điểm nói, Diệp Thần chính là cóc ghè, lâm khi sương chính là thiên nga trắng.

Từ xưa chỉ có cóc ghè muốn ăn thịt thiên nga, nhưng là lần này, cao ngạo mà lãnh điểm thiên nga trắng lại đối với cóc ghè động tình!

Tuy rằng không người nào có thể nói được là tại sao, thế nhưng sự thực chính là lãnh khốc như vậy vô tình mà không có một chút nào đạo lý, Nhạc Lộc cao trung phần lớn nam sinh đều ở thất lạc bên trong vượt qua Chương 01: Khóa.

Lớp thứ hai còn chưa bắt đầu, một cái khác nặng cân tin tức liền theo sát mà tới.

Kể "Nhạc Lộc Giang hồ xuyên" sau đó, một vị gọi là "Đến từ Tỉnh Tỉnh chính nghĩa" nữ hài, phát tài một cái tên là "Thiên lý ở đâu? Tuyệt sắc hoa khôi của trường cảm tình tục" thiệp mời.

Thiệp mời câu nói đầu tiên chính là: Tuyệt sắc hoa khôi của trường theo đuổi tiểu ** tia bị cự, thiếu nữ phượng tâm chịu khổ chà đạp!

Cái này thiệp mời đồng dạng văn hay tranh đẹp, hơn nữa phối có video liên tiếp. Chủ topic từ nữ tính thị giác xuất phát, thanh tình tình mậu (tình cảm dạt dào) vô cùng đau đớn đất(mà) hoàn nguyên chuyện đã xảy ra, hơn nữa nàng còn đối với cái kia keo kiệt tiểu tử tin tức tiến hành rồi cấp độ càng sâu đào móc, thậm chí còn lúc ẩn lúc hiện đất(mà) nhắc tới Diệp Thần đã từng cùng một vị khác hoa khôi của trường cộng tiến vào cơm trưa.

Này một lần sóng lần sóng càng thêm đất(mà) hung mãnh, thiên nga trắng chung tình cóc ghè đã đầy đủ người người oán trách, ai biết cóc ghè lại còn vô tình từ chối thiên nga trắng, thế gian còn có so với này càng không có thiên lý sự tình sao?

Diệp Thần cùng lâm khi sương cấp tốc trở thành danh tiếng đỉnh sóng nhân vật tiêu điểm, liền ngay cả lớp trọng điểm học sinh cũng bắt đầu ở trong lớp mặt thưởng thức điện thoại di động, quan tâm sự tình bước kế tiếp tiến triển.

Một tý khóa, mấy nữ sinh liền vây đến lâm khi sương bên người, các nàng tỏ rõ vẻ căm phẫn sồi, lú ra lú rú đất(mà) khai đạo mỹ nữ tiểu đội trường.

Lâm khi sương sớm đã bị hai người này thiệp mời cho tức chết rồi, nàng ban mặt cười, như cái Băng Sơn mỹ nhân, toàn thân đều toả ra hàn ý.

"Khi sương, ngươi không muốn đau lòng, đã thấy ra một điểm. Phía trên thế giới này, ba cái chân cóc khó tìm, thế nhưng hai cái chân nam nhân đầy đường chạy, không nên ở Diệp Thần cây kia méo cổ trên cây mặt treo cổ." Một vị tóc ngắn nữ sinh ngữ trọng tâm trường nói.

"Ngươi hiểu lâm, không phải như vậy." Lâm khi sương bận bịu mở miệng giải thích.

Một bên Diệp Thần nhưng là nghe được nhủ mày.

Méo cổ thụ? Có như vậy khó coi sao?

"Lớp chúng ta nhiều như vậy nam sinh, so với này tiểu Tử Cường quá hơn nhiều. Mặc dù ngươi không lọt mắt lớp chúng ta, này những lớp khác nam sinh cũng có thể suy tính một chút nha. Bằng không ta giới thiệu cho ngươi một cái, giáo đội bóng rổ. Người nam sinh kia nhưng là chân chính Cao Giàu Đẹp Trai, hơn nữa thành tích còn rất khá, người cũng ôn nhu, dài đến lại như là đều miễn tuần Âu ba." Tóc ngắn nữ hài tiếp tục nói.

"Được rồi!" Lâm khi sương tức giận đứng, vào giờ phút này, nàng kỳ thực nhất không cách nào đối mặt chính là Diệp Thần, một mực Diệp Thần an vị ở bên cạnh mình.

Vốn là Diệp Thần từ chối chính mình cũng đã đầy đủ uất ức, không nghĩ tới lại còn nảy sinh xong việc đoạn. Lâm khi sương cảm giác mình hoàn toàn ở trong phòng học không ở lại được, nàng tìm chủ nhiệm lớp mời một cái giả, sau đó liền đi về nhà.

Lâm khi sương đi rồi, hết thảy tiêu điểm đều tụ tập ở Diệp Thần trên người một người. Diệp Thần đúng là cũng không chút nào để ý những này Bát Quái, hắn không chút nào chịu ảnh hưởng, mặt không đổi sắc tâm không nhảy, hãy cùng người không liên quan như thế.

Chỉ là, trong lớp những cái kia mơ ước lâm khi sương nam sinh, thì lại cùng chung mối thù mà đem tiểu Tán Tiên cho rằng kẻ địch. Không gần như chỉ ở lớp trọng điểm, mặc dù là cái khác trong lớp học nam sinh, cũng đã bắt đầu vẽ ra quyền quyền nguyên rùa Diệp Thần.

Diệp Thần trong lúc nhất thời trở thành mọi người ước ao ghen tị đối tượng.

Cũng may tiểu Tán Tiên Chân Tiên khí hộ thể, mặc dù chính là ba thước bên trên Thần Minh cũng đến kiêng kỵ hắn mấy phần, muốn bằng không thì chính là nhảy mũi cũng đủ hắn được.

Vào giờ phút này, Nhạc Lộc cao trung bên trong, nhất Khai Tâm thuộc về hùng Kinh Vũ.

Hùng Kinh Vũ nhìn thấy diễn đàn trên thiệp mời sau đó, không những không có Sinh Khí, lại cao hứng suốt chút nữa đem bàn học cho đập tan giá. Hắn đến tỏ rõ vẻ đắc ý, vỗ bộ ngực, quay về khoảng chừng: trái phải tiểu đệ nói: "Các ngươi nhìn, đây chính là đại ca ta! Ngươi bài không ngươi bài?"

"Ngươi bài!" Hai tiểu đệ vội vội vã vã gật đầu.

"Này mới là nam nhân, các người có hiểu hay không? Nữ nhân là cái gì, nữ nhân chính là là y phục của nam nhân. Mặc dù đẹp hơn nữa có thể làm gì? Nói thoát liền thoát, không có chút nào hàm hồ. Cái kia lâm khi sương ta đã sớm nhìn nàng không vừa mắt, đại ca ta này một tay ra sức!" Hắn vừa nói, vừa bấm Điện Thần điện thoại.

Nhưng mà còn chưa kịp nói chuyện, Điện Thần thanh âm nhàn nhạt liền truyền tới: "Lớn hùng, tiểu tử người nếu như hỏi lâm khi sương sự tình, kịp lúc cắt đi cho ta xa một chút, ta có thể không sợ nàng."

"A?" Hùng Kinh Vũ sững sờ, hỏi vội: "Đại ca, lẽ nào người hiện tại còn đi cùng với nàng?"

"Không, ta cũng không có đi cùng với nàng. Ta xưa nay sẽ không có đi cùng với nàng quá, được rồi, người đừng hỏi." Điện Thần cúp điện thoại.

Hùng Kinh Vũ nhú mày, suy tư chỉ chốc lát sau, ánh mắt sáng lên, ha ha cười ra tiếng âm. Hắn có vẻ càng thêm đắc ý: "Xem ra đại ca so với ta tưởng tượng còn muốn trâu bò a, chơi cái bộ thậm chí ngay cả danh phận cũng không cho! Cao, thực sự là cao!"

May nhờ là hắn đã cúp điện thoại, nếu như bằng không thì tiểu Tấn Tiên e sợ lúc này liền biết bay chạy tới thưởng hắn một trận bạo lật.

Sau khi tan học, Điện Thần trở lại phương Đông tô hà, vừa vào Tô gia phòng khách cửa, liền nhìn thấy Tô gia tiểu muội nghiêm mặt ngồi ở phía trên ghế sa lon.

"Điện Thần, người cho ta thành thật khai báo, chuyện gì thế này?" Tô Hinh quơ quơ trong tay điện thoại di động.

"Người cũng tin những này? Rõ ràng chính là bịa đặt sự tình." Điện Thần bất đắc dĩ bĩu môi.

"Người liên video đều có, người vẫn còn ở nơi này chống chế! Tiểu tử người lợi hại a, một mặt đưa ta tỷ tỷ long phượng đính ước linh, mặt khác lại cùng những khác nữ sinh thân nhiên, người còn nhớ ta lần trước là nói thế nào sao?"

"Này thiệp mời bên trong còn nói ta cùng nào đó hoa khôi của trường cộng tiến vào com trưa đây, cái kia hoa khôi của trường không phải là người sao? Lẽ nào hai người chúng ta cũng cấu kết?" Điện Thần cười xấu xa hỏi ngược lại.

"Người..." Tô Hinh nhất thời tức giận đến đứng.

"Được rồi, sự tình là như vậy. Ta không phải gia nhập cái kia bên trong thảo luận hiệp hội sao? Ngày ấy..." Điện Thần đem mình cùng lâm khi sương phát sinh hiểu lầm trải qua rõ ràng mười mười đất(mà) bàn giao đi ra, hắn sau khi nói xong, Tô gia tiểu muội sắc mặt mới hòa hoãn đi.

"Đây cũng quá máu chó đi! Cái nhóm này bịa đặt người có phải là ăn no rừng mỡ!" Tô Hinh cả giận nói.

"Ài, có năng lực có biện pháp gì đâu? Chỉ cần người có thể hiểu được ta, này như vậy đủ rồi."

"Đúng rồi, người biết lái xe sao?" Tô Hinh đột nhiên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Tô mân uống say

"Làm gì?"

"Là đáng dấp như vậy, ta tối hôm nay muốn đi thị bắc khu tham gia một cái lol tuyến dưới thi đấu, không thể phân thân. Nhưng là ta tỷ tỷ vừa vặn tối hôm nay từ nước Đức phi trở lại, tài xế của nàng lại lâm thời có việc, vì lẽ đó cần một người đi phi trường đón nàng một tý." Tô Hinh nói.

Điện Thần biết tô mân mấy ngày nay ở nước Đức nói chuyện làm ăn, vẫn không ở nhà. Tô gia tiểu muội sau khi nói xong, tiểu Tấn Tiên Vivi nhú nhú mày mao.

Từ lần trước trạm xe lửa nhằm Hội Chi sau, tô mân liền vẫn không có như thế nào cùng Điện Thần nói chuyện nhiều, nàng hiển nhiên còn ở nổi nóng mặt.

Điện Thần không biết sự xuất hiện của chính mình có thể hay không để tô mân không Khai Tâm, hắn thoáng cân nhắc chỉ chốc lát sau, cảm giác mình cần phải đi một chuyến.

Dù sao còi chuông phải do người buộc chuông, phải mở ra tô mân khúc mắc, chung quy hay là muốn Diệp Thần đứng ra mới được.

"Được rồi, vậy ta đi một chuyến sân bay đi." Diệp Thần nói, thừa dịp Tô Hinh không chú ý, lén lút đốt một tấm lâm thời ý thức phục chế phù, sau đó nhẹ nhàng vỗ vào Tô Hinh trên lưng.

Hồ hấp công phu, Tô gia tiểu muội có liên quan với lái tri thức liền tràn vào tiểu Tấn Tiên trong đầu.

"Người chạm ta làm gì?"

"Ta đi đón người tỷ tỷ, người thế nào cũng phải cho ta một chiếc xe đi." Diệp Thần nói.

"Suýt chút nữa quên ..." Tô Hinh le lưỡi một cái, từ trong túi tiền móc ra một chuỗi chìa khoá ném cho Diệp Thần: "Đây là ta tỷ tỷ chìa khoá xe, nàng Lexus liền đình chỉ sân bên trái thứ hai trong nhà để xe, người trên đường cản trở một chút."

"Thật, không thành vấn đề." Diệp Thần cầm trong tay chìa khoá xe, trong lòng có một chút nhỏ nhỏ chờ mong cùng kích động.

Diệp Thần còn chưa mở quá xe, mặc dù là thế tục ở ngoài tiểu Tấn Tiên, nhưng hẳn dù sao cũng là một người đàn ông. Là nam nhân, sẽ đối với xe, cái bật lửa cùng súng ống loại hình đồ vật cảm thấy hứng thú, Diệp Thần tự nhiên không thể ngoại lệ.

Chính như Diệp Thần chờ mong như vậy, lái xe chạy ở trên đường cái, loại kia tận tình chạy bằng bằng cảm giác quả nhiên rất khiến người ta hưng phấn. Bởi vì có hướng dẫn nghi quan hệ, vì lẽ đó Diệp Thần cũng không có lạc đường. Hẳn một đường giẫm chân ga liền đến sân bay, xe mới vừa dừng lại, hẳn mới đột nhiên muốn, chính mình lại quên hỏi tô mân chuyến bay lúc nào đến.

Hắn lấy điện thoại ra, vừa mới chuẩn bị cho Tô Hinh gọi điện thoại, Tô gia tiểu muội điện thoại cũng đã đánh tới.

"Diệp Thần, ta tỷ tỷ đã đến, nàng hiện tại chính đang Hilton khách sạn tiếp khách hàng ăn cơm đây, quán rượu kia liền cách kbc công ty không xa, người nhanh lên một chút đi thôi, nàng thật giống đã sắp lạc tích." Tô Hinh bên kia truyền đến bùm bùm bàn phím âm thanh, nàng sau khi nói xong, lập tức liền cúp điện thoại.

Diệp Thần bận bịu phát động xe, hướng về kbc công ty phương hướng chạy tới. Cũng may bởi vì thời gian tương đối trễ, trên đường không thể nào nhét xe, sau nửa giờ, màu tím Lexus ở Hilton trước tửu điểm ngừng lại.

Diệp Thần chỉ chờ gần mười phút, liền nhìn thấy tô mân mỹ lệ thân ảnh từ bên trong quán rượu đi ra, cùng nàng đồng hành còn có mấy cái thân cao mã Đại Đầu phát vàng óng ánh người nước ngoài.

"Buel Hough tiên sinh, thật cao hứng có thể cùng quý công ty hợp tác. Cũng rất vinh hạnh ngài đồng ý tự mình theo ta đến Quốc Gia đi một chuyến, thực địa khảo sát một tý chúng ta kbc công ty thực lực." Tô mân mặt cười có chút hồng, nàng đã uống không ít rượu, nhưng nhìn vẫn cứ cực kỳ tao nhã.

"Tô tiểu thư, không nghĩ tới tửu lượng của người liền như ngài khuôn mặt đẹp như thế khiến người ta kinh diễm, đêm nay phi thường Khai Tâm, cảm tạ người khoản đãi." Buel Hough cầm tô mân tay, hẳn đã rất say rồi, bước chân liêu xiêu loạng choạng loạng choạng.

"Nước Đức người tửu lượng quả nhiên danh bất hư truyền, không nghĩ tới ngài lại có thể uống đạt được nhiều như vậy chúng ta Quốc Gia Mao Đài." Tô mân nói.

"Ha ha, cũng vậy."

"Như vậy ngài đi về nghỉ ngơi trước đi, ta này liền cáo từ, chúng ta ngày mai gặp." Tô mân sau khi nói xong, vẫn đứng tại chỗ, mỉm cười nhìn Buel Hough mấy người này tiến vào khách sạn.

Mãi đến tận nước Đức khách hàng thân ảnh hoàn toàn biến mất, tô mân trên mặt mới lộ ra cực kỳ không thoải mái vẻ mặt, nàng đỡ bên người cửa kính, thân thể mềm mại lão đà lão đảo. Diệp Thần đặt ở trong mắt, có chút đau lòng, bận bịu xuống xe, hướng tô mân chạy đi.

Tô mân đột nhiên che miệng lại, lông mày chăm chú nhìn, Diệp Thần còn chưa tới trước người của nàng, nàng liền lại một lần nữa trùng vào quán rượu bên trong hướng về WC phương hướng chạy đi. Bởi vì ăn mặc cao dép lê duyên cớ, nàng mấy lần đều suýt chút nữa té ngã.

Xem đáng đáp như vậy, nàng đêm nay ăn vào đi uống vào đi đồ vật, hẳn là đều sẽ phun ra.

Quá không đến bao lâu, tô mân liên loạng choạng loạng choạng mà đi ra, trong tay lại mang theo cao dép lê, đi chân trần đi trên đất, xem hơi có chút chật vật.

Tối hôm nay, vì tiếp khách hàng, hơn nữa tâm tình hơi có chút mù mịt, nàng uống đến thực sự không ít.

Diệp Thần trước tiên liền tiến lên nghênh tiếp, bận bịu đưa tay đỡ lấy lão đà lão đảo tô mân.

Tô mân nhìn thấy Diệp Thần sau đó, có vẻ hơi kinh ngạc, nhưng mà vẻ kinh ngạc trong nháy mắt liền chuyển thành lạnh lẽo. Nàng không nói lời gì, cũng không có từ chối, tùy ý Diệp Thần nâng đỡ chính mình lên màu tím Lexus.

Diệp Thần nhìn tô mân lần này đáng vẻ, có một ít đau lòng, hẳn cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể yên lặng mà lái xe.

Tốc độ xe rất chậm, rất vững vàng, ngoài cửa xe lưu quang bay ngược mà qua, để Diệp Thần cùng tô mân mặt đều là lúc sáng lúc tối. Xe năm âm hưởng bên trong bày đặt mềm nhẹ khúc dương cầm, leng keng tiếng đàn như chọc người vạn ngàn tâm tư, rong chơi ở bên tai, quanh quẩn ở trong lòng, hết thấy Linh Động đều trở nên hơi nhạt, có chút lạnh.

Tô mân cả người vô lực, đầu say xe, nằng thân bắt do kỷ đất(mà) liền mềm mại tựa ở Diệp Thần bả vai.

Diệp Thần thân thể cứng đờ, không nhìn được quay đầu nhìn tô mân một chút. Mặc dù uống rượu say, nằng xem vẫn cứ là như vậy đất(mà) mỹ lệ làm rung động lòng người, lòng mi thật dài Vivi lấp lóe, bóng đêm thâm trầm mà yên tĩnh.

Nhân nhạt phát hương truyền vào đến Diệp Thần trong lỗ mũi, nhưng là càng nhiều làm cho đau lòng người mùi rượu.

Tô mân đột nhiên cười , nằng đã say rồi, đầu óc ngất ngất, bắt đầu nói mê sảng

"Ngày hôm nay thật Khai Tâm, lại nhìn thấy nhiều như vậy Tinh Tinh, cực kỳ lâu, ta đều chưa từng nhìn thấy Tinh Tinh . Nhớ tới khi còn bé, gia gia thường thường ôm ta mấy Tinh Tinh tới."

Ở thành thị này bầu trời đêm, nơi nào có năng lực nhìn thấy Tinh Tinh? Tô mân chứng kiến những cái kia, bất quá là xa xa ánh đèn.

Ân đêm nay Tinh Tinh rất đẹp." Diệp Thần nói.

"Ta nhớ tới, gia gia thường thường nói cho ta, nhất định phải học được độc lập, muốn tự lập tự mạnh, lại như Tinh Tinh sáng lên lấp lánh. Chỉ có độc lập nữ nhân, mới sẽ đang không có nam nhân lúc này, vẫn cứ sống được rất đặc sắc." Tô mân nói, đưa tay vỗ Diệp Thần bả vai, "Người nói, ta có phải là rất kiên cường, rất độc lập?"

Ân đứng thế." Diệp Thần gật gật đầu.

"Liền ngay cả một mình người tài xế, đều biết ta rất kiên cường, một người có thể sống rất khá, ha ha... Diệp Thần cái kia tên ghê tởm... Ta sau đó cũng sẽ không bao giờ muốn mềm yếu đất(mà) đi y dựa vào người khác, cũng sẽ không bao giờ ở cô đơn lúc này muốn đi dựa vào ai vai, ha ha... Thực sự là chuyện cười, phía trên thế giới này, còn có ta tô mân một người không giải quyết được vấn đề sao?" Nằng vừa say khướt đất(mà) nói khiến lòng người nát tan mê sảng, vừa nhưng thật chặt dựa vào Diệp Thần vai, ngoan ngoãn mà mơ hồ lại như là một con đáng thương con mèo nhỏ.

Ngoài miệng nói kiên cường, nhưng mà khỏe mắt nhưng vì quang lấp lóe.

Lúc sáng lúc tối thế giới, ở tô mân trước mắt trở nên càng thêm mơ hồ . Còn, xác thực sẽ thả lỏng một vài thứ gì đó, nằng liều mạng mà nhẫn nhịn, cố gắng nhẫn nhịn, mới không có khóc thành tiếng âm, nhưng là này viên Linh Lung phương tâm nhưng không thể kháng cự đất(mà) ở đau .

Diệp Thần trong lòng rất cảm giác khó chịu, trong lòng hắn có chút mềm mại, đưa tay ra, nhẹ nhàng lau chùi rơi mắt tô mân khỏe mắt nước mắt.

Tô mân không nói gì thêm, nằng đột nhiên thật chặt nắm lấy Diệp Thần cánh tay, móng tay hầu như đã bấm tiến vào hân thịt bên trong, hay là chỉ có như vậy, mới có thể làm cho nằng thoảng thoải mái một điểm đi...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Các mỹ nữ muốn liên nghi

Về đến nhà sau đó, đem tô mân dần xếp được, tiểu Tán Tiên mới trở về phòng.

Bởi vì ngày thứ hai là cuối tuần, vì lẽ đó hắn cũng không có vội vã ngủ. Lên một hồi vồng sau đó, tiếng gõ cửa Vàng . Diệp Thần mở cửa, phát hiện là Tô Hinh trở lại .

Tô gia tiểu muội xem tâm tình không tệ, các nàng kim Thiên Bình không Huyết Nhận đất(mà) liền chiến thắng đối thủ, hai trận đều là nghiền ép cục, chơi đến phi thường tận hưởng

"Diệp Thần, ta tỷ tỷ đã tiếp trở lại sao?"

Diệp Thần gật gật đầu: "Nàng uống say , đã ngủ dưới."

"Đứng rồi, thu tuyết để ta chuyển cáo ngươi, nói trưa mai trong các ngươi thảo được hiệp hội có một cái liên nghị hội, để ngươi mười một giờ rưỡi trước đến thư viện tập họp."

"Liên nghị hội? Là món đồ gì?" Diệp Thần hỏi.

"Chính là cùng mặt khác một đám người tụ hội lại, nghe nói là sinh viên đại học đây, ngươi đến lúc đó có thể phải chú ý điểm ngôn từ, không nên cho trường học của chúng ta mất mặt."

"Yên tâm đi, ta Diệp Thần lúc nào ném quá mặt?" Diệp Thần cười nói.

Sau khi nói xong, Tô gia tiểu muội liền trở về phòng ngủ.

Ngày thứ hai Diệp Thần thức dậy rất sớm, ăn điểm tâm lúc này, hần nhìn thấy tô mân. Bởi vì phải tiếp đón khách hàng, vì lẽ đó tô mân cũng sớm đã mặc chỉnh tề, hơn nữa còn hóa nhạ trang.

"Diệp Thần, tối ngày hôm qua là ngươi tiếp ta sao?" Tô mân trong đầu chỉ để lại chính mình ở cửa tiệm rượu nhìn thấy Diệp Thần cảnh tượng.

"Đúng thế."

"Ta uống say, lúc đó có nói gì hay không mê sáng?"

"Có a, ngươi nói rồi rất nhiều đây." Diệp Thần mỉm cười nhìn tô mân con mắt.

Tô mân trong nháy mắt cảnh giác, nàng hỏi vội: "Vậy ta đều nói rồi chút gì? Mặc kệ ta nói rồi cái gì, ngươi đều phải lập tức cho ta quên mất, có nghe hay không?"

Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói: "Không thành vấn đề a. Ngươi lúc đó nói ta là cái lớn khôn nạn, ta biết ngươi là đùa giỡn, vì lẽ đó căn bản là không để trong lòng."

"Hừ, nếu như nói câu nói như thế này, vậy ngươi vững vàng mà ký ở trong lòng. Tốt nhất mỗi ngày trước khi ăn cơm lấy ra ôn tập một tý!" Tô mân khẽ hừ một tiếng, xoay người rồi đi phòng khách.

Diệp Thần nhưng là nhìn bóng lưng của nàng, cảm giác được có chút Khai Tâm. Dù sao nhiều ngày như vậy, này hay vẫn là Tô gia đại tiểu thư lần thứ nhất chủ động nói chuyện cùng chính mình.

Đến tiếp cận buổi trưa, Diệp Thần đi tới trường học thư viện, lâm khi sương cùng thu tuyết đã sớm chờ ở nơi đó. Cùng các nàng đồng thời, còn có mặt khác một đại mỹ nữ, đồng thời cũng là Diệp Thần vẫn chưa từng nhìn thấy bên trong thảo dược hiệp hội một thành viên khác, không nghĩ tới lần thứ nhất toàn viện tập họp dĩ nhiên là liên nghị hội.

Đơn giản giới thiệu sau đó, Diệp Thần biết cô gái đẹp kia gọi là nghiêm vân.

Nghiêm vân phong cách cùng mặt khác hai cái mỹ nữ rất không giống nhau, nàng giữ lại tóc ngắn, khí chất trong sáng mà gọn gàng, tính tế lông mày, mắt một mí, nở nụ cười liền lộ ra trắng nõn răng trắng tinh, nghe tiếng cười của nàng, liền cảm thấy khắp nơi đều là vạn dặm không mây trời nắng.

Diệp Thần tính tế đất(mà) đánh giá một phen nghiêm vân, trong đầu nhưng hiện ra một nữ nhân khác bóng dáng. Nghiêm vân xem khá giống học sinh bán bạch hải vân, chỉ là trên người nàng nhưng không có này sợi thiết huyết khí tức, trái lại nhiều hơn mấy phần thanh xuân hoạt bát.

Nhạc Lộ cao trung tứ tiểu Hoa đán, ngoại trừ Tô Hinh, thu tuyết, lâm khi sương ở ngoài, này cái cuối cùng chính là nghiêm vân.

"A? Nghiêm vân, ngươi có phải là yêu thích tán đá?" Diệp Thần hỏi. Ánh mắt của hắn biết bao độc ác, chỉ cần một chút, liền nhìn ra nghiêm vân tiểu cô nương này hiển nhiên là luyện qua.

"Trong mắt ngươi không sai nha, ta nhưng là xưng tên tán đá khổng." Nghiêm vân nói, bất thành linh chính là một cái tà chân, hướng về Diệp Thần đầu liền đá tới.

Nàng cước pháp cực nhanh, một bên thu tuyết cùng lâm khi sương thậm chí đều chưa kịp phản ứng.

Diệp Thần nhưng là trong lòng nở nụ cười, không chút nào né tránh, như vậy cước pháp ở trong mắt hắn bất quá chính là khoa chân múa tay mà thôi.

Nghiêm vân ngược lại không là thật đánh, nàng chân ở Diệp Thần mặt bên một tác nơi liền đột nhiên dừng lại, chỉ dùng gót chân nhẹ nhàng gõ gõ Diệp Thần vai.

Mới vừa tới lúc này, thu tuyết cùng lâm khi sương tiếng kinh hô mới vang.

"Thế nào? Tốc độ còn có thể chứ?" Nghiêm vân trong mắt lộ ra một tia nho nhỏ đắc ý.

Diệp Thần gật gật đầu, tán dương: "Tốc độ thật nhanh, ta đều hoàn toàn chưa kịp phản ứng. Xem ra ngươi là một cao thủ, sau đó có thể muốn tráo điểm

ta."

"Không thành vấn đề, ở trường học chúng ta, chỉ cần không phải hùng Kinh Vũ tên kia, ta toàn bộ đều có thể làm được." Nghiêm vân vỗ ngực nói.

"Người đánh không lại hử?" Diệp Thần trong đôi mắt lóe ý cười.

"Tiểu tử kia thật sự có tài, ta căn bản không phải là đối thủ của hử. Huống hồ, ta xem người trung thực, hử là cũng sẽ không trêu chọc đến cái kia Hỗn Thế Ma Vương chứ?"

"Ha ha, vậy ta trước tiên cảm tạ người rồi." Diệp Thần cười nói.

Cái tên này, vẫn đúng là hội diễn hí!

Một bên lâm khi sương nghe được Diệp Thần cùng nghiêm vân đối thoại, nhưng là không nhận được nhẹ nhàng nhún nhún mày, nàng tự nhiên biết Diệp Thần thân thủ tuyệt vời, cũng biết hùng Kinh Vũ là Diệp Thần tiểu đệ.

"Lần này cùng chúng ta liên nghị chính là đại học y khoa học sinh, là ta liên hệ." Bốn người vừa đi đường, vừa nghe nghiêm vân giải thích từ đó liên nghị hội nguyên do, "Bởi vì ta vẫn đi một cái võ quán luyện quyền mà, vì lẽ đó liền nhận thức cái kia võ quán hộ lý đội y. Cái kia đội y vừa vặn là đại học y khoa học sinh, lại là trung y học chuyên nghiệp, hử biết trong chúng ta thảo được hiệp Hội Chi sau, liền đề nghị cùng chúng ta làm một lần liên nghị."

"Chỉ là làm liên nghị mà thôi, các người làm sao ăn mặc như thế tính... Ạch... Thành thực?" Diệp Thần không nhận được hỏi.

Hử vừa nhìn thấy này ba mỹ nữ, liền phát hiện lâm khi sương cùng thu tuyết quần áo phong cách trang phục cùng với bình thường rất khác nhau.

"Người đây liền không hiểu đi, vì đề tránh cho bị những cái kia sinh viên đại học coi thường, chúng ta đương nhiên phải ăn mặc thành thực một ít." Nghiêm vân cười nháy mắt một cái.

Nghe được lời này, Diệp Thần lần thứ hai tinh tế quan sát ba vị đại mỹ nữ.

Lâm khi sương ăn mặc khiêu gợi tu thân màu đen tiểu âu phục, trắng như tuyết lồi ti cổ áo quần áo trong, màu đen cao cùng giày da, mặt cười trên còn đeo không thấu kính mắt kính gọng đen, một bộ thành thực ol trang phục. Nàng vóc người vốn là cực kỳ nóng bỏng, phối hợp này thân trang phục, càng lộ vẻ da dẻ tuyết Bạch Minh diễm cảm động.

Thu tuyết nhưng là ăn mặc một bộ nửa trong suốt màu tím đậm sắc áo đầm, tràn ngập dụ dỗ hoặc. Áo đầm cổ áo điểm đầy óng ánh nát tan xuyên, trắng nõn mà thon dài trên cổ đeo một cái cổ điển hình thức bạc dây chuyền vàng dây chuyền, dây chuyền ở giữa khảm một gốc cây ngón cái to bằng móng tay Tiểu Lam sắc Thần Tang lan bảo thạch. Hơi hơi hiểu việc người một chút liền có thể nhận ra, cái kia dây xích là mô phỏng theo Titanic hào Chi Trung Hải dương chi tâm tạo hình.

Nghiêm vân nhưng là mang tới đỉnh đầu đẹp đề màu lam nhạt mũ dạ, trên người ăn mặc màu đen thu eo áo da, hạ thân thì lại ăn mặc bó sát người quần jean, trên chân nhưng là phong cách Anh cách tiểu giày da, xem mỹ lệ bên trong không mất anh khí. Nàng vốn là mất một mí, phối hợp với một thân trang phục, xa xa xem lại như là đi ra từ tranh tranh người.

Diệp Thần không có cái gì ra dáng quần áo, hử lại không thích âu phục, cho nên liền mặc vào (đâm qua) đồng phục học sinh đi ra. Trên người xuyên đồng phục học sinh còn chưa kịp, then chốt cái tên này nửa người dưới mặc vào (đâm qua) một cái màu nâu đỏ len dạ quần, đầu gối đất(mà) Phương Đô bị mài đến có chút phai màu. Đi ba cái thời thượng ngắn nắp đại mỹ nữ bên trong, Diệp Thần xem thỏa thỏa chính là một cái ** tia.

Lâm khi sương cùng thu tuyết nhìn quen Diệp Thần quê mùa trang phục, nghiêm vân cũng không chút nào để ý nam nhân bề ngoài, vì lẽ đó ba cái đại mỹ nữ cũng vẫn không cảm thấy có cái gì không thích hợp. Nhưng là bị các mỹ nữ hấp dẫn đến chệch mục đích đường mọi người, thì lại đối với Diệp Thần chỉ chỉ chỏ chỏ .

Bởi vì đều là học sinh tụ hội, vì lẽ đó cũng không có cái gì xe riêng, Diệp Thần bốn người liền quyết định thừa đi tàu địa ngầm đi đại học thành.

Ba cái đại mỹ nữ sắc đẹp thực sự có chút kinh người, tàu điện ngầm trên lại người Đa Nhân tạp, cũng không lâu lắm, mọi người liền dồn dập nghị luận nổi lên thân phận của Diệp Thần. Lúc này liền có một cái bụng phệ người trung niên cùng bằng hữu bên cạnh vỗ bộ ngực bảo đảm, đối diện cái kia keo kiệt tiểu tử, tuyệt đối là một cái làm người thịt buôn bán ma cô.

Ma cô, đây tuyệt đối là tiểu Tân Tiên tiến vào thành thị tới nay, nhất làm cho người ôm bụng cười thân phận .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Mò lão tử cái mông?

Bụng phê người trung niên vuốt chính mình cái bụng, lộ làm ra một bộ thâm niên nhân sĩ mới hẳn là có vẻ mặt: "Một cái như vậy keo kiệt tiểu tử, lại mang theo ba cái xinh đẹp như vậy cô nương, hẳn không phải ma cô có năng lực là cái gì? Huống hồ, người xem ba người kia cô nương, đặc biệt là ở chính giữa mặc màu đen áo đầm cái kia, ăn mặc nhiều yêu dã! Còn nhỏ tuổi ăn mặc như thế bại lộ, có năng lực là người đứng đắn nhà cô nương?"

Hắn tiếng nói có chút cao, bị Diệp Thần mấy người nghe vào trong tai, tiểu Tán Tiên nhất thời liền nhủ mảy. Lâm khi sương ngưng ngừng đỏ mặt, thu tuyết càng là cúi đầu hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Ngược lại là nghiêm vân có vẻ không chút nào để ý. Ngược lại bắt luận người khác nói thế nào, đều là bọn hắn tự do, chính mình cũng sẽ không thật sự liền biến thành phong trần nữ tử.

"Nghe nói gần nhất Đông Hoàn tóm đến khăn, lẽ nào những cô nương này đều chuyển đến chúng ta trong thành thị đến rồi?" Khác một người đeo kính kính nam nhân hỏi.

"Này ai có thể nói trúng? Ta cho người biết ha, hiện tại rất nhiều nữ sinh viên đại học đều yêu thích đi ra kiêm chức làm ***, đến tiền nhanh lắm đây!" Bụng phê trung niên nhân nói.

***** ta ngược lại thật ra nghe nói qua, bắt quá cho tới nay không có gặp phải. Làm sao, lão huynh người từng có trải qua?"

"Khà khà, cái gì gọi là 'Trong nhà hồng kỳ không ngã, bên ngoài cờ màu phiêu phiêu' ? Này nói tới chính là ta, phải biết..." Bụng phê người đàn ông trung niên đến sắc đất(mà) nở nụ cười, âm thanh nhưng là dần dần tiêu .

Thu tuyết âm u U Bạch Diệp Thần một chút, thấp giọng oán giận nói: "Diệp Thần, tối hôm qua Tô Hinh không có nói cho người biết, ngày hôm nay hẳn là ăn mặc thể diện một điểm sao? Người làm gì thể xuyên thành dáng dấp như vậy, để người khác hiểu lầm."

Diệp Thần một mặt vô tội: "Ta làm sao biết cái kia mập đại thúc liền tưởng như vậy phong phú? Huống hồ, này đã xem như là ta tốt nhất quần áo ."

Thu tuyết cắn cắn môi, nàng quyết định hảo hảo cùng Tô Hinh đàm luận một tý Diệp Thần tình huống, làm cho nàng nghĩ biện pháp cho tiểu tử này đặt mua một thân ra dáng trang phục. Dù sao mỗi lần đều bị người hiểu lầm vì ***** cảm giác, có thể không thể nào thoải mái.

Lâm khi sương thì lại càng thêm đất(mà) không nói gì, này đã là nàng lần thứ hai bởi vì Diệp Thần mà bị người khác hiểu lầm vì cái kia cái gì ... Mỹ nữ tiểu đội trưởng cúi đầu nhìn một chút trang phục của chính mình, lúng túng đồng thời lại hơi nghi hoặc một chút, chính mình này một thân rõ ràng là ol trang phục, nơi nào như là ***** ?

Nhưng là Diệp Thần một câu nói, lại làm cho nàng mặt cười trong nháy mắt hồng đến cái cổ rể : cái.

Diệp Thần nhân nhật nói: "Các người cũng đừng đến thăm oán giận ta a, cũng không nhìn một chút trang phục của chính mình? Thu tuyết, người ăn mặc như thế gọi cảm bại lộ. Lâm khi sương đây, lại làm cái gì *****. Không bị người hiểu lầm mới là lạ đây!"

*****? !

Lâm khi sương nghe được mặt cười một banh, nếu như không phải là bởi vì vẫn cùng Diệp Thần có một chút điểm ngăn cách, nàng tú quyền khẳng định cũng sớm đã đập đến tiểu tử kia trên người .

Lúng túng sau khi, mỹ nữ tiểu đội trưởng tầm mắt cũng chuyển hướng những thứ khác địa phương, đối với chung quanh người nghị luận trí như không nghe thấy. Nhưng là một cái âu phục giấy da nhả nam nhân nhưng trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của nàng, lâm khi sương lông mày nhẹ nhàng tức .

Người đàn ông kia ăn mặc tây trang màu đen, áo sơ mi trắng, đánh cà vạt, tay phải mang theo một cái túi công văn, xem như là cái đi làm tộc. Hắn lông mày rậm mắt to, ở phối hợp một bộ sợi vàng khung kính mắt, dáng dấp lại như là trong ti vi những cái kia nho nhã lễ độ lại tràn ngập tinh thần trọng nghĩa chính nhân quân tử.

Nhưng là lâm khi sương nhưng kinh ngạc phát hiện, cái kia nhả nam nhân vừa dùng túi công văn che chắn , vừa lại len lén duỗi ra hàm trư tay, dùng mu bàn tay đụng vào một vị váy ngắn nữ hài cái mông.

Tàu điện ngầm trên hơi có chút chen chúc, nhưng là bởi vì thị giác quan hệ, cái kia nhả nam nhân bại hoại tất cả động tác đều bị lâm khi sương xem ở trong mắt.

Váy ngắn nữ hài cảm giác được có người ở khai chính mình đầu, nàng quay đầu lại vừa định trách cứ, liền bị nhả nam nhân mạnh mẽ trừng một chút. Không thể không nói, cái kia nhả nam nhân trừng mắt đáng vẻ còn thật sự có chút dữ tợn hung hãn. Váy ngắn em gái tuy rằng trong lòng phần nộ, nhưng không dám lên tiếng.

Bởi vì đối phương mềm yếu, nhả nam nhân càng thêm đất(mà) tứ không e dè , hắn thẳng thắn nắm lấy tay vịn, đem thân thể thật chặt dán sát vào váy ngắn nữ hài phía sau lưng, giữa hai chân này vật, càng là cách quần một tý lại một tý đất(mà) sụt váy ngắn nữ hài *****.

Lâm khi sương đặt ở trong mắt, nhất thời cảm thấy vừa buồn nôn lại phần nộ. Nàng vốn định lớn tiếng trách cứ đi ra, nhưng là lại không muốn gây phiền toái, liền chỉ lạnh lùng hừ một tiếng, đem đầu dúi đi chỗ khác .

Cái kia nhả nhận nam nhân tại chiếm được rồi vấy bẩn em gái tiện nghi sau đó, lại thay đổi một cái mục tiêu. Cái tên này chuyên môn chọc lấy những thân đó tài nhất lưu, hình dạng nhu nhược độc thân nữ nhân ra tay, hiển nhiên là cái cáo già kẻ tái phạm. Bị quấy rầy nữ mọi người giận mà không dám nói, chỉ có thể đem hết thảy oan ức đều nhả ở trong bụng.

Dần dần, nhả nhận nam nhân liền chú ý đến ăn mặc khá là mê hoặc thu tuyệt. Thu tuyệt xem nhả nhận nhu nhược, tướng mạo càng là Khuynh Thành tuyệt sắc, này mặt cười, này đôi mắt sáng, còn có này lúc ẩn lúc hiện mê người đường cong...

Coi là thật là một cái có thể gây nên nam vô số người ác niệm thanh thuần vu vật!

Tiệc nuôi chính là, thu tuyệt vẫn ngồi đang chỗ ngồi trên, cũng không dễ dàng ra tay. Nhả nhận nam trong lòng người ngứa cực kì, ánh mắt của hắn vẫn vô tình hay cố ý đất(mà) ở thu tuyệt trên người đảo quanh, chuẩn bị chờ nàng dưới tàu điện ngầm lúc này, nhân cơ hội đi tới tàn nhẫn mà hưởng thụ một cái.

Chờ a, chờ a, rốt cục ở đại học thành này vừa đúng lúc này, thu tuyệt từ chỗ ngồi đứng chuẩn bị xe.

Nhả nhận nam nhân ám cười một tiếng, theo dòng người, chờ đúng thời cơ liền đẩy ra thu tuyệt phía sau. Hắn không thể chờ đợi được nữa đất(mà) chà xát tay, càng là không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, trong đầu ảo tưởng trước mặt cô nương này nếu như cùng mình điên loạn đảo phượng, thật là là cỡ nào đất(mà) ** tươi đẹp.

Hắn lặng yên không một tiếng động đất(mà) duỗi ra hàm trư tay, hướng về thu tuyệt này tròn vo **** liền sờ lên, liền ngay cả ngón tay cũng không nhịn được ở nhẹ hơi run rẩy .

Nhưng là còn chưa các (chờ) chạm tới này tươi đẹp, nhả nhận nam nhân liền cảm giác được tay của chính mình oản đột nhiên bị một cái kim sắt mạnh mẽ đất(mà) kẹp lấy . Hắn cảm giác được đau đớn một hồi, không nhịn được liền thử nổi lên nha, cúi đầu vừa nhìn, lại phát hiện lại là một cái tay nắm tay của chính mình oản.

Diệp Thần đã sớm phát hiện cái sắc này đảm bảo thiên, mưu đồ gây rối nhả nhận bại hoại. Hắn tức giận trong lòng, trong mắt tránh ra ánh sáng lạnh.

Tên sắc ma này khốn nạn làm sao chiếm người khác tiện nghi, hắn quản không được, thế nhưng tiểu Tán Tiên chính mình tráo nữ nhân, nhưng là may cũng không thể chạm.

"Thật nguoi cái khốn kiếp, lại mò lão tử cái mông!" Diệp Thần lúc này liền kêu nhảy , hắn đưa tay chính là một cái vang dội bạt tai quăng tới.

"Đừng!"

Một tiếng vang giòn sau đó, nhả nhận nam nhân đầu một ngất, trước mắt nhất thời bốc lên Kim tinh.

Diệp Thần âm thanh lập tức liền hấp dẫn vô số ánh mắt, mọi người vừa nghe đến này nhả nhận nam nhân lại đang sờ một người đàn ông cái mông, nhất thời liền cảm giác được một trận phát tím.

Khá lắm!

Này đi làm tộc xem người mô người dạng, không nghĩ tới hắn lại là cái gay? Là gay ngược lại thôi, lại dám ban ngày ban mặt ở trên tàu điện ngầm mò nam nhân khác cái mông...

Mọi người vậy xem lúc này liền dồn dập nghị luận , này mấy cái bị nhả nhận nam nhân chiếm tiện nghi nữ nhân càng là vì Diệp Thần này một ký nhĩ Quang Âm thâm kêu toát.

"Lão tử trương lớn như vậy, hay vẫn là đệ nhất bị người khác mò cái mông! Mẹ nó, lại hay vẫn là một người đàn ông!" Diệp Thần nổi trận lôi đình, trở tay lại là một cái bạt tai văng ra ngoài.

Nhả nhận nam nhân lại như nuốt một con ruồi giống như vậy, sắc mặt muốn nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi, nhưng là lại nhất thời ghen lời, không biết nên mở miệng như thế nào.

"Diệp Thần, để cho ta tới." Nghiêm vân vỗ vỗ Diệp Thần vai, đi tới nhả nhận nam nhân trước.

Gặp phải tình huống như thế, làm tán đả khổng nghiêm đại mỹ nữ, từ trước đến giờ là không có chút nào sẽ nương tay!

Chương 131: Học sinh Hội Trưởng tiểu toán bàn

Nghiêm vân mặt cười đóng băng, trong mắt lóe uy nghiêm đáng sợ ánh sáng lạnh. Vừa nãy Diệp Thần phiến này nhả nhận nam nhân bạt tai lúc này, lâm khi sương đã đem chính mình nhìn thấy cảnh tượng nói cho nàng. Nghiêm vân tính thần trọng nghĩa tăng cao, nhất không ưa những cái kia bất nạt nhu cô gái yếu đuối sắc lang khôn nạn, nàng lúc này liền lên cơn giận dữ.

Nhả nhận nam nhân vừa nhìn thấy trước mặt mình thay đổi một cái yếu điệu cô nương xinh đẹp, trong lòng nhất thời thờ phào nhẹ nhõm. Hắn vừa mới chuẩn bị lắc mình đào tẩu, trước mắt chính là bỗng nhiên tối sầm lại, hắn cảm giác được một nguồn sức mạnh tà phách ở trên mặt, theo tiếng ngã gục liền.

Tàu điện ngầm vốn là phi thường chen chúc, bởi vì Diệp Thần vừa nãy phiến nhả nhận nam nhân bạt tai duyên cớ, mọi người vây xem theo bản năng mà né tránh một đoạn ngắn cự ly. Nhưng là dù vậy, vẫn cứ có vẻ hơi chật hẹp.

Nhưng là ngay khi này hiệp Tiểu Không Gian bên trong, nghiêm vân nhắc chân chính là một cước, tàn nhẫn mà bỏ vào nhả nhận nam nhân trên mặt, lúc này liền đem hắn lược ngã xuống đất. Lần này thân thủ, không chỉ có kinh diễm tuyệt luân, hơn nữa chấn động phi thường!

Ai có thể nghĩ tới như thế một cái gây yếu tính tế cô gái xinh đẹp, có năng lực có như thế sắc bén đưa tay. Bên trong buồng xe nhất thời vang lên một mảnh hút vào khí lạnh âm thanh, liền tiếp theo liền có mấy người không nhận được gọi dậy tốt.

Vừa nãy vị kia bụng phê nói Diệp Thần là ma cô người đàn ông trung niên, lúc này sắc mặt khê biến thành có chút lúng túng, hiển nhiên là bị nghiêm vân đưa tay kinh đến, hắn trốn ở đoàn người mặt sau, trái tim đập bạch bạch.

Cảm tình này mấy cái cô nương không phải **** tiểu thư, mà là ẩn giấu cực sâu cao thủ võ lâm a! Xem ra sau này nói chuyện hay là muốn cẩn thận một ít, tránh khỏi họa là từ miệng mà ra.

Nhả nhận nam nhân đầu tiên là bị tiểu Tán Tiên quạt bạt tai, sau đó lại bị tán đả em gái một cước phách ở trên mặt, hắn nửa bên mặt nhất thời liền sưng, kính mắt cũng không biết rơi xuống nơi nào.

Thường ở bờ sông đi, chung quy là muốn thấp hải. Hắn lần này không chỉ có ướt hải, hơn nữa là bị một cái sóng biển đập ngược ở bên bờ.

"Vô liêm sỉ khôn nạn, xem dung mạo người ra đáng lắm, y quan Sờ Sờ, không nghĩ tới nhưng là như thế một cái hạ lưu đồ vật." Nghiêm vân trong lòng tức giận chính thịnh, nàng tàn nhẫn mà ở này nhả nhận trên thân nam nhân lại đá lại đạp.

"Ồi..." Nhả nhận nam nhân gọi đến giết lợn khó nghe, cả người ôm đầu lăn lộn trên mặt đất, "Tha mạng a, ta lần sau cũng không dám nữa rồi!"

"Lần sau? Còn có lần sau? !" Nghiêm vân không nói lời gì, trên chân bỏ thêm mấy phần lực, "Như người loại này bọn đạo chích đồ, liền hắn là mạnh mẽ giáo huấn một phen, không đánh gãy người nửa cái chân, bốn cô nương liền xin lỗi khắp thiên hạ nữ nhân!"

Nàng thốt ra lời này xong, bên trong xe bên trong nữ tính đồng bào nhất thời liền cùng chung mối thù đất(mà) cô chương gọi dậy tốt.

Tiểu nuôi chính là tàu điện ngầm đã đến đứng, Diệp Thần mấy người bọn hắn muốn dưới. Ở thu tuyệt đề nghị ra, Diệp Thần đem cái kia nhả nhận nam nhân kéo rơi xuống tàu điện ngầm, sau đó giao cho trạm tàu điện ngầm bên trong phiến trực dân cảnh.

Đi ra trạm tàu điện ngầm sau đó, thu tuyệt vươn ngón tay chọc chọc Diệp Thần, hiếu kỳ hỏi: "Diệp Thần, vừa mới cái kia khôn nạn thật sự sờ soạng cái mông của người sao? Đây cũng quá cái kia cái gì đi..."

"Thật là một ngọc cô nương, Diệp Thần đó là anh hùng cứu mỹ nhân đây! Hắn là vì người, mới dừng cảm đứng ra." Nghiêm vân nháy mắt một cái, mặt lộ vẻ ý cười.

Thu tuyệt nhất thời lúng túng, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì nói. Lâm khi sương nghe được "Anh hùng cứu mỹ nhân" bốn chữ, nhưng là Vivi nhú nhú mày lại, trong lòng có một chút điểm không hiểu ra sao đất(mà) ghen tuông.

Liên nghị hội địa điểm ngay khi trung y được đại học bên cạnh một nhà trong tiệm cơm.

Này quán cơm tuy rằng không lớn, thế nhưng bên trong trang trí nhưng đặc biệt chú ý. Bàn ăn ghế đều là giả cổ sơn đỏ mộc hình thức, trên tường mang theo một ít sơn thủy tranh ngư tranh thủy mặc, liền ngay cả phục vụ Viên Đô trang phục thành thời cổ chủ quán tiểu nhị đáng đáp, trên bả vai đắp một cái màu trắng khăn mặt.

Tiểu Tán Tiên trở nên hoảng hốt, còn tưởng rằng là chính mình xuyên qua đến thời cổ. Hắn không nhận được khen: "Cái này quán cơm có chút ý nghĩa, cổ kính, muốn nổi bật."

"Ha ha, nhà này Tự Hiện trang ông chủ chính là đại học y khoa học sinh tốt nghiệp, ta còn nhận thức đây. Nhanh lên một chút lên đi, chúng ta liền nghị

phòng khách gọi Hồ Diệp cốc." Nghiêm vân cười nói.

Tiểu Tân Tiên không có xem qua Kim đại hiệp thư, bắt quá thu tuyết nghe được "Hồ Diệp cốc" ba chữ, nhưng là bật cười: "Các ngươi cùng thật sẽ chọn địa phương, Hồ Diệp cốc không phải Ý Thiên Đồ Long ký bên trong Trương Vô Kỵ học y địa phương sao?"

"Chúng ta vốn là y dược hiệp hội mà, vì lẽ đó liền xác định ở nơi đó rồi."

Tiến vào phòng khách sau đó, Diệp Thần nhìn thấy bên trong đã ngồi bốn cái nam sinh. Trong đó hai cái mang mắt kiếng thật dày, ăn mặc cũng khá là mộc mạc, thể nhưng về mặt xem nhưng cũng không là như vậy đất(mà) trung thực. Một cái khác vừa ốm vừa cao, lông mày rậm mắt to, tuy rằng không phải đặc biệt Soái, thể nhưng đường nét đường viền so với so sánh cương nghị. Cái cuối cùng nhưng là điển hình anh chàng đẹp trai, thâm mắt khuếch, mũi ưng, quần áo cũng cực kỳ hoa lệ, xem có chút Trung Đông anh chàng đẹp trai mùi vị.

Lâm khi sương, thu tuyết cùng nghiêm vân ba cái đại mỹ nữ vừa xuất hiện, bên trong phòng khách bốn cái nam sinh trong mắt chính là sáng ngời. Chỉ có điều ngoại trừ vị kia anh chàng đẹp trai ở ngoài, cái khác ba cái nam sinh nhưng chợt có chút câu nệ, bọn hắn hiển nhiên không có như thể nào cùng tuyết sắc đại mỹ nữ từng ở chung.

Diệp Thần phát hiện, cái kia anh chàng đẹp trai đầu tiên là đánh giá một phen thu tuyết, sau đó lại đang lâm khi sương trên người đảo quanh, tuy rằng hắn hết sức ản giấu, thể nhưng bên trong đôi mắt nhưng là lóe tham lam háo sắc ánh sáng.

Kính nghiêm vân giới thiệu sau đó, Diệp Thần mới biết, cái kia anh chàng đẹp trai tên là hà hăng, chính là nghiêm vân ở tán đã đội gặp phải đội y. Cũng chính là hà hăng chủ ý, mới có lần này liên nghị hội.

"Lâm đồng học, thu đồng học, các ngươi khỏe. Ta là lần này liên nghị hội người làm chủ, đồng thời cũng là quốc gia đại học y khoa giáo hội học sinh chủ tịch. Nghe nghiêm vân nói, các ngươi đều đọc lớp 12 chứ? Nói vậy đối với cuộc sống đại học tràn ngập tò mò, có thể cứ hỏi ta, ta biết hoàn toàn đáp." Hà hăng dựng thẳng lên chính mình Versace bản limited T-shirt cô áo, cả người xem phi thường mê người mà có mô hình.

Mỗi lần ở phao em gái lúc này, hắn đều là sẽ đặt tại làm ra một bộ cao thâm mà thành thực tư thái, ánh mắt cũng sẽ hết sức trở nên thâm thúy. Đây là hà hăng mô phỏng theo Kim Thành Vũ đặc biệt vì chính mình thiết kế, hắn biết rõ, những này đối với loại kia chưa qua thể sự thiếu nữ, tràn ngập lực sát thương.

Diệp Thần nhưng là ở một bên nheo mắt lại, trong lòng hơi có chút không nhanh, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, cái này gọi là hà hăng gia hỏa, tựa hồ hoàn toàn đem chính mình cho lơ là rơi mất.

Kỳ thực ngược lại không là hà hăng lơ là Diệp Thần, mà là vị này sắc lang hội học sinh chủ tịch, ép căn bản không hề nhìn thấy tiểu Tân Tiên.

Ngồi xuống sau đó, hà hăng mới chú ý tới Diệp Thần, trong mắt của hắn đầu tiên là lóe qua một tia không thích, hiển nhiên đối với Diệp Thần có thể cùng ba vị đại mỹ nữ đồng hành có chút bất mãn. Nhưng là ở quan sát tỉ mỉ một phen tiểu Tân Tiên sau đó, hà hăng ngược lại yên lòng.

Lại không nói tướng mạo, Diệp Thần khắp toàn thân từ trên xuống dưới này một bộ trang phục tính được, e sợ vẫn không có hà hăng ăn mặc cái kia calvin klein quần lót quý.

"Kỳ thực chúng ta hôm nay tới, chủ yếu là muốn cùng ngươi thảo luận một tý trung y dược học phương diện đồ vật." Lâm khi sương nói.

Nàng nghe được hà hăng là đại học y khoa hội học sinh chủ tịch, nhất thời liền đem hắn đánh giá cao mấy phần.

"Ha ha, lâm đồng học, nếu như ta nhớ không lầm, ngươi hẳn chính là trong các ngươi thảo dược hiệp hội chủ tịch chứ? Nghe nói ngươi hay vẫn là trường học các ngươi lớp trọng điểm tiểu đội trưởng? Quả nhiên căn cù hiếu học, rất có lòng cầu tiến." Hà hăng bày ra một bộ học trưởng tư thái, hắn biết Dowling khi sương loại này tiểu nữ sinh nhất định chiêu này.

Kỳ thực, hà hăng ban đầu đề nghị mở liên nghị hội, là bởi vì thèm nhỏ dãi nghiêm vân sắc đẹp, muốn mượn cơ hội này bác đến nghiêm vân hảo cảm, sau đó lại tùy thời theo đuổi. Nhưng là ở nhìn thấy lâm khi sương cùng thu tuyết sau đó, hắn nhưng là thay đổi chủ ý.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Huyền diệu khó hiểu phương thuốc

Nghiêm vân tuy rằng cũng cực kỳ đẹp đẽ, nhưng cũng là tán đã cao thủ. Cô gái cả ngày động quyền động cước, tóm lại có chút không thích hợp.

Huống hồ, hà hằng bản thân phong lưu thành tính, lại cô gái xinh đẹp, hẳn đang đùa chán sau đó đều sẽ nghĩ biện pháp bỏ rơi. Hẳn từng thấy nghiêm vân cùng người khác đánh nhau, biết tiểu cô nương kia lợi hại. Nếu như đem đến mình cùng nghiêm vân chơi chán, muốn biệt ly, nói không chắc sẽ chịu một trận đánh no đòn.

Nhưng là trước mắt lâm khi sương cùng thu tuyết thì lại không giống nhau, hai người này tiểu cô nương sắc đẹp chút nào đều không kém hơn nghiêm vân, hơn nữa nhìn đều là như vậy đất(mà) điểm đậm ôn nhu.

Hà hằng nắm cằm, bắt đầu ở trong lòng cân nhắc, đến tốt cùng nên lựa chọn lâm khi sương đâu? Hay vẫn là lựa chọn thu tuyết?

Nhưng mà hẳn lần này động tác xem ở lâm khi sương cùng nghiêm vân trong mắt, nhưng là đã biến thành đối với trung y dược học vấn đề suy tư.

Ngẩn ngừ sau khi trầm mặc, hà hằng mở miệng. Hẳn khẽ mỉm cười, làm ra một bộ chỉ điểm giang sơn đáng vẽ, miệng nói: "Xã hội tiến bộ, khoa học kỹ thuật ở tiến bộ, y học tự nhiên cũng ở tiến bộ. Như ở hai mươi mấy năm trước, khi đó mọi người chất lượng sinh hoạt cùng chữa bệnh trình độ cũng không được, vì lẽ đó y học chủ yếu phương hướng phát triển ở chỗ chữa bệnh cùng dự phòng.

Nhưng là, hiện tại liền không giống. Hiện tại y học mục tiêu đã dần dần chuyển hướng lấy giữ gìn cùng tăng cường khỏe mạnh, tăng cao người sinh mệnh chất lượng làm chủ. Trong tương lai tìm kiếm y học phục vụ, hẳn là không chỉ có người bệnh, hơn nữa sẽ có càng ngày càng nhiều người bình thường. Nói đến đây một điểm, liền không thể không cường điệu nói một chút chúng ta truyền lưu thiên cổ trung y học. Nói vậy các người cũng biết, trong chúng ta y đối với tăng cao người sinh mệnh chất lượng, là rất có một bộ.

Ta tin tưởng, các (chờ) trong chúng ta y học phát triển được càng mạnh mẽ hơn sau đó, hay là những cái kia tồn tại với trong truyền thuyết thần thoại như Nhân Sâm Quả có thể để người ta tuổi thọ rất lớn kéo dài đồ vật, là có thể xuất hiện. Đồng thời, nghiệp dư cô gái hay là lại cũng không cần chạy đi Hàn Quốc sửa mặt, các năng chỉ cần đơn giản phục mấy vị thuốc Đông y, liền có năng lực thoát thai hoán cốt, biến thành một người khác..."

Hà hằng chậm rãi mà nói, nói tới Thiên Hoa Loạn Trụ, ở giữa cũng chen lẫn một chút thô thiển bên trong thảo dược tri thức, nghe được lâm khi sương cùng nghiêm vân con mắt đều lượng.

Ngược lại là thu tuyết từ đầu tới cuối đều là một bộ nhàn nhạt vẻ mặt, sự thông minh của nàng cực cao, mặc dù nói bên trong thảo dược tri thức không có lâm khi sương như vậy thâm hậu, thế nhưng tư duy lô-gích năng lực nhưng phải mạnh hơn quá nhiều.

Nàng chỉ nghe chốc lát, liền phát hiện hà hằng trong giọng nói rất nhiều mâu thuẫn cùng hư khoa địa phương, nhất thời liền không còn hứng thú.

Diệp Thần nhưng là đối với hà hằng hơi có chút không để ý lắm, bởi vì đối phương nói tới rất nhiều loại trung y dược công hiệu, lấy tiểu Tán Tiên hiện tại năng lực, nếu như ở trở lên Tiểu Sơn trong thôn đích linh thảo tiên tham gia vì tá, là hoàn toàn có thể thực hiện.

Huống hồ, tên kia nói tới Nhân Sâm Quả, căn bản là không phải chỉ tồn tại ở trong thần thoại, mà là chân thực tồn tại. Ở tiểu Tán Tiên vẫn ở lại này có tranh phòng mặt sau, liền gieo một gốc cây. Chỉ có điều này Nhân Sâm Quả chỉ có người tu tiên dùng ăn sau mới sẽ có kéo dài tuổi thọ hiệu quả, nếu là người bình thường ăn, rồi cùng độc dược không có khác biệt gì.

"Nghe người nói nhiều như vậy, ta đúng là được ích lợi không nhỏ." Lâm khi sương nói.

"Ha ha..." Hà hằng cười, trên mặt đột nhiên lộ ra một tia thần bí, thấp giọng nói: "Thực không dám giấu giếm, kỳ thực ta gần nhất ngay khi theo ta đạo sư làm một cái thuốc Đông y hạng mục. Chúng ta không chỉ có bác thái chúng trường đất(mà) lấy làm gương một chút Tây y lý luận, sau đó lại tìm kiếm rất nhiều lão trung y, được rất nhiều bất truyền thế cổ phương. Mặc dù nói thiên tân vạn khổ, thế nhưng những thứ này đều là đáng giá.

Ta nói cho các người ha... Chỉ cần này thành quả nghiên cứu một mặt thế, chắc chắn ở trong xã hội nhấc lên sóng to gió lớn!"

"Thật sự giả?" Nghiêm vân nhất thời bị làm nổi lên lòng hiếu kỳ, không nhịn được hỏi: "Vậy người phương không tiện cho chúng ta hơi hơi tiết lộ một chút bên trong tin tức a?"

Hà hằng nhún mày, có vẻ hơi do dự, nhưng mà ánh mắt nhưng chuyển hướng lâm khi sương.

Ở đang nói chuyện phiếm, hà hằng phát hiện, cái kia xem nhả nhẹn như nhược thu tuyết tựa hồ đối với chính mình cũng không có hứng thú gì, ngược lại là lâm khi sương xem tràn đầy phấn khởi. Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Lâm đại mỹ nữ dễ dàng hơn ra tay một ít.

Huống hồ ở trong lòng trải qua âm thầm khá là sau đó, hà hằng cảm thấy lâm khi sương tuy rằng khí chất lạnh một chút, thế nhưng vóc người so với thu tuyết muốn mềm người không ít. Trước ngực nàng thế vô cùng sống động hai vú, còn có đầy đủ viên mộng mỵ, thực sự nhất lưu.

Quan trọng hơn chính là, cô nương này mặc vào (đám qua) một thân ột tiểu âu phục, tựa hồ khá là chung tình với *****, khẳng định cũng cực kỳ hiểu được phong tình. Đến sau đó phóng ngựa lao nhanh chỉ là, bất kể là hộ sĩ phục hay vẫn là đồng phục nữ tiếp viên hàng không như vậy một đối, này cảnh tượng muốn, cũng làm cho người huyết thống căng phồng.

Hắn quyết định đem mục tiêu khóa chặt vì mỹ nữ tiểu đội trưởng lâm khi sương.

Không thể không nói, hà hằng tiểu tử này tán gái đúng là cao thủ. Hẳn đưa ánh mắt chuyển hướng lâm khi sương, tự nhiên là đang trung cầu lâm khi sương ý tứ.

Chỉ cần lâm khi sương được lòng hiếu kỳ xu thế, như nghiêm vân như thế mở miệng hỏi dò, như vậy thì sẽ bất tri bất giác đất(mà) ghi nợ hẳn một cái nhỏ nhỏ ân tình.

Có câu nói, bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm. Chỉ cần ân tình ghi nợ, chuyện về sau tự nhiên có thể làm từng bước, cho đến nước chảy thành sông.

Quả nhiên, lâm khi sương cũng không nhịn được hỏi lên: "Hà hăng học trưởng, bằng không người liền hơi hơi tiết lộ một tí tẹo như thế đi, thỏa mãn một tý chúng ta lòng hiếu kỳ."

Hà hăng lúc này liền nhẹ nhàng thở dài một tiếng, mặt lộ vẻ làm khó dễ, hẳn nói rằng: "Chỉ là, nếu như ta nói ra, các người có thể ngàn vạn không thể tùy tiện nói cho người khác."

Lâm khi sương cùng nghiêm vân đồng thời gật gật đầu, con mắt tròn to, vênh tai lên, tỏ rõ vẻ chờ mong.

"Chúng ta đang nghiên cứu chính là một loại có thể mỹ dung dưỡng nhan phương thuốc, hiện tại cơ bản đã hoàn thành. Phương thuốc này bên trong đều không phải cái gì quý trọng dược liệu, người bình thường hoàn toàn có thể gồng gánh nổi. Cô gái chỉ cần dùng ba tháng, da dẻ sẽ dần dần trở nên căng mịn nhẵn nhụi, bóng loáng mà có co giãn, lại như là tân sinh trẻ con. Hơn nữa, cái này được Phương Đồng thì có giảm béo hiệu quả, các người cũng biết, mập mạp là nữ nhân thiên địch. Không có cô bé kia, sẽ hiềm chính mình gầy, có đúng hay không?" Hà hăng vừa nói, vừa chính mình quan sát này lâm khi sương biểu tình trên mặt.

"Thật sự giả? Nếu như thật sự có người nói loại này thuốc Đông y, vậy thế giới này trên những mỹ phẩm kia chẳng phải là đều không có tác dụng sao?" Lâm khi sương có vẻ hơi không thể tin tưởng.

"Đương nhiên là thật, kỳ thực chúng ta đã tìm trong trường học một ít cô gái dùng thử quá. Các nàng ăn sau đó, đều đã biến thành Nữ Thần, hiện tại người theo đuổi đông đảo!" Hà hăng nói.

Mặc dù nói lâm khi sương cùng nghiêm vân hai cái đại mỹ nữ đã đầy đủ Nữ Thần, thế nhưng các nàng nhưng chút nào đều không ngại chính mình trở thành Nữ Thần bên trong Nữ Thần.

Diệp Thần nhưng là ở một bên nghe được không nhịn được cười, xì một tiếng bật cười.

Cái này hà hăng thật đúng là một cái bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thói rửa người ngu ngốc, nếu ăn này thuốc Đông y liền có năng lực biến thành Nữ Thần, vậy hẳn làm sao đến mức này vừa nhìn thấy lâm khi sương ba người hãy cùng soi mói thấy thịt giống như vậy, hai mắt mạo tặc quang.

Hà hăng nghe được Diệp Thần tiếng cười, sắc mặt một banh, tức giận nói: "Tiểu tử người cười cái gì? Nghe nói người là vừa gia nhập bên trong thảo dược hiệp hội, ta mới vừa nói những thứ đó, người nghe hiểu được sao?"

Diệp Thần đương nhiên sẽ không cùng cái này người ngu ngốc chấp nhặt, hẳn cười nhạt, không có mở miệng nói tiếp.

Hà hăng thấy Diệp Thần không nói lời nào, chỉ nói là tiểu tử này chột dạ, cũng chưa từng có phản truy cứu. Thần sắc hẳn hơi động, đột nhiên thấp giọng hỏi: "Không biết, các người mấy nữ hài tử, có hứng thú hay không thử một chút cái kia phương thuốc?"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Phạt sống đưa đại lễ

Lâm khi sương cùng nghiêm vân nghe được hà hăng lời này, con mắt đồng thời lạng .

Đặc biệt là lâm khi sương, nhà nàng là lâm bên trong thảo dược chuyện làm ăn, tự nhiên rõ ràng như vậy phương thuốc ý vị như thế nào. Nàng mặt cười bên trên lúc này liền lộ ra kinh hi: "Học trưởng, người không phải đang nói đùa chứ? Chúng ta thật sự có thể thử một chút sao?"

"Vốn là vật này là hẳn là bảo mật. Thế nhưng ta vừa như đã nói ra, các người lại là như vậy hiếu kỳ, vì lẽ đó..." Hà hăng nói, hơi hơi dừng lại một chút, nhìn lâm khi sương con mắt: "Đương nhiên, nếu như các người không có năng lực giữ bí mật cho ta, vừa này, coi như ta chưa từng nói qua rồi."

"Chúng ta khẳng định vì người bảo mật!" Lâm khi sương cùng nghiêm vân vội vội vã vã đất(mà) gật gật đầu, vào giờ phút này, các nàng hầu như đã hoàn toàn bị hà hăng cho dao động ở.

Hà hăng lấy ra bút, lại phát hiện xung quanh không có chỉ, hần lúc này liền nhìn về phía lâm khi sương: "Lâm đồng học, có thể hay không đưa tay qua đây, ta đem phương thuốc tã ở trên tay của ngươi?"

Này lại là một cái chiêu lợi hại, chỉ cần em gái đưa tay ra, vậy thì mang ý nghĩa tâm lý đối phương phòng tuyến chính đang dần dần bạc nhược, như vậy hần đều sẽ không ngừng không nghỉ đất(mà) triển khai bước kế tiếp thể tiến công.

Lâm khi sương do dự, nàng lại không nhận được quay đầu nhìn Diệp Thần một chút. Ngoại trừ Diệp Thần ở ngoài, mỹ nữ tiểu đội trưởng còn chưa bao giờ bị những nam sinh khác chạm qua, huống hồ trước mặt nhiều người như vậy, nàng thực sự có chút thật không tiện để hà hăng nắm chặt tay của chính mình.

"Ta ta này đi!" Tiểu Tân Tiên khẽ mỉm cười, đem bàn tay đến hà hăng trước mặt.

Hà hăng sắc mặt tối sầm lại, lúc này liền có chút không vui. Nhưng là ngay ở trước mặt ba cái em gái trước mặt, hần lại không thích đối ý, chỉ có thể lạnh lùng đem phương thuốc tã ở Diệp Thần trên tay.

Diệp Thần đem bàn tay trở lại, lâm khi sương cùng nghiêm vân cũng tập hợp quá đầu xem ra cái kia bị hà hăng nói khoác đến huyền diệu khó hiểu phương thuốc. Thu tuyệt thì lại đã sớm nhận định hà hăng là cái lớn dao động, nàng ngồi ở tại chỗ, không nhúc nhích.

Lâm khi sương là hiểu dược lý, nàng nhìn thấy hà hăng mở phương thuốc đều là một ít phổ thông không thể phổ thông hơn nữa dược liệu, như là quyết gỗ dầu, ba bạch thảo loại hình đồ vật, nhất thời liền nhíu mày.

Nhưng là nghĩ lại vừa nghĩ, lại nhớ tới hà hăng mới vừa nói qua cái này phương thuốc vốn là chút phổ thông dược liệu, liền cũng không có mở miệng hỏi dò.

Linh cùng mất linh, đến lúc đó về nhà thử một chút thì biết.

Tiểu Tân Tiên nhưng là lúc này bật cười, hần phảng phất nhìn thấy gì buồn cười đồ vật, chỉ mình tay hướng về hà hăng hỏi: "Đây chính là ngươi cái gọi là mỹ dung đường nhan, còn có thể gây thân giảm béo phương thuốc?"

Hà hăng sắc mặt một bên, trong mắt lộ ra một vẻ bối rối, bất quá chợt liền che giấu đã qua: "Đúng đấy, làm sao?"

Hần sờ dĩ dám cầm lái phương thuốc, kỳ thực vẫn có một chút chuẩn bị. Chỉ có điều này chuẩn bị nhưng chỉ là từ một ít trung y dược thư tịch bên trong ăn cắp hai cái mỹ dung đường nhan cùng giảm béo gây thân phương thuốc, sau đó hỗn hợp lại cùng nhau.

Trước hần từng đề cho những khác nữ sinh từng thử, phương thuốc này tuy rằng mỹ dung hiệu quả không tốt, thế nhưng đối với giảm béo nhưng vẫn có một chút tác dụng.

"Phương thuốc này giảm béo hiệu quả ngược lại không tệ, bất quá nhưng thực sự là buồn cười một chút." Diệp Thần nói.

Nghe được Diệp Thần nói rằng giảm béo hiệu quả không sai, hà hăng nhất thời có sức lực, hần lạnh lùng hừ một tiếng: "Tiểu tử ngươi có hiểu hay không thuốc bắc a? Buồn cười hai chữ cũng là ngươi có thể nói? Lại nói, đây là chúng ta thiên tân vạn khổ nghiên cứu ra thành quả, nơi nào đến phiên ngươi một tiểu tử chưa ráo máu đầu bình phẩm từ đầu đến chân!"

Diệp Thần nhất thời liền nghiêm mặt, ngữ khí nghiêm túc mà chăm chú: "Thầy thuốc, phải có một viên nhân ái chi tâm. Phương thuốc này há có thể là tùy tiện loạn mở? ! Ngươi cho rằng ta nói phương thuốc này có giảm béo hiệu quả là ở khen ngươi sao? Ngu muội!"

"Ngươi..."

"Ta cái gì? Ta ngày hôm nay liền hảo hảo dạy dỗ ngươi! Ngươi phương thuốc này là từ y thuật mặt trên sao đến chứ? Một mực thuốc giảm cân, một mực tư âm đường nhan được, hai người hỗn hợp lại cùng nhau, có đúng hay không."

"Ngươi nói vậy!" Hà hăng tuy rằng trên mặt còn giả bộ trấn định, thế nhưng trong lòng nhưng là bỗng nhiên cả kinh.

Tiểu tử này có chút môn đạo a, chỉ liếc mắt nhìn, lại liền đoán được trong đó vấn đề!

"Nói vậy? Ngươi khi ta thật chưa từng xem Tôn Tư Mạc (thiên kim phương)? Ngươi có biết hay không ngươi nhất ngu muội địa phương ở nơi nào? Là một người tương lai có thể trở thành thầy thuốc sinh viên đại học, ngươi thậm chí ngay cả cơ bản bên trong thảo dược thường thức đều không có!

Mười tám phân mười chín sợ ca khúc, ngươi chưa từng nghe tới sao? Lê nào ngươi liền không biết rất nhiều thuốc Đông y phối hợp cùng nhau sẽ có tác dụng phụ sao? Hừ hừ... Ta cho ngươi biết, cô gái ăn ngươi thuốc này, nhẹ thì sinh bên trong táo, nặng thì ngộ độc thức ăn! Ngươi đều ngộ độc thức ăn, có thể không gây hạ xuống sao?"

Diệp Thần lần này chất vấn keng keng mạnh mẽ, nói năng có khí phách, lúc này liền đem hà hăng nói sắc mặt lúc đỏ lúc trắng.

Lâm khi sương cùng nghiêm vân nhưng là giật mình che miệng lại, hà hăng thật vất vả ở trong lòng các nàng dựng nên lên hoàn mỹ hình tượng, dần dần bắt đầu đổ nát.

"Cái gì (thiên kim phương), ngươi nhưng không cho vu ta! Thuốc này vẫn không có tập trung vào thị trường, đương nhiên còn tồn tại nhất định tỷ vết!"

Hà hăng cuống quýt biện giải , hấn ý thức được Diệp Thần chỗ lợi hại, cũng không dám quá nhiều dây dưa, thẳng thắn dời đi đề tài: "Cái này phương thuốc ta chỉ là năm đến cho các người tham khảo một tý, dù sao mọi người(đại gia) đều là lẫn nhau thảo luận mà. Muốn nói dưỡng sinh, còn phải xem cái này..."

Hấn nói, lại từ trong túi tiền móc ra một cái cực kỳ tinh xảo tiểu Đào bình. Đây bình gồm mặt trên hội họa màu sắc sặc sỡ đồ án, quanh thân càng điêu khắc một quyền tí mỉ Tàng gia văn tự.

Bởi vì dáng dấp cực kỳ tinh xảo cùng cẩn thận, vì lẽ đó này bình xem tràn ngập Tàng gia cổ điển mà thần bí khí tức.

"Đây lại là món đồ gì?" Diệp Thần nhàn nhạt hỏi.

Hà hăng không để ý đến Diệp Thần, mà là đem cái kia tiểu Đào bình trình trọng việc đất(mà) đặt tại trên bàn: "Đây là ta lần trước đi Tây Tạng du lịch lúc này, từ Trát Thập Luân Bồ tự bên trong một vị Phật sống nơi đó mời đến Tàng gia bí được. Nó được hiệu thần kỳ, thần bí khó lường, lúc đó vị kia Phật sống đã từng đối với ta mặt thụ Huyền Cơ, nói cho ta nói, này bí được nếu như cho nhà lão nhân dùng , sẽ có Thanh Tâm ngưng thần, kéo dài tuổi thọ hiệu quả."

Trát Thập Luân Bồ tự Diệp Thần từng theo sư phụ đi qua một lần, lần kia đi, bọn hấn là vì phúng viếng một vị đã tọa hóa Phật sống. Tiểu Tán Tiên biết, Tây Tạng Phật sống nhiều nhất địa phương, chính là Trát Thập Luân Bồ tự.

Những Phật sống đó đại thể là không dính khói bụi trần gian, nhưng là nghe Hà hăng ý này, làm sao cảm giác Phật sống đều đã biến thành chào hàng thuốc cao bôi trên da chó giang hồ Lang trung?

Diệp Thần đưa tay đem cái kia tiểu Đào bình nắm, hấn từ nhỏ nghiên cứu tập luyện cổ văn, là nhận ra cổ tàng văn, vì lẽ đó biến hướng nhìn một chút bình gồm mặt trên văn tự đến tột cùng là có ý gì.

Nếu là Phật sống tặng cho, vậy như thế nào cũng có thể là một ít huyền diệu thâm ảo kinh văn đi. Nhưng là tiểu Tán Tiên chỉ liếc mắt nhìn, liền không nhìn được cười .

Hấn không nhìn được vỡ bàn, cái bụng đều cười đau , quá rất lâu mới ngừng lại.

Hà hăng trong nháy mắt lại có cực kỳ dự cảm không tốt, hấn chợt dạ nhìn Diệp Thần, thấp giọng hỏi: "Người lại cười cái gì?"

Diệp Thần cười híp mắt nhìn Hà hăng, đều có chút không đành lòng vạch trần hấn. Chỉ bất quá đối phương nếu hỏi, vậy cũng chỉ có thể cố hết sức đất(mà) giải đáp một tý.

Hấn chỉ vào bình gồm mặt trên văn tự, từng chữ từng chữ chậm rãi nói: "Những này tàng văn ý tứ là: Hiệu quả nhanh cảm mạo hạt tròn. Phía dưới còn có kí tên đây, Tây Tạng khu tự trị Lhasa thị kim Cáp Đạt xưởng chế thuốc, bản sản phẩm phụ nữ có thai kỵ dùng..."

Lâm khi sương, nghiêm vân, thậm chí liền ngay cả thu tuyết ở bên trong, nghe được Diệp Thần nói, lại nhìn Hà hăng ăn quả đáng như thể vẽ mặt, nhất thời cũng bị chọc cho cười .

Chỉ có điều các nàng đang cười lúc này, bên trong đôi mắt nhưng là nhiều hơn mấy phần đối với Hà hăng căm ghét.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Không bị bắt mua tiểu Tán Tiên

Hà hăng nhất thời lúng túng phi thường, liền ngay cả cùng hấn một này mấy cái đồng học, lúc này đều nhìn không được cười .

Dĩ vãng Hà hăng cái tên này tán gái lúc này, này mấy cái đồng học chỉ có thể lẳng lặng ngồi ở một bên trong lòng đổ kị, nơi nào từng thấy hấn như thế lúng túng mà quần bách về mặt.

Diệp Thần cười nói: "Hà hăng học trưởng, vừa vặn ta mấy ngày nay cảm mạo , bằng không người liền đem này Thanh Tâm ngưng thần, kéo dài tuổi thọ thuốc cảm mạo đưa cho ta chứ?"

"Hào hảo được, vậy người cầm đi." Hà hăng cắn răng, hấn không thể đem Diệp Thần cho ăn.

Sau đó một quãng thời gian, hà hăng thành thật đi, hẳn không có đang nỏ cái gì bên trong thảo dược cái gì Phật sống, mà là đem câu chuyện chuyển đến mỹ hảo tháp ngà sinh hoạt mặt trên. Chỉ là, hà hăng đã có thể rõ ràng đất(mà) cảm giác được, lắm khi sương đối với chính mình thái độ, cùng trước đây không lâu đã phát sinh thay đổi cực lớn.

Hà hăng như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, nhìn chuẩn cơ hội liền đem Diệp Thần kêu đi ra ngoài.

Hai người đi tới cửa phòng khách ở ngoài, Diệp Thần hỏi: "Làm sao, tìm ta có việc?"

Hà hăng móc ra bóp tiền, từ bên trong lấy ra một ngàn đồng tiền, nhét vào Diệp Thần trong tay: "Tiền này ngươi cầm."

"Ta nhưng là không có công không nhận lộc nha, ngươi trước tiên đem lời nói rõ ràng ra."

"Diệp Thần, ta đoán nhà ngươi tình hình hướng hẳn là tương đối khó khăn đi, số tiền này xem như là ta một chút tâm ý, nếu như ngươi phối hợp ta chút, sau đó tự nhiên còn mới có lợi." Hà hăng vỗ vỗ Diệp Thần vai.

Không thể không nói, cái tên này có thể làm được hội học sinh chủ tịch, vẫn còn có chút nhãn lực kính cùng thủ đoạn.

"Phối hợp ngươi, làm sao phối hợp?" Diệp Thần hỏi.

"Nói thật với ngươi đi, ta xem Thượng Lâm khi sương, muốn cho nàng làm bạn gái của ta. Ngươi vừa nãy có thể cho ta thêm không ít loạn, bắt quá mọi người(đại gia) nếu nhận thức, sau đó coi như là huynh đệ, chuyện này liền như thế quên đi. Nếu như ngươi sau đó phải là có thể giúp ta một tý, phối hợp ta ở lâm khi sương trước mặt hảo hảo biểu hiện, làm cho nàng đối với ta có ấn tượng tốt, ta tự nhiên sẽ hảo hảo báo đáp ngươi."

Sau đó coi như là huynh đệ?

Huynh đệ lẽ nào là muốn dùng tiền tài đến thu mua sao?

Diệp Thần nhất thời có chút xem thường hà hăng, trên mặt hẳn bắt động thanh sắc, cũng không nói gì.

Hà hăng nhưng coi chính mình cho thù lao không đủ, liền đem cánh tay khoát lên Diệp Thần trên bả vai: "Ngươi nếu ở bên trong thảo dược bên trong hiệp hội, nói vậy sau đó khẳng định là muốn làm một cái thầy thuốc. Toàn quốc tốt nhất thầy thuốc, cơ bản đều là từ trường học của chúng ta bên trong đi ra ngoài. Nếu như ngươi giúp ta truy Thượng Lâm khi sương, như vậy ta liền giúp ngươi tiến vào trường học của chúng ta, cái điều kiện này thế nào?"

Nói thật cho ngươi biết, cha ta chính là đại học y khoa Phó hiệu trưởng, làm một học sinh đi vào, chỉ cần hẳn một câu nói."

Diệp Thần vẫn cứ không nói gì, chẳng qua là cảm thấy hà hăng mục càng đáng ghét.

"Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, ngươi khẳng định đang nghĩ, dựa vào năng lực của chính mình cũng có năng lực thi vào đại học y khoa. Ta là người từng trải, tuyệt đối so với ngươi rõ ràng. Thi đại học đó là thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc, có quá nhạy cảm lý tổ chất không được người đều bởi vì căng thẳng mà phát huy thất thường. Ngươi liền có thể bảo đảm mình nhất định sẽ không thất thường sao? Tiểu học đệ, cho dù tốt lương cầu, cũng có thể sẽ ngựa gãy móng trước!" Hà hăng sau khi nói xong, lại vỗ vỗ Diệp Thần vai, sau đó liền đi trở lại phòng khách bên trong.

Hà hăng đối với chính mình vừa nãy tung đi này phiến mê hoặc rất tin tưởng, dưới cái nhìn của hẳn, Diệp Thần sờ dĩ không nói lời nào, khẳng định là bởi vì ở trong nội tâm làm kịch liệt đấu tranh tư tưởng.

Tiểu Tấn Tiên lúc này lại là có chút buồn bực, hẳn tự như: "Đây là tình huống thế nào? Lẽ nào tiểu gia trên mặt của ta viết một cái tiền chữ sao? Làm sao người người đều muốn cho ta tiền?"

Ăn ngay nói thật, tiền vật này xác thực là hẳn hiện tại uy hiếp. Hẳn thiếu tiền, phi thường thiếu tiền! Thế nhưng này cũng không mang ý nghĩa Diệp Thần sẽ bị tiền tài thu mua.

Nhớ lúc đầu đối mặt Tô gia đại tiểu thư vút ra đến một triệu, tiểu Tấn Tiên đều nhẹ như mây gió làm như không thấy, chớ nói chi là này chỉ là một trăm đồng tiền.

Hừ, muốn tán tỉnh nữ còn không nỗ lực hết vốn liếng? Cũng quá tốn rồi!

Nhìn tiểu gia ta, vì bên người những này oanh oanh yến yến các nữ hài tử, đốt bao nhiêu lá bùa rồi! Vậy cũng đều là bạch Hoa Hoa bạc a!

Diệp Thần khinh thường lạnh lùng hừ một tiếng, nắm bắt này mong manh một xấp tiền liền đi tiến vào phòng khách.

Hắn trực tiếp đi tới trước bàn ăn mặt, đem này một ngàn đồng tiền ngã tại trên bàn: "Lâm khi sương, hà hăng người này muốn tán tỉnh ngươi. Hẳn vì để cho ta giúp hẳn, cầm số tiền này đến thu mua ta, hơn nữa còn nói nếu như ngươi thành bạn gái của hẳn, hẳn liền đi cửa sau giúp ta tiến vào đại học y khoa. Tiền ta thả này, chính ngươi nhìn làm đi."

Tất cả mọi người nhất thời đều nghe được sững sờ, ánh mắt cùng nhau tụ tập ở lâm khi sương trên người. Hà hăng chính gấp một mảnh thịt hướng về bỏ vào trong miệng, hẳn cũng sờ bên dưới, chiếc đĩa cùng thịt nhất thời liền từ trong tay rơi xuống tới trên đất.

"Diệp Thần, tiểu tử ngươi..." Hà hăng mặt trong nháy mắt lộ ra phần nộ, hẳn vươn ngón tay Diệp Thần mũi, tức giận đến cả người thẳng run, lẳng là nói

không hết này nửa câu nói sau.

Lâm khi sương nhưng là đứng , lạnh như sương lạnh giống như đi tới hà hăng trước người, nhân nhạh hỏi: "Người muốn tán tỉnh ta?"

"Híc, ta..." Hà hăng chính cân nhắc làm sao tìm từ, liền nhìn thấy lâm khi sương một cái lòng bàn tay hướng về chính mình quạt lại đây.

"Đừng!"

Một tiếng lạnh lạnh bạt tai vang lên, toàn bộ bên trong phòng khách nhất thời yên tĩnh lại. Hà hăng bị một bạt tai này đánh cho có chút không rõ, trên mặt đau rất, lưng tưng phi thường.

"Người cho rằng ta lâm khi sương là cái gì? Là thương phẩm sao? Lại dùng như vậy thấp hèn thủ đoạn mưu toan cùng Diệp Thần làm giao dịch! Người đứng là quá buồn nôn, quá vô sỉ rồi!" Sau khi nói xong, Lâm đại tiểu thư nổi giận đật(mà) đi ra phòng khách.

Nàng như thế vừa đi, Diệp Thần, nghiêm vân cùng thu tuyết tự nhiên cũng theo đi ra ngoài. Ba người đi ra quán cơm sau đó, Diệp Thần đuổi theo lâm khi sương.

"Lâm chủ trường, người một cái tát kia đánh cho thật là hả giận!" Tiểu Tán Tiên giờ ngón tay cái lên.

"Diệp Thần, cảm tạ người đem tất cả những thứ này nói ra, không phải vậy ta khẳng định vẫn chưa hay biết gì." Lâm khi sương nhìn Diệp Thần, nghĩ đến hấn do vì chính mình mà không bị người khác thu mua, mặt cười nhất thời hồng .

Vậy cũng là đại học y khoa tiêu chuẩn, Diệp Thần lại không có chút nào động tâm. Lẽ nào ở trong lòng của hấn, chính mình so với một khu nhà đại học danh tiếng thư thông báo trúng tuyển còn trọng yếu hơn sao?

"Hai ta ai với ai, không cần khách khí như thế. Đương nhiên, người nếu như nhất định phải cảm ơn ta, hôm nào ngay khi lần trước cái kia khảo xuyên điểm mời ta ăn một lần cơm được." Diệp Thần cười nói.

Hấn nói chính là khảo xuyên điểm, lâm khi sương trí tuệ bên trong nhưng là liên tưởng đến bên trong khảo xuyên điểm không xa này nhà xích khách sạn. Ngày đó Diệp Thần cái tên này đánh chính mình cái mộng cảnh tượng nhất thời lại phù hiện tại trước mắt, lâm khi sương trắng Diệp Thần một chút, sắc giọng: "Lưu manh!"

"Người này thì có điểm không nói lý , làm sao ăn một lần cơm cũng lưu manh ?" Diệp Thần trong mắt lóe cười xấu xa.

Trải qua lần này thời gian, hấn cùng lâm khi sương trong lúc đó gần cách xem như là triết để mở ra .

Hai người chính ở lúc nói chuyện, nghe được phía sau truyền đến chạy trốn tiếng bước chân, hà hăng quát ầm cũng Vang : "Diệp Thần, người hấn mẹ nó đứng lại cho ta!"

Diệp Thần cười khổ lắc lắc đầu, phiền phức quả nhiên hay vẫn là đến rồi. Hấn cùng lâm khi sương liếc mắt nhìn nhau, sau đó liền quay người sang.

"Diệp Thần, hà hăng cái tên này nhìn đáng ghét là muốn gây sự với người." Thu tuyết mặt lộ vẻ về về ưu lo.

"Nếu không ta đến đây đi." Nghiêm vân che ở Diệp Thần trước người.

"Giết gà yên dùng ngừu đao? Đây mấy cái tiểu rác rưởi, ta một người ứng phó như vậy đủ rồi." Diệp Thần cười nhạh, đón hà hăng liền cất bước đi tới.

Hà hăng phía sau còn theo hấn ba cái đồng học. Ba người khí thế hùng hổ, mặt lộ vẻ tàn nhẫn, xem đáng ghét như vậy, bọn hấn ngày hôm nay không đem Diệp Thần đánh cho xuống không được giường, là căn bản sẽ không bỏ qua .

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 135: Người không ăn chay, ta ăn chay?

Hà hăng tức giận đến mặt đều có chút biến hình , hấn lạnh lùng nói: "Tiểu tử người làm chuyện tốt đã nghĩ phải mong một cái rồi đi, cho rằng lão tử ta là ngòi không sao?"

Diệp Thần về mặt hồ hững: "Chân dài ở ta trên người mình, chẳng lẽ còn không cho đi sao? Người muốn làm gì?"

"Làm gì? Ha ha, lão tử tự nhiên là muốn làm nam nhân muốn làm sự tình!" Hà hăng nói, vung tay lên, liền dẫn phía sau hắn ba cái đồng học hướng về Diệp Thần đánh tới.

Diệp Thần vốn đây là xem thường cùng này bốn cái gia hỏa động thủ, bởi vì đối phương chỉ có điều là bình thường sinh viên đại học, thân thủ căn bản là cùng mình không ở một cấp bậc mặt trên.

Nhất tới cũng kỳ quái, như Hà hăng cảm giác ưu việt này tăng cao người, luôn yêu thích đem mọi người ấu đã nói thành là nam nhân muốn làm sự tình. Cũng không biết hắn là thật sự đối với mình này điểm mề quào thân thủ tràn ngập tự tin, hay vẫn là cho rằng vung vung nắm nắm đá đá chân sẽ dễ nữ sinh có cảm giác an toàn.

"Không biết tự lượng sức mình." Diệp Thần trong lỗ mũi nhàn nhạt hừ một tiếng, hắn đứng tại chỗ, liền chân cũng không có nhúc nhích, mắt lạnh nhìn này bốn cái hướng chính mình nhào tới sinh viên đại học, thân thủ liền hướng về phía trước nhất Hà hăng vỗ tới.

Hà hăng bình thời không ít đánh nhau, tuy rằng phần lớn thời gian đều là lấy nhiều khi ít, ý thể hiệp người, thể nhưng ít nhiều gì vẫn có một ít kinh nghiệm. Hắn nhìn thấy Diệp Thần phiến tới được bạt tai, đột nhiên hướng về tả lóe lên, tay phải nắm nắm thì lại hướng về đối phương dưới cằm vung tới.

Mặt khác ba cái nam sinh thì lại đối với Diệp Thần hình thành bao giáp tư thế, mới xem, mấy người này tựa hồ còn có một chút chút ít tiểu nhân: nhỏ bé hiểu ngầm.

Nghiêm vân vừa nhìn thấy Diệp Thần tư thế kia, trong lòng liền nói thầm một tiếng không tốt. Dưới cái nhìn của nàng, Diệp Thần tên kia đừng nói là tán đã đánh lộn, e sợ liền giả cũng không đánh quá mấy biết, thực sự là cái newbie. Nghiêm vân dưới chân hơi động, lúc này liền chuẩn bị đi tới trợ trận.

Nhưng là nàng vừa mới mới vừa bước ra nửa bước, liền nghe được "Ba ba Ba ba" bốn tiếng vang lên giòn giã. Bởi vì Diệp Thần là bối đối với mình, vì lẽ đó nghiêm vân căn bản cũng không có nhìn rõ ràng hắn là làm sao ra tay, thể nhưng trong nháy mắt, này bốn cái đại học thân liền bị đập bay ra ngoài.

Đừng nói là nghiêm vân, liền ngay cả Hà hăng đều không có thấy rõ Sở Diệp Thần động tác. Hắn rõ ràng đã làm ra tránh né động tác, nhưng là Diệp Thần bạt tai hay vẫn là vang dội lạnh lạnh đất(mà) tạt vào mặt hắn. Hà hăng nhất thời một trận đầu vầng mắt hoa, thân bắt do kỷ liền bay ra ngoài, mắt nổ đom đóm đồng thời, thậm chí ngay cả lão nha đều bị đánh cho bay ra.

Nhất thời liền vang lên kêu rên tiếng, Hà hăng định thần nhìn lại, chính mình ba người kia anh em lại cũng trong cùng một lúc ngã trên mặt đất, mà Diệp Thần thì lại hảo đoan đoan đứng ở nơi đó, hắn nhất thời hải đến kinh hãi đến biến sắc.

"Một đám rác rưởi!" Diệp Thần lạnh lùng nói, hắn xoay người liền đi, căn bản không thèm để ý nằm trên đất Hà hăng bốn người.

Nghiêm vân cùng thu tuyết hiển nhiên bị kinh đến, các nàng há hốc mồm, mãi đến tận Diệp Thần đi tới trước người mới phục hồi tinh thần lại. Các nàng cũng không nghĩ tới Diệp Thần cái tên này trong lúc nhất tay liền giải quyết phiền phức, nhất thời đối với hắn nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Diệp Thần, không thấy được a, tiểu tử người thân thủ còn rất gọn gàng." Nghiêm vân nói.

Đương nhiên, nàng cũng có lòng tin vừa đối mặt liền quật ngã đối phương bốn người, bất quá nhưng không hẳn có năng lực có Diệp Thần như vậy tiêu sái gọn gàng.

"Ồ đâu là ta lợi hại, rõ ràng là bọn hắn quá không đỡ nổi một đòn." Diệp Thần cười cợt, về mặt không phản đối.

Ba cái muội Tử Chi bên trong, cũng chỉ có Lâm khi sương vừa bắt đầu liền không có cái gì lo lắng. Dù sao lần trước Diệp Thần cái tên này đã từng một người cho tới quá mười mấy người, hơn nữa này mười mấy người xem muốn xa xa so với Hà hăng bốn người bọn họ sinh viên đại học có sức chiến đấu.

"Diệp Thần, cảm tạ người." Lâm khi sương nói.

"Không cần khách khí như thế, giúp người liệu lý những cái kia con ruồi, vốn là ta phải làm mà." Diệp Thần khoát tay áo một cái.

"Đúng rồi, không nghĩ tới Diệp Thần người lại còn rất hiểu thuốc Đông y mà, lại liếc mắt là đã nhìn ra Hà hăng cái kia phương thuốc vấn đề." Nghiêm vân tán dương.

"Ha ha, tám kia phương thuốc quá tổn, thực sự là sơ hở trăm chỗ. Ta không chỉ có hiểu thuốc Đông y dược lý, hơn nữa trung y bên trong xoa bóp cạo gió châm cứu cái gì, cũng có biết một, hai. Trước đây từng ở một cái chỗ khám bệnh bên trong giúp người khác đại quá ban, các người xung quanh nếu là có nghi nan tạp chứng gì cần trị liệu, không ngại thay ta giới thiệu một chút." Tiểu Tán Tiên nhớ tới chính mình treo ở internet những cái kia có vẻ như có chút không nhanh mà kết thúc ra chẩn bệnh tin tức.

"Không thành vấn đề." Ba cái muội Tử Quân gật gật đầu.

Lần này liên nghị hội tan rã trong không vui, Diệp Thần bốn người bọn họ cũng không có làm tiếp lưu lại, trùng lại đi tàu địa ngầm trở lại từng người trong nhà.

Đến lúc buổi tối, tiểu Tán Tiên vừa tắm xong, liền nhìn thấy nghiêm vân điện thoại đánh vào.

"Này, nghiêm vân, có việc gì thế?"

"Diệp Thần, phía ta bên này vừa vận có cái thầy thuốc sống, không biết ngươi có hứng thú hay không."

"Ừ?" Diệp Thần ánh mắt sáng lên, vội hỏi: "Ngươi nói một chút là tình huống thế nào, người bệnh bệnh tình nghiêm trọng không?"

"Không có cái gì người bệnh rồi, là như vậy, ban ngày lúc này ngươi không phải ra tay giáo huấn hà hăng sao, tên kia thực sự có chút thân thân thể yếu kiêu quý, lại trực tiếp liền tiến vào bệnh viện. Nghe nói hắn đến trụ một quãng thời gian bệnh viện, lấy chúng ta tán đả đội sẽ không có đội y. Không biết ngươi đối với chức vị này có hứng thú hay không?" Nghiêm vân nói.

"Đội y sao? Nhưng là ta được với học a, hẳn là không thời gian."

"Cái này không quan trọng, ngươi chỉ cần tan học sau đó đã qua là được. Nơi đó đãi ngộ rất tốt, một ngày có năm trăm đồng tiền đây."

"Năm trăm khối?" Diệp Thần vừa nghe, nhất thời hứng thú. Nếu như một ngày năm trăm khối, như vậy hẳn chỉ cần công tác hai ngày, liền có năng lực kiếm được một tờ giấy phủ vật liệu. Huống hồ gần nhất vì đào tạo Lôi Linh thảo, cũng cần đại lượng ngọc vỡ, có mỗi ngày này năm trăm thu vào, có thể coi là giảm bớt hẳn khăn cấp.

"Không thành vấn đề, vậy ngươi đem địa chỉ nói cho ta, ta ngày mai sẽ đi."

"Ngày mai tan học sau đó, ta mang theo ngươi cùng đi chứ. Thuận tiện giới thiệu cho ngươi một tỷ võ quán tình huống bên trong." Nghiêm vân nói.

Ngày thứ hai tan học sau đó, Diệp Thần ngồi nghiêm vân xe đến võ quán. Nghiêm vân trong nhà cũng khá là giàu có, tuy rằng hay vẫn là học sinh cấp ba, nhưng năng mỗi ngày nhưng là lái xe đến trường.

Nghiêm vân xe là một chiếc nhập khẩu jeep tự do hiệp, xanh ngọc sắc thân xe, trước xe hai cái đèn lớn, đỉnh đầu còn có hai cái đèn thiên song, xem vừa thời thượng lại tràn ngập dã tính. Xe như vậy, cũng chỉ có chung tình bên ngoài nam nhân mới sẽ thích.

Tiểu Tán Tiên ngồi ở bên trong, chỉ cảm thấy nghiêm vân xe so với tô mân càng thảo mình thích, nhưng cũng không biết này jeep tự do hiệp hiện nay còn chưa ra thị trường, là nghiêm vân trong nhà thông qua cửa ngõ nào đó từ xưởng làm riêng.

Võ quán kia lại vào chỗ với trung tâm thành phố phần hoa đoạn đường, thuê lại một cái tầng trệt, bên trong trang hoàng cổ kính, khiến người ta rất có khoái ý ân cừu võ hiệp cảm giác. Võ quán ở giữa lơ lửng một cái lớn biển, dăng thư "Chối lợi võ quán" bốn chữ.

"Này võ quán ông chủ hẳn là rất có tiền đi. Ta xem này bản bát tiên là thanh Quang Tự thời kì Tiểu Diệp gỗ tử đàn, trên tường này phó chữ cũng tả đến mức rất có khí phách, tuy rằng không phải xuất từ mọi người(đại gia) tác phẩm, thế nhưng trong đó này sơi dững cảm giang hồ khí tức nhưng không phải người bình thường có năng lực tả đến đi ra, ai, chỉ là đáng tiếc không có kí tên."

"Ngươi lại còn hiểu Cổ Đồng cùng thư pháp?" Nghiêm vân hơi kinh ngạc, dù sao Diệp Thần mặc đồ này, thực sự cũng Cổ Đồng không thể nào đánh đáng.

"Có biết một, hai thôi." Diệp Thần vừa nói, vừa đi đến này phó chữ phía trước, cẩn thận quan sát.

Như vậy thương tù thư pháp, khắp nơi lộ ra dững cảm bất kham cùng đại nghĩa lẫn nhiên Hạo Nhiên Chính Khí, để tiểu Tán Tiên cảm giác phi thường thoải mái. Hắn nhìn hồi lâu, trong lòng đột nhiên bốc lên một người tên, thế nhưng là không dám xác định.

Ngay vào lúc này, một cái tráng kiện mà mạnh mẽ bàn tay lớn, đập lên Diệp Thần vai: "Tiểu tử, ngươi chính là mới tới đội y?"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 136: Chối lợi võ quán

Ân ta đúng thế." Diệp Thần quay đầu lại, nhất thời liền bị sợ hết hồn.

Trước mặt hắn đứng một vị thân cao gần như một mét chín, bắp thịt toàn thân nổ tung phát đạt, lông mày rậm mắt to nam nhân.

"Ta đàm chối lợi, là này võ quán Đại sư huynh, ngươi mới đến, có cái gì không hiểu có thể trực tiếp đi hỏi ta." Kẻ cơ bắp nói, võ võ Diệp Thần vai.

Diệp Thần giật mình, hần cảm giác được tay của đối phương chường vô vào bả vai của chính mình, lại như là một cục gạch ở đập giống như vậy, không chỉ có lực, hơn nữa cứng rắn. Cũng may nhờ là tiểu Tấn Tiên, nếu như đối làm là mặt khác một người bình thường, e sợ lúc này liền sẽ hai chân mềm nhũn quỳ trên mặt đất.

Đàm chói lợi ngược lại không phải cố ý, chỉ bất quá hần trời sinh thân lực, xưa nay chính là bộ dáng này. Hần vô Diệp Thần hai lần, sau đó mới đột nhiên nghĩ đến chính mình đã quên thu lực, bất quá trước mặt tiểu tử này dĩ nhiên không hề động một chút nào, liền vai cũng không chiến một tý, thần sắc hần hơi động, nhất thời té quan sát kỹ Diệp Thần.

"Xin chào, ta Diệp Thần, kính xin người sau đó chăm sóc nhiều hơn." Diệp Thần mỉm cười gật đầu gật đầu.

"Tiểu tử người xương còn rất cứng rắn thực." Đàm chói lợi lấy tay thu rồi trở lại, theo Diệp Thần vừa nãy ánh mắt, nhìn về phía trên tường này phó chữ, hỏi hần: "Ta xem người vẫn ở xem trên tường này phó chữ, làm sao, có phát hiện gì?"

"Chữ là chữ tốt! Ta đã đoán một người, nguyên bản còn không dám xác định, nhìn thấy Đàm sư huynh người sau đó, nhưng là trong lòng nắm chắc rồi." Diệp Thần nói.

"Ừ? Người nói xem."

"Vọng cửa đầu dừng tư trường kiếm, nhần chết giấy lát chờ đồ rể : cái. Ta tự Hoàn Đào Hưởng Thiên Tiểu, đi ở can đàm hai Côn Luân." Diệp Thần chưa có nói ra người họ có tên chữ, nhưng là đột nhiên niệm một bài thơ đi ra.

Bài thơ này, là thanh Quang Tự thời kì biến pháp Mậu Tuất thì bỏ mình cầu nhân đàm tự cùng ở tại ngục bên trong tuyệt bút. Người phạm tục đều chỉ biết đàm tự cùng là một giới liễu mình vì nước bỏ y thư sinh, cũng không biết hần đồng thời cũng là một vị du lịch thiên hạ người mang tuyệt thế võ học giang hồ hiệp khách.

Đàm chói lợi lúc này liền giơ ngón tay cái lên, trong miệng khích lệ nói: "Có năng lực ở đây sao trong thời gian ngắn đoán ra sách này pháp lai lịch người, tiểu tử người hay vẫn là cái thứ nhất. Lợi hại!"

Nghiêm vân nhìn thấy đàm chói lợi cùng Diệp Thần nhanh như vậy liền quen thuộc , trong lòng tự nhiên cũng cao hứng vô cùng. Nàng bắt chuyện một tiếng, liền xoay người đi cho Diệp Thần công việc nhập chức thủ tục đi tới.

Đàm chói lợi thì lại mang theo Diệp Thần chung quanh tham quan một tý võ quán, sau đó càng làm võ quán bên trong huynh đệ một vừa giới thiệu cho Diệp Thần. Bởi vì chỉ là mới đến, vì lẽ đó Diệp Thần biểu hiện khiêm tốn có lễ, đàm chói lợi nhưng cho rằng Diệp Thần là có chút sợ hãi võ quán bên trong những này kẻ cơ bắp.

"Diệp Thần a, nơi này đều là luyện gia tử, người đừng xem bọn hần quyền đâm cước đá có chút hùng hổ, kỳ thực cũng đều giống như ta, tuy rằng tính khí đại hóa bạo một chút, nhưng đều là chân thực người tốt, người đừng sợ." Đàm chói lợi nói.

Diệp Thần chỉ là cười ha ha, không hề nói gì.

Bọn hần một đường trò chuyện, đột nhiên trước mặt đi tới một cái thanh niên tóc dài. Thanh niên kia xem vênh vào tự đắc, một bộ trâu bò hò hét đáng vẻ, vóc người tuy rằng không cao, thể nhưng trên người bắp thịt nhưng rất thực sự. Hần một đôi mắt cực kỳ sắc bén, trực tiếp liền không chút khách khí đất(mà) quan sát Diệp Thần.

"Ta đến giới thiệu cho người một chút đi, vị này chính là Lý Dương, ở võ quán các sư huynh đệ bên trong bài Hành lão nhị." Đàm chói lợi giới thiệu.

"Hai sư huynh, người tốt." Diệp Thần lễ phép đưa tay ra.

Nhưng mà Lý Dương nhưng là hơi nhướng mày, lắc lắc đầu, ngữ khí của hần có chút khinh thường Diệp Thần: "Ta mới vừa nghe tiểu Vân nói võ quán bên trong thay đổi đội y, làm sao nhưng là mới tới như thế một cái tuổi còn trẻ tiểu tử? Lễ nào là võ quán bên trong không tiền sao?"

Diệp Thần đúng là không thể nào lưu ý, như vậy bị người coi thường cảnh tượng, hần gần nhất gặp phải thực sự có chút nhiều. Diệp Thần cười nhạt, mở miệng nói: "Lý sư huynh, gần nhất mấy ngày nay, phía sau lưng người có phải là một con đau a?"

Lý Dương sửng sò, hần mấy ngày trước đây cùng Đại sư huynh lúc tỷ thí, xác thực là bị chặt chẽ vững vàng sau lưng bộ thương một chưởng, đã đau chùng mấy ngày , cũng không thấy tốt. Không nghĩ tới tiểu tử này chỉ thô liếc mắt nhìn, lại liền phát hiện chính mình ẩn tật.

Hần lúc này liền đối với Diệp Thần có chút vài phần kính trọng, vội hỏi: "Là có chuyện như thế. Người nếu là đội y, cũng sắp điểm giúp ta nhìn một chút đi."

Diệp Thần đưa tay đè lại Lý Dương cánh tay, đem đối phương phần lưng dán này Long hổ hạ đánh thuốc cao xé xuống: "Người loại này thương tổn là bối cơ không có điều chỉnh xưa nay, dán thuốc cao không lớn bao nhiêu tác dụng, ta cho người xoa bóp một tý."

Hần nói, lấy mu bàn tay ở Lý Dương phần lưng chỗ đau, đỉnh đầu nhần một cái, sau đó theo bắp thịt nắm cầm mấy lần. Toàn bộ quá trình chỉ dùng 2,3 phút, Lý Dương hoạt động một chút cánh tay của chính mình, liền phát hiện triển khai như thường, thậm chí ngay cả một tia cảm giác đau đều cũng lại không cảm giác được.

"Mịa nó, thần y a! Không nghĩ tới người chỉ nhẹ nhàng lấy như vậy mấy lần, ta lại là tốt rồi!" Lý Dương lúc này liền giơ ngón tay cái lên, trên mặt lộ ra bội phục về mặt.

"Mặc dù nói hiện tại không đau, thế nhưng người lúc ngủ hay là muốn chú ý một tý. Ta phát hiện người chỗ này nguyên vốn là có vết thương cũ, sau đó nhàn đến không có chuyện gì, liền đến tìm ta xoa bóp một chút đi." Diệp Thần nói.

"Hảo hảo được, cảm tạ người!" Lý Dương hướng về phía Diệp Thần cùng cùng đi quyền.

Đàm chọi lại đứng ở một bên, đem vừa nãy hết thấy đều xem ở trong mắt, kỳ thực hẳn nguyên bản đối với Diệp Thần y thuật cũng có một chút hoài nghi, nhưng là hiện tại nhưng hoàn toàn yên lòng.

Cũng không lâu lắm, Diệp Thần vô cùng kỳ diệu y thuật liền từ Lý Dương trong miệng truyền ra ngoài. Lý Dương cái tên này tuy rằng bình thường xem không coi ai ra gì, một bộ trâu bò hò hét đáng vẻ, thế nhưng đối với chính mình bội phục người, nhưng là đánh trong đáy lòng tôn sùng đầy đủ.

Ở cái này võ quán bên trong, đàm chọi lại là cái thứ nhất có thể làm cho Lý Dương bội phục người. Diệp Thần, miễn miễn cường cường xem như là thứ hai đi, dù sao nơi này là võ quán, mà không phải bệnh viện hoặc là phòng khám bệnh.

Diệp Thần vừa mới vừa tới đến trả không một canh giờ, toàn võ quán trên dưới liền không người không biết kỳ danh. Liền ngay cả vừa xong xuôi thủ tục nghiêm vân đều tìm tới tiểu Tấn Tiên.

"Diệp Thần, nghe nói người xoa bóp tay nghề không sai, vừa nãy hai ba lần liền chữa khỏi hai sư huynh ản tật. Ta gần nhất toàn thân bắp thịt có chút khẩn, không biết có phải là luyện được hơi quá rồi, người giúp ta cũng điều chỉnh một chút đi." Nghiêm vân nói.

"Không thành vấn đề, bất quá người tốt nhất có năng lực tìm một chỗ nằm xuống đến."

"Bên kia có cái bảo đảm kiện thất, người đi theo ta đi." Nghiêm vân sau khi nói xong, mang theo Diệp Thần hướng võ quán phía bên phải đi đến.

Bảo đảm kiện trong phòng cửa sổ lá sách kéo, tia sáng có vẻ có chút ám, nghiêm vân đưa tay mở đèn Khai Quang, nhu hòa hào quang màu nhũ bạch nhất thời rọi sáng cái này tiểu gian phòng nhỏ. Ở giữa bày một Trương Nhất mét hai, ba giường, trên tường còn mang theo một cái bạch đại quái.

Nghiêm vân nằm ở trên giường mặt, Diệp Thần nhìn này bảo đảm kiện bên trong cảnh tượng có chút quen thuộc, hẳn hơi sững sờ, hồi ức chính mình trước đây làm thiếp bảo an lúc này, thường thường ở đảo quốc động tác phiến bên trong nhìn thấy khung cảnh này.

Hèn mọn xoa bóp Y Sư, quyền rũ thanh xuân thiếu nữ, lão luyện mà tràn ngập sức mê hoặc bàn tay lớn, thướt tha vận vẹo xinh đẹp **—— tổ người 〇 kỹ sư xoa bóp mê hoặc.

"Khặc khặc..."

Tiểu Tấn Tiên không nhịn được nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hẳn nhìn thấy nghiêm vân này ngang dọc tươi đẹp thân thể, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm gì ra tay.

"Người chớ sốt sắng, không cần ủy thủ ủy cước, coi như ta là một người đàn ông được rồi." Nghiêm vân ngược lại là lăm lăm liệ liệ, nài cho rằng Diệp Thần chỉ là thẹn thùng.

Diệp Thần tự nhiên không có thẹn thùng, hẳn chỉ có điều là ở trong đầu đơn giản quá một lần hương diễm động tác phiến, trong lòng đột nhiên bốc lên một cái tà ác ý nghĩ.

Ngược lại xung quanh vừa không có những người khác, duyệt phiến vô số chính mình, cũng nên thực tiễn một tý lúc trước cùng Bảng ca cộng đồng thảo luận đi ra những cái kia lý luận tri thức có hữu hiệu hay không...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Tràn ngập ma lực tay

Nghiêm vân tự nhiên không biết Diệp Thần lại có ý biến thái, nài chỉ là không hiểu ra sao đất(mà) cảm giác được một tia không tầm thường gió mát, trên cánh tay lông tơ đều thụ.

"Còn nói ta căng thẳng, tại sao ta cảm giác ngại so với ta còn muốn căng thẳng đâu?" Diệp Thần bên trong đôi mắt lóe ý cười, đưa tay nắm chặt rồi nghiêm vân cánh tay.

"Nào có? Ta chỉ là ăn mặc tương đối ít, cảm giác có chút lạnh mà thôi." Nghiêm vân nghiêng đầu qua, không dám xem Diệp Thần con mắt.

"Khách rồi..." Diệp Thần thoáng dùng sức uốn một cái.

"Ồi."

"Làm sao, làm đau ngại sao?"

Ân có một chút điểm, bất quá liền đau như vậy một tý dưới, hiện tại cảm giác thật thoải mái. Diệp Thần, ngại vẫn đúng là rất thật sự có tài." Nghiêm vân nói.

"Luyện tán đá cũng phải có chừng có mực, không thể vận động quá mức. Ngươi khớp xương đều có một chút điểm sai vị." Diệp Thần vừa nói, vừa vỗ nghiêm vân thân thể: "Ngươi vượt qua thân đi, quay lưng ta."

"Ừ..." Nghiêm vân vượt qua thân, nằm lý ở trên giường.

"Ngươi vốc người vẫn thật không sai mà, trước no sau đủ." Diệp Thần nói đùa.

"Đó là đương nhiên, bằng không ta làm gì luyện tán đá? Không chính là vì phòng lang sao? Ta cho ngại biết... Ai, ngại làm gì thế?" Nghiêm vân mặt cười biến đổi, nàng cảm giác được Diệp Thần cái tên này lại lấy tay đặt ở cái mông của chính mình mặt trên.

"Xoa bóp xoa bóp a, không phải ngại để ta coi ngại là làm nam nhân sao?"

"Nói là nói như vậy, có thể ngại cũng quá trực tiếp đi. A... Ngươi nhẹ chút... Ân..." Nghiêm vân đang nói chuyện, liền cảm giác được Diệp Thần lực tay đột nhiên tăng lớn.

Cái mông đầu tiên là truyền đến một trận đau nhức, liền tiếp theo chính là tê dại nộn dương khoan khoái, nàng nhất thời liền không nhận được khê hừ một tiếng.

"Hình dạng là không sai, nhưng đáng tiếc bắp thịt hơi có thêm một chút, co dãn sẽ không có tốt như vậy." Diệp Thần nói.

"Ngươi loạn giảng, ta co dãn nơi nào không tốt rồi!" Nghiêm vân quay đầu lại trừng Diệp Thần một chút.

Diệp Thần cười ha ha, ở nàng **** bên trên nhẹ nhàng vỗ ba lần, miệng nói: "Ngươi nghe thanh âm này, rõ ràng co dãn nộ giai."

Trong miệng hần tuy rằng nói như vậy, trong lòng nhưng là hơi có chút mừng thầm. Nghiêm vân tiểu **** kỳ thực co dãn phi thường bồng, hơn nữa bởi vì luyện tán đá duyên cớ, phi thường khẩn trương, tròn vo chặt chẽ cực kỳ có mô hình.

"Này, tiểu tử ngại không cho nhân cơ hội chiếm ta tiện nghi!" Nghiêm vân mặt đỏ, nàng phát hiện Diệp Thần ở đánh cái mông của chính mình thì, dĩ nhiên có một tia như điện lưu tê tê đại đại sáng khoái ý.

Diệp Thần không nói gì, mà là đưa tay theo nghiêm vân hoàn mỹ phần lưng đường vòng cung, một đường xoa bóp đến nàng dưới nách. Tuy rằng nhưng vẫn là ở xoa bóp xoa bóp phần lưng, nhưng là hần thật dài ngón tay nhưng là vô tình hay cố ý đất(mà) chạm được trước ngực nàng thể thổ ngọc.

Đương nhiên, bởi vì cách quần áo lại cách văn ngực, vì lẽ đó ngược lại chạm đến không ra một chút gì.

Nghiêm vân mặt cười càng hồng, nàng cũng không biết Diệp Thần động tác này là có ý định hay là vô tình, trái tim nhỏ rầm rầm gia tốc nhảy lên, liền phảng phất có một con nai con ở bên trong khoảng chừng: trái phải loạn va.

Diệp Thần vừa bắt đầu kỳ thực là ở mô phỏng theo đảo quốc động tác phiến bên trong những cái kia xoa bóp kỹ sư thủ pháp, nhưng là hần lại phát hiện nghiêm vân cũng không có quá rõ ràng phản ứng. Chẳng trách Bàng ca nói Tokyo nhiệt bên trong những cái kia con hát chúng ta rất nhiều lúc là làm bộ **, xem ra những cái kia diện mạo hèn mọn xoa bóp kỹ sư chúng ta thủ pháp đúng là không sao thế.

Đến sau đó, tiểu Tán Tiên nhưng là đường hoàng ra dáng bắt đầu cho nghiêm vân xoa bóp, hần vận dụng một chút mấy đã mất truyền ra thời cô thủ pháp, đồng thời lại đang đầu ngón tay lòng bàn tay bỏ thêm một chút tiên lực. Diệp Thần phát hiện, nghiêm vân bì dưới bắp thịt bởi vì quanh năm tán đá hơi có chút tổn thương, liền liền dùng tiên lực bang nhuần Nuôi dưỡng.

Những cái kia tổn thương bộ phận cơ thịt ở tiên lực nhuần Nuôi dưỡng dưới, lại trùng lại đổi phát tái sinh cơ, từng điểm từng điểm lặng yên khép lại. Loại này tái sinh mà khép lại mang cho nghiêm vân, nhưng là quá mức bình thường tươi đẹp trái nghiêm.

Ở cảm giác của nàng bên trong, Diệp Thần tay phảng phất có ma lực giống như vậy, đến mức đều sẽ mang đến một tia lại một tia khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung khoan khoái cảm giác. Này khoan khoái cảm giác kích thích nghiêm vân đầu dây thần kinh, để trong đầu của nàng một trận lại một trận kỳ ảo, toàn thân dòng máu đều ở gia tốc lưu động, bên ngoài thân nóng bỏng nóng lên.

"Ừm... A..." Nghiêm vân không kim lòng được đất(mà) rên rỉ, toàn thân không nhận được nhẹ nhàng vận vẹo, quay đầu lại nhìn Diệp Thần, trong miệng

rủ rì nói: "Diệp... Diệp Thần, thật thoải mái a... Ân..."

Diệp Thần không ngờ rằng chính mình "Hữu tâm ngã xuống Hoa Hoa không phát, Vô Tâm xuyên Liễu Liễu thành ẩm", nghiêm vân cái này cô gái nhỏ lại lộ ra một bộ động dục tiểu mẫu miêu đáng ghét. Lại không nói nàng rên rỉ cùng nỉ non cỡ nào quyến rũ, cùng với bình thường gọn gàng sáng khoái đáng vẻ như hai người khác nhau, chỉ cần là nghiêm vân này vì huân môn lung vẻ mặt, liền để Diệp Thần thay lòng đổi dạ .

Không thể không nói, mỹ nhân chính là mỹ nhân, mặc kệ nàng là tóc dài hay vẫn là tóc ngắn, mặc kệ nàng luyện không luyện tập tán đả. Lộ ra lần này con gái nhỏ tư thái nghiêm vân, so với trong ngày thường những cái kia ôn nhu như nước nữ nhân càng thêm đất(mà) mê hoặc mê người, ánh mắt của nàng quả thực có năng lực đem Diệp Thần cho hoà tan đi.

Đương nhiên, vào giờ phút này, nghiêm đại mỹ nữ cảm nhận được vui vẻ, vẫn không có mấy may hormone mùi vị. Nhưng mà tiểu Tán Tiên động tác kế tiếp, lại làm cho thân thể của nàng trong nháy mắt căng thẳng .

Diệp Thần theo bản năng mà liền đem một bàn tay lớn đặt tại nghiêm vân **** mặt trên, xuyên qua y phục của nàng chữ Nhật ngực, dịu dàng nắm chặt rồi một vết ôn hòa. Cùng lúc đó, hân khác một đôi tay thì lại đưa về phía hai chân của nàng trong lúc đó, cách quần, nhẹ nhàng chen ấn xuống một cái.

Nghiêm vân thân thể cũng sớm đã bị Diệp Thần làm cho mẫn cảm phi thường, nàng trong đầu kỳ ảo bên trong trong nháy mắt thêm ra như vậy một chút không bình thường mê ly vui vẻ.

Này đến tốt cùng là thể nào tư vị a?

Khác nào phá băng dòng suối bên trong đột nhiên nhảy ra đến một con cá , lại phảng phất kéo dài Ti Vũ bên trong lộ ra hoa đào mùi thơm, càng như là tầng tầng mây đen bên trong bỗng nhiên xẹt qua như vậy một tia chớp giật.

Đã sớm chứa đầy thủy đập lớn trong nháy mắt vỡ òa , mãnh liệt thủy triều tuôn trào mà xuống. Nghiêm vân phát sinh một tiếng ** đến cực điểm rên rỉ, này rên rỉ lại như là quán quanh từng tia từng tia tươi đẹp điện lưu, xinh đẹp lạnh lạnh đất(mà) để thời gian đều trong phút chốc dừng lại .

Nghiêm vân cảm giác được mũi chân của chính mình đều banh thẳng , toàn thân lại như là căng thẳng đến mức tận cùng giống như vậy, không thể động đậy chút nào. Có thể nàng nhưng không có chút nào muốn động, bởi vì chỉ cần bất động, này tươi đẹp liền phảng phất sẽ tuyên cổ bất biến đất(mà) tồn tại hạ đi.

Chẳng biết lúc nào, tay của nàng tóm chặt lấy Diệp Thần cánh tay, thậm chí ngay cả móng tay đều bám đến hân thịt bên trong.

Diệp Thần thì lại hơi có chút kinh ngạc, hân đang đối mặt mã Toa, Tô Hinh, Hàn điểm điểm, Ngô nhả nghiêm lúc này, tựa hồ đều trải qua tương tự cảnh tượng. Nhưng là chỉ có nghiêm vân phản ứng là như vậy khác với tất cả mọi người, khiến người ta khắc sâu ấn tượng.

Hân kinh ngạc bên dưới, ngược lại không biết bước kế tiếp hân là cái gì động tác . Dù sao cảnh tượng như vậy ở đảo quốc động tác phiến bên trong là chưa từng có, nó như vậy trúc trắc mà chân thực, khiến người ta đột nhiên không kịp chuẩn bị, rồi lại thật lâu dư vị.

Quá cực kỳ lâu, nghiêm vân thân thể mới từ từ mềm nhũn ra, nàng bám người Diệp Thần cánh tay móng tay cũng đưa ra đến, chỉ là màu da nhưng vẫn là như vậy ửng hồng, như phiêu mẫn cánh hoa rượu ngon giống như vậy, dư vị lượn lờ mùi thơm mê ly.

Nghiêm vân nhẹ nhàng cắn vào môi mình, trái tim nhảy lên so với vừa nãy càng tăng lên hơn liệt, trên trán của nàng có tí mồ hôi, hô hấp càng hơn U Lan.

Phục hồi tinh thần lại sau đó, trong lòng nàng hơi kinh ngạc. Nghiêm vân rất rõ ràng, mình tuyệt đối không thể tùy tiện tiện lại như vừa nãy như vậy thất thố, nàng tỉnh táo một cân nhắc, liền phát hiện hân là Diệp Thần tên kia tay có gì đó quái lạ.

Này thực sự là một đôi khiến người ta vừa sợ sệt có mê tay, nó tràn ngập ma lực, sau đó chính mình tốt nhất hay vẫn là tận lực tránh khỏi tiếp xúc...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Nguy cơ tứ phía thi đấu

Lần này ám muội mà hương diễm xoa bóp xoa bóp, để nghiêm vân đối với Diệp Thần có một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác kỳ quái. Một mặt, trong lòng nàng cảm giác mình hân là cùng Diệp Thần tránh khỏi tiếp xúc. Mặt khác, nghiêm vân rồi lại sẽ thỉnh thoảng đất(mà) nhớ tới cảnh tượng lúc đó, loại kia tươi đẹp khôn kể cảm giác, làm cho nàng thật lâu khó quên.

Cho tới sau đó mấy thiên trong thời gian, nghiêm đại mỹ nữ làm chuyện gì đều sẽ có chút thất thần, thậm chí ở trên TV nhìn thấy ôm ấp hôn môi màn ảnh, nàng đều sẽ cực kỳ khác thường mặt đỏ.

Bất quá, lần này xoa bóp xoa bóp cũng xác thực đạt đến hần là có hiệu quả, nghiêm vân cảm giác mình toàn thân lại như là thoát thai hoá cốt nhẹ nhàng khoan khoái, nguyên lai mấy chỗ có giao tình thương tổn địa phương cũng không lại đau đớn.

Tiểu Tán Tiên cao siêu y thuật rất nhanh sẽ được chói lợi võ quán bên trong tất cả mọi người tán thưởng. Hơn nữa hần tay chân chịu khó, kéo dài lúc trước làm thiếp bảo an lúc này tốt đẹp phẩm chất, ngoại trừ tận tâm thuốc trách nhiệm ở ngoài, còn thường thường biết đánh quét vệ sinh bụng trà rót nước, vì lẽ đó bên trong võ quán mỗi người đều rất yêu thích cái này thực sự tiểu huynh đệ.

Trong thành phố này to to nhỏ nhỏ võ quán tổng cộng có hai mươi, ba mươi nhà, trong đó đại đa số đều lấy học sinh làm chủ, đặc biệt sinh viên đại học chiếm đa số, thậm chí rất nhiều võ quán bên trong học Viên Đồ là một trường học học sinh. Chối lợi võ quán hơi có chút khác thường, trong đó học viên một nửa vì học sinh, một nửa thì lại công ty sẽ nhân sĩ.

Bởi vì Đại sư huynh đàm chối lợi một thân khổ luyện ngoại gia công phu, vì lẽ đó khá có danh tiếng. Bởi vì có danh tiếng, vì lẽ đó liền khó tránh khỏi muốn cùng những thứ khác võ quán thường thường luận bàn giao lưu. Diệp Thần đi tới chối lợi võ quán ngày thứ tư, hãy cùng chối lợi võ quán đi bài phòng một nhà "Hành phong võ quán".

Hành phong võ quán thực lực và chối lợi võ quán ở sàn sàn với nhau, đều là cái thành phố này kiệt xuất. Hai nhà võ quán thường thường sẽ tỷ thí với nhau, nhưng là bởi vì có đàm chối lợi tồn tại, đều là chối lợi võ quán thủ thắng.

Đều là làm bại tướng dưới tay người ta, hành phong võ quán tự nhiên có chút không cam lòng, vừa vặn mấy ngày trước đây bọn hắn chiêu thu mấy cái rất có bản lĩnh học viên, liền liền muốn từ chối lợi võ quán tìm về bãi. Chối lợi võ quán đối với này cũng không biết chuyện, các (chờ) đàm chối lợi mang theo một đám người đến sau đó, mới phát hiện hành phong võ quán ứng chiến ba người đều là khuôn mặt mới.

Bởi vì không biết sâu cạn của đối phương, vì lẽ đó chối lợi võ quán phái ra đặc lực nhất Chiến Tướng: Đàm chối lợi, Lý Dương, còn có nghiêm vân.

Cũng không chẳng qua là có lòng hay là vô tình, ngày đó hành phong bên trong võ quán người vây xem rất nhiều, luận bàn võ đài liền thiết lập tại võ quán luyện tập chính giữa đại sảnh. Cảnh tượng như vậy đàm chối lợi cùng Lý Dương trải qua nhiều lần, nghiêm vân nhưng là lần đầu gặp gỡ, nhìn xung quanh người người nhón nháo, trong lòng nàng có chút sốt sắng.

Diệp Thần ở cho nghiêm vân làm bắp thịt triển khai lúc này, cũng phát hiện nàng căng thẳng. Tiểu Tán Tiên an ủi: "Không phải là đánh giá mà thôi sao, thả lỏng một điểm, không có gì ghê gớm."

"Nói tới đến ung dung, lại không phải ngơ ngác trên, ngơ ngác đương nhiên sẽ cảm thấy không có gì ghê gớm."

"Ngược lại ngơ ngác chỉ là một cái cô gái yếu đuối, thắng tự nhiên sẽ bác đến cả sảnh đường thái, thua cũng không cái gì nha. Dù sao nữ nhân bại bởi nam nhân lại không mất mặt." Diệp Thần cười nói.

"Ngơ ngác nha, không thấy đối phương lên sân khấu cũng có một người phụ nữ sao?" Nghiêm vân trắng Diệp Thần một chút.

"A? Người phụ nữ kia không phải đội y sao? Ta nhìn nàng ăn mặc bạch đại quái." Diệp Thần sững sờ.

"Này ở đâu là bạch đại quái nha! Người phụ nữ kia ăn mặc là luyện tập Taekwondo quần áo, ngơ ngác không thấy nàng bên hông còn buộc vào một cái màu đỏ đai lưng sao?" Nghiêm vân nói, điều chỉnh một tý hô hấp.

Một cái Taekwondo hồng mang cao thủ, mặc dù đối phương giống như chính mình là cô gái, vậy cũng là hoàn toàn không thể coi thường.

Hành phong võ quán cùng chối lợi võ quán kỳ thực có chút không giống, chối lợi võ quán chủ yếu lấy tán đả làm chủ, mà hành phong võ quán không chỉ có chiêu thu Trung Hoa võ thuật học viên, hơn nữa còn trải qua Taekwondo cùng Judo.

Diệp Thần cùng nghiêm vân lúc nói chuyện, cái kia ăn mặc Taekwondo quần áo nữ nhân xa xa mà nhìn lại, trên mặt nàng không có vẻ mặt gì, nhưng mà trong mắt nhưng rõ ràng mang theo một tia coi rẻ ánh sáng lạnh.

"Cô nương kia xem vẫn thật đẹp đấy, ngơ ngác sau đó ra tay có thể nhẹ một điểm." Diệp Thần nắm ngón tay chọc chọc nghiêm vân.

"Nào có như ngơ ngác vậy? Còn chưa mở đánh, liền bắt đầu cùi chỏ ra bên ngoài quái rồi!" Nghiêm vân thưởng Diệp Thần một cái tú quyền.

"Điều này nói rõ ta đối với ngơ ngác tràn ngập tự tin mà." Diệp Thần cười ha ha, hắn còn muốn nói nữa, lại nghe được bên cạnh cách đó không xa một tiếng chiêng vang.

"Luận bàn luận võ bắt đầu, xin mời song phương tổ thứ nhất tỷ thí giả lên sân khấu!"

Vừa dứt lời, đàm chối lợi liền một cái nhảy vọt nhảy lên võ đài. Cái này tỷ thí võ đài dài rộng chỉ có khoảng bốn mét, đàm chối lợi một mét chín to con đứng ở chỗ nào, nhất thời liền chiếm hơn một nửa cái võ đài. Mọi người tại đây phần lớn đều nhận ra đàm chối lợi, dù là như vậy, trong đám người vẫn cứ vang lên một mảnh hút vào khí lạnh âm thanh, dù sao đàm chối lợi uy thế thực sự có chút dọa người, xem lại như là một toà Tiểu Sơn.

Hành phong võ quán tỷ thí giả lên võ đài sau đó, nhất thời cùng đàm chọi lợi hình thành sự chênh lệch rõ ràng. Hành phong vị kia vừa gầy lại nhỏ, cái đầu so với Diệp Thần còn thấp hơn trên thập cm, sắc mặt có chút ngăm đen, mũi phía dưới có một đường râu cá trê. Rõ ràng tuổi rất trẻ, nhưng là một bộ thành thực trang phục.

Hắn vừa lên đài, liền cùng đàm chọi lợi chấp tay, sau đó bày ra khoa tay tư thế.

Diệp Thần nhưng là ở dưới đài cười ra tiếng âm, hắn mở miệng nói: "Trên đài hai người kia cũng tương phản lớn quá rồi đó, e sợ Đàm sư huynh một quyền liền có thể đem đối phương luân xuống lôi đài."

Nghiêm vân nhưng là lắc lắc đầu: "Ta cảm thấy không đơn giản như vậy, hành phong võ quán dám phái một người như vậy đi tới, khẳng định là đã sớm mưu tính được rồi. Ta cảm giác trên đài cái kia tiểu vốc đáng rất có thể am hiểu hầu quyền, có thể hắn đánh với Đại sư huynh sẽ có không tương tượng nổi hiệu quả."

"Người cả nghĩ quá rồi..." Diệp Thần lắc lắc đầu, hắn vừa bắt đầu kỳ thực cùng nghiêm vân có ý tưởng giống nhau, nhưng nhìn đến cái kia tiểu vốc đáng thức mở đầu sau đó, nhưng là thay đổi chính mình chủ ý.

Đối phương căn bản cũng không có kế hoạch có thể thắng được đàm chọi lợi, này thức mở đầu vốn là Bát Quái quyền bên trong phòng ngự tư thế. Diệp Thần rất tinh thông Bát Quái quyền, nhắm mắt lại cũng có thể biết hành phong võ quán cái kia tiểu vốc đáng tiếp đó sẽ khiến ra chiêu gì vậy.

Hắn giật mình, trong miệng nhàn nhạt nói: "Nếu như đoán không sai, hành phong võ quán hắn là sử dụng điển kỵ đua ngựa đối sách. Xuống ngựa đối đầu mã, lên ngựa đối với bên trong mã, bên trong mã đối với xuống ngựa, xem ra lần này tình thế của chúng ta không lạc quan a."

"Điển kỵ đua ngựa sao?" Nghiêm vân nhíu mày.

"Đúng rồi, người cùng đàm chọi lợi, Lý Dương so với, ai lợi hại hơn một điểm?" Diệp Thần hỏi.

"Ta không phải Đại sư huynh đối thủ, thế nhưng là có tự tin ở trong vòng ba phút quyết định hai sư huynh."

"Ừ... Như vậy nói cách khác, lần này luận võ luận bàn, chúng ta chọi lợi võ quán bên trong mã chính là người rồi." Diệp Thần nói, đưa tay chỉ hành phong võ quán người phụ nữ kia, "Nghiêm vân, xem ra người phải cẩn thận. Người phụ nữ kia rất có thể là cái không thua với đàm chọi lợi cao thủ."

Nghiêm vân gật gật đầu, không nói gì, nhưng mà trong mắt lại lộ ra trước nay chưa từng có nghiêm nghị.

Bọn hắn nói chuyện công phu, trên đài đàm chọi lợi đã cùng đối phương chạm tay. Quả nhiên như Diệp Thần sở liệu, đàm chọi lợi như Mãnh Hổ hạ sơn giống như vậy, quyền cước mang theo tiếng gió vun vút, trong miệng quát âm càng là như tiếng sấm đánh vào trong lòng của mỗi người.

Hắn sức mạnh cường mãnh, từng cú đâm thấu thịt, mặc dù đối phương đã sử dụng cả người thể võ, vẫn cứ không có vượt qua hiệp một. Đàm chọi lợi cuối cùng sử dụng một chiêu Thiếp Sơn Khảo, trực tiếp liền đem cái kia râu cá trê tiểu vốc đáng cho va bay ra ngoài.

Này tiểu vốc đáng như như điều đứt dây giống như vậy, phi xuống lôi đài, trên đất liền lộn mấy vòng vừa mới ngừng lại. Chỉ có điều, hắn xem tuy rằng bị té rất nặng, thế nhưng tại chỗ đánh một cái bánh xe liền đứng, ngoại trừ biểu hiện khá là chật vật ở ngoài, lại không có bị thương.

"Xem ra, đối phương này thót xuống ngựa, năng lực chống đòn vượt quá tưởng tượng đất(mà) cường a." Diệp Thần nheo mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Hảo đại lực khí tiểu thầy thuốc

Đàm chọi lợi căn bản không có làm sao phát huy, đối phương cũng đã thua trận. Quá trình này thực sự có chút quá nhanh, mà quá mức nghiêng về một phía, hành phong võ quán mới tới những cái kia khán giả nhất thời liền há hốc mồm.

Bọn hắn yên lặng như tờ, từng cái từng cái trên mặt tràn ngập phiền muộn cùng không cam lòng. Ngược lại là hành phong võ quán người cũng có vẻ không như vậy ủ rũ, trên mặt bọn họ không có vẻ mặt gì, phảng phất tất cả những thứ này đều nằm trong dự liệu.

Đàm chọi lợi lần này thân thủ, ở những người khác xem ra không chỉ có thanh thế dọa người, hơn nữa chiêu nào chiêu này gió thổi không lọt, hầu như không thể phòng bị. Nhưng Diệp Thần nhưng là không nhìn được lắc lắc đầu, ở trong mắt hắn, đàm chọi lợi quyền cước trong lúc đó tràn ngập kẻ hở, Man kính tuy rằng có một tí tạo như thế, thế nhưng là hoàn toàn không để lại dư lực.

Đừng nói Diệp Thần, chính là tùy tiện một cái vừa thấy thốn kinh con đường cao thủ lại đây, đều có thể rất dễ dàng mà đem đàm chọi lợi đánh ngã.

Chọi lợi võ quán này mấy cái vì không nhiều người hoan hô, bọn hắn cố chương kêu được, đem đàm chọi lợi từ trên võ đài nghênh đi, không ít người đều gio ngón tay cái lên.

Đàm chọi lợi cũng có vẻ không có làm sao thật cao hứng, hắn đi tới Lý Dương cùng nghiêm vân trước mặt, trong mắt lộ ra một tia ngờ vực: "Lý Dương tiểu Vân, ngày hôm nay theo ta đánh nhau tiểu tử kia thực sự quá yếu, ta cảm giác sự tình có chút kỳ lạ, hai người các ngươi coi chừng một chút."

"Lão đại, người cả nghĩ quá rồi, ta phỏng chừng là hành phong võ quán mấy tên kia sợ thua trên mặt tối tăm, cho nên mới tìm mấy một đứa con nít đi ra. Xem ta đi tới đem bọn hắn đánh toi bời hoa lá." Lý Dương nhưng vẫn là này phó trâu bò hò hét cái giá, không chút nào đem hành phong võ quán người đề vào trong mắt.

Chỉ chớp lát sau, lại là một tiếng Đồng La vang lên, Lý Dương cười lạnh một tiếng, học đàm chọi lợi dáng vẻ nhảy lên võ đài.

"Người của các ngươi đi lên nhanh một chút đi, đừng làm phiền rồi!" Lý Dương có vẻ cực kỳ hưng hăng, hắn ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở trên đài, duỗi tay chỉ vào hành phong võ quán mọi người nói: "Sự tình thanh minh trước, nữ nhân ta có thể không đánh!"

"Tiểu tử ngươi đừng hưng hăng, ném thử ca ca ta nắm đấm thép!" Hành phong võ quán bên kia nhất thời đứng ra một vị lưng hùm vai gấu cao to. Tên kia tuy rằng không có đàm chọi lợi như vậy cao, thể nhưng là càng thêm khỏe mạnh, hắn ăn mặc một thân nike quần áo thể thao, lỗ tai mặt trên lại còn nạm một viên vàng rực rỡ đính tại.

"Người đàn, liền ngươi này hùng đáng vẽ, e sợ liền đại gia ta góc áo đều triêm không tới đi! Ha ha ha..." Lý Dương cười to hiểu rõ vài tiếng, hướng về phía này cao to ngoắc ngoắc ngón tay, rất có khiêu khích.

Cao to hét lớn một tiếng, bàn tay đột nhiên vỗ một cái võ đài mặt đất, sụt đất(mà) một tý liền nhảy lên, toàn bộ võ đài đều chấn động như vậy một tý.

Diệp Thần vẻ mặt hơi động, miệng nói: "Không nghĩ tới cái tên này xem ngốc, thân thủ cũng vẫn linh xảo, Lý Dương e sợ muốn chịu thiệt một chút."

"Trước tiên nhìn kỹ hăng nói đi, hai sư huynh phản ứng hay vẫn là rất nhanh nhẹn." Nghiêm vân nói.

Đại khái là bởi vì Lý Dương trước thực sự có chút hưng hăng, này cao to vừa lên đài thậm chí ngay cả lễ phép tính chấp tay cũng không làm, vung lên nắm đấm liền hướng về Lý Dương đầu đập xuống.

Lý Dương lạnh rên một tiếng, lùn người xuống, nhìn chuẩn cao to quyền phong bên trong khe hở liền nghiêng người chui vào. Chính như nghiêm vân từng nói, thân thủ của hắn cực kỳ nhanh nhẹn, chợt nhìn lại lại như là một con linh hầu, một cái câu quyền, hướng về to con dưới cằm đánh tới.

Nhưng là quyền thế vừa mới đến một nửa, Lý Dương liền cảm giác được bụng dưới bỗng nhiên chấn động đau nhức, cả người thân bất do kỷ đất(mà) liền bay lên trời. Nguyên lai này cao to khởi đầu một quyền chỉ là đánh nghi binh, dưới chân đã sớm có lưu lại hậu chiêu, chỉ chờ Lý Dương gần người sau đó, đầu gối của hắn liền tàn nhẫn mà đánh ra ngoài.

Lý Dương đã đầy đủ nhanh hơn, nhưng là đối phương nhưng càng nhanh, hơn cao to này nhìn như mập mạp thân thể nơi nào có mấy may sẹ lỗi, toàn bộ đều là thực như sắt thép khổ luyện bắp thịt. Lý Dương bay lên trời sau đó, cao to hai cái thiết trụ hướng về Lý Dương phía sau lưng liền tăng tăng đập xuống.

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng vang thật lớn, Lý Dương đã tàn nhẫn mà ngã tại trên võ đài.

Một chiêu, chỉ dùng một chiêu! Cao to cũng đã đem Lý Dương lược ngã xuống đất!

Dưới đài đàm chọi lợi cùng nghiêm vân vẻ mặt đồng thời biến đổi, bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt phát hiện một tia nghiêm nghị.

"Lý Dương cái tên này cũng không đáng kể, lấy thân thủ của hắn, lẽ ra có thể cùng tên kia đo sức một hồi!" Đàm chọi lợi thờ dài.

"Mặc dù có năng lực đo sức một hồi, hắn e sợ cũng không phải cái kia to con đối thủ. Nói thật, mặc dù chính là ta ra tay, muốn đánh bại cái kia to con, e sợ cũng phải phí rất lớn khí lực." Nghiêm vân nói.

Hai người bọn họ nói chuyện công phu, Lý Dương người này lại bướng bỉnh đất(mà) từ trên mặt đất đứng. Sắc mặt của hắn xem rất kém cỏi, khỏe miệng còn có một tia huyết tuyến, nhưng trong mắt nhưng tràn đầy không phục.

"Mẹ nó, trở lại!"

"Hừ, liền ca ca ta một chiêu đều chống đối không được, còn kêu gào trở lại?" To con trong mắt lộ ra khinh bỉ vẻ mặt, hắn kiêu ngạo lớn lối nói: "Ta để ngươi một quyền một cước, chỉ sợ ngươi cũng không phải là đối thủ, nhanh lên một chút lăn xuống đi thôi!"

Lý Dương then quá thành giận, gằn từng chữ một: "Ta nói rồi, trở lại!"

Hắn nói, lại hướng về cao to thoáng qua. Lần này, Lý Dương dãi ra một cái tâm nhãn, cũng không nữa như vừa nãy như vậy lỗ mãng, cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) lưu ý đối phương âm chiêu.

Chỉ là hấn còn chưa ra tay, Diệp Thần nhưng là khẽ thở dài một hơi.

Lý Dương tuy rằng can đảm lắm, thế nhưng hấn rõ ràng đã bị thương, thân pháp hoàn toàn không có vừa nảy như vậy linh hoạt, hai cái chân đều ở mơ hồ run rẩy.

Cao to thân thể cao lớn đột nhiên chìm xuống, lại học vừa nảy đâm chọi lợi động tác, đón Lý Dương liền đâm đến. Lý Dương trong lòng chìm xuống, vừa định tránh né, cũng đã vì thì muộn rồi.

Cũng may Lý Dương so với vừa mới cái kia tiểu hồ tử muốn khỏe mạnh không ít, mà cao to vừa không có đâm chọi lợi như vậy thanh thế hung mãnh. Vì lẽ đó, mặc dù là động tác giống nhau, thế nhưng Lý Dương cũng không có bị trực tiếp va xuống lôi đài.

Dù là như vậy, hấn nhưng lại một lần nữa ngã trên mặt đất.

"Tiểu tử, còn muốn trở lại không?" Cao to nổi lên cuồng tính, hấn quát lên một tiếng lớn, thả người bắt nạt đến Lý Dương bên người, giơ chân lên liền hướng về Lý Dương phản eo đập xuống. Nếu như này một cước giẫm thực, Lý Dương ít nhất phải ở bên trong bệnh viện trụ trên hơn một tháng.

Thời khắc nguy cấp, Lý Dương đột nhiên một cái bánh xe né tránh cao to thiết chân, nhưng mà chính hấn cũng thân bất do kỷ đất(mà) suýt xuống lôi đài.

Lần này, lại chỉ là vừa đối mặt, Lý Dương lần thứ hai thua trận. Chung quanh lôi đài nhất thời vang lên ầm ầm tiếng hoan hô, mọi người vây xem đều tâm hướng về hành phong vô quán, hơn nữa Lý Dương vừa nảy biểu hiện thực tại có chút hung hăng, này tiếng hoan hô một khi vang lên, liền thật lâu cũng không dẹp loạn.

Cao to nhất thời đang hoan hô tiếng cảm hoá dưới có chút lảng lảng, trong lòng hấn dấy lên hung hăng kiêu ngạo, lại nhảy xuống lôi đài, hướng về Lý Dương liền đuổi tới, đưa tay liền muốn lại đánh.

Lý Dương mới vừa từ dưới đất đứng lên, hấn căn bản không nghĩ tới đối phương lại đắc thế còn không tha người, trong lúc nhất thời lại sững sốt một chút.

Đâm chọi lợi thay đổi sắc mặt, lúc này một cái nhảy vọt liền che ở Lý Dương trước người, trong miệng quát lên: "Dừng tay!"

Cao to nhìn thấy đâm chọi lợi sau đó về mặt khẽ biến, miễn cưỡng ngừng lại mình đã vung ở giữa không trung nắm đấm. Cái tên này xem tuy rằng lỗ mãng, kỳ thực tâm nhân nhưng như mũi kim tể, hấn tự nhiên biết mình cũng không phải là đâm chọi lợi đối thủ, lúc này liền thu hồi nắm đấm.

"Đề một tý, ta là thầy thuốc!" Diệp Thần trong miệng hô, hấn khi đi ngang qua cao to lúc này, thuận thế đưa tay đẩy như vậy một tý.

Chỉ là nhẹ nhàng như vậy Xảo Xảo đẩy một cái, tiểu Tấn Tiên nhưng ở trong đó bỏ thêm một chút thốn kinh, cao to bỗng nhiên lao đảo một cái, suýt chút nữa liền ngã nhào trên đất.

"Cái kia tiểu thầy thuốc sức lực thật lớn a!" Một người đeo kính kính viên mũi cô bé nói.

Những người khác tự nhiên cũng nhìn thấy cao to suýt chút nữa ngã sấp xuống cảnh tượng, bọn hấn liền như viên mũi nữ hài ý nghĩ như thế, cảm thấy Diệp Thần tựa hồ rất có sức lực.

Chỉ có làm người trong cuộc cái kia to con biến sắc mặt, trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn.

Học võ nhiều năm như vậy, huống hồ nắm giữ tiếp cận hai trăm cân thể trọng, còn xưa nay không có người nào có năng lực như vậy hời hợt đất(mà) suýt chút nữa đem chính mình đẩy ngã!

Cái kia tiểu thầy thuốc, có gì đó quái lạ...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Hung hăng Hàn Quốc mỹ nữ

Diệp Thần đơn giản kiểm tra một chút, phát hiện Lý Dương nhận được thương tổn không nghiêm trọng lắm, hấn lấy ra chút đồ dự bị hạ đánh rượu, sát ở Lý Dương vết thương.

Cái kia cao to bị Diệp Thần như thế đẩy một cái, trong lòng cuồng điên nhất thời tiêu tan hầu như không còn, hân nhủu mày trong miệng nhỏ giọng nói thầm mấy câu, trở lại hành phong võ quán trận doanh.

Một vòng cuối cùng là nghiêm vân lên sân khấu, lần này không chỉ có là hai nữ sinh trong lúc đó quyết đấu, đồng thời lại quyết định lần này thi đấu thắng bại, bên trong võ quán bầu không khí nhất thời căng thẳng.

Nghiêm vân thật dài dất(mà) hít một hơi, chấn hưng một phen toàn thân mình bắp thịt, sau đó nhảy lên võ đài. Hành phong võ quán vị kia Taekwondo hồng mang nữ hài cũng sớm đã các (chờ) ở bên trên.

Cô gái kia ở sau gáy buộc thật dài đuôi ngựa, da dẻ trắng nõn, ngũ quan xem cực kỳ tinh xảo, mỗi phía dưới còn có một viên mỹ nhân chí (nốt ruồi duyên). Khí chất của nàng rất lạnh, cũng rất ngạo, trong mắt tràn ngập đối với nghiêm vân xem thường, chấp tay đứng ở nơi đó, tuy rằng không nói gì, cả người nhưng tràn ngập hung hăng khí tức.

"Chối lợi võ quán, nghiêm vân, đa tạ rồi!" Nghiêm vân tú quyền một ôm, biểu hiện có vẻ cực kỳ chăm chú.

"An Ni Haas 诶 yêu, ta kim huệ nghiêm, xin mời động thủ đi." Taekwondo nữ hài Trung vẫn nghe hơi có chút đông cứng, nàng vừa mở miệng, dưới lời đài liền vang lên một trận kinh ngạc tiếng nghị luận.

"Cô nương này hóa ra là cái người Hàn Quốc a, không trách nàng ăn mặc Taekwondo quần áo. Lẽ nào nàng là sùng bái chúng ta Trung Hoa võ học, cho nên mới gia nhập hành phong võ quán sao?"

"Khả khả, cái này người không biết đâu, ta nhưng là có bên trong tin tức. Có người nói cô bé này phụ thân và hành phong võ quán dẫn đầu quan hệ mật thiết, hành phong gần nhất chuẩn bị mở rộng Taekwondo nghiệp vụ, cho nên liền mời cô bé này lại đây. Nàng nhưng là xuất thân từ Hàn Quốc võ học thế gia, mấy năm qua ở quốc gia chúng ta du học đây."

"Cô nương này vóc người rất tốt nha, khuôn mặt nhỏ bé cũng đủ rất tinh xảo, người lúc nào cho anh em ta đáp rě : cái tuyến, để ta cũng gặp gỡ một lần nước ngoài nữr."

"Ta khuyên người hay vẫn là bỏ đi ý đồ này đi, người không nghe nói người Hàn Quốc bên trong có tám chín phần mười đều chính quá chứa sao? Dưới cái nhìn của ta, hay vẫn là đối diện nàng cái kia chối lợi võ quán Quốc Gia cô nương đẹp đẽ!"

Hai người kia tới gần võ đài, bọn hân nghị luận âm thanh nhất thời bị kim huệ nghiêm nghe vào trong tai. Kim huệ nghiêm mặt cười lạnh lẽo, băng hàn ánh mắt nhất thời quét tới, sợ đến này hai người đàn ông vội vàng cầm khẩu.

Kim huệ nghiêm trong lòng hơi có chút khó chịu, nàng khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều là nguyên trang chính phẩm, căn bản cũng không có động tới dao găm sửa mặt. Nhưng mà nàng ở Quốc Gia gốc mấy năm qua, nhưng thường thường sẽ nghe được người khác nghị vấn chính mình sửa mặt, ngoại trừ bắt buộc đi ở ngoài, càng nhiều nhưng là tức giận.

Như vậy, liền để cho mình đem hết thầy lửa giận đều phát tiết ở đối diện cái kia tóc ngắn trên người cô gái đi.

Nghiêm vân tự nhiên cảm giác được kim huệ nghiêm trên người càng ngày càng uy nghiêm đáng sợ hàn ý, nàng nhớ tới Diệp Thần vừa này phiên điển kỳ đua ngựa ngôn luận, nửa tin nửa ngờ đồng thời, rồi lại gây nên chính mình đấu chí.

Mặc dù không phải ở lời đài tỷ võ, hai cái như vậy đại mỹ nữ đứng chung một chỗ, đều sẽ có lúc ẩn lúc hiện mùi thuốc súng. Huống chi vào giờ phút này ngay ở trước mặt nhiều như vậy song con mắt, một giây sau chính là quyền cước không có mất luận võ đánh lộn.

Những năm này, người Hàn Quốc vì biểu lộ ra chính mình ở quốc tế trên tồn tại cảm, không chỉ có bịa đặt ra Không lão Phu Tử là bọn hân người Hàn Quốc, hơn nữa còn đem tiết Đoan Ngọ trình báo vì bọn hân dân tộc văn hóa di sản. Như vậy, ai biết sẽ có hay không có một ngày như vậy, bọn hân kêu gào ra Quốc Gia võ thuật cũng là bắt nguồn từ với Taekwondo đâu?

Nghiêm vân cùng kim huệ nghiêm trong lúc đó, tuy rằng chỉ là một hồi nhỏ nhỏ dân gian luận bàn, nhưng mà để ở đây mỗi người đều trong nháy mắt đem trái tim nhắc tới cuồng hống.

Đối lập chỉ chốc lát sau, nghiêm vân cùng kim huệ nghiêm đồng thời động. Nghiêm vân mạnh mẽ đạp đất(mà), thả người được hướng về kim huệ nghiêm, nàng luyện tập chính là tán đả, ra tay tự nhiên cũng là tán đả đường lối. Nàng ra quyền như điện, đá chân tự phong, hữu quyền đánh về phía kim huệ nghiêm gò má đồng thời, chân phải cũng thuận thế đạp hướng về bụng đối phương.

Nghiêm vân đặc điểm chính là nhanh, cực nhanh!

Taekwondo cùng tán đả không giống, chủ yếu lấy chân công làm chủ. Kim huệ nghiêm ở nghiêm vân công hướng mình đồng thời, nghiêng người chính là một cái hoành đá chân. Hoành đá là Taekwondo bên trong cơ bản nhất cũng nhất thực dụng chiêu số, động tác này nàng đã luyện tập không xuống vạn lần, hầu như có thể tính là phản xạ có điều kiện, vừa nhanh, lại chuẩn, lại tàn nhẫn, không có một chút nào chừa trệ, xem tràn ngập ngắn gọn mỹ.

Lần đầu công kích, hai cái mỹ nữ đều chỉ là thăm dò đánh nghi binh, các nàng chiêu thức chưa lão, liền đồng thời hướng một bên nhảy tới, né tránh sự công kích của đối phương.

Nếu như lần công kích thứ nhất chấm dứt ở đây, như vậy nghiêm vân cùng kim huệ nghiêm lần đầu thăm dò nên tính là cân sức ngang tài. Nhưng mà

nghiêm vân không ngờ rằng chính là, kim huệ nghiêng chân mới vừa xuống đất, chợt liền hướng về lò xo lại nhảy .

Kim huệ nghiêng thừa dịp nghiêm vân mới vừa vừa xuống đất, còn không tới kịp làm ra động tác kế tiếp khoảng cách, một cái quay về đá liền hướng về nghiêm vân bộ mặt quét tới. Này cũng không phải kim huệ nghiêng hết sức lưu hậu chiêu, mà là nàng xuất sắc phản ứng đã mạnh hơn nghiêm vân lần thứ hai nhảy lên năng lực mà sản sinh kết quả.

Đại đa số người nhảy lên sau khi rơi xuống đất, đều cần hơi làm bước đệm, sau đó mới có thể lần thứ hai nhảy lên. Nhưng là kim huệ nghiêng nhưng hầu như không cần bất kỳ bước đệm, liền có năng lực lần thứ hai nhảy lên, hơn nữa nàng lần thứ hai nhảy lên cường độ, cùng lần thứ nhất nhảy lên hầu như cách biệt không khác.

Đây chính là năng khiếu, đây chính là tư chất, đây chính là kim huệ nghiêng có thể trở thành hành phong võ quán lên ngựa mạnh mẽ nhất vũ khí.

Nàng không hẳn so với nghiêm vân khác khổ hơn, không hẳn so với nghiêm vân càng có nghị lực, nhưng mà nắm giữ vượt quá nghiêm vân quá nhiều năng khiếu.

Cũng may nghiêm vân phản ứng cực nhanh, khi (làm) nàng nhìn thấy kim huệ nghiêng lần công kích thứ hai sau đó, nhanh chóng liền làm ra chống đối. Kim huệ nghiêng chân quét ở nghiêm vân trên cánh tay mặt, nghiêm vân lúc này liền lùi lại mấy bước, mà kim huệ nghiêng thì lại vững vàng đất(mà) lạc ở trên mặt đất.

Kim huệ nghiêng cười lạnh một tiếng, không chút nào dừng lại, lần thứ hai hướng về nghiêm vân công kích lại đây. Nàng tuy rằng buộc vào hồng mang, nhưng mà trên thực tế đã sớm nắm giữ Taekwondo hắc mang thực lực, đề đầu gối, phiên khó quay về đá, đạn chân co rút lại, bay lên không sau toàn đá, rơi xuống đất nghiêng người thẳng đập...

Hết thấy động tác xem đều là như vậy trôi chảy, tràn ngập tiêu sái gọn gàng bạo lực vẻ đẹp, lại phối hợp thêm nàng vượt qua người thường nhảy đánh năng lực, nhất thời liền đem nghiêm vân đánh cho chỉ có dùng chiêu ngăn trở mà không còn sức đánh trả.

May là nghiêm vân cô nương này phản ứng đầy đủ nhanh, nàng tránh trái tránh phải, thực sự không tránh thoát lúc này rồi cùng đối phương liều mạng, cuối cùng cũng coi như là miễn cưỡng chống đỡ được, không có bị thua.

Hiệp một ở kim huệ nghiêng bảo tố khiến người ta thờ không thông trong công kích kết thúc , hai cái mỹ nữ một công một thủ, thể hiện ra cực cao trình độ, dưới đài người vây xem đều hoàn toàn bị hấp dẫn lấy , bọn hắn nín hơi, con mắt tròn thật lớn, chỉ lo bỏ qua bất luận cái nào đặc sắc chi tiết nhỏ.

Trải qua hiệp một tỷ thí, kim huệ nghiêng hoàn toàn thăm dò rõ ràng nghiêm vân sâu cạn, nàng đứng ở trong võ đài , trên mặt không kim lòng được đất(mà) lộ ra vẻ đắc ý: "Ha ha, các ngươi người Trung Quốc cả ngày rêu rao lên võ học của chính mình cỡ nào bác đại tinh thâm, nhưng là ta cảm thấy cũng chỉ đến như thế mà!"

Nàng thốt ra lời này xong, nhất thời gây nên một trận tiếng ồ lên, liền ngay cả nguyên bản đứng ở hành phong võ quán bên này người, trên mặt đều lộ ra cảm giác không thích vẻ mặt.

Tiểu Tán Tiên tự nhiên cũng có chút khó chịu, dưới cái nhìn của hắn, cái kia hung hăng Hàn Quốc nữ nhân cũng là có chút không đủ tư cách mèo quào cước pháp, nhiều lắm bắt nạt bắt nạt như nghiêm vân như vậy nghiệp dư tán đả ham muốn giả.

Nếu như mình đi tới, một cái ngón út cũng có năng lực đem nàng đánh ngã!

Tiểu Tán Tiên chính là, Diệp Thần chỉ là chói lọi võ quán mạng đến đội y, hắn căn bản cũng không có tư cách lên đài tỷ thí. Tiểu Tán Tiên nhìn thờ hồng học hơi chút chật vật nghiêm đại mỹ nữ, lòng sinh thương tiếc đồng thời, cắn vào chính mình nha.

Vì tìm về bãi, xem ra chỉ có thể tổn kém nữa một lần ...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Nổi khùng nghiêm vân

"Diệp Thần, ta cảm giác ta thất bại, cái kia Hàn Quốc nữ nhân quá lợi hại ." Nghiêm vân thờ hỏn hỏn, tuyệt khuôn mặt đẹp trên võ trướng tràn đầy mồ hôi.

"Thả ra đánh là tốt rồi, chớ sốt sắng. Ngươi xem ngươi toàn thân đều như thế cứng nhắc, nhất định sẽ ảnh hưởng phát huy." Diệp Thần vừa bang nghiêm vân thả lỏng bắp thịt, thừa dịp tất cả mọi người đều không chú ý lúc này, lặng lẽ đốt một tấm Đại Lực phù.

Hắn lặng yên không một tiếng động mà đem Đại Lực phù phù vẩy huyền lực ẩn ở lòng bàn tay, sau đó đập vào nghiêm vân vai bên trong.

"Ôi, đây là làm sao?" Nghiêm vân vẫn chưa phát giác bên trong thân thể của mình biến hóa. Nàng đang uống nước, nhưng mà chẳng biết vì sao, lại cảm trong tay ly thủy tinh ngắt một cái nát tan, pha lê tra rơi trên mặt đất, thủy gắn nàng một thân.

"Ha ha, hành phong võ quán những người kia cũng giống như là này cái chén như thế, bên trong xem không còn dùng được. Người lại như bóp nát cái thủy tinh này chén như thế, đem cái kia Hàn Quốc nữ nhân đánh cho tề ra quần là có thể." Diệp Thần vừa sát mồ hôi lạnh, vừa nói.

Nghiêm vân nắm thủy tinh vỡ chén động tác bị kim huệ nghiên xem ở trong mắt, Hàn Quốc em gái cho rằng nghiêm vân then quá thành giận, nàng cười khẩy, lại hướng về nghiêm vân lắc lắc ngón tay.

"Nàng... Nàng lại còn đang gây hấn với ta!" Nghiêm đại mỹ nữ mặt cười nghiêm, lúc này liền không làm, nàng nổi giận đùng đùng đất(à) đứng, "Hừ, ngày hôm nay bốn tiểu thư không thêm đếm xỉa rồi! Chính là thua, cũng phải quả nàng một lớp da!"

Mỹ nữ nổi giận, vốn là rất đáng sợ. Huống chi còn là một vị si mê với tán đả, hơn nữa còn bị tiểu Tán Tiên gia trị đại lực giấy vàng phù mỹ nữ tuyệt sắc.

Nghiêm vân tức giận đất(à) mạnh mẽ dậm chân mấy cái, bản thân nàng ở nổi nóng, trong lúc nhất thời cũng vẫn chưa phát hiện. Nhưng là cái khác quần chúng vây xem, nhưng là nghe được này như sét đánh âm thanh, toàn bộ võ đài đều bị chấn động đến mức run rẩy mấy cái.

Kim huệ nghiên biến sắc, trong lỗ mũi lạnh lùng hừ một tiếng, nàng thầm nghĩ: Những này người Trung Quốc thực sự là buồn cười, rõ ràng không có cái gì có thể nên, nhưng một mực muốn làm ra chút trò gian đến tăng thanh thế.

Nàng biết nghiêm vân sâu cạn, vì lẽ đó còn tưởng rằng là chói lợi võ quán khiến cho thủ đoạn gì, mới để võ đài rung động.

Hiệp hai rất nhanh sẽ bắt đầu rồi, như hiệp một như thế, kim huệ nghiên vừa lên đến liền phát động cực kỳ mãnh liệt thế tiến công. Trải qua hiệp một nóng người, lúc này động tác của nàng càng thêm trôi chảy triển khai, hai cái chân dài to sức đủ khí lực, lại như là sái hoa thương gió thổi không lộn.

Nghiêm vân lửa giận cấp trên, thẳng thắn cũng liều mạng, nàng hoàn toàn từ bỏ hiệp một phòng thủ tư thế, vừa lên đến rồi cùng kim huệ nghiên triển khai đối công.

Tiểu võ đài nhỏ nhất thời rung động đến càng thêm kịch liệt, này "Tùng tùng tùng tùng" âm thanh lại như là một tiếng lại một tiếng gấp gấp mà phần khởi nổi trống, đem mỗi người dòng máu đều dần dần điểm sôi.

Mấy chiêu sau đó, nghiêm vân kinh ngạc phát hiện, trước mặt mình cái này Hàn Quốc nữ nhân tựa hồ yếu đi. Tốc độ của nàng cùng nhảy đánh tuy rằng hay vẫn là trước sau như một đất(à) nhanh chóng, nhưng mà này chân đá vào trên người chính mình, nhưng phảng phát cách quần áo náo ngựa giống như vậy, hầu như không có cảm giác gì.

Vừa bắt đầu, nghiêm đại mỹ nữ còn tưởng rằng đó là kim huệ nghiên chiến thuật, nhưng là dần dần, nàng liền phát hiện mặt của đối phương biến sắc đến khó xem.

Kim huệ nghiên giờ khắc này đầu chỉ là sắc mặt khó coi, trong lòng nàng càng là nhấc lên sóng to gió lớn. Ở hiệp thứ nhất lúc này, nàng đá chéo, hoành đá, quét phách các loại, có thể đánh cho nghiêm vân liên tiếp lui về phía sau, hầu như sẽ không có dư lực phản kích. Nhưng là hiện tại, khi (làm) chân của nàng đá vào nghiêm vân trên người lúc này, không chỉ có sẽ không đối với đối phương tạo thành cái gì uy hiếp, trái lại chính mình còn chịu đến rất lớn phản chấn.

Hơn nữa, hiệp một thì, nghiêm vân tình cờ phản kích thì, căn bản là không thể để cho kim huệ nghiên cảm giác được cái gì áp lực. Nhưng là ngăn ngắn mấy phút đồng hồ sau đó, khi nàng đánh ra đồng dạng thẳng quyền, hoặc là đá ra đồng dạng tà chân, lại làm cho Hàn Quốc em gái hoàn toàn không chống đỡ được!

Bất luận tốc độ, hay vẫn là kỹ xảo, đều không có thay đổi chút nào, nhưng là nhưng nắm giữ quá mức bình thường lực phá hoại.

Đầu chỉ là quá mức bình thường, này lực đạo quả thực thì không nên là người hấn là nắm giữ!

Kim huệ nghiên cảm giác được chính mình vốn là ở tay không đất(à) đồng nhất chỉ cộp cái ở tranh đấu.

Sự thực tình huống, nghiêm vân vào giờ phút này xác thực là một con đánh mù quáng cộp cái, trong mắt nàng lóe khiếp người hàn quang. Thân thể nhỏ nhỏ bên trong phảng phát ẩn chứa sức mạnh vô cùng vô tận, từng chiêu từng thức đều cương mãnh uy vũ quyết chí tiến lên.

Dưới cái nhìn của nàng, kim huệ nghiên quyền cước liền phảng phát một tầng giấy thật mỏng giống như vậy, chỉ cần nhẹ nhàng một đấm, liền tán loạn vô hình.

Hai vị mỹ nữ công thủ tư thế phát sinh cực kỳ hí kịch tính biến hóa, chung quanh lôi đài chúng khán giả đều xem choáng váng, bọn hắn vừa bắt đầu chỉ là kinh ngạc tròn tròn cặp mắt, dần dần, cũng không biết là từ ai bắt đầu, bởi vì làm Quốc Gia em gái nghiêm vân bắt đầu gọi dậy thật đến.

Những người này phần lớn vừa bắt đầu là chạy hành phong võ quán đến, nhưng là Hàn Quốc em gái kim huệ nghiên một phen khiêu khích ngôn ngữ, nhưng là đem bọn hắn đẩy hướng về chói lợi võ quán trận doanh.

Huống hồ, vào giờ phút này nghiêm vẫn lại là như vậy đất(mà) không chịu thua kém, đánh cho kim huệ nghiên hoàn toàn không có sức lực chống đỡ lại, toàn bộ võ quán bên trong dần dần sôi dâng .

"Diệp Thần, ngươi mau nhìn, tiểu Vân thật giống hoàn toàn biến thành người khác!" Đàm chối lợi trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn, nguyên Bản Nhân vì đối phương khiêu khích mà nắm chặt nắm đấm cũng lỏng ra.

"Nha đầu này khẳng định vừa bắt đầu bảo tồn thực lực ." Diệp Thần giả vờ giả vịt nói.

"Ồi, ngươi nhìn nàng cú đấm này, thực sự đủ tiêu sái, so với ta đánh cho đều đẹp đẽ."

"Ha ha..."

Diệp Thần cùng đàm chối lợi còn chưa nói mấy câu nói, chỉ nghe trên võ đài nghiêm vẫn một tiếng thanh quát, lại miễn cưỡng nắm lấy kim huệ nghiên mất cả chân.

Nghiêm đại mỹ nữ biết, lúc này đã không có đánh tiếp nữa cần phải , đối phương căn bản là không phải là mình hợp lại Chi địch. Nàng ngón tay thoáng dùng sức, kim huệ nghiên nhất thời liền bị nắm đến kêu đau đớn .

Này ở đâu là một con nhỏ và dài tay trắng, rõ ràng chính là một cái bao bọc da người thiết thiên.

"Chúng ta Quốc Gia có một câu châm ngôn: Ai cười đến cuối cùng, mới sẽ cười đến tốt nhất. Ta khuyên ngươi sau đó nếu còn muốn muốn nói ầu nói tả, tốt nhất trước tiên ước lượng phân lượng của mình một chút, không phải vậy sẽ như lần này như thế thua rất khó coi!" Nghiêm vẫn từng chữ từng chữ từ từ nói rằng.

"Ngươi... Ngươi thả ra ta!" Kim huệ nghiên vừa thẹn vừa giận.

"Thả ra ngươi? Được rồi." Nghiêm vẫn cười nhạt, vung tay vung một cái, nhẹ nhàng Xảo Xảo đất(mà) liền đem kim huệ nghiên ném ra ngoài: "Ngươi trước tiên đi xuống cho ta đi!"

Kim huệ nghiên nhất thời cảm giác được một trận trời đất quay cuồng, nàng như một chiếc lá giống như thân bất do kỷ đất(mà) phi , sau đó cực kỳ chặt vật lộn xuống lôi đài. Cũng may thân thủ của nàng coi như không tệ, vì lẽ đó cũng không có rơi quá thảm, thế nhưng bị đối phương vút xuống lôi đài, cũng đã là trước nay chưa từng có khuất nhục.

"Được!"

"Quá tuyệt rồi!"

"Anh thư!"

Dưới lôi đài trong nháy mắt liền sôi dâng , vang lên một mảnh hô vang âm thanh, được kêu là thật tiếng lại như là làn sóng giống như vậy, đem nghiêm vẫn nâng ở ở trung tâm nhất.

Nghiêm vẫn còn chưa từng có hưởng thụ quá như vậy như anh hùng trở về lễ ngộ, nàng trong lúc nhất thời ngược lại có chút ngượng ngùng , đứng ở trên đài, cũng không biết là nên vẫy tay ra hiệu, hay là nên đi nhanh lên xuống.

"Ngươi đối trá!"

Một cái trong treo âm thanh nhưng là đột nhiên Vang , kim huệ nghiên căn bản là không phục, nàng mới vừa từ dưới đất đứng lên, liền đưa tay chỉ ở nghiêm vẫn.

Bên trong võ quán yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người không những không có nhìn phía nghiêm vẫn, nhưng trái lại cùng nhau tụ tập ở kim huệ nghiên trên người.

Nghiêm vẫn nhìn từ trên cao xuống mà nhìn kim huệ nghiên, nàng đôi mi thanh tú nhẹ nhàng vẫy một cái: "Ngươi mới vừa nói cái gì? Phiền phức xin mời lặp lại lần nữa."

Kim huệ nghiên trong lòng một hư, âm thanh cũng biến hoá thấp không ít: "Ngươi... Ngươi đối trá!"

Chương 142: Đội y cũng tới trận

Dối trá?

Cái này Hàn Quốc nữ nhân là đầu óc tú đũa sao?

Nghiêm vân sùng mặt lên, lạnh lùng nói: "Luận võ luận bản vốn là dựa vào công phu quyền cước, hướng hồ lại ở dưới con mắt mọi người, người dựa vào cái gì nói ta dối trá?"

"Người... Người chính là dối trá rồi! Ta có năng lực rõ ràng đất(mà) cảm giác được, người hiệp hai muốn so với hiệp một khí lực lớn hơn thật nhiều!" Kim huệ nghiến nói.

"Là người khí lực không ăn thua đi." Nghiêm vân cười gằn nói.

"Làm sao có khả năng? ! Ta thể năng là phi thường thật, căn bản là sẽ không xuất hiện khí lực không ăn thua tình huống. Ta nghe nói các người Quốc Gia không phải có cái gì xin mời Thần bảm thân quái lạ thủ đoạn sao? Người khẳng định là bị yêu Ma Quỷ Thần bảm thân rồi!"

Kim huệ nghiến tức giận đất(mà) nói, nàng biểu tình trên mặt đang hoàng trình trọng, nhưng là này nói sau khi nói xong, nhưng là đưa tới xung quanh một trận cười phá lên.

"Ha ha ha, đây cũng quá buồn cười đi, cái kia Hàn Quốc nữ nhân thậm chí ngay cả xin mời Thần bảm thân đều có thể nói ra đến, nàng không khỏi cũng quá không thua nổi ." Một người đầu trọc không nhịn được cười ra tiếng âm.

"Xem đến hay vẫn là người chói lọi võ quán thực Lực Hùng hậu a, người xem hành phong võ quán đều nhờ được là những người nào." Tên còn lại phụ họa nói.

"Chính là, chúng ta Quốc Gia nhiều như vậy có năng lực người dị sĩ hẳn không mời, một mực tìm đến người nước ngoài làm giúp đỡ, xem ra này rất phong võ quán thật sự không được."

"Ban đầu ta còn muốn gia nhập hành phong võ quán đây, bây giờ nhìn lại, cần phải cân nhắc sau đó làm "

Mọi người người một lời ta một lời, nhất thời đồn dập nghị luận . Những câu nói này toàn bộ bị hành phong võ quán người nghe vào trong tai, bọn hắn mỗi người trên mặt lộ ra thần tình lung tung, có mấy cái thẳng thần cúi đầu, có vẻ bộ mặt tối tăm.

Hành phong võ quán vị kia năm vượt qua trung tuần huấn luyện viên trên mặt lúc này liền có chút không nhịn được , đối với hắn mà nói, thua trận một lần luận võ luận bản hay là không tính là gì, nhưng nếu như mọi người xung quanh những nghị luận này lời nói truyền đi, như vậy nhất định sẽ rất lớn ảnh hưởng hành phong võ quán chuyện làm ăn.

Hướng hồ lần này luận võ trước, hắn làm đủ chuẩn bị, càng là mời tới nhiều người như vậy chứng kiến. Đông đảo nhân chứng bên trong, càng không ít một số kỳ giả tòa soạn, vì chính là giảo chói lọi võ quán đến để hành phong võ quán tiếng tăm càng to lớn hơn.

Nếu như thắng, như vậy luận võ bên trong có hay không có người nước ngoài tham gia liền có vẻ không phải trọng yếu như thế , nhưng là bây giờ thua, khó tránh khỏi sẽ có mấy người lấy này làm văn.

Sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt khó coi, rốt cục cũng lại hắn không chịu được xung quanh như kim đâm ngôn luận, có ý lớn tiếng ho khan mấy lần, sau đó bứt lên cổ họng đối với đàm chói lọi hồ: "Đàm huynh đệ, ngày hôm nay đánh cho như thế đặc sắc, không bằng chúng ta lại thêm tái một hồi đi!"

Xung quanh nhất thời yên tĩnh lại, ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở vị này hành phong võ quán huấn luyện viên trên mặt.

Đàm chói lọi thẳng thi đấu, trong lòng chính cao hứng lắm, hắn vừa nghe đến vị kia huấn luyện viên, trong nháy mắt liền nghĩ rõ ràng đối phương dụng ý.

"Cố tiên sinh, mọi người(đại gia) hẹn cẩn thận chính là tỷ thí ba trận, bây giờ ba trận đã so với xong, ta xem không có cần gì phải lại thêm tái đi." Đàm chói lọi nói.

"Làm sao, người không dám sao?"

"Không có cái gì không dám, chỉ có điều mọi người(đại gia) đều theo quy củ đến, phá hoại quy củ, e sợ đối với người ta cũng không tốt đi."

"Chúng ta hành phong võ quán vị này bạn của Hàn Quốc chỉ có điều là ngưỡng mộ Quốc Gia võ thuật, cho nên tới luận bản mở mang kiến thức một chút, nàng là không coi là mấy, này đều do ta trước đó chưa nói rõ ràng." Cố huấn luyện viên nói, trong mắt vì quang lóe lên, tiếp tục nói: "Hướng hồ nàng hiện nay cũng không tính là ta hành phong võ quán người. Không bằng như vậy đem, xem ở mọi người(đại gia) nhiều người như vậy đều chưa hết thòm thèm phần trên, ta bản thân đi tới cùng các người khoa tay máy lần như thế nào?"

Hắn thốt ra lời này xong, đàm chói lọi sắc mặt chính là đột nhiên biến đổi.

Này họ Cố có phải là muốn thắng muốn điên rồi? Hấn làm huấn luyện viên, thuộc về đời trước nhân vật, dựa theo bối phận đến xem là, đàm chọi lại cũng phải gọi hấn một tiếng tiền bối. Võ quán trong lúc đó luận bàn, nhưng là xưa nay đều chưa từng có huấn luyện viên trên lôi quy củ!

Huống hồ, đàm chọi lại đối với này họ Cố huấn luyện viên thân thủ hiểu rõ vô cùng, cái tên này xuất thân từ Hà Nam Đãng Phong Thiếu Lâm Tự phụ cận võ quán, học rất nhiều Thiếu Lâm Tự ngoại gia công phu, đặc biệt là một bộ La Hán quyền, có thể nói cương mãnh mạnh mẽ, lão luyện tàn nhẫn.

Liền ngay cả đàm chọi lại chính mình, đều chỉ có thể ở này cố huấn luyện viên quyền cước bên dưới chống đỡ hai, ba cái hiệp. Nếu như không mời chọi lại võ quán thể hệ trước nhân vật ra tay, căn bản là không thể thắng đạt được tên kia.

Then chốt ở chỗ, lần này chọi lại võ quán chỉ đến rồi bảy người, ngoại trừ ba cái biết đánh nhau ở ngoài, cái khác đều là chút như Diệp Thần đối nội thầy thuốc.

Đàm chọi lại nhủ mảy, lắc đầu nói: "Cố tiền sinh, theo ta thấy đến, tỷ thí lần này liền tới đây đi. Chúng ta đến người không đủ, huống hồ ngài đức cao vọng trọng, thực sự không thích hợp cùng chúng ta tiểu bối động thủ. Nếu như ngài muốn đánh, lần sau ta trở lại thỉnh giáo."

Hấn nói lời nói này ngữ khí đã có vẻ đầy đủ cung khiêm, xem như là cho đối phương đầy đủ bậc thang, nhưng là này cố huấn luyện viên không những không có cảm kích, trái lại xa xa mà chỉ về đàm chọi lại phía sau mấy vị đội y hộ lý.

"Bọn hấn không phải là người sao? Người làm sao có thể nói là người không đủ đâu?"

Ngoại trừ Diệp Thần ở ngoài, mặt khác ba vị y hộ theo bản năng mà trốn đến một bên, không thiên vị, này cố huấn luyện viên ngón tay chỉ rơi vào tiểu Tán Tiên trên người một người.

Xung quanh nhất thời vang lên một trận ồ lên. Hành phong võ quán lần này diễn xuất có thể coi là có chút phát điên, thua liền thua, không chỉ có không chịu thua, lại còn đánh tới người chọi lại võ quán đội y hộ lý.

"Không được không được, đây là chúng ta đội y, hấn là không hiểu vũ." Đàm chọi lại lúc này liền biểu thị từ chối.

Cố huấn luyện viên lạnh bật cười: "Đàm huynh đệ, người lý do này liền thực sự có chút nợ thỏa. Người vừa nãy rõ ràng nói là người không đủ, chờ ta tìm tới người của các người, thời khắc mấu chốt, người rồi lại nắm đội y đến qua loa lấy lệ trốn tránh, chuyện này thực sự có sai lầm người luyện võ chính trực... Các người chọi lại võ quán không khỏi khiến người ta có chút thất vọng!"

Người luyện võ chính trực?

Khá lắm, hấn bởi vì tìm về mặt mũi lại bắt đầu chơi xấu, lần này vô lại diễn xuất, lại nơi nào xứng với chính trực hai chữ?

"Bằng không ta bồi ngài khoa tay mấy lần đi, ngài thấy thế nào?" Đàm chọi lại xem thực ở từ chối không được, chỉ có thể chính mình động thân lên.

"Như vậy sao được? Người vốn là tiểu bối, huống hồ lại đánh qua một hồi, ta cùng người giao thủ, truyền đi người khác đều sẽ đàm ta tích lương cốt nói ta!" Cố huấn luyện viên khoát tay nói, hấn đã quyết định Diệp Thần cái này "Quả hồng nhũn".

Kẻ này tâm cơ thực sự đủ nặng, nếu như đàm chọi lại lên, hấn mặc dù có thể thắng, cũng không thể tiêu sái gọn gàng mà đem đối phương đánh xuống lôi đài. Vì có thể thắng được đẹp dễ, cứu vãn hành phong võ quán ném mất bộ mặt, hấn đã hoàn toàn không nên nét mặt già nua.

Đàm chọi lại còn muốn lại nói, Diệp Thần nhưng là đã che ở trước người của hấn.

Tiểu Tán Tiên về mặt xem phong Kinh Vân nhật, trong tay còn cầm trị liệu hạ đã thương thế Vân Nam bạch dược, hấn vì mở miệng cười nói: "Đàm sư huynh, nếu vị đại thúc kia cố ý muốn so với ta thí nghiệm, vậy người liền để ta đi tới thử một lần đi."

"Nhưng là..."

"Ha ha, yên tâm được rồi, quá mức ta phát hiện tình huống không đúng, liền trực tiếp ôm đầu nhảy xuống lôi đài là được rồi." Diệp Thần nói, vừa tuốt tay áo, vừa đã chậm rãi đi tới võ đài.

Tiểu Tán Tiên xem thực sự là không có may mắn Võ Giả phong độ, thân thể đơn bạc đến liền như một mảnh lá cây, không chỉ có không có cái gì bắp thịt đường viên, liền ngay cả khí thế đều so với cố huấn luyện viên muốn thấp hơn một đoạn dài.

Hấn thế này sao lại là đến luận võ luận bàn? Rõ ràng chính là đi ngang qua té đi lúc này, không cẩn thận bị tóm trúng đỉnh.

Tất cả mọi người đối với Diệp Thần vui vẻ tiếp thu cố huấn luyện viên yêu chiến đều có chút bất ngờ, bọn hấn nhìn cái kia một mặt người súc vô hại nụ cười tiểu tử vất mũi chưa sạch, trong mắt đều lộ ra đồng tình cùng thương hại.

Đương nhiên, chỉ có một người không cho là như vậy, hấn không chỉ có thần sắc phức tạp mà nhìn Diệp Thần, liền ngay cả trong lòng cũng không nhận được đánh tới cổ...

Chương 143: Tiểu Tông Sư Diệp Thần

"Huấn luyện viên, trên võ đài tiểu tử kia cũng có chút quái lạ, ngươi phải cẩn thận!"

"Quái lạ? Ta nhìn hấn vốn là một cái trẻ con miệng còn hôi sữa đi!" Cổ huấn luyện viên cười lạnh một tiếng, tỏ rõ vẻ xem thường, hấn cời chính mình vận động áo khoác, nhẹ nhàng Xảo Xảo liền nhảy lên võ đài.

Này võ đài gần như có khoảng 1m50, ngoại trừ Diệp Thần ở ngoài, cái khác mấy cái tỷ thí người đều là nhảy lên mà lên, không chỉ có biểu diễn chính mình gọn gàng đưa tay, hơn nữa nhìn cũng khá là phong cách.

So sánh với đó, tiểu Tán Tiên từng bước từng bước đi lên, liền phải kém hơn quá hơn nhiều.

"Tiểu tử, ta xem như là ngươi tiền bối, ngươi xuất thủ trước đi, ta để ngươi ba chiêu không hoàn thủ." Cổ huấn luyện viên trong lòng coi chính mình đã chiếm rất lớn tiện nghi, vào giờ phút này đứng là hành trang lên cao thăm đến.

Hấn đứng chấp tay, cao ngạo đất(mà) nghênh lên thủ, lúc nói chuyện đều không có tác dụng nhìn thẳng đến xem Diệp Thần, bày ra một bộ hành trang Tông Sư tư thế.

Kỳ thực muốn nói đạo Tông Sư hai chữ, hấn còn kém xa lắm quá xa.

"Ta động thủ trước sao? Ngươi chắc chắn chứ?" Diệp Thần tựa như cười mà không phải cười hỏi.

"Ba chiêu." Cổ huấn luyện viên đuổi ra ba ngón tay.

"Ha ha..." Diệp Thần nghe rằng nở nụ cười, chậm rãi đi tới này cổ huấn luyện viên trước mặt, tùy tiện một quyền liền hướng về đầu vai của đối phương đánh tới.

Nếu như chiếu Diệp Thần dĩ vãng tính khí, chi sợ cũng không phải một quyền đánh về phía bả vai, mà là một bạt tai phiến hướng về mặt của đối phương. Làm sao đây là võ đài luận võ, phía dưới đài còn mở to nhiều như vậy con mắt đây.

Cổ huấn luyện viên nhìn thấy Diệp Thần nhẹ nhàng một quyền đánh tới, hấn cười nhạt, bên hông một nhinh, thân thể chéch ra nửa thước, làm dáng né tránh.

"Oành —— "

Thần kỳ một màn xuất hiện, cổ huấn luyện viên tự tin động tác lại không có né tránh tiểu đội y công kích, Diệp Thần nhìn như chậm chậm mà vô lực một quyền, dĩ nhiên chân thực đánh tới cổ huấn luyện viên bả vai. Cổ huấn luyện viên nhất thời cảm giác được bả vai của chính mình truyền đến một luồng miên mà hậu kinh mười phần lực đạo, hấn thân bất do kỷ đất(mà) lao đảo một cái, suýt chút nữa liền ngã mặt ngã chổng vó.

Khung cảnh này thực tại có chút buồn cười, dưới lời đài vang lên tất cả xôn xao tiếng. Đàm chói lợi nhất thời há to miệng: "Này Cổ tiên sinh cũng quá thực sự đi, lại thật sự để Diệp Thần một chiêu. Chỉ là hấn hạ bàn lúc nào trở nên như thế bất ổn, liền Diệp Thần một quyền đều không chịu đựng được?"

Cổ huấn luyện viên này lão đảo một cái thực sự có chút chật vật, trong lòng hấn cũng ở phiên muộn chính mình vừa nãy tại sao không có né tránh sự công kích của đối phương, chỉ là vừa mới đứng vững người, Diệp Thần chân liền hướng về chính mình hạ bộ đập tới.

Dựa vào, Liêu Âm Cước!

Cổ huấn luyện viên nhất thời sợ đến chảy mồ hôi ròng ròng, hấn thực sự không nghĩ tới trước mặt cái này tiểu đội y lại sẽ dùng như vậy chiêu thức, chỉ là này một cước xem vừa nhanh vừa độc, hấn theo bản năng mà liền giơ lên cánh tay phải chống đỡ, cùng lúc đó cánh tay trái thì lại quất tới.

"Đùng!"

Diệp Thần tiện tay liền đánh bay cổ huấn luyện viên vung đến cánh tay trái, một cước lại đem đối phương bị đá chéch lộn ra ngoài.

"Này, ngươi không phải nói không hoàn thủ sao?" Tiểu Tán Tiên trong mắt lóe ý cười, trên mặt lại lộ ra nghi vấn về mặt.

Cổ huấn luyện viên chỉ cảm thấy đối phương này một cước khí lực lớn đến mức lạ kỳ, hấn bị bị đá lật nghiêng sau khi đi ra ngoài, nhất thời phát hiện tình huống không đúng, cũng không kịp nhớ Diệp Thần câu hỏi, lúc này cắn răng một cái, lấy tay chống đỡ mặt đất, một cái quét đường chân liền hướng về

Diệp Thần hạ bàn công đã qua.

Này một chân, đan từ khí thể cùng tốc độ mặt trên đến xem, thực tại đã đến khá cao trình độ, so với vừa mới cái kia Hàn Quốc nữ nhân kim huệ nghiên cước pháp, cao minh hơn quá nhiều.

Nhưng là, nhưng không thấy Diệp Thần có cái gì lớn tránh né động tác, hẳn chỉ là nhắc chân thoáng hướng về sau tà lui nhỏ như vậy nửa bước, cổ huấn luyện viên banh thẳng mũi chân liền sát hẳn ông quần quét qua.

Cổ huấn luyện viên một đòn thất bại sau đó, hậu chiêu theo nhau mà tới, lần này trong lòng hẳn không có đối với Diệp Thần xem thường tâm ý, trực tiếp sử dụng chính mình am hiểu nhất Thiếu Lâm La Hán quyền.

La Hán quyền bắt nguồn từ Thiếu Lâm, tuy nói là quyền, nhưng chú ý một cái quyền cước cùng sử dụng, yêu cầu trên dưới đi theo, bước tiện tay động. Này cổ huấn luyện viên làm cho La Hán quyền rất có chính mình đặc sắc, hẳn không chỉ có quyền công sắc bén, nhanh chuẩn tàn nhẫn ổn, hơn nữa trên đùi công phu càng là nhất tuyệt, phối hợp quyền pháp hư hư thật thật khiến người ta nhìn không thấu.

Không thể không nói, La Hán quyền loại này mở ra lớn khái quyền pháp, có năng lực bị cổ huấn luyện viên làm ra như vậy biến hoá thất thường, phòng ngự cực khó mũi vị đi ra, hẳn thực tại là rơi xuống rất lớn công phu.

Trùng, thiểm, điểm, câu, sao, từng quyền không rời chỗ yếu. Đàng, lẩn, quét, đập, chân chân như quán Phong Lôi. Cổ huấn luyện viên trong lòng vừa giận vừa giận, quyền cước như bão tố gió thổi không lọt, trong miệng càng là hô quát liên tục, thế tiến công liên miên không dứt, một lần sóng cao hơn một lần sóng.

Chỉ có điều, lần này công kích ở trong mắt Diệp Thần, liền phảng phất ba tuổi tiểu nhi khuỷa tay múa chân ấu trĩ. Tiểu Tán Tiên trong lòng tích trữ trêu đùa đối phương tâm ý, cũng không có ra tay phản kích, mà là hồi hột đất(mà) hóa giải đối phương chiêu thức.

Khung cảnh này xem liền khá là ý vị sâu xa, một cái chỉ vì cái trước mắt muốn thắng lợi, một cái khác nhưng không chút hoang mang bình tĩnh như thường. Mặc dù lại không nhận lực người, cũng có năng lực nhìn ra được trên võ đài hai người công lực sâu cạn.

Cổ huấn luyện viên càng đánh liền càng là hoảng sợ, hẳn phát hiện mình rõ ràng đã sử dụng cả người thể võ, nhưng là thậm chí ngay cả đối phương một mảnh góc áo cũng không dính vào, dưới cái nhìn của hắn, Diệp Thần nghiêm nhiên chính là Tông Sư cấp nhân vật khác.

Đến Diệp Thần cấp bậc này, đã sớm vượt qua câu nệ với hình thức quyền cước, mà càng trọng điểm với ý, trong lúc vung tay nhắc chân đều chất chứa vô cùng độ khả thi, quyền dù chưa động, nhưng là đối phương trên dưới phải trái đều bao phủ ở chính mình Quyền Ý bên trong.

Lấy cổ huấn luyện viên cảnh giới bây giờ, mặc dù mình không làm được, thế nhưng là có thể nhìn ra Diệp Thần Quyền Ý. Dần dần, hẳn liền phát hiện mình quanh thân đều bị đối phương Quyền Ý bao phủ, khắp nơi đều là kẻ hở, phảng phất Diệp Thần chỉ cần tùy ý tìm tòi tay, liền có năng lực bắn trúng chỗ yếu hại của chính mình chỗ.

Sự công kích của hắn tự nhiên cũng chịu đến kiềm chế, Diệp Thần chỉ cần khuỷu tay run lên hoặc là vai chìm xuống, cổ huấn luyện viên liền không thể không thu cánh tay về phòng. Có thể khổ não chính là, hắn tuy rằng về phòng, nhưng chỉ có thể phỏng đoán Diệp Thần tâm tư, đánh bạc tự đất(mà) phòng vệ một hai nơi chỗ yếu.

Diệp Thần trên mặt lộ ra cười nhạt ý, hẳn hoàn toàn chính là đang đùa bỡn đối phương. Cổ huấn luyện viên nhưng là rơi xuống đầu đầy đại hán, cuống quýt bên dưới, liền ngay cả hô hấp đều gấp gấp, tuy rằng Diệp Thần cũng không có đánh tới hắn một quyền hoặc là một cước, nhưng là hắn nhưng cảm giác được áp lực trước nay chưa từng có cùng thống khổ.

Thống khổ bên dưới dày vò không thể nghĩ ngờ sẽ làm thời gian trở nên dài đằng đặc, cổ huấn luyện viên thế tiến công dần dần biến hoá ít, cuối cùng thì lại hoàn toàn biến thành phòng ngự tư thế, nếu như không phải ở trên võ đài, hẳn thật sự hận không thể mở miệng để Diệp Thần trực tiếp cho một quyền của mình, nhanh lên một chút kết thúc này dần vật.

Trên thực tế, ngoại trừ vừa bắt đầu cổ huấn luyện viên để này hai chiêu, tiểu Tán Tiên mãi đến tận hiện tại đều vẫn không có từng chiêu từng thức ra đáng công kích.

Đây là trời cùng đất khác biệt, một cái như đứng ở đám mây đàm luận như thường, một cái khác thì lại tự hăm sâu vùng lầy tự khốn tự trôi buộc.

Dưới đài mọi người bị trận này đặc sắc tỷ thí xong toàn hấp dẫn lấy, tất cả mọi người đều tròn to hai mắt, ngừng thở, chỉ lo bỏ qua mỗi một chi tiết nhỏ, trong lúc nhất thời toàn bộ võ quán bên trong yên lặng như tờ.

Đàm chọi lợi trên mặt lộ ra vẻ mặt khó mà tin được, hẳn thực ở không nghĩ tới Diệp Thần một cái nhỏ nhỏ đội y, lại có năng lực có như vậy đưa tay. Nghiêm vấn về mặt nhưng là có chút phức tạp, trong lòng nàng nhớ tới lúc trước Diệp Thần giáo huấn này bốn cái sinh viên đại học cảnh tượng, đột nhiên phát hiện mình lúc trước thực sự là đánh giá thấp Diệp Thần.

Nhìn như giằng co giai đoạn vẫn kéo dài ròng rã một hiệp, ngay khi tất cả mọi người đều lấy vì hiệp một liền muốn như vậy lúc kết thúc.

Nhìn như không có chút rung động nào trong mưa gió, đột nhiên lóe qua một đạo Kinh Lôi!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Thu tuyết mềm nhũn

Diệp Thần đột nhiên chuyển động, dưới chân hắn bước chân đột nhiên tăng nhanh, như quỷ mỵ bất nạt đến cổ huấn luyện viên trước người, trong con mắt của mọi người, này chỉ có điều là bóng mờ lóe lên.

Bàn tay hắn nhẹ nhàng đặt tại cổ huấn luyện viên trước ngực, liên thủ cánh tay cũng không uốn lượn, thế nhưng mỗi một tác bấp thịt nhưng trong nháy mắt bùng nổ ra cực kỳ mạnh mẽ lực đạo.

Một tầng, hai tầng, ba tầng!

Cổ huấn luyện viên cảm giác được chính mình trước ngực truyền đến ba tầng theo nhau mà tới đại lực, phương đến lúc này, hắn mới biết mình vừa nãy này phiên động tác phòng ngự là cỡ nào buồn cười. Bởi vì lấy đối phương này quý thân khó lường thân pháp, thân thủ của chính mình thực sự là quá mức trì độn một chút.

Hắn cố họng một ngọt, thân bất do kỷ đất(mà) liền theo này đại lực hướng về sau bay ra ngoài, bay đến không trung lúc này, trong miệng máu tươi mới phun ra ngoài.

Chỉ nghe "Oành" đến một thanh âm vang lên, cổ huấn luyện viên tầng tầng té xuống đất, quá đã lâu, cũng không có năng lực bò người lên.

Tất cả mọi người đều trong nháy mắt này cả kinh sững sờ, dưới lời đài vang lên một mảnh hút vào khí lạnh âm thanh, biến hóa này thực sự có chút quá nhanh, sắp tới hầu như không có một người phản ứng lại.

Cho đến lúc này, Diệp Thần mới lộ ra một mặt tức sắc, hắn lạnh lùng hừ một tiếng, mở miệng nói: "Hôm nay ta ra tay thương tổn ngươi, chính là muốn cho ngươi nhớ kỹ cái này giáo huấn. Người luyện võ, nhất hẳn là có chính là khiêm tốn chí tâm, phải biết 'Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân', phải tránh bị lợi muốn che đậy tâm hồn!"

Hắn xem tuổi còn trẻ, căn bản không có cái gì tư lịch, thế nhưng lời nói này nhưng nghiêm nhiên một bộ cao nhân tiên bối tư thái. Nếu như ở luận võ trước, Diệp Thần nói ra lời này, mọi người xung quanh nhất định sẽ khịt mũi con thường, thế nhưng vào giờ phút này, nhưng là không có bất cứ người nào trên mặt lộ ra không chút nào tiết về mặt.

Này cổ huấn luyện viên nghe được Diệp Thần, nhất thời xấu hổ không chịu nổi, không đất dung thân. Hắn liền với thờ dài mấy lần khí, nhưng là một câu nói đều không nói ra được. Chỉ có điều, vào giờ phút này so với vừa nãy ở trên lời đài, hắn nhưng là đã giải thoát rồi quá nhiều to lớn.

Nếu như có lựa chọn, vị này cổ huấn luyện viên e sợ cũng sẽ không bao giờ lựa chọn Diệp Thần làm đối thủ.

Diệp Thần đứng ở trên lời đài, nói xong này lời nói sau đó, ánh mắt lạnh lùng lần lượt lướt qua hành phong võ quán mỗi người mặt. Hành phong võ quán mọi người chỉ cảm thấy Diệp Thần ánh mắt tuy rằng không hung hăng, nhưng cũng là lộ hết ra sự sắc bén, khiến người ta căn bản không dám cùng Chi đối diện, đều dồn dập nghiêng đầu tránh né.

"Còn có người sao? Ta toàn nhận." Diệp Thần lạnh lùng nói.

Nhưng là hành phong võ quán nhưng không có bất cứ người nào dám tiếp lời, Diệp Thần chờ giây lát, mới xoay người nhìn đàm chói lợi nói: "Đàm sư huynh, nếu bọn hắn không có người nói chuyện, như vậy chúng ta đi thôi."

"Ây... Hay, hay!" Đàm chói lợi bận bịu gật gật đầu, vào giờ phút này, Diệp Thần ở trong mắt hắn đã hoàn toàn thay đổi đáng đáp.

Mọi người nhìn theo Diệp Thần cùng đàm chói lợi mấy người rời đi, tất cả mọi người đều chìm đắm tại vừa nãy trong khiếp sợ, mãi đến tận chói lợi võ quán tất cả mọi người đều đi ra hành phong võ quán cửa lớn, tất tốt tiếng bàn luận mới dần dần Vang . Bọn hắn nghị luận trung tâm, tự nhiên là tiểu Tán Tiên Diệp Thần.

Ở trở về trên đường, đàm chói lợi vẫn cùng sau lưng Diệp Thần nửa bước, hắn biểu tình trên mặt cung kính, đối với tiểu Tán Tiên tràn ngập cung kính bái tình.

"Diệp Thần huynh đệ, không nghĩ tới ngươi lại như thế thâm tàng bất lộ, ta ngày hôm nay thật là xem như là mở mắt ." Đàm chói lợi nói.

"Đàm sư huynh, ta hay vẫn là cái kia tiểu đội y, ngươi trước đây là làm sao đối ta, hiện tại như cũ là được rồi, không cần đáng đáp như vậy." Diệp Thần cười nói.

"Như vậy sao được? Dưới cái nhìn của ta, ngươi e sợ so với sự phụ ta còn lợi hại hơn, là chúng ta chớ lợi vô quán đệ Trường Số 1 tay! Đúng rồi, ngươi sau đó hay vẫn là không nên gọi ta Đạm sư huynh, gọi ta tiểu đằm là tốt rồi." Đạm chớ lợi này lời nói mặc dù phát ra từ phé phũ, nhưng là như muốn Diệp Thần gọi hắn tiểu đằm, nghe nhưng có chút quái dị mà buồn cười.

"Ai nha, mọi người(đại gia) đều là người mình, ngươi liền đừng có khách khí như vậy. Ngươi muốn còn như vậy, ta nhưng là từ chức không làm ừ."

"Đừng đừng biệt, ta nghe lời ngươi là được rồi."

Diệp Thần cùng đằm chớ lợi này vừa nói chuyện, nghiêm vân ở một bên nhưng là không nói một lời. Nàng thỉnh thoảng xem Diệp Thần vài lần, trong lòng tư vị có chút phức tạp, phát hiện mình nhưng là càng ngày càng đất(mà) nhìn không thấu cái này trong ngày thường không lộ ra ngoài gia hòa.

Hắn nhỏ tuổi, trên người cũng không có cái gì phát đạt bắp thịt, đến tốt cùng là làm sao luyện thành ra như vậy một thân cao thâm khó dò công phu?

Ở chớ lợi vô quán làm đội y, tiền lương đều là nhật kết, hơn nữa lần này Diệp Thần biểu hiện kinh diễm, đằm chớ lợi nhiều lấy năm ngàn đồng tiền đi ra: "Diệp Thần, ta xem gia cảnh của cậu hẳn là cũng không thể nào giàu có, số tiền này ngươi trước tiên cầm dùng đi. Ngươi có thể suy tính một chút ở chúng ta vô quán thu đồ đệ thụ vũ, như vậy đãi ngộ sẽ tăng cao một đoạn dài."

"Đem tiền lương cho ta là tốt rồi, này năm ngàn đồng tiền ngươi hay vẫn là thu trở về đi thôi. Ta hiện tại hay vẫn là học sinh, ban ngày muốn lên khóa, thực đang không có thời gian dư thừa ở vô quán thu đồ đệ, vì lẽ đó tạm thời liền không hướng về phương diện này cân nhắc. Nếu như sau đó có cơ hội, ta sẽ đến thử một chút." Diệp Thần đem mình tiền lương chôn cất để tốt, sau đó liền cáo từ rồi đi.

Cách Khai Quang diệu vô quán sau đó, Diệp Thần cũng không có trực tiếp về phương Đông tô hà, hắn tìm tới đỉnh Phi cho mình giới thiệu cái kia ngọc thạch con buôn, dùng mấy ngày nay tiền lương mua một chút ngọc vỡ, sau đó liền thừa dịp xe công cộng đi tới trường học.

Hắn thẳng đến được lầu, muốn nắm mới vừa mua được ngọc vỡ đi nhuận Nuôi dưỡng một tý Lôi Linh thảo. Vừa ngồi xổm xuống, tiểu Tán Tiên liền vui mừng kêu lên, hắn phát hiện gần gần một ngày không thấy, Lôi Linh thảo lại dưới đất chui lên, bốc lên chồi non.

Mừng rỡ sau khi, Diệp Thần tự nhiên cũng bỏ thêm mấy phần cẩn thận. Này Lôi Linh thảo thành nha sau đó, mới xem như là đến nhất thử thách hắn lúc này, cần cực kỳ tỉ mỉ che chở cùng chăm sóc. Diệp Thần dùng ngón tay đem ngọc vỡ nghiền nát, sau đó đều đều mà cẩn thận đất(mà) rơi tại Lôi Linh thảo cây non xung quanh, sau đó lại rót một chút thủy.

Hắn mới vừa hết bận những này, liền nghe được phía sau tiếng bước chân, Diệp Thần quay đầu nhìn lại, phát hiện là thu tuyết đi tới được lầu.

Thu tuyết mặc một bộ màu xanh nhạt áo đầm, cổ áo có một người phi thường xinh đẹp nơ con bướm, xem thanh lịch thanh tân, một bộ tiểu gia Bích Ngọc trang phục. Nàng tóc thật dài hầu như đã rủ xuống tới eo nhỏ, đen bóng như thác nước, da thịt trắng hơn tuyết, mi đại như họa, nhìn ra Diệp Thần ánh mắt sáng lên.

"Ngươi làm sao đến rồi?" Diệp Thần hỏi.

"Nhân rồi không chuyện gì liền tới xem một chút lạc, ta đều rất lâu chưa từng tới được lầu đây." Thu tuyết âm thanh nghe bình yên điềm tĩnh, phảng phất phù hoa phở xá sầm uất bên trong một tia gió nhẹ.

Nàng vừa nói, vừa chung quanh nhìn được lầu bên trong được thảo: "Diệp Thần, xem ra ngươi đối với những được thảo này hộ lý rất khá a, chúng nó xem muốn so với ta lúc đó hộ lý thì khỏe mạnh rất nhiều."

"Hộ lý được thảo cũng là có rất nhiều học vấn, ngươi nếu là có hứng thú, ta lấy sách có thể dạy ngươi một tý." Diệp Thần nói.

"Tốt. Không nói gạt ngươi, ta vẫn cảm thấy chính mình là chúng ta bên trong thảo được bên trong hiệp hội cản trở cái kia, nếu như ngươi chịu dạy ta, vậy dĩ nhiên tốt nhất." Thu tuyết nói, đột nhiên nhẹ khề ồ lên một tiếng.

Nàng phát hiện một đóa màu lam nhạt năm biện tiểu Hoa, này tiểu Hoa xem nhã trí thanh tân, cành lá còn có chút mềm mại, khiến lòng người sinh thương tiếc. Cô gái xinh đẹp đều là yêu hoa, thu tuyết tự nhiên cũng không ngoại lệ, nàng lúc này liền ngồi xổm xuống.

"Đóa hoa này thật là đẹp, cũng không biết tên gọi là gì?" Thu tuyết nói.

"Cây thuốc kia thảo gọi là thu loan tiên, cùng tên của ngươi như thế, đều có một cái thu chữ. Nó..." Diệp Thần nói, đột nhiên nghĩ tới điều gì, hắn mới vừa muốn mở miệng ngăn lại lúc này, nhưng nhìn thấy thu tuyết đã đem mũi xẹt tới.

"Ai, ngươi đừng ngại a, này thu loan tiên mùi hoa có tác dụng phụ!"

Tiểu Tán Tiên âm vừa ra, hắn liền nhìn thấy thu tuyết đột nhiên hai chân mềm nhũn, ngồi trên mặt đất.

Thu tuyết cảm giác được một trận mê muội, trong nháy mắt cả người liền khô nóng, liền ngay cả hô hấp đều trở nên gấp gáp, nàng kinh hoàng nói: "Ta... Ta đây là làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Thu tuyết thế tiến công

Tiểu Tấn Tiên một mặt dờ khóc dờ cười về mặt, hần bước nhanh đi tới thu tuyết bên người, ngồi xổm xuống, nhưng là còn không tới kịp nói chuyện, liền phát hiện ánh mắt của nàng trở nên dị dạng .

Thu tuyết mặt cười đỏ bừng bừng, Hồng Vân túy nhiễm gò má, miệng trong mũi hô hấp mà ra đều là nóng bỏng nhiệt khí, xoay tròn trong đôi mắt to thu ba dập dòn. Nàng cả người đều có chút mê ly , cả người lại nặng lại nhuyễn, chỉ cảm thấy trong cơ thể dòng máu đều ở dần dần biến hoá nhiệt, rõ ràng có chút đầu vầng mắt hoa, rồi lại một mực có như vậy một tia nạo tâm ** đột nhiên chui vào đầu óc.

"Thu tuyết..." Diệp Thần theo bản năng mà liếc mắt nhìn trên đất thu loan tiên, hai tay đè lại thu tuyết vai đẹp, trong mắt lộ ra thân thiết biểu hiện. Đây thu loan tiên mặc dù là một loại hạ nhiệt Thanh Tâm thuốc bắc, nhưng mà nó này màu lam nhạt năm biện tiểu Hoa nhưng lớn có gì đó quái lạ.

Diệp Thần vừa nãy nói tác dụng phụ, kỳ thực chính là ****. Thu tuyết không rõ vì sao, đánh bậy đánh bạ nghe thấy được thu loan tiên mùi hoa mùi, thoảng qua trong lúc đó, thân thể yếu kiều bên trong hormone liền bị dụ dỗ đi ra.

Thu tuyết trước mắt mê mê lắc lắc đất(mà) không chân thực, chỉ nhìn thấy mẩn mực đích màu xanh lục bên trong đột nhiên xuất hiện như vậy gương mặt. Đó là một Trương thiếu năm người mặt, xem thanh tú mà cương nghị, nàng vừa nhìn thấy gương mặt đó, trái tim liền không nhận được mạnh mẽ nhảy một cái.

Nàng cảm quan kỳ thực đã bắt đầu trở nên trì độn, thế nhưng đối với hơi thở của đàn ông nhưng càng đất(mà) nhạy cảm. Diệp Thần trên thân thể tản mát ra mùi nguyên bản hỗn tạp ở được thảo hương bên trong rất khó phát hiện, nhưng mà bị thu tuyết bén nhạy bắt lấy .

Đó là một tia mang theo giặt quần áo phần mùi thơm ngát nhàn nhạt mùi mồ hôi, từng tia từng sợi truyền vào thu tuyết trong lỗ mũi, thu tuyết trong phút chốc liên ý loạn tình mê , thân thể của nàng mềm đến lại như là một con rắn, mềm mại đất(mà) nằm ngoài Diệp Thần bả vai, nhỏ và dài tỏ tay lên bờ vai của hắn.

Diệp Thần đưa tay sờ soạng một tý thu tuyết béo mập khuôn mặt, nàng này nóng bỏng nhiệt độ để tiểu Tấn Tiên không nhận được trong lòng rung động. Thu tuyết cảm giác mình phảng phất rơi vào ôn nhuận vũng bùn, càng giầy dụa, liền hăm đến càng sâu. Nàng năng đến tựa hồ cũng muốn hoà tan đi , trong đầu này tia làm người ta kinh ngạc run rẩy nạo tâm cảm giác càng ngày càng nặng, không kim lòng được đất(mà) theo Diệp Thần vai đường viền lan tràn vòn quanh, ôm lấy hần cổ, nóng bỏng cặp môi thơm không thể chờ đợi được nữa đất(mà) hướng về Diệp Thần Nhĩ Căn liền hôn lên.

Này thu loan tiên **** được hiệu thực sự hơi mãnh liệt, từ thu tuyết ngồi xổm xuống ngửi mùi hoa đến nàng ôm lấy Diệp Thần, cũng là quá hai mươi, ba mươi giây. Diệp Thần bị thu tuyết như thế vậy một cái đùa, nhất thời liền có chút nắm giữ không được.

Thu tuyết cô nương này, thường ngày Reese tư Vãn Vãn, tuy rằng cũng không giống lâm khi sương như vậy Băng Sơn khí chất, thế nhưng nàng điềm tĩnh cùng dịu dàng cũng làm cho người không dám mạo hiểm nhiên thân cận. Nàng cùng Diệp Thần trong lúc đó, quá nửa là nhạt như thanh thủy băng hữu chí giao, không xa không gần, xa xa còn chưa đạt tới loại này âu yếm hôn môi quan hệ mập mờ.

Diệp Thần thân thể trong nháy mắt liền cứng ngắc , hần cảm giác được trong ngực của chính mình thật giống như ôm một đoàn thiêu yêu hòa diễm, nhưng là ngọn lửa này không những không chức người, rồi lại mềm mại tươi đẹp đất(mà) phảng phất tượng thủy. Như nước lại như lửa, khiến người ta lại si lại túy, muốn ngừng mà không thể.

Thu tuyết cùng nàng mấy cái tuyệt sắc em gái có chút không giống, vóc người của nàng tuy rằng không coi là tốt nhất, nhưng khắp toàn thân nhưng là xương mềm, ôm vào trong ngực sau đó, càng đậm liền dữ nhu. Hơn nữa như vậy cô nương một khi xuân tình dập dòn , thật giống như mùa xuân tháng ba tiểu Kiều liễu, lại thanh tân lại Nhu Tình, khiến người ta hầu như không cách nào từ chối.

Diệp Thần trong lòng thực tại có chút Thiên Nhân giao chiến, một mặt hần thâm Tri Thu tuyết là Tô gia tiểu muội bạn tốt, giờ khắc này nàng lại là bị **** mùi hoa mê, mình tuyệt đối không thể vượt qua củ. Mặt khác, nha đầu này lại thực sự là cái thể gian hiểm thấy vu vật, khiến người ta muốn ngừng mà không được.

Suy đi nghĩ lại, tiểu Tấn Tiên không nhận được nhẹ thở dài một tiếng, nhắm mắt lại. Mắt không gặp, tâm không loạn, hiện tại tốt nhất hay vẫn là trước tiên giúp nàng giải trừ này mê loạn ** tốt hơn.

Đương nhiên, Diệp Thần chung quy hay vẫn là không nhận được ở thu tuyết tròn vo nóng lên **** bên trên mạnh mẽ bóp một cái.

Thu tuyết "Úm" kêu một tiếng, từng tia từng tia tê dại như điện chày khoái ý truyền vào đến nàng trong đầu, nàng không kim lòng được đất(mà) ôm đến Diệp Thần càng chặt, này hôn nồng nhiệt cũng như giọt mưa bắt đầu dày đặc , dòn dập rơi vào Diệp Thần cổ bên trên.

Diệp Thần phát hiện tay của mình chỉ đều có một ít nhẹ nhàng run rẩy, hần tìm tòi tìm tòi hiểu rõ thu tuyết phần lưng mấy chỗ huyết vị, vừa cẩn thận đè ép ung dung, vừa dùng chậm rãi vỗ xoa bóp sát. Hần đã đầy đủ nhanh hơn, nhưng là thu tuyết hôn nhưng càng nhanh hơn.

Thu tuyết hoàn toàn dựa vào theo bản năng mà thăm dò, dần dần hướng lên trên, lại tìm tòi Diệp Thần môi. Vào giờ phút này, Diệp Thần hô hấp cũng trở nên hơi gấp gáp, này thở ra đến khí tức lộ ra để thu tuyết cả người tê dại nhiệt độ.

"A?" Diệp Thần đột nhiên mở mắt ra, trong mắt tràn đầy khó mà tin nổi kinh ngạc, hần con mắt hơi chuyển động, nhưng chỉ nhìn thấy thu MM thật dài màu đen lông mi.

Nồn nà mềm nhũn, như con rắn cái lưỡi thom tho nhẹ mà xinh đẹp đất(mà) từ thu tuyết trong đôi môi anh đào đưa ra ngoài, từng điểm từng điểm Nhu Nhu đất(mà) liếm ở Diệp Thần phía trên môi. Đối với Diệp Thần tới nói, cảm giác kia thực sự có chút tươi đẹp khôn kể, hần muốn tránh, rồi lại không muốn trốn, muốn nghênh hợp, nhưng lại không dám nghênh hợp.

Chỉ có thể từ từ đem thân thể ngửa về đằng sau đi, tùy ý thu Tuyết muối từ từ từng điểm từng điểm đem chính mình ngã nhào xuống đất.

Thu tuyết hoàn toàn biến thành một con động dục tiểu mẫu miêu, nàng theo bản năng mà cảm thấy như thế vẫn chưa đủ, tron mềm nhu để lại theo Diệp Thần cổ áo khe hở tham tiến vào. Nàng tiểu tay sờ xoạc ở Diệp Thần cứng rắn mà thâm hậu trên lồng ngực, Bà Sa xoa xoa , đầu đồng thời một tý một tý đất(mà) sụt tiểu Tấn Tiên hàm dưới, hỗn loạn sợi tóc thỉnh thoảng bay vào Diệp Thần trong lỗ mũi, lại hương lại dương.

Diệp Thần xưa nay cũng không nghĩ tới quá, chính mình lại có một ngày sẽ lấy phương thức như thế, bị một vị nhả nhận nhu nhược tuyết sắc em gái đẩy ngã xuống đất. Đương nhiên, hần rất hưởng thụ như vậy ám muội mà hương điểm quá trình.

Ở thu tuyết mê hoặc chính mình đồng thời, Diệp Thần tay tự nhiên cũng không có dừng lại, hần không ngừng mà xoa bóp nàng này mấy chỗ huyết vị, trong cơ thể tiền lực cũng đưa đến đầu ngón tay, từng tia từng sợi đất(mà) truyền vào thu tuyết huyết vị bên trong.

Chưa từng có quá lâu, thu tuyết đôi mắt to xinh đẹp bên trong liền dần dần khôi phục Thanh Minh, chờ nàng phát hiện mình lại ở hôn Diệp Thần lúc này, nhất thời liền ngượng ngừng dừng lại .

Nàng không có lập tức từ trên người Diệp Thần , mà là rất thật không tiện đất(mà) cúi đầu, căn bản không dám ngẩng đầu nhìn Diệp Thần. Nhưng là, tư thế như vậy vẫn cứ có vẻ quá mức ám muội một chút.

"Ta... Ta vừa nãy làm sao ?" Thu tuyết âm thanh rất thấp, nàng mặt cười bên trên tràn đầy quần bách cùng lúng túng.

"Khắc khắc." Diệp Thần ho khan một tiếng, không có trực tiếp trả lời, mà là hỏi: "Người hiện tại khá một chút sao?"

Ân thật giống khá một chút ..." Thu tuyết nghe được Diệp Thần âm thanh liền ở bên tai mình, vừa nghĩ tới mình và hần như vậy thân mật, nhất thời mặt đỏ tới mang tai.

Diệp Thần đột nhiên đưa tay sờ sờ thu tuyết khuôn mặt: Ân không có vừa nãy như vậy nóng, hần là tốt hơn rất nhiều ."

"Ta mới vừa mới đến đây làm sao à? Có phải là..." Thu tuyết cắn cắn môi, "Có phải là làm cái gì không chuyện nên làm?"

"Cũng còn tốt a, ngược lại nghe thấy thu loan tiên mùi hoa, đều là người vừa nãy phản ứng." Diệp Thần khoe miệng ngậm lấy cười.

"Ừ..." Thu tuyết trầm mặc , tư duy hơi có chút hỗn loạn, trái tim nhảy lên mãi đến tận hiện tại vẫn cứ có chút kịch liệt. Nàng vừa nãy tuy rằng mất đi tự chủ ý thức, thế nhưng vào giờ phút này thoáng một hồi nghĩ, nhưng là nhớ lại chính mình vừa nãy từng làm chút gì.

Thu tuyết hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào, nàng vội vàng từ trên người Diệp Thần đứng , cúi đầu sắp xếp tóc của chính mình cùng quần áo, thẹn thùng nhưng lại không nói ra được đến đẹp đẽ.

Khoe mặt của nàng dư quang liếc về Diệp Thần cái tên này cố nén cười về mặt, càng thêm lúng túng .

Đúng là mắc cỡ chết người ...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Chán nản lâm khi sương

"Diệp Thần..."

"Hả? Làm sao?"

"Chuyện ngày hôm nay coi như làm chưa từng xảy ra, xin người cần phải đem nó quên mất. Hơn nữa... Hơn nữa người cũng không thể đem chuyện này nói ra, đặc biệt là không thể nói cho Hình Hình." Thu tuyết chính tiếng nói.

"Ừ, được rồi." Diệp Thần gật gật đầu.

"Còn có, người vội vàng đem đóa hoa kia cho mọc xuống đi, không phải vậy như quả rừng khi sương cùng nghiêm vân không cần thận nghe thấy được, khẳng định sẽ xảy ra chuyện."

"Này thu loan tiên không phải ta loại, vì lẽ đó ta động thủ đem nó mọc xuống không thích hợp đi. Huống hồ nó hoa kỳ cũng là một hai ngày, đến Hậu thiên hoa này hẳn là liền cảm tạ, người yên tâm đi, sẽ không lại xảy ra chuyện gì." Diệp Thần nói.

Nghe đến đó, thu tuyết không nhịn được nhú nhú mày, trong lòng ám đạo tự mình xui xẻo. Này thu loan tiên rõ ràng chỉ có một hai ngày hoa kỳ, nhưng là một mực liền bị chính mình đụng vào, làm ngưng ngừng chuyện sai lầm không nói, còn bị Diệp Thần cái tên này chê cười.

Trải qua chuyện như vậy, trong lòng nàng có chút loạn, tự nhiên cũng không có tâm tình ở được lâu ở lại, liền liền mở miệng cùng Diệp Thần cáo biệt, đi ra ngoài.

Thu tuyết đi rồi, Diệp Thần trùng lại ngồi xổm ở Lôi Linh thảo bên cạnh bận việc, chỉ bắt quá hần nhưng có một chút điểm thất thần, trong đầu không ngừng mà hiện lên vừa nãy này hương điểm một màn, dư vị thu tuyết làm say lòng người đáng vẽ.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Thần một rảnh rỗi liền chui đến được lâu bên trong, ở hần tỉ mỉ che chở dưới, Lôi Linh thảo mọc rất khả quan. Lâm khi sương nhìn ra Diệp Thần đối với được lâu hộ lý công tác như thế đề bụng, trong lòng cũng khá là thỏa mãn.

Thứ sáu lúc này, lâm khi sương đem Diệp Thần, thu tuyết cùng nghiêm vân triệu tập cùng nhau mở hội, thương thảo liên quan với bên trong thảo dược hiệp hội phát triển vấn đề.

Thu tuyết nhìn thấy Diệp Thần sau đó, mặt cười không nhịn được hồng, này hay vẫn là nàng cuộc đời một lần bởi vì một nam hài tử mà lòng sinh gọn sóng. Cũng may thu tuyết che giấu tốt hơn, không có bị lâm khi sương cùng nghiêm vân nhìn ra cái gì.

Tuy rằng chỉ là một học sinh tự phát tổ chức hứng thú hiệp hội, thế nhưng từ nhỏ sinh trưởng với thương nhân nhà lâm khi sương đối với bên trong thảo dược hiệp hội quản lý hay vẫn là rất có thủ đoạn. Hiệp hội bên trong phân công cũng cực kỳ sáng tỏ, thậm chí còn thiết trí nhỏ nhỏ trừ tính chung quỹ.

Đương nhiên, này quỹ cùng Diệp Thần không có một nửa mao tiền quan hệ, đều là mặt khác ba mỹ nữ móc tiền túi gom góp.

Ở trong hội nghị, lâm khi sương đưa ra muốn đi chọn mua một nhóm mới dược miêu, một mặt là bởi vì được lâu bên trong còn lưu có rất lớn đất trống, mặt khác nàng cũng nghĩ bồi dưỡng một tý thu tuyết cùng nghiêm vân trồng thuốc trình độ.

Chọn mua dược miêu địa phương có chút xa, cần hai người đi vào. Lâm khi sương xem là một cái, bốn người sau khi thương lượng, quyết định để Diệp Thần bồi tiếp Lâm đại mỹ nữ cùng đi. Thứ nhất là bởi vì Diệp Thần khá là thật tình mắt, có thể phân biệt ra dược miêu tốt xấu. Đề nghị nhưng là bởi vì hần là bên trong thảo dược hiệp hội duy nhất nam tính.

Nếu muốn xuất hành, có một người đàn ông hộ giá, về mặt an toàn dĩ nhiên là có bảo đảm.

Ngày thứ hai vừa vặn là thứ bảy, bọn hần ước định cẩn thận sau đó, Diệp Thần trời vừa sáng liền chờ ở trạm xe lửa. Vốn đây là quyết định cưới lâm khi sương xe riêng đi vào mua thuốc thảo, chỉ có điều bởi vì lâm chủ trường chưa từng có ngồi quá mức xe, trong lòng hiếu kỳ, liền Diệp Thần liền quyết định dẫn nàng cười một lần.

Lâm khi sương đến trạm xe lửa sau đó, đối mặt xung quanh âm ỷ hoàn cảnh, cùng tô mân ngay lúc đó phản ứng gần như. Nàng hơi khẽ cau mày, cẩn thận từng li từng tí một theo sát Diệp Thần qua lại ở trong dòng người, cả người đều có vẻ rất không thích ứng.

Bởi vì lần trước Bát Quái sự kiện, lâm khi sương ở cùng Diệp Thần đơn độc ở chung lúc này, trong lòng tổng có một tia nói không rõ ràng cảm giác. Tuy rằng Diệp Thần giúp nàng giáo huấn cái kia đại học y khoa hội học sinh chủ tịch, thế nhưng lâm khi sương đứng ở bên cạnh hần, vẫn cứ sẽ không nhịn được lộ lâm ra một bộ thoáng lạnh nhạt vẻ mặt.

Các nữ hài tử tâm tư đều là rất kỳ quái, khi thì mù mịt, khi thì sáng sủa, khiến người ta nhìn không thấu.

Ở lên xe lúc này, lại phát sinh một cái nhỏ nhỏ nhạc đệm, lâm chủ trường lại quên mang bóp tiền. Nàng rõ ràng ký được bản thân khi ra cửa kiểm tra nhiều lần, nhưng là mò khắp cả toàn thân mỗi một cái túi áo, nhưng căn bản không có ví tiền bóng dáng.

Then chốt chính là, này trong ví tiền không chỉ có nàng lần này xuất hành hết thấy tiêu tốn, hơn nữa còn có vé xe lửa.

Lâm khi sương một mặt lúng túng, ngượng ngùng đứng ở nơi đó: "Diệp Thần, bằng không ta gọi điện thoại để tài xế về nhà tìm một chút, sau đó đưa tới đi."

"Còn có năm phút đồng hồ liền lái xe, e sợ không kịp đi." Diệp Thần nói.

"Vậy làm sao bây giờ? Bằng không chúng ta thay đổi thừa dưới một tốp đoàn tàu?"

"Ta đến trước ở internet điều tra, đến chỗ đó xe lửa mỗi ngày chỉ có một tốp, lại mua phiếu, e sợ chỉ có ngồi ngày mai. Chúng ta cuối tuần vốn là chỉ có hai ngày, cứ như vậy nhất định phải cùng trường học xin nghỉ."

"Không được, hiện tại khóa như thế khẩn, không thể làm lỡ. Bằng không chúng ta suy nghĩ thêm biện pháp đi." Lâm khi sương nói, ngẩng đầu nhìn đứng ở liệt cửa xe vị kia hơi có chút phát tướng phụ nữ trung niên nhân viên tàu.

Cùng lúc đó, vị kia nhân viên tàu cũng nhìn về phía lâm khi sương cùng Diệp Thần, nàng hô: "Này, hai người các người, có lên hay không xe? Nhanh một chút, đoàn tàu muốn mở ra."

Lâm khi sương đi tới, nói rằng: "Chúng ta đã mua phiếu, bắt quá ta quên cầm, có thể hay không để ta cùng hán lên xe trước?"

Nói thật, tình huống như thế nàng trước thực tại chưa bao giờ gặp, vì lẽ đó cũng không biết ứng đối như thế nào. Hơn nữa là đối mặt người xa lạ, vì lẽ đó lâm khi sương nghĩ theo bản năng mà liền có chút cao ngạo.

Phụ nữ trung niên nhân viên tàu trước là sững sờ, trên dưới đánh giá lâm khi sương một phen, phát hiện tiểu cô nương này một thân đắt giá hàng hiệu, nhưng là lại muốn không phiếu lên xe. Nàng lúc này liền lắc đầu nói: "Không được, muốn bằng phiếu lên xe. Các người nếu như không có phiếu, liền cười dưới một tốp được rồi."

"Chúng ta chỉ là đã quên mang phiếu, lại không phải là không có mua. Người liền để chúng ta đi lên trước đi, quá mức... Quá mức lần sau ta chuyên môn đem tiền vé xe đưa tới, cho người gấp đôi giá tiền." Lâm khi sương nói.

Nàng thốt ra lời này xong, Diệp Thần ở một bên liền nhú mày. Này cô gái nhỏ còn đúng là không thể nào sẽ xử lý người tế quan hệ, nàng nói chuyện như vậy, người có thể làm cho nàng lên xe thì trách.

Đúng như dự đoán, này nhân viên tàu vừa nghe đến lâm khi sương, nguyên bản không có vẻ mặt trên mặt lập tức lộ ra một tia bất mãn, nàng lạnh lùng nói: "Người lời này là có ý gì? Xe lửa là quốc gia, tiền vé xe cũng toàn bộ muốn lên giao, ta cũng không thể thuận theo riêng đem người bỏ vào!"

"Vậy ta cho người năm..." Lâm khi sương còn muốn lại nói, Diệp Thần nhưng là ở một bên xà nàng một tý.

Diệp Thần che ở lâm khi sương trước người, lộ ra một mặt ôn hoà nụ cười, hán tiến đến nhân viên tàu trước người, hạ thấp giọng nói ra một câu.

Phụ nữ trung niên kia nhân viên tàu con mắt nhất thời sáng ngời, khá là kinh ngạc nhìn Diệp Thần một chút, sau đó nửa tin nửa ngờ đất (mà) đưa tay ra. Diệp Thần cười ha ha, đưa tay khoát lên nhân viên tàu thủ đoạn mạch đập bên trên, nhắm mắt lại nghe xong chốc lát, sau đó lại hạ thấp giọng nói rồi mấy câu nói.

Lâm khi sương không hề nghe rõ Sở Diệp Thần nói chính là cái gì, nhưng mà nàng nhưng ngoài ý muốn phát hiện này nhân viên tàu hơi đỏ mặt, lại cũng bật cười.

Liền tiếp theo, Diệp Thần cùng lâm khi sương liền bị bỏ vào bên trong buồng xe.

Lâm đại mỹ nữ tỏ rõ vẻ nghi hoặc, tâm Ritter dừng hiếu kỳ, không làm rõ được Sở Diệp Thần cái tên này đến tột cùng khiến cho thủ đoạn gì, lại ba nói hai câu liền quyết định vị kia phụ nữ trung niên nhân viên tàu. Nàng không nhịn được lôi kéo Diệp Thần, mở miệng hỏi: "Diệp Thần, người mới vừa rồi cùng cái kia nhân viên tàu nói cái gì? Tại sao nàng đem người thả vào?"

Diệp Thần tăng hắng một cái, tựa như cười mà không phải cười nhìn lâm khi sương, hỏi: "Người thật sự muốn nghe sao?"

Lâm khi sương hơi nhướng mày, nàng vừa nhìn Diệp Thần vẻ mặt, liền biết cái tên này mới vừa mới khẳng định nói cái gì khiến người ta mặt đỏ tới mang tai.

Chương 147: Bị dụ dỗ lâm chủ trường

"Người yêu có nói hay không..." Lâm khi sương tức giận trắng Diệp Thần một chút.

"Ha ha, là như vậy, ta không phải hiểu trung y sao? Vừa nãy ta thấy vị kia nhân viên tàu sắc sau đó, liền phán đoán ra được nàng ở chuyện phòng the phương diện có một chút chút vấn đề nhỏ. Vì lẽ đó, liền nói đề điểm một tý rồi." Diệp Thần nháy mắt một cái.

Chuyện phòng the?

Lâm khi sương mặt cười nhất thời hồng , trong mắt nàng lộ ra vẻ lúng túng, nhưng mà cũng không có vẻ có bao nhiêu bất ngờ. Diệp Thần cái tên này, đều là một bụng oai điểm quan trọng (giọt).

"Đúng rồi, ta quên rồi chúng ta chỗ ngồi số, chỉ nhớ rõ ở cái này thùng xe." Lâm khi sương nói.

"Vé xe ở internet định, dùng điện thoại di động tra một chút là tốt rồi." Diệp Thần nói, lấy ra điện thoại di động, chỉ chốc lát sau hắn tiếp tục nói: "Người chính là một chương giường nằm phiếu, ta chính là ghế ngồi cứng. Giường nằm ở một cái khác thùng xe, bắt quá người nếu quên nằm phiếu, chỉ sợ là không vào được , giường nằm bên kia phải thay đổi phiếu."

"Ừ..." Lâm khi sương gật gật đầu, "Này chúng ta trước hết đến cái này thùng xe đi."

Hai người tìm tới Diệp Thần chỗ ngồi, tiểu Tân Tiên đem hành lễ nhét vào hành lý giá đặt trên sau đó, chỉ mình chỗ ngồi nói: "Liền một cái chỗ ngồi, người ngồi ở đây đi."

Lâm khi sương rụt rè đất(mà) lắc lắc đầu: "Không cần , ta đứng là tốt rồi."

"Đừng khách khí với ta, hướng hồ người lại là cô gái, ta đứng là tốt rồi." Diệp Thần nói.

"Thật sự không cần, vốn là ta quên rồi nằm phiếu, để ta đứng đi." Lâm khi sương cố ý lắc lắc đầu.

Diệp Thần cười lắc lắc đầu, ngồi xuống, hắn vỗ vỗ bắp đùi của chính mình: "Bằng không..."

"Không!" Lâm khi sương trắng Diệp Thần một chút.

Cũng không lâu lắm, xe lửa liền từ từ khởi động . Liệt người trên xe rất nhiều, không ít người đều bởi vì không có chỗ ngồi mà đứng, lâm khi sương vừa bắt đầu chỉ là đáng ngọc yêu kiều đất(mà) đứng ở nơi đó, con mắt nhìn ngoài cửa sổ, thường thức ven đường chạy như bay mà qua phong cảnh.

Nhưng là dần dần, nàng liền có chút không chịu nổi, hai cái chân bắt đầu tê dại, phần eo cùng phần lưng cũng chua . Lâm khi sương dựa đang chỗ ngồi trên, liền với thay đổi vài cái tư thế cũng không thể giảm bớt thân thể mình trên chua xót. Nàng nhìn Diệp Thần một chút, phát hiện hắn lại nhắm mắt lại chợp mắt , trong lòng đột nhiên có chút ước ao.

Chỉ có điều bị vướng bởi mặt mũi, lâm khi sương cũng không tốt cùng Diệp Thần mở miệng. Nàng chung quanh vừa nhìn, phát hiện rất nhiều dân công đáng đáp người đều trên đất phò một tờ báo, ngồi ở qua báo chí mặt. Lâm đại tiểu thư trong lòng cực muốn học những người kia ngồi trên mặt đất, thế nhưng nàng từ nhỏ đều bị truyền vào lấy cao quý lễ nghi giáo dục, căn bản là kéo không tới mặt, vì lẽ đó chỉ có thể ngạnh ngạnh đầu lên bì kiên trì ở nơi đó.

Không có ở trên xe lửa mặt mưa quá vé đứng người, là tuyệt nhiên lĩnh hội không tới loại đau khổ này cảm giác. Thịnh thoảng có lui tới người đi đường cần người đi để đạo, hơn nữa lão đạo nhẹ nhàng xúc này cảm, cùng với đoàn tàu bên trong hiệp Tiểu Không Gian bên trong âm ỉ, cực dễ dàng phóng to một người cảm giác mệt nhọc.

Lâm khi sương chưa từng được quá loại này tội, dưới cái nhìn của nàng, chính mình liền phảng phất ở được cực hình dày vò. Ở sắp tiếp cận buổi trưa, uể oải không thể tả Lâm đại mỹ nữ liền đói bụng , nàng cái bụng bắt đầu không hăng hái đất(mà) ục ục kêu loạn.

Đầy đồ ăn buồn bán xe đoàn tàu nhân viên phục vụ xa xa mà đi tới, trên xe lửa cơm nước cũng không tính phong phú, so với lâm khi sương trong ngày thường những cái kia sơn hào hải vị mỹ vị chênh lệch quá nhiều to lớn. Vậy mà mặc dù như thế, lâm khi sương hỏi những cái kia phiếu ở trong không khí đồ ăn hương vị, vẫn cứ không nhìn được thẳng nuốt nước miếng.

Nàng sờ sờ chính mình khô quắt xẹp cái bụng, trong lòng rất oan ức. Nhưng mà này lại không trách người khác, ai bảo nàng không có mang bóp tiền đây.

"Ừm ục..." Diệp Thần nuốt nước miếng âm thanh đột nhiên truyền tới từ phía bên cạnh, lâm khi sương quay đầu nhìn lại, phát hiện Diệp Thần chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại.

Không thể không nói, tiểu Tân Tiên đối với đồ ăn khừu giác, này thật đúng là quá mức bình thường nhạy cảm.

"Đói bụng không?" Diệp Thần hỏi.

"Ây..." Lâm khi sương thoáng một chân chò, lắc lắc đầu, "Ta không đói bụng."

"Muốn ăn cái gì? Ta xin ngươi."

"Không cần, ta cũng còn tốt, thật sự không đói bụng." Lâm khi sương lắc đầu từ chối.

"Không cần khách khí với ta, quá mức chờ ngươi bắt được bớp tiền, đem tiền trả lại ta là được rồi." Diệp Thần cười nói.

"Thật sự không cần, ngươi ăn nghỉ."

Diệp Thần bắt đầu đi lác lác đầu, đứng dậy đi mua hai hộp mì, hán nhận nước sôi, đem mặt phao thật đặt ở trên bàn: "Lão đàn dưa chua, cũng không tệ lắm, thật sự không nên ném thử sao?"

Mì thứ này, vĩnh viễn là nghe so với ăn hương. Mặc dù che kín cái nắp, nồng nặc kia hương vị vẫn cứ từng tia từng sợi đất(mà) nhẹ nhàng đi ra.

Lâm khi sương nghe trong không khí mì hương vị, miệng bên trong mặt đã sớm tràn đầy ngum nước, nhưng là nàng một mực lại lắc đầu: "Ngươi ăn đi, ta không đói bụng."

Diệp Thần biết Dowling khi sương là không thể mất mặt mũi, hán thẳng thắn đem mì bụng đến Lâm đại mỹ nữ trước, xóc lên chỉ cái: "Mặc dù không đói bụng, cũng ăn một điểm đi, còn muốn rất lâu mới có thể tới."

Lâm khi sương gần như sắp muốn tan vỡ, nàng nhìn gần ngay trước mắt trước mặt, cũng có thể cảm giác được chính mình sắp đem đầu lưỡi cho yết về trong bụng đi tới. Nhưng là, bướng bỉnh mà kiêu ngạo mỹ nữ tiểu đội trưởng lại đem đầu lưỡi đến một bên.

"Ngươi ăn đi, không cần phải để ý đến ta."

Diệp Thần ngược lại không khách khí, ngay ở trước mặt lâm khi sương liền ăn. Trong ngày thường, hán chính là một cái ăn như hùm như sói chủ, vào giờ phút này, vì làm nổi lên lâm khi sương muốn ăn, Diệp Thần càng là cố ý phát sinh rất lớn âm thanh, ăn được được kêu là một cái hương.

Người không biết, còn tưởng rằng đó là cỡ nào kỳ trân mỹ vị, kỳ thực bất quá chính là một bát mì mà thôi. Đối ở bình thường, mì loại này đồng Tây Lâm khi sương xem đều sẽ không nhìn một chút, nhưng là vào giờ phút này, nàng thật hận không thể đem Diệp Thần trong tay mỹ thực đoạt lại.

Lâm khi sương dư quang của khỏe mắt theo bản năng mà nhìn về phía Diệp Thần để lên bàn khác một bát mì trên, ngón trỏ khẽ nhúc nhích, có đến vài lần đều suýt chút nữa không nhận được muốn đem nó đoan. Tiếc nuối chính là, tiểu Tấn Tiên ở ăn xong một bát sau đó, lại không chút khách khí bụng lên chén thứ hai.

"Ủm... Thom quá a!" Diệp Thần tự nhủ, hán tuy rằng trong miệng nói như vậy, thế nhưng chỉ ăn hai cái, rồi lại đem này bát mì thả trở lại, "Ai, nhưng đáng tiếc ta ăn được quá no rồi, trước hết bày đặt đi."

Hán lúc nói lời này, Lâm đại mỹ nữ thì lại ở một bên không nhận được lên lút liếm môi một cái. Thế giới này thật sự thật không công bằng, có người no đến ăn không hết, có người thì lại đói bụng không đến ăn...

Coi là thật là "Cửa son rượu thịt xú, đường có chết đói cốt".

"Ta ngủ tiếp sẽ ha." Tiểu Tấn Tiên hướng về phía lâm khi sương nháy mắt mấy cái, nằm ngoài trên bàn lại ngủ thiếp đi.

"Hừ, cái tên này thực sự là đầu heo, trừ ăn ra chính là ngủ!" Lâm khi sương nghe Diệp Thần trong nháy mắt vang lên tiếng ngáy, trong lòng rất khó chịu.

Ở lâm khi sương xem ra, thời gian thực sự là dài đằng dặc mà dài vô, nàng cảm giác phảng phất đã qua một cái thế kỷ, nhưng là Diệp Thần bất quá vừa mới mới vừa ngủ thiếp đi năm phút đồng hồ. Ở này dài đằng dặc trong vòng năm phút, Lâm đại mỹ nữ ánh mắt chưa từ này chén thứ hai mì trên rồi đi mây may.

Nội tâm của nàng đang điên cuồng Thiên Nhân giao chiến, trong đầu dần dần có một tia cảm giác mê man, chịu đói tư vị, thật sự rất khó chịu. Rốt cục, lâm khi sương giang không được, nàng thừa dịp tất cả mọi người đều không có chủ ý công phu, nhìn như vô ý đất(mà) cầm lấy này bát mì, thuận lợi lại nắm một chút giấy vụn làm che giấu.

"Ta đi vứt một tý đồ bỏ đi ha." Lâm khi sương vội vã bàn giao một câu, liền phi cũng tự hướng đoàn tàu vừa đi.

Đến hai tiết thùng xe nối liền địa phương sau đó, lâm chủ trường rốt cục cũng không còn cách nào bụng chính mình thanh cao cái giá, nàng vội vã không nhận nổi đất(mà) xóc lên này bát mì chỉ cái, ngum nước đã sớm chảy ra.

Ngược lại xung quanh không có người nào, Diệp Thần tên kia cũng không nhìn thấy, mau mau ăn đi!

Chương 148: Chính người ngồi trên đến

Từ nhỏ đến lớn, lâm khi sương xưa nay đều không có ăn được như thế ăn như hùm như sói quá. Nàng không chỉ có ăn hết mì, hơn nữa còn Mỹ Mỹ mà đem thang đều uống một sạch sành sanh.

Hơi có chút tiếc nuối chính là, bởi vì chờ đợi một hồi, này mì có chút nguội. Bất quá dù vậy, mì mùi vị vẫn cứ vượt quá lâm khi sương tưởng tượng.

Người ở không khi đói bụng, là vĩnh viễn cũng không có cách nào rõ ràng đồ ăn mỹ vị.

Lâm khi sương hài lòng đất(à) sờ sờ chính mình cái bụng, nguyên Bản Nhân vì đói bụng mà trắng bệch mặt cười rất cục khôi phục đồ ửng.

"Ăn thật ngon chứ?" Một thanh âm đột nhiên từ lâm khi sương phía sau vang lên.

Ăn ăn rất ngon. Đây là ta ăn qua ngon lành nhất mì." Lâm khi sương gật gật đầu, nhưng là chột nàng liền sắc mặt cứng đờ, từ từ quay đầu lại.

"Diệp Thần? Người tại sao lại ở chỗ này?" Lâm khi sương có vẻ hơi bất ngờ.

"Khà khà, vừa nãy ăn được hơi nhiều, hiện tại đi đi nhà vệ sinh." Diệp Thần kim nén tỏ rõ vẻ ý cười, nhẹ nhàng vỗ vỗ lâm khi sương vai đẹp, liền từ bên người nàng đi tới.

Lâm khi sương mắc cổ mặt đỏ tới mang tai, không nhận được khẽ cắn môi, nàng cúi đầu, lưng từng phi thường.

Chuyện này thực sự cũng quá khừu rồi!

Này bát mì là Diệp Thần cái tên này ăn qua, chính mình hiện tại lấy thêm đến ăn, này chẳng phải là mang ý nghĩa chính mình đang biến tướng đất(à) ăn tên kia ngụm nước... Càng nguy hiểm hơn chính là, tất cả những thứ này đều bị hấn cho nhìn thấy.

Diệp Thần tên kia hiện tại nhất định trốn ở trong một góc khác cười trên sự đau khổ của người khác, đặc ý vênh vào đất(à) cười to đi!

Lâm khi sương càng muốn, trong lòng liền càng ngượng ngùng, cho tới nàng xoắn xuýt đã lâu mới lại trở về thùng xe, nhìn thấy Diệp Thần sau đó, mặt cười càng là không nhận được lại hồng.

"Lâm chủ trường, đến ngồi một hồi đi, ta xem người đều đứng đầy mấy tiếng." Diệp Thần đứng, chuẩn bị đem chỗ ngồi tặng cho lâm khi sương.

"Thật sự không cần, ta... Ta giảm béo!" Lâm khi sương lung tung xả một cái có.

"Người cũng đừng cứng rắn chống đỡ, nơi nào có đứng cũng có năng lực giảm béo đạo lý. Như người vậy vẫn đứng, chân nhỏ nhưng là sẽ biến hoá thô ừ." Diệp Thần nói, từ trên bàn xả một tờ báo, ngồi ở trên mặt đất.

Lâm khi sương nhìn đã trở nên trống không chỗ ngồi, trong lòng lại do dự. Xương cốt toàn thân hầu như đã sắp muốn tan vỡ rồi, nhưng là nàng nghĩ tới chính mình mới vừa rồi bị Diệp Thần nhìn thấy ăn vụng mì canh tượng, liền lại kiên định đất(à) lắc lắc đầu.

Lần này, tuyệt đối không thể lại thỏa hiệp, không phải vậy Diệp Thần người này khẳng định còn sẽ châm biếm chính mình.

Nàng chính đang xoắn xuýt lúc này, một Vị lão quá quá đột nhiên chậm rãi đi tới. Lão thái thái nhìn thấy không chỗ ngồi, không chút khách khí đất(à) liền ngồi lên.

Tới ngồi lên sau đó, nàng mới cười tủm tỉm mở miệng hỏi: "Đây là người nào chỗ ngồi a? Ta ngồi trước nghỉ ngơi một hồi."

"Đó là ta chỗ ngồi, ngài nghỉ ngơi trước đi." Diệp Thần nói.

"Cảm ơn người ừ." Lão thái Thái Nhất quay đầu, nhất thời liền nhìn thấy Diệp Thần cùng lâm khi sương, nàng mở miệng hỏi: "Hai người các người là đồng thời?"

"Đúng thế." Diệp Thần gật gật đầu.

"Tiểu tử, người tâm địa thật là tốt, người cũng dài đến như thế thực sự. Chính là giống như người vậy người hiền lành, mới có thể tìm được xinh đẹp như vậy tiểu cô nương làm người vợ, thiện hữu thiện báo mà."

"Bà lão, ta..."

Lâm khi sương bận mở miệng giải thích, nhưng là nàng còn chưa có nói xong, lão thái thái liền tiếp tục nói: "Tiểu cô nương, người số may oa! Chọn như vậy một cái tiểu tử làm lão công, hẳn tương lai nhất định có năng lực có lớn tiền đồ. Ta tuổi tác lớn như vậy, cả đời gặp được đếm không hết người, ánh mắt chuẩn cực kì, liền chẳng hạn như..."

Lão thái thái là cái nói lao, vừa mở miệng tựa như quyết đề sông lớn thu thế không được, nàng thao thao bất tuyệt đất(mà) cho lâm khi sương cùng Diệp Thần nói về nhân sinh đạo lý lớn. Đương nhiên, ở đường lớn này lý bên trong, cũng pha rất nhiều sinh động hiện thực án lệ.

Bất tri bất giác liền từ tìm đối tượng nói đến chấm dứt hôn, lại từ kết hôn nói đến sinh oa, nếu nhắc tới sinh oa, tự nhiên lại miễn không được bàn giao một phen thể nào nữ nhân thích hợp sinh oa.

Kết luận chính là vóc người cấp một bông lâm khi sương cái mông lại kiều lại tròn, chuẩn có năng lực sinh cái lớn tiểu tử béo đi ra.

Lâm khi sương ở một bên căn bản là không chen vào lọt nói, nàng nghe được ngượng ngừng phi thường, mặt cười bên trên Hồng Hà lan tràn đến cái cổ rể: cái, này e thẹn tư thái, có một phen đặc biệt cảm động tư vị.

Diệp Thần nhưng là ở một bên cười không nói, thỉnh thoảng nhìn lâm khi sương này phở quần bách mà thẹn thùng tư thái, cảm thấy phi thường thú vị.

Lão thái Thái Nhất giảng liền không cái xong, lâm khi sương vẫn đứng ở nơi đó, dần dần mà liền không chống đỡ nổi, nàng hai chân đánh hoảng, thân thể lại như là một mảnh trong gió nhẹ lá cây ở thân bất do kỷ đất(mà) nhẹ nhàng đung đưa.

Diệp Thần đặt ở trong mắt, có chút đau lòng, nhưng là hẳn lại thực sự không tiện mở miệng đề lão thái thái đem chỗ ngồi nhường lại.

Rốt cục, liền ngay cả lão thái thái chính mình cũng nói mệt mỏi, nàng lại nằm nhào trên bàn đánh tới ngủ gật. Yên tĩnh lại sau đó, Diệp Thần cũng mơ mơ màng màng đất(mà) ngủ, chỉ có lâm khi sương vẫn như cũ đáng thương ba ba địa đứng.

Đoàn tàu ở thời điểm quẹo cua, đột nhiên xóc nảy, lâm khi sương chân nhỏ tê rần, thân thể mềm nhũn, thân bất do kỷ đất(mà) liền ngã ngồi ở tiểu Tân Tiên trên người.

Lâm khi sương nhẹ nhàng kêu một tiếng, nhất thời lúng túng phi thường, nàng giãy giụa muốn đứng, nhưng là nhưng phát hiện mình chân ma đến đứng không. Nàng tay vịn chỗ ngồi chỗ tựa lưng, liều mạng mà muốn đứng, tròn vo mà giàu có co dãn **** nữ ma sát ở Diệp Thần trên người, nỗ lực nửa ngày, nhưng vẫn cứ thất bại.

Diệp Thần cũng sớm đã tỉnh lại, hẳn mở mắt ra, nhìn thấy lâm khi sương ở thân thể của chính mình bên trên vận vẹo, cũng không có lên tiếng, mà là lặng yên không một tiếng động đất(mà) thân bình chân của mình.

Không thiên vị, Lâm đại mỹ nữ **** liền từ từ ngồi ở tiểu Tân Tiên giữa hai chân vị trí.

Giữa dựa một nửa hôm sau, lâm khi sương rốt cục hay vẫn là từ bỏ, nàng bắt đắc dĩ ngồi ở Diệp Thần trên đùi, mặt cười bên trên nhuộm Hồng Hà, cúi đầu, cũng không dám có cái gì dư thừa động tác.

Nhưng là vừa nảy này phiên động tác, này giàu có co dãn cái mông nhỏ đã sớm ma sát đè ép nửa ngày, Diệp Thần giữa hai chân nơi đó rất tự nhiên có Nguyên Thủy phản ứng, mạnh mẽ đất(mà) xử lâm khi sương.

Lâm khi sương nhất thời cảm giác được dị dạng, nàng tim đập như hươu chạy, liền ngay cả hô hấp đều trở nên hỗn loạn. Xung quanh chung quanh đều là người, ở đây sao nhiều con mắt phía dưới, mình và Diệp Thần lại duy trì như vậy ám muội tư thế, hơn nữa, Diệp Thần cái tên này lại còn có phản ứng..

Chuyện này thực sự có chút khiến người ta ngượng ngừng không ngớt, nhưng là lại một ngẫm nghĩ, rồi lại có như vậy một tia lúc ẩn lúc hiện khiến người ta tim đập nhanh hơn kích thích cảm giác.

Ở phát hiện mình lại cảm giác được kích thích sau đó, lâm khi sương xấu hổ đến liền cũng không dám thở mạnh, nàng chỉ cảm giác mình động tác này là đang câu dẫn Diệp Thần, trong lòng không nhận được có một tia phụ tội cảm.

May là chính là, ở lâm khi sương xấu hổ không chịu nổi lúc này, tiểu Tân Tiên nhẹ nhàng tiếng ngáy truyền vào đến trong tai của nàng. Lâm khi sương thật dài đưa một cái khí, trong lòng vui mừng Diệp Thần cái tên này chỉ biết là ngủ, lại hoàn toàn không có phát hiện.

Nhưng mà nàng làm sao biết, Diệp Thần vào giờ phút này trong lòng đập dồn phi thường, khoe miệng còn mang theo một tia như có như không cười xấu xa.

Tư thế như vậy tuy rằng làm cho nàng mặt đỏ tới mang tai, thế nhưng tốt xấu giảm bớt lâm khi sương ẻo oải, nàng thấy Diệp Thần đang ngủ, cũng không có vội vã đứng lên. Hai người một trước một sau, một trên một dưới, theo đoàn tàu ở Vĩi lay động, lẫn nhau tim đập nhanh hơn, ngâm vào trong đó.

Nhưng mà lâm khi sương nhưng không nghĩ tới, trong giấc mộng Diệp Thần lại đưa tay ra cánh tay, đột nhiên vòng lấy nàng eo nhỏ nhắn. Trong lòng nàng đột nhiên một cái, cả người trong nháy mắt cứng ngắc, trong lòng không rõ vì sao, nhưng không chút nào dám lộn xộn.

Ngàn vạn không thể động, không phải vậy, vạn nhất Diệp Thần tỉnh rồi, vậy coi như thật sự nói không rõ ràng ...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Diệp Thần Ngũ Chỉ sơn

Lâm khi sương bên này vội vã cuồng cuồng, Diệp Thần nhưng là ở bên kia trong lòng mừng thầm.

Không thể không nói, lâm chủ trường vóc người thực sự là nhất lưu, nàng hai vú trước ngực ngạo nhiên kiên cường, **** tròn trịa đạn hoạt, nhưng là vòng eo nhưng một mực tinh tế phi thường, chỉ có thể nắm chặt.

Tuy rằng duy trì trong giấc mộng tư thái, thể nhưng Diệp Thần tay nhưng nhẹ nhàng cách lâm khi sương quần áo vuốt nhẹ nàng bụng dưới.

Lâm khi sương trên người chỉ ở vãn ngực ở ngoài mặc vào (đâm qua) một cái cực bạc hồng nhạt gucci T-shirt, nàng có thể cảm giác được rõ rệt Diệp Thần bàn tay nhiệt độ. Lâm khi sương trong lòng thầm kêu một tiếng không được, chỉ cho rằng là chính mình để Diệp Thần trong giấc mộng nổi lên phản ứng, nàng cẩn thận từng li từng tí một đất(mà) hơi di chuyển chính mình ****, muốn tách rời khỏi Diệp Thần này dâng trào tiểu huynh đệ.

Ai biết Diệp Thần này thực tại có chút cứng rắn, lâm khi sương vẫn vẹo nửa ngày, ngoại trừ để Diệp Thần càng thêm sáng khoái ở ngoài, nàng nhưng là chút nào đều không tránh thoát. Bết bết hơn chính là, Diệp Thần tay lúc này liên đặt ở bụng của nàng, Lâm đại mỹ nữ đứng đều đứng không . Nàng chỉ lo động tác của mình quá đại hội để Diệp Thần tỉnh lại.

Lâm khi sương hoàn toàn không có biện pháp, chỉ có thể mặc cho Diệp Thần động tác. Cái tư thế này thực sự quá mức ám muội một chút, lâm khi sương phần lưng dính sát vào Diệp Thần lồng ngực, lẫn nhau da dẻ nhiệt độ lẫn nhau nhuộm dần, dần dần, nàng cũng bị Diệp Thần liêu bát đắc có cảm giác.

Không thể không nói, Diệp Thần thực tại có một đôi tràn ngập ma lực bàn tay lớn, tay của hắn tuy rằng chỉ đặt ở lâm khi sương bụng, thể nhưng ngón út nhưng sẽ vô tình hay cố ý đất(mà) xẹt qua lâm khi sương bộ vị nhạy cảm. Ở dưới con mắt mọi người, như vậy trêu chọc không thể nghi ngờ là rất có lực sát thương, thật giống như nạo ngứa lúc này, móng tay chỉ ở nhất dương này nơi xung quanh bồi hồi, để người thoải mái, rồi lại không cho người thoải thích thoải mái...

Lâm khi sương chỉ cảm giác mình cả người đều nhiệt , hơn nữa tiểu Tân Tiên nhiệt độ vật vẫn xử ở nơi đó, thỉnh thoảng còn có thể nhẹ nhàng nhảy hai, ba lần, để trong lòng nàng nổi lên một trận lại một trận gọn sóng.

Thấy lâm khi sương không có cái gì lớn phản ứng, Diệp Thần ngược lại là càng thêm làm càn , tay của hắn lại theo lâm khi sương bụng dần dần trượt tới bắp đùi của nàng bên trong chéch. Đương nhiên, ở lâm khi sương xem ra, Diệp Thần tay bắt quá là tự nhiên đất(mà) thủy rơi xuống.

Như vậy nhưng là có chút đòi mạng , Diệp Thần lấy tay khoát lên Lâm đại mỹ nữ giữa hai chân, ngón tay còn thỉnh thoảng đất(mà) nạo động mấy lần. Đây một hai lần nạo động, để thân thể cực kỳ mẫn cảm lâm khi sương nhất thời có chút không chịu nổi .

Nàng không kim lòng được đất(mà) bẻ quần rồi bắp đùi của chính mình, đem Diệp Thần tay kẹp ở giữa, từng tia từng tia cảm giác tê dại từ nửa người dưới truyền vào trong đầu, để không nhận được toàn thân như điện giật giống như vậy, run rẩy .

Lâm khi sương nhẹ nhàng nhắm mắt lại, dùng hai tay che lại Diệp Thần tay, trong miệng cũng không nhận được khẽ hừ một tiếng.

Nàng ở hừ nhẹ đồng thời, theo bản năng mà liền hướng về sau nhích lại gần, tràn ngập co dãn cái mông chăm chú ngăn chặn Diệp Thần nơi đó. Nữ nhân như nước lại tự con rắn, khi nàng ôn sóng triều động, đều là xảy ra với thiên tính đất(mà) đi tìm kiên cố đồ vật làm dựa.

Vào giờ phút này, còn có món đồ gì có thể so sánh Diệp Thần tên kia, càng kiên cố, càng khiến người ta có cảm giác an toàn đâu?

Diệp Thần cảm giác được bàn tay mình tham chỗ lại ôn lại triều, lúc này mới đột nhiên muốn , ngày hôm nay lâm khi sương thân dưới mặc phải là khiêu gọi đường viên hoa tiểu váy ngắn cùng đẹp để tất chân. Như vậy cũng là mang ý nghĩa, bàn tay của chính mình cùng nàng này mê người địa phương, kỳ thực chỉ cách mỏng manh lụa mỏng cùng một tầng bạc bố.

Hắn nhất thời liền có chút khó có thể kiềm chế , ngón tay trong lúc đó động tác cũng không nhận được trở nên làm càn .

Lâm khi sương thân thể run lên, bận bịu dùng một cái tay che chính mình nhất, nàng kém một chút liền bị kích thích phải gọi ra tiếng âm. Cùng lúc đó, nàng một cái tay khác thì lại đè lại Diệp Thần cánh tay.

Cái tên này, hắn... Lúc ngủ lại cũng chán ghét như vậy!

Diệp Thần nhưng có chút quán không được nhiều như vậy , hắn ngón trỏ chặn lại địa phương thích hợp nhất sau đó, lại còn trên dưới di chuyển chen

theo : đề, khí lực tuy rằng không lớn, nhưng đủ khiến Lâm đại mỹ nữ cả người đều run rẩy .

Lâm khi sương cảm giác mình đều sắp muốn điên mất rồi, một mặt nàng vội vã cuống cuồng mà nhìn người chung quanh, chỉ lo chính mình sẽ lộ ra dị dạng về mặt. Mặt khác, Diệp Thần gây xích mích lại thực sự làm cho nàng cảm giác được phát ra từ với sâu trong linh hồn sáng khoải, này sáng khoải làm cho nàng run rẩy, cũng làm cho nàng say sưa.

Nhưng là...

Nhưng là bất luận thế nào, nơi này đều là trước công chúng xe lửa thùng xe a... Diệp Thần, mặc dù nguoi ngủ đến lại trầm, cũng không thể như thế tứ không e dè chứ?

Lâm khi sương vào giờ phút này tuy rằng hai chân đã không tái phát ma, thế nhưng toàn thân tê dại lại làm cho nàng càng không thể động đậy.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?

Ở dáng đáp như vậy xuống, e sợ một phút nữa, Lâm đại mỹ nữ liền muốn không nhịn được rên rỉ đất(mà) kêu thành tiếng âm rồi!

Đang lúc này, lâm khi sương cứu tinh xuất hiện . Một vị một tay cầm điều trữu, một tay cầm túi rác đoàn tàu thanh Khiết Viên ra hiện tại Lâm đại mỹ nữ trước.

Vị kia thanh Khiết Viên nhìn thấy ngồi dưới đất đôi này : chuyện này đối với "Tiểu tình nhân", lúc này liền nhú mày. Nàng lời kéo cổ họng hô: "Này, các nguoi nhanh lên một chút đứng , ta muốn quét tước vệ sinh rồi!"

Mượn cơ hội này, lâm khi sương nắm vai dùng sức mà hướng về sau đụng phải Diệp Thần một tý: "Diệp Thần, đừng ngủ, nguoi muốn quét tước vệ sinh!"

"A?" Diệp Thần mơ mơ màng màng đất(mà) mở mắt ra, bàn tay thì lại lặng yên không một tiếng động đất(mà) từ lâm khi sương giữa hai chân thu rồi trở lại. Hắn ra dáng đất(mà) ngáp một cái, trên mặt lại còn lộ ra kinh ngạc về mặt: "Ồ, nguoi là lúc nào ngồi ở trên nguoi ta ?"

Lâm khi sương khuôn mặt đỏ lên, giải thích: "Ta... Ta vừa nãy không cẩn thận ngã sắp xuống , vừa vận liền ngã ở trên nguoi nguoi. Diệp Thần, nguoi ngủ đến cũng quá nặng đi! Lại một điểm đều không có cảm giác đến sao?"

Diệp Thần gãi gãi đầu: "Thật không cảm giác được, khả năng là bởi vì quá mệt không."

Sau khi nói xong, hắn bận bịu đỡ lâm khi sương, hai người đồng thời đứng .

Thanh Khiết Viên đi rồi, ở Diệp Thần mời mọc, lâm khi sương cùng hắn lưng tựa lưng ngồi ở này tờ báo mặt trên. Tuy rằng ngồi tư thế đã phát sinh rất lớn thay đổi, thế nhưng lâm khi sương trái tim nhưng vẫn cứ đang nhanh chóng nhảy lên .

Trong lòng nàng có một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác. Cảm giác này rất kỳ diệu rất kỳ diệu, thật giống như đoàn tàu phía bên ngoài cửa sổ này mênh mông vô bờ trạm Lam Thiên không, lại thật giống trên bầu trời bay Đóa Đóa bạch vân, tuy rằng cũng không có chút gì, lại làm cho nguoi không có lý do đất(mà) khoan khoải mà dư vị.

Có một loại thuyết pháp như vậy, hai người dựa lưng vào nhau, kỳ thực là trái tim dán đến gần nhất lúc này. Nếu như, nguoi muốn cảm giác được một nguoi khác tiếng tim đập, như vậy, rồi cùng hắn dựa lưng vào nhau ngồi cùng một chỗ đi.

"Diệp Thần, nguoi vừa nãy thật sự ngủ sao?" Lâm khi sương đột nhiên mở miệng hỏi.

"Đúng đấy, làm sao ?"

"Vậy nguoi có hay không mơ tới chút gì?"

"Mơ tới cái gì?" Diệp Thần nhẹ nhàng ho khan một tiếng, "Đây chính là **, ta tại sao phải nói cho nguoi biết?"

"Hừ, ta suy đoán, vậy khẳng định không phải cái gì tốt mộng!" Lâm khi sương tức giận nói.

"Ồ? Làm sao nguoi biết ?" Diệp Thần đề thấp chính mình âm thanh, quay đầu lại ở lâm khi sương bên tai nói: "Kỳ thực ta là làm một cái mộng xuân, nguoi muốn nghe sao? Ta có thể cho nguoi căn kể miêu tả một tý..."

"Nguoi thật đáng ghét a! Ta không muốn nghe... Cho ăn, nguoi đừng nói, ta không nghe! Không có nghe hay không không nghe..."

Chương 150: Người đùa lửa, vợ của người chịu tội

Đoàn tàu chạy băng băng ở son sắc quang ảnh trong lúc đó, đi ngược thành thị huyền ảo, ngoài cửa sổ thúy ý dạt dào, thỉnh thoảng có Bích Thủy thanh sóng nhỏ.

Lâm khi sương chưa từng có như vậy trải qua, nàng xưa nay cũng không ngờ quá, chính mình lại sẽ cùng Diệp Thần dựa lưng vào nhau ngồi xuống đất ngồi ở qua báo chí mặt, ở âm âm trên xe lửa, đối mặt muôn hình muôn vẻ đám người, nói cái gì đều không nói, trong lòng nhưng dập dờn không tên tâm tư.

Xe lửa dần hành dần hoãn, từ từ ngừng ở một cái tiểu nhân : nhỏ bé nhà ga.

Lâm khi sương sững sờ, đứng : "Chúng ta đến sao?"

Diệp Thần khoảng chừng : trái phải một hồi dò, mới biết đây là lâm thời đỗ xe, hần nhìn lâm khi sương nói: "Xe lửa lâm thời đình đứng, chúng ta xuống tàu một thoáng khí đi."

Xuống xe sau đó, nhào tới trước mặt không khí trong lành, lâm khi sương sâu sắc hô hút vài hơi, trong mắt lóe sung sướng thần thái. Nàng chỉ vào cách đó không xa một cái đỉnh núi nói: "Diệp Thần, người mau nhìn, cái kia trên núi mặt thật nhiều công lấy trúc giỏ trúc nông gia nữ hái, các nàng đang làm gì nha?"

Diệp Thần xa xa vừa nhìn, cười ra tiếng âm: "Trên núi trồng đều là cây trà, những cô nương kia là ở hái trà."

"Hái trà? Xem thật thú vị a."

Diệp Thần gật gù, nỗ nỗ mũi, khứu ra trong không khí ẩm ướt mùi: "Này đất(mà) Phương Tường tắt đèn qua từng hạ xuống Tiểu Vũ, thừa dịp mưa móc đem làm chưa khô lúc này, hái đi ra lá trà hay vẫn là có một phen đặc biệt tư vị. Hiện tại thời tiết nhập thu , thái đi ra thu trà tuy rằng không bằng trà xuân như vậy tư vị thuần úc, nhưng bình Hòa Trung chính, thanh tân nghị miệng."

Lâm khi sương là nhà giàu cô gái, biết một chút ít trà tri thức, nàng nói rằng: "Nhà ta thật giống đều là một ít trà xuân, cái gì mình trước, chè xuân loại hình, nghe ta ba nói, thật giống chỉ có đoạn thời gian đó trà mới tốt nhất."

"Ha ha, cũng không hần vậy." Diệp Thần cười nhạt, nói : "Tuy rằng có 'Mình trước vì Thượng phẩm, chè xuân vì trần phẩm' lời giải thích, kỳ thực người bình thường là uống không ra trong đó khác nhau. Cách nói này cũng chỉ là châm đối với như Long Tinh trà xuân mà nói, trà xuân nha điệp to mộng, màu sắc xanh biếc, điệp chất cũng hơi chút mềm mại, đương nhiên vô cùng tốt. Nhưng là như sinh ở phương Nam vài trà Ô Long, nhưng nhất nghị Hạ Thu thời tiết hái, ngày mùa thu trà Ô Long âm sau xỉ giáp lưu hương, dư vị cam tiên, Thanh triều thời kì nhưng là bị đưa vào Tử Cẩm thành làm cống phẩm."

"Xem người thật giống như hiểu lắm đáng về..." Lâm khi sương quay đầu nhìn Diệp Thần một chút, trong lòng đột nhiên cảm thấy chính mình tựa hồ căn bản là không biết hần.

"Có biết một, hai thôi, trước đây ta ở son thôn nhỏ lúc này, sau nhà trên đỉnh núi loại như vậy mấy viên cây trà, thầy ta... Gia gia lão nhân gia người yêu thích uống trà." Diệp Thần nói.

"Người còn từng trồng trà sao? Lúc nào mời ta nếm thử chứ?"

"Tốt, sau đó có cơ hội, ta mang một điểm cho người. Nói thật, ta trồng ra đến lá trà, người bình thường nhưng là uống không tới, này muốn so với cõi đời này quý nhất lá trà còn tốt hơn mấy phần." Diệp Thần nói.

"Thiết, người liền thôi đi. Ta nghe nói nhất trà ngon điệp đều là những cái kia chưa kết hôn thiếu nữ dùng đầu lưỡi hái xuống, có người nói có một tia rất đặc biệt hương vị đây. Lễ nào trong nhà của người cũng nuôi một người chưa lập gia đình xuân xanh thiếu nữ, chuyên môn vì người hái trà?"

Diệp Thần chưa từng nghe qua đầu lưỡi hái trà lời giải thích, hần chợt sững sờ, đột nhiên nghĩ đến lâm khi sương tiểu thiết hái trà cung chính mình ẩm hưởng cảnh tượng, lúc này liền tựa như cười mà không phải cười đất(mà) nhìn nàng một cái.

Lâm khi sương trong nháy mắt liền rõ ràng Diệp Thần cái tên này xấu điểm quan trọng (giọt), khuôn mặt đỏ lên, mắt hạnh trừng trừng, trắng Diệp Thần một chút: "Cái tên nhà người, thực sự là một bụng ý nghĩ xấu."

Diệp Thần cười ha ha, duỗi tay chỉ vào Viễn Sơn thúy sắc cây trà, lại nói về hái trà công nghệ, hần nói tới cực kỳ cẩn thận, nghe được lâm khi sương trong lòng không nhịn được sinh ra ý kính nể.

Không thể không nói, tiểu Tán Tiên hiểu được thực sự có chút nhiều, hần đang giảng hái trà lúc này, còn pha một chút rất có thú lịch sử cổ sự, nói rằng thú vị chỗ, dẫn tới lâm khi sương không nhịn được cười đất(mà) cười .

Đoàn tàu chậm chạp chưa mở, dần dần, lâm khi sương liền cảm giác được cái bụng có chút đói bụng. Nàng đứng vừa giữa trưa, vốn là tiêu hao rất nhiều

năng lượng, hơn nữa buổi trưa chỉ ăn chút mì, căn bản là điền không đầy cái bụng.

Nàng nhìn thấy cách đó không xa có một vị nông gia trang phục đại tỷ chính đang bán trứng luộc trong nước trà, nghe trong không khí bay tới từng tia từng tia hương vị, nhất thời không nhận được nhẹ nhàng yết nổi lên ngum nước.

"Ừng ục..."

Lâm khi sương nuốt nước miếng âm thanh tuy rằng rất nhẹ, lại bị Diệp Thần nghe vào trong tai.

"Người đói bụng sao?"

"Ta..." Lâm khi sương thoáng một chân chờ, rốt cục vẫn gật đầu một cái.

Diệp Thần theo bản năng mà một sờ túi, mới phát hiện mình cũng là người không có đồng nào, liền một cái cương bằng đều không có. Tiền của hắn toàn bộ dùng ở mua ngọc vỡ mặt trên, lần này đi ra còn muốn sụt lâm khi sương cơm, ai biết Lâm đại tỷ nữ lại đã quên mang bóp tiền.

Tuy rằng không có mang tiền, nhưng tổng không có thể khiến người ta một cô gái đói bụng đi.

"Người đói ta một tý." Diệp Thần nói một câu, liền nhắc chân đi tới vị kia bán trứng luộc trong nước trà nông gia đại tỷ trước người. Hắn giờ khắc này kỳ thực cũng là bụng đói cồn cào, cũng không thể so lâm khi sương tốt hơn bao nhiêu, vừa nghe tới trứng luộc trong nước trà hương vị, lúc này liền yết nổi lên ngum nước: "Đại tỷ, trứng luộc trong nước trà của người thơm quá a."

"Đây chính là trên Chu Cương thái trà mới, trứng gà cũng là nhà chúng ta gà mẹ chính mình dưới, mùi vị rất tốt đẹp. Như thế nào, có muốn hay không mua một ít nếm thử?" Nông gia đại tỷ nói.

Nàng trên dưới ba mươi tuổi, tuy rằng ăn mặc mộc mạc, thế nhưng là mi thanh mục tú, xem không có chút nào Thổ khí.

Diệp Thần cúi người xuống, thật sâu ngửi một cái, trong miệng khen: "Đại tỷ, không nghĩ tới ngài người dung mạo xinh đẹp, liền trứng luộc trong nước trà đều luộc đến thơm như vậy."

Nông gia đại tỷ nghe được Diệp Thần khoa chính mình đẹp đẽ, trên mặt thoáng một đỏ: "Tiểu huynh đệ, người có thể thật biết nói chuyện. Ta nơi nào có nhà người người vợ đẹp để nha, nàng da dẻ lại bạch, người lại Thủy Linh, người thật là có phúc khí."

Nàng vừa nói, một một bên đưa tay chỉ Diệp Thần phía sau. Nguyên lai, lâm khi sương cùng sau lưng Diệp Thần, cũng đứng ở lá trà trước sạp.

Lâm khi sương nghe được nông gia đại tỷ lại đem mình ngộ nhận là Diệp Thần người vợ, mặt cười nhất thời nhiễm phải Hồng Hà, nàng lặng lẽ sờ trường chỉ chọc chọc Diệp Thần, ra hiệu hắn không nên nói lung tung.

Ai biết Diệp Thần cái tên này cười ha ha, lại đưa tay nắm ở lâm khi sương vòng eo, một con khác lại còn vỗ vỗ nàng bụng dưới: "Đại tỷ, nhà ta người vợ mang thai, lúc này mới hai tháng nhiều một chút điểm, còn không hiện ra hoài. Nàng gần nhất có thể thêm ăn, vừa nhìn thấy ngài đang bán trứng luộc trong nước trà, liền ồn ào để ta lại đây mua."

Hắn vừa nói, vừa ở trong lòng cân nhắc nên như thế nào cùng nông gia đại tỷ mở miệng nói mình không tiền.

Nông gia đại tỷ nghe được lâm khi sương lại mang thai, con mắt nhất thời lộng, nàng lúc này liền mở miệng nói rằng: "Tiểu tử, người vợ mang thai nhưng là phải ăn nhiều một điểm thật, nàng đặc biệt cần dinh dưỡng. Ban đầu ta mang thai nào sẽ, nhà chúng ta bà bà liền mỗi ngày cho ta luộc trứng luộc trong nước trà ăn, ta tay nghề này hay vẫn là từ nàng nơi đó học được. Người là không biết, này phụ nữ có thai miệng có thể thêm, nhớ ta lúc đó..."

Nông gia đại tỷ thao thao bất tuyệt đất(à) nhớ lại chính mình mang thai thì cảnh tượng, lâm khi sương vốn là đã cực kỳ lúng túng, vào giờ phút này càng là mặt đỏ đến cái cổ đỏ: cái, nhỏ và dài tổ chỉ bất động thanh sắc đất(à) mạnh mẽ bám Diệp Thần mấy lần, chỉ lo hắn lại nói ra cái gì phá thiên hoang ngôn luận đi ra.

"Đại tỷ, thực sự là cảm tạ ngài. Người xem chúng ta còn trẻ như vậy, nếu như ngài không nói, rất nhiều thứ chúng ta căn bản là chú ý không tới." Diệp Thần nói.

"Đó cũng không!" Nông gia đại tỷ gật gật đầu, lại quở trách nổi lên Diệp Thần: "Không phải đại tỷ ta nói người, giống như người vậy tuổi còn trẻ, có lúc thật sự hần là chú ý một tý, đừng đến thăm hưởng thụ. Người xem, người chơi ra hòa đến rồi, nhà người người vợ có thể phải bị tội..."

Trong miệng nàng tuy rằng nói như vậy, thế nhưng trên tay nhưng gấp mấy cái trứng luộc trong nước trà đi ra, đặt ở túi ni lông bên trong, đưa cho Diệp Thần.

Chương 151: Tiểu Tán Tiên kiếm tiền thủ đoạn

"Này mấy cái trứng luộc trong nước trà ngươi cầm đi, nhanh lên một chút cho vợ của ngươi xé ra ăn." Nông gia đại tỷ nói.

"Đây là bao nhiêu tiền? Ta cho ngài tiền." Diệp Thần làm ra móc túi tiền đáng vẻ.

"Ai nha, mấy cái trứng luộc trong nước trà mà thôi, xem như là ta đưa cho ngươi. Ngươi một cái một cái đại tỷ kêu, ta sao được thu ngươi trước." Nông gia đại tỷ rất thực sự khoát tay áo một cái.

"Như vậy sao được? Ngươi là làm ăn..."

"Ta chính là ở nhà nhàn rỗi, vì lẽ đó đi ra đặt tại cái than mà thôi. Huống hồ, mấy quả trứng gà lại không đáng giá, tiểu huynh đệ ngươi không cần khách khí với ta." Nông gia đại tỷ trung hậu lại thực sự, thực tại không nghĩ tới Diệp Thần cái tên này vốn là đến há mồm chờ sung rụng.

Đương nhiên, nàng nhìn thấy lâm khi sương ăn mặc thời thượng lại phong cách tây, chút nào cũng không nghĩ tới trước mặt mình lại là hai cái không có tiền chủ.

Diệp Thần cùng lâm khi sương trong lòng đều là ám áp, bọn hắn liếc nhau một cái, đồng thời cảm thấy đến thật không tiện, trong miệng liên tục nói cảm ơn.

Cáo biệt nông gia đại tỷ sau đó, Diệp Thần cầm trong tay nóng hầm hập còn có chút nóng lên trứng luộc trong nước trà, mang theo lâm khi sương trở lại trên xe lửa mặt. Hai người không thể chờ đợi được nữa lột trứng gà bì, thừa dịp hùng hực nhiệt khí đặc ý mà ăn.

Lâm khi sương vừa ăn, vừa khen không dứt miệng, nàng lúc này biểu thị đây là chính mình ăn qua ngon lành nhất trứng luộc trong nước trà.

Sau khi ăn xong, Lâm đại mỹ nữ nhớ tới Diệp Thần mới vừa rồi cùng nông gia đại tỷ mẩu đối thoại đó, mặt cười nhất thời lại hồng, nàng nhìn Diệp Thần, hơi sắc giọng: "Cái tên nhà ngươi thật đáng ghét a, hoang gọi ta là vợ của ngươi không nói, lại còn cưỡng ép để ta mang thai!"

"Ha ha..." Diệp Thần cười, hai tay mở ra, nhún vai bàng nói: "Không có cách nào a, muốn ăn đồ ăn, đương nhiên phải làm ra hi sinh rồi."

"Này làm gì không hi sinh chính ngươi, Hừ!"

"Ngu ngốc, ta nói chính ta mang thai, vị kia lòng tốt đại tỷ sẽ tin tưởng sao?"

Hai người nói náo loạn vài câu, liền lại trở về bên trong buồng xe. Này Vị lão thái thái vẫn cứ chiếm Diệp Thần chỗ ngồi, liền Diệp Thần cùng lâm khi sương chỉ có thể như trước như vậy, dựa lưng ngồi ở mặt đất qua báo chí.

Sắc trời dần muộn, bắt tri bắt giắc liền đến hoàng hôn lúc.

Ngoài cửa xe, tà dương đã đem Viễn Sơn nhuộm thành một mảnh say lòng người màu sắc, ánh nắng chiều phảng phất một cái màu đỏ thắm dài lụa. Giữa không trung, Kim Sắc đám mây hiện ra đủ loại kỳ quái hình dạng, có như là trường cánh đại cầu, có như là Phiêu Miêu biến ảo cung điện, có thì lại từng mảng từng mảng phảng phất tầng tầng lớp lớp vẩy cá, xem mỹ hảo mà an tường.

Đều nói "Tà dương vô hạn được, chỉ là gần hoàng hôn", nhưng là ở lâm khi sương xem ra, này một cái hoàng hôn nhưng lộ ra từng tia từng sợi phảng phất như mùa xuân thanh tân.

Nàng không biết này là không phải là bởi vì có Diệp Thần quan hệ.

Một cái phong nhã hào hoa thiếu niên, một cái tuyệt sắc Khuynh Thành thiếu nữ, hai người dựa lưng vào nhau ngồi ở chỗ đó, tùy ý thời gian lặng yên, liệt Xa Phi tri, đây xe sương đều là mê say Kim Sắc, cảm giác này không nói ra được đến mỹ hảo. Bất luận nhắm mắt lại, hay vẫn là tròn tròn mắt, trong đầu hết thấy đều là nhẹ nhàng mà sung sướng tâm tư.

Ở lâm khi sương phương trong lòng, đối với Diệp Thần cảm giác đã sớm phát sinh biến hóa long trời lở đất, hắn cũng không tiếp tục là lần đầu gặp gỡ thì như vậy khiến người ta không thích đáng đáp. Mặc dù nói không ra cái tên này đến cùng nơi nào được, nhưng là cùng hắn sống chung một chỗ, nhưng dù sao khiến người ta có lúc quang cực nhanh cảm giác.

Một người, chỉ có ở vui sướng và mỹ hảo lúc này, mới sẽ cảm giác được thời gian vội vã, hận không thể này như dòng nước thời gian có thể đình trệ, hận không thể này nổ vang mà qua đoàn tàu mãi mãi cũng sẽ không tới đứng.

Nhưng là tiệc vui chóng tàn, khi (lâm) ngoài cửa xe trong bầu trời đêm xuất hiện Tinh Tinh lúc này, Lâm đại mỹ nữ cái bụng liền lại đối bụng đất(mà) gọi.

Lâm khi sương khẽ thở dài một hơi, từ nhỏ đến lớn, nàng xưa nay đều không có như ngày hôm nay dễ dàng như vậy đối bụng, cũng chưa từng có như

vào giờ phút này như vậy đối với đồ ăn tràn ngập khát vọng.

Máu chốt nhất ở chỗ, hai người bọn họ người không có đồng nào, chỉ có thể mạnh mẽ đất(mà) bị đói.

Đoàn tàu trên rất nhiều người cũng đã bắt đầu ăn xong rồi bữa tối, tuy rằng những người kia đồ ăn đều chỉ là đơn giản mì hoặc là hộp cơm, thế nhưng là dần tới lâm khi sương không ngừng hâm mộ.

Lâm khi sương chính đang ôm bụng thất lạc oan ức lúc này, Diệp Thần ánh mắt lại là xoay vòng vòng mà quan sát đoàn tàu một đầu khác mấy người.

Đoàn tàu một đầu khác một cái bàn Từ Chu vậy, vậy quanh thật mấy nam nhân. Đây mấy nam nhân chấp tay sau lưng, tập trung tinh thần đất(mà) quan sát trên bàn cờ vua cục, trong đó có một cái ăn mặc màu xám âu phục hỏi đầu nam nhân còn không nhìn được mở miệng chỉ điểm: "Sư phụ già, người ngựa này làm sao có thể như thế đi đâu? Người cái này phảo như thế một thả, không chỉ có tạm biệt ngựa của người chân, hơn nữa còn có thể tướng quân đây!"

"Này, xem kỳ không nói chân quân tử, sư phụ, người nhìn là được ." Chỗ ngồi một cái giữ lại tóc húi cua gầy nam nhân quay đầu trừng đầu trọc một chút.

Gầy nam nhân đối diện chính làm một vị tóc trắng phau cụ ông, xem này cụ ông trang phục, phải là một nông dân công. Trên người hắn ăn mặc rất mộc mạc, màu da ngăm đen ửng hồng, trên trán lác đầy hân.

"Ai, người cho rằng ta mã muốn như thế đi sao? Không như thế đi, ta Soái liền bị người ta vây chết rồi!" Cụ ông thở dài một tiếng, lại ngưng tức nín thở đất(mà) quan sát nửa ngày, sau đó mới hai tay mở ra, cúi đầu ủ rũ đất(mà) đứng , "Ai, không được không được, ta phá không được người này tàn cục, ta chịu thua rồi!"

Tuy rằng trong lòng cực kỳ không cam lòng, nhưng hắn hay vẫn là từ trong túi tiền lấy ra mười đồng tiền, nhin đau vứt tại trên bàn.

Diệp Thần ở phía xa nhìn ra nhũ mây, hắn đưa tay chọc chọc lâm khi sương, mở miệng nói: "Lâm chủ trường, ta qua bên kia dưới sẽ cờ vua."

"Dưới cờ vua sao? Ta cũng đi." Lâm khi sương đứng , theo Diệp Thần cùng đi đến này cờ vua cục trước.

Vị kia gầy nam nhân thu rồi cụ ông tiền, trên mặt lộ ra thực hiện được ý cười, vừa khê hát, vừa trừng cang làm trên bàn tàn cục dọn xong. Trong ngày thường, hắn chính là ở đầu đường lấy đặt tại cờ vua tàn cục mà sống, trong lòng cũng sớm đã đối với này tàn cục sau đó xu thế nghiên cứu một cái thông suốt, chuyên môn lừa gạt những cái kia không tin tà người đến cùng mình đánh cờ, lấy này kiếm tiền.

Ở bề ngoài xem , này tựa hồ là mỗi người dựa vào tài nghệ công bằng ván cờ, kỳ thực bất quá chính là một cái hơi hơi cao minh một điểm đi lừa gạt thủ đoạn thôi.

Loại này âm mưu, đều không phải một người gây án, bởi vì son ngoại hữu son nhân ngoại hữu nhân, hắn cao minh đến đâu, chung quy vẫn sẽ có ngựa gãy móng trước lúc này. Đương nhiên, nếu như thật sự có cao nhân có năng lực phá giải đạt được gầy nam nhân tàn cục, đồng thời chuyên môn giáo bài, trốn ở sau lưng mấy người kia sẽ đúng lúc xuất hiện, sai một ít vũ lực thủ đoạn.

Gầy nam nhân thừa dịp ngồi xe lừa công phu, lại ở đoàn tàu mặt trên cũng đặt tại nổi lên ván cờ, kết thúc mỗi ngày, hắn đã kiếm lời không ít tiền. Vừa nãy này Vị lão đại gia không tin tà, đã liền thua hai cái.

Diệp Thần lại đây sau đó, trực tiếp ngồi ở gầy nam nhân đối diện, hắn mặt lộ vẻ mỉm cười, nói rằng: "Nhìn rất thú vị, ta đến thử một chút đi."

Gầy nam nhân đầu tiên là đánh giá một chút Diệp Thần, sau đó ánh mắt liền đặt ở lâm khi sương trên người. Hắn phát hiện lâm khi sương ăn mặc thời thượng tia sáng, liền kết luận một nam một nữ này hai người trẻ tuổi hắn là rất có tiền, trong lòng nhất thời thiết vui .

"Tiểu huynh đệ, cùng ta dưới này tàn cục nhưng là phải bài bạc, người có dám hay không?" Gầy nam nhân nói.

Diệp Thần còn không nói chuyện, lâm khi sương nhưng là ở một bên kéo kéo y phục của hắn. Lâm đại mỹ nữ vừa nghe đến đối phương nói muốn bài bạc, sắc mặt thoáng biến đổi, theo bản năng mà liền chốt dạ .

"Người yên tâm, ta liền chơi một tý." Diệp Thần hướng về phía lâm khi sương trừng mắt nhìn, sau đó quay đầu lại, nhìn gầy nam nhân: "Bài bạc liền bài bạc lạc, bao nhiêu một ván?"

Gầy nam nhân duỗi ra năm cái đầu ngón tay, ở Diệp Thần trước mặt loáng một cái.

"Năm ngàn?" Diệp Thần ánh mắt sáng lên, nhất thời cười : "Quá tốt rồi!"

Quyển thứ nhất Chương 152: Các người những người phạm tặc a

Thần trước mặt loáng một cái.

"Năm ngàn?" Diệp Thần ánh mắt sáng lên, nhất thời cười : "Quá tốt rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Các người những người phạm tục a

Gầy nam nhân lúc này liền bị Diệp Thần hô lên con số sợ hết hồn, hần bình thường đều là mười đồng tiền một ván, lần này một cái gọi vào 50 đã xem như là giá cao, không nghĩ tới đôi diện tiểu tử kia lại hô lên năm ngàn khối.

Hần đương nhiên không biết Diệp Thần chỉ là phô trương thanh thế mà thôi.

"Ha ha, không nhiều như vậy, năm mười đồng tiền một ván." Gầy nam nhân nói.

"Ừ..." Diệp Thần lập tức hiểu ý gật gật đầu.

Kỳ thực tiểu Tán Tiên trong lòng vừa cũng có chút bồn chồn, trước đây hắn chỉ ở Tiểu Sơn trong thôn cùng sư phụ từng hạ xuống cờ vua, còn chưa bao giờ cùng son ở ngoài người từng giao thủ, vì lẽ đó không tốt phán đoán chính mình trình độ.

Cho tới nói hắn dám lại đây dưới này tàn cục, đều là nhân là sư phụ lão nhân gia người đã từng nói, lấy Diệp Thần cờ vua trình độ, tuy rằng nhập không được mắt, thế nhưng ứng phó trong thế tục những cái kia quốc tay hãn là không thành vấn đề.

Diệp Thần vốn là còn không biết trước mặt cái này gầy nam nhân đến tột cùng là cái gì trình độ, có hay không những cái kia quốc tay lợi hại. Nhưng nhìn đến đối phương không dám nhận chính mình báo ra năm ngàn đồng tiền, nói vậy cũng không phải cái gì lợi hại mặt hàng, hắn lúc này liền bình tĩnh đi, định liệu trước đất(mà) ngồi vững vàng cái mộng.

Vị kia gầy nam nhân thấy rõ Diệp Thần một bộ bình tĩnh đáng đáp, vừa nảy lại một cái hô lên năm ngàn khối, trong lòng nhất thời có chút loạn tung tung phèo. Chính hắn ở trong lòng thầm nói, không biết trước mặt tiểu tử này đến tột cùng là người ngốc nhiều tiền, hay vẫn là người mang tuyệt kỹ, lúc này liền nhủ mảy, nhiều hơn mấy phần cẩn thận.

Hai người không nói thêm gì, liền lập tức bắt đầu rồi đánh cờ. Mới vừa bắt đầu, Diệp Thần còn rất dễ tâm đất(mà) đi tới quân cờ, nhưng là mấy phút sau đó, hắn liền phát hiện đối phương trình độ thực sự không ra sao.

Tàn cục và quân cờ mặc dù là chết, nhưng cũng là sống.

Gầy nam nhân tuy rằng bồi rơi xuống này tàn cục sau đó mấy chục loại xu thế, nhưng người có ngàn lự tất có một thất, hắn không phải người máy, tự nhiên không thể làm được chu đáo.

Diệp Thần liền không giống nhau, như vậy tàn cục hắn từng hạ xuống quá nhiều to lớn, có lúc thậm chí còn cùng sư phụ tay trái dưới cờ vua, tay phải dưới cờ vây. Hắn tư duy chuyển đổi cực nhanh, dễ dàng một chiêu, theo người khác thường thường là đi nhầm đường xuất kỳ bất ý.

Cao thủ trong lúc đó quyết đấu, thường thường là xem phong Khinh Vân nhạt ngàn cân treo sợi tóc, nhưng là vào giờ phút này ván cờ, nhưng thực sự có chút nghiêng về một phía mùi vị.

Vừa nảy vị kia liền thua hai cục cụ ông liền đứng ở một bên nhìn ván cờ, con mắt của hắn dần dần biến hoá lượng, dần dần bị Diệp Thần kỳ diệu tới đỉnh cao dưới pháp hấp dẫn.

Thậm chí liền ngay cả vị kia bị gầy nam nhân chỉ trích "Xem kỳ không nói chân quân tử" đầu trục nam nhân đều không có ở ngắt lời nói chuyện, không phải hắn không muốn nói, mà là cái tên này hoàn toàn theo không kịp Diệp Thần tư duy.

Chơi cờ coi trọng nhất một cái nghĩ đến so với người khác cứu vãn, đầu trục nam nhân chỉ có thể nghĩ đến một nước cờ sau đó hai chiêu thậm chí ba chiêu, mà Diệp Thần mỗi lần đi một xác viên, nhưng đã thấy chính mình tướng quân lúc này cảnh tượng. Hai người chênh lệch quá lớn, vì lẽ đó căn bản là đáp không lên nói.

Vừa bắt đầu, gầy nam nhân nhìn thấy tiểu Tán Tiên đi rồi hai, ba bước kỳ Tử Chi sau, còn coi hắn là làm một cái vừa tìm thấy đường newbie. Nhưng là dần dần, hắn hô hấp liền gấp gấp, trên trán mặt cũng dần dần có tí mồ hôi.

Phương đến lúc này, hắn mới cảm giác được trước mặt tiểu tử kia ở vô hình trung mang đến cho mình áp lực.

Gầy nam nhân đầu óc nhanh chóng vận chuyển, hắn phát hiện mình đã đọc thuộc lâu lâu này mấy chục loại xu thế vào thời khắc này lại hoàn toàn phải không lên công dụng, chỉ có thể vắt hết óc bắt đầu dựa vào thực lực của tự thân bắt đầu ứng phó.

Trên thế giới có hai loại khá là kinh điển phương thức chiến đấu.

Một loại là người yếu đối với cường giả, người yếu sử dụng các loại thủ đoạn, đem cường giả kéo đến cùng mình một cái trí lực trình độ, sau đó dựa vào kinh nghiệm phong phú đem đối phương đánh bại.

Mặt khác một loại, nhưng là cường giả bất động thanh sắc đất(mà) ở đám mây bố trí một tấm vô hình vô hình lớn, đợi đến mỗi một cái giao điểm đều chuẩn bị sắp xếp, sau đó mới phong Khinh Vân nhát đất(mà) thu vồng bắt cá.

Bắt cá, kỳ thực cũng là bộ ngu.

Diệp Thần không thể nghi ngờ là vị kia đứng ở đám mây cường giả, trên mặt hần mang theo nhàn nhạt mỉm cười, đợi được đem đối phương quân lúc này, mới lười biếng ngáp một cái.

Đối với hần mà nói, trận này ván cờ thực tại có chút tệ nhạt.

Gầy nam nhân nhìn thấy Diệp Thần tướng chính mình quân, đầu tiên là sững sờ, liền tiếp theo liền bắt đầu cân nhắc đối sách, nhưng là hần khoa tay máy lần sau đó, mới bỗng nhiên phát hiện bất luận chính mình đi như thế nào, đều chạy trốn không được bị thua Vận Mệnh.

"Ai, ta thua." Gầy nam nhân thở dài.

"Người tại sao thua ? Đây không phải còn có một cái xe à? Người chặn lại đây, sau đó... Ồ? Không thể động cái này xe, vậy người liền động cái này tương mà, đừng trụ ngựa của hần chân, sau đó... Ồ? Thật giống cũng không thể động cái này tương..." Đầu trục nam nhân thẳng đến lúc này, vẫn chưa hoàn toàn thấy rõ Diệp Thần sắp phản đáp mà tới hậu chiêu.

Này Vị lão đại gia nhưng là hít một hơi thật sâu khí lạnh, hần không nhịn được nhìn về phía Diệp Thần, bên trong đôi mắt tràn đầy kính nể.

Ở cảm giác của hần bên trong, xem Diệp Thần dưới cờ vua lại như là uống một chén đậm thuần Trần Nương, mãi đến tận còn vào bụng quá rất lâu, vừa mới có năng lực bỗng nhiên sẽ vị đến này sơi cay liệt hậu kinh.

Diệp Thần tự nhiên không có để ý người chung quanh ánh mắt kinh ngạc, hần hướng về gầy nam nhân đưa tay ra: "Tiền đâu? Đem ra!"

Gầy nam nhân hơi nhướng mày, thần sắc phức tạp đất(mà) nhìn Diệp Thần một chút, hiển nhiên trong lòng hần không thể nào tình nguyện trả thù lao, nhưng là ngay ở trước mặt xung quanh nhiều như vậy ánh mắt, lại thật không tiện chối ý, bằng không thì e sợ chính mình chuyện làm ăn liền không làm tiếp được .

Hần xanh mặt từ trong túi tiền lấy ra năm tám mười đồng tiền, đặt ở Diệp Thần lòng bàn tay: "Tiểu huynh đệ người kỳ tài cao siêu, ta bội phục. Bất quá, ta thực sự có chút, người vừa này đến tốt cùng là làm sao thắng?"

Diệp Thần cười nhạt, mặt lộ vẻ đắc ý: "Lấy các người phạm nhân trí tuệ, đương nhiên xem không hiểu , bản soái ca ta không phải là phạm nhân."

Hần thốt ra lời này xong, phía sau lâm khi sương không nhịn được che miệng cười : "Diệp Thần, người cũng quá thoải mái . Thắng đều thắng, lại còn có ý khoe khoang."

Gầy nam nhân trên mặt có chút lúng túng, hần giả vờ hào phóng đất(mà) cười ha ha, quay về người chung quanh nói rằng: "Mọi người(đại gia) cũng đều nhìn thấy , chỉ muốn các người có năng lực như vị tiểu huynh đệ này như thế thắng ta, ta là chắc chắn sẽ không chống chế." Hần nói, lại động thủ ở trên bàn đặt tại nổi lên quân cờ.

Lần này, gầy nam nhân thay đổi một cái khác tàn cục, dù sao vừa này ván cờ đã bị Diệp Thần phá giải, hần cũng không có lại bày xuống đi cần phải.

Đặt tại xong tàn cục sau đó, gầy nam nhân vừa nhắc mắt, phát hiện Diệp Thần lại còn ngồi ở chỗ đó, chính cười híp mắt mà nhìn mình. Hần sắc mặt cứng đờ, mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, người không phải thắng tiền sao? Làm sao còn ngồi ở chỗ này?"

Diệp Thần lại như là nhìn ngân hàng atm cơ như thế nhìn gầy nam nhân, hỏi đáp: "Mới vừa mới bất quá ần, ta còn muốn lại thử. Ày, lần này hay vẫn là năm mười đồng tiền."

Gầy nam nhân sắc mặt nhất thời liền thay đổi, hần cố nén rơi xuống chính mình trong lòng tức giận, cắn răng nói: "Tiểu huynh đệ, ta đều thừa nhận tài nghệ không bằng người , người lại ở đây, khó tránh khỏi có chút không thích hợp đi!"

"Người bày sạp chơi cờ không phải là bài bạc sao? Ta lại không phải không cho người tiền? Huống hồ người vừa này thua, chẳng lẽ không muốn cứu danh dự à? Ha ha, ta cho một mình người đem tiền thắng trở lại cơ hội." Diệp Thần thật vất vả tóm lại như thế một cái khổ chủ, đương nhiên không chịu dễ dàng buông tha.

Gầy nam nhân nghe được lời này, có ý ho khan một tiếng, trong mắt lộ ra băng sương: "Tiểu tử, người có ý gì? Sách chúng ta cục sao?"

Hần thốt ra lời này xong, phía sau trong nháy mắt đứng lên mấy đại hán. Này mấy đại hán sắc mặt tàn nhẫn, hung thần ác sát đất(mà) trừng mắt Diệp Thần, có một người đầu trục thậm chí hung hăng múa múa quả đấm.

Mấy đại hán vừa xuất hiện, vây xem ván cờ mọi người nhất thời sợ đến dồn dập lui tránh. Diệp Thần nhưng vẫn cứ bình tĩnh ung dung ngồi ở chỗ ngồi,

không chút nào đứng dậy ý tứ.

Hắn tiện tay bốc lên một con cò, nhàn nhạt nói: "Làm sao? Thua không chơi nổi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Ai hơn tàn nhẫn

Gầy nam nhân nhìn thấy Diệp Thần một bộ bình tĩnh vẻ mặt, lúc này liền nổi trận lôi đình đất(mà) đứng, hắn chỉ vào Diệp Thần mũi quát lên: "Tiểu tử ngươi thực sự là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ngươi muốn chơi, kim Thiên đại gia ta hãy theo ngươi hảo hảo chơi một chút!"

Diệp Thần lạnh lùng hừ một tiếng, lông mày vẩy một cái: "Làm sao? Tài nghệ không bằng người còn muốn đánh?"

"Hừ hừ, đầu chỉ là đánh, ta muốn đem ngươi đánh cho rã rời đầy đất!"

"Rã rời đầy đất? Đã như vậy, mấy người các ngươi cùng lên đi, đánh rã rời hàm răng, người nhiều phương tiện tìm." Diệp Thần nói xong lời này sau đó, gầy nam nhân cùng sau người mấy đại hán lúc này liền đem hắn vây .

Xung quanh này một đám khán giả trong nháy mắt liền trốn ra thật xa, không có lâm khi sương vẫn như cũ đứng ở Diệp Thần bên cạnh. Lâm đại mỹ nữ thấy tận mắt tiểu Tấn Tiên thủ đoạn, vào giờ phút này, nàng không những không có mấy may lo lắng vẻ mặt, trái lại còn khá là đồng tình nhìn những này đáng thương tên côn đồ.

Gầy nam nhân vùng tay lên, "Đánh cho chết, chỉ cần bắt tử, hạ xuống tàn tật cũng không có chuyện gì!" Phía sau hắn này mấy đại hán liền hô quát đất(mà) hướng về Diệp Thần đánh tới.

Diệp Thần ngồi đang chỗ ngồi trên, thậm chí cũng không đứng dậy, hắn cười lạnh một tiếng, nhắc chân liền hướng về khí thế hung hăng nhất một tên béo đạp tới.

Mập mập kia mặc vào (đâm qua) một bộ màu trắng bông ngắn tay, cả người sọc lồi chần hừng, hai con mắt trợn lên dường như muốn ăn thịt người. Hắn nhìn Diệp Thần này đơn bạc vóc người, bản coi chính mình một cái tay liền có thể đem này tiểu tử vắt mũi chưa sạch xách ném đi, nhưng là nhưng chưa từng ngờ tới Diệp Thần này một cước nhanh đến mức lạ kỳ.

Tên Béo chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, chờ hắn phản ứng lại lúc này, Diệp Thần đấm giầy đã chặt chẽ vững vàng đất(mà) đá vào trên mặt của hắn.

"Ồi!"

Bộ mặt cự đầu tên Béo một tiếng hét thảm, lúc này liền thân bắt do kỷ đất(mà) hướng ngửa ra sau mặt bay ngược mà ra, chỉ nghe "Oành" một tiếng, hắn cả người ngã chổng vó lên trời đất(mà) tăng tăng ngã xuống đất, này dọa người trọng tải để mặt đất đều chấn động một tý.

Diệp Thần một cước đạp lên mập Từ Chi sau, căn bản không làm dừng lại, bàn tay đẩy một cái mặt bàn, sượt đất(mà) một tý liền bổng dung nhảy lên. Hắn lấy cánh tay phải vì điểm tựa, làm ra một cái tương tự với an mã vận động viên đặt tại chân quay về động tác, hai cái chân dài ở giữa không trung quét ngang mà qua, vừa nhanh vừa chuẩn lại tàn nhẫn, mang ra một trận tiếng gió gầm rú.

Người ở bên ngoài xem ra, Diệp Thần chân đã huyền vì một cái bóng mờ, không có ai nhìn rõ ràng trên chân của hắn đến tột cùng khiến xảy ra điều gì dạng chiêu thức, dưới trong nháy mắt, này mấy đại hán liền dồn dập ngửa mặt bay ra ngoài, xem cùng mập mập kia bay ra tư thế giống nhau như đúc.

Các (chò) Diệp Thần lần thứ hai ngồi xong lúc này, chung quanh hắn tan nát cõi lòng đau hào âm thanh mới Vang, có thể tưởng tượng được tiểu Tấn Tiên lần này tiêu sái gọn gàng động tác nhanh bao nhiêu.

Tiếng kêu gào bên trong, chen lẫn nhiều người hơn hút vào khí lạnh âm thanh.

"Tiểu tử này xem yếu đuối mong manh, không nghĩ tới hắn thân thủ lợi hại như vậy!" Đầu trục nam nhân không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt.

Vị kia thua cò cục cù ông, thì lại thẳng thắn vỗ tay gọi dậy tốt.

Hô hấp trong lúc đó, cò vua đội chỉ còn dư lại người cuối cùng vẫn như cũ đứng, này chính là cùng Diệp Thần nổi lên tranh chấp gầy nam nhân.

Cũng không biết là thế cuộc biến hóa quá nhanh, gầy nam nhân còn chưa kịp phản ứng, hay vẫn là Diệp Thần lần này Phong Lô thủ đoạn bất hủ cho sợ rồi, gầy nam nhân lảng lảng đứng tại chỗ, trợn tròn hai mắt, đầu óc có chút đường ngẩn.

"Oành!"

Diệp Thần bỗng nhiên vỗ bàn một cái, tiếng nổ kia sợ đến gầy nam nhân hai chân mềm nhũn.

Gầy nam nhân nghiêng đầu nhìn chung quanh vừa nhìn, phát hiện mình đồng bọn đều kêu rên ngã trên mặt đất, mỗi cái trên mặt đều ấn một cái ô thanh đỏ lên bất mất vết chân, trong lòng hấn hơi hồi hộp một chút, theo bản năng mà nhìn Diệp Thần một chút, rầm một tiếng liền quỳ trên mặt đất.

"Đại ca tha mạng, ta sai rồi!"

Cái tên này cả ngày pha trộn ở tam giáo cửu lưu bên trong, loại này bạo lực sự kiện có thể thấy được đến không ít, hấn trong nháy mắt liền rõ ràng trước mặt tiểu tử kia là cái chính mình cần bản là không trêu chọc nổi chủ.

"Biết sai rồi sao? Ngươi đứng là nói một chút, ngươi sai ở nơi nào?" Diệp Thần lạnh lùng nói.

"Ta... Ta không nên dây vào đại ca ngài, ta có mắt không nhìn được Thái Sơn." Gầy nam nhân diễn mặt đèn bật cười, đưa tay không đánh người mặt tươi cười đạo lý, hấn so với ai khác đều hiểu.

"Đừng!"

Nhưng mà gầy nam nhân không nghĩ tới chính là, Diệp Thần đưa tay liền quăng hấn một cái bạt tai, gầy nam nhân nhất thời phun ra một cái mạng nha huyết.

"Nói tới không đúng, ta không hài lòng!"

"Híc, ta... Ta đem tiền đều cho ngài, ta nhận thua cuộc, ta bồi ngài chơi cờ, để ngài tận hưởng!" Gầy nam nhân bùm mặt tiếp tục nói.

"Đừng!"

Diệp Thần không nói lời gì, đưa tay liền lại là một cái bạt tai, gầy nam nhân lại phun ra mấy viên nha.

"Không đúng!"

Lần này gầy nam nhân có thể coi là thật sự bối rối, hấn áp ứng nửa ngày, cũng không nói ra được một cái nguyên do đến.

Nhưng mà hấn không nói lời nào, vừa sợ trêu đến Diệp Thần không cao hứng, lo sợ tát mết mặt mày bên dưới, gầy nam nhân lại cả người đánh tới run cầm cập, ánh mắt cũng lờ lờ nhấp nháy đất(mà) không dám nhìn thẳng Diệp Thần.

Diệp Thần đứng, mở miệng nói: "Quân tử ái tài, lấy Chi có nói. Ngươi này cờ vua tàn cục, ở bề ngoài nhìn công bằng, kỳ thực bất quá chính là một cái vụng về âm mưu. Ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi đi lừa gạt đối tượng đều là những người nào?"

"Ta..."

"Lại như vừa nãy này Vị lão đại gia, nhìn dáng vẻ của hấn, hấn là vào thành vụ công nông dân. Hấn kiếm được đều là tiền mồ hôi nước mắt, khổ cực tiền, ngươi nhưng một mực dựa vào hấn đối với cờ vua yêu quý đi lừa gạt, này khó tránh khỏi có chút thấp hèn! Tiểu gia ta ngày hôm nay đánh ngươi, chính là muốn cho ngươi trường cái trí nhớ!"

Diệp Thần này lời nói xong, gầy nam nhân còn chưa mở miệng, xung quanh liền vang lên khen hay tiếng. Này Vị lão đại gia nghe được trong lòng cảm khái, không nhịn được thở dài.

"Ngươi tốt nhất cho ta nhớ lâu một chút, không chỉ chơi cờ đi lừa gạt, còn mang theo một đám tên côn đồ ức hiếp bách tính, từ nay về sau sửa đổi, bằng không lần sau lại bị ta gặp phải, nhưng là không phải hai cái bạt tai đơn giản như vậy rồi!" Diệp Thần nói, giương mắt nhìn thấy thùng xe xa xa đi tới mấy vị thừa cảnh, liền đối với gầy nam nhân nói: "Ngươi đứng đứng lên đi, chính mình tìm cảnh sát đồng chí đi thừa nhận sai lầm."

Gầy nam nhân vừa nghe, nhất thời mặt xám như tro tàn. Hấn vốn đang tồn một chút may mắn tâm lý, hi vọng Diệp Thần có năng lực buông tha chính mình, nhưng là bây giờ nghe cảnh sát sau khi đến, biết mình lần này xem như là thật sự ngã xuống.

Diệp Thần đem cờ vua đi lừa gạt đội mấy người này giao cho thừa cảnh sau đó, đơn giản miêu tả một tý tình huống, liền vội vã mà lôi kéo lâm khi sương hướng toa ăn đi đến. Hai người bọn họ đã sớm đói bụng đến phải đất trời tối tăm, thực sự là hận không thể trước mặt bày tràn đầy một bàn sơn Trân Hải vị.

Sơn Trân Hải vị tuy rằng không có, bất quá Diệp Thần cùng lâm khi sương nhưng là ở toa ăn mua các loại khẩu vị chén nhỏ mì, cái gì kho thịt bò, lão đàn dưa chua, tiên tôm ngư bản, nắm hương đơn kê, trên thang xương sườn...

"Nhiều như vậy khẩu vị mì, lần này có thể coi là có có lộc ăn rồi!" Lâm khi sương một mặt thỏa mãn, nằng đầy cõi lòng chờ mong đất(mà) ngồi ở trước bàn ăn, nghe trong không khí bỗng bành mì hương vị.

Nếu như là quen thuộc lắm khi sương người, nhìn thấy nàng lại bởi vì mì mà lộ ra lần này về mặt, nhất định sẽ kinh ngạc nói không ra lời.

"Người còn chờ cái gì? Mau mau ăn nha!" Diệp Thần đã động nổi lên đĩa ăn.

"Này, thật không phao thật đây, không cho phép người giành với ta!" Lâm khi sương vừa nhìn Diệp Thần tư thế, nhất thời có chút luống cuống tay chân.

"Nhiều như vậy mì, một mình người lại ăn không hết... Ai, người làm gì thế chống đỡ a, cái kia tiên tôm ngư bản là ta thích ăn nhất! Cho ăn, đừng như thế ích kỷ có được hay không? Tuy rằng người là tiểu đội trưởng, có thể..." Diệp Thần phát hiện Lâm đại mỹ nữ động tác nhanh chóng, không có chút nào thua cho mình, hẳn muốn nói nữa, e sợ thật sự liền không đến ăn.

Vào giờ phút này, lâm khi sương hoàn toàn quên hình tượng của bản thân, vung vẩy bắt tay cánh tay cùng Diệp Thần đánh thực mì. Nàng cũng hoàn toàn quên rất nhiều bất trong chén là Diệp Thần ăn qua, ở trong đó đã có tiểu Tấn Tiên ngụm nước. Hai người vừa tranh đoạt, vừa trao đổi, rất nhanh liền tiêu diệt hết thấy mì.

Bữa cơm này ăn được rất Khai Tâm. Ở giữa, Lâm đại mỹ nữ tiếng cười không ngừng, không thể không nói, nàng trong ngày thường tuy rằng Lãnh Nhược Băng sương, thế nhưng thoải mái cười đáng đáp cũng thật là không nói ra được đến tuyệt mỹ, phảng phất là như tuyết Lê Hoa tỏa ra ở băng tiêu trên vách núi cheo leo ánh mặt trời bên trong.

Diệp Thần đặt ở trong mắt, có đến vài lần, cũng không nhận được thất thần.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Ngự phu thuật

Ăn xong mì sau đó, sắc trời đã hoàn toàn đen kịt lại.

Xuyên thấu qua đoàn tàu cửa sổ xe, có thể nhìn thấy tất đêm tối không trung huyền nguyệt. Ánh trăng rất đẹp, mơ mơ hồ hồ, xung quanh có một vòng nhân nhật quang trắng, lại hướng về bốn phía, chính là phò tán đi đầy trời xán lạn ngôi sao.

Ánh sao rạng rỡ, tô điểm yên tĩnh bầu trời đêm, Ngân Hà như chảy, khiến người ta tràn ngập mỹ hảo mơ màng. Như vậy Tinh Nguyệt thiên không, tuy rằng xa xôi, nhưng mà ở trong thành thị nhưng là hoàn toàn không nhìn thấy.

Lâm khi sương đã không nhớ rõ chính mình bao lâu chưa từng nhìn thấy Tinh Tinh, nàng thiếu nữ tâm tư theo điểm ấy điểm Tinh Huy càng phiêu càng xa.

Như vậy mỹ lệ say lòng người bóng đêm, như vậy vui vẻ lễ trình, để Lâm đại mỹ nữ trong lòng nhiều hơn mấy phần không muốn. Trong lòng nàng càng phát giác, nếu như này xe lửa vẫn mở xuống, mãi mãi cũng liên tục đứng, thật là tốt bao nhiêu...

"Này, nên người ra bài rồi!" Lâm khi sương chính đang chinh đến xuất thần công phu, Diệp Thần âm thanh nhưng là Vang.

Lâm khi sương phục hồi tinh thần lại, cúi đầu liếc mắt nhìn trong tay mình bài, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Diệp Thần một chút.

Vào giờ phút này, tiểu Tấn Tiên trên mặt họa đầy màu đen đường nét, này đường nét có mũi, có mắt, có miệng, thậm chí còn có mấy cây quanh co khúc khuỷu chòm râu, hẳn xem lại như là một cái xui xẻo cực độ mặt đen hoa miêu.

Diệp Thần một mặt nghiêm túc chăm chú, hẳn tuốt nổi lên tay áo, nửa ngồi nửa quỳ đang chỗ ngồi trên, trong tay còn nắm bắt dày đặc một tờ bài.

Nguyên lai, hẳn cùng lâm khi sương đang cùng với đoàn tàu trên ngẫu nhiên gặp một đôi tiểu phu thê ở đánh thắng cấp. Cũng không biết là không phải là bởi vì ăn no cái bụng, vận may tất nhiên không thể được rồi, Diệp Thần cùng lâm khi sương vẫn thua sáu, bảy đem, lâm trừng phạt, tiểu Tấn Tiên mặt liền bị họa thành hoa miêu đáng đáp.

Chiến cuộc đến vào giờ phút này, tiến vào nhất là gay cấn tốt độ giai đoạn, Diệp Thần nhận một bộ thật bài, chính chủ mưu lớn phản công. Hẳn biết rõ ván này bài tầm quan trọng, nếu như phe mình lại thua, như vậy mặt của mình nhất định sẽ bị đối phương lại họa một con rùa đen đi ra.

Lâm khi sương cẩn thận nhìn một chút tay của chính mình bài, phát hiện lại cũng không sai, bất quá chính là đàn bài có thêm một tí tạo như thế, nàng thoáng một do dự, liền ra một tấm hồng đào sáu.

"Điều chủ sao?" Diệp Thần cố ý nhú mày, bất động thanh sắc đất(mà) lên lút liếc thể tiểu phu thê một chút.

Thế tiểu phu thê bị Diệp Thần vẽ mặt lừa dối đến , bọn hắn chỉ cho rằng Diệp Thần chủ bài không nhiều, lúc này liền liên thủ điều nổi lên chủ. Diệp Thần trên mặt giả bộ trấn định, trong lòng nhưng đã sớm hồi hộp.

Này thẳng cấp đầu pháp, Diệp Thần hay vẫn là từ Bàng ca nơi đó học lại đây, không thể không nói, danh sư xuất cao đồ câu nói này vẫn rất có đạo lý.

Bàng ca am hiểu sâu (diễn viên tự mình tu dưỡng) bên trong chân lý, đánh bài không chỉ có hèn mọn, hơn nữa còn hư hư thật thật đất(mà) pha kỹ xảo của chính mình, tiểu Tấn Tiên càng là trò giỏi hơn thầy thắng với lam, hắn đã đem hành động phát triển đến nhú mày bĩu môi loại này cực nhỏ chi tiết nhỏ.

Chỉ chớp lát sau, bài cực bên trong bốn người biểu tình trên mặt liền phát sinh hải kịch tính biến hóa, Diệp Thần quét qua sâu chứa, tỏ rõ về đều là thực hiện được sau đó nụ cười đắc ý, lâm khi sương ở Diệp Thần cảm hoá dưới, cũng là tiếng cười không ngừng.

Nhưng mà thế tiểu phu thê nhưng là tiểu Tấn Tiên đạo, trong tay chỉ còn dư lại một cái phó bài, hơn nữa hay vẫn là cao phân bài.

"Ha ha, ta đã nói rồi, phong thủy thay phiên chuyển, chúng ta nhất định có thể tìm về bãi đến." Diệp Thần cầm lấy màu đen bút lông, trịnh trọng việc đất(mà) ở thế tiểu phu thê bên trong lão công trên mặt vẽ đại đại một vòng tròn.

"Ồ? Tiểu huynh đệ, người thật giống như họa sai rồi đi, mèo mướp con mắt nào có lớn như vậy?" Tiểu phu thê bên trong thê tử nhất thời có chút không vui .

"Ta ở họa rùa đen a..." Diệp Thần nói.

"Người chơi xấu a, không phải nói trước tiên họa hoa miêu sao?"

"Chúng ta thắng, đương nhiên là ta nghĩ họa cái gì, liền họa cái gì rồi." Diệp Thần một mặt cười xấu xa.

Tuy rằng bài bên trong cực tràn ngập mùi thuốc súng, thế nhưng bốn người bọn họ trong lúc đó xác thực tiếng cười cười nói nói không ngừng. Thắng một cái sau đó, Diệp Thần cùng lâm khi sương quét qua trước xu hướng suy tàn, càng đánh càng hăng, phối hợp cũng càng ngày càng hiểu ngầm, đánh cho thế tiểu phu thê liên tục bại lui.

Đánh tới sốt sắng nhất mà đặc sắc lúc này, lâm khi sương cùng Diệp Thần hầu như đã đạt đến hiểu ý mức độ, nàng cũng phỏng đoán ra Diệp Thần biểu hiện trên mặt biến hóa quy luật.

Tiểu Tấn Tiên nghiêm túc căng thẳng lúc này, lông mày của hắn chính là điểm mấu chốt. Nếu như triển khai, thỉnh thoảng sẽ gây xích mích như vậy mấy lần, vậy thì mang ý nghĩa hắn ở diễn.

Ngược lại, nếu như lông mày không nhúc nhích, vậy thì mang ý nghĩa Diệp Thần bắt được một tay nát bài, lâm khi sương cần phải nghĩ biện pháp cho hắn làm bài .

Như vậy ví dụ còn có rất nhiều.

Lâm khi sương xưa nay đều không có cùng một người khác như vậy có cảm giác trong lòng quá, nàng cảm thấy cái cảm giác này phi thường thú vị mà đã nghiền, trong lúc vô tình, đã hoàn toàn chìm đắm ở trong đó.

Cũng không lâu lắm, này Vị lão công trên mặt liền bị Diệp Thần họa ra một con rất sống động rùa đen lớn. So với Diệp Thần trên mặt hoa miêu, tiểu Tấn Tiên vẽ vời trình độ rõ ràng cao một bậc, hắn dưới ngòi bút này con rùa đen xem rất sống động, công kênh mà ngóc mạnh.

Cục lúc nghỉ ngơi, thế tiểu phu thê bên trong thê tử trên mặt lộ ra ước ao về mặt, nàng mở miệng nói: "Các người đôi này : chuyện này đối với tiểu tình nhân cảm tình thật là tốt, phối hợp cũng như thể hiểu ngầm. Nhìn ra được, các người hẳn là so với ta cùng chồng ta đều nhỏ hơn trên vài tuổi, các người còn trẻ như vậy liền đi ra du lịch, thật là khiến người ta ước ao."

"Này có cái gì tốt ước ao ?" Diệp Thần cười ha ha, hắn nhìn thấy lâm khi sương đã hồng nổi lên mặt cười.

"Các người không biết, ta cùng chồng ta đều là đi làm tộc, từ khi kết hôn sau đó xưa nay đều không có cùng đi ra đến lữ hành quá. Mấy ngày nay vừa vặn là chúng ta kết hôn một năm tròn kỷ niệm, chúng ta thật vất vả mới nhín chút thời gian tới chơi một tý, nơi nào có các người như thế tiêu sái tự tại."

"Kỳ thực ta cảm thấy đi, hai người nếu như thật sự yêu nhau, tốt nhất hay vẫn là sớm một chút kết hôn, cộng đồng trúc xây dựng chính mình ở nhỏ, như vậy mới sẽ càng thêm ngọt ngào."

Lâm khi sương ở một bên nghe được mặt đỏ tới mang tai, không kìm lòng được đất(mà) cúi đầu, có chút thật không tiện , liền ngay cả bản thân nàng đều cảm thấy kỳ quái, tại sao mình không có nói phủ định.

Diệp Thần đem lâm khi sương này e thẹn về mặt hết mức nhìn ở trong mắt, trên mặt không nhìn được lộ ra một nụ cười, hắn nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hướng về thế tiểu phu thê bên trong thê tử hỏi: "Ta xem người cùng chồng người cảm tình cũng vô cùng tốt, có phải là có cái gì bí quyết nha?"

"Đó là đương nhiên có rồi." Vị kia thê tử trên mặt lộ ra một tia nho nhỏ đắc ý, vỗ ngực nói: "Này đều thiết thời ta có đặc biệt ngư phụ chỉ đạo."

"Vậy người nói nghe một chút chứ."

"Đầu tiên mà, ta trên đặt được phòng lớn, dưới đặt được nhà bếp, đem trong nhà thu thập đến thỏa thỏa đáng khi (làm), hẳn mỗi ngày về nhà một lần, thì có sớm đã để tốt nước nóng cùng thức ăn nóng hổi. Dáng dấp như vậy đây, nhà ta lão công liền đối với ta sản sinh ý lại cảm. Ngoài ra đây, còn có một cái phi thường phi thường địa phương trọng yếu, các người đoán một cái là cái gì?"

Lâm khi sương tuy rằng ngưng ngừng, thế nhưng là vẫn đứng thẳng lỗ tai ở cẩn thận lắng nghe, nàng không nhìn được tiếp lời nói: "Có phải là người chương quản nhà các người quyền lực tài chính? Thật giống nhà ta chính là như vậy."

"Hai chúng ta cơ bản đều là Nguyệt Quang tộc, không có cái gì tích trữ." Vị kia thê tử lắc lắc đầu, liền tiếp theo, trên mặt của nàng lộ ra một tia thần bí: "Ta nói cho các người ha, nhà ta lão công xưa nay đều không ở bên ngoài qua đêm, mặc dù tăng ca rất muộn, hẳn đều phải về nhà. Đây cũng là bởi vì... Khắc khặc... Bởi vì hắn si mê với ta ôn nhu hương nha."

"Ôn nhu hương?" Lâm khi sương nhất thời còn nghe không hiểu, trên mặt lộ ra nghi hoặc, Diệp Thần nhưng là tâm linh thần hội đất(nà) gật đầu xấu cười .

Công phu trên giường?

Rõ ràng tiểu thê tử ngự phu chi đạo, lâm khi sương mặt xoạt một tý hồng .

"Xem người một mặt say sưa về mặt, chồng người hẳn là rất tuyệt chứ?" Diệp Thần hỏi.

"Đó là đương nhiên lạc, ta nói cho các ngài ha, nam nhân lợi hại đến đâu, cũng phải có một cái lực lượng ngang nhau đối thủ mới được. Trong này có rất nhiều bí quyết, xem ở chúng ta có duyên như vậy phần trên, ta liền truyền thụ các người một chút nhỏ..." Vị kia thê tử nói, theo bản năng mà đè thấp chính mình âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Thâm Uyên

"Mịa nó, lợi hại a! Như vậy cũng được?" Diệp Thần vừa nghe vị kia thê tử tinh tế miêu tả, vừa không nhìn được giờ ngón tay cái lên.

Hắn trước đây chỉ là quan sát đã học đạo quốc động tác phiến, vẫn không có nghe người khác hiện trường miêu tả quá, nghe được vị kia thê tử truyền thụ một ít chi tiết nhỏ cùng bí quyết, lúc này liền trong lòng cảm thán, quả nhiên chính mình trước đây cùng Bàng ca chỉ là ở lý luận suông.

Lâm khi sương ở một bên nhưng là nghe được mặt đỏ tới mang tai, ngưng ngừng cũng không dám ngắt đầu. Nàng còn là một vị chưa qua thể sự thiếu nữ, liền đạo quốc động tác phiến đều không có xem qua, nghe được trực tiếp như vậy mà trần trụi ngôn ngữ, đương nhiên sẽ lúng túng không thôi rồi lại tìm đập nhanh hơn.

"Cái tư thế này tuy rằng độ khó hơi cao, thế nhưng ta dám cam đoan, hai người các người thử nghiệm sau đó khẳng định đều sẽ thỏa mãn." Vị kia thê tử nháy mắt một cái.

"Người vừa nói như thế, ta còn thực sự có chút động lòng đây." Diệp Thần lộ ra cười xấu xa, đưa tay chọc chọc lâm khi sương, tà ác nói: "Ha, bằng không hai ta tìm một cơ hội thử một lần đi?"

Lâm khi sương càng thêm lúng túng, nàng tức giận trắng Diệp Thần một chút, cáu giận nói: "Chán ghét, không cho người dùng tới não cân! Cho ta chính kinh một điểm!"

Ba người khác nhìn thấy Lâm đại mỹ nữ biểu hiện, nhất thời cười, vị kia thê tử chớp mắt một cái, kéo qua lâm khi sương, lặng lẽ ở bên tai của nàng thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ .

Nàng vừa nhỏ giọng nói, vừa còn sờ trường khoa tay một cái nhỏ bé, lâm khi sương càng nghe liền càng là không nói gì, nhưng là không nói gì sau khi, nhưng một mực có như vậy ném đi ném không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm giác kỳ quái.

Là chờ mong sao? Hay vẫn là động lòng?

Lâm khi sương sờ môi, lông mi thật dài vút sáng vút sáng, cúi đầu, trong đầu lại hiện ra trước đây không lâu nàng ngồi ở Diệp Thần trên người cảnh tượng.

Nàng theo bản năng mà dùng dư quang lên lút liếc Diệp Thần một chút, quý thần xui khiến đất(mà) dĩ nhiên ở trong lòng tính toán nổi lên Diệp Thần buổi chiều đây chính mình lúc này, vậy tiêu đệ đệ nhỏ bé.

Vị kia thê tử tự nhiên là ở cùng lâm khi sương đem nam nhân tiểu huynh đệ nhỏ bé tầm quan trọng, nàng nói được huyền diệu khó hiểu, cái gì kỳ ảo, lại cái gì đám mây, càng có cái gì vong ngã...

Lâm khi sương liền ngay cả hô hấp đều có một chút chút ít tiểu nhân : nhỏ bé hỗn loạn, nàng phát hiện , dựa theo vị kia thê tử thư pháp, Diệp Thần cái tên này nhỏ bé tựa hồ rất hoàn mỹ, có thể rất dễ dàng đất(mà) để cho mình đạt đến một loại nào đó cảnh giới.

Như muốn ở bình thường, Lâm đại mỹ nữ là dù như thế nào cũng không thể có như thế tà ác ý nghĩ, hiện tại một mặt là bởi vì bầu không khí gây ra, mặt khác nhưng là bởi vì cùng với nàng giảng những câu nói này đồng dạng là một người phụ nữ.

Diệp Thần ở một bên nhìn lâm khi sương đồ bưng bưng khuôn mặt nhỏ bé, trong lòng hơi có chút dập dờn, hần mỉm cười, nhưng ở tình tế đánh giá Lâm đại mỹ nữ siêu nhất lưu vóc người.

Nàng trước ngực thể thổ ngọc, kiên cường có mô hình, ngạo nhiên đứng vững, như thế nào cũng nên có cái 36d đi, so với đảo quốc động tác phiến bên trong những nữ nhân kia còn xinh đẹp tuyệt trần hơn.

Còn có eo thon chi, chi cần Diệp Thần một cánh tay là có thể hoàn toàn ôm đồm trong ngực bên trong, hơn nữa mềm mại độ xem vô cùng tốt.

Cho tới lại tròn lại mông mẩy, tiểu Tấn Tiên nhưng là thân thân thể sẽ quá, buổi chiều lúc này, này nhu đạn bao vây chính mình cảm giác tiểu huynh đệ, thật đúng là không nói ra được tươi đẹp.

Quan trọng hơn chính là, lâm khi sương rất trắng, màu da trắng hơn tuyết, khiến người ta chỉ cần một liên tưởng đến nàng trần như nhộng ngọc thể ngang dọc cảnh tượng, trong lòng liền đem năm không được.

Tuy rằng đoàn tàu trên có rất nhiều người, thế nhưng ở Diệp Thần cùng lâm khi sương trong lúc đó, nhưng là có thêm như vậy một tia vi ba dập dờn ám muội. Hai người nguyên vốn là song song ngồi, có thể cảm giác được lẫn nhau nhiệt độ, bọn hắn trong lúc vung tay nhấc chân, cũng không khỏi sẽ có chút da thịt ma sát, tuy rằng cũng không có cái gì hết sức vượt qua cử động tác, thế nhưng là không hẹn mà cùng đất(mà) ở trong lòng dập dờn nổi lên thuyền nhỏ.

Dần dần, đêm đã có chút sâu hơn, ngoài cửa xe cũng chậm rãi từ đen kịt một màu đã biến thành lát pha lát phát sáng ánh đèn.

Vào giờ phút này, bên trong buồng xe đã không có bao nhiêu người , lâm khi sương có chút mệt mỏi, nàng vỗ miệng thật dài đất(mà) ngáp một cái, nhìn một chút bên người Diệp Thần.

"Diệp Thần, hiện tại thật giống sắp đến rồi chứ? Ta xem ngoài cửa sổ đều xuất hiện nhà dân ." Lâm khi sương nói.

"Hắn là còn có chừng nửa canh giờ đi, mệt mỏi một ngày , người sau khi đến hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai chúng ta lại đi chọn mua dược thảo."

"Ta hiện tại chỉ muốn Mỹ Mỹ đất(mà) phao một cái tắm rửa, sau đó một ngã xuống đến trong chăn ngủ cái hôn thiên ám địa."

"Ha ha, ta cũng muốn tắm đây. Nếu không... Hai ta đồng thời?" Diệp Thần trên mặt lộ ra cười xấu xa.

"Thiết, nghĩ hay lắm!" Lâm khi sương lườm hắn một cái, sau đó phiết quá đầu.

Nàng vốn là vô ý thức hướng ngoài cửa sổ liếc mắt nhìn, sau đó trên mặt liền lộ ra một tia nghi hoặc. Lâm khi sương chỉ vào xa xa hỏi: "Diệp Thần, người xem đó là cái gì?"

"A?"

Diệp Thần theo lâm khi sương chỉ về xa xa nhìn đã qua, hắn nhìn thấy xe lửa chạy ở sườn núi trong lúc đó, lúc này chính đi ngang qua một cái rất lớn chuyển biến. Ánh trăng bên dưới, đoàn tàu cường hãn ánh đèn trước, lúc ẩn lúc hiện có một cái to lớn màu đen vật thể, này vật thể có tới một cái đầu xe lửa lớn như vậy, vắt ngang ở ray mặt trên.

Tiểu Tấn Tiên trong lòng nhảy một cái, lông mày trong nháy mắt liền nếp nhăn . Vào giờ phút này, đoàn tàu bên trong không ít người đều nhìn thấy cái kia to lớn vật thể, bên trong buồng xe vang lên nhiều tiếng hô kinh ngạc tiếng, có một cái gái mập người thậm chí lôi kéo cổ họng gọi : "Trời ạ, phía trước cái kia đồ vật thật giống là khối cự Đại Sơn thạch."

Nàng âm thanh vừa ra, toàn bộ thùng xe chính là bỗng nhiên loáng một cái, liền tiếp theo, từ dưới chân truyền đến chói tai kim loại tiếng ma sát âm. Xem tình hình này, hắn là xe lửa tài xế chính đang khăn xe thắng gấp.

"Ai u!" Lâm khi sương thân thể loáng một cái, quán tính bên dưới, nàng thân bắt do kỷ đất(mà) liền hướng về phía trước nhào tới. Bên trong buồng xe trong nháy mắt vang lên một mảnh ào ào đồ vật rơi xuống âm thanh, không ít người càng bị nước sôi gội đến trên người, kêu đau đớn .

"Không tốt , xe lửa thật giống muốn đụng vào khối này núi đá rồi! Xong đời, chúng ta xong đời rồi!" Gái mập người tiếng thét chói tai lần thứ hai Vang , toàn bộ thùng xe ở nàng một gọi bên dưới, bầu không khí trong phút chốc căng thẳng , ánh mắt của mọi người đều theo bản năng mà hướng về ngoài cửa xe nhìn đã qua.

Lâm khi sương nhưng là cảm giác được có một tia không đúng, nàng rõ ràng nghe được xe lửa phanh lại âm thanh, nhưng là nhưng cảm giác đoàn tàu chỉ là mãnh liệt lung lay như vậy một tý, chạy tốc độ tựa hồ cũng không có chậm lại bao nhiêu. Trong lòng nàng bỗng nhiên nhảy một cái, nhất thời cảm giác được trước nay chưa từng có khủng hoảng.

Nếu như xe lửa cùng này núi đá chạm vào nhau, sẽ phát sinh ra sao tình hình?

Xe lửa sẽ vượt qua đi sao? Hay vẫn là sẽ chệch đường ray mà ra?

Hướng hồ, lúc này đoàn tàu chính chạy ở giữa sườn núi bên trên, vừa chính là không biết sâu cạn vách núi. Bất luận nó là vượt qua đi hay vẫn là chệch đường ray mà ra, này đây xe người khẳng định đều sẽ phải gánh chịu đến lạnh lẽo vô tình tai nạn mang tính hủy diệt!

"Diệp Thần, chúng ta nên làm gì?" Lâm khi sương dưới tình thế cấp bách, trước tiên liền muốn đến Diệp Thần, nàng đưa tay ra muốn đi trao tiểu Tân Tiên cánh tay, nhưng là một trào bên dưới, nhưng là rơi xuống một cái không.

Lâm khi sương sững sờ, theo bản năng mà quay đầu nhìn lại, nhất thời liền sững sờ .

Bên cạnh nàng nơi nào còn có Diệp Thần bóng dáng? Diệp Thần cái tên này thật giống như bỗng dưng bốc hơi lên giống như vậy, chốc lát trước còn đang cùng mình nói chuyện, nhưng là chỉ chớp mắt, lại hoàn toàn biến mất rồi!

Lâm khi sương vừa sững sờ công phu, bên trong buồng xe đã vang lên liên tiếp tiếng thét chói tai âm, rất nhiều người đều theo bản năng mà ôm làm một đoàn. Nàng liền mặt thế hai cái miệng nhỏ bên trong thê tử càng là chui vào trượng phu trong ngực, không nhìn được run lấy bầy .

Tai nạn đều là khiến người ta không kịp chuẩn bị, nhưng lại máu lạnh vô tình!

Thân thể tất cả mọi người đều ngội nửa đoạn, bọn hấn mặt xám như tro tàn, bất lực mà lại tuyệt vọng đất(mà), trơ mắt nhìn đoàn tàu hướng về này lạnh lẽo trầm mặc nhưng như Ma Quý cự Đại Sơn thạch, nổ vang đất(mà) vọt tới...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Chuyển nguy thành an

Tuyệt vọng, trước nay chưa từng có tuyệt vọng.

Tuy rằng chỉ là như vậy một cái ngăn ngắn trong nháy mắt, thế nhưng lâm khi sương cảm giác được toàn thân mình dòng máu tựa hồ cũng động lại , nàng theo bản năng mà che miệng mình, nhắm mắt lại, lẳng lặng chờ đợi .

Ở như thế thời gian ngắn ngủi bên trong, bất kỳ người bình thường trong đầu đều sẽ chỉ là trống rỗng, bọn hấn không kịp suy nghĩ càng nhiều, chỉ có theo bản năng mà bất lực chờ đợi.

Mười mét, năm mét, ba mét, 1 mét...

Liền ngay cả đầu xe lửa vị kia người điều khiển hoàn toàn tuyệt vọng , hấn đã đem khăn xe thắt gấp đẩy đến nhất dưới đáy, nhưng là nhưng không thấy đến chút nào hiệu quả. Toàn bộ đoàn tàu trên, vị này người điều khiển là giỏi nhất thẩm thiết cảm nhận được khối này núi đá cự Yamato khủng bố, hấn cũng là sắp bị nghiền ép đến thịt nát xương tan, đứng mũi chịu sào người kia.

To lớn bóng tối bao phủ mà đến, hấn mãi mãi cũng sẽ không quên cảnh tượng này, tuy chỉ là nháy mắt, nhưng ở trí nhớ của hấn Trường Hà bên trong đã biến thành Vĩnh Hằng.

Đầu xe lửa cùng khối này cự Đại Sơn thạch ầm ầm chạm vào nhau, một cái kinh thiên động địa âm thanh đột nhiên vang lên. Vị kia người điều khiển màng tai đều bị chấn động đến mức đau nhức , hấn theo bản năng mà nhắm mắt lại, hai tay che ở trước người, thân thể cũng cuộn mình hướng sau lưng tránh né.

To lớn nổ vang sau đó, liền tiếp theo chính là một trận dày đặc như mưa to gió lớn giống như đùng đùng âm thanh, đây là té hòn đá nhỏ đánh vào đầu xe

lửa pha lê mặt trên phát sinh. Đùng đùng tiếng qua đi, chính là trước nay chưa từng có yên tĩnh.

Vị kia người điều khiển chờ đợi nửa ngày, trên thân thể nhưng không có cảm giác đến mây may đau đớn, hấn nghi hoặc mà chậm rãi mở mắt ra, trong nháy mắt liền sững sờ .

Vào giờ phút này, đoàn tàu trước chỉ là một mảnh trống rỗng, chỉ có đèn kịt ray dẫn tới phương xa, nơi nào còn có cái gì núi đá?

"Chuyện này... Chuyện gì thế này? Áo giác sao?" Người điều khiển tự lẩm bầm, hấn theo bản năng mà sờ sờ chính mình toàn thân, sau đó lại chung quanh vừa nhìn, phát hiện hết thấy đều hoàn hảo không chút tổn hại, phảng phất chưa từng xảy ra gì cả.

Cũng trong lúc đó, lâm khi sương vị trí bên trong buồng xe, tất cả mọi người cũng đồng dạng sững sờ ở tại chỗ. Bọn hấn tận mắt đoàn tàu va về phía khối này to lớn núi đá, chỉ cảm thấy chính mình liền muốn theo này sát lá thùng xe đồng thời rơi vào vạn trượng vách núi, nhưng là kỳ tích nhưng ở này điện quang hóa thạch trong nháy mắt xuất hiện .

Tất cả mọi người đều nhìn thấy tình cảnh đó, đoàn tàu đầu mạnh mẽ đánh vào trên núi đá mặt, có thể tưởng tượng bên trong kịch liệt xóc nảy cũng chưa từng xuất hiện, xe lửa cũng không có lật nghiêng hoặc là quá trơn, duy nhất có, chính là ngoài cửa sổ này tiếng phảng phất nổ tung ầm ầm nổ vang.

Nurong theo nổ vang, khối này cự Đại Sơn thạch bị đầu xe lửa đụng phải nát tan, biến thành nhỏ vụn thạch lịch, sau đó lại bị vô tình nghiền ép mà qua.

Ngẩn ngừ vắng lặng qua đi, liền tiếp theo chính là ồn ào mà lên tiếng hoan hô, rất nhiều người ở tâm tình dưới sự kích động, thậm chí vong tình nhảy .

"Kỳ tích! Đây là kỳ tích a!"

"Đúng đấy, không nghĩ tới như vậy một đại khối núi đá, lại bị xe lửa đụng phải nát tan, thực sự là Bò Tát phù hộ!"

"Ha ha ha ha, thế này sao lại là cái gì kỳ tích? Rõ ràng chính là chúng ta lần này đoàn tàu đầu xe lửa chất lượng qua ải, ta đã sớm nói mà, Thạch Đầu làm sao có khả năng đụng phải quá sắt thép đâu?"

Đủ loại tiếng nghị luận đều Vang , tâm tình của mọi người ở rơi vào đáy vực sau đó, lại đang ngẩn ngẩn hô hấp trong lúc đó, thật nhanh bay lên trên không.

Thế tiểu phu thê càng là mừng đến phát khóc, thê Từ Nhu tình chân thành mà nhìn trọng phu, trong miệng rừ rừ nói: "Thân ái, chúng ta không có chuyện gì, đây thật sự là quá kỳ diệu rồi!"

"Đứa ngốc, có ta ở đây. Bất kể là chân trời góc biển, hay vẫn là cửu thiên Hoàng Tuyền, ta đều sẽ vẫn bồi tiếp ngươi." Trọng phu nặn nặn thê từ mũi, trong mắt tràn đầy triu mến.

Bên trong buồng xe hoan hô nhảy nhót đồng thời, phảng phất hơi nước biến mất rồi tiểu Tấn Tiên, nhưng là đón gào thét mà đến cuồng phong, chấp tay đứng thẳng ở xe lửa trên đầu xe.

Hấn thật dài đất(mà) thở phào nhẹ nhõm, một cái tay còn nắm bắt nửa tấm thiêu còn lại phá nát phù, trên lưng tràn đầy mồ hôi lạnh.

Bầu trời đêm bên dưới, lương trong gió, tiểu Tấn Tiên thân ảnh xem ngạo nhiên cô lập, như một cái cứu vớt muôn dân với Thủy Hòa siêu cấp đại anh hùng, không chỉ có tiêu sái, hơn nữa dũng cảm.

Đứng ở gào thét chạy băng băng đầu xe lửa trên, đón phả vào mặt Tất Phong mang theo tóc đen cùng y phục quyết bay lượn, Diệp Thần thời khắc này lại như chân chính Thần!

Nhưng là trái tim của hấn, cho tới giờ khắc này vẫn cứ thịch thịch đất(mà) nhảy không ngừng.

Này một phen, thực sự quá mức hung hiểm một điểm, cùng với nói là tấm này phá nát phù uy lực to lớn, chẳng bằng nói là trời cao mở mắt, để Diệp Thần ở nhất thời khắc quan trọng nhất nhìn thấy khối này cự Đại Sơn thạch.

Nếu như không phải lâm khi Sương Vô ý trong lúc đó nhìn thấy khối này núi đá, sau đó nhắc nhở Diệp Thần, hấn cũng sẽ không ngay đầu tiên liền lấy tốc độ nhanh nhất hướng về đầu xe lửa chạy vội.

Diệp Thần lên tới thùng xe đỉnh chóp sau đó, hầu như là sử dụng khí lực bú sữa, mới ở thời khắc cuối cùng chạy tới đầu xe lửa bên trên.

Chờ hấn đến lúc này, đầu xe lửa cự ly khối này cự Đại Sơn thạch chỉ có không tới mười mét cự ly, may mà Diệp Thần ở chạy trốn lúc này, đã trước đó lấy ra giấy vàng phù, đồng thời ở miệng Riemer đọc nổi lên bùa chú.

Dù là như vậy, hấn tờ giấy kia phù đều chưa kịp thiêu xong, đầu xe lửa liền cùng cự thạch kia đụng vào nhau. May mà này phá nát phù uy lực to lớn, mặc dù chỉ thiêu đốt nửa tấm, vẫn cứ đầy đủ đem cự Đại Sơn thạch nổ đến nát tan.

Vào giờ phút này, Diệp Thần tinh tế hồi tưởng , lòng vẫn còn sợ hãi đồng thời, tự nhiên cảm giác được nghi mà sợ. Hấn dù cho lại chậm hơn như vậy hai ba giây đồng hồ, này xe lửa cùng đá tảng chạm vào nhau sau tình huống, đều sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Tiểu Tấn Tiên trước đây tuy rằng thường thường tay không cứu mấy bay, nhưng này là trước đây, khi đó, trong cơ thể hấn không có cái gì phong ấn.

Hiện tại liền không giống , hấn chỉ xông phá trong cơ thể mình đạo thứ nhất phong ấn, nếu như này xe lửa phiên , hấn chỉ có thể bảo đảm mình và lâm khi sương bất tử, thể nhưng đoàn tàu trên những người khác, chỉ sợ cũng muốn đi đòi nhà ma .

"Xem ra thật sự muốn tăng nhanh thời gian phá tan phong ấn , bằng không thì lần sau nếu như gặp lại những chuyện tương tự, khả năng sẽ không có may mắn như vậy ." Diệp Thần tự nhủ, hấn lau đi trên gáy mồ hôi lạnh, ngẩng đầu liếc mắt nhìn treo cao vợi trong bầu trời đêm huyền nguyệt, sau đó mới vươn mình nhảy xuống xe lửa đầu cùng thùng xe liền tiếp nối, thừa dịp không ai, mau mau lặc mình chui vào.

Một hồi hư kinh sau đó, lâm khi sương căng thẳng thần kinh lỏng lẻo đi, nàng phát hiện toàn thân mình đều không còn khí lực, hai chân mềm nhũn, liền ngồi trở về chỗ ngồi.

Thế tiểu phu thế từ nhận thủy trở lại, ngã vào trong ly, đưa cho lâm khi sương: "Em gái, uống mở ra thủy áp an ủi đi, sắc mặt của ngươi có chút trắng bệch."

"Cảm ơn." Lâm khi sương hé miệng nở nụ cười, hai tay che cái chén, ngón tay lạnh như băng này mới cảm giác được một tia ấm áp.

Vào giờ phút này, trong lòng của nàng hơi nghi hoặc một chút: Vừa nãy này ngàn cân treo sợi tóc bước ngoặt nguy hiểm, Diệp Thần cái tên này chạy chạy đi đâu ? Hơn nữa mãi đến tận hiện tại, hấn đều còn chưa có xuất hiện.

Lâm khi sương chính ở trong lòng thầm nói lúc này, Diệp Thần nhưng là một mặt hư kinh đất(mà) ra hiện tại trước mặt nàng.

"Vừa nãy là làm sao ? Tại sao ta cảm giác đến xe lửa tựa hồ đang xe thẳng gấp?" Tiểu Tán Tiên giả vờ giả vịt hỏi.

Lâm khi sương không có mở miệng trả lời, mà là ngẩng đầu lên, dùng đôi mắt to xinh đẹp tỉ mỉ đất(mà) quan sát Diệp Thần. Trong mắt của nàng lóe vi quang, tựa hồ muốn từ Diệp Thần trong lời nói nhìn ra một ít manh mối đi ra.

Diệp Thần bị nhìn thấy trong lòng có chút sợ hãi, hấn gãi gãi đầu nói: "Ngươi đừng nhìn ta như vậy, cảm giác là lạ."

"Được rồi. Vậy ngươi có thể hay không nói cho ta, ngươi vừa nãy đi đâu ?" Lâm khi sương hỏi.

"Ta? Ta vừa nãy đi WC a." Diệp Thần hàm hồ nói.

"Lừa người! Ta lúc đó vẫn cùng ngươi nói chuyện đây, chỉ chớp mắt ngươi đã không thấy tăm hơi. Ngươi đi nhà vệ sinh, làm sao có khả năng có như vậy nhanh?" Lâm khi sương trong lòng nghi ngờ đột ngột sinh.

"Ngươi nhớ lắm đi, ta vẫn luôn ở trong nhà cầu ở lại. Vừa nãy thùng xe kịch liệt xóc nảy, nhưng làm ta hành hạ đến quá chừng..." Diệp Thần cười hi hi, lóe qua lâm khi sương ánh mắt thông dong ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Hết thủy đánh giết

Này mấy cái che mặt tên vô lại đầu tiên là sừng sốt một chút, có cái một càng bị sợ đến hai chân như nhũn ra, suýt chút nữa co quắp ngã trên mặt đất.

Không thể không nói, tiểu Tán Tiên lần này ra trận phương thức, thực sự là có một ít thần quái mùi vị. Thật ở đây là ở vào đô thị bên trong Offices (văn phòng), nếu như là cái gì hoang sơn dã lĩnh, lòng đất cổ mộ, nhất định sẽ đem những cái kia tên vô lại hù chết mấy cái đã qua.

"Cái tên này có gì đó quái lạ, trước tiên giết chết con tin lại nói!" Một cái tên vô lại phản ứng lại sau đó, lập tức hồng .

Mặt trắng ở lên lâu trước đã luôn mãi đã thông báo, chỉ cần có người ngoài xông vào Offices (văn phòng) phòng khách, mặc kệ là lấy phương thức gì, trước tiên trước tiên đem những người kia chất giết chết.

Này mấy cái tên vô lại hốt hoảng quay lại đầu súng, chuẩn bị hướng về ngồi chồm hổm trên mặt đất con tin bắn phá.

Chỉ có điều, Diệp Thần làm sao chịu sẽ cho bọn hấn giết con tin cơ hội? Tiểu Tán Tiên xuất hiện ở hiện trong nháy mắt, cũng đã ở trong tay ngắt vài tờ Hòa Cầu phù, này mấy cái tên vô lại vừa mới xoay người, Diệp Thần cũng đã vung tay lên.

Mấy cái to bằng nắm tay màu đỏ thẩm quả cầu lửa từ Diệp Thần trong tay oanh xạ mà ra, trên không trung hóa thành vài đạo tia chớp màu đỏ, đánh về

mấy cái tên vô lại hậu tâm

"Oanh" "Oanh" "Oanh" !

Mấy cái bị quả cầu lửa oanh ở trên người tên vô lại, trong nháy mắt nổ ra, hóa thành tro tàn tung bay ở trong không khí!

Trong đại sảnh tất cả mọi người đều choáng váng!

Không có ai sẽ nghĩ tới, sẽ trình diễn này lệnh người không thể tin tưởng một màn!

Diệp Thần lúc này nhưng nhủ mày, có chút đau lòng dùng đi Hóa Cầu phù.

Này Hóa Cầu phù tuy rằng không coi là đặc biệt gì Cao cấp giấy vàng phù, thế nhưng chế tác nhưng cực kỳ tiêu hao tâm thần, nguyên nhân chủ yếu nhất là, ở giấy vàng trên Tiên Vẽ mặc chu sa chữ triện lúc này, còn cần trút xuống rất nhiều tiên lực đi vào.

Đội đến Hóa Cầu phù bị thôi thúc lúc này, này chữ triện thì sẽ tự mình lưu chuyển, đem phù nội hàm tàng tiên lực chuyển hóa thành tiên gia chân hỏa.

Đương nhiên, không giống tu vi, đối ứng chân hỏa cấp bậc cũng không giống nhau.

Chân hỏa có tam muội câu chuyện, lần lượt vì tâm giả trên muội Quân hỏa, thậm giả bên trong muội thần hỏa, Khí Hải giả dưới muội dân hỏa. Lấy tiểu Tấn Tiên thực lực bây giờ, tuy rằng trên muội chân hỏa còn hoàn toàn mờ không vào đề, thế nhưng bên trong muội thần hỏa nhưng là có nhất định mô hình, vì lẽ đó, hần sử dụng có thể coi là hai muội chân hỏa.

Này chân hỏa hòa tan được bách kim, không phải Vạn Niên Huyền Băng không thể khiến tắt. Này mấy cái phạm thể thịt thai đám bắt cóc nơi nào có thể chống đối?

Trên đất ngồi xổm con tin chúng ta hoàn toàn xem choáng váng, bọn hần nghe được tên vô lại muốn bắn chết chính mình, nhất thời sợ đến hồn vía lên mây, chỉ có thể ôm đầu, như đả điều như thế che.

Nhưng là đội nửa ngày cũng không gặp có súng Vang, quay đầu lại sau đó, lại phát hiện trước kia đám bắt cóc đứng địa phương, chỉ còn dư lại mấy chông tì mi hắc bụi...

"Này, các người còn đứng ngây ra đó làm gì? Nhanh đi ra ngoài nha!" Diệp Thần mở miệng kêu lên.

Mấy người chất đều là sững sờ, bọn hần hiển nhiên còn chưa kịp phản ứng Diệp Thần nói, sau một chốc, từng cái từng cái trên mặt mới lộ ra mừng như điên: "Ngài... Ngài là nói, chúng ta cũng phải cứu sao?"

"Đúng vậy, nhanh lên một chút đi ra ngoài đi, bên ngoài thật nhiều cảnh sát đang đợi lắm." Diệp Thần nói, nhìn thấy góc tây bắc thang máy.

Đến thang máy phía trước sau đó, Diệp Thần liên tiếp xoa bóp mấy lần, cũng không thấy có phản ứng gì, hần thể mới biết thang máy bị người vì niềm phong lại. Hần bốn phía một tìm, phát hiện cứ sống đường nổi, đi tới vừa nhìn, lại phát hiện cầu thang lại toàn bộ đều bị nổ phá hủy.

"Đám khốn kiếp này, có hay không như thế tàn nhẫn!" Diệp Thần thấp giọng mắng một câu, trùng lại đi tới thang máy trước. Hần duỗi ra hai tay, mạnh mẽ xen vào cửa thang máy trong khe hở, dựa vào chính mình tiên lực, đem này hai đạo sắt thép cửa bài ra.

Tiến vào thang máy sau đó, Diệp Thần thử nghiệm tính đất(mà) ấn xuống một cái con số, phát hiện thang máy lại còn có thể sử dụng. Hần cũng không biết còn lại tên vô lại cụ thể ở mấy lầu, liền thẳng thắn đem mỗi một cái tầng trật con số đều xoa bóp một lần.

"Àm ăm" một tiếng, này hai đạo bị Diệp Thần đẩy ra cửa thang máy lại trùng lại hợp lại, điều này cũng làm cho tiểu Tấn Tiên khá là bất ngờ.

Thang máy một tầng một tầng tăng lên trên, mỗi lần đến một tầng, Diệp Thần đều sẽ đẩy ra cửa thang máy nhìn một chút tình huống.

Gặp phải tên vô lại, tiểu Tấn Tiên sẽ không chút khách khí ném ra mấy cái quả cầu lửa, đem thể gian này tội ác thiêu đến tận tột!

Rất nhanh, hần liền đạt tới lầu bốn.

Kỳ thực từ lúc Diệp Thần còn chưa hiện thân trước, trong thiên địa bay lên hoa tuyết, hết thảy thông tin đều gián đoạn lúc này, ở vào lầu bốn cái nhóm này hung tàn nhất đám bắt cóc cũng đã phát giác một chút không bình thường nguy cơ.

Đương nhiên, bọn hần cũng không biết là binh địa bên trong đột nhiên nhô ra một cái tiểu Tấn Tiên, mà là một vị Offices (văn phòng) cảnh sát bên ngoài vọt vào.

Diệp Thần tiến vào thang máy sau đó, lầu bốn đám bắt cóc tự nhiên cũng phát hiện thang máy động tĩnh, bọn hần thật nhanh tập kết ở cửa thang máy trước, mỗi người đều ghim súng, trong mắt sát cơ thoáng hiện, mắt nhìn chăm chăm đất(mà) chờ trong thang máy người tự chui đầu vào lưới.

Ở đám bắt cóc xem ra, cái này thang máy nhiều nhất cũng là có năng lực chứa đựng bảy, tám cảnh sát, mặc dù những cảnh sát kia lại súng ống đầy đủ, bọn hần cũng có tự tin ở vừa thấy mặt trong nháy mắt, đem đối phương đánh thành đầy người hổ máu cái sàng.

Chỉ có điều, thang máy ở đến lầu bốn sau đó, nó cửa lại chưa hề mở ra. Bên trong thang máy Diệp Thần nghĩ được một tia dị thường, hắn sửa sang lại cổ áo của chính mình, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Được rồi, nếu các người đã chờ ở bên ngoài, nhỏ như vậy gia ta tốt xấu phải có cái phong cách một điểm ra trận mới xứng đáng khán giả a...

Sau một phút, thang máy ở ngoài đám bắt cóc hơi không kiên nhẫn. Bọn hắn nhìn chăm chặp thang máy, cũng không gặp nó trên hoặc là dưới, nhất thời liền có chút như hòa thượng sờ mũi không thấy tóc.

"Bằng không chúng ta trực tiếp nổ súng đi, đem trong thang máy những tên kia đánh chết ở bên trong quên đi!" Một cái tên vô lại không nhận được liêm liêm môi khô khóc.

"Ngớ ngẩn, vạn nhất cảnh sát thả một cái bom đi vào, ta sao như thế vừa nổ súng, này bom nổ tung, ca mấy cái không cũng phải bị nổ chết ở chỗ này?" Một cái khác tên vô lại mắng.

"Ừ..." Cái thứ nhất tên vô lại như có ngộ ra đất(mà) gật gật đầu.

Nhưng là hắn vừa dứt lời, liền nhìn thấy trước mắt cửa thang máy đột nhiên ầm ầm một tý nổ ra, hai đạo dày nặng cửa thang máy ở rất lớn lực trùng kích ảnh hưởng, trong nháy mắt bay ra.

Vây quanh ở thang máy xung quanh một đám tên vô lại nhất thời không ứng phó kịp, bị này hai đạo cửa thang máy đụng phải hoành bay ra ngoài. Vị kia đề nghị nổ súng tên vô lại càng bị cửa thang máy đặt ở trên tường, cả người đều thay đổi hình, cả người xương thốn nứt, máu thịt be bét, mắt thấy là không sống được.

Hắn ở trước khi chết, vẫn cứ dùng chút sức lực cuối cùng, tự lẩm bẩm: "Nổ... Bom, lão tử... Chết... Thật oan..."

Trọng thương còn chưa chết mấy cái tên vô lại, nhưng là kinh ngạc phát hiện, ở lượn lờ khói thuốc bên trong, lại từ trong thang máy đi ra một người đến!

Tiểu Tán Tiên có chút bị sang đến, hắn ho khan vài tiếng, sau đó cầm trong tay tấm kia đốt tới một nửa xung kích phù ném tới trên đất, đánh giá một chút trên đất những cái kia năm tàn Binh còn lại đứng, lạnh lùng hừ một tiếng.

"Muốn ám toán lão tử? Cũng không điếm một điếm chính mình cân lượng!" Sau khi nói xong, hắn bước đi nhanh chân hướng về lầu bốn không biết nơi sâu xa đi đến.

Thang máy xung quanh trọng thương đến chỉ còn nửa cái tức giận đám bắt cóc nhưng là hai mặt nhìn nhau, bọn hắn hoàn toàn không làm rõ được này đến tột cùng là chuyện ra sao.

Tại sao chính mình rõ ràng nhìn thấy bom nổ tung, nhưng mà trong thang máy lại còn đứng một người?

Diệp Thần một đường đi tới, vừa từ trong túi tiền lấy ra Hỏa Cầu phù, vừa thì lại dựng thẳng lỗ tai lên, cẩn thận lắng nghe vách tường phía kia động tĩnh.

Nơi này tích không tính quá nhỏ, gian phòng còn rất nhiều, hắn nhất định phải mau chóng tìm tới đình phụ thân của Phi ở nơi nào.

Đương nhiên, dọc theo đường vẫn có tên vô lại từ không biết tên góc xông tới nỗ lực ám hại tiểu Tán Tiên, bất quá, những cái kia tên vô lại đều bị hắn lấy quả cầu lửa đánh giết tại chỗ, thiêu đến chỉ còn dư lại tra!

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Lâm khỉ sương trong lòng nam Thần?

"Ta không thể nhớ lắm, người thành thật khai báo."

"Ai nha, đứng là ở WC rồi. Vừa nãy như vậy lay động, ta còn không cẩn thận niệu trên tay đây, không tin người người người..." Diệp Thần bắt đầu đi, chỉ có thể sái nổi lên vô lại.

"Ai nha ai nha, người người này, thực sự là chán ghét... Cho ăn, chớ đem cái tay bẩn của người tập hợp lại đây! Ta không nghe thấy!" Lâm khi sương vừa nhìn thấy Diệp Thần lại lấy tay hướng về mũi của chính mình đưa qua đến, nhất thời cau mày tránh né.

"Khả khả, người đến chưa? Lần này người dù sao cũng nên tương tin chưa?" Diệp Thần một mặt cười xấu xa, rất nhiều một bộ lâm khi sương không tin mình, liền không đem tay thu trở lại tư thế.

"Được rồi, ta tin, ta tin tổng được chưa! Người người này thật là xấu xấu rồi!" Lâm khi sương tức giận trừng Diệp Thần một chút.

Thời gian sau này, Lâm đại mỹ nữ tuy rằng không có lại truy hỏi, thế nhưng trong lòng nàng nhưng vẫn cảm giác được có chút không đúng. Dù sao Diệp Thần biến mất thời gian cùng phương thức cũng thực sự là quá quỷ dị một điểm, khó tránh khỏi không khiến người ta sinh nghi.

Nàng hồi tưởng lại mình và Diệp Thần ở chung thì các loại sự tình, rất nhiều chuyện lúc đó cũng không cảm thấy có cái gì, nhưng là từng cái liên tiếp sau khi thức dậy, cũng làm người ta mơ tưởng viễn vông.

Thử hỏi, một cái phổ thông nông gia hải tử, làm sao có khả năng sẽ có như vậy phong phú thuốc bắc tri thức? Lại làm sao có khả năng một người một mình đấu mười mấy người, hơn nữa ba quyền hai chân liền có năng lực đem những người kia toàn bộ quật ngã?

Càng then chốt chính là, Diệp Thần cái tên này cả ngày đều là một bộ bình tĩnh tự nhiên đáng vẻ, thật giống cái gì đều không để ở trong lòng. Vừa bắt đầu, lâm khi sương còn nhìn hắn có chút không vừa mắt, nhưng là vào giờ phút này, nàng nhưng cảm thấy Diệp Thần cái tên này khẳng định có cái gì thâm tàng bất lộ bí mật.

Lâm đại mỹ nữ không đề cập tới, Diệp Thần tự nhiên càng sẽ không đề, hắc lung ta lung tung đất(mà) nói bậy một trận, nghĩ cách dời đi lâm khi sương sự chú ý, cũng không biết nàng sớm đã ở trong lòng đối với mình về một cái to lớn dấu chấm hỏi.

Cũng không lâu lắm, đoàn tàu trên liền vang lên đến đứng phát thanh.

Tuy rằng khăn xe thẳng gấp mắt linh, thế nhưng thường dùng phanh lại trang bị vẫn không có hư cái gì. Xe lửa dần hành dần hoãn, tốc độ chậm lại, lại như là một cái trường xà, từ từ bỏ vào son trong thành.

Đây là một toà không hề lớn thành nhỏ, tuy rằng không sánh được Diệp Thần cùng lâm khi sương vị trí thành thị phồn hoa, thế nhưng trong màn đêm, vẫn cứ đèn đuốc sáng choang.

Nhìn ánh sáng càng ngày càng dày đặc, cảm giác này lại như là từ ít dấu chân người tịch đất(mà) bên trong trùng lại trở về nhân gian. Nhìn trong bầu trời đêm điểm điểm sáng sủa đầy sao trùng lại dần dần trở nên mờ mờ, này phần hồn nhiên tuyệt mỹ dần dần bị người vì ánh sáng thu lại, lâm khi sương trong lòng bỗng dưng có một tia thất vọng mất mát mùi vị.

Đây chỉ là ngắn ngủi một đoạn lữ hành, một cái cũng không tính dài đằng đặc ban ngày, nhưng là lâm khi sương nhưng cảm giác được trước nay chưa từng có đặc sắc, nàng lòng sinh không muốn xa rời, dĩ nhiên không muốn đình chỉ, đã nghĩ như vậy mạn không chỗ cần đến tiếp tục tiến hành.

Mi cũng được, khổ cực cũng được, đơn giản như vậy nhưng có thú ngày, là nàng xưa nay đều không có sinh hoạt quá.

Diệp Thần tiếng ngáp, đem lâm khi sương từ mơ màng bên trong kéo về thực tế. Lâm đại mỹ nữ quay đầu liếc mắt nhìn bên cửa sổ đang ngủ người tiểu Tán Tiên, không nhịn được khẽ thở dài một hơi.

Cô gái, vốn là Linh Lung chi tâm. Trải qua ngày đó, nàng đột nhiên phát hiện, chính mình dĩ nhiên đối với Diệp Thần có một tí tẹo như thế ý lại.

Nói là một chút, kỳ thực liền ngay cả lâm khi sương chính mình cũng không rõ ràng, này ý lại đến tốt cùng có bao nhiêu. Nói tóm lại, nàng đánh trong lòng cảm thấy, cùng Diệp Thần cái tên này cùng nhau ngày, không có bất kỳ lý do gì đất(mà) khiến người ta Khai Tâm vui vẻ.

Lâm khi sương tâm đều có chút rối loạn, nàng không làm rõ được chính mình đến tốt cùng đang miên man suy nghĩ một chút gì. Nàng rất xác định, dựa theo dĩ vãng ý nghĩ, chính mình chung tình hẳn là những cái kia ưu tú mà anh tuấn tinh anh, bất luận ăn nói hay vẫn là cử chỉ, chỉ ít hẳn là ôn văn Erya lại tràn ngập tự tin.

Nhưng là Diệp Thần đây, xem bất quá chính là một cái phổ thông đến không thể phổ thông hơn nữa, đặt ở đám người bên trong, không hề bắt mắt chút nào thiếu niên.

Chính mình không thể sẽ thích tên tiểu tử này, tuyệt đối không thể. Nhưng là... Nhưng là tại sao, vào giờ phút này, trong lòng nghĩ, ghi nhớ, lại một mực là cái này một bụng ý nghĩ xấu lại làm cho người có cảm giác an toàn gia hòa đâu?

Lâm khi sương đột nhiên nhớ tới chính mình ở Microblogging mặt trên nhìn thấy một câu nói —— nếu như người muốn thích một người, như vậy hãy cùng hắn đi lữ hành đi.

Lữ hành bên trong người, đều là sẽ không kim lòng được đất(mà) sung sướng, yên tâm bên trong bao quần áo, đồng thời cũng sẽ thưởng Khai Tâm phòng cánh cửa. Hay là, chính mình sở dĩ đối với Diệp Thần có hảo cảm, chỉ là bởi vì lữ hành quan hệ đi..

Chỉ là, lữ hành lý do này vừa mới mới vừa tìm kỹ, Lâm đại mỹ nữ nhưng lại nghĩ đến chính mình vẫn thăm mền vị kia từ Anh quốc du học trở lại thực vật học bác sĩ sẽ đến tiếp xe, nàng yên tâm trong nháy mắt liền lại một lần nữa vụn loạn.

Đến lúc đó, vừa là chính mình từ nhỏ thăm mền đối tượng, vừa lại là Diệp Thần người này, này nên làm thế nào cho phải? Có thể hay không lúng túng? Có thể hay không càng ngày càng loạn?

Không đúng không đúng! Chính mình thăm mền đối tượng là bác sĩ, lại là hải quy, tướng mạo cũng anh tuấn, chính là tình anh, đó mới là chính mình theo đuổi. Diệp Thần hẳn chính là mình tìm đến giúp đỡ, chẳng là cái thả gì, mình và hắn quan hệ gì đều không có!

Không thể tâm loạn!

Bình tĩnh!

Nhất định phải bình tĩnh!

Lâm khi sương vỗ nhẹ chính mình ngực, thật dài đất(mà) hút vài miệng không khí, mới miễn cưỡng bình tĩnh lại.

"Ồ, người làm sao? Vẫn vỗ ngực, không thoải mái sao?" Diệp Thần đột nhiên hỏi.

"Không có a, ta... Ta chính là có một chút bức mình, muốn sớm một chút xuống xe mà thôi." Lâm khi sương ấp úng nói.

Xe lửa rốt cục hay vẫn là đến đứng, xuống xe đi ra trạm xe lửa sau đó, lâm khi sương cho tới nay thăm mền vị kia thực vật học hải quy bác sĩ đã sớm chờ ở bên ngoài.

Lâm khi sương cùng Diệp Thần vừa lộ diện, vị kia bác sĩ sinh ra được mỉm cười tiến lên đón.

"Khi sương, người rốt cục đến rồi, dọc theo đường đi còn thuận lợi?"

Bác sĩ sinh âm thanh nghe ôn thuận mà giàu có từ tính, hắn mặc vào (đám qua) một cái màu vàng nhạt tiểu ô vuông âu phục, England kiểu dáng, tu thân mà mới triều. Thăm dò thâm sắc quần áo trong cổ áo buộc vào màu xám bạc vân nghiêng cả vạt, dưới chân thì lại giẫm một đôi màu cà phê nhân nhả hải, xem vừa ngăn nắp lại không mất thận trọng.

Hắn này một thân trang phục đều là nước ngoài triều bài, không có cái năm vị mấy căn bản là làm không tới, tuy rằng không tính là như lâm khi sương quanh thân đều là hàng xa xỉ bài, thế nhưng so với Diệp Thần, nhưng thực sự là mạnh quá nhiều to lớn.

Cho tới Diệp Thần mà, hay vẫn là hắn từ sơn thôn nhỏ đi ra lúc này này thân ép đầy hòm quần áo quần, chỉ có giày bởi vì ở trên tiết thể dục lúc này xuyên làm hồng một con, cho nên mới ở internet mua một đôi sơn trại an đạp.

Người khác đều là sơn trại Nike, sơn trại Adidas, tiểu Tân Tiên nhưng sơn trại an đạp, có thể tưởng tượng được hắn thường thức.

Lâm khi sương đơn giản giới thiệu một chút, Diệp Thần thế mới biết, trước mặt mình vị kia phong độ phiêu nhiên nam nhân tên là Mã Đức luân.

Theo lý thuyết, tiểu Tân Tiên kỳ thực hay vẫn là rất sẽ thức người, dù sao hắn hiểu được một ít mật Hưống Chi thuật. Nhưng là hắn gặp phải đại đa số người, trên căn bản đều không cần chính mình để tâm đi phân biệt.

Nguyên nhân rất đơn giản, nhân vì thời gian này trên như mũi kim giống như vậy, chỉ nhận quần áo không người nông cạn nhân sĩ thực sự quá nhiều.

Trước mặt vị này thực vật học bác sĩ chính là một người trong đó.

Mã Đức luân xem liền hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đáng vẻ, đáng đáp rất anh tuấn, hơi hơi có một chút điểm góc cạnh. Hắn biểu tượng tựa hồ ôn văn Erya, đối với Diệp Thần tựa hồ cũng cực kỳ khách khí, nhưng đó chỉ là ở bề ngoài khách khí.

Kẻ này rõ ràng đem tiểu Tân Tiên xem là tiểu dân công, hơi nhú lông mày đã cho thấy hắn thái độ xa lánh.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Nam nhân trong lúc đó kinh nghiệm giao lưu

"Mã học trưởng, người đi tới Tiểu Sơn thành thực vật phòng nghiên cứu có nửa năm chứ? Ta nhưng là thời gian rất lâu đều chưa từng nhìn thấy người." Lâm khi sương nói.

"Đúng vậy, nửa năm qua này chúng ta bên trong công tác rất bận, ta vẫn cũng không rảnh rỗi đến xem người. Đây không, vừa nghe nói người muốn tới, ta có thể sướng đến phát rồ rồi." Mã Đức luân vừa nói, vừa liền muốn trao lâm khi sương tay.

Lâm khi sương theo bản năng mà né một tý, sau đó lén lút nhìn Diệp Thần một chút. Nàng tiếp tục nói: "Vậy người đều bận bịu chút gì đâu?"

"Ha ha, còn nhớ ta trước ở msn trên cùng người đàm luận lên luận xuống sao? Ta hiện tại ngay khi làm vật kia, chính là loại kia trải qua gien cải tạo, phi thường hiếm thấy thực vật, hơn nữa gần nhất nghiên cứu đã có nhất định thành quả, tin tưởng ở không lâu sau đó, là có thể ứng dụng ở cải tạo thổ địa sa mạc hóa mặt trên."

Mã Đức luân một mặt đắc ý mỉm cười, ngữ khí hơi có chút khoe khoang thành phần.

Hắn vừa nảy phát hiện lâm khi sương nhìn lên Diệp Thần này một tý, trong lòng có chút khó chịu, là lấy mới có ý khoe khoang.

"Cải tạo thổ địa sa mạc hóa? Thật sự sao?" Lâm khi sương ở trong thành thị chịu đủ bão cát quấy nhiễu, vừa nghe thấy lời ấy, con mắt nhất thời lộng, trong lời nói tràn đầy sung sướng: "Vậy cũng là tạo phúc muôn đời, rất chuyện không bình thường đây!"

"Người cũng biết, làm chúng ta nghề này, chính là muốn có một ít rộng lớn hoài bão cùng lý tưởng. Bằng không thì ta cũng không sẽ chọn chọn từ Anh quốc trở lại, sau đó một tiến vào cái này Tiểu Sơn thành bên trong, không được xuất bản sự tình, chuyên tâm nghiên cứu." Mã Đức luân vừa nói, vừa vô tình hay cố ý liếc nhìn Diệp Thần một chút, muốn nhìn một chút hắn có hay không xấu hổ về mặt.

Ai biết Diệp Thần nhưng là một mặt phong Kinh Văn nhạt, xem tựa hồ căn bản cũng không có nghe vào.

Kỳ thực Diệp Thần là nghe vào, chỉ bất quá hắn đối với Mã Đức luân giảng đồ vật nhưng là có chút không dám gật bừa. Diệp Thần là tiểu Tấn Tiên, ở tu hành bên trong, hắn chú trọng nhất "Đạo pháp tự nhiên" bốn chữ, chú ý một cái vạn sự vạn vật theo một cách tự nhiên.

Mã Đức luân mới vừa nói đến gien cải tạo, Diệp Thần kỳ thực là rất không thích vật này. Đây cũng không phải nói hắn cùng khoa học phát triển tương vi phạm, mà là tiểu Tấn Tiên cho rằng người vì đất(mà) bởi vì một loại nào đó mục đích đi cải tạo vạn vật tự nhiên, này bản thân liền là vi phạm thiên lý thường luân.

Hơn nữa, hắn cũng từ trên internet hiểu rõ đến, gien cải tạo vật này hiện nay phát triển còn nơi đang lục lọi giai đoạn, mà Mã Đức luân nói hắn nghiên cứu đồ vật không lâu sau đó sẽ đưa vào sử dụng, này hoặc là đang nở, hoặc là chính là không có trải qua cẩn thận thí nghiệm.

Phải biết, cái tên này về nước mới vẹn vẹn nửa năm, gien cải tạo thực vật nhưng là phải kinh hơn mười năm trước thí nghiệm mới có thể cẩn thận tăng lớn trồng.

Mà ở lâm khi sương xem ra, này nhưng đã biến thành Mã Đức luân thiên tài một loại biểu tượng.

"Sư huynh, ta thật sự rất bội phục người như thế đậm bạc Minh Chí, người mãi mãi cũng là ta thần tượng."

"Được rồi, hiện tại cũng không còn sớm, ta hay vẫn là nhanh lên một chút đưa người đến nơi ở đi, người hảo hảo ngủ một giấc, chúng ta ngày mai lại tiếp tục thảo luận." Mã Đức luân nói.

"Trước tiên chờ ta một chút, ta đi một tý phòng rửa tay, rất nhanh sẽ trở lại." Lâm khi sương lúng túng nở nụ cười, vội vã đất(mà) hướng về phòng rửa tay phương hướng đi đến.

Nàng đi rồi sau đó, chỉ còn dư lại Diệp Thần cùng Mã Đức luân hai người.

Mã Đức luân thấy lâm khi sương không ở, vừa này này phó ôn văn Erya về mặt nhất thời liền thu lại, hắn đột nhiên nghiêng đầu, mặt lộ vẻ khinh bỉ, nhìn Diệp Thần nói: "Người chính là khi sương trong điện thoại nói cái kia đồng học chứ?"

"Đúng đấy, làm sao?"

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng ta không thấy được, người có phải là đối với khi sương thú vị?" Mã Đức luân trong mắt lóe ánh sáng lạnh.

Diệp Thần phát hiện cái tên này trở mặt so với lật sách còn nhanh hơn, hắn cười nhạt, nói: "Ta đối với nàng có không có gì hay, thật giống không có quan hệ gì với người chứ?"

"Hừ, ta chỉ có điều là nghĩ ra nói nhắc nhở một tý người, như người loại này chưa từng va chạm xã hội học sinh nghèo, liền không muốn hoang tưởng. Khi sương không phải loại người như người có năng lực trèo cao lên, đừng tưởng rằng người là nàng đồng học, sẽ có cái đó cơ hội, lấy gia thế của nàng, người căn bản cũng không có bất kỳ cơ hội nào. Người quý có tự mình biết mình, môn đăng hộ đối bốn chữ, người hẳn nghe nói qua chứ?"

Mã Đức luân trong lời nói tuy rằng không có một cái chữ thô tục, nhưng như châm sắc bén.

Diệp Thần lạnh nhạt cười, phản phụng nói: "Chuyện cười! Nói tới người thật giống như rồi cùng nàng môn đăng hộ đối tự. Ta không đoán sai, người nếu là có cái gì rất tốt gia thế, e sợ cũng sẽ không cam lòng ngồi ở cái này Tiểu Sơn thành phòng nghiên cứu bên trong chứ?"

Mã Đức luân sắc mặt cứng đờ, tức đến nổi phổi nói: "Ta nhưng là ở Anh quốc du học thực vật học bác sĩ, người tính là gì?"

"Du học? Ha ha, ai biết người học được đều là chút gì bát nháo đồ vật?"

Vài câu đối chọi gay gắt ngôn ngữ, nhất thời đem hai người trong lúc đó quan hệ khiến cho căng thẳng, nhiệt độ trong nháy mắt hạ xuống băng điểm.

Lâm khi sương rất nhanh sẽ trở lại, nàng rất xa nhìn thấy Diệp Thần cùng Mã Đức luân đang nói chuyện, lại đây sau đó hỏi vợ: "Hai người các người vừa nãy đang nói chuyện gì? Làm sao đều là một bộ nghiêm túc đáng đáp sốt sắng?"

Mã Đức luân biểu tình trên mặt lại một lần nữa như lật sách biến hóa, hần lộ ra ôn hoà nụ cười, lại đưa tay vỗ vỗ Diệp Thần vai: "Khi sương, người vị này đồng học rất thú vị a, vừa nãy ở hướng về ta thỉnh giáo học thuật phương diện vấn đề."

"Thật sự à?" Lâm khi sương ánh mắt sáng lên.

"Đúng đấy." Diệp Thần nhếch miệng nở nụ cười, giơ ngón tay cái lên: "Mã học trưởng thật đúng là bác học đấy! Chúng ta vừa nãy bất tri bất giác liên thảo luận đến bên trong thảo luận phối hợp vấn đề, hần một lời nói, thật là để ta mao Seton mồ."

Mã Đức luân nghe được lời này, đầu tiên là sửng sò, hần hiển nhiên không ngờ rằng Diệp Thần cái tên này lại sẽ khen chính mình, trên mặt không kìm lòng được lộ ra một phen đến sắc, vì cười.

Nhưng là, tiểu Tân Tiên đón lấy, lại làm cho nụ cười trên mặt hần trong nháy mắt cứng ngắt.

Diệp Thần ho khan một tiếng, tiếp tục nói: "Ta trước đây vẫn đúng là không biết, sông Dương tử cùng không phòng thảo hỗn hợp lại cùng nhau sẽ có **** hiệu quả đấy. Này hai loại mặc dù là dược liệu, thế nhưng tình cờ cũng sẽ dùng ở thức ăn gia vị mặt trên."

"Ha ha, may mà mã học trưởng lén lút nói cho ta, cứ như vậy, ta sau đó tán gái lúc này, thần không biết quỷ không hay mà đem hai thứ đồ này thêm vào, nhất định sẽ có không tưởng tượng nổi hiệu quả."

Hần sau khi nói xong, Mã Đức luân mặt trong nháy mắt liền lộ ra vẻ lúng túng, hần vội hỏi: "Tiểu huynh đệ, ta... Ta lúc nào cùng người đã nói những này? Người có thể ngàn vạn không thể ngấm máu phun người!"

"Mã học trưởng, ngài liền không nên khiêm tốn. Người vừa nãy không phải còn nói, cô gái ăn vật này, khỏi xướng tình đến lại như là con ngựa mẹ giống như vậy, kéo đều kéo không được sao?" Diệp Thần không tha thứ.

Mã Đức luân nhất thời liền bị hỏi ngược lại đến có chút ngữ trệ, trong lúc nhất thời cũng không biết đáp lại như thế nào.

Lâm khi sương thì lại ở một bên nghe được mặt cười đỏ lên, nàng tức giận trắng Diệp Thần một chút, trong miệng cáu giận nói: "Diệp Thần, người đừng ở chỗ này nói hươu nói vượn, mã học trưởng làm sao có khả năng sẽ biết những này bát nháo đồ vật."

Nàng sau khi nói xong, lại nhìn Mã Đức luân nói: "Mã học trưởng, Diệp Thần cái tên này không cái chính kinh, người đừng để trong lòng."

Lâm đại mỹ nữ lời này nghe là hướng về Mã Đức luân, có thể nếu như tình tế thương thức, nhưng rõ ràng để lộ ra nàng cùng Diệp Thần quan hệ càng thân cận hơn một ít. Mã Đức luân gật gật đầu, trong mắt nhưng là lóe qua một tia không thích, chỉ có điều bởi vì ngay ở trước mặt lâm khi sương trước mặt, hần không tốt biểu hiện ra thôi.

Diệp Thần nhưng là cười hì hì, không nói thêm gì nữa.

Ra trạm xe lửa sau đó, Mã Đức luân xe liền đình chỉ ven đường. Lâm khi sương vừa nhìn thấy Mã Đức luân xe, con mắt lần thứ hai lộng: "Mã học trưởng, người lại mua xe a? Hay vẫn là Land Rover Range Rover, vẫn thật có thương thức mà."

Lâm khi sương biết Mã Đức luân không phải xuất thân từ nhà đại phú, hần có năng lực mua được như thế quý xe, tự nhiên là phấn đấu kết quả, không khỏi đối với Mã Đức luân lại xem trọng mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Đạo cao một trượng, ma cao một trượng

Mã Đức luân nghe được lâm khi sương, không nhịn được lại lảng lảng, hần mở cửa xe ra, làm một cái phi thường thân sĩ thủ thế: "Khi sương, người cứ ngồi ở mặt trước đi, ta giới thiệu cho người một tý này toà Tiểu Sơn thành."

"Hay lắm." Lâm khi sương đáp một tiếng, liền muốn lên xe.

Nghiêng vào lúc này, tiểu Tấn Tiên lần thứ hai xông ra. Hắn oạch một tý liền xuyên lên xe ghế trước, ra dằm đất(mà) xoa xoa huyết Thái Dương, làm ra một mặt tiêu tụy trạng: "Ngồi lâu như vậy xe lửa, ta đều có chút choáng váng đầu. Hơn nữa, ta còn say xe đây, không thể ngồi mặt sau. Lâm chủ trường, đem vị trí phía trước tặng cho ta có được hay không? Vừa vặn ta cũng muốn xem thật kỹ vừa nhìn này toà Tiểu Sơn thành cảnh đêm đây."

"Được rồi, vậy ta ngồi mặt sau." Lâm khi sương quay về Mã Đức luân lúng túng nở nụ cười, lên xe.

Mã Đức luân vốn định lâm khi sương nếu như ngồi ở ghế trước, chính mình còn có thể cùng nàng có một ít ám muội động tác, nhưng là nhưng chưa từng nghĩ đến thời khắc mấu chốt, cái kia đáng ghét Diệp Thần lại cầm một cước.

Hắn tuy rằng không có rõ ràng chính là biểu hiện ra cái gì, cũng không nói thêm gì, thế nhưng trong mắt nhưng là lóe qua không thích biểu hiện.

Vào giờ phút này, nếu như có một viên lựu đạn, Mã Đức luân nhất định sẽ không chút do dự mà nhét vào Diệp Thần trong lồng ngực, đem tiểu tử này nổ cái thịt nát xương tan.

Tiểu Sơn thành bóng đêm có một phen đặc biệt phong tình, chính tòa thành thị địa thế tây cao đông thấp, bằng sơn xây lên. Con đường không tính quá rộng, không sánh được Diệp Thần cùng lâm khi sương vị trí cái kia thành thị, đến khoảng thời gian này, ven đường đèn nê ông đỏ dưới đại thể là đủ loại kiểu dáng tiêu thực thân.

Xem, nơi này đêm xuống sinh hoạt càng lộ vẻ cụ có tình vị, không giống thành phố lớn như vậy xa hoa đòi trụ phù hoa, khắp nơi đều tiết lộ ôn hòa thanh thản nhiên mùi vị.

Mã Đức luân xe lái rất chậm, hắn mở ra xe năm âm hưởng, du dương khúc dương cầm ung dung đất(mà) bỗng bênh mà ra.

Lâm khi sương không kìm lòng được đất(mà) nhắm mắt lại, miệng nói: "Mã học trưởng, không nghĩ tới người hay vẫn là như thế yêu thích nghe Ba Hách khúc dương cầm, ta nhớ tới người lúc còn rất nhỏ, chính là bộ dáng này."

"Ha ha, không nói gạt người, những năm này ta ở Anh quốc nhưng là không thường thường nghe Ba Hách, England đảo thân sĩ chúng ta, đại thể đều không thích Ba Hách. Nói nói trở lại, người nếu nhớ tới ta thích nghe Ba Hách, có thể còn nhớ ta thích ăn nhất chính là cái gì?" Mã Đức luân nói.

"Người khi còn bé thích ăn kẹo hồ lô, còn có mật ong đường, đúng không?"

"Đúng đấy, khi đó người còn chải lên hai cái thật dài bánh quai chèo bím, cả ngày hùng hục đi theo ta mặt sau, đối với ta ý lại cực kỳ. Ta mỗi lần mang người ra ngoài chơi, người tay nhỏ đều nắm chặt ta góc áo, chỉ lo theo mất rồi, có lúc còn nhất định phải lại ở trong nhà ta, khuyên như thế nào cũng không chịu đi."

Mã Đức luân vừa nói, vừa liếc mắt nhìn quan sát Diệp Thần sắc mặt, hắn cố ý nhắc tới những này, chính là muốn cho tiểu Tấn Tiên trong lòng không thoải mái.

Lâm khi sương bị Mã Đức luân làm nổi lên tuổi ấu thơ hồi ức, không nhịn được cười: "Ta khi đó ngơ ngác, làm rất nhiều ấu trĩ sự tình."

"Ta nhớ tới, lúc đó chúng ta cùng nhau chơi đùa quá già già lúc này, người còn nói quá dài lớn sau đó nhất định phải gả cho ta đây." Mã Đức luân cố ý đem âm thanh nói tới rất lớn, chỉ lo Diệp Thần nghe không rõ ràng.

Dưới cái nhìn của hắn, tự mình nói ra lời này, bên người tiểu tử kia khẳng định đến đó kị gằn chết.

Ai biết Diệp Thần nhưng là ha ha đất(mà) cười ra tiếng âm, hắn đảo dạt đắc ý nói: "Ai, nhưng đáng tiếc vật đổi sao dời a... Khi sương lần trước theo ta lúc ước hẹn, đều không nhắc tới từng tới mã học trưởng."

Mã Đức luân biến sắc mặt, lạnh nhạt nói: "Các người bắt đầu hẹn hò sao?"

Chưa kịp lâm khi sương mở miệng, Diệp Thần liền vội hỏi: "Khi sương theo ta ăn ven đường khảo xuyên, chúng ta còn đi lên mạng, sau đó còn đi khách sạn mở ra gian phòng. Nhớ tới ngày đó tình hình, cũng thật là rất Khai Tâm đây."

Mướn phòng?

Có làm hay không?

Mã Đức luân vừa nghe đến Diệp Thần, mặt đều tái rồi, trong lòng hắn một loạn, suýt chút nữa coi chân ga là làm Ly Hợp giảm, nguyên bản vững vàng chạy xe nhất thời một cái xóc nảy.

"Diệp Thần, người chớ nói lung tung, chúng ta lần trước này ở đâu là chính thức hẹn hò, rõ ràng cũng là bởi vì một vụ cá cược mà thôi." Lâm khi sương bận bịu mở miệng giải thích, chỉ là nàng lo lắng Mã Đức luân sẽ loạn tưởng, ngôn ngữ không khỏi hơi chút hỗn loạn, "Lại nói, mướn phòng không phải là bởi vì người muốn xem tức cầu sao? Hơn nữa... Hơn nữa ta rất nhanh sẽ rời đi nha."

"Vậy cũng là ở khách sạn mở ra gian phòng a. Lẽ nào người đã quên? Ta còn ở người..."

"Không cho loạn giảng, ta cùng người chưa từng xảy ra gì cả có được hay không!" Lâm khi sương trắng Diệp Thần một chút, sau đó gấp hướng Mã Đức

luân nói: "Mã học trưởng, Diệp Thần nói chuyện chính là như vậy, người đừng tin hấn, cũng đừng để trong lòng."

Mã Đức luân ở một bên nghe được đã sớm tâm loạn như ma, bất quá hấn vẫn cứ giả bộ ra một mặt trấn định, cậy mạnh nói: "Khi sương, người yên tâm đi, ta sẽ không tin tưởng."

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng từ hấn biểu tình trên mặt đến xem, nhưng là đã tin bảy, tám phần.

Diệp Thần nói ra những câu nói này, không thể nghi ngờ chính là một viên bom nổ dưới nước, chuẩn xác không có sai sót đất(mà) rơi vào Mã Đức luân trong đầu chỗ đau. Mã Đức luân lái xe tay đều nhìn không được run rẩy, cả người liễu lĩnh uy nghiêm đáng sợ ý lạnh, nếu như không phải là bởi vì lâm khi sương ở, hấn sợ là sớm đã một cái găm ở Diệp Thần trên cổ.

Không hút khô này hỗn tiểu tử huyết, mã học trưởng khẳng định là sẽ không giáng hoà.

Trấn định, nhất định phải trấn định!

Ngàn vạn muốn dồn nộ, không thể bởi vì nhất thời nhỏ không nhẫn, mà rối loạn chính mình trù tính đã lâu đại kế! Lâm khi sương vừa nhưng đã đưa tới cửa đến, vậy lần này liền ngàn vạn không thể lại bỏ qua cơ hội!

Mã Đức luân liều mạng mà làm tự trong lòng ta ám chỉ, cắn chặt lấy hàm răng.

Thật vất vả rốt cục đến viện nghiên cứu nhà nghỉ, đem lâm khi sương cùng Diệp Thần đưa sau khi đi vào, Mã Đức luân trở lại trong xe mới lộ ra tỏ rõ vẻ dữ tợn.

Trong ngày thường ôn văn Erya người, diện mạo dữ tợn lúc này càng như cái Ác Ma, hấn ở trong lòng đem Diệp Thần mắng một cái máu chó đầy đầu, trên mặt bấp thập đến chính mình từ nhỏ thâm mến học trưởng đáng đáp này, nhất định sẽ kinh hãi đất(mà) nửa ngày đều không nói ra được một câu nói.

So sánh với đó, bình tĩnh tự nhiên tiểu Tấn Tiên xem liền muốn vừa mất hơn nhiều.

Nhà nghỉ điều kiện không tính rất tốt, thế nhưng tiêu chuẩn bên trong phương tiện đầy đủ mọi thứ. Hấn tắm rửa sạch sẽ sau đó, nằm ở trên giường nhìn một hồi TV, sau đó liền ngủ thiếp đi.

Diệp Thần ngủ sau đó, lâm khi sương nhưng là nằm ở trên giường nửa ngày đều ngủ không được. Nàng đã đi tới Tiểu Sơn thành, nhìn thấy chính mình tưởng niệm đã lâu tình anh học trưởng, nhưng là trong đầu nhưng một mực vẫn ở hồi ức cháy xe bên trên phát sinh từng tí từng tí.

Lâm đại mỹ nữ trong lòng rất xoắn xuýt, nàng vẫn ở nói cho chính mình, mã học trưởng mới hấn là chính mình chung tình đối tượng, hấn ôn văn Erya, có học thức có phong độ. Còn Diệp Thần đây, một bụng ý nghĩ xấu, không cao lắm, không tính Soái, tựa hồ cũng không phải như vậy ưu tú, một số thời khác còn sắc sắc...

Nhưng là a, cảm giác vật này, đúng rồi chính là đúng rồi, bất kỳ trong lòng ám chỉ đều là uống công vô ích.

Lâm khi sương không biết mình là lúc nào ngủ, nàng cũng không biết chính mình ngủ lúc này, một hồi ghi nhớ tên Diệp Thần, một hồi lại ghi nhớ Mã Đức luân tên, nhưng là dần dần đến cuối cùng, nhưng chỉ còn dư lại tên Diệp Thần.

Nàng duy nhất biết, là chính mình mơ một giấc mơ.

Trong mộng, đó là một chiếc không có điểm cuối xe lửa, bên trong buồng xe trống rỗng, nàng muốn ngồi ở nơi nào, an vị ở nơi nào. Mỗi một cái trên bàn đều bày đặt không giống khẩu vị chén nhỏ mì, to lớn cửa kính xe bên ngoài, là Viễn Sơn, là cây xanh, là Lam Thiên, là bạch vân.

Còn có, này mệnh mộng vô bờ, để phương tâm đều mềm mại đến sắp hóa đi mỹ lệ tà dương...

Bạn đang đọc truyện *Hộ Hoa Chi Thiếu Niên Tiên Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.